

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זֶהַר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

עַל הַמִּשָּׁה הַמְּשִׁי תוֹרָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א

סֵדֵר דְּבָרִים

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּיַח הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִנְקֵד

דֵּף הַיּוֹמִי

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלֶבֶד תַּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

אֶלּוּל תַּש"ע לַפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בְּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵ שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזְחָה בִּידוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שְׁגָם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זהר חק לישראל

מנגד

דף היומי

פרשת דברים

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
חדש תמוז תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש טובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר חדש מדרש איכה דף קיא ע"א-ב
הספד על ירידת השכינה

אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, ר' חֲנִינָאִי וּרְבִנָּן פְּתַחֵי קְרָא
בְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן. (בראשית ב טו) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם וַיְנַיְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן וְגו'. וַיִּקַּח, בְּמָה לְקַחוּ.
ר' חֲנִינָאִי אָמַר, לְקַחוּ בְּדַבְרִים. בְּמָה דַּאֲתָ
אָמַר (ויקרא ח ב) קַח אֶת אֶהְרֹן. וּרְבִנָּן אָמְרוּ, לְקַחוּ
בְרוּחַ. בְּמָה דַּאֲתָ אָמַר, (מ"ב ב ה) הַיּוֹם ה' לָקַח אֶת
אֲדֹנָיָךְ מֵעַל רֹאשְׁךָ.

וַיְנַיְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן, כִּדִּי לְהִיּוֹת לוֹ מְנוּחָה, לְדַעַת
וּלְהַפִּיר הַחֲכָמָה וְהַתּוֹרָה. דְּאָמַר רַבִּי
חֲנִינָאִי, הַתּוֹרָה לְמִדָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (איוב כח כז) אִזּוּ רָאָה וַיִּסְפְּרָה וְגו',
וַיֹּאמֶר לְאָדָם. וְהָיוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרָת מְקַלְסִין לְפָנָיו.

עַד שְׂרָאָה סְמַא"ל בְּשָׁמַיִם, וְנִתְקַנָּא בּוּ, וַיֵּרֵד מִן
הַשָּׁמַיִם כְּדָמוֹת צֶלַע עַל נַחֲשׁ. הַנַּחֲשׁ נִרְאָה,
וְהֵצֵל עָלָיו, תְּקַפָּא וְחִילָא דִּילֵיהּ.

קָרִיב הֵהוּא נַחֲשׁ לְגַבֵּי אִיתְתָּא, דְּדַעַתָּא קְלָה מִן
הָאִישׁ. מִכָּאן דַּאֲתָתָא לָא אֲתַפְּתַת, אֲלָא
נִרְאָה, וְהֵצֵל עָלָיו, הַתְקַף וְהִכַּח שְׁלוּ.

אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, רַבִּי
חֲנִינָאִי וּרְבִנָּן פּוֹתְחִים הַכְּתוּב
בְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן. (בראשית ב
ו) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
וַיְנַיְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן וְגו'. וַיִּקַּח,
בְּמָה לְקַחוּ? רַבִּי חֲנִינָאִי
אָמַר, לְקַחוּ בְּדַבְרִים, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא ח ח) קַח אֶת אֶהְרֹן.
וּרְבִנָּן אָמְרוּ, לְקַחוּ בְרוּחַ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים ב ב) הַיּוֹם
ה' לָקַח אֶת אֲדֹנָיָךְ מֵעַל
רֹאשְׁךָ.

וַיְנַיְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן, כִּדִּי לְהִיּוֹת
לוֹ מְנוּחָה, לְדַעַת וּלְהַפִּיר
הַחֲכָמָה וְהַתּוֹרָה. שְׂאָמַר רַבִּי
חֲנִינָאִי, הַתּוֹרָה לְמִדָּה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם.
זֶהוּ שְׁכַתּוּב (איוב כח) אִזּוּ רָאָה
וַיִּסְפְּרָה וְגו', וַיֹּאמֶר לְאָדָם.
וְהָיוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרָת מְקַלְסִים
לְפָנָיו.

עַד שְׂרָאָה סְמַא"ל בְּשָׁמַיִם,
וְנִתְקַנָּא בּוּ, וַיֵּרֵד מִן הַשָּׁמַיִם
כְּדָמוֹת צֶלַע עַל נַחֲשׁ. הַנַּחֲשׁ
נִרְאָה, וְהֵצֵל עָלָיו, הַתְקַף וְהִכַּח שְׁלוּ.

קָרִיב אֹתוֹ הַנַּחֲשׁ לְאִשָּׁה, שְׂדַעַתָּה קְלָה מִן הָאִישׁ. מִכָּאן שֶׁאִשָּׁה לֹא מִתְפַּתֵּית אֲלָא בְּאִשָּׁה

אַחֲרֵי. (בראשית ג) וַיֹּאמֶר אֶל
הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים,
מִיַּד פָּתַח בְּאָף. מִכָּאן
שִׁבְתַּחֲלַת דִּבְרֵי שֶׁל אָדָם
נִכְר מִי הוּא. כִּךְ הוּא פָּתַח
בְּאָף, לְהוֹדִיעַ מִי הוּא.

נָטַל סִימָן זֶה - אִם תִּקְבֹּל,
אִם לֹא תִקְבֹּל. וְהִמְשִׁיכָה
בְּדַבְרֵים, עַד שִׁפְתָּחָה בְּאוֹת
מ"ם, וְאָמְרָה מִכָּל עֵץ הַגֵּן
[אֲכַל] נֹאכֵל. מִיַּד נָטַל הַנְּחָשׁ
אוֹת מ', וַיִּשֶׂם אוֹתָהּ עַל
זְרוּעוֹ הַשְּׂמָאלִית, וְהָיָה
מִמֶּתִין עַל וַא"ו תִּי"ו מִפִּיָּה,
כִּדִּי לְהִיּוֹת מו"ת נִכּוֹן
לְפָנֵיהֶם.

הַתְּחִיל לְפַתּוֹתָהּ, עַד שִׁכְתוּב
(שם) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה, בְּטַעַם
גְּדוּל וְתִקְיָה. מְלַמֵּד שִׁפְרָחוּ
הָאוֹתִיּוֹת וַא"ו תִּי"ו, וְעָלוּ
לְהַתְּחַבֵּר עִם הָאוֹת מ"ם,
וְהָאוֹת מ"ם הִיָּתָה עוֹלָה
וַיּוֹרְדָת, וְלֹא הִיָּתָה מִתְּחַבֵּרָת
עִמָּהֶם, עַד שִׁנְתַּפְּתִית.

וּפְרָחוּ וַא"ו תִּי"ו אַרְבַּע
פְּעָמִים, וְהִקִּיפוּ אֶת הָאוֹת
מ"ם לְאַרְבַּעַת צְדָדִים,
שִׁכְתוּב (בראשית ג) וַתִּקַּח מִפְּרִי
וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִשָּׁה וְכו'.

בְּאַתָּתָא אַחֲרָא. (בראשית ג א) וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי
אָמַר אֱלֹהִים, מִיַּד פָּתַח בְּאָף. מִהֲכָא, דְּבַתְּחִלַּת
דִּבְרֵי שֶׁל אָדָם נִכְר מִי הוּא. כִּךְ הוּא פָּתַח בְּאָף,
לְהוֹדִיעַ מִי הוּא.

נָטַל סִימָן זֶה, אִם תִּקְבֹּל, אִם לֹא תִקְבֹּל.
וְהִמְשִׁיכָה בְּדַבְרֵים, עַד שִׁפְתָּחָה בְּאוֹת
מ"ם, וְאָמְרָה (שם) מִכָּל עֵץ הַגֵּן אֲכַל נֹאכֵל. מִיַּד
נָטַל הַנְּחָשׁ אוֹת מ', וַיִּשֶׂם אוֹתָהּ עַל זְרוּעוֹ
הַשְּׂמָאלִית, וְהָיָה מִמֶּתִין עַל וַא"ו תִּי"ו מִפִּיָּה, כִּדִּי
לְהִיּוֹת מו"ת נִכּוֹן לְפָנֵיהֶם.

הַתְּחִיל לְפַתּוֹתָהּ, עַד דְּכָתִיב, (שם פסוק ו) וַתֵּרָא
הָאִשָּׁה, בְּטַעַמָא סִיגִי וְתִקְיָה. מְלַמֵּד,
שִׁפְרָחוּ הָאוֹתִיּוֹת וַא"ו תִּי"ו, וְסָלְקוּ לְהַתְּחַבֵּר עִם
אוֹת מ"ם. וְאוֹת מ"ם הִיָּתָה עוֹלָה וַיּוֹרְדָת, וְלֹא
הִיָּתָה מִתְּחַבֵּרָת (דף קיא ע"ב) עִמָּהֶם, עַד שִׁנְתַּפְּתִית.

וּפְרָחוּ וַא"ו תִּי"ו, אַרְבַּע זְמַנִּין, וַאֲקִיפוּ לְאוֹת
מ"ם לְאַרְבַּע סְטְרִין. דְּכָתִיב, (שם) וַתִּקַּח
מִפְּרִי וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִשָּׁה. (שם פסוק ו)
(ו) וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם. הָא אַרְבַּע זְמַנִּין ו' ת'.
מְלַמֵּד, שֶׁסָּבְבוּ לְאוֹת מ"ם לְאַרְבַּע צְדָדִין, וְהִמ"ם
בְּאַמְצַע, מוֹת בְּכָל סְטְרִין.

וְהִנֵּה אַרְבַּע פְּעָמִים ו' ת'. מְלַמֵּד שֶׁסָּבְבוּ לְאוֹת מ"ם לְאַרְבַּעַת צְדָדִים,
וְהִמ"ם בְּאַמְצַע, מוֹת בְּכָל הַצְּדָדִים.

כָּמָה דַּאתְ אָמַר, (ירמיה ט כ) **כִּי עָלָה מָוֶת בַּחֲלוּנֵינוּ.**
דָּא סמא"ל, דַּאִיהוּ חַד מִחֲלוּנֵי שְׁמַיָא. **וְעַל**
דָּא (תהלים פט מט) **מִי גִבֵר יַחֲיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת. מִיֵּד**
שָׁלַט בָּהּ, וְהַטִּיל בָּהּ זֹהֲמָא. נַחַת קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְמִיחְמֵי, (בראשית ג ח) **וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ.**

כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה ט) **כִּי עָלָה**
מָוֶת בַּחֲלוּנֵינוּ, זֶה סמא"ל,
שֶׁהוּא אֶחָד מִחֲלוּנוֹת הַשָּׁמַיִם.
וְעַל זֶה (תהלים פט) מִי גִבֵר יַחֲיֶה
וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת. מִיֵּד שָׁלַט בָּהּ
וְהַטִּיל בָּהּ זֹהֲמָא. יָרַד הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְרֵאוֹת, וַיִּתְחַבֵּא
הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ.

תָּא חַזִּי, קוּדְם שְׁחַטָּאוּ, הִיתָה הַשְּׂכִינָה עֲטָרָה
עַל רְאִשֵׁיהֶם, לְהִיּוֹת בְּשִׁבְלֵם שׁוּרָה עַל
הָעוֹלָם. כִּיּוֹן שְׁחַטָּאוּ, כְּבִיכּוֹל, תֵּשׁ כְּחָה,
וְאַסְתַּלְקַת וְלֹא שְׁלִיטַת. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁאֲרֵי
לְקוּנָז, וְאָמַר אֵיכָה, מַה תְּהִיא מִינָה, שְׁלִטְנוֹתָא
אַעְדּוּ מִינָה. אוֹף הָכָא בְּחוּרְבַן בֵּי מְקוּדְשָׁא,
שׁוּלְטְנוֹתָא אַעְדּוּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁאֲרֵי
לְמִיסְפַּד, וְאָמַר אֵיכָה, מַה תְּהִיא עָלֶיָה.

בֹּא וּרְאֵה, קוּדְם שְׁחַטָּאוּ
הִיתָה הַשְּׂכִינָה עֲטָרָה עַל
רְאִשֵׁיהֶם, לְהִיּוֹת בְּשִׁבְלֵם
שׁוּרָה עַל הָעוֹלָם. כִּיּוֹן
שְׁחַטָּאוּ, כְּבִיכּוֹל תֵּשׁ כְּחָה,
וְהִסְתַּלְקָה וְלֹא שְׁלִטָּה.
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְחִיל
לְקוּנָז, וְאָמַר אֵיכָה, מַה יְהִיָּה
מִמֶּנָּה? הַשְּׁלִטוֹן הוֹסֵר מִמֶּנָּה.
אִף כָּאן בְּחַרְבַן בֵּית הַמְּקוּדֵשׁ

הַשְּׁלִטוֹן הוֹסֵר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְחִיל לְסַפֵּד, וְאָמַר אֵיכָה, מַה תְּהִיא עָלֶיָה?

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמור 346)

טו) בְּכָל יוֹם בַּפְּרָטִיּוֹת צְרִיכִים לְלַמֵּד חֻכְמַת הַקְּבֵלָה – וְאִין לְהַמְתִּין עַד שְׁיִמְלֵא בְּרַסוֹ בִּש"ס
וּפּוֹסְקִים, כִּי מִי יוֹדֵעַ כְּמָה חַיִּי

אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה (קְדוּשֵׁין ל'). לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד. וְהַקְּשָׁה שָׁם בְּנִמְרָא: וְכִי יַדַּע אֵינִישׁ כְּמָה חַיִּי? וּמַתְרִין: כִּי אֲמַרִּין בְּיוֹמֵי, וּפְרַשׁ רִש"י שָׁם: ב' יָמִים מִקְרָא, ב' יָמִים מִשְׁנָה, ב' יָמִים תַּלְמוּד. וּבַתּוֹסְפוֹת שָׁם כְּתוּב, דְּלֹא נִהִירָא, דְּאִפְתִּי אֵיבָא לְמִפְרָךְ מִי יַדַּע כְּמָה חַיִּי. וְלִבְנֵי נִרְאָה לִיהַּ לְפָרֵשׁ "לְיוֹמֵי", שְׁבִכָּל יוֹם וְיוֹם עֲצָמוּ יִשְׁלַשׁ. וְכֵן אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים בְּתַלְמוּד הַקְּבֵלָה שְׁבִכָּל יוֹם וְיוֹם אֲנֵנוּ מְמַלְאִים בְּרַסְנֵנוּ בִּש"ס וּפּוֹסְקִים, וְאַחַר כֵּךְ אֲנֵנוּ עוֹסְקִים בְּקְבֵלָה, כִּי לְהַמְתִּין עַד שְׁיִמְלֵא אָדָם בְּרַסוֹ בִּש"ס וּפּוֹסְקִים, מִי יוֹדֵעַ כְּמָה חַיִּי, וְעַל כֵּן הַקְּבֵלָה הַכּוּנָה בְּכָל יוֹם בַּפְּרָטִיּוֹת. דְּבְרֵי פִי חֻכְם חוּן וְאַמֶּת וּשְׁפָתַיִם יִשְׁקוּ, כְּפִירוּשׁ הַתּוֹסְפוֹת (גְּפוּזִין ט'), עֵין שָׁם.

(הַנְּאוּן הַצְּדִיק מוֹרִינוּ הֶרֶב יִצְחָק אֵיזִיק מוֹדִיטְשׁוֹב)

שְׁאַלְהָ: אָמַר נָא לִי, הֲאֵם יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת סְעֻדַת סִיּוּם גַּם עַל לְמוּד סֵפֶר אַחַר מֵהֲזֶהָר, כְּמוֹ שְׁעוֹשִׂים סְעֻדַת סִיּוּם אַחַר כָּל מַסְכַּת, וְנִפְקָא מִינָה לְעֵגְזָא סְעֻדַת מְצוּהָ, וְכֵן לְעֵגְזָא תַעֲנִית בְּכוּרִים בְּעֶרְבַּ פֶּסַח. תְּשׁוּבָה: הִנֵּה הַלּוּמֵד בְּהַבְנָה אֶת סֵפֶר הַזֶּהָר בְּלוֹ וְהַשְּׁלִימוֹ, יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת סְעֻדַת מְצוּהָ כְּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל, וְיִכּוֹל לְפַטֵּר בָּהּ גַּם אֶת הַבְּכוּרִים בְּעֶרְבַּ פֶּסַח.

(שְׁאַלוֹת וְתְשׁוּבוֹת פְּרָחֵי כְּהִנָּה אֶרֶץ חַיִּים סִימָן יג)

מקור המאמר בזהר חדש מדרש איכה דף קיא ע"א
שנאת הסטרא אחרא לשכינה

רְבִי לְוִיטָס חוֹזָה פְּתַח, (בראשית ג טו) **וְאִיכָה אִשִּׁית**
בִּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זֶרְעֶךָ. דְּבָבוּ סִגְי הָהוּא
מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלִמָא, עַל עֵילָה דְעֵיטָא דְנַחֲשׁ,
מֵהֵיא שְׁעֵתָא דְאַתְלִטְיָא, אֲתִדְחִיָּא מִקְפִּי תִרְעָא
דְּמִלְכָא, וְהוּא פְּמִין תְּדִיר בֵּין גְּדָרִין דְעֲלִמָא, בֵּין
אֵינוֹן גְּדָרִין דְאַוְרִייתָא, כָּל אֵינוֹן דְדָשִׁין בְּעַקְב,
בְּאֵינוֹן גְּדָרִין, נְשִׂיךְ לֹון.

וְוִי דְאַשְׁבַּח, וְוִי דְנְשִׂיךְ. וְוִי עַל דְבָבוּ בִישָׂא
דְאַתְנִטִיר. עַל דְבָבוּ בִישָׂא דִהוֹות לִיה בְּהֵאִי
אִשָּׁה, דְאַתְקִרִיא (מסלי לא 2) אִשָּׁה יִרְאֵת ה'. דְבָבוּ
בִישׁ נְטִיר לָה מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלִמָא, עַד דְתִבְר
לָה בְתַבִּירו, לְמִשְׁכַּב לְעַפְרָא.

"אִיכָה" יִשְׁבָּה "בְּדָד" הָעִיר "רַבְתִּי" עִם "הֵייתָה,
תְּסַתְּפַל בְּאַתּוֹן דְרִישׁ כָּל תִּיבָה וְתִיבָה,
וְתִשְׁבַּח נְטִירו דְבָבוּ בִישָׂא, דְאַתְנַטְרָא, עַד
דְאַתְחַרְב בִּי מִקְדָּשָׁא. אִיב"ה רַע"ה פְּרִישִׁי אַתּוֹן,
אַתְנִטִיר לָה לְהֵיא אִשְׁת חֵיל, בְּתַבִּירו דְבִי
מִקְדָּשָׁא, לְמִשְׁכַּב לְעַפְרָא.

שְׁנַשְׁמְרָה עַד שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אִיב"ה רַע"ה בְּרֵאשִׁי הָאוֹתִיּוֹת נִשְׁמְרָה לָה לְאוֹתָהּ אִשְׁת
חֵיל, בְּשַׁבְרוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְשַׁכַּב לְעַפְרָא.

רְבִי לְוִיטָס חוֹזָה פְּתַח,
וְאִיכָה אִשִּׁית בִּינְךָ (בראשית ג)
וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זֶרְעֶךָ. שְׁנַאָה
רְבָה הֵייתָה מִיּוֹם שְׁנַבְרָא
הָעוֹלָם, וְעַל הָעֵלָה שֶׁל עֲצַת
הַנְּחָשׁ. מֵאוֹתָהּ הַשְּׁעָה
שֶׁהִתְקַלְל, גְּדַחָה מִלְּפָנֵי שְׁעַר
הַמֶּלֶךְ, וְהוּא אוֹרַב תְּמִיד בֵּין
הַגְּדָרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, בֵּין
אוֹתָם גְּדָרוֹת הַתּוֹרָה, כָּל
אוֹתָם שְׁדָשִׁים בְּעַקְב, בְּאוֹתָם
הַגְּדָרוֹת נוֹשֵׁךְ אוֹתָם.

אוֹי שְׁמַצָּא, אוֹי שְׁנַשְׁךָ. אוֹי
עַל הַשְּׁנַאָה הָרַעָה שְׁנַשְׁמְרָה,
עַל הַשְּׁנַאָה הָרַעָה שְׁהֵייתָה לוֹ
בְּאִשָּׁה הַזֹּו, שְׁנַקְרָאָה אִשָּׁה
יִרְאֵת ה'. שְׁנַאָה רַעָה שְׁמַר
לָה מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם, עַד
שְׁשַׁבְר אוֹתָהּ בְּשַׁבְר, לְשַׁכַּב
לְעַפְרָא.

"אִיכָה" יִשְׁבָּה "בְּדָד"
"הָעִיר" רַבְתִּי "עִם" הֵייתָה
(איכה א). הִסְתַּפַּל בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל
רֵאשׁ כָּל תִּבָּה וְתִבָּה, וְתִמְצָא
שְׁמִירָה שֶׁל שְׁנַאָה רַעָה,

זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם) "כְּאַלְמָנָה
 "רַבְתִּי "בְּגוֹיִם "שְׂרָתִי
 "בְּמַדִּינוֹת "הֵיְתָה "לְמַס.
 תִּקְרָא לְמַפְרַע בְּרֹאשֵׁי
 הָאוֹתִיּוֹת - ל"ה בְּשִׁבְר"ךְ.
 בְּשִׁבְרוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
 בְּשִׁבְרוֹנָה שֶׁל כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל,
 שִׁשְׁנָאָה רָעָה הַדְּבִיק ל"ה
 בְּשִׁבְר"ךְ.

אֵיכָה שֶׁנִּדְבָקָה לְאוֹתָהּ
 אֵיכָה רָעָה הַזֹּז, קוֹל הַנְּחָשׁ,
 קוֹל מְרִירוֹת שֶׁל בְּכִיָּה
 בְּרַקִּיעִים. אֵלּוּ קוֹרְאִים
 אֵיכָה, וּמִצַּד אַחַר קוֹרְאִים
 אֵיכָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאֵיכָה
 אֲשִׁית בֵּינִךְ וּבֵין הָאִשָּׁה. בֵּין
 הַצַּד הַזֶּה, וּבֵין הַצַּד הַזֶּה,
 נִמְצָא הַשֵּׁם (שם) בְּחֶרְבֵן בֵּית

הַדָּא הוּא דְכְתִיב, "כְּאַלְמָנָה "רַבְתִּי "בְּגוֹיִם
 "שְׂרָתִי "בְּמַדִּינוֹת "הֵיְתָה "לְמַס, תִּקְרָא
 לְמַפְרַע בְּרִישֵׁי אֲתוֹן, ל"ה בְּשִׁבְר"ךְ. בְּתַבּוּרוֹ דְבֵי
 מִקְדָּשָׁא, בְּתַבּוּרוֹ דְכְנִישְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל, דְבָבוּ בִישָׂא
 אֲדַבִּיק ל"ה בְּשִׁבְר"ךְ.

אֵיכָה דְאֲתִדְבַקְתָּ לְהֵיחֵא אֵיכָה רָעָה דָּא, קַל
 דְנָחַשׁ, קַל מְרִירוֹ דְבְכִיָּה בְּרַקִּיעִין. אֵלּוּן
 קְרָאן אֵיכָה, וּמִסְטָרָא אַחֲרָא קְרָאן אֵיכָה. הַדָּא
 הוּא דְכְתִיב, (בראשית ג טו) וְאֵיכָה אֲשִׁית בֵּינִיךְ וּבֵין
 הָאִשָּׁה, בֵּין סְטָרָא דָּא, וּבֵין סְטָרָא דָּא, אֲשִׁת־כַּח
 שְׂמָא (תמ"ו) בְּחֶרְבֵן בֵּי מִקְדָּשָׁא. וּבְקָרָא קְדַמָּא
 אֲתַרְשִׁים כְּלָא לְמַנְדַע דְהָאֵי כ"ה, אֲדַבִּיק לָהּ
 אֵיב"ה רָעָה, דְנָטִיר לָהּ מִיּוֹמָא דְאֲתַבְרִי עֲלִמָּא.

הַמִּקְדָּשׁ. וּבְפָסוּק הָרֵאשׁוֹן נִרְשָׁם הַכֹּל, לְדַעַת שְׁכ"ה הַזֹּז הַדְּבִיק אוֹתָהּ אֵיב"ה רָעָה שֶׁשָּׁמַר
 לָהּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם.

ספר אור הזהר (עמוד 347)

טז) מי שפסים "חלק אחד" מהזהר "בהבנה" יוכל לעשות סעדה מצוה – ועל סיום "כל" ספר
 הזהר "בגירסא" מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה

גם מי שפסים חלק אחד מהזהר "בהבנה" יוכל לעשות סעדה זו ותועיל גם לפדיון תענית בכורים.

(ספר תענית בכורות עמוד רנח)

אמנם על סיום "חלק אחד" של הזהר "בגירסא" מצינו מחלקת בפוסקים.

(עין שם ובספר סדור פסח בהלכתו חלק א' עמוד קע)

ועל סיום "כל" ספר הזהר בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית
 בערב פסח. (ספר דרך אר"ן מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז)

מקור המאמר בזהר חדש מדרש איכה דף קיא ע"א
גלות השכינה ושליטת הקליפה

אִיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, רַבִּי הֲרַפִּינִם פָּתַח, (שם 99 וסו)

וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיֵּשְׁבֶן מִקְדָּם לְגֵן
עֵדֶן. וַיִּגְרַשׁ אֶת, דָּא כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל. בְּחַרְבֵּן בֵּי
מִקְדָּשָׁא, דְּאִתְתַּרְכַּת בְּתִירוּכִין, דְּאִשְׁתַּלַּחַת
בְּשִׁלּוּחִין, כְּרַסִּיָּא דְּמִלְכָּא נְפִלַת.

וַיִּגְרַשׁ אֶת, דָּא כְּרַסִּיָּא דְּמִלְכָּא. וְוִי דְּאִתְתַּרְכַּת,
וְוִי דְּנְפִלַת. הָאָדָם, הֵהוּא דְּשִׁלִּיט עַל

כּוֹרְסִיָּא, דְּכִתִּיב בֵּיהּ (יחזקאל א כו) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף
דְּמוֹת כְּמֵרְאֵה אָדָם וְגו'. נְפִלַת כְּרַסִּיָּא, נְפִל כִּלְא.

וַיֵּשְׁבֶן, הֵהוּא דְּתִרִיד לְדָא, אֲשֶׁרִין וְאֲשֶׁרִין
יֵיִשׁוּבָא אַחֲרָא, בְּהִיפּוּכָא. בְּשַׁעֲתָא

דְּאִתְחַרִּיב בֵּי מִקְדָּשָׁא, סְלִיק לְכַבּוּד עֵילָאָה
לְעֵילָא, וְאֲזַעִיר דְּיוֹקְנֵיהּ מִכְּמָה דְּהוּוֹת. וְכוֹרְסִיָּא

נְטִיל מִצִּיה וְאִתְפְּרֵשׁ.

כְּבִיכּוּל אֲשֶׁרִין לְגֵן עֵדֶן עִם כְּרוּבִים לְתַתָּא,
וְאִתְפְּרֵשׁ מֵהוּוֹת כְּבוֹד עֵילָאָה. וְאֲשֶׁרִין

לְהֵהוּא לְהַט הַחֲרִיב, לְמִיָּקָם בְּדוּכְתָא דְּרַבְּנוּתִיהּ,
לְמִיָּטֵר וְלְמִיִּשְׁאֵב וְלְמִסְתִּיר, (נ"א וְלְמִסְתִּיר) הֵהוּא אוֹרַח

דְּאֲנָגִיד מֵעֵץ הַחַיִּים.

לְעַמֵּד בְּמִקּוּם גְּבֻרָתוֹ, לְשִׁמֵּר וְלְשִׁאֵב וְלְהַסְתִּיר (וְלַחֲזִק) אוֹתָהּ
הַדְרִיךְ שְׁשׁוּפַעַת מֵעֵץ הַחַיִּים.

אִיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד. רַבִּי
הֲרַפִּינִם פָּתַח, (בראשית ג)
וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיֵּשְׁבֶן
מִקְדָּם לְגֵן עֵדֶן. וַיִּגְרַשׁ אֶת -
זו כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל, בְּחַרְבֵּן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, שְׁגֵרְשָׁה בְּגֵרוּשִׁין,
שְׁנִשְׁלַחַה בְּשִׁלּוּחִין, כֶּסֶף
הַמֶּלֶךְ שְׁנִפְלָה.

וַיִּגְרַשׁ אֶת - זה כֶּסֶף הַמֶּלֶךְ.
אוֹי שְׁגֵרְשָׁה, אוֹי שְׁנִפְלָה.
הָאָדָם, אוֹתוֹ שְׁשׁוּלֵט עַל
הַכֶּסֶף, שְׁכַתּוּב בּוֹ (יחזקאל א)
וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת
כְּמֵרְאֵה אָדָם וְכו'. נְפִלָה
הַכֶּסֶף - נְפִל הַכֶּל.

וַיֵּשְׁבֶן - אוֹתוֹ שְׁגֵרְשׁ אֶת זֶה,
הַשְּׁכִין וְהַשְּׂרָה יֵשׁוּב אַחַר
בְּהַפּוּכּוֹ. בְּשַׁעַה שְׁנַחֲרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, סְלִק אֶת הַכְּבוֹד
הָעֵלְיוֹן לְמַעְלָה, וְהַמְעִיט
דְּמוֹתוֹ מִכְּמוֹ שְׁהִיָּה, וְהַכֶּסֶף
נִסְעַ מִמֶּנּוּ וְנִפְרַד.

כְּבִיכּוּל הַשְּׂרָה אֶת גֵּן הָעֵדֶן
עִם הַכְּרוּבִים לְמַטָּה, וְנִפְרַד
מֵאוֹתוֹ הַכְּבוֹד הָעֵלְיוֹן,

וְהַשְּׂרָה אֶת אוֹתָהּ לְהַט הַחֲרִיב,

וּשְׁלֹמֹה מִלְכָּא צְוּחַ וְאָמַר, (משלי 2 כא) תַּחַת שְׁלוֹשׁ
 רְגֵזָה אֶרֶץ וְגו' תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְגו'
 וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ. שִׁפְחָה לְגו', גְּבֻרָתָהּ
 לְבַר. אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, מֵאֵי בְּדָד. כְּמָה דָּאֵת
 אָמַר, (ויקרא יג טו) בְּדָד יֵשֵׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ.
 וּשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ צְוּחַ וְאָמַר,
 (משלי 7) תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגֵזָה
 אֶרֶץ כּוֹ' תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ
 כּוֹ' וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ.
 הַשִּׁפְחָה בַּפְּנִים, גְּבֻרָתָהּ
 בַּחוּץ. אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, מֵה
 זֶה בְּדָד? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּדָד
 יֵשֵׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ.

ספר אור הזהר (עמוד 347)

(יז) מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסק בחכמת הקבלה

קול אומר קרא, "מה אקרא כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר. "וכל חסדו כציץ השדה", כל חסד שעושים לעצמם עושים. ואפלו כל אלו שעוסקים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזה הוא רוח המשיח. אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא 'ממנה, ונשארת ב' יבשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואכרן בעולם.

וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר. והוא רוח הקדש. והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם.

(תקוני זהר תקון ל')

(יח) למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד אף שיטעה בקריאתו

למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו. והוא תקון גדול לנשמה.

(מורה באצבע להחיד"א זכותו יגן עלינו אמן, אות מד)

– פָּרָק י"ז –

דברי הראשונים המתארים את הקבלה

(א) דברי גדולי הראשונים המתארים את הקבלה

משה רבינו כתב... התורה כלה מפיו של הקדוש ברוך הוא... הודיעו תחלה ענין בריאת השמים והארץ וכל צבאם... וגם כן כל הנאמר בגבואה ממעשה מרפכה ומעשה בראשית... והכל נכתב בתורה בפרוש או ברמז... וכל הנמסר למשה רבינו בשערי הבינה, הכל נכתב בתורה בפרוש או ברמז או בגימטריות או בצורת האותיות... או בקוצי האותיות ובכתריהן... כי הרמזים האלו לא יתבוננו אלא מפה אל פה עד משה מסיני... ומנן יבוא יחזקאל ויגלה להם סתרי המרפכה. כלומר שהכל נלמד מהתורה... עוד יש בידינו קבלה של אמת, כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא (עין זהר חלק ב' דף פ"ז). ... ומפני זה ספר תורה שטעה בו באות אחת במלא או בחסר פסול...

ואני הנני מביא בבית נאמנת... לכל המסתכל בספר הזה, לכל יספר סברה ואל יחשב מחשבות בדבר מכל הרמזים אשר אני כותב בסתרי התורה, כי אני מודיעו נאמנה, שלא ישנו דברי ולא יודעו כלל בשום שכל ובינה, זולתי מפי מקבל חכם, לאזן מקבל מבין... אל יחרסו אל השם לראות, כי השם אלקיני אש אוכלה הוא, אל קנאות, והוא יראה את רצוני מתורתו נפלאות.

(רמב"ן בהקדמתו לפרושו על התורה)

מקור המאמר בזהר חדש מדרש איכה דף קי ע"ב
צער ישראל על גלות השכינה

שָׁלְחוּ לָהֶם בְּנֵי הָאָרֶץ
אֶת־בְּדַרְתוֹן בִּינֵי עַמ־מִיָּא,
מֵאֶרְעָא קְדִישָׁא, וַיֹּאזְתּוּ לָאֲתוֹן
לְבַר מֵאֶרְעָא קְדִישָׁא, וַיֹּאזְתּוּ לָכֹּהֱ
לְמַבְכֵי עַלְיִיכוּ וְעַל גְּרַמְיִיכוּ,
וַדְנַפְקִיתוּן מִנְהוֹרָא לְחֻשׁוּכָא,
כְּעַבְדָּא דְנַפְיָא מִבְּי מֵאֶרֶיָּה.
אֲבָל אֲנִן אֵית לָן לְמַבְכֵי
וְלְמַעְבַּד הַסְפִידָא, וְלָן שִׁדְר
קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא סְפָרָא
דְהַסְפִידָא, וְדֵאֲנִן בְּנֵהָא
דְמִטְרוּנִיתָא, וְאֲנִן מִבְּי
בֵיתָהּ, וַיִּדְעִין יְקָרָא
דְמֵאֶרֶי עֲלֵמָא. וְלָן יֹאזְתּוּ
לְמַבְכֵי, וְלְפָרְשָׁא
אֵינוֹן אֶלְפָּ"א בֵיתִי"ן.

וְאֲנִן יִתְמִין בְּלֹא אָבָא
וְאֵמָא, וּמְסַתְּפְלִין עֵינֵינוּ
לְכוֹתְלֵי בֵיתָא דְאֵימָנָא,
וְהָא אֶתְחַרְבּ, וְלֹא אֲשַׁכְחָנָא
לָהּ. דְהַתּוֹת יִנְקָא לָן
בְּכָל יוֹמָא, בְּיוֹמֵינוּ קְדִמָּאִין,
מִשְׁפִּירוּ דִילָהּ. (בֵּין שְׁפִירוּ דְמַעְאָה)
וְהוּיִת נְחִימַת לָן, וּמְמַלְלַת
עַל לְבָנָא, כְּאֵמָא לְבָרָה.
כְּמָה דֵאֲתָא אִמְר (ישעיה סו יג)
כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ
וְגו'.

וְהַשְׁתָּא אֶסְתְּפְלִין עֵינֵינוּ
לְכָל סֵטֶר, וְאֶתְר בֵּית מוֹתְבָא
דְאֵימָנָא אֶתְבְּלָבֵל,
וְהָא אֶתְחַרְבּ. נְבִישׁ רִישָׁא
לְכוֹתְלֵי בֵיתָא וּמוֹתְבָה.
מֵאֵן תִּנְחַמְנוּ וְגו'.

שָׁלְחוּ לָהֶם בְּנֵי הָאָרֶץ
הַקְדוּשָׁה: מֵתָאִים שְׂאֲתֵם
הַתְּפִזְתֶּם בֵּין הָעַמִּים,
וְאֲתֵם מִחוּץ לָאָרֶץ
הַקְדוּשָׁה, וְנֹאֵה לָכֶם
לְבָכוֹת עֲלֵיכֶם וְעַל עֲצַמְכֶם,
שִׁיִּצְאֲתֶם מֵאוֹר לְחֻשׁוֹ
כְּעַבְדֵי שִׁיִּצְא מִבֵּית רַבּוֹ.
אֲבָל אֲנִי יֵשׁ לָנוּ לְבָכוֹת
וְלַעֲשׂוֹת הַסְפֵד, וְלָנוּ
שְׁלַח הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
סֵפֶר הַהַסְפֵד, שְׂאֲנוּ בְּנֵי
הַגְּבִירָה, וְאֲנוּ מִבְּנֵי
בֵיתָהּ, וַיִּדְעִים אֶת כְּבוֹדוֹ
שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם, וְלָנוּ
רְאוּי לְבָכוֹת וְלְפָרֵשׁ
אוֹתֶם הָאֶלְפָּ"א בֵיתִי"ם.

וְאֲנוּ יִתּוּמִים בְּלֵי אָב וְאֵם,
וּמְסַתְּפְלִים הָעֵינַיִם לְכֹתְלֵי
בֵּית אֲמֵנוּ - וְהִנֵּה נִחְרַב,
וְלֹא מְצָאנוּ אוֹתָהּ. שְׁהִיתָה
מְנִיקָה אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם
בְּיָמִים הָרֵאשׁוֹנִים מֵהִיפֵי
שְׁלָהּ (בֵּין הִיפֵי שֶׁל מְצִיָּה),
וְהִיתָה מְנַחֶמֶת אוֹתָנוּ,
וּמְדַבֶּרֶת עַל לְבָנוּ כְּאֵם
לְבָנָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סו)
כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ
וְגו'.

וְכַעַת מְסַתְּפְלוֹת הָעֵינַיִם לְכָל צַד, וּמְקוֹם בֵּית מוֹשְׁבָה
שֶׁל אֲמֵנוּ הֶתְבַּלְבַּל, וְהִנֵּה נִחְרַב. נִפְה

הָרֵאשׁ לְכַתְּלֵי הַבַּיִת
וּמוֹשְׁבָה. מִי יִנַּחֵם אוֹתָנוּ, וּמִי
יְדַבֵּר עַל לִבֵּנוּ וַיִּגַּן עָלֵינוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ?

כְּשֶׁהֵינּוּ חוֹטְאִים לִפְנֵי
אֲבִינוּ, וּמַעֲלָה הַרְצוּעָה
לְהַלְקוֹת אוֹתָנוּ, הִיא עֲמֻדָה
לִפְנֵינוּ, וּמִקְבֵּלַת הַמַּלְקוֹת
שֶׁל הַמֶּלֶךְ כְּדִי לְהַגִּן עָלֵינוּ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם נג) וְהוּא
מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ מִדְּכָא
מִעֲוֹנוֹתֵינוּ כּוֹ וּבַחֲבֵרְתוֹ
נִרְפָּא לָנוּ. וְכַעַת אֵין לָנוּ אִם.
וַיִּ! וַיִּ! לָנוּ! וַיִּ! לָכֶם! לָנוּ רְאוּי
לְבָכוֹת, לָנוּ רְאוּי לְסִפְד, לָנוּ
רְאוּי לְפָתֵר אוֹתָם דְּבָרֵי
מְרִירוֹת, לְהוֹדִיעֵם לְאוֹתָם
שִׁיּוֹדְעִים לְבָכוֹת דְּבָרֵי הַסִּפְד.

נִקְרַב כָּל יוֹם לְמַטַּת אֲמֵנוּ -
וְלֹא נִמְצָא אוֹתָהּ שָׁם. נִשְׁאַל
עָלֶיהָ - אֵין מִי שֶׁמְשַׁגְּיחַ
עָלֵינוּ. נִשְׁאַל לְמַטָּה -
הַתְּבַלְבְּלָה. נִשְׁאַל לְכִסְאָה -
נִפְלָה. נִשְׁאַל לְהִיכְלוֹתֶיהָ -
הֵם נִשְׁבָּעִים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים
מִמֶּנָּה. נִשְׁאַל אֶת הָעֶפֶר -
רָשָׁם שֶׁל עֲקוּבוֹת אֵין שָׁם.

נִשְׁאַל אֶת הַגֵּג - הֲרֵי הַגֵּג
מְשִׁיב לָנוּ, שִׁישְׁבָה שָׁם
וְהוֹלְכַת מְבַכָּה, וְהוֹלְכַת שֶׁל מְרִירוֹת
עָלֵינוּ מִגֵּג לְגֵג, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(שם כב) מַה לָּךְ אִפּוּא כִּי עָלִית כָּלֶךְ לַגִּגוֹת. נִשְׁאַל אֶת הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים - כָּלֶם אוֹמְרִים

יִנַּחֵם לָנוּ, וּמֵאֵן יִמְלֹל עַל לִבָּנָא, וַיִּגַּן עָלָנָא קַמִּי
מִלְכָּא.

כִּד הוּיִנֵּן חֲטָאֵן קַמִּי אַבוּנָא, וְסָלִיק רְצוּעָא
לְאַלְקָאָה לָנוּ, אִיהִי קַיִימַת לְקַמּוֹן, וּמִקְבֵּלַת
מִלְקִיּוֹתָא דְּמִלְכָּא, בְּגִין לְאַנָּא עָלָנָא. כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר (שם נג ה) וְהוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ מִדְּכָא
מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וּגו' וּבַחֲבֵרְתוֹ נִרְפָּא לָנוּ. וְהַשְׁתָּא
אִימָא לִית לָנוּ, וּוִי לָנוּ, וּוִי לָנוּ, וּוִי לָנוּ. לָן יְאוֹת
לְמַבְכֵי, לָן יְאוֹת לְמַסְפַּד, לָן יְאוֹת לְפַתְרָא אֵינוֹן
מִלִּין דְּמְרִירוֹ, לְאוֹדְעָא לְהוּ, לְאַיִנוֹן דִּידְעִין
לְמַבְכֵי מִלִּין דְּהַסְפִּידָא.

נִקְרַב בְּכָל יוֹמָא לְגַבֵּי עַרְסָא דְּאַיִמָּנָא, וְלֹא נִשְׁכַּח
לָהּ תַּפְּן. נִשְׁאַל עָלֶיהָ, לִית מֵאֵן דִּישְׁגַּח
עָלָן. נִשְׁאַל לְעַרְסָא דִּילָהּ, אַתְּבַלְבְּלָא. נִשְׁאַל
לְכוּרְסִיָּא, נִפְלַת. נִשְׁאַל לְהִיכְלוֹן דִּילָהּ, אוּמָאֵן
אֵינוֹן דִּלָּא יְדְעִין מִינָהּ. נִשְׁאַל לְעַפְרָא, רְשִׁימוֹ
דְּעַקְבָּתָא לִית תַּפְּן.

נִשְׁאַל לְאַיִגְרָא, הָא אֵיגְרָא אָתִיב לָנוּ, דְּתַפְּן
יִתְבָּה מְבַכָּה וּמִיִּילְלַת (עלן) וְאוּזְלַת
מְבַכָּה, צוּחַת בְּקוֹל מְרִירוֹ עָלָן, מֵאַיִגְרָא
לְאַיִגְרָא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (שם כב א) מַה לָּךְ אִפּוּא

וְהוֹלְכַת מְבַכָּה, וְהוֹלְכַת שֶׁל מְרִירוֹת
עָלֵינוּ מִגֵּג לְגֵג, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(שם כב) מַה לָּךְ אִפּוּא כִּי עָלִית כָּלֶךְ לַגִּגוֹת. נִשְׁאַל אֶת הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים - כָּלֶם אוֹמְרִים

שְׁשָׁמְעוּ קוֹל מְרִירוֹת שֶׁל
בְּכִיָּה שֶׁמְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, וְלֹא
יֹדְעִים לְאֵן הִסְתַּלְקָה.

לָנוּ רָאוּי לְבִכּוֹת! לָנוּ רָאוּי
לְסַפֵּד! נִנְשָׁק אֶת עַפְרָ רַגְלֶיהָ,
נִנְשָׁק אֶת מְקוֹם בֵּית מוֹשְׁבָהּ,
נִנְשָׁק אֶת כְּתָלֵי הַהֵיכָל,
וְנִבְכָּה בְּמְרִירוֹת. אָנוּ נִפְתַּח
בְּהֶסֶפֶד, שָׁרְאִינוּ בְּכָל יוֹם כָּל
זֶה. נִבְכָּה תָּמִיד וְלֹא נִשְׁכַּח
מְרִירוֹת הַבְּכִי מֵעַמָּנוּ.

כִּי עָלִית בְּלֶךְ לַגְּנוֹת. נִשְׂאֵל לְאוֹרְחֵינוּ וְשִׁבְלֵינוּ,
כִּלְהוֹ אָמְרוּן דִּשְׁמָעוּ קוֹל מְרִירוֹ דְּבִכְיָה, דְּמִבְּכָה
עַל בְּנֵיהָ, וְלֹא יִדְעִין לְאֵן אִסְתַּלְקָת.

לָן יָאוֹת לְמִבְּכֵי, לָן יָאוֹת לְמִיֶּסֶפֶד. נִנְשָׁק עַפְרָא
דְּרַגְלָהָא, נִנְשָׁק אֶתְרֵי בֵּי מוֹתְבָהּ, נִנְשָׁק כּוֹתְלֵי
הַיְכָלָא, וְנִבְכֵי בְּמְרִירוֹ. אָנּוּ נִפְתַּח בְּהֶסֶפִּידָא,
דְּחִמִּינָן בְּכָל יוֹמָא כָּל הַאי. נִבְכֵי תָדִיר וְלֹא
אִיתְנִישֵׁי מְרִירוֹ דְּבִכְיָה מִיָּנָן.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 350)

ב) מְרַמְבִּין זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא נִגְלָה אֱלֹהֵינוּ כִּי אִם לְמוֹרֵי [הָאָר"י] זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
רְאָה שְׁלַחַן עֲרוּךְ הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה (מִהַדְיוֹת שְׁעַר הַשְּׁמַיִם, תִּשְׁכ"א, עמוד צ"ג), שְׁעַל סִפְרֵי
הַרְמְבִּין בְּדִבְרֵי הַסּוּד רָאוּי לְסַמֵּךְ, הַיּוֹת וְהוּא קָבֵל מֵאֱלֹהֵינוּ. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: "יָדַע כִּי מְרַמְבִּין זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא נִגְלָה אֱלֹהֵינוּ כִּי אִם לְמוֹרֵי [הָאָר"י] זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה". וְעַיֵן בְּהַקְדַּמַּת הַרֵב חַיִּים
וְיִטְאֵל לְעַיֵן חַיִּים.

יְסוּד הַתּוֹרָה וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה לְהֵאֱמִין בַּתּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּיהָ, וּמִי שֶׁאִינוּ מוֹדֵה בָּהּ הֵרִי הוּא בְּכָלֵל
הָאֲפִיקוֹרְסִים... וְכֵן כָּל הַמְּכַחֵשׁ בְּסִתְרֵי הַתּוֹרָה וּבַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וּמַעֲשֵׂה מְרַבְּבָה הַמְּקַבְּלִים מִפִּי
רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּסִפְרֵים שֶׁחִבְרוּ בְּעֵינֵי הָאֱלֹקוֹת, וְדָאֵי שֶׁגַּם הוּא נִקְרָא אֲפִיקוֹרוּס, שֶׁהֵרִי כָּל
אֱלוֹ הַדְּבָרִים הַלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינֵי הֵם עִם שְׂאֵר הַתּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּיהָ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתַב הַרְמְבִּין זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
בַּתְּחִלַּת בְּאוּרוֹ לְתוֹרָה [נִעְתַּק לְפָנֵי זֶה].

ג) בֶּן אָדָם שֶׁאֹמֵר שֶׁהַתּוֹרָה מְסַפֵּר סִפּוּרִים בְּעֵלְמָא וְדְבָרֵי הַדְּיוּט, אֵין לוֹ חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא –
כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הֵם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים – אֲשֶׁרֵיהֶם לְאֱלוֹ הַצְּדִיקִים שֶׁמְסַתְּפֵלִים
בַּהַתּוֹרָה כְּרָאוּי

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְוִי לְהֵהוּא בְּרֵי גֵשׁ דְּאָמַר, דְּהָא אוֹרֵייתָא אֶתָּא לְאַחֲזָאָה סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין
דְּהַדְּיוּטִי. דְּאִי חֲבִי, אֲפִילוּ בְּזִמְנָא דָּא, אָנּוּ יִכְלִין לְמַעְבַּד אוֹרֵייתָא, בְּמִלִּין דְּהַדְּיוּטִי, וּבְשִׁבְחָא יְתִיר
מְכֻלָּהוּ. אִי לְאַחֲזָאָה מְלָה דְּעֵלְמָא, אֲפִילוּ אֵינּוּן קַפְסִירֵי דְּעֵלְמָא, (שְׂרִים וְשִׁלְטוֹנִים, דְּרַךְ אֱמֶת) אִית
בִּינֵיהוּ מְלִין עֲלָאִין יְתִיר. אִי חֲבִי גִזִּיל אֲבַתְרֵיהוּ, וְנַעֲבִיד מְנִייהוּ אוֹרֵייתָא, כְּהָאִי גְוּוּנָא. אֲלֵא כָּל מְלִין
דְּאוֹרֵייתָא, מְלִין עֲלָאִין אֵינּוּן, וְרִזִּין עֲלָאִין...

בֵּינָן דְּנַחֲתַת לְהָאִי עֵלְמָא, אִי לָאוּ דְּמַתְּלַבְּשָׁא בְּהֵנִי לְבוּשִׁין דְּהָאִי עֵלְמָא, לֹא יִכִּיל עֵלְמָא לְמַסְבֵּל.
וְעַל דָּא הָאִי סְפוּר דְּאוֹרֵייתָא, לְבוּשָׂא דְּאוֹרֵייתָא. אֵיהוּ. מֵאֵן דְּחָשִׁיב דְּהָהוּא לְבוּשָׂא אֵיהוּ אוֹרֵייתָא
מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה אַחְרָא, תִּיפַח רּוּחִיהָ, וְלֹא יְהֵא לִיהָ חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאֶתִי. בְּגִין כִּף אָמַר דּוּד (תְּהֵלִים
קִיטו): 'גַּל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ'. מַה דְּתַחֲוֹת לְבוּשָׂא דְּאוֹרֵייתָא.
תָּא חוּי, אִית לְבוּשָׂא דְּאֶתְחוּי לְכֻלָּא, וְאֵינּוּן טַפְשִׁין כִּד חֵמָאן לְכַר גֵּשׁ בְּלְבוּשָׂא דְּאֶתְחוּי לּוֹן שְׁפִירָא,
לֹא מְסַתְּפִין יְתִיר. חָשִׁיבוּ דְּהָהוּא לְבוּשָׂא, גּוּפָא, וְחָשְׁבוּ דְּגוּפָא, נִשְׁמַתָּא.

מקור המאמר בזהר חדש מדרש איכה דף קיא ע"א
צער הקב"ה על גלות השכינה

פָּתְחוּ אֵינְהוּ וְאָמְרוּ, אֵיכָה בְּדַד הָעִיר,
כְּתִיב (דף קיא ע"א) (ישעיה כב ה) כִּי יוֹם מְהוּמָה
וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה וּגּו'. כִּי יוֹם,
יוֹם אֶחָד יֵשׁ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אֶהוּב נִפְשׁוֹ, כָּלוּל מִכָּל
שְׂאֵר יוֹמִים. שְׂשֵׁה יָמִים
כָּלוּלִים בּוֹ, וְהוּא הַכֶּלֶל שֶׁל
כָּלֵם. וְעַל שֶׁהִתְרַבּוּ הַחֲטָאִים
הַסִּתְּלָק לְמַעַלָּה, לְבֵית עוֹלָם
הַחַיִּים.

אָז, מִתַּחַת שְׂפוּלֵי הַמְּשָׁכָן,
קָם יוֹם שֶׁל מְרִירוֹת, יוֹם שֶׁל
בְּכִיָּה, יוֹם שֶׁל צֶעַר, יוֹם
שֶׁנִּקְרָא מְהוּמָה וּמְבוּסָה
וּמְבוּכָה. וְנִכְנָס לְתוֹךְ
הַמְּשָׁכָן, וּמְכַלָּה וּמְטַמֵּא.
וְרַבּוֹן הַמְּשָׁכָן הֵלֵךְ וּבִרַח
וְגֵרֵשׁ מִתּוֹךְ מוֹשְׁבּוֹ לְתוֹךְ
הַהָר שֶׁבְּחוּץ, וּלְתוֹךְ הַהָר
שֶׁחָרוֹב, וְהַמְּשָׁכָן (הַשְּׂמַד)
וְנִחְרַב.

אַחַר כֵּן יָרַד אוֹתוֹ הַיּוֹם
הַעֲלִיזוֹן שֶׁהִסְתַּלֵּק, שָׁאֵל עַל
מְשָׁכְנוֹ - וְהִנֵּה נִחְרַב. נִכְנָס
וְהִשְׁגִּיחַ בְּבַעֲלַת הַמְּשָׁכָן, הַגְּבִירָה אֶהוּבַת נִפְשׁוֹ - וְהִיא גֵרְשָׁה וּבִרְחָה, וְכָל בְּנֵינָה סְתוּרָה. אָז
הִתְחִיל לְבַכּוֹת, בְּכִיָּה אַחַר בְּכִיָּה, כְּנִהֲמַת הַתְּרַנְּגוּל עַל נִקְבָּתוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם) מִקְרָקֶר קָר,

פָּתְחוּ אֵינְהוּ וְאָמְרוּ, אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדַד הָעִיר,
כְּתִיב (דף קיא ע"א) (ישעיה כב ה) כִּי יוֹם מְהוּמָה
וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה וּגּו'. כִּי יוֹם. חַד יוֹמָא אֵית
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רְחִימָא דְנִפְשִׁיהּ, כְּלִילָא מִכָּל
שְׂאֵר יוֹמִין, שִׁית יוֹמִין כְּלִילָן בֵּיהּ, וְהוּא כְּלִילָא
דְכָלְהוּ. וְעַל דְּאַסְגִּיאוּ חוּבִין, אֶסְתַּלֵּק לְעֵילָא, לְבִי
עַלְמָא דְחַיִּין.

כִּדִּין מִתְחוֹת שְׂפוּלֵי מְשָׁכְנָא, קָם יוֹמָא דְמְרִירוֹ,
יוֹמָא דְבְּכִיָּה, יוֹמָא דְצֶעַרָא, יוֹמָא דְאִיקְרִי
מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה, וְעַאֲל בְּגוּ מְשָׁכְנָא,
וְשִׁיזִי וְסִיב. וְרַבּוֹנָא דְמְשָׁכְנָא, אֲזַל וְעֵרַק
וְאַתְתְּרַךְ מִגּוֹ מוֹתְבִיָּה לְגוֹ טוּרָא דְלִבְרָ, וּלְגוֹ טוּרָא
דְחָרוֹב, וּמְשָׁכְנָא (אֲשִׁיתְצִי) וְאַתְתְּחַרַב.

לְבַתֵּר, נַחַת הֵהוּא יוֹמָא עֵילְאָה, דְּאֶסְתַּלֵּק, שָׁאֵל
עַל מְשָׁכְנִיהּ, וְהָא אֶתְחַרַב. עַאֲל וְאַשְׁגַּח
עַל מְאִרֵי דְמְשָׁכְנָא, מְטְרוֹנִיתָא רְחִימָתָא דְנִפְשִׁיהּ,
וְהִיא אֶתְתְּרַכַת וְעֵרַקַת, וְכָל בְּנֵינָה סְתוּרָה. כִּדִּין
שְׂאִרֵי לְמַגֵּיעִי, גּוּעָא בְּתַר גּוּעָא, כְּנִהֲמוּ דְתְרַנְּגוּלָא

וְהִשְׁגִּיחַ בְּבַעֲלַת הַמְּשָׁכָן, הַגְּבִירָה אֶהוּבַת נִפְשׁוֹ - וְהִיא גֵרְשָׁה וּבִרְחָה, וְכָל בְּנֵינָה סְתוּרָה. אָז
הִתְחִיל לְבַכּוֹת, בְּכִיָּה אַחַר בְּכִיָּה, כְּנִהֲמַת הַתְּרַנְּגוּל עַל נִקְבָּתוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם) מִקְרָקֶר קָר,

נְהַמַּת הַתְּרַנְגוּל. קֹר - הַרְבוּן הַשְּׁלִיט.

עַל נוֹקְבִיָּה. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (סו) מְקַרְקַר קֹר, נְהִימוּ בְּתְרַנְגוּלָא. קֹר, רְבוּן שְׁלִיטָא.

וְשׁוּעַ אֶל הָהָר, עָשָׂה שׁוּעָה וְצוּחַ אֶל הָהָר, שְׁלָשׁ בְּרַחַה הַגְּבִירָה. עָשָׂה שׁוּעַ, צוּחַ וְקוּרָא בְּנִהְמָה שֶׁל בְּכִיָּה אֵיכָה. אֵיכָה אֶהוּבַת נַפְשִׁי, אֵיכָה יוֹנְתִי שְׁלִמְתִי, אֵיכָה יַחֲדָתִי, שְׁהִתְיַחְדָּה עִמִּי בִּיחוד. אֵיכָה שְׁהִיִּית נּוֹטְלַת בְּכָל יוֹם חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת הַיַּחְוּד, וְנִקְרָאת עַל זֶה כ"ה.

וְשׁוּעַ אֶל הָהָר, (סו) עָבִיד שׁוּעָה וְצוּחַ לְגִבֵּי טוּרָא, דְּעָרְקַת תַּמָּן מִטְרוּנִיתָא. עָבִיד שׁוּעַ צוּחַ וְקָרִי בְּנִהִימוּ דְבְּכִיָּה אֵיכָה. אֵיכָה רְחִימְתָא דְנַפְשָׁאִי, אֵיכָה שְׁפַנִּנְתִּי שְׁלִימְתִי, אֵיכָה יַחֲדָתָא דִּילִי, דְאַתִּיחְדָּא עִמִּי בִּיחודָא. אֵיכָה דִּהְוִית נְטִלָא בְּכָל יוֹמָא, חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אַתּוּן דִּיחודָא, וְאַתְקַרִּיאת כ"ה עַל דָּא.

אַחֲוִיתִי בְּתִי אִמִּי, לְאַן הֲלַכְתָּ? לְאַן פָּנִית לְלַכְתָּ? אָנוּ שְׁשׁוּמְעִים בְּכָל יוֹם הַקְּרַקוּר הַזֶּה שֶׁל רְבוּנְנוּ, לָנוּ רְאוּי לְבָכוֹת, לָנוּ רְאוּי לְסַפֵּד, לָנוּ רְאוּי לְפַתַח אֵיכָה. אֵיכָה יִשְׁבַּה בְּדָד וְגו'.

אַחֲתִי בְּרַתִּי אִמִּי, לְאַן אָזַלְתְּ, לְאַן פָּנִית לְמִיָּהָד. אָנוּ דְשְׁמַעִין בְּכָל יוֹמָא קְרַקוּרָא דָּא דְרְבוּנְנָא, לָן יָאוֹת לְמַבְכִּי, לָן יָאוֹת לְמַסְפֵּד, לָן יָאוֹת לְמַפְתַּח אֵיכָה. אֵיכָה יִשְׁבַּה בְּדָד וְגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 351)

בְּהַאי גְּוֹנָא אֹרִייתָא, אִית לָה גּוּפָא, וְאֵינּוּן פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, דְּאִקְרוּן גּוּפֵי תוֹרָה. הַאי גּוּפָא מִתְלַבְּשָׂא בְּלְבוּשֵׁין, דְּאֵינּוּן סְפוּרִין דְּהַאי עֲלָמָא. טַפְשִׁין דְּעֲלָמָא, לֹא מִסְתַּכְּלִי אֵלָא בְּהוּא לְבוּשָׂא, דְּאִיהוּ סְפוּר דְּאֹרִייתָא, וְלֹא יַדְעִי יַתִּיר, וְלֹא מִסְתַּכְּלִי בְּמָה דְּאִיהוּ תַּחוּת הַהוּא לְבוּשָׂא. אֵינּוּן דִּידְעִין יַתִּיר, לֹא מִסְתַּכְּלוּ בְּלְבוּשָׂא, אֵלָא בְּגוּפָא, דְּאִיהוּ תַּחוּת הַהוּא לְבוּשָׂא. חֲכִימִין עֲבָדֵי דְּמַלְכָא עֲלָא, אֵינּוּן דְּקִיּוּמוּ בְּטוּרָא דְּסִינֵי, לֹא מִסְתַּכְּלִי אֵלָא בְּנִשְׁמַתָּא, דְּאִיהִי עֲקָרָא דְּכִלָּא אֹרִייתָא מִמֶּשׁ. וְלִזְמָנָא (וְלְעֲלָמָא) דְּאִתִּי, זְמִינִין לְאַסְתַּכְּלָא בְּנִשְׁמַתָּא דְּנִשְׁמַתָּא דְּאֹרִייתָא.

תָּא חוּזִי, הֲכִי נְמִי לְעִילָא, אִית לְבוּשָׂא, וְגוּפָא, וְנִשְׁמַתָּא, וְנִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא. שְׁמִיא וְחִלְיָהוּן. אֵלִין אֵינּוּן לְבוּשָׂא. וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, דָּא גּוּפָא, דְּמַקְבֵּלָא לְנִשְׁמַתָּא, דְּאִיהִי תַּפְאָרַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא אִיהוּ גּוּפָא לְנִשְׁמַתָּא. נִשְׁמַתָּא דְּאִמְרוּן דָּא תַּפְאָרַת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אֹרִייתָא מִמֶּשׁ. וְנִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא, דָּא אִיהוּ עֲתִיקָא קְדִישָׂא. וְכִלָּא אַחֲדִי דָּא בְּדָא.

וּוִי לְאֵינּוּן חִיבִיָּא, דְּאִמְרֵי דְּאֹרִייתָא לָאוּ אִיהִי אֵלָא סְפוּרָא בְּעֲלָמָא, וְאֵינּוּן מִסְתַּכְּלִי בְּלְבוּשָׂא דָּא וְלֹא יַתִּיר. וְזַבְּאִין אֵינּוּן צְדִיקִיָּא, דְּמִסְתַּכְּלִי בְּאֹרִייתָא בְּדָקָא יָאוֹת. חֲמַרָא לֹא יַתִּיב אֵלָא בְּקַנְקַן. כִּדְ אֹרִייתָא לֹא יַתִּיב אֵלָא בְּלְבוּשָׂא דָּא. וְעַל דָּא לֹא בְּעִי לְאַסְתַּכְּלָא, אֵלָא בְּמָה דְּאִית תַּחוּת לְבוּשָׂא. וְעַל דָּא כָּל אֵינּוּן מְלִין, וְכָל אֵינּוּן סְפוּרִין, לְבוּשִׁין אֵינּוּן.

(זהר חלק ג' פרשת בהעלתך דף קנ"ב.) רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, אוֹי לְאוֹתוֹ אָדָם שְׁאוּמֵר, כִּי הַתּוֹרָה בָּאָה לְסַפֵּר סְפוּרִים בְּפִשְׁטוֹת וּדְבָרֵי הַדִּיּוֹט [שֶׁל עֶשׂוֹ וְלָבָן וְכְדוּמָה], כִּי אִם בֵּן, אִפְלוּ בְּזִמְן הַזֶּה אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת תּוֹרָה מְדַבְּרֵי הַדִּיּוֹט, וְעוֹד יוֹתֵר יָפִים מֵהֶם. וְאִם [הַתּוֹרָה בָּאָה] לְהִרְאוֹת דְּבָרֵי הָעוֹלָם, אִפְלוּ שְׁלִיטֵי הָעוֹלָם יֵשׁ בִּינֵיהֶם דְּבָרִים מְעֵלִים יוֹתֵר, אִם בֵּן גִּלְדָּא אַחֲרֵיהֶם וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה, כְּאוֹתוֹ הָאִפּוֹן. אֵלָא שְׁכָל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הֵם דְּבָרִים עֲלוּנִים וְסוּדוֹת עֲלוּנִים.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"ב
שורש הברכה בששת ימי המעשה

ההוא את־פִּשְׁטוֹתָא, פִּד אַתּוֹסָף קְדוּשָׁן וּבְרָכָאן
מְלַעֲיָלָא, עַל הֵהיא נְקוּדָה, אַתְנֵהִיר כִּלְא,
וְאַתְעָבִיד רוּחָא נְהִירָא בְּכַל סְטָרִין, אַתְפִּלַּג לְעֵיָלָא
וְנִהִיר. וְאַתְפִּלַּג לְתַתָּא וְנִהִיר. וְדָא הוּא דְכְּתִיב בֵּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חוֹלָק אַחְסָנָא אִית לָן פְּחָדָא.

חוֹלָקָא דְלְעֵיָלָא, אַתְעַטֵּר בְּהַאי יוֹמָא, מִעֲנוּגָא
עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְאַתְהֵי מְזִיּוּא עֲלָאָה
דְעַתִּיקָא דְכָל עַתִּיקוּן. חוֹלָקָא תַתָּאָה, אַתְעַטֵּר
בְּהַאי יוֹמָא, מִעֲנוּגָא דְלְתַתָּא, דְאַתְהֵי בְּהֵי
סְעוּדָתִי. וְעַל דָּא, בָּעֵי לְעַנְגָא לִיהֵ, בְּמִיכְלָא
וּבְמִשְׁתֵּיָא בְּלְבוּשֵׁי יָקָר, וּבְחֻדָּה דְכִלְא.

וְכִד מְתַעַטְרָא הַאי חוֹלָקָא לְתַתָּא, וְאַתְנַטִּיר כְּמָה
דְאַצְטָרִיד, סְלָקָא לְעֵיָלָא, וְאַתְחַבְרָא בְּהַהוּא
חוֹלָקָא אַחְרָא. וְהַאי נְקוּדָה נְטִיל כִּלְא מִעֵיָלָא
וְתַתָּא, וְאַתְכִּילָא מְכַל סְטָרִין. וּבְגִין דְמְתַעַטְרָא
בְּשַׁבַּת, מִעֵיָלָא וּמְתַתָּא, כָּל שְׂאָר יוֹמִין יְהִיב חֵילָא
לְכִלְא, וְאַתִּיְהִיב לִיהֵ שׁוּלְטָנוּ מִעֵיָלָא וּמְתַתָּא.
וּבְרִזִין דְסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מְלָכָא, אֲשַׁתְּכַח רְזָא דָּא,
וְאוּקְמוּהָ בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וְכָאָה חוֹלְקִיהוּן
דְיִשְׂרָאֵל.

אוֹתָהּ הַהִתְפַּשְׁטוֹת,
כְּשֶׁנוֹסְפוֹת קְדוּשׁוֹת וּבְרָכוֹת
מְלַמְעֵלָה עַל אוֹתָהּ נְקוּדָה,
הַכֹּל נְאוּר, וְנַעֲשִׂית רוּחַ
מְאִירָה בְּכֹל הַצְּדָדִים,
מִתְחַלֵּק לְמַעְלָה וּמְאִיר,
וְנִחְלַק לְמַטָּה וּמְאִיר. וְזֵהוּ
שְׁכֵתוֹב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, חֵלֵק יִרְשָׁה יֵשׁ לָנוּ
כְּאַחַד.

הַחֵלֵק שֶׁלְמַעְלָה מְתַעַטֵּר
בַּיּוֹם הַזֶּה מִהֶעֱנַג הַעֲלִיּוֹן
הַקְּדוּשׁ, וְנִהְיֶה מִהַזִּיו הַעֲלִיּוֹן
שֶׁל עַתִּיק כָּל הַעַתִּיקִים.
הַחֵלֵק הַתַּחְתּוֹן מְתַעַטֵּר בַּיּוֹם
הַזֶּה מִהֶעֱנַג שֶׁלְמַטָּה שְׁנֵהְיֶה
בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ, וְעַל כֵּן
צָרִיךְ לְעַנְגוֹ בְּמֵאֵכֶל
וּבְמִשְׁתֵּה, בְּלְבוּשֵׁי כְבוֹד
וּבְשִׁמְחַת הַכֹּל.

וּכְשֶׁמְתַעַטֵּר הַחֵלֵק הַזֶּה
לְמַטָּה וְנִשְׁמֵר כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ,
עוֹלָה לְמַעְלָה, וּמְתַחֲבֵר
בְּאוֹתוֹ חֵלֵק אַחֵר. וְהַנְּקוּדָה
הַזֹּאת נוֹטֶלֶת הַכֹּל מִמַּעְלָה
וּמִמַּטָּה, וְנִכְלָלֶת מְכַל
הַצְּדָדִים. וּמִשׁוּם שֶׁמְתַעַטֵּרֶת
בְּשַׁבַּת מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה, כָּל

שְׂאָר הַיָּמִים נוֹתְנִים כַּח לְכֹל, וְנוֹתְנִים לָהּ שְׁלֵטוֹן מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה. וּבְסוּדוֹת סְפָרוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ נִמְצָא הַסּוּד הַזֶּה, וּבְאֵר אוֹתוֹ הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרִי חֵלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׂנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם
מֵהֵם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעֲלָה, וּמֵרְאֵה אֶת
עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתוּב
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתוּב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דְהֵי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוּן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוּן מֵהֵיכְלָא
דְמַלְכָּא, דְאֵינּוּן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְפָגָם
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכְל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אֵמַר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאָה נַפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבְּתַי לֹא אֵמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאָה נַפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבְּתַי לֹא קאמר.

ובגניי כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמתא דקודשא ברוך הוא. שמתא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְּרִים הָאֲבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיחָנִם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְּרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוֹתָא. סְעוּדָתִי דְּאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימוֹתָא, מְכַל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְּרִין אַבְהָן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שָׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיחָנִם גַּיְיָחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרֵיָתָא מִתְעַטְּרָא בְּעִטְרֵין שְׁלִימֵין. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְּרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזוהר (עמוד 352)

ד) באור הזוהר הנזכר לעיל מפרוש "הסלם"

התורה... כיון שירדה לעולם הזה, אם לא היתה מתלבשת באלו הלבושים שבעולם הזה [שהם הספורים ודברי הדיוט], לא היה יכול העולם לסבל. ועל כן ספור הזה שבתורה היא לבושה של התורה. מי שחושב שאותו הלבוש הוא תורה ממש ואין בו דבר אחר, תפח רוחו ולא יהיה לו חלק לעולם הבא. משום זה אמר דוד, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, [דהינו להביט] מה שמתחת ללבושה של התורה.

בא וראה, יש לבוש הנראה לכל, ואלו הטפשים כשרואים אדם לבוש יפה, שנראה להם הדור בלבשו, אין מסתכלים יותר, [ודנים אותו על פי לבושו ההדור], וחושבים את הלבוש כגוף [האדם], וחושבים גוף [האדם כמו] נשמתו. כעין זה היא התורה, יש לה גוף, והוא מצוות התורה הנקראות גופי תורה. גוף הזה מתלבש בלבושים שהם ספורים של עולם הזה, הטפשים שבעולם אינם מסתכלים אלא בלבוש שהוא ספור התורה, ואינם יודעים יותר, ואינם מסתכלים במה שיש תחת לבוש ההוא. אלו שיודעים יותר אינם מסתכלים בלבוש אלא בגוף שהוא תחת הלבוש ההוא. החכמים, עבדי המלך העליון, אותם שעמדו בהר סיני, אינם מסתכלים אלא בנשמה [שבתורה], שהוא עקר הכל, תורה ממש. ולעתיד לבוא עתידים להסתכל בנשמה של נשמה שבתורה.

בא וראה, אף כף הוא למעלה, שיש לבוש, גוף, נשמה, ונשמה לנשמה. השמים וצבאם אלו הם לבוש, וכנסת ישראל [שהיא המלכות] היא גוף המקבל הנשמה, שהיא תפארת ישראל, [דהינו ועיר אנפיו], ועל כן המלכות היא גוף לנשמה, [כי ועיר אנפין מתלבש בה כמו נשמה בגוף]. הנשמה שאמרנו שזו תפארת ישראל הוא התורה ממש, [דהינו נשמת התורה הנזכר לעיל בדבור הסמוך, שבה מסתכלים החכמים], ונשמה לנשמה זה הוא עתיקא קדישא, [שבו יסתכלו לעתיד לבוא, כנזכר לעיל בסמוך], והכל אחוז זה בזה, [שעתיקא קדישא מתלבש בועיר אנפין, וועיר אנפין מתלבש במלכות, ומלכות בעולמות בריא"ה יציר"ה עשי"ה וכל צבאם]. אוי לאלו הרשעים האומרים שהתורה אינה יותר מספור בלבד, והם מסתכלים בלבוש ולא יותר. אשריהם הצדיקים המסתכלים בתורה כראוי.

(פרוש ה"סלם" לזוהר שם)

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דֶּף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת וְאַתְחַנֵּן

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרִשְׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תְּזַכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וּרְבוּא רְבּוּבֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְלֵל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמַרְת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמַתִּי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ואתחנן דף רס ע"א
מעלת העוסק בתורה מחצות, וסדר התפלה - א

וְאֶתְחַנֵּן אֶל יי' בְּעֵת הַהֵיכָל לְאֹמֵר. (דברים ג) אֲדַנִּי יְהו"ה אֶתְּהַלּוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יי'. תָּא חַזִּי, כַּמָּה הוּא חִילָא תְּקִיפָא דְאוֹרֵייתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּלָא. דְּכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, לָא דְחִיל מִעֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וְלָא דְחִיל מִעֲרֵעוּרִין בִּישׁוּן דְּעֲלָמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ אַחִיד בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, וְאָכִיל מִיָּדָה בְּכָל יוֹמָא.

דְּהָא אוֹרֵייתָא אוֹלִיף לִיה לְבַר נֶשׁ, לְמִיְהוּד בְּאַרְח קְשׁוּט. אוֹלִיף לִיה עֵיטָא הַיּוֹד יְתוּב קַמִּי מְאִרִיה (לְבַטְלָה לְהַחִיָּא גְזֵרָה). וְאַפִּילוּ יִתְגַּזֵּר עָלֶיהָ מוֹתָא, כָּלָא יִתְבַּטַּל וַיִּסְתַּלַּק מִיָּדָה, וְלָא שְׂרִיא עֲלוּי. (עֵיטָא דְּבַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא) וְעַל דָּא בְּעֵי לְאֶשְׁתַּדֵּלָא בְּאוֹרֵייתָא יִמְמָא וְלִילִי, וְלָא יִתְעַדִּי מִנָּה, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִי אֲעִדִּי מִיָּדָה אוֹרֵייתָא, אוֹ אֶתְפָּרֵשׁ מִנָּה, כְּאֵלּוּ אֶתְפָּרֵשׁ מִן חַיִּי.

לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְלָא יִזוּז מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׂכַתוּב (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִם מִזִּז מִמֶּנָּה אֶת הַתּוֹרָה אוֹ נִפְרַד מִמֶּנָּה, כְּאֵלּוּ נִפְרַד מִן הַחַיִּים.

וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' בְּעֵת הַהוּא לְאֹמֵר. אֲדַנִּי יְהו"ה אֶתְּהַלּוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'. בָּא וּרְאֵה כַּמָּה הוּא הַכַּח הַחֲזָק שֶׁל הַתּוֹרָה וְכַמָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל הַכָּל, שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, לֹא פוֹחַד מִעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלֹא פוֹחַד מִמְּקָרִים רָעִים שֶׁל הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא אַחוּז בְּעֵץ הַחַיִּים וְאוֹכֵל מִמֶּנּוּ בְּכָל יוֹם.

שֶׁהָרִי הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אֶת הָאָדָם לְלַכֵּת בְּדַרְךְ אֱמֶת, מְלַמֶּדֶת אוֹתוֹ עֲצָה אֵיךְ יִשׁוּב לְפָנָיו רְבוּנוֹ (לְבַטַּל לְאוֹתָהּ הַגְּזֵרָה), וְאַפִּילוּ שֶׁתְּגַזֵּר עָלָיו מִיתָה - הַכָּל יִתְבַּטַּל וַיִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ וְלֹא יִשְׁרָה עָלָיו. (עֲצָה שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה) וְעַל כֵּן צָרִיךְ

לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְלָא יִזוּז מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׂכַתוּב (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִם מִזִּז מִמֶּנָּה אֶת הַתּוֹרָה אוֹ נִפְרַד מִמֶּנָּה, כְּאֵלּוּ נִפְרַד מִן הַחַיִּים.

תָּא חַזִּי, עֵיטָא דְּבַר נָשׁ פִּד אִיהוּ סָלִיק בְּלִילְיָא
 עַל עֲרִיסָה, בְּעֵי לְקַבְּלָא עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּתָא
 דְּלַעִילָא, בְּלִבָּא שְׁלִים. וְלֹאֲקֻדְמֵי לְמִימְסַר גְּבִיָּה
 פְּקֻדוֹנָא דְּנַפְשִׁיהָ. וְהָא אוּקְמוּהָ, בְּגִין דְּכָל עֲלָמָא
 טַעֲמִין טַעֲמָא דְּמוֹתָא, דְּהָא אֵילְנָא דְּמוֹתָא שְׂרִיא
 בְּעֲלָמָא, וְכָל רוּחֵי דְּבְנֵי נָשָׂא נְפֻקִין, וְסֻלְקִין
 וְאֵתְמַרְן (ס"א וְאֵתְמַסְרוּ) גְּבִיָּה. וּבְגִין דְּאֵינּוּן בְּפְקֻדוֹנָא,
 כְּלָהוּ תִּיבִין לְאַתְרֵיהוּ.

תָּא חַזִּי, כִּד אֲתַעַר רוּחַ צְפוֹן בְּפִלְגוֹת לִילְיָא, וְכַרוֹזָא
 נְפִיק. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵי לְגַבְתָּא דְּעֵדֵן
 לְאַשְׁתַּעֲשַׂעָא בְּרוּחֵיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא, בְּדִין מִתְכּוֹנִין (נ"א
 מִתְעַרֵּי) כָּל בְּנֵי מִטְרוֹנִיתָא, וְכָל בְּנֵי הֵיכְלָא, לְשַׁבְחָא
 לִיהָ לְמַלְכָּא קֻדִישָׁא. וּכְדִין כָּל אֵינּוּן פְּקֻדוֹנִין דְּרוּחִין
 דְּאֵתְמַסְרֵן בִּידָה, כְּלָהוּ אֲתִיב לְמֵאֲרִיהוֹן. וְרוּפָא דְּבְנֵי
 עֲלָמָא מִתְעַרֵּין בְּהֵיא שְׁעָתָא, וְהָא פְּקֻדוֹנֵיהָ דְּכָלְהוּ
 אֲתִיב לְגַבְיָהוּ.

אֵינּוּן דְּבְנֵי הֵיכְלָא עֲלָתָה קִימֵי בְּקִיּוּמֵיהוּ,
 מִתְעַרֵּי מִשְׁתַּדְּלֵי בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דְּאוּרִיתָא,
 וּמִשְׁתַּתְּפִי בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, עַד דְּנַהִיר יִמְמָא. כִּד
 אֲתֵי צַפְרָא, הִיא, וְכָל בְּנֵי הֵיכְלָא (דְּמַלְכָּא) כְּלָהוּ
 אֲתִיין לְגַבֵּי מַלְכָּא קֻדִישָׁא, וְאֵינּוּן אֲקֻרוּן בְּגִין
 דְּמַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא. וְהָא אוּקְמוּהָ.

הַתּוֹרָה, וּמִשְׁתַּתְּפִים בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל עַד שְׁמַאִיר הַיּוֹם. כְּשֶׁמַּגִּיעַ הַבֶּקֶר, הִיא וְכָל בְּנֵי הַהֵיכָל
 (הַמְּלָךְ), כָּלָם בָּאִים לְמַלְךְ הַקְּדוֹשׁ, וְהֵם נִקְרָאִים בְּנֵי הַמְּלָךְ וְהַמְּלָכָה, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

בֹּא וּרְאֵה, יַעֲזֶה שֶׁל הָאָדָם,
 כְּשֶׁהוּא בְּלִילָה עַל מִטָּתוֹ,
 צָרִיךְ לְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
 שֶׁל מַעְלָה בְּלִב שָׁלֵם,
 וְלְהַקְדִים לְמִסַּר אֵלָיו פְּקֻדוֹן
 נַפְשׁוֹ. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, מִשׁוּם
 שֶׁכָּל הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם
 הַמּוֹת, שֶׁהָרִי יַעֲזֵן הַמּוֹת שְׂרוּי
 בְּעוֹלָם, וְכָל רוּחוֹת בְּנֵי אָדָם
 יוֹצְאוֹת וְעוֹלוֹת וּמִתְחַבְּאוֹת
 (וּנְמַסְרוּ) אֶצְלוֹ. וּמִשׁוּם שֶׁהֵן
 בְּפְקֻדוֹן, כְּלָן שְׁבוֹת
 לְמִקּוּמוֹתֵיהֶן.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁמִתְעוֹרְרַת רוּחַ
 צְפוֹן בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְכַרוֹז
 יוֹצֵא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֹּא
 לְגִן עֵדֵן לְהַשְׁתַּעֲשַׂע בְּרוּחוֹת
 הַצַּדִּיקִים, אֲזַי מִתְכּוֹנִים
 (מִתְעוֹרְרִים) כָּל בְּנֵי הַמְּלָכָה וְכָל
 בְּנֵי הַהֵיכָל לְשַׁבַּח אֶת הַמְּלָךְ
 הַקְּדוֹשׁ. וְאֲזַי כָּל אוֹתָם
 פְּקֻדוֹנוֹת שֶׁל הַרוּחוֹת
 שֶׁנְּמַסְרוּ בִּידָה, אֶת כָּלָם
 מְשִׁיב לְבַעֲלֵיהֶם. וְרַב בְּנֵי
 הָעוֹלָם מִתְעוֹרְרִים בְּאוֹתָהּ
 שְׁעָה, וְהָרִי פְקֻדוֹן שֶׁל כָּלָם
 מְשִׁיב אֵלֵיהֶם.

אוֹתָם שְׁבְנֵי הַהֵיכָל הַעֲלִיּוֹן
 עוֹמְדִים בְּעַמְדָם מִתְעוֹרְרִים,
 מִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹשְׁבַחוֹת

כַּשְׂמַגִּיעַ הַבְּקָר צָרִיף לְנִקּוֹת
עֲצָמוֹ בְּכָל וְלַחְגֹר כְּלִי
מִלְחַמְתּוֹ לְהִשְׁתַּדֵּל עִם הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהָרִי בַלִּילָה
הִשְׁתַּדֵּל בַּמֶּלֶכָה. כָּעֵת בָּא עִם
הַמֶּלֶכָה לְזוּג אוֹתָהּ עִם
הַמֶּלֶךְ.

בָּא לְבֵית הַכְּנֻסָּת, מְטַהֵר
עֲצָמוֹ בַּקְּרִבּוֹת, מְשַׁבֵּחַ
בְּתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אוֹחֵז
תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹן (בִּידוֹ וּבְרֵאשׁוֹן)
אֶתִּי לְבִי כְּנִישְׁתָּא, מִדְּכִי גְרַמִּיָּה בְּקִרְבָּנִין, מְשַׁבֵּחַ
בְּתוֹשְׁבַח־תִּיָּהּוּ דְדָוִד מִלְכָּא. אַחִיד תְּפִלִּין
בְּרֵישִׁיָּהּ, (ס"א בִּידֵיהּ וּבְרֵישִׁיָּהּ) וְצִיצִית בְּגַדְפִּיָּהּ, אוֹמֵר
תְּהִלָּה לְדָוִד. וְהָא אוֹקְמוּתָּהּ, צִלִּי צְלוֹתָא קַמִּי מְאִרִּיָּהּ.
וְצִיצִית בְּכַנְפָּיו, אוֹמֵר "תְּהִלָּה לְדָוִד". וְהָרִי פְרֵשׁוּתָּהּ, מִתְּפִלָּל תְּפִלָּה לְפָנָי רְבוּנוֹ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 354)

– פֶּרֶק יח –

הַתְּנַלּוֹת סֵפֶר הַזֶּהָר

א) קִדְמוֹת סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ

מֵאִז שֶׁנִּתְנַלְּה סֵפֶר הַזֶּהָר, בְּאֵלֶּף שָׁנִים לְאַחֲרֵי שֶׁנִּגְמְרָה עֲרִיכְתּוֹ עַל יְדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרֵיא
דִּילֵיהּ, הִשְׁפִּיעַ לְחֻזֵּק הָאֱמוּנָה, הַעֲמַקְתָּהּ, בְּסוֹסָה וְהַפְּצָתָהּ בְּקִרְבַּ עַם יִשְׂרָאֵל.
הָאוֹר הַגְּדוֹל בְּזֶהָר הַרְקִיעַ שֶׁהָאִיר וְזָרַח מִן סֵפֶר הַזֶּהָר, הָאִיר לְאַרְצֵי וְלְדָרִים עֲלֵיהֶּם גַּם בְּתִקּוּפוֹת הַחֹשֶׁךְ
לְעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּזִמְנִים קָשִׁים, כַּאֲשֶׁר הִחְרַב הַתְּנוּסָסָה מֵעַל רֵאשֵׁי עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְסָבְלוּ מִחֲרַפַּת
רָעַב וּמֵאוֹיְבִים מִבֵּית וּמִחוּץ.

וְאִין בְּזֶה פְּלֵא כָּלֵל, כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרֵיא דִּילֵיהּ, מְשֵׁה רַבִּינוּ רַעִיא מְהִימְנָא וּמִלְאָכִי עֲלִיוֹן,
הַטְּבַע וְהַעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, שֶׁתְּפִים הֵם לְיִצִּירָה חֲשׂוּבָה זֶה שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַזֶּהָר.
יֵשׁ הַרוֹצִים לְאַחַר אֵת זְמַן חֲבוּר סֵפֶר הַזֶּהָר, מִפְּנֵי שֶׁלְדַעְתֵּם חֲלָקִים מִסֵּפֶר הַזֶּהָר מְחַבְרִים הָיוּ מְאַחֲרִים
יֹתֵר מִזְמַן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי.

אֲמַנְסֵם כְּבָר כְּתַב עַל זֶה הַרְבַּ יְרוּחֵם לִינְעָר, הָאֲדַמּוּ"ר מְרַאדְוִין זְכַר צַדִּיק לְבִרְכָה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
מֵאַחַר שֶׁהִטְעַנּוֹת כְּבָר נִשְׁמַעוּ, וְלֹא חָשׂוּ לָהֶן, אֲנִי מְחֻזְקִים שֶׁמְצָאוּ טַעַם נְכוֹן שֶׁלֹּא לְחֹשֶׁךְ לָהֶן.

ב) תּוֹרַת הַקְּבֵלָה וְהַסּוּד קִבְלוּ שְׁלוֹמֵי אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל מְרַשְׁבִּי"ז ל, כָּל דְּבָרֵי הָאֲרִיז"ל מִסּוּד עַל
סֵפֶר הַזֶּהָר, וְכָל דְּבָרֵי רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל מִסּוּד עַל דְּבָרֵי הַזֶּהָר וְהָאֲרִיז"ל, וְהַגְּרָ"א
ז"ל כְּתַב פְּרוּשִׁים עַל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְכָל תְּמִימֵי דְרַדְרָה הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֶּהָר וּמֵאֱמִינִים בּוֹ
וּמִמְשִׁיד שֵׁם:

שְׁלוֹמֵי אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל, הַמֵּאֱמִינִים בְּהַשֵּׁם וּבְתוֹרָתוֹ, וְקִבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַכְּתוּב בְּיַד מֹשֶׁה וְאֶת הַתּוֹרָה
הַמְּסוּרָה עַל פֶּה בְּיַד מֹשֶׁה, קִבְלוּ אֶת תּוֹרַת הַקְּבֵלָה וְהַסּוּד מֵאֵת הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי.
וּמִן הָאֲרִיז"ל זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה הַקְּדוֹשׁ יִסַּד כָּל יְסוּדֵי הַקְּבֵלָה שֶׁלּוֹ עַל סֵפֶר הַזֶּהָר וְכְתַב פְּרוּשִׁים עֲלָיו. וְגֵאוֹן
עֲזָנּוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּפְאָרוֹ, מוֹרְנוֹ וְרַבִּינוֹ רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, אֲבִיהֶם
שֶׁל חֲסִידִים, שֶׁהָאִיר לְעוֹלָם בְּתוֹרַת שְׁעָרֵי הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה וְהַדַּעַת, בְּנֵה יְסוּדֵי הַחֲסִידוּת עַל סֵפֶר
הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסִפְרֵי הָאֲרִיז"ל זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה. וְהוּא וְתַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים אַחֲרָיו לְמַדּוֹ אֶת צְנוּעֵים חֲכָמָה
בְּבִאוֹר דְּבָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ.

מקור המאמר בזהר פרשת ואתחנן דף רס ע"א-ב
מעלות העוסק בתורה מחצות, וסדר התפלה - ב

**בְּצִלּוֹתָא בְּעֵי לְמִיקָם, כְּגוֹוֹנָא (ס"א בְּזוּגָא) דְּמִלְאֲכֵי
עֲלָאֵי, לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדְיָהּ, דְּאֵינּוֹן אֶקְרוּן
הָעוֹמְדִים, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (זכריה ג) וְנָתַתִּי לָךְ מַהֲלָכִים
בֵּין הָעוֹמְדִים. וְלְכּוֹנָא רְעוּתִיהָ כְּמִי מְאָרִיָּה, וְיִתְבַּע
בְּעוּתִיהָ.**

**תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נֶשׁ קָאִים בְּפִלְגּוֹת לִילִיא
מֵעַרְסִיָּה, לְאַשְׁתְּדִלָּא בְּאוּרִיָּתָא, כְּרוּזָא קְאָרִי
עָלֶיהָ וְאָמַר, (תהלים קלד) הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ
הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת. הַשְׁתָּא כִּד אִיהוּ קָאִים
בְּצִלּוֹתָא כְּמִי מְאָרִיָּה, הֵהוּא כְּרוּזָא קְאָרִי עָלֶיהָ
וְאָמַר, וְנָתַתִּי לָךְ מַהֲלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה.**

**בְּתַר דְּמַסִּים צִלּוֹתָא בְּרַעוּ (וְקָאִים בְּעִיטָא) כְּמִי מְאָרִיָּה,
הָא אוּקְמוּהָ, דְּבְעֵי לְמִימָסַר נְפִישִׁיָּה בְּרַעוּתָא
דְּלָבָא, לְהֵהוּא אַתְר דְּאַצְטְרוּךְ. וְכַמָּה עֵיטִין אִית לִיה
לְבַר נֶשׁ בְּכֻלָּא. (דף ר"ס ע"ב) וּבְשַׁעְתָּא דְּצִלּוֹתָא קְיִימָא (ס"א
ס"ימ"א), כָּל אֵינּוֹן מְלִין דְּאַפִּיק בַּר נֶשׁ מְפּוּמִיָּה בְּהֵהוּא
צִלּוֹתָא, כְּלָהוּ סְלָקִין לְעִילָא, וּבְקַעֲזִין אֲוִירִין וּרְקִיעִין,
מִפּוּ בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, כְּלָם עוֹלִים לְמַעְלָה וּבּוֹקְעִים אֲוִירִים**

**בְּתַפְלָה צְרִיךְ לְעַמֵּד, כְּמוֹ
(בְּזוּג) מְלָאֲכִים הָעֲלִיּוֹנִים,
לְהִתְחַבֵּר עִמָּם, שֶׁהֵם נִקְרָאִים
הָעוֹמְדִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר (זכריה
ג) וְנָתַתִּי לָךְ מַהֲלָכִים בֵּין
הָעוֹמְדִים, וְלְכּוֹן רְצוֹנוֹ לְפָנַי
רְבוּנוֹ, וְיִתְבַּע בְּקִשְׁתּוֹ.**

**בְּא וּרְאָה, בְּשַׁעְתָּה שְׂאָדָם קָם
בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה מִמִּטָּתּוֹ
לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, הַכְּרוּז
קוֹרָא עָלָיו וְאָמַר: (תהלים קלד)
הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת ה' כָּל עַבְדֵי ה'
הָעוֹמְדִים בְּבֵית ה' בְּלִילוֹת.
עַכְשָׁיו כְּשֶׁהוּא עוֹמֵד בְּתַפְלָה
לְפָנַי רְבוּנוֹ, אוֹתוֹ כְּרוּז קוֹרָא
עָלָיו וְאָמַר: וְנָתַתִּי לָךְ
מַהֲלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה.**

**אַחַר שְׂמֻסִּים תְּפִלָּה בְּרַצוֹן
(ועומד בעצה) לְפָנַי רְבוּנוֹ, הָרִי
פְּרִשׁוּהָ שְׂצָרִיךְ לְמָסַר נְפִישׁוֹ
בְּרַצוֹן הֵלֵב לְאוֹתוֹ מְקוֹם
שְׂצָרִיךְ. וְכַמָּה עֲצוֹת יֵשׁ
לְאָדָם בְּכָל. וּבְשַׁעְתָּה
שֶׁהַתְּפִלָּה קִיַּמְתָּ (הַסְתִּימָה), כָּל
אוֹתָם דְּבוּרִים שְׂמוּצִיא אָדָם**

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּרְקִיעִים, עַד שְׁמַגִּיעִים
לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁמַגִּיעִים,
וּמִתְעַטְרִים בְּרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ
וְעוֹשִׂים מֵהֶם עֲטָרָה. וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ הַחֲבֵרִים, תְּפִלָּה
שְׁצָרִיךְ לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לְכוּן שְׁתֵּהִי תְּפִלַּת תַּחֲנוּנִים.
מִיָּן לְנוֹ? מִמֶּשֶׁה, שְׁכַתוּב
וְאַתְחַנֵּן אֶל ה'. זוֹהִי תְּפִלָּה
מְעֻלָּה.

בֹּא וּרְאֵה, מִי שְׁעוֹמֵד
בְּתְּפִלָּה, צָרִיךְ לְכוּן רִגְלָיו,
וּפְרִשׁוּהָ. וְצָרִיךְ לְכַסּוֹת
רֹאשׁוֹ כְּמִי שְׁעוֹמֵד לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ, וְצָרִיךְ לְכַסּוֹת (לְכַסּוֹת)
(לְסַתֵּם) עֵינָיו כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל
בְּשִׁכְנֵהָ. וּבְסִפְרוֹ שֶׁל רַב
הַמְּנוּנָא סָבֵא אָמַר, מִי
שְׁפוּקַח עֵינָיו בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
אוֹ שֶׁלֹּא מִנְמִיךְ אֶת עֵינָיו
לְאַרְצָן, מְקַדִּים עָלָיו מִלְּאֶפֶס
הַמּוֹת, וּכְשֶׁתִּצָּא נִפְשׁוֹ לֹא
יִסְתַּכֵּל בְּאוֹר הַשְּׁכִינָה וְלֹא
יָמוּת בְּנִשְׁיָקָה. מִי שְׁמֻזְלֵזֵל
בְּשִׁכְנֵהָ הוּא מִתְּזַלְזֵל בְּאוֹתָהּ
שְׁעָה שֶׁהוּא צָרִיךְ אוֹתָהּ, זֶהוּ
שְׁכַתוּב (שְׁמוּאֵל-א ב) כִּי מְכַבְּדִי
אֶכְבֵּד וּבִזֵּי יִקְלוּ.

זֶה מִי שְׁמֻסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנֵהָ
בְּשַׁעַת שֶׁהוּא מִתְּפַלֵּל. וְאִיךְ יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנֵהָ? אֶלֶּא לְדַעַת שְׁוֹדָאֵי הַשְּׁכִינָה עוֹמְדֵת
לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דְּתַמָּן
לְהִיּוֹת חוֹצֵץ בֵּינוֹ וּבֵין הַקִּיר, וּפְרִשׁוּהָ.

עַד דְּמָטוּ לְהֵהוּא אַתְר דְּמָטוּ וּמִתְעַטְרוּ בְּרִישָׁא
דְּמִלְכָּא, וְעָבִיד מִנֵּיהוּ עֲטָרָה. וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיא,
צְלוֹתָא דְבָעֵי בַר נָשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְכוּנָא
דִּיהָ צְלוֹתָא תַּחֲנוּנִים. מְנַלָּן. מִמֶּשֶׁה, דְּכַתִּיב וְאַתְחַנֵּן
אֶל יי'. דָּא אִיהוּ צְלוֹתָא מְעֻלָּיא.

תָּא חֲזִי, מָאן דְּקָאִים בְּצְלוֹתָא, בָּעֵי לְכוּנָא רִגְלָיו,
וְאוֹקְמוּהָ. וּבָעֵי לְחַפֵּיא רִישֵׁיהָ, כְּמָאן דְּקָאִים
קָמִי מִלְכָּא. וּבָעֵי לְמַכְסֵייהָ (לְמַכְסֵיִיא) (ס"א לְאַסְתָּמָא) עֵינָיו,
בְּגִין דְּלֹא יִסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנֵהָ. וּבְסִפְרָא דְּרַב הַמְּנוּנָא
סָבֵא אָמַר, מָאן דְּפַקַח עֵינָיו בְּשַׁעַתָּא דְּצְלוֹתָא, אוֹ
דְּלֹא מְאִיד עֵינָיו בְּאַרְעָא, אֶקְדִּים עָלֶיהָ מִלְּאֶפֶס הַמּוֹת,
וְכֵד תִּיפּוּק נַפְשֵׁיהָ, לֹא יִסְתַּכֵּל בְּנִהִירוֹ דְּשִׁכְנֵהָ,
וְלֹא יָמוּת בְּנִשְׁיָקָה. מָאן דְּמֻזְלֵזֵל בְּשִׁכְנֵהָ מִתְּזַלְזֵל
הוּא בְּהֵהוּא שַׁעַתָּא דְּאַצְטְרִיךְ בֵּיהָ, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד וּבִזֵּי יִקְלוּ.

הָאֵי מָאן דְּאַסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנֵהָ, בְּשַׁעַתָּא דְּאִיהוּ
מְצַלֵּי. וְהִיךְ יָכִיל לְאַסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנֵהָ. אֶלֶּא
לִינְדַע דְּוֹדָאֵי שְׁכִינְתָּא קִיִּימָא קָמִיהָ, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (ישעיה לז) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דְּתַמָּן
שְׁאִרֵי שְׁכִינְתָּא. בְּגִין כִּךְ לֹא בַּעֲיָא לְמַהֵוּי חוֹצֵץ
בֵּינוֹ וּבֵין הַקִּיר, וְאוֹקְמוּהָ.

בְּשַׁעַת שֶׁהוּא מִתְּפַלֵּל. וְאִיךְ יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנֵהָ? אֶלֶּא לְדַעַת שְׁוֹדָאֵי הַשְּׁכִינָה עוֹמְדֵת
לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, שְׁשֵׁם שׁוֹרָה הַשְּׁכִינָה. מִשׁוּם כִּךְ לֹא צָרִיךְ
לְהִיּוֹת חוֹצֵץ בֵּינוֹ וּבֵין הַקִּיר, וּפְרִשׁוּהָ.

מקור המאמר בזהר פרשת ואתחנן דף רסא ע"ב - רסב ע"א
מעלת וסגולת לימוד תורה בדרך

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל עוֹבְדוֹי, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְשׂוֹאָה
לְקַבְּלֶיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא אֲוִקִימְנָא
מְלָה. רַבִּי יְהוּדָה לְטַעְמִיָּה, דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִי
מָאן דְּאָזִיל בְּאַרְחָא, יְבוּיִן לְתַלְתַּת מְלִין, וְעֵילָא מְנַהוֹן
צְלוֹתָא, וְאַף עַל גַּב דְּצְלוֹתָא יִתִּיר עֲלָאָה מְכַלָּא, תְּרִי
חֲבָרִי אוּ תְלַתָּא דְלַעָאן בְּמַלִּי דְאֹרִייתָא. דְּהָא לֹא
מִסְתַּפִּי, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא (ס"א וְעֵילָא מְנַהוֹן צְלוֹתָא, וְעֲלָאָה מְכַלָּהוּ,
חֲבָרִיָּא בְּמַלִּי דְאֹרִייתָא. דְּהָא שְׂכִינְתָּא) אֲשֶׁתִּתְּפָא בְּהַדִּיָּהוּ.

כִּי הָא דְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי חִיָּיא הוּוּ אֲזִילִי בְּאַרְחָא,
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (ס"א חִיָּיא) כְּתִיב, (בראשית א) וַיַּעַשׂ יי'
אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר. וְכִי עַד הַשְּׂתָא
פְּשִׁיטִי הוּוּ מִהֵהוּא עוֹר. אִין. אֶלָּא מָאֲנִי לְבוּשִׁי יִקַּר
הוּוּ. אָמַר לִיָּה רַבִּי חִיָּיא, אִי הָכִי לֹא אֲתַחֲזוֹן לְהוּ
אֶפִּילוּ כְּתָנוּת עוֹר. וְכִי תִימָא דְעַד לֹא חָאֲבוּ אֲלִבְיָשׁוּ
לְהוּ, לֹא. אֶלָּא לְבַתֵּר דְּחָבּוּ כְּתִיב, וַיַּעַשׂ יי' אֱלֹהִים
לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם וְגו'.

אָמַר לִיָּה, הָכִי הוּא וְדָאִי, בְּקַדְמִיתָא הוּוּ כְּגוּוֹנָא
דְּלַעִילָא, וּמִתְפָּשְׁטִין מִן גּוּוֹנֵי דְלַתְתָּא, וְהָוָה
שְׁלֹא חָטְאוּ הִלְבִּישׁוּ אוֹתָם - לֹא. אֶלָּא אַחַר שְׁחָטְאוּ כְּתוּב (בראשית א) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּ עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם וְגו'.

אָמַר לוּ, כֶּף זֶה בּוֹדָאִי. בְּהַתְחַלָּה הָיוּ כְּמוֹ שְׁלֹמְעֵלָה, וּמִפְּשִׁטִּים מִהַגְּנֻבִים שְׁלֹמְטָה, וְהָיָה הָאוֹר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל
מְעַשְׂוֵי צָרִיךְ הָאָדָם לְשִׁים
כְּנַגְדּוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָר.
רַבִּי יְהוּדָה לְטַעְמוֹ. שְׁאָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, מִי שְׁהוּלֵךְ בְּדֶרֶךְ
יְכוּן לְשִׁלְשָׁה דְבָרִים, וְעֲלִיוֹן
מְכַלָּם זֶה הַתְּפִלָּה. וְאַף עַל גַּב
שְׁתְּפִלָּה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה מִהַכֵּל,
שְׁנֵי חֲבָרִים אוּ שְׁלִשָּׁה
שְׁעוֹסְקִים בְּדְבָרֵי תוֹרָה,
שְׁהָרִי לֹא יִפְחָדוּ, כִּי הַשְּׂכִינָה
(וְלִמְעֵלָה מֵהֶם תְּפִלָּה, וְעֲלִיוֹנָה מְכַלָּם, חֲבָרִים
בְּדְבָרֵי תוֹרָה. שְׁהָרִי הַשְּׂכִינָה)
מִשְׁתַּתְּפַת עַמָּם.

(כְּמוֹ זֶה ש) רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי
חִיָּיא הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (בראשית א)
וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר. וְכִי עַד
עַכְשָׁו מִפְּשִׁטִּים הָיוּ מֵאוֹתוֹ
הָעוֹר? כֵּן. אֶלָּא כִּלִּי לְבוּשִׁי
כְּבוֹד הָיוּ. אָמַר לוּ רַבִּי חִיָּיא,
אִם כֶּף לֹא רָאוּי לָהֶם אֶפְלוּ
כְּתָנוּת עוֹר. וְאִם תֵּאמַר שְׁעַד
שְׁלֹא חָטְאוּ הִלְבִּישׁוּ אוֹתָם - לֹא. אֶלָּא אַחַר שְׁחָטְאוּ כְּתוּב (בראשית א) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּ עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם וְגו'.

נְהוּרָא דְלַעֲיָלָא אֶסְחָר עַלְיֵיהּ. וּלְבַתֵּר דְחָבוּ, אֶהְדָּר
 לֹון בְּגוּוּנֵי דְהָאֵי עַלְמָא, וְאַעְבֵּר מְנִיֵּיהּ גּוּוּנֵי דְלַעֲיָלָא.
 מַה כְּתִיב. וַיַּעַשׂ יי' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת
 עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם מְגוּוּנָא דְהָאֵי עַלְמָא. כְּתִיב (שְׁמוֹת כט) וְאֵת
 אֶהְרֹן וְאֵת בְּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבְשָׁתֶם כְּתָנוּת, הָתָם
 בְּגוּוּנָא דְלַעֲיָלָא. הֵכָא כְּגוּוּנָא דְלִתְתָא. הָתָם כְּתָנוּת
 שֵׁשׁ, הֵכָא כְּתָנוּת עוֹר. וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ הַכִּי,
 שְׁפִירָא דְאֵינוֹן לְבוּשֵׁין סָלִיק עַל כֻּלָּא.

וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בראשית ג) (בטיפסא) (בעפושא) דְהָאֵי
 עַלְמָא, מַה דְלֹא הוּוּ קוּדָם, דְהוּוּ
 מְשֻׁגְחִין וּפְקִחִין לַעֲיָלָא. לְזַמְנָא דְאִתֵּי כְתִיב, (ישעיה מב)
 וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ וְגו'. זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּוּ לְאַפְקָחָא עֵינֵין דְלֹא חֲפִימִין, וּלְאַסְתַּכְּלָא (דף רס"ב)
 בְּחֻכְמָתָא עַלְמָא, וּלְאַתְדַּבְּקָא בְּמָאֵי דְלֹא אֶתְדַּבְּקוּ
 בְּהָאֵי עַלְמָא, בְּגִין דִּינִדְעוּן לְמַאֲרִיהוֹן. וְכַאֲיִן אֵינוֹן
 צְדִיקָא, דִּיזְכוּן לְהֵהוּי חֻכְמָתָא, דְלֹא חֻכְמָתָא
 כְּהֵהוּי חֻכְמָתָא, וְלֹא יָדְעָה כְּהֵהוּי יָדְעָה, וְלֹא
 דְבִקוּתָא כְּהֵהוּי דְבִקוּתָא.

בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדִי שִׁידְעוּ אֵת רְבוּנָם. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שִׁיזְכוּ לְאוֹתָהּ חֻכְמָה, שְׁאִין חֻכְמָה
 כְּאוֹתָהּ חֻכְמָה, וְלֹא יָדְעָה כְּאוֹתָהּ יָדְעָה, וְלֹא דְבִקוּתָא כְּאוֹתָהּ דְבִקוּתָא.

הַעֲלִיּוֹן סוּבְב עַלְיֵיהֶם. אַחַר
 שְׁחַטְאוֹ הַחֲזִירִים בְּצוּרוֹת
 הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַעֲבִיר מֵהֶם
 הַצּוּרוֹת שְׁלֹמְעֵלָה. מַה כְּתוּב?
 וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם
 וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר
 וַיִּלְבִּשֵׁם, מְצוּרַת הָעוֹלָם
 הַזֶּה. כְּתוּב (שְׁמוֹת כט) [וְאֵת אֶהְרֹן]
 וְאֵת בְּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבְשָׁתֶם
 כְּתָנוּת. שָׁם כְּגוֹן עַלְיּוֹן, כְּאִן
 כְּגוֹן תַּחְתּוֹן. שָׁם כְּתָנוּת שֵׁשׁ,
 כְּאִן כְּתָנוּת עוֹר. וְאַף עַל גַּב
 שְׁכַף הוּוּ, הֵיכִי שֶׁל אוֹתָם
 לְבוּשִׁים עַלָּה עַל הַכֹּל.

וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
 (בראשית ג). (בצורת) (בדפוס) הָעוֹלָם
 הַזֶּה, מַה שְׁלֹא הָיָה קוּדָם
 שֶׁהָיוּ מְשֻׁגְחִים וּפּוֹקְחִים
 לְמַעְלָה, לְעֵתִיד לְבֹא כְּתוּב
 (ישעיה מב) וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים
 בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ וְגו'. עֵתִיד
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוּ לְפַקֵּחַ
 עֵינֵים שֶׁל אַנְשִׁים לֹא חֻכְמִים,
 וְלְהַסְתַּכְּלָא בְּחֻכְמָה עַלְיּוֹנָה
 וְלְהַדְּבִק בְּמָה שְׁלֹא נִדְבְּקוּ

לְאוֹתָהּ חֻכְמָה, שְׁאִין חֻכְמָה
 דְבִקוּתָא כְּהֵהוּי דְבִקוּתָא.

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים רְאוּ אוֹתָם לִיסָטִים הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם לְקַפֵּחַ אוֹתָם. הִסְתַּכַּל בָּהֶם רַבִּי אֶלְעָזָר. בָּאוּ שְׁתֵּי חֵיוֹת שָׂדֵה וְהִרְגוּ אוֹתָם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרוּךְ הִרְחַמֵּן שֶׁהִצִּילָנוּ. קָרָא עֲלֵיהֶם, (משלי ד) בְּלִכְתָּךְ לֹא יֵצֵר צַעֲדֶךָ וְאִם תִּרְוִץ לֹא תִכְשַׁל, וְכָתוּב (תהלים לא) כִּי מִלְּאֲכִיו יֵצִוֶה לְךָ וְגו'.

עַד דִּהְיוּ אֲזִלֵּי, חָזוּ אֵינּוֹן לְסָטִים אֲזִלֵּי בַתְּרִייהוּ, לְאַקְפָּחָא לֹוֹן. אִסְתַּכַּל בָּהוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָתוּ תִרִין חֵיוֹן בְּרָא וְקָטְלֵי לֹוֹן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרוּךְ רַחֲמָנָא דִּישׁוּבֵן, קָרָא עֲלֵיהֶוּ, (משלי ד) בְּלִכְתָּךְ לֹא יֵצֵר צַעֲדֶךָ וְאִם תִּרְוִץ לֹא תִכְשַׁל, וְכָתִיב (תהלים צא) כִּי מִלְּאֲכִיו יֵצִוֶה לְךָ וְגו'. וְכָתִיב (שם) כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלָטָהוּ.

וְגו', וְכָתוּב (שם) כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלָטָהוּ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 355)

וּרְבִינּוּ הִגִּיר "א זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָיָה כְּאֶחָד מִן הָרֵאשׁוֹנִים ... וְכָל רוֹז לֹא אָנִים לִיה ... בְּתַב פְּרוּשִׁים עַל הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְהַאֲדָרָא רַבָּה קְדִישָׁא וְהַסְפָּרָא דְצִנְיָעוּתָא וְהַתְקוּנֵי זֶהָר, וּבְבִאֲוִרִים עַל הַשְּׁלָחוֹן עֲרוּךְ מִבֵּיא מְקוּרוֹת מִדְּבַרֵי הַזֶּהָר ... וְכָל תְּמִימֵי דְרַךְ הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֶּהָר וּמֵאֲמִנִים בּוּ.

(הקדמת ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדווין זכר צדיק לברכה)

רַבִּים מִיַּחֲסִים אֶת עֲרִיכְתּוֹ שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהָר לְדוֹרוֹת שְׁלֹאֲחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, בִּימֵי הָאֲמוֹרָאִים. עַל נֹכַחוּתָם שֶׁל אֲמוֹרָאִים בְּסֵפֶר הַזֶּהָר פּוֹתֵב הֶרֶב רַבִּי נְחוּם מִטְּשָׁרְנוּבִיל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

מִי שְׁזוּכָה לְהַשִּׁיג אוֹר הַגְּנוּז שֶׁבַתְּוֹרָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִבֵּיט מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, אִזּוּ אֵין חֲלוּק אֶצְלוּ בְּמָה שֶׁהוּא עֵתָה בְּהוּה מִיָּד, וּבֵין מָה שֶׁהָיָה לְדוֹרוֹת. וְלִכֵּן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּזֶהָר מָה שֶׁאָמַר [הָאֲמוֹרָא] רַבָּה בַר בַּר חֲנָנִי, שֶׁהָיָה אַחֵר כַּמָּה דוֹרוֹת, וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה עַל מִשָּׁה רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁרָאָה אֶת רַבִּי עֲקִיבָא יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ, אָף עַל פִּי שֶׁהָיָה אַחֵר דוֹרוֹת הֶרֶבָה, וְכָל זֶה מַחֲמַת שְׁעַל יְדֵי תוֹרָתָם בָּאוּ לְאוֹר הַגְּנוּז, וְשֵׁם אֵין חֲלוּק בֵּין מִיָּד וְלְדוֹרוֹת. (מְאוּר עֵינַיִם פְּרִשְׁת צו)

יֵשׁ הַרְוָאִים אֶת הַתְּקוּפָה שְׁבָה נַעֲרָךְ הַזֶּהָר בְּצוּרְתּוֹ כִּפִּי שֶׁהוּא לְפָנֵינוּ – בְּתַקוּפַת הַגְּאוּנִים, מֵאוֹת שָׁנִים לְאַחַר פְּטִירַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (הֶרֶב אֲבָרְהָם גְּאֵלְנָטִי בְּ"אוֹר הַחֲמָה" לְזֶהָר פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח דָּף קנ"ט.).

ג) סֵדֶר גְּלוּי סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ

בְּסֵפֶר יוֹחֲסִין לְרַבִּי אֲבָרְהָם זְכוּת נִדְפַס קִטְע מִכְּתַב יָד שֶׁל רַבִּי יִצְחָק דָּמֶן עֵבּוּ (מְקַבֵּל יוֹדֵעַ וְתַלְמִידוֹ שֶׁל הַרְמְב"ן), הַמְּגַלֵּה לָנוּ כַּמָּה עֲבָדוֹת חֲשׂוּבוֹת בְּיוֹתֵר בְּקִשְׁר לְהַתְּגַלּוֹת וּפְרָסוּם סֵפֶר הַזֶּהָר.

כְּאֲשֶׁר נִכְבְּשָׁה עֵבּוּ בִּיְדֵי הַמְּסַלְמִים (בְּסוּף הַמָּאָה ה-13), יֵצֵא רַבִּי יִצְחָק דָּמֶן עֵבּוּ לְסֵפֶר, "לְחַקֵּר בִּיצֵד נִמְצָא בְּזִמְנֵי סֵפֶר הַזֶּהָר אֲשֶׁר עָשָׂה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ בְּמַעֲרָה", וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

וּמִפְּנֵי שֶׁרָאִיתִי כִּי דְבָרָיו מְפֹלְאִים, יִשְׁאָבוּ מִמְּקוֹר הָעֲלִיוֹן, הַמַּעַן הַמְּשַׁפִּיעַ בְּלִתֵּי מְקַבֵּל, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, רַדְפֵתִי אַחֲרָיו וְאִשְׁאַלְהָ אֶת הַתְּלַמִּידִים הַנִּמְצָאִים בְּיָדָם דְּבָרִים גְּדוּלִים מִמֶּנּוּ, מֵאִין בָּא לָהֶם סוּדוֹת מְפֹלְאִים מְקַבְּלִים מִפֶּה אֶל פֶּה, אֲשֶׁר לֹא נִתְּנוּ לְכַתֵּב, וְנִמְצָאוּ שֵׁם מִבְּאֵרִים לְכָל קוֹרָא סֵפֶר, וְלֹא מִצְאָתִי תְּשׁוּבוֹתֵיהֶם עַל שְׁאֵלָתִי זֹאת מְכוֹנוֹת, זֶה אוֹמֵר כֵּכָה וְזֶה אוֹמֵר כֵּכָה...

שְׁמַעֲתִי אוֹמְרִים לִי עַל שְׁאֵלָתִי, כִּי הֶרֶב הַנֶּאֱמָן הַרְמְב"ן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁלַח אוֹתוֹ מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל לְקַטְלוֹנִיא לְבָנּוּ, וְהִבִּיאוּ הַרוּחַ לְאַרְצֵי אֲרָגוֹן... וְנִפְּל בְּיַד הַחֲכָם רַבִּי מִשָּׁה דִּי לִיאֹוֹן. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים שְׁמַעוֹלָם לֹא חֲבַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי סֵפֶר זֶה, אֲבָל רַבִּי מִשָּׁה זֶה הָיָה יוֹדֵעַ שֵׁם הַפּוֹתֵב, וּבְכַחוֹ יָכַתֵּב רַבִּי מִשָּׁה זֶה דְּבָרִים מְפֹלְאִים אֵלָה.

(סֵפֶר יוֹחֲסִין הַשְּׁלָם דָּף פ"ז וְאֵילָךְ)

מקור המאמר בזהר פרשת ואתחנן דף רסה ע"א
מעלת היוצא מביתנו לבהכנ"ס מעוטף בטלית ותפלין

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ אַקְדִּים בְּפִלְגוֹת
לִילְיָא, וְקָם וְאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, עַד דְּנָהִיר
צַפְרָא. בְּצַפְרָא אָנַח תְּפִילִין בְּרִישֵׁיהּ, וְתְּפִילִין
בְּרִשְׁמָא קַדִּישָׁא בְּדַרוּעֵיהּ, וְאַתְּעַטָּף בְּעַטּוּפָא
דְּמִצּוּה, וְאַתִּי לְנַפְקָא מִתְּרַעָא דְּבֵיתִיהּ. אֲעֲרַע
בְּמִזְוֵזָה, רִשְׁמָא דְּשָׁמָא קַדִּישָׁא בְּתַרְעָא דְּבֵיתִיהּ.
אַרְבַּע מְלָאכִין קַדִּישִׁין מְזַדְּוֹגִין עִמִּיהּ וְנַפְקִין עִמִּיהּ
מִתְּרַעָא דְּבֵיתִיהּ, וְאוֹזְפִי לִיהּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא. וּמְכַרְזִי
קַמִּיהּ, הָבוּ יְקָרָא לְדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא, הָבוּ
יְקָרָא לְבָרִיָּה דְּמִלְכָּא, לְפַרְצוּפָא יְקָרָא דְּמִלְכָּא. רוּחָא
קַדִּישָׁא שְׂרִיא עָלֶיהּ, אַכְרִיז וְאָמַר (ישעיה מ"ט) יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

השלמה מההשמטות (סימן י"ד)

בְּתַר הָכִי אֵית לִיהּ לְמַקְרֵי פְּרַשְׁת בְּרִאשִׁית, עַד וַיְהִי
עָרַב וַיְהִי בִקְר יוֹם אֶחָד. דִּיאֵיהּ עֵלוּיָא
וְתוֹשְׁבַחְתָּא דְּכוּלָּא. לְבַתַּר יִתְעַסֵּק בְּפַרְשֵׁת הַקְּרָבָנוֹת
לְכַפְרָא עֵלוּי. וַיִּמָּא, צוּ אֶת אֶהֱרֹן, עַד תּוֹקֵד בּוֹ. בְּגִין
דְּכָל הִרְהוּרִין וּמַחְשָׁבִין דְּלִילְיָא יִתְכַפְּרוּ. לְבַתַּר יִשְׁבַּח
תּוֹשְׁבַחְתָּא דְּדָוִד, וּבְגִין כֶּךָ יִיעוֹל בַּר נָשׁ בְּתַרְעִין
דְּבַהוֹן כְּלָא וְאֵיהּ אֶתְתַּקְנַת דְּרַגְיָן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא
שְׁהָאָדָם מְקַדִּים בְּחִצּוֹת
הַלִּילָה וְקָם וּמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה
עַד שְׁמַאִיר הַבֶּקֶר, בְּבִקְר
מִנִּיחַ תְּפִילִין בְּרִאשׁוֹ וְתְּפִילִין
בְּרִשְׁמָא קַדוֹשׁ בְּזַרוּעוֹ
וּמַתְעַטָּף בְּעַטּוּף שֶׁל מִצְוָה
וּבָא לְצֵאת מִשְׁעַר בֵּיתוֹ,
פוֹגֵשׁ אֶת הַמִּזְוֵזָה, רִשְׁמָא
הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁעֲרֵי בֵּיתוֹ, אַרְבַּעַה
מְלָאכִים קְדוֹשִׁים מְזַדְּוֹגִים
עִמּוֹ וַיּוֹצֵאִים עִמּוֹ מִשְׁעַר
בֵּיתוֹ וּמְלֹאִים אוֹתוֹ לְבֵית
הַכְּנֶסֶת, וּמְכַרְזִים לְפָנָיו: תָּנוּ
כְּבוֹד לְדַמּוֹת הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ!
תָּנוּ כְּבוֹד לְבֶן הַמֶּלֶךְ,
לְפַרְצוּף הַיְקָר שֶׁל הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ! רוּחַ קְדוֹשׁהּ שׁוֹרָה
עָלָיו, מְכַרְזֵה וְאוֹמְרַת: (ישעיה
מ"ט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.
השלמה מההשמטות סימן יד
אַחַר כֶּךָ יֵשׁ לוֹ לְקָרָא פְּרַשְׁת
בְּרִאשִׁית, עַד וַיְהִי עָרַב וַיְהִי
בִקְר יוֹם אֶחָד. שְׁהִיא מְעַלָּה
וְשׁוֹבַח שֶׁל הַכֹּל. אַחַר כֶּךָ
יִתְעַסֵּק בְּפַרְשֵׁת הַקְּרָבָנוֹת
לְכַפְר עֵלוּי. וַיֹּאמֶר, צוּ אֶת
אֶהֱרֹן, עַד תּוֹקֵד בּוֹ, כִּדִּי שְׁכַל הִרְהוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַלִּילָה יִתְכַפְּרוּ. אַחַר כֶּךָ יִשְׁבַּח
בְּתַשְׁבְּחוֹת שֶׁל דָּוִד, וּמִשׁוּם זֶה יִכְנַס אָדָם בְּשַׁעֲרֵים שְׁבָהֵם הַכֹּל, וְהוּא מִתְקַן הַמְּדַרְגּוֹת.

כִּיּוֹן שְׁהִגִּיעַ לְיוֹצֵר אוֹר, שֶׁהוּא תַחֲלַת הַתְּפִלָּה דְּמִיּוֹשֵׁב, אֲזַ כָּל אוֹתָן הַמְּדַרְגּוֹת פּוֹתְחוֹת שְׁעָרִים, וְאֲזו (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן כְּתוֹב. מֵה תִימְרוֹת עֲשֵׂן שֶׁל קְטָרֶת עוֹלָה וּמִתְחַבְּרִים מְדַרְגּוֹת אֵלֹו בְּאֵלֹו, אֶף כָּאן הִיא תְּפִלָּה, שֶׁהִיא כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן שְׁמֵתְחַבְּרִים וּמִתְקַשְּׁרִים אֵלֹו בְּאֵלֹו. שֶׁהִרִי הוּא קוֹשֶׁר לָהֶם וְאוֹמֵר, כָּלֶם אֶהוּבִים כָּלֶם קְדוֹשִׁים וְכוּ'.

אַחַר כֵּן אֶהְבֶּה רַבָּה, לְעֲלוֹת וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּיָמִין וְיַחֲוֹד שֶׁל שְׁמֵעַ. ע' גְּדוּלָה, ד' גְּדוּלָה, וְהַסִּימָן - ע"ד. זֶה שְׁכָתוֹב (שְׁמוּאֵל-א יב) ע"ד ה' בְּכֶם. נִשְׁאַרוֹ אוֹתִיּוֹת ש"מ בְּמ' פְּתוּחָה. לְפִי שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תַּחֲתוֹן, מ"ם סְתוּמָה מְלֶךְ עֲלִיּוֹן. נִשְׁאַרוֹ אוֹתִיּוֹת ש"מ א"ח, מֵהֶצֵד הַזֶּה ש"מ, וּמֵהֶצֵד הַזֶּה א"ח.

אָמַר רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כָּל מִי שְׁמִיחַ זֶה בְּכָל יוֹם, שְׂמִיחָה מְזַמֶּנֶת לוֹ מְלִמְעָלָה מֵאוֹתִיּוֹת אֵלֹו. ש"מ מְצַד זֶה,

כִּיּוֹן דְּמִיּוֹצֵר אוֹר דְּאִיהוּ שִׁירוֹתָא דְּצִלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, כְּדִין כָּל אֵינוֹן דְּרַגִּין פְּתַחֲוִן תְּרַעִין וְכִדִּין (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן כְּתִיב. מֵה תִימְרוֹת עֲשֵׂן דְּקְטוֹרֶת, סְלָקָא וּמִתְחַבְּרָאן דְּרַגִּין אֵלִין בְּאֵלִין אוֹף הָכָא אִיהִי צִלוֹתָא דְּאִיהִי כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן דְּמִתְחַבְּרָאן וּמִתְקַשְּׁרָאן אֵלִין בְּאֵלִין. דִּהָא אִיהִי מְקַשֵּׁר לוֹן וְאוֹמֵר, כָּלֶם אֶהוּבִים כָּלֶם קְדוֹשִׁים וְכוּ'.

לְבַתָּר אֶהְבֶּה רַבָּה, לְסִלְקָא וּלְאַתְקַשְּׁרָא בְּיָמִינָא וְיַחֲוֹדָא דְשְׁמֵעַ. ע' רַבְרָבָא, ד' רַבְרָבָא.

וּסִימְנָא ע"ד. הֵינּוּ דְכְּתִיב (שְׁמוּאֵל א י"ב) ע"ד יי בְּכֶם. אֲשֶׁתְּאַרוֹ אֲתוֹן ש"מ בְּמ' פְּתוּחָה. לְפִי שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תַּתְּאָה, מ"ם סְתוּמָה מְלֶךְ עֲלָאָה. אֲשֶׁתְּאַרוֹ אֲתוֹן ש"מ א"ח, מֵהִיא סְטָרָא ש"מ, וּמֵהִיא סְטָרָא א"ח.

אָמַר רַב הַמְּנוּנָא סָבָא כָּל מָאן דְּמִיחַד דָּא בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּה זְמִין לִיה מְלַעֲיָלָא מֵאַתוֹן אֵלִין. ש"מ מֵהִיא סְטָרָא, א"ח מֵהִיא סְטָרָא. וּמְצַרְף אֲתוֹן אֵלִין לְמַפְרַע שְׂרִי וּבְמִישֵׁר סִיִּים. וְסִימָן אֲשֶׁמַח דְּכְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) אֲנֹכִי אֲשֶׁמַח בִּי. בִּי מִמָּשׁ, וְהִכִּי אִיתָא בְּסִפְרָא דְּחֲנוּךְ.

א"ח מְצַד זֶה. וּמְצַרְף אוֹתִיּוֹת אֵלֹו - בְּסוֹף מִתְחִיל וּבִישֵׁר סִיִּים. וְסִימְנָךְ - אֲשֶׁמַח, שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קד) אֲנֹכִי אֲשֶׁמַח בִּה'. בִּה' מִמָּשׁ. וְכֵן נִמְצָא בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ.

עוֹד, יֵשׁ בּוֹ אוֹת ע' גְּדוּלָה, רִמּוֹז לְאֵלוֹ שְׁבַעִים שְׁמוֹת, סוּד שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים. יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' - אֵלוֹ אַרְבַּעַת בְּתִים שֶׁל הַתְּפִלִּין שְׁמֵאֲחַד לָהֶם (א"ח). ד' גְּדוּלָה זֶה קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁהִיא אַחוּזָה בָהֶם, וְהוּא סוּד לְחַכְמִים, וְלֹא נִמְסַר לְגִלּוֹת. וּשְׁתֵּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה - סוּד שֶׁל שְׁתֵּי יָרֵכִים שֶׁל זֶה א"ח שְׁנֵבִיאֵי אֲמֶת אַחוּזִים בּוֹ. וְעוֹד א"ח, רִמּוֹז לְפָסוּק שְׁאֲמַר פֶּתַחִי לִי אַחֲתִי, וְאַחַר כֵּךְ אֲמֶת וַיִּצִיב. וּמִדּוּעַ וַיִּצִיב זֶה תַּרְגוּמוֹ? אֲלֹא זֶה יַעֲקֹב וְזֶה יוֹסֵף, וְצָרִיךְ לְהַתְּדַבֵּק בְּשֵׁנֵיהֶם. וְאַחַר כֵּךְ תְּפִלָּה שֶׁל עֲמִידָה. שְׁלֹשָׁה רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁהֵן מְגִן, וּמַחִיָּה, וְהֵאֵל הַקְּדוֹשׁ. מְגִן יֵשׁ בָּהּ אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת, סוּד שֶׁל שֵׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת. וַיֵּשׁ לְכָלֵּל לוֹ בְּלֵב וּלְהַתְּקַשֵּׁר כְּשֶׁלֶּהֶבֶת בְּגַחְלַת בְּאֵהָבָה. וְזוֹ הִיא בְּרָכָה שֶׁל הַיָּמִין.

מַחִיָּה - יֵשׁ בָּהּ מ"ט תְּבוּת, בְּסוּד שֶׁל חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים חָסֵר אֶחָד. וַיֵּשׁ שֵׁם בְּגִבּוֹרָה ה', וְהוּא אֶת"ה ג'בוֹר לְעוֹלָם אֶדְנִי, וְסוּד שֶׁלּוֹ אֶגְל"א, וּבְסוּד אַחַר יֶגְל"א. וְהַכֵּל סוּד אֶחָד מְגִבּוֹרוֹת שֶׁל הַבְּרָכוֹת שֶׁל יְהוּדָה (בראשית מט): אֶתְּהָ יוֹדוּךְ אַחִיקָה, ג'בוֹר אַרְיָה יְהוּדָה, ל'א יָסוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה, אֶסְרִי לְגַפְּנֵי עִירָה. בְּזֶה מִתְּעוֹרֵר יְהוּדָה בְּגִבּוֹרָה קְדוּשָׁה, וְזוֹ הִיא בְּרָכַת הַשְּׂמַאל.

תּוֹ, אֵית בִּיהַ עֵי"ן רַבְרָבָא, רִמּוֹז לְאֵלִין שְׁבַעִין שְׁמֵהֶן רָזָא דְאַבְהֶן קְדִישִׁין. יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה', אֵלִין אַרְבַּע בְּתֵי דְתְּפִלִּין דְאַחִיד לֹון (א"ח). ד' רַבְרָבָא דָא קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין דְאִיהִי אַחִידַת בְּהוּ, וְהוּא רָזָא לְחַכְמִין וְלֹא אֶתְמַסֵּר לְגִלְאָה. וְתֵרִין רְצוּעִין נִפְקִין מִסְטָרָא דָא וּמִסְטָרָא דָא, רָזָא דְתֵרִין יָרֵכִין דְהֵאִי א"ח דְנִבְיָאֵי קָשׁוּט אַחִידִן בִּיהַ. וְעוֹד א"ח רִמּוֹז לְפָסוּק דְאַמַר (שיר השירים ה) פֶּתַחִי לִי אַחֲתִי, וּלְבַתֵּר אֲמֶת וַיִּצִיב. וְאַמַּי וַיִּצִיב, דָא תַּרְגוּמוֹ. אֲלֹא דָא יַעֲקֹב וְדָא יוֹסֵף וְאַצְטְרִיךְ לְאַתְדַּבְּקָא בְּתַרוּוִיָּהוּ.

וּלְבַתֵּר צְלוֹתָא מְעוּמְדָא. תֵּלַת קְדַמָּאִין דְאֵינֹון מְגִן, וּמַחִיָּה, וְהֵאֵל הַקְּדוֹשׁ. מְגִן, אֵית בִּיהַ מ"ב תִּיבִין, רָזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא דְמ"ב אֶתְוּון. וְאֵית לְאַכְלָלָא לִיהַ בְּלָבָא וּלְאַתְקַשְׁרָא כְּשֶׁלֶּהוּבָא בְּגַחְלַתָא בְּרַחִימוֹ. וְדָא אִיהוּ בְּרָכַתָא דִּימִינָא.

מַחִיָּה, אֵית בִּיהַ מ"ט תִּיבִין בְּרָזָא דְחֲמִשִּׁין תַּרְעִין חָסֵר חַד. וְאֵית שְׁמָא בְּגִבּוֹרָה ה', וְאִיהוּ אֶת"ה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֶדְנִי. וְרָזָא דִּילִיָּה אֶגְל"א וּבְרָזָא אֶחָרָא יֶגְל"א. וְכוּלָא רָזָא חָדָא מְגִבּוֹרָתָא דְבְּרָכָאִין דִּיהוּדָה, (בראשית מ"ט) אֶתְּהָ יוֹדוּךְ אַחִיקָה, ג'בוֹר אַרְיָה יְהוּדָה, ל'א יָסוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה, אֶסְרִי לְגַפְּנֵי עִירָה. בְּדָא אֶתְעַר יְהוּדָה בְּגִבּוֹרָתָא קְדִישָׁא וְדָא אִיהִי בְּרָכַתָא דְשְׂמַאֲלָא.

לְעוֹלָם אֶדְנִי, וְסוּד שֶׁלּוֹ אֶגְל"א, וּבְסוּד אַחַר יֶגְל"א. וְהַכֵּל סוּד אֶחָד מְגִבּוֹרוֹת שֶׁל הַבְּרָכוֹת שֶׁל יְהוּדָה (בראשית מט): אֶתְּהָ יוֹדוּךְ אַחִיקָה, ג'בוֹר אַרְיָה יְהוּדָה, ל'א יָסוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה, אֶסְרִי לְגַפְּנֵי עִירָה. בְּזֶה מִתְּעוֹרֵר יְהוּדָה בְּגִבּוֹרָה קְדוּשָׁה, וְזוֹ הִיא בְּרָכַת הַשְּׂמַאל.

קְדוּשָׁה אֵת בָּה אֲרִבֶּסֶר תִּיבִין, עֶשֶׂר אָמִירִן וְאַרְבַּע
 אֲתוֹן. וְדָא כְּלִיל לְכָל סְטָרִין וְאַחִיד מְסִיפִי
 עֲלָמָא עַד סִיפִי עֲלָמָא. תְּלַת בְּתָרָאֵי לָאו אִינוּן
 בְּחוּשְׁבָן דָּא בְּתִיבִין, וְאִינוּן רִצָּה וּמוֹדִים תִּרִין
 עֲמוּדִים תְּמַכִּי דְאֹרִייתָא.

שִׁים שְׁלוֹם אֵילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ שְׁלָמָא דְבֵיתָא,
 שְׁלָמָא דְכָלָא. וּבִינְיָהּוּ בְּאַמְצָעִיתָא אִינוּן
 בְּרַכָּאן דְתַקִּינוּ קְדָמָאֵי וְהָכִי אֹקְמוּהָ.

לְבַתָּר דְסִיִּים צְלוֹתִיה וְאוּדֵי עַל חוּבִיָּה, נְפִילַת
 אַנְפִּין. דְהָכִי אֹקְמוּהָ דִיעֲבִיד פֶּל מָה דְעֲבַד
 מִשָּׁה רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְׁלוֹם צְלוֹתִין וְתַחֲנוּנִין וּבְעוֹתִין
 וּנְפִילַת אַנְפִּין, דְכָתִיב (דְּבָרִים ט) וְאַתְנַפֵּל לְפָנֵי ה'. וְכוּן
 דְעָאֵל בְּכָל אִינוּן דְרַגְיִן עֲלָאִין וְאַתְקַשֵּׁר כְּלָא בְּכָלְהוּ,
 אֵית לְנַחְתָּא לְתַתָּא. הוּאִיל וְנַחֲתִית לְתַתָּא, אִיצְטְרִיךְ
 נְפִילַת אַנְפִּין בְּאַלְפָּא בֵיתָא.

מָאֵי טַעְמָא, כְּיוֹן דְצִלֵּי צְלוֹתִיה וְאוּדֵי עַל חוּבִיָּה
 מְכָאן וְלִהְלָאָה אַחְזֵי גְרַמְיָה דְמָסַר נְפִשְׁיָה
 לְמֵאֲרִיָּה בְרַחֲמֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים כ"ה) אֵלֶיךָ ה' נְפִשֵׁי אֲשָׂא.
 וְנִיחָא לִיָּה לְהֵהוּא סְטָרָא דְשָׂרְיָא בֵּיה מוֹתָא עָבִיד
 לִיָּה נִיחָא. וְעַל דָּא בְּאַלְפָּא בֵּיתָא דָּא, לִיָּת בָּה, לֹא
 וַא"ו וְלֹא קו"ף וְלֹא בִי"ת, וְאֵית בֵּיה פ' בְּאַתְרִיָּה (ס"א
 שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים כה) אֵלֶיךָ ה' נְפִשֵׁי אֲשָׂא. וְנוּחַ לוֹ לְאוֹתוֹ צַד
 שְׁמֹסֶר נְפִשׁוֹ לְקוֹנוֹ בְּאַהֲבָה, עוֹשֶׂה לוֹ נַחַת. וְעַל זֶה בְּאַלְפָּא בֵּיתָא זֶה אֵין בָּה לֹא וַא"ו וְלֹא קו"ף וְלֹא

בְּקְדוּשָׁה יֵשׁ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
 תְּבוּת, עֶשֶׂר אָמִירִות וְאַרְבַּע
 אוֹתִיּוֹת. וְזֶה כּוֹלֵל לְכָל
 הַצְּדָדִים וּמֵאַחַד מְסוּף הָעוֹלָם
 וְעַד סוּף הָעוֹלָם. שְׁלֹשׁ
 אַחֲרוֹנוֹת אֵין בְּחֻשְׁבוֹן זֶה
 שֶׁל הַתְּבוּת, וְהֵן רִצָּה וּמוֹדִים,
 שְׁנֵי עֲמוּדִים תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה.

שִׁים שְׁלוֹם - עֵץ הַחַיִּים
 שֶׁהוּא שְׁלוֹם הַבַּיִת, שְׁלוֹם
 שֶׁל הַכֹּל. וּבִינְיָהּ
 בְּאַמְצָעִיתָם אֵלוֹ הַבְּרָכוֹת
 שֶׁתִּקְנוּ הַקְּדָמוֹנִים, וְכֹךְ
 בְּאַרְוֵהָ.

לְאַחַר שְׁסִים תְּפִלָּתוֹ וְהוֹדָה
 עַל חֻטָּאֵיו - נְפִילַת אִפִּים.
 שְׁכַךְ בְּאַרְוֵהָ, שֶׁיַּעֲשֶׂה כָּל מָה
 שֶׁעָשָׂה מִשָּׁה רַבָּנוּ, עֲלֵיו
 הַשְׁלוֹם, תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים
 וּבְקִשׁוֹת וּנְפִילַת אִפִּים,
 שְׁכַתוּב (דְּבָרִים ט) וְאַתְנַפֵּל לְפָנֵי
 ה'. וְכִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֵלוֹ
 הַמְּדַרְגּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְנִקְשֵׁר
 הַכֹּל בְּכָלָם, יֵשׁ לְרַדַּת לְמַטָּה.
 הוּאִיל וַיֵּרַד לְמַטָּה, צְרִיךְ
 נְפִילַת אִפִּים בְּאַלְפָּא בֵּיתָא.

מָה הַטַּעַם? כְּיוֹן שֶׁהַתְּפִלָּל
 תְּפִלָּתוֹ וְהוֹדָה עַל חֻטָּאֵיו,
 מְכָאן וְלִהְלָאָה מְרָאָה עֲצָמוֹ
 שְׁמוֹסֶר נְפִשׁוֹ לְקוֹנוֹ בְּאַהֲבָה,

בִּי"ת, וַיֵּשׁ בָּהּ אוֹת פ' בְּמִקּוֹמָהּ (בְּסוּפָהּ). מִי שֶׁמָסַר טַעֲמוֹ מִשׁוּם שְׁנִפְּיֵלָה זֶה שֶׁמָסַר בֶּן אָדָם נִפְשׁוֹ לְמִיתָה, צָרִיךְ לִכְוֹן רְצוֹנוֹ וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְצַד הַהוּא שֶׁמְצוּיָה בּוֹ מִיתָה, כְּמוֹ שֶׁעוֹשֶׂה הַקּוֹף בְּחֶרֶבָה בְּהָרִים; מֵרָאֵה עֲצָמוֹ כְּמוֹ מֵת בְּפָנֵי הַחַיּוֹת, מִשׁוּם שֶׁמִּפְּחַד מֵהֶם, וְכֹאֲשֶׁר מִתְקַרְבִּים אֵלָיו וְחוֹשְׁבִים לֶאֱכַל וְלִהְרַג אוֹתוֹ, רוֹאִים אוֹתוֹ שֶׁנוֹפֵל וּמֵת, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא מֵת, וְאִז חוֹזְרִים לְאַחֲרֵיהֶם. וְעַל זֶה הִסְתַּלְקוּ שְׁלֹשׁ אוֹתֵיּוֹת אֵלָיו שֶׁלֹּא יִדְעוּ בָהֶם אֵלֶּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ.

וְעַם כָּל זֶה, בְּרִצּוֹן הַלֵּב מַשִּׁים עֲצָמוֹ וּמוֹסֵר לוֹ נִפְשׁוֹ בְּאַהֲבָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עָלָיו כְּאִלּוּ נוֹטֵל נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ. מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ חֲטָאִים שֶׁעוֹשֶׂה אָדָם שֶׁלֹּא מִתְּכַפְּרִים אֵלֶּא בְּשָׁעָה שִׁיּוּצָאֵת נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ מִזֶּה הָעוֹלָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה כב) אִם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמָּתוּן.

מָאֵי דְמָסַר טַעֲמָא, בְּגִין דְנִפְּיֵלָה דָּא דְמָסַר בְּר נָשׁ נִפְּשִׁיָּה לְמוֹתָא אִיצְטְרִיךְ לְכוּנָא רְעוּתֵיהּ וְלִמְעַבְד נַחַת רוּחַ לְהַהוּא סְטָרָא דְשְׂרִיא בֵּיה מוֹתָא, כְּמָה דְעַבִּיד הַקּוֹף בְּחֶרֶבָה בְּהָרִים. אַחֲזִי גְרַמִּיָּה כְּמִית קָמִיָּה חַיּוֹת, בְּגִין דְדָחִיל מְנַהוּן. וְכַד קְרִיבִין לְגַבִּיָּה וְחֻשְׁבִּי לְמִיכָל וְלִקְטָלָא יְתִיָּה, חֲמָאן יְתִיָּה דְנִפְּיֵל וּמִית וְחֻשְׁבִּי דְאִיְהוּ מִית וּכְדִין תְּבִין לְאַחֲוֹרָא. וְעַל דָּא אִסְתַּלְקוּ תַלְת אַתְוּוֹן אֵלָיו, דְלֹא יִדְעִי בְּהוּ אֵלֶּא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּלַחֲוֹדוּי.

וְעַם כָּל דָּא בְּרְעוּתָא דְלִבָּא שְׂוִי גְרַמִּיָּה וּמָסַר לִיָּה נִפְּשִׁיָּה בְּרַחֲמֵי, וְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חָשִׁיב עַלְוֵי כְּאִילוּ נָטִיל נִשְׁמָתֵיהּ מִנִּיָּה. בְּגִין דְאִית חוּבִין דְעַבִּיד בְּר נָשׁ דְלֹא מִתְּכַפְּרָאן אֵלֶּא בְּשַׁעֲתָא דְנִפְּקַת נִשְׁמָתֵיהּ מִנִּיָּה מֵהֵאֵי עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה כ"ב) אִם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמָּתוּן.

וְהַשְׁתָּא דְאֶתְחַשִּׁיךְ לִיָּה דְנָטִיל קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נִשְׁמָתֵיהּ וְאִיְהוּ יְהִיב לִיָּה בְּרְעוּתָא, וְהֵיִא שַׁעֲתָא קִיּוּמָא לְכַפְּרָה עַל כָּל חוּבוּי וְאִשְׁלִים לְכָל סְטָרִין, וְלִהַהוּא סְטָרָא דְאַתְמַר. וְעַל כָּל דָּא עוֹלָה וְאִסְתַּלְקָא בֵּין תִּרִין דְרוּעִין בְּחַבּוּקָא דְרַחֲמֵי כְּדָקָא יְאוּת, וְאִיְהִי מְקַטְרַת מֵר וּלְבוּנָה מְכַל אַבְקַת רוּכַל.

וְעַתָּה שְׁנַחֲשׂוּ בְעַדוֹ, שְׁנָטֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נִשְׁמָתוֹ וְהוּא נָתַן לוֹ בְּרִצּוֹנוֹ, וְאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֶדֶת לְכַפְּרָה עַל כָּל חֲטָאֵי וְהַשְׁלִים לְכָל הַצְּדִדִים וְלְאוֹתוֹ צֶדֶק שְׁנַתְּבָאֵר. וְעַם כָּל זֶה עוֹלָה וְנִכְנָסֶת בֵּין שְׁתֵּי זְרוּעוֹת בְּחַבּוּק שֶׁל אַהֲבָה כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, וְהִיא מְקַטְרַת מֵר וּלְבוּנָה מְכַל אַבְקַת רוּכַל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסִיר לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְטַעוֹם כָּלוּם,
 עַד דִּיכּוּל מַלְכָּא עֲלָאָה, וּמַאי אִיהוּ צְלוֹתָא.
 וְצְלוֹתָא דְדָר נֶשׁ כְּגוּנָא דָּא, בְּקַדְמִיתָא מְזִמִּין
 לְדִיּוּקְנִין דְּחַקִּיקוּן בְּכוּרְסֵיָא עַל אִינוּן בְּרִיין
 דְּמִתְפְּשִׁי רִוְחִין דִּילְהוֹן (ס"א יסודא) יְחוּדָא בְּהָא
 עֲלָמָא מְנִיָּהוּ וְהֵינּוּ דְכַתִּיב (תהלים ק"ד) מָה בּוּ מַעֲשֵׂיךָ
 ה' כָּלָם בְּחַכְמָה וְגו'.

דְּאִיבְרִין דְּאִתְחַזוּן לְקַרְבָּנָא רִוְחָא דִּילְהוֹן מִתְפְּשִׁי
 עֲלֵיָּהוּ אַרְבַּע דִּיּוּקְנִין וּמְזִמְנִין עַל בְּרִיין
 אֱלִין. וְהֵינּוּ דְקַאֲמְרִינִן וְהָאֹפְנִים וְחִיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וְכָל
 אִינוּן חֵיילִין אַחֲרָנִין דְּקַא מִתְפְּשִׁי מְנִיָּהוּ.

וּלְבַתֵּר כְּהֵנָּא רַבָּא קָאֲמַר חַד שְׁמָא קְדִישָׁא, הֵינּוּ
 אֶהְבַּת עוֹלָם אֶהְבַּתְנוּ וְגו'. וְיְחוּדָא רַבָּא
 מִיַּחֲדִי, דְּהֵינּוּ (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'
 אַחַד. וּלְבַתֵּר לְיוֹאֵי קָא מִתְעַרֵּי לְנִגּוּנָא דְּהֵינּוּ (דברים
 י"א) וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ וְגו'. דָּא נְגוּנֵיָא דְלְיוֹאֵי
 בְּגִין לְאַתְעָרָא סְטָרָא חַד. וּלְבַתֵּר יִשְׂרָאֵל, דָּא אֲמַת
 וַיְצִיב, יִשְׂרָאֵל סָבָא דְקִיּוּמָא עַל קַרְבָּנָא. דָּא הִיא
 דְרַגְיָן עֲלָאִין פְּנִימָאִין וְכָלָא קִיּוּמָא עַל פְּתוּרָא.

הַלּוֹיִם כְּדִי לְעוֹרֵר צַד אַחַד. וְאַחַר יִשְׂרָאֵל, זֶה אֲמַת וַיְצִיב, יִשְׂרָאֵל סָבָא שְׁעוּמַד עַל הַקָּרְבָּן.
 זוּ הִיא מְדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת פְּנִימִיּוֹת, וְהַכֵּל עוּמַד עַל הַשְּׁלֶחָן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסִיר לּוּ
 לְאָדָם לְטַעַם כָּלוּם עַד
 שְׂיֵאכַל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וּמָה
 הוּא? תְּפִלָּה. וְתְּפִלָּה שֶׁל אָדָם
 כְּגוֹן זֶה. בְּרַאשׁוֹנָה מְזִמִּין
 לְצוּרוֹת שְׁחֻקוֹקוֹת בְּכֶסֶף עַל
 אֱלֹהֵי הַבְּרִיּוֹת שְׁמִתְפְּשִׁטוֹת
 הָרוּחוֹת שֶׁלָּהֶם (יסוד) בְּיְחוּד
 בְּזֶה הָעוֹלָם מֵהֶם, וְזֶה שְׁכַתוּב
 מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה'
 כָּלָם בְּחַכְמָה וְגו'.

שְׂאִיבְרִים שְׂרָאוּיִים לְקַרְבָּן,
 רוּחַ שְׁלָהֶם מִתְפְּשִׁט עֲלֵיהֶם
 אַרְבַּע צוּרוֹת וּמְזִמְנַת עַל
 בְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי. וְזֶה שְׁאֲנוּ
 אוֹמְרִים וְהָאֹפְנִים וְחִיּוֹת
 הַקּוֹדֶשׁ, וְכָל אוֹתָם חֵיילוֹת
 אַחֲרֵים שֶׁהֶם מִתְפְּשִׁטִּים
 מֵהֶם.

וּלְבַסּוּף כִּהֵן גְּדוֹל אוֹמֵר שֵׁם
 אַחַד קְדוֹשׁ, וְזֶה אֶהְבַּת עוֹלָם
 אֶהְבַּתְנוּ וְגו'. וְיְחוּד גְּדוֹל
 מִיַּחֲדִים, וְזֶה (דברים ו) שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אַחַד.
 וְאַחַר כִּף הַלּוֹיִם הֵם מְעוֹרְרִים
 לְנִגּוּן, וְזֶהוּ (דברים יא) וְהָיָה אִם
 שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ וְגו'. זֶה נְגוּן

אָבֵל לִית רִשׁוֹ לְחַד מְנִייהוּ לְאוֹשְׁטָא יְדָא וּלְמִיכָל
 מִן קְרַבְנָא עַד דְּמִלְכָּא עֲלָאָה אָכִיל, וְהֵם שְׁלֵשׁ
 רֵאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֵשׁ אַחֲרוֹנוֹת. כִּיּוֹן דְּאִיהוּ אָכִיל, יְהִיב
 רִשׁוֹ לְאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין וּלְכָל אֵינוֹן סְטָרִין דְּמִתְפָּרְשֵׁן
 מְנִייהוּ לְמִיכָל.

כִּדִּין אָדָם דְּאִיהוּ דְּיוֹקְנָא דְּכָלִּיל כָּל שְׂאָר, מֵאִידָּ
 וְנִפְּיל עַל אַנְפּוּי וּמְסָר רוּחִיהּ וְגַרְמִיהּ לְגַבִּי
 אָדָם דְּחֻקִּיק עַל אֵינוֹן דְּיוֹקְנִין וְלֹאֲתַעְרָא לִיהּ עָלִיהּ
 כְּדָקָא חֲזִי, וְהֵינּוּ אֵלִיָּהּ ה' נִפְשֵׁי אֶשְׂא. תִּלְתַּת דְּיוֹקְנִין
 אַחֲרָנִין וְכָל אֵינוֹן דְּמִתְפָּשְׁטִי מְנִייהוּ, תְּהִלָּה לְדוֹד
 וְהֵינּוּ יַבִּיעוּ יְרִנְנוּ יֹאמְרוּ יְדַבְּרוּ, כְּלָהוּ אָכִילִי וְאֶתְהַנּוֹן
 כָּל חַד וְחַד כְּדִחֲזִי לִיהּ.

מִכָּאֵן וְלֹהֲלֹאָה לִימָא בַר נָשׁ עָאקוּ דְּלַבִּיהּ (תְּהֵלִים כ)
 יַעֲנֵךְ ה' בְּיוֹם צָרָה עָאקוּ דְּעוֹפְרַתָּא דִּיתְבָּא
 בְּעָאקוּ וּמִתְהַפְּכִי כְּלָהוּ סְנִיגוֹרִין עָלִיהּ דְּבַר נָשׁ.
 וְשְׁלֵשׁ פְּסִיעוֹת שְׁעוֹשָׂה הַכּוֹנֵה בָּהֶם לְמִכָּא"ל
 וְגַבְרִיא"ל רְפָא"ל שִׁיּצָא מִשְׁלֵשׁ מַחֲנוֹת שְׁכִינָה וְעַל
 דָּא כְּתִיב (תְּהֵלִים קמ"ד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם
 שְׁה' אֱלֹהֵיו. (עַד כֵּאֵן מִהַהֲשַׁמְטוֹת).

לְמִיכָּא"ל וְגַבְרִיא"ל רְפָא"ל שִׁיּצָא מִשְׁלֵשׁ מַחֲנוֹת שְׁכִינָה,
 הָעַם שְׁכָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁה' אֱלֹהֵיו. (ע"כ מִהַהֲשַׁמְטוֹת)

אָבֵל לִית רִשׁוֹ לְחַד מְנִייהוּ לְאוֹשְׁטָא יְדָא וּלְמִיכָל
 מִן קְרַבְנָא עַד דְּמִלְכָּא עֲלָאָה אָכִיל, וְהֵם שְׁלֵשׁ
 רֵאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֵשׁ אַחֲרוֹנוֹת. כִּיּוֹן דְּאִיהוּ אָכִיל, יְהִיב
 רִשׁוֹ לְאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין וּלְכָל אֵינוֹן סְטָרִין דְּמִתְפָּרְשֵׁן
 מְנִייהוּ לְמִיכָל.

כִּדִּין אָדָם דְּאִיהוּ דְּיוֹקְנָא דְּכָלִּיל כָּל שְׂאָר, מֵאִידָּ
 וְנִפְּיל עַל אַנְפּוּי וּמְסָר רוּחִיהּ וְגַרְמִיהּ לְגַבִּי
 אָדָם דְּחֻקִּיק עַל אֵינוֹן דְּיוֹקְנִין וְלֹאֲתַעְרָא לִיהּ עָלִיהּ
 כְּדָקָא חֲזִי, וְהֵינּוּ אֵלִיָּהּ ה' נִפְשֵׁי אֶשְׂא. תִּלְתַּת דְּיוֹקְנִין
 אַחֲרָנִין וְכָל אֵינוֹן דְּמִתְפָּשְׁטִי מְנִייהוּ, תְּהִלָּה לְדוֹד
 וְהֵינּוּ יַבִּיעוּ יְרִנְנוּ יֹאמְרוּ יְדַבְּרוּ, כְּלָהוּ אָכִילִי וְאֶתְהַנּוֹן
 כָּל חַד וְחַד כְּדִחֲזִי לִיהּ.

מִכָּאֵן וְלֹהֲלֹאָה לִימָא בַר נָשׁ עָאקוּ דְּלַבִּיהּ (תְּהֵלִים כ)
 יַעֲנֵךְ ה' בְּיוֹם צָרָה עָאקוּ דְּעוֹפְרַתָּא דִּיתְבָּא
 בְּעָאקוּ וּמִתְהַפְּכִי כְּלָהוּ סְנִיגוֹרִין עָלִיהּ דְּבַר נָשׁ.
 וְשְׁלֵשׁ פְּסִיעוֹת שְׁעוֹשָׂה הַכּוֹנֵה בָּהֶם לְמִכָּא"ל
 וְגַבְרִיא"ל רְפָא"ל שִׁיּצָא מִשְׁלֵשׁ מַחֲנוֹת שְׁכִינָה וְעַל
 דָּא כְּתִיב (תְּהֵלִים קמ"ד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם
 שְׁה' אֱלֹהֵיו. (עַד כֵּאֵן מִהַהֲשַׁמְטוֹת).

לְמִיכָּא"ל וְגַבְרִיא"ל רְפָא"ל שִׁיּצָא מִשְׁלֵשׁ מַחֲנוֹת שְׁכִינָה,
 הָעַם שְׁכָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁה' אֱלֹהֵיו. (ע"כ מִהַהֲשַׁמְטוֹת)

אִז אֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה עוֹלָה
 לְמַעַלָּה, וּמַעֲיָדָה עָלָיו לְפָנַי
 הַמְלֶךְ הַקְדוֹשׁ, וְאִז מְצוּה
 הַמְלֶךְ הָעֲלִיּוֹן לְכַתֵּב לְפָנָיו
 אֶת כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַיְכָלוֹ, כָּל
 אֵלֹה הַנוֹדְעִים לְפָנָיו. זֶהוּ
 שְׁכֵתוֹב (מלאכי ג) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר
 זְכָרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה'
 וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ. מַה זֶה
 וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ? כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (שמות לה) (חֲשֹׁב הָאֵפוֹד) וְלַחֲשָׁבֵי
 מַחֲשָׁבוֹת, אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים
 לְשְׁמוֹ אֲמָנוֹת בְּכָל.
 אֲמָנוֹת הַתְּפִלִּין - בְּבִתְיָהוּן,
 בְּרַצוּעוֹתֵיהֶן וּכְתִיבָתָן.
 אֲמָנוֹת הַצִּיצִית - בְּחוּטֵיהֶן
 בְּחוּט הַתְּכֵלֶת. אֲמָנוֹת
 הַמְזוּזָה. וְאֵלֶּה הֵם חֲשָׁבֵי
 שְׁמוֹ, וְכֵתוֹב (שם) וְלַחֲשָׁבֵי
 מַחֲשָׁבוֹת.

וְלֹא עוֹד, אֵלֶּה שֶׁהַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתַּבַּח בּוֹ וּמְכַרִּיז
 עָלָיו בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: רְאוּ
 אִיזוֹ בְּרִיָּה בְּרָאֲתִי בְּעוֹלָמִי!
 וּמִי שִׁיכָנַס לְפָנָיו לְבֵית

בְּדִין הַהוּא רוּחָא קְדִישָׁא סְלֵקָא לְעֵילָא, וְאַסְהִיד
 עָלֶיהָ כְּמִי מְלַכָּא קְדִישָׁא, בְּדִין פְּקִיד מְלַכָּא
 עֲלָאָה, לְמַכְתָּב קַמֵּיהָ כָּל אֵינוֹן בְּנֵי הַיְכָלִיָּה, כָּל אֵינוֹן
 דְּאַשְׁתְּמוֹדְעֵן קַמֵּיהָ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלאכי ג) וַיִּכְתֹּב
 סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יי' וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ. מַאי
 וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ. כִּמָּה דְאֵת אָמַר (שמות לה) (ס"א חֲשֹׁב הָאֵפוֹד)
 וְלַחֲשָׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת, אֵינוֹן דְּעַבְדִּין לְשָׁמַיָּה, אוּמְנוֹתָא
 בְּכָלָא, אוּמְנוֹתָא דְתְּפִילִין, בְּבִתְיָהוֹן בְּרַצוּעֵיהוֹן
 וּכְתִיבְתָהוֹן. אוּמְנוֹתָא דְצִיצִית, בְּחוּטֵיהוֹן, בְּחוּטָא
 דְתְּכֵלֶתָא. אוּמְנוֹתָא דְמְזוּזָה. וְאֵלִין אֵינוֹן חֲשָׁבֵי שְׁמוֹ.
 וּכְתִיב (שם) וְלַחֲשָׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת.

וְלֹא עוֹד אֵלֶּה דְקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתַּבַּח בֵּיהּ,
 וּמְכַרִּיז עָלֶיהָ בְּכָלֵהוּ עֲלָמִין, חָמוּ מַה בְּרִיָּה
 עַבְדִּית בְּעוֹלָמִי. וּמֵאֵן דִּייעוּל קַמֵּיהָ לְבִי כְּנִישְׁתָּא, כִּד
 נִפְק מִתְרַעֲיָה, וְלֹא תְּפִילִין בְּרִישִׁיָּה וְצִיצִית בְּלְבוּשִׁיָּה,
 וְאוֹמַר (תהלים ה) אֲשַׁתְּחֹה אֶל הַיְכָל קְדֻשְׁךָ בִּירְאָתְךָ.
 קְדֻשָׁא בְּרוּךְ הוּא אָמַר, אֵן הוּא מוֹרְאִי, הָא סְהִיד
 סְהֵרוֹתָא דְשִׁקְרָא.

הַכְּנֵסֶת, כְּשִׁיוֹצָא מִהַשַּׁעַר שְׁלוֹ וְאִין תְּפִלִּין בְּרִישׁוֹ וְצִיצִית בְּלְבוּשׁוֹ, וְאוֹמַר (תהלים ה) אֲשַׁתְּחֹה
 אֶת הַיְכָל קְדֻשְׁךָ בִּירְאָתְךָ - הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמַר: אֵיָּה הוּא מוֹרְאִי? הֲרִי מַעֲיַד עֲדוֹת שִׁקְרָא!

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 356)
 עַל הַסְּבָרָא בְּסֵפֶר הַיּוֹחֲסִין שֶׁסֵּפֶר הַזֶּהָר נִתְחַבֵּר עַל יְדֵי רַבֵּי מִשָּׁה דִּי לִיאֹן, כְּבָר כְּתַב הַגָּאוֹן רַבֵּי דוֹד
 לוֹרְיָא בְּקִנְטְרָסוֹ "קְדָמוֹת סֵפֶר הַזֶּהָר" לְהוֹכִיחַ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת שְׁהַרְב מִשָּׁה דִּי לִיאֹן חֲבֵר אֶת סֵפֶר
 הַזֶּהָר. וְהוֹכְחוֹתָיו לְזֶהָ: א) סֵפֶר רַבֵּי מִשָּׁה דִּי לִיאֹן הִירְדוּעִים לְנוּ (סֵפֶר "הַמְשַׁקֵּל" וְסֵפֶר "הַרְמוֹן") שׁוֹנִים
 הֵם בְּאֵפִים מִסֵּפֶר הַזֶּהָר, וְיֵשׁ בְּהֵם כִּמָּה דְבָרִים הַסּוֹתָרִים לְדַבְרֵי הַזֶּהָר. ב) בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת כְּשֶׁרַבֵּי
 מִשָּׁה דִּי לִיאֹן מְבִיא אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהָר כְּמִקּוֹר לְדַבְרָיו, לְפַעְמִים מוֹכַח שֶׁלֹּא הִבִּין כְּרִאוּי אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהָר.
 ג) בְּכִמָּה סֵפֶרִים שֶׁקְדָמוֹ לְתַקוּפַת רַבֵּי מִשָּׁה דִּי לִיאֹן מוֹבָאִים כְּבָר דְבָרִים הַמוֹפִיעִים בַּזֶּהָר, שְׁמֵזָה
 מוֹכַח שֶׁסֵּפֶר הַזֶּהָר קָדֵם לְרַבֵּי מִשָּׁה דִּי לִיאֹן.

מקור המאמר בזהר פרשת ואתחנן דף רסה ע"ב
סגולת המזוזה

רְבִי חֵיִיא אָמַר, הָאִי מָאן דְּבַעֵי דִּיסְתָּמַר אֹרְחֹוֹי,
לֹא יַעֲבֹר עַל מַיָּא דְּאוֹשְׁדִין קַמֵּי פְתָחָא. בְּגִין
דְּתַמָּן שָׂרֵי חַד שִׁידָא, וְהוּא בֵּין תִּרִין דְּשִׁין דְּפְתָחָא,
וְאַנְפוֹי לְקַבְּלִיה דְּפְתָחָא, וְאַסְתְּכִי כָּל מַה דְּעַבְדִין
בְּבֵיתָא, וְלֹא לְבַעֵי לִיה לְאִינִישׁ דְּיִשְׂדֵי מַיָּא בֵּין תִּרֵי
תִרְעֵי. רְבִי יִצְחָק אָמַר, מִיִּין צְלִילָן לִית לָן בְּה. וְהוּא
דְּלֹא יוֹשִׁיט לֹון אֶרַח קְלָנָא. מָאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּאִית
לִיה רְשׁוֹ לְנֻקָּא. וְלֹא עוֹד אֶלָּא דִּיהֶדֶר רִישִׁיה לְקַבְּלִי
בֵיתָא, וּבְכָל מַה דְּאַסְתְּכַל אֶתְלַטְיָא.

תַּלְתַּת מָאָה וְשִׁתִּין וְחֲמִשׁ, כְּחוֹשְׁבָן יָמֵי שְׁתָּא, אִית
לִיה שְׁמַשִּׁין, דְּהוּא שְׁלִיט עַלִּיהוֹ, וּכְלָהוּ נְפִקִין
עִם בַּר נֶשׁ, כִּד נְפִיק מִתְרַעָא דְּבֵיתִיה. אָמַר רְבִי
אַלְעָזָר, כָּל דָּא בְּעֵי קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְנִטְרָא לֹון
לְיִשְׂרָאֵל, וְאַתְקִין שְׁמִיה קִדְשָׁא לְעִילָא, דְּאִיהוּ
אוֹרִייתָא, וְאוֹרִייתָא כְּלָא חַד שְׁמָא קִדְשָׁא אִיהוּ,
וּמָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא, אֲשְׁתַּדֵּל בְּשְׁמִיה.

רְבִי חֵיִיא אָמַר, זֶה מִי
שְׂרוּצָה שִׁישְׁמַר דְּרַכְיוֹ, לֹא
יַעֲבֹר עַל מַיִם שִׁשְׁפְּכוּ לְפָנֵי
הַפֶּתַח, כִּי שֵׁם שׁוֹרָה שִׁד
אַחַד, וְהוּא בֵּין שְׁנֵי מִשְׁקוּפֵי
הַפֶּתַח, וּפְנֵיו כְּנֶגֶד הַפֶּתַח,
וּמִסְתַּכֵּל עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹשִׂים
בְּבֵיתָא, וְלֹא צָרִיךְ לְאָדָם
לְשַׁפֵּךְ מַיִם בֵּין בְּנֵי שְׁעָרִים.
רְבִי יִצְחָק אָמַר, אֵין לָנוּ עֶסֶק
בְּמַיִם צְלוּלִים, וְהוּא שְׁלֹא
יִשְׁפֹךְ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ קְלוּן. מַה
הַטְעָם? מִשׁוּם שִׁישׁ לוֹ רְשׁוּת
לְהִזִּיק. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא
שִׁיחֲזִיר רֵאשׁוֹ כְּנֶגֶד הַבַּיִת,
וּבְכָל מַה שֶּׁמִּסְתַּכֵּל -
מִתְקַלֵּל.

יֵישׁ לוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְחֲמִשָּׁה שְׁמַשִּׁים כְּמִנְיַן יְמוֹת
הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם,
וְכָלֶם יוֹצְאִים עִם הָאָדָם
כְּשִׁיוֹצֵא מִשְׁעַר בֵּיתוֹ. אָמַר

רְבִי אֶלְעָזָר, כָּל זֶה רוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁמֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל, וְהַתְּקִין שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ לְמַעְלָה,
שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה כְּלָהּ הִיא שֵׁם קְדוּשׁ אַחַד, וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה מִשְׁתַּדֵּל בְּשְׁמוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, צְרִיף אָדָם לְרִשָּׁם
בְּפֶתַח בֵּיתוֹ שֵׁם הַקְּדוֹשׁ,
שֶׁהוּא אֲמוּנַת הַכֹּל. שְׁהֵרִי
בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵשֵׁם הַקְּדוֹשׁ
נִמְצָא, לֹא נִמְצָאִים שֵׁם מִיָּנִים
רְעִים, וְלֹא יְכוּלִים לְקַטְרֵג
לְאָדָם, שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים לֵא) לֹא
תֵאָנֶה אֲלֵיךְ רְעָה וְגו'.

תָּא חַוִּי, בְּעֵי בַר נֶשׁ בְּפֶתַח דְּבֵיתָא לְרִשְׁמָא שְׁמָא
קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ מְהִימְנוּתָא דְכֻלָּא. דְּהָא בְּכָל
אַתְר דְּשְׁמָא קְדִישָׁא אֲשֶׁתִּכַּח, זִינִין בִּישׁוּן לֹא
מִשְׁתַּכְּחִי תַמָּן, וְלֹא יִכְלִין לְקַטְרֵנָא לִיהּ לְבַר נֶשׁ,
כְּמָה דְכִתְיִב, (תְּהִלִּים צא) לֹא תֵאָנֶה אֲלֵיךְ רְעָה וְגו'.

(מְזוּזָה נִקְרָאת) מָקוֹם שֶׁפֶתַח הַבַּיִת
שׁוֹרֶה, כְּדָגְמָא שְׁלִמְעָלָה,
מָקוֹם שֶׁפֶתַח הַבַּיִת הָעֲלִיּוֹן
שׁוֹרֶה נִקְרָא מְזוּזָה, שֶׁהוּא
תְּקוּן הַבַּיִת וּפֶתַח הַבַּיִת.
מֵאוֹתָהּ מְזוּזָה בּוֹרְחִים בְּעֲלֵי
שְׁמִירַת הַחֻקִּים. בְּעֲלֵי הַדִּינִים
לֹא נִמְצָאִים לְפָנֶיהָ. וְכַנְגֵד זֶה
לְמַטָּה, כְּשֶׁאָדָם מִתְּקִין מְזוּזָה
לְבַיִת וְהֵשֵׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
רְשׁוּם בְּאוֹתֵיּוֹתָיו, הָאָדָם הַזֶּה
מִתְּעַטֵּר בְּעֵטְרוֹת רְבוּנוֹ, וְלֹא
קָרְבִים לְפֶתַח בֵּיתוֹ מִיָּנִים רְעִים וְלֹא נִמְצָאִים שֵׁם.

(מְזוּזָה אֲקָרִי). אַתְר דְּפֶתַח דְּבֵיתָא שְׁרִיא, כְּגוּוּנָא
דְּלַעֲיָלָא, אַתְר דְּפֶתַח דְּבֵיתָא עֲלָאָה שְׁרִיא,
מְזוּזָה אֲקָרִי. דְּהוּא תְּקוּנָא דְּבֵיתָא, וּפֶתַח דְּבֵיתָא.
מֵהֵיּוֹ מְזוּזָה עֲרִקִין מְאִרִי נִיפּוּסִין, מְאִרִי דְּדִינִין
קָמִיָּה לֹא מִשְׁתַּכְּחִין. וְקִבֵּל דָּא לְתַתָּא, כִּד בַּר נֶשׁ
אַתְקִין מְזוּזָה לְפֶתַח דְּבֵיתָא, וְהֵאֵי שְׁמָא קְדִישָׁא
רְשִׁים בְּאַתּוּוֹ, הֵאֵי בַר נֶשׁ אֲתַעְטֵר בְּעֵטְרוֹ
דְּמְאִרִיָּה, וְלֹא קָרְבִין לְפֶתַח דְּבֵיתָהּ זִינִין בִּישׁוּן,
וְלֹא מִשְׁתַּכְּחִי תַמָּן.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עֵמֹד 357)

ד) סֵפֶרִי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסֵפֶרִי הָאֵרִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְהַבְּעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הֵם כָּלֵם
מִיִּסְדִּים עַל פִּי רוּחַ הַקְּדֹשׁ

סֵפֶרִי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסֵפֶרִי הָאֵרִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְהַבְּעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְכִיּוּצָא, הֵם כָּלֵם
מִיִּסְדִּים עַל פִּי רוּחַ הַקְּדֹשׁ, וּמְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מְאֹד לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּאַמְתָּ. ... וְצְרִיף לְהִתְרַחֵק
מְאֹד בְּתַכְלִית הַרְחוּק מִסֵּפֶרִי הַמְּחַקְרִים, ... וְאֶסּוּר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אוֹתָם, כִּי הֵם פּוֹגְמִים
וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁרֵינוּ מִי שְׁאִינוּ יוֹדְעִים מֵהֵם כָּלֵל וְהוֹלֵךְ בְּתַמִּימוּת, כִּי לֹא
בְּאֵלָה חֶלֶק יַעֲקֹב וְכוּ'. וְצְרִיף לְבָרַח מֵהֵם לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לְבַל יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם.
וּמְרֻגְלָא בְּפּוּמִיָּה דְּרַבֵּינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לּוֹמֵר, כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֵׁם עַל אֲשֶׁר שְׁלַח לָנוּ אֶת נְאֻמָּן
בֵּיתוֹ הוּא מִשָּׁה רַבְּנָנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּבּוּכוֹת, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְצִוָּה עֲלֵינוּ
לְהֵאֱמִין בְּהֵשֵׁם בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וְהַמְּצִוּוֹת כְּפִשׁוּטָן. אֲשֶׁרֵינוּ מִי שׁוֹכְחָה
לֵילֵךְ בְּתַמִּימוּת וְכוּ'.

(סֵפֶר חַי מוֹהֲר"ן מְבַרְסֵלָב אוֹת תו)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"ב
אבידת הנפש במוצאי שבת

**כְּתִיב וַיִּנְפֹשׁ, וְאוֹקְמוּהָ וְוִי נֶפֶשׁ דְּאַבְדַּת וְשִׁפִּיר
אִיהוּ. אָבֵל אִי הָכִי וְוִי גּוֹפָא אֲצַטְרִיךְ
לְמִימַר, דְּמַנְיָה אַבְדַּת נֶפֶשׁ. אָבֵל רִזָּא דְמַלְהָ, בְּבַר
נֶשׁ אִית נֶפֶשׁ, דְּנִטְלָא וּמְשִׁיךְ לְגַבְיָה לְהֵאִי רוּחָא
מִעֲרַב שַׁבַּת. וְהֵהוּא רוּחָא שְׂרִיָּא בְּגוּוּה דְהֵהִיא
נֶפֶשׁ, וְדִיִּירָא בָּהּ כָּל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא. וְכִדִּין, הֵהוּא
נֶפֶשׁ, יִתְיָרָה בְּרַבּוּיָא וְתוֹעֵלְתָא יִתִּיר מִמָּה דְהָוָה.
וְעַל דָּא תְּנִינָן, כָּל נֶפְשָׁאן דִּישְׂרָאֵל מִתְּעַטְרָן
בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, וְעַטְרָא דְלֵהוֹן, דְשְׂרִיָּא הֵאִי
רוּחָא בְּגוּוּיָהוּ.**

**כְּתוּב וַיִּנְפֹשׁ, וּפְרִשׁוּהָ - וְיִ
נֶפֶשׁ שְׂאֲבָדָה, וַיִּפָּה הוּא.
אָבֵל אִם כָּךְ, וְיִ לְגוּף הָיָה
צָרִיךְ לִזְמַר, שְׂמִמְנֹו אָבְדָה
נֶפֶשׁ! אָבֵל סוּד הַדְּבָר -
בְּאָדָם יֵשׁ נֶפֶשׁ שְׂנוּטְלָת
וּמוֹשְׁכַת אֵלָיו אֶת הָרוּחַ הַזֶּה
מִעֲרַב שַׁבַּת, וְאוֹתָהּ הָרוּחַ
שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ
וְדָרָה בָּהּ כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת, וְאִז
אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה הִיא בְּרַבּוּיָא
וְתוֹעֵלְתָא יוֹתֵר מִמָּה שְׂהִיָּתָה.
וְעַל זֶה שְׂנִינֹו, כָּל נֶפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל מִתְּעַטְרוֹת בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, וְהַעֲטָרָה שְׁלָהֶם, שְׂשׁוּרָה הָרוּחַ הַזֶּה בְּתוֹכֶם.**

ספר אור הזהר (עמוד 358)

הו' ספר הזהר הקדוש והאר"י זכרונו לברכה כל דבריהם מקבלים איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום, מה שחדשו בהם היה ברוח הקדש במדרגה גבוה מאד, ומחוקין ומקיימין מאד את אמונתנו הקדושה

ספר הזהר הקדוש והאר"י זכרונו לברכה שחברו הרשב"י ותבריא זכרונם לברכה ברוח הקדש ועל פי אליהו זכרונו לברכה, כל דבריהם מקבלים איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום. ומה שחדשו בהם היה ברוח הקדש במדרגה גבוה מאד, ומחוקין ומקיימין מאד את אמונתנו הקדושה שהתחילה מאברהם אבינו עליו השלום וכו', ומזרזים מאד לקיים תורת משה בכל פרטיה ודקדוקיה, ולהבדיל ספרי החקירה הם בהפך מכל זה כידוע ומפרסם, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בהם, ובוחר באמת לאמתו.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תח, תכן דבריו)

מי שמשים עינו ולבו היטב על כל דברי התורה שבכתב ובעל פה, בכל ספרי תנ"ך וש"ס ומדרשים וספרי הזהר הקדוש וכתבי האר"י זכרונו לברכה וספרי הצדיקים אמתיים שבדורנו, כלם יעידון ויגידון כי השם אחד ושמו אחד.

... וכן כל החדושים הנפלאים והנוראים שגלו גדולי הצדיקים בני עליה כלם יעידון ויגידון ומגליון אלקותו יתברך לכל החפץ באמת, כי כל מודה על האמת יבין ויראה בעיני שכלו שאי אפשר לשכל אנושי לגלות חדושים כאלה בשום אופן, כי אם מאת השם צבאות יצאו, והוא יתברך בחסדו הופיע עליהם והודיעם כל הנפלאות והנוראות האלה. נמצא, שהתורה הוא עדות על אלקותו יתברך, על בן נקראת התורה "עדות".

(ספר לקוטי הלכות פסח הלכה ט)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דִּהְיִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינֵן,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דִּהְיִי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכֵן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֱלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַע קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֱלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהֶנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבַּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כִּבְשֵׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי.
וְאֵלּוֹ שַׁבַּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֹּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבַּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרֵת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֹּף נִקְרְאָה שַׁבַּת. מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאֶחָזִי גְרָמִיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִּלְאוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיהֶנֶם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, פָּעִי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמַסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדֵי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דִּלְאָה יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוֹ שַׁבַּת לֹא קָא־מַר.

וּבְגִינֵי כֹף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשִׂמְתָּא אַחֲרָא, נְשִׂמְתָּא עֲלָאָה,
נְשִׂמְתָּא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֹף אֲקָרִי שַׁבַּת. מַהוּ שַׁבַּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
דְּלֵא אַשְׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאן
חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
וְזַמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיִּיבֵיָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֵא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיָּתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.
הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת
שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת
שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת
שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה
מִכָּל צְדָדֵיו.

שְׁנֵינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
הָאָבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
מַה שְּׂאִין כֹּן בְּכָל שְׁאָר
הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה
רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם
הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.

סְפֵר אֲוֵר הַזֶּהָר (עֵמוּד 359)

ו) אֵין לְלַמַּד סְפָרִים שֶׁל דְּרוּשִׁים וּמוֹסָר כִּי אִם אוֹתָם הַהוֹלְכִים עַל פִּי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבָרְכָה

אָמַר שְׂאִין לְלַמַּד סְפָרִים שֶׁל דְּרוּשִׁים וּמוֹסָר כִּי אִם אוֹתָם הַהוֹלְכִים עַל פִּי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבָרְכָה, בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסְפָרֵי הָאָר"י וְזִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה, וְכֵן כָּל הַסְּפָרִים שֶׁחֲפְרוּ הַצְּדִיקִים הַסְּמוּכִים לְדוֹרוֹתֵינוּ שֶׁהֵם בְּנוּיִים עַל יְסוּדוֹת הַרְרֵי קֹדֶשׁ עַל פִּי דְבָרֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְזִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה. שֶׁהֵם סְפָרֵי הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ מִפּוֹלְגָאָה, וְסְפָר לְקוּטֵי אֲמָרִים. וְחָשַׁב עוֹד כְּמַה סְפָרִים כְּאֵלֶּה שֶׁטוֹב לְלַמְדָם. וְהַמְשָׁכִיל יָבִין מֵאֵלּוּ עַל פִּי דְבָרִים הָאֵלֶּה מֵאִיזָה סְפָרִים לְרַחֵק, וּבְאִיזָה סְפָרִים יִתְחַזֵּק וְיֵאָחַז בָּהֶם. הֵינּוּ אוֹתָם שֶׁהֵם בְּנוּיִים רַק עַל פִּי הַגְּמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאָר"י וְזִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְזִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה, אֲשֶׁרֵי שִׂיֵּאָחַז בָּהֶם.

(סְפֵר חֵי מוֹהֲר"ן מִבְּרֶסְלַב אוֹת תי)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתַּת עֵקֶב

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תַּפְלָה קוֹדֶם לְמוֹד הַזֶּהָר

(קְבָלָה מֵהָאַרְיֵז"ל)

רְבוֹךְ הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקָדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
שֶׁקִּרְבַּתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל
בְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל
חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּוֹן לְבַבֵּנוּ
לְיִרְאַתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אֲזַנֶּיךָ לְדַבְּרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח
לְבַבֵּנוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה גִּחַת רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתֵאָצִּיל עָלֵינוּ אֹזֶר מְקוֹר נְשַׁמְתְּנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּינוּ,
וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֵלֶּה
בְּעוֹלָם. וְזִכוּתְם, וְזִכוּת אֲבוֹתָם, וְזִכוּת תּוֹרָתָם, וְתִמְיִמוֹתָם, וְקֹדֶשְׁתָּם,
יַעֲמוֹד לָנוּ לְבַל נִפְשַׁל בְּדַבָּרִים אֵלֶּה. וּבְזִכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שֶׁאָנוּ
לוֹמְדִים. כְּמֵאֵמֶר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתְךָ". יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי
יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלִאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶי אֲלֵפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֵל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכָּל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנִּי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מְקוֹד הַמֵּאמֵר בְּזֵהר פֶּרֶשֶׁת וְאֵתְחַנֵּן דָּף רֶסוּ ע"א
סְגוּלַת פֶּרֶשִׁיּוֹת הַמְזוּזָה

תָּא חֲזוּ, מִסְטָרָא דְהָאֵי שְׂפָחָה, נִפְקֵי כַּמָּה גְרַדִּינֵי
טְהִירִין, מִקְטָרְגִין לְקַבְלֵייהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְלְקְטָרְגָא
לוֹן. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עָבִיד לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל נְטִירוֹ,
כְּאִפָּא דְבַעֵי לְנִטְרָא לְבְרִיה מִן כְּלָא. אָמַר קְדֻשָּׁא
בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, כַּמָּה מִקְטָרְגִין זְמִינִין לְקַבְלֵיכוֹ,
אֲשֶׁתְּדַלוּ בְּפוּלְחָנִי, וְאֲנָא אֶהֱא נְטִיר לְכוּ לְבַר. וְאֵתוֹן
תְּהוּוֹן זְמִינִין בְּבִתְיִכוֹן מְלָגוּ, וְנִימֵי בְּעַרְסִיכוֹן, וְאֲנָא
אֶהֱא נְטִיר לְכוּ לְבַר, וְסוּחְרֵי עַרְסִיכוֹ.

וְתָא חֲזוּ, בְּשַׁעְתָּא דְאִינוֹן זִינִין בִּישִׁין קְרִיבִין לְפִתְחָא
דְּבַר נֶשׁ זְקָפִין רִישָׁא, וּמְסַתְּכְלָן בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא
דְּאֵתְחֲזוּ לְבַר, דְּאִיהוּ שְׂדֵי, דְּמַתְּעַטֵּר בְּעַטְרוֹ, שְׁמָא
דָּא שְׁלִיט עַל כְּלָהוּ, מַצִּיה דְּחֵלִין וְעַרְקִין, וְלֹא קְרִבִין
לְפִתְחָא דְּבַר נֶשׁ.

אָמַר לִיה רַבִּי יִצְחָק, אֵי הָכִי, יִרְשׁוּם בַּר נֶשׁ
שְׁמָא דָּא בְּפִתְחָא דְּבֵיתָא, וְלֹא יִתִּיר,
אֲמַאי כָּל פֶּרֶשְׁתָּא. אָמַר לִיה שְׁפִיר הוּא, דְּהָא
שְׁמָא דָּא לֹא אֲתַעְטֵר, אֶלָּא בְּאִינוֹן אֲתוּוֹן כְּלָהוּ,

בֹּא וּרְאֵה, מִצַּד הַשְּׂפָחָה הַזֶּה
יוֹצְאִים כַּמָּה שׁוֹמְרֵי חֵק בְּעַלֵּי
דִּינִים, מִקְטָרְגִים כְּנֶגֶד
יִשְׂרָאֵל כְּדֵי לְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
לְיִשְׂרָאֵל שְׂמִירָה כְּאִב
שְׂרוּצָה לְשׁוֹמֵר אֶת בְּנוֹ
מֵהַכֵּל. אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, כַּמָּה
מִקְטָרְגִים מְזַמְנִים כְּנֶגְדְכֶם,
הַשְׂתַּדְּלוּ בְּעַבּוֹדָתִי, וְאֲנִי
אֲשׁוּמֵר אֶתְכֶם מִבְּחוּץ, וְאֵתְם
תְּהִיוּ זְמִינִים בְּבִתְיֵיהֶם בְּפָנִים
וַיִּשְׁנִים בְּמִטּוֹתֵיכֶם, וְאֲנִי
אֲשׁוּמֵר אֶתְכֶם מִבְּחוּץ וְסָבִיב
מִטּוֹתֵיכֶם.

וּבֹא וּרְאֵה, בְּשַׁעַת שְׂאוֹתָם
מִינִים רְעִים קְרִבִים לְפִתְחוֹ
שֶׁל הָאָדָם, זֹקְפִים רֹאשׁ
וּמְסַתְּכִים בְּשֵׁם הַקְדוֹשׁ
שֶׁנֶּרְאָה בְּחוּץ, שֶׁהוּא שְׂדֵי,
שֶׁמַּתְּעַטֵּר בְּעַטְרוֹתָיו. שֵׁם זֶה
שׁוֹלֵט עַל כָּלֵם, מִמְּנוֹ הֵם
פּוֹחֲדִים וּבּוֹרְחִים, וְלֹא קְרִבִים
לְפִתְחַת הָאָדָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יִצְחָק, אִם כֹּה, שְׂיִרְשׁוּם הָאָדָם שֵׁם זֶה בְּפִתְחַת הַבַּיִת וְלֹא יוֹתֵר. לְמָה כָּל הַפֶּרֶשָׁה?
אָמַר לוֹ, יָפָה הוּא, שֶׁהֲרִי שֵׁם זֶה לֹא מַתְּעַטֵּר אֶלָּא בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת כְּלָן, רְשׁוּמוֹת בְּרִשְׁם הַמְּלָךְ,

וְכִשְׁנֹכַחְתָּבַת כָּל הַפְּרָשָׁה, אָז
 שֵׁם זֶה מִתְעַטֵּר בְּעֶטְרוֹתָיו,
 וְיוֹצֵא הַמֶּלֶךְ עִם כָּל חֵילוֹתָיו,
 כָּלֶם רְשׁוּמִים בְּרֵשֶׁם הַמֶּלֶךְ,
 וְאֵז פּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ וּבּוֹרְחִים
 מִפָּנָיו.

בֵּא וּרְאֵה, וְהִי'ה שֵׁם קָדוֹשׁ
 מְלֻמָּטָה לְמַעְלָה, וְעַל זֶה שְׂדֵי
 נִרְשָׁם מִבְּחוּץ כְּנֶגֶד שֵׁם זֶה.
 וְהִי'ה מִבְּפָנִים, שְׂדֵי
 מִבְּחוּץ. שְׂיֵהִיָּה הָאָדָם שְׂמוֹר
 מִכָּל הַצְּדָדִים, מִבְּפָנִים
 וּמִבְּחוּץ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, כִּמָּה
 חֵילוֹת קְדוֹשִׁים זְמִינִים
 בְּאוֹתָהּ שְׂעָה שְׂמֵנִיחַ אָדָם
 מְזוּזָה בְּשַׁעַר שְׁלוֹ, כָּלֶם
 מְכַרְיִזִים וְאוֹמְרִים: (תְּהִלִּים קיח)
 זֶה הַשַּׁעַר לֵה' וְגו'.

אֲשָׁרִי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אָז
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שְׂהָרִי כָּלֶם
 נִרְשָׁמוּ מִמֶּנּוּ. נִרְשָׁמוּ בְּגוֹפָם
 בְּרֵשֶׁם קָדוֹשׁ, נִרְשָׁמוּ
 בְּלְבוּשָׁם בְּעֶטְוֹפָם שֶׁל מְצוּהָ,
 נִרְשָׁמוּ בְּרֵאשֵׁיהֶם בְּבֵיתִי
 הַתְּפִלִּין בְּשֵׁם רְבוּנָם, נִרְשָׁמוּ
 בִּידֵיהֶם בְּרְצוּעוֹת הַקְּדוּשָׁה,
 נִרְשָׁמוּ בְּנַעְלֵיהֶם בְּנַעְלֵי
 מְצוּהָ, נִרְשָׁמוּ בְּחוּץ בְּזִרְעָה
 בְּקִצְרָה, נִרְשָׁמוּ בְּבֵתֵיהֶם בְּמְזוּזוֹת הַפֶּתַח. רְשׁוּמִים בְּכָל שֵׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. אֲשָׁרִי
 חֶלְקָם.

רְשִׁימוֹן בְּרֵשִׁימָא דְמִלְכָא, וְכֹד אִכְתָּב כָּל פְּרִשְׁתָּא,
 כְּדִין שְׂמָא דָא מִתְעַטֵּר בְּעֶטְרוֹי וְנִפִּיק מִלְכָא בְּכָל
 חֵילוֹי, כְּלָהוּ רְשִׁימוֹן בְּרֵשִׁימָא דְמִלְכָא, כְּדִין דְחֵלוֹי
 מִנִּיהּ, וְעֶרְקִין מִקְמִיָּה.

תָּא חֲזוּ, וְהִיָּה שְׂמָא קְדִישָׁא, מִתְתָּא לְעֵילָא.
 וְעַל דָּא, שְׂדֵי אֲתֵרְשִׁים מְלַבֵּר, לְקַבְּלֵי
 שְׂמָא דָא. וְהִי'ה מְלַגּוּ, שְׂדֵי מְלַבֵּר. לְמַהוּי נְטִיר
 בַּר נֶשׁ מְכָל סְטֵרִין מְלַגְּאוּ וּמְלַבֵּר. אָמַר רַבִּי
 אֲבָא, כִּמָּה חֵילוֹי קְדִישִׁין זְמִינִין בְּהֵיָא שְׂעֵתָא
 דְאֲנַח בַּר נֶשׁ מְזוּזָה לְתִרְעִיָּה, כְּלָהוּ מְכַרְיִזִי
 וְאֹמְרִי (תְּהִלִּים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לַיְי' וְגו'.

זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, כְּדִין אֲשֶׁתְּמוּדְעֵן יִשְׂרָאֵל
 דְאֵינוֹן בְּנֵי מִלְכָא קְדִישָׁא, דְהָא כְּלָהוּ
 אֲתֵרְשִׁימוּ מִנִּיהּ. אֲתֵרְשִׁימוּ בְּגוֹפֵיהוּ, בְּרֵשִׁימָא
 קְדִישָׁא. אֲתֵרְשִׁימוּ בְּלְבוּשֵׁיהוּ, בְּעֶטְוֹפֵיהוּ דְמְצוּהָ.
 אֲתֵרְשִׁימוּ בְּרֵישֵׁיהוּ, בְּבֵיתִי דְתְּפִילִי, בְּשְׂמָא
 דְמְאִרְיָהוֹן. אֲתֵרְשִׁימוּ בִידֵיהוּ, בְּרְצוּעֵי דְקְדוּשָׁא.
 אֲתֵרְשִׁימוּ בְּמְסָאנֵיהוּ, בְּמְסָאנָא דְמְצוּהָ. אֲתֵרְשִׁימוּ
 לְבַר, בְּזִרְעָה בְּחֻצָּדָא. אֲתֵרְשִׁימוּ בְּבֵתֵיהוֹן, בְּמְזוּזָה
 דְפֶתַח. בְּכָלֵא רְשִׁימוֹן דְאֵינוֹן בְּנֵי מִלְכָא עֲלָאָה,
 זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן.

רְשׁוּמִים בְּכָל שֵׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. אֲשָׁרִי

מקור המאמר בזהר פרשת ואתחנן דף רסו ע"ב - רסו ע"א
זכות שמירת המזוזה

תו אָמַר רַבִּי אֲבָא, כְּתִיב, (תהלים קכ"א) יי' יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִשְׁמַר צֵאתְךָ תִּינַח. אֲלֵא וּבּוֹאֶךָ, מָאֵי קָא מֵיִרִי, דְּהָא מָאן דְּעָאֵל לְבֵיתִיהּ לָא מְסַתְּפִי. אֲלֵא הֵאֵי בַר נָשׁ דְּשׂוּי רְשִׁימָא קְדִישָׁא לְבֵיתִיהּ, בְּמַלְיָן דְּשִׁמָּא עֲלָאָה, הֵאֵי אֲתַנְטִיר מְכַלָּא. כַּד נָפִיק הֵהוּא דְּמְדוּרִיהּ לְתַרְעָא דְּבֵיתִיהּ, זָקוּף וְחָמִי רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְעֵינִין (ס"א ג'ע"ז) בְּפַתְחִיהּ. כַּד נָפִיק כַּר נָשׁ, הוּא אֲזוּזָא לִיָּהּ, וְנָטִיר לִיָּהּ. כַּד עָיִל לְבֵיתִיהּ, הוּא אֲכַרִּיז קַמִּיהּ, אֲזוּדְהֵרוּ בִּיקְרָא דְּדִיּוֹקְנָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וְכָל דָּא, בְּגִין הֵהוּא רְשִׁימָא דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא, דְּאֲתַרְשִׁים בְּתַרְעִיהּ.

וְלֵא דִּי לִיָּהּ לְבַר נָשׁ דְּאֲתַנְטִיר בְּבֵיתִיהּ, אֲלֵא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לִיָּהּ כַּד עָיִל, וְכַד נָפִיק. דְּכְתִיב, יי' יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. זְכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי.

תָּא חֲזִי, הֵאֵי רוּחָא בִּישָׁא דְּשָׂאֲרִי (דף רס"ז ע"א) בֵּין תַּרְעִי. וְוִי לִיָּהּ לְבַר נָשׁ, דְּלָא יָדַע לְאֲזוּדְהֵרָא מִנִּיהּ, וְלָא רְשִׁים לְפַתְחָא דְּבֵיתִיהּ שִׁמָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא,

עוֹלָם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

עוֹד אָמַר רַבִּי אֲבָא, כְּתוּב (שם קכ"א) ה' יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִשְׁמַר צֵאתְךָ בְּרוּר, אֲלֵא וּבּוֹאֶךָ מַה זֶה אוֹמֵר? שְׁהֲרִי מִי שְׁנַכְנַס לְבֵיתוֹ אֵינּוּ פּוֹחַד. אֲלֵא הָאָדָם הַזֶּה שְׁשָׁם רְשָׁם קְדוּשׁ לְבֵיתוֹ בְּדַבְרִים שֶׁל הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן, זֶה נִשְׁמַר מֵהַכֹּל. וְכִשְׂיֹצֵא הֵהוּא שְׁמְדוּרוֹ לְשַׁעַר בֵּיתוֹ, זוֹקֵף וְרוֹאֵה אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ וּמְעִיֵן (בְּעוּז) בְּפַתְחוֹ. כְּשִׂיֹצֵא הָאָדָם, הוּא מְלִיָּהּ אוֹתוֹ וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ. כְּשִׁנְכַּס לְבֵיתוֹ הוּא מְכַרִּיז לְפָנָיו: הַזְּהֵרוּ בְּדִיּוֹקְנֵי שֶׁל הַמַּלְאָךְ הַקְּדוּשׁ! וְכָל זֶה מְשׁוּם אוֹתוֹ הַרְשָׁם שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שְׁנַרְשָׁם בְּשַׁעַר שְׁלוֹ.

וְלֵא דִּי לוֹ לְאָדָם שְׁנִשְׁמַר בְּבֵיתוֹ, אֲלֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ כְּשִׁנְכַּס וְכִשְׂיֹצֵא, שְׁכַתוּב ה' יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד

בֹּא וְרָאָה, הַרוּחַ הַרְעָה הַזֶּה שְׁשֵׁרוּיָהּ בֵּין הַשְּׁעָרִים, אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְהַזְהֵר מִמֶּנּוּ וְלֹא רוֹשֵׁם עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ אֶת הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוּשׁ שִׂימְצֵא עִמּוֹ, שְׁהֲרִי יֵשׁ לוֹ שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת

שְׂשִׁים וַחֲמִשָּׁה שְׂמֹשִׁים רָעִים
 שְׂמֻקְטָרְגִים, כָּל אֶחָד מְשִׁמֵּשׁ
 בְּיוֹמוֹ, וְכֻלָּם נִמְצְאִים עִמּוֹ כָּל
 יְמוֹת הַשָּׁנָה וּמְקֻטָּרְגִים עָלָיו
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְכֻלָּם
 נִמְצְאִים עִמּוֹ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה.
 בַּיּוֹם לְקֻטָּרְג לֹא, בַּלַּיְלָה
 לְצַעַר אוֹתוֹ בְּחִלּוּמוֹ.

כְּשִׁיּוּצָא לְקֻטָּרְג עָלָיו,
 כְּשֶׁנִּכְנַס, שְׂמִים יְדִיהֶם עַל
 כְּתָפוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ: אוֹי לוֹ
 לְפָלוּנִי שִׁיּוּצָא מִרְשׁוֹת אֲדוֹנוֹ!
 אוֹי לוֹ לְפָלוּנִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא! מִשׁוּם כִּי
 צְרִיכִים בְּנֵי הָאֱמוּנָה לְהִיּוֹת
 רְשׁוּמִים בְּכָל, לְהִיּוֹת
 רְשׁוּמִים בְּרִשְׁם שֶׁל רַבּוֹנָם,
 שִׁיִּזְדַּעְזְעוּ מֵהֶם כָּל הַצְּדָדִים
 הַמֵּינִים הָרָעִים, שִׁיְהִיו
 שְׂמוּרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם

דִּישְׁתַּבַּח עֲמִיּהוּ. דְּהָא אִית לֵיה תַּלְת מָאָה וּשְׁתַּיִן
 וַחֲמִשׁ שְׂמֹשִׁין בִּישִׁין מְקֻטָּרְגִין, כָּל חַד מְשִׁמֵּשׁ יוֹמִיּהוּ,
 וּכְלָהוּ מְשִׁתְּכַחֵי עֲמִיּהוּ כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא, וּמְקֻטָּרְגֵי בֵּיה
 לְעֵילָא וְתַתָּא. וּכְלָהוּ מְשִׁתְּכַחֵי בֵּיה בִּימָמָא וּבַלַּיְלָא.
 בִּימָמָא, לְקֻטָּרְגָא לֵיה. בַּלַּיְלָא, לְצַעַרָא לֵיה בְּחִלְמִיּהוּ.

כַּד נָפִיק לְקֻטָּרְגָא לֵיה, כַּד עָאֵל, שְׂוִינָא יְדִיּהוּ עָלָיו
 דְּכַתְּפִיּהוּ, וְאוֹמְרִין לֵיה, וּוי לֵיה לְפָלְגֵינָא דְנַפְק
 מִרְשׁוֹתָא דְמֵאֲרִיּהוּ. וּוי לֵיה לְפָלְגֵינָא בְּהַאי עֲלָמָא,
 וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. בְּגִין כִּי בְּעָאן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, לְמַהוּ
 רְשִׁימִין בְּכָלָא, לְמַהוּ רְשִׁימִין בְּרִשְׁמָא דְמֵאֲרִיּהוּ,
 לְאוֹדְעֵזְעָא מְנִיּהוּ כָּל סְטָרִין זִינִין בִּישִׁין, לְמַהוּ
 נְטִירִין בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. זַכָּאִין חוֹלְקִיּהוּן
 דִּישְׂרָאֵל, עָלֵיהוּ כְּתִיב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלָם צְדִיקִים
 לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ וְגו'.

הַבָּא. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עָלֵיהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ וְגו'.

סֵפֶר אוֹר הַזְהַר (עמוד 360)
 – פָּרֵק יט –
מִדּוּעַ לֹא נִתְגַּלָּה סֵפֶר הַזְהַר לְהַקְדָּמוֹנִים
 א) רַבֵּי יְהוּדָה חֵיט מְבַאֵר מִדּוּעַ בְּדוּרוֹ נִתְגַּלָּה סֵפֶר הַזְהַר – וּבִזְכוּת שְׁעֶסֶק לְאַסָּף סִפְרֵי הַזְהַר
 נִצּוֹל מִגְרוּשׁ סִפְרָא
 אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ שְׂזַכִּינוּ אֶל סֵפֶר הַזְהַר, מֵה שְׁלֹא זָכוּ קְדָמוֹנֵינוּ אֲשֶׁר קִטְנָם עָבַד מִמִּתְנִינּוּ, כְּמוֹ
 רַב הַאי גָּאוֹן וְרַב שֶׁשֶׁת גָּאוֹן וְהַרְבֵּי אֱלִיעֶזֶר מִגְרַמְיָא וְהַרְמֵב"ן וְהַרְשֵׁב"א וְהַחֲכָמִים אֲחֵרִים
 זוֹלָתָם, שְׁלֹא טַעְמוֹ מִדְּבִשׁוֹ, כִּי בְּזַמְנָם לֹא נִתְגַּלָּה.
 וְאֵל תִּתְמָה מְזֵה, כִּי בְּרַדְאֵי לֹא נִתְגַּלָּה עַד הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בּוֹ הַיּוֹם. וְסוּדָע לִזְה מְצֵאתִי
 בְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים [סוּף תְּקוּן ו'] וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר לֵיה אֱלִיָּהוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן: רַבֵּי רַבִּי כְּמָה זָכָאָה אֲנָתְךָ
 דְּמַהֲאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ יִתְפָּרְנְסוּ כְּמָה עָלָאֵי עַד דְּאַתְגַּלִּיאַ לְתַתָּאֵי בְּסוּף יוֹמֵינָא, וּבְגִינִיָּה וְשַׁבְתָּם אִישׁ
 אֶל אַחֲזוֹתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תְּשׁוּבוּ, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

מְקוֹר הַמֵּאֵמֶר בְּזֵהָר פִּרְשֵׁת וְאַתְחַנֵּן דָּף רֶסֶו ע"א-ב
חֹמֶר הַפּוֹגֵם בְּרִיתֵנוּ בַּגּוֹיָה

עַד דִּהְוּוּ אֲזִלִּי, אָמַר רַבִּי אֲבָא, מָאִי דְכָתִיב, (יִרְמִיָּה ב)
אוֹתִי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לַחֲצוֹב לָהֶם בְּאֵרוֹת
וְגו'. אוֹתִי עֲזָבוּ, דָּא הוּא מָאֵן דְּמִשְׁקַר בְּאֵת רְשִׁימָא
קְדִישָׁא. וּבְמָה מִשְׁקַר בֵּיחַ. דְּעֵייל לִיה בְּרִשׁוּתָא
אַחֲרָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (מִלְּאכִי ב) וּבְעַל בֵּת אֵל גִּכְר,
דְּאֶקְרִי (יִרְמִיָּה ב) בְּאֵרוֹת נְשֻׁבְרִים. דִּהָא עַמִּין עוֹבְדֵי
עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת אֶקְרוּ בּוֹרוֹת נְשֻׁבְרִים.

וּדְיִשְׂרָאֵל, אֶקְרִי בְּאֵר מְקוֹר מַיִם חַיִּים, דָּא רְשׁוּתָא
קְדִישָׁא, מְהִימְנוּתָא קְדִישָׁא. וְאֶקְרִי בְּאֵר
מִבּוּעֵי דְמִיין צְלִילָן, נְפִקִין וְנוֹזְלִין מִנָּה, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. (מִשְׁלִי ה) וְנוֹזְלִים מִתּוֹךְ
בְּאֶרְדִּי. וְכָתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) מַעַיִן גִּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים.
סְטָרָא אַחֲרָא אֶקְרִי בְּאֵרוֹת נְשֻׁבְרִים. אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ
הַמַּיִם. (ס"א מְדוּג, אֶלָּא הָהוּא וְכו').

תָּא חַוִּי, נִהְרָא דְנָגִיד וְנִפְיק, אֲשֶׁקִּי לְכָל גִּינְתָא, (ס"א
וְרוֹי לְכָל גִּינְתָא) וְרוֹי לְכָל אֶתְר וְאֶתְר, כְּמָה
דְּאוּקִימְנָא, עַד דְּמַלִּי (נ"א דְּמַשִּׁי) לְהָהוּא אֶתְר בְּגִנְתָא,
דְּאֶקְרִי בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וּמִתְמָן אֶתְזַנּוּ עֵלְאִין וְתַתְּאִין,
(נ"א עֵלְמִין תַּתְּאִין) כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בְּרַאשִׁית ב) וּמִשָּׁם יִפְרֹד.

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים אָמַר רַבִּי
אֲבָא, מַה זֶה שֶׁכָּתוּב (יִרְמִיָּה ב)
אוֹתִי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים
לַחֲצוֹב לָהֶם בְּאֵרוֹת וְגו'? אוֹתִי
עֲזָבוּ - זֶהוּ מִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּאוֹת
הַרְשָׁם הַקְּדוֹשׁ. וּבְמָה מִשְׁקַר
בוֹ? שֶׁמְכַנְּסוּ בְּרִשׁוּת אַחֲרָת,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מִלְּאכִי ב) וּבְעַל
בֵּת אֵל גִּכְר, שֶׁנִּקְרְאוֹת
בְּאֵרוֹת נְשֻׁבְרִים. שֶׁהָרִי עַמִּים
עוֹבְדֵי עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת
נִקְרְאוּ בּוֹרוֹת נְשֻׁבְרִים.

וְשֶׁל יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוֹת בְּאֵר
מְקוֹר מַיִם חַיִּים, זֶה הַרְשׁוּת
הַקְּדוֹשָׁה, הָאֵמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה,
וְנִקְרְאוֹת בְּאֵר נוֹבְעֵת, שֶׁמִּמֶּנּוּ
צְלוּלִים יוֹצְאִים וְנוֹזְלִים
מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר ד)
וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. (מִשְׁלִי ה)
וְנוֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֶרְדִּי. וְכָתוּב
(שִׁיר ד) מַעַיִן גִּנִּים בְּאֵר מַיִם
חַיִּים. הַצֵּד הָאֲחֵר נִקְרָא
בְּאֵרוֹת נְשֻׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא
יִכְלוּ הַמַּיִם. (מְדוּג? אֶלָּא הָהוּא וְכו').

בֵּא וּרְאֵה, נִהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ
וּמִרְוֵה לְכָל הַגֵּן (וּמִרְוֵה לְכָל הַגֵּן) וּמִרְוֵה לְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, עַד שֶׁמְמַלֵּא (שֶׁמִּגִּיעַ)
אוֹתוֹ מְקוֹם בְּגֵן, שֶׁנִּקְרָא בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וּמִשָּׁם נִזְוָנִים עֵלְיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים (עוֹלָמוֹת תַּחְתּוֹנִים), כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַאשִׁית ב) וּמִשָּׁם יִפְרֹד.

וְכָל אֵינּוֹן סֹטְרִין דְּסֹטְר שְׂמַאלָא, לָא מְשַׁתְּקִין
 מִתְּהוּא נְבִיעוּ דְּמִיין נְבִיעִין, בְּגִין דְּאֵינּוֹן
 מְסֹטְרָא דְשָׂאָר עֵמִין, וְאֶקְרוּ בּוֹרוֹת נְשֻׁבְרִים. וּמֵאן
 דְּמִשְׁקֵר בְּשֵׁמָא (נ"א בְּרִשִׁימָא) קְדִישָׁא בְּתֵהוּא סֹטְרָא,
 אֲתִדְבֵק בְּבֵארוֹת נְשֻׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם, וְלֹא
 עֵיילִי לְתַמְּן. וְתֵהוּא דְּזִכִּי לְנֹטְרָא לִיהִ, זְכִי לְאֲתִשְׁקִיָּא
 מִתְּהוּא נְבִיעוּ דְּנַחְלָא (בְּעֵלְמָא דִּין) בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְזִכִּי
 דְּאֲתִמְלִי תֵהוּא בְּאֵר עֵלְאָה, לְנַגְדָּא בְּרַכָּאן לְעֵילָא
 וְתַתָּא. וְזַפָּאָה אִיהוּ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, עַל
 דָּא כְּתִיב, (ישעיה נח) וְהִיִּתּ בְּגַן רוּה וּכְמוֹצָא מֵיִם אֲשֶׁר
 לֹא יִכְזְבוּ מִמִּיּוּ.

וְוִי לְמֵאן דְּמִשְׁקֵר בְּרִשִׁימָא קְדִישָׁא, דְּהָא מְשַׁקֵּר (ד)
 בְּשֵׁמָא עֵלְאָה. וְלֹא עוֹד, אֶלְא דְּגָרִים לְהֵאִי
 בְּאֵר דְּלֹא אֲתִבְרַכָּא, וְקִרְיָנָן עֲלֵיהִ (דבריים כב) כִּי הוֹצִיא
 שֵׁם רַע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל דִּיִּקָּא.
 וְאוֹקְמִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּאֲתֵרִיהִ, מָאן דְּשׂוּי תְּסַקּוּפִי
 מְלִין עַל אֲנַתְתִּיה קְדָמִיתָא, וְאַפִּיק עֲלָה שׁוּם בִּישׁ,
 כְּמָה דְּאַפִּיק לְעֵילָא, דְּכְתִיב כִּי הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל
 בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל סִתָּם.

בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. וּבְאֵרוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמִקּוּמוֹ, מִי שְׁשָׁם עֲלֵילוֹת דְּבָרִים
 עַל אֲשֶׁתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה וּמוֹצִיא עֲלֵיהִ שֵׁם רַע - כְּמוֹ שֶׁהוֹצִיא לְמַעְלָה, שְׁכָתוּב כִּי הוֹצִיא שֵׁם
 רַע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל סִתָּם.

וְכָל אוֹתָם צְדָדִים שֶׁל צַד
 שְׂמַאל לֹא מְשָׁקִים מֵאוֹתָהּ
 נְבִיעַת הַמַּיִם הַנּוֹבְעִים, מִשׁוּם
 שֶׁהֵם מְצַד שְׂאָר הָעַמִּים,
 וְנִקְרְאוּ בֵּאֵרֵת נְשֻׁבְרִים. וּמִי
 שְׁמִשְׁקֵר בְּשֵׁם (בְּרִשָׁם) הַקְּדוֹשׁ
 בְּאוֹתוֹ צַד, נִדְבֵק בְּבֵאֵרֵת
 נְשֻׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ
 הַמַּיִם, וְלֹא נִכְנָסִים לְשֵׁם.
 וְאוֹתוֹ שְׁזוֹכָה לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ,
 זוֹכָה לְהִיּוֹת מְשָׁקֵה מֵאוֹתוֹ
 מִבּוֹעַ שֶׁל הַנַּחַל (בְּעוֹלָם הַזֶּה)
 בְּעוֹלָם הַבָּא, וְזוֹכָה
 שֶׁתִּתְּמַלֵּא אוֹתָהּ בְּאֵר עֲלִיוֹנָה
 לְהַשְׁפִּיעַ בְּרָכוֹת לְמַעְלָה
 וּלְמַטָּה. אֲשֶׁרִיו בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. עַל זֶה כָּתוּב,
 (ישעיה נח) וְהִיִּתּ כְּגֵן רוּה
 וּכְמוֹצָא מֵיִם אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ
 מִמִּיּוּ.

אוֹי לְמִי שְׁמִשְׁקֵר בְּרִשָׁם
 הַקְּדוֹשׁ, שְׁהֵרִי מְשַׁקֵּר בְּשֵׁם
 הָעֲלִיוֹן, וְלֹא עוֹד, אֶלְא
 שְׁגוֹרֵם לְבֵאֵר הַזֹּאת שֶׁלֹּא
 תִּתְּבַרֵךְ, וְקוֹרְאִים עָלָיו (דבריים
 כב) כִּי הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל

וְאֵלֶּיָּהּ הָא, כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי חֵיִיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
 בְּתוּלָה יִרְתָּא שְׁבַע בְּרָכוֹת, דְּאִתְּבְּרָא
 בְּשַׁבַּע, בְּגִין דְּבְתוּלַת יִשְׂרָאֵל יִרְתָּא שְׁבַע בְּרָכוֹ, וְעַל
 דָּא אִתְקַרֵּי בֵּת שְׁבַע.

וְאִנְתָּתָא אַחְרָא, מָאן בְּרָכָאן דִּילָהּ. בְּרָכְתָּא דְבַעו
 וְרוּת, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר, (דחח ד) וַיֹּאמְרוּ כָּל
 הָעָם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וְהַזְקֵנִים עֵדִים יִתְּנוּ יְיָ אֶת וְגו',
 דְּוַדַּי כְּתוּלָה בְּשַׁבַּע אִתְּבְּרָא, וְלֹא אִתְּתָא אַחְרָא
 בְּרִזָּא דָּא.

בְּתוּלָה מִתְּבְּרַכַת בְּשַׁבַּע, וְלֹא אִשָּׁה אַחְרַת בְּסוּד זֶה.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 360)

מבאר מכאן שספר הזהר היה עתיד להיות גנוז, ובאותו זמן יתהנו ממנו העלוינים והם המלאכים עד שיבוא דרא בתראה, שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים והמטפלים בו יבוא משיח, כי תמלא הארץ דעה את השם בסבתו, אשר זה יהיה סבה קרובה לביאתו...
 ואני יהודה בן לאדוני החכם וחסיד רבי יעקב חיט עליו השלום, בהיותי בספרד טעמתי מעט דבש ואורו עיני, ונתתי אל לבי לדרש ולתור בחכמה, והלכתי מחיל אל חיל לאסוף כל מה שימצא מהספר הנזכר [בימיו לא נדפס עדין ספר הזהר, והיה נפוץ בצורת קנטרסים], ואספתי מעט פה ומעט פה עד שרבו הידי בידי מהנמצא ממנו. ואני מאמין אמונה גמורה כי זכות זה עמד לי בכל התלאות הרעות אשר מצאוני בגרוש ספרד, אשר כל שומעם תצלנה שתי אזניו. (הקדמת רבי יהודה חיט לספרו מנחת יהודה)

– פֶּרֶק כ –

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי תַלְמִיד מְבַהֵק לְרַבִּי עֲקִיבָא

(א) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הָיָה אֶחָד מִן הַתְּנָאִים הַגְּדוֹלִים בְּדוֹר הַשְּׁנִי שְׂאֵחַר חֲרַבְּן בֵּית שְׁנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, רֹאשׁ הַ"חֲבֵרָא קַדִּישָׁא" שֶׁהִשְׁתַּתְּפוּ בְּחִבּוּר סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, הָיָה אֶחָד מִן הַתְּנָאִים הַגְּדוֹלִים בְּדוֹר הַשְּׁנִי שְׂאֵחַר חֲרַבְּן בֵּית שְׁנֵי, בְּזִמְן גְּזוּרֹת קִשׁוֹת שֶׁל מַלְכוּת רוּמִי עַל עַם יִשְׂרָאֵל. שְׂאֵר חֲבֵרֵי הַ"חֲבֵרָא" הֵם: רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, רַבִּי אֲבָא, רַבִּי יְהוּדָה, רַבִּי יוֹסִי בֶּר יַעֲקֹב, רַבִּי יִצְחָק, רַבִּי חֲזַקְיָה בֶּר רַב, רַבִּי חֵיִיא, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יוֹסֵא.

(ב) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי נוֹלַד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּמְרוֹן, בְּיוֹם ל"ג בְּעֶמֶר

הַתְּנָא הַדְּגוּל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי נוֹלַד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּאַרְץ הַגְּלִיל, וְנֹאסַף עַל עַמּוּי זְמַן וְשַׁבַּע יָמִים בְּכַפֵּר מְרוֹן, לֹא הִרְחַק מְעִיר צְפַת, בְּיוֹם ל"ג בְּעֶמֶר.

(ג) רַשְׁבִּי הָיָה תַלְמִידוֹ הַמְּבַהֵק שֶׁל הַתְּנָא הַגְּדוֹל רַבִּי עֲקִיבָא.

הָיָה תַלְמִידוֹ הַמְּבַהֵק שֶׁל הַתְּנָא הַגְּדוֹל רַבִּי עֲקִיבָא, שְׂקֵרָא אוֹתוֹ "בְּנִי".
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הָיָה מְחַמֵּשֵׁת הַתַּלְמִידִים שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁנִּשְׂאָרוּ בְּחַיִּים אַחֲרֵי שְׁמַתוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלָף תַּלְמִידִים שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, וְאוֹתָם הַחֲמִשָּׁה תַּלְמִידִים הַעֲמִידוּ וְהַחֲזִיקוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּזִמְן הַקִּשָּׁה הַהוּא.
 (מְעִילָה דף 101)
 (יְבֻמוֹת דף ס"ב):

מקור המאמר בזהר פרשת ואתחנן דף רסז ע"א-ב
מעלת אהבתי ה' ומקדשי שם שמים

יוֹמָא חַד, הָוּה חֲלַשׁ רַבִּי יוֹסִי, עָאֵל (עֲצָאֵל) לְגַבִּיָּה
רַבִּי אַבְא וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק, חָמוּ
לִיָּה דִּהְוָה נְפִיל עַל אַנְפּוּי וְנַאִים. יְתָבוּ. פִּד
אַתְעֵר, חָמוּ לִיָּה לְאַנְפּוּי דְחַיִּיכִין. אָמַר לִיָּה רַבִּי
אַבְא, מָלָה חֲדָתָא חֲמִיתָא. (דף רס"ז ע"ב) אָמַר לִיָּה
וְדָאִי, דִּהֲשָׁתָא סִלְקָא נַפְשִׁי, וְחֲמִית יְקָרָא, מֵאִינוּן
דְמָסְרוּ גְרַמְיָהוּ עַל קִדְשָׁה דְמֵאֲרִיָּהוּן, דִּהוּ עָאֵלִין
בְּתַלְיָסָר גְּהָרִי דְאַפְרָסְמוּנָא דְכִיָּא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ. וְחֲמִינָא מַה דְלֹא יִהְבּוּ לִי
רְשׁוּתָא לְמִימַר. וְשְׂאִילָנָא לֹון, אָמִינָא, הָאִי יְקָרָא
דְמֵאֵן הוּא. אָמְרוּ לִי, מֵאִינוּן דְרַחֲמֵי לְמֵאֲרִיָּהוּן
בְּהָהוּא עֲלָמָא. וּמָמָה דְחֲמִית, נַפְשָׁאִי וְלָבָאִי
אַתְגְּהִיר, וְעַל דָּא אַנְפָּאִי חַיִּיכִין.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבְא, זַפְאָה חוּלְקָה, אַבְל אוֹרִיָּתָא
אַסְהִיד בְּהוּ, דְכְּתִיב, (ישעיה טד) עֵין לָא רֵאתָה
אֱלֹהִים זוּלְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לֹו. אָמַר לִיָּה רַבִּי
יְהוּדָה, הָא שְׂאִילוּ חֲבַרְיָא, דָּא דְכְּתִיב יַעֲשֶׂה,
תַּעֲשֶׂה מִיבְעִי לִיָּה.

יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לֹו. אָמַר לֹו רַבִּי יְהוּדָה, הָרִי שְׂאֵלוּ הַחֲבַרִּים, זֶה שְׂכָתוּב יַעֲשֶׂה, הָיָה צָרִיךְ לֹו
לְהִיּוֹת תַּעֲשֶׂה!

יוֹם אַחַד הָיָה חֲלַשׁ רַבִּי יוֹסִי,
נִכְנָסוּ אֵלָיו רַבִּי אַבְא וְרַבִּי
יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק, רָאוּ אוֹתוֹ
שֶׁהָיָה נוֹפֵל עַל פָּנָיו וַיִּשָּׁן.
יָשְׁבוּ. כְּשֶׁהִתְעוֹרַר, רָאוּ
שֶׁפָּנָיו מְחִיכוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי
אַבְא, דְּבַר חֲדָשׁ רָאִיתָ? אָמַר
לֹו, וְדָאִי, שְׁעַכְשׁוּ עֲלֵתָה
נַפְשִׁי, וְרָאִיתִי אֶת הַכְּבוֹד שֶׁל
אוֹתָם שֶׁמָסְרוּ עֲצָמָם עַל
קִדְשַׁת רַבּוֹנָם, שֶׁהָיוּ נִכְנָסִים
בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר גְּהָרוֹת
אַפְרָסְמוֹן טְהוֹר וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשַׁע עִמָּם,
וְרָאִיתִי מַה שֶׁלֹּא נָתַנוּ לִי
רְשׁוּת לֹומַר. וְשְׂאֵלְתִי אוֹתָם,
אָמַרְתִּי שֶׁל מִי הַכְּבוֹד הַזֶּה?
אָמְרוּ לִי, שֶׁל אוֹתָם שְׂאֵהְבוּ
אֶת רַבּוֹנָם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.
וּמָמָה שְׂרָאִיתִי הוֹאֲרוּ נַפְשִׁי
וְלָבִי, וְעַל כֵּן פָּנָי מְחִיכוֹת.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבְא, אֲשֶׁרִי
חֲלָקָה, אַבְל הַתּוֹרָה מְעִידָה
עֲלֵיהֶם, שְׂכָתוּב (ישעיה טד) עֵין
לָא רֵאתָה אֱלֹהִים זוּלְתָךְ

יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לֹו. אָמַר לֹו רַבִּי יְהוּדָה, הָרִי שְׂאֵלוּ הַחֲבַרִּים, זֶה שְׂכָתוּב יַעֲשֶׂה, הָיָה צָרִיךְ לֹו
לְהִיּוֹת תַּעֲשֶׂה!

אָמַר לוֹ, הֲרִי נִתְבָּאָר, אָבֵל סוּד הַדְּבָר הֵינּוּ שְׁכָתוּב (תהלים כו) לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּפְרָשׁוּהָ, נַעַם ה', אוֹתוֹ שָׁבָא מִהֶעֱתִיק הַקְּדוֹשׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׂע בּוֹ, שֶׁהֲרִי אוֹתוֹ נַעַם יוֹצֵא מִהֶעֱתִיק. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, בְּהִיכֵל הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. אִף כָּאֵן, עֵיִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה - מִי? אוֹתוֹ הֶעֱתִיק הַנְּסֻתָר שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהֲרִי בּוֹ תְלוּי. אָמַר לוֹ, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אֲשֶׁרִי חֲלָקִים שֶׁל אוֹתָם שְׁבֵאֵהֶבֶת רְבוּנָם נִדְבָקִים בָּהֶם, לְאֵלֶּהָ אֵיִן שְׁעוֹר לְחֲלָקִים בְּעוֹלָם הֵהוּא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כַּמָּה מְדוּרִים עַל מְדוּרִים יֵשׁ לְצַדִּיקִים בְּעוֹלָם הֵהוּא,

וְהַמְדוּר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל - אוֹתָם שֶׁנִּקְשְׂרָה בָּהֶם אֶהֱבֵת רְבוּנָם, שֶׁהֲרִי מְדוּרָם נִקְשֵׁר לְהִיכֵל שְׁעוֹלָה עַל הַכֹּל. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַטֵּר בָּזֶה.

אָמַר לִיהִ, הָא אֲתָמַר. אָבֵל רָזָא דְמַלְתָּה, הֵיִינוּ דְכַתִּיב, (תהלים כו) לַחֲזוֹת בְּנַעַם יי' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְאוֹקְמוּהָ, נַעַם יי', הֵהוּא דְאֲתִיָּא מִעֵתִיקָא קְדִישָׁא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׂע בֵּיהּ. דְהָא הֵהוּא נַעַם מִעֵתִיקָא נִפְקָא. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, בְּהִיכְלָא עֵילָאָה עַל כָּלָא. אוּף הָכָא, עֵיִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה. מָאֵן הֵהוּא עֵתִיקָא סְתִימָא דְכָלָא, דְהָא בֵּיהּ תְלוּיָא, אָמַר לִיהִ, וְדָאֵי הָכִי הוּא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְאֵינוֹן דְרַחֲמוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן מִתְדַבְּקוֹן בְּהוּ, לְאֵלִין לִית שְׁעוֹרָא לְחוֹלְקִיהוֹן בְּהֵהוּא עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כַּמָּה מְדוּרִין עַל מְדוּרִין אֵית לְהוּ לְצַדִּיקִיָּא בְּהֵהוּא עֲלָמָא, וּמְדוּרָא עֲלָאָה דְכָלָא, אֵינוֹן דְרַחֲמוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן אֲתִקְשֵׁר בְּהוּ, דְהָא מְדוּרִיהוֹן אֲתִקְשֵׁר בְּהִיכְלָא דְסְלִיק עַל כָּלָא. מָאֵי טַעַמָא, בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּהָאֵי אֲתִעַטֵּר.

ספר אור הזהר (עמוד 363)

ד) רשב"י למד במשך שלש עשרה שנה בבני ברק אצל רבי עקיבא.

תכף אחר נשואיו הלך רבי שמעון בן יוחאי ללמד תורה בבני ברק בישיבת רבי עקיבא, שם ישב ולמד במשך שלש עשרה שנה מבלי לבקר בביתו במשך כל זמן זה. (ויקרא רבה פרק כ"א, ח)

ה) רשב"י מסר נפשו לחדר בבית הסהר לשמע תורה מרבו רבי עקיבא.

דבקוּתוֹ בְּרַבּוֹ הַדְּגוּל הֵיִתָּה כָּל כֶּךָ, עַד שֶׁכְּשֵׁנְאִסֵּר רַבִּי עַקִּיבָא וְנִתְפַּס בְּבֵית הַסְּהָר, מָסַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי נַפְשׁוֹ לְחֵדֶר לְשֵׁם לְשִׁמְעַ מִמְּנֵי תוֹרָה. (פסחים דף ק"ב.)

מקור המאמר בזהר פרשת עקב ברעיה מהימנא דף רעא ע"ב - עדר ע"א
עשרה תיקוני השלחן

פָּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'.
תָּא חֲזִי, מְנַהֲגִין טָבִין וְשֹׁפְרִין הוּוּ נְהִי מְאִרִי
דְּסְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא, לְאַחֲזָא דְּאִינוּן מְבַנֵּי פְתוּרָא
דְּמַלְכָּא. חַד רַבְרָבָא מְבַנֵּי סְעוּדָתָא, נָטִיל יְדוּי בְּזַמְנָא
דִּייעֵלוּן לְסְעוּדָתָא לְהַסֵּב, גְּדוּל מִסֵּב פְּרָאשׁ, תְּנִינָא
תְּחוּתִיה, וְתִלְיָתָא תְּחוּת תְּנִינָא. וְאֵלִין אֶתְקִרְיָאוּ ג'
מִטּוֹת, לְקַבֵּל תְּלַת אֲבָהוֹן, וְלְקַבֵּל (דף ע"ב ע"א) כְּהָנִים
לוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים. מִכָּאן וְאֵילָף, לִית לוֹן סְדֵר, אֶלָּא
כָּל הַקּוּדָם זֹכָה.

תְּנִינָא, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ, כִּדִּי שְׂיִבְצַע בְּעֵין יָפָה.
וּמְשָׁלִים בְּרַכָּתָא, וּלְבַתֵּר בּוֹצֵעַ. וְאוּקְמוּהָ
רַבָּנָן דְּמִתְנִיתִין, דִּיאִין הַמְּסוּבִין רִשְׁאִין לְטַעוּם, עַד
שְׂיִטְעוּם הַמְּבָרָךְ. וְלִית הַבּוֹצֵעַ רִשְׁאִי לְטַעוּם, עַד
שְׂיִכְלָה אָמֵן מִפִּי הַמְּסוּבִין. וְאֵם רְעוּתִיהָ לְחַלֵּק כְּבוֹד,
הָרְשׁוֹת בִּידִיהָ. וְעוֹד אוּקְמוּהָ, דְּאוּרַח מְבָרָךְ, בְּגִין
דִּיבְרָךְ לְבַעַל הַבַּיִת.

לְטַעַם עַד שְׂיִכְלָה אָמֵן מִפִּי הַמְּסוּבִים. וְאֵם רְצוֹנוֹ לְחַלֵּק כְּבוֹד, הָרְשׁוֹת בְּיָדוֹ. וְעוֹד פְּרִשׁוּהָ
שְׂהָאוּרַח מְבָרָךְ, בְּשִׁבְלֵי שְׂיִבְרָךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת.

פָּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. בַּא
רְאֵה, מְנַהֲגִים טוֹבִים וְיָפִים
הָיוּ נוֹהֲגִים בְּעֵלֵי הַסְּעוּדָה
שֶׁל הַמֶּלֶךְ לְהִרְאוֹת שֶׁהֵם
מְבַנֵּי שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ. גְּדוּל אֶחָד
מְבַנֵּי הַסְּעוּדָה נוֹטֵל יָדָיו בְּזַמֵּן
שְׂיִכְנָסוּ לְסְעוּדָה לְהַסֵּב.
הַגְּדוּל מִסֵּב פְּרָאשׁ, הַשְּׂנִי
תְּחַתִּיו, וְהַשְּׂלִישִׁי תְּחַת הַשְּׂנִי.
וְאֵלָּה נִקְרְאוּ שְׁלֹשָׁה מִטּוֹת,
כְּנָגַד שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, וְכְנָגַד
כְּהָנִים לוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים. מִכָּאן
וְאֵילָף אִין לָהֶם סְדֵר, אֶלָּא
כָּל הַקּוּדָם זֹכָה.

שְׁנִית, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ,
כִּדִּי שְׂיִבְצַע בְּעֵין יָפָה,
וּמְשָׁלִים הַבְּרָכָה, וְאַחַר כֵּן
בּוֹצֵעַ. וּפְרִשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ שֶׁל
הַמְּשָׁנָה, שְׂאִין הַמְּסוּבִים
רִשְׁאִים לְטַעַם עַד שְׂיִטְעוּם
הַמְּבָרָךְ, וְאִין הַבּוֹצֵעַ רִשְׁאִי

וְאֵרַח רָזָא, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ, דָּא עֵמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ קוּ הָאִמְצָעִי. וּבְשֵׁבֶת
 צָרִיךְ לְבַצֵּעַ מְשִׁנֵי כְּפָרוֹת, דְּאִינוּן ה' ה'. בַּעַל הַבַּיִת,
 דָּא ו' דְּאִמְצָעִיתָא. (וּבְגִוּנָא דָּא וּבְגִין דָּא) וּבְגִין דְּלֹא
 לְאַתְחִזָּא כְּרַעְבְתָּנוּתָא, יְכִיל לְמַבְצֵעַ בְּהַ לְכָל חַד
 וְחַד כְּפִיצָה. מָאי כְּפִיצָה. י' וי'. אִינוּן נְקוּדִין דְּשִׁמְא
 קְדִישָׁא, אֲתַקְרִי פְרוּרֵי בְכֻזִּית. וְאֵלִין לְקַבֵּל טְפִין
 הַזְרַע, וּמֵאן דְּמִזְלִיל בְּהוּן, וְזָרִיק לֹון בְּאַתְרֵי דְּלֹא
 אֲצַטְרִיךְ, עֲנִיּוּתָא קָא רְדִיף אֲבַתְרִיהּ, וְאִזִּיל נַע וְנַד.
 הָדָא הוּא דְכְתִיב, (אִיוב טו) נוֹדַד הוּא לְלֶחֶם אִיהּ. וְלִית
 לֶחֶם אֲלֵא תוֹרָה, וְהוּא צִוּחַ אִיהּ מָאן דְּמַרְחֵם עָלֶיהּ,
 וְלֹא יִשְׁכַּח.

וְדַרְךְ סוּד, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ
 - זֶה הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי, שֶׁהוּא
 קוּ הָאִמְצָעִי. וּבְשֵׁבֶת צָרִיךְ
 לְבַצֵּעַ מְשִׁנֵי כְּפָרוֹת, שֶׁהֵן ה'
 ה'. בַּעַל הַבַּיִת - זֶה ו' שֶׁל
 הָאִמְצָעִי. (וּבְצוּרָה זו'. וּמִשּׁוּם זֶה) וְכִדִּי
 שֶׁלֹא יִרְאֶה כְּרַעְבְתָּנוּת, יְכוּל
 לְבַצֵּעַ בְּהַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּפִיצָה. מֵה זֶה כְּפִיצָה? י' וי'.
 וְהֵן הַנְּקוּדוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוּשׁ, נְקָרָאִים פְּרוּרִים
 שֶׁבְכֻזִּית. וְאֵלֹו כְּנֶגֶד טְפוֹת
 הַזְרַע. וּמִי שֶׁמִּזְלִיל בְּהוּן
 וְזוֹרֵקוֹן בְּמָקוֹם שֶׁלֹא צָרִיךְ,
 הָעֲנִיּוּת רוֹדֶפֶת אַחֲרָיו, וְהוֹלֵךְ
 נַע וְנַד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (אִיוב טו)
 נוֹדַד הוּא לְלֶחֶם אִיהּ. וְאִין
 לֶחֶם אֲלֵא תוֹרָה, וְהוּא צִוּחַ:
 אִיהּ מִי שֶׁמַּרְחֵם עָלָיו? וְלֹא
 מוֹצֵא.

וּפְרוּרִים בְּכֻזִּית, אִינוּן בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ כְתִישׁ כְּתִישׁוֹ
 מֵאִינוּן זִיתִים. וְאוֹרַח מְבָרַךְ, (מִשְׁלִי ד) וְאוֹרַח
 צַדִּיקִים כְּאוֹר נְגִה. (מִשְׁלִי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק חֵי
 עֲלָמִין, וּבְגִין דָּא אוֹרַח מְבָרַךְ.

וּפְרוּרִים בְּכֻזִּית, הֵם בְּצַדִּיק,
 וְהוּא כּוֹתֵשׁ כְּתִישׁוֹת מֵאוֹתָם
 הַזִּיתִים. וְהַאוֹרַח מְבָרַךְ, (מִשְׁלִי
 ד) וְאוֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נְגִה.
 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק חֵי
 הָעוֹלָמִים, וְלִכּוֹן הַאוֹרַח
 מְבָרַךְ.

בֵּין כֶּף הָרִי בָּא אֵלָיו
 הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאָמַר,
 יוֹם אֶחָד הִלְכְתִי אָנִי וְהַחֲבָרִים לְאַכְסִינְיָה אַחַת, וְהָיָה שֵׁם תִּינוּק אֶחָד, קָם
 וְהִתְקִין לָנוּ מְנוֹרָה וְשִׁלְחוֹ, הוּא מַעְצָמוֹ כְּאֵלֹו הָיָה מַעְשָׂרִים שָׁנָה, וְלֹא הָיָה אֲלֵא מִבְּן חָמֵשׁ

אֲדַהְכִי, הָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא אָתָּא לְגַבִּיהּ. וְאָמַר,
 רַעֲיָא מְהִימְנָא, יוֹמָא חַד אִזִּילְנָא אָנָּא
 וְחַבְרִיָּא לְאַכְסִינְיָא חָדָא, וְהָוָה תַּמָּן יְנוּקָא חָדָא. קָם
 וְתַקִּין לָן מְנוֹרָתָא וּפְתוֹרָא אִיהוּ מְנַרְמִיָּה, כְּאֵלֹו הָוָה
 מַעְשָׂרִין שָׁנִין, וְלֹא הָוָה אֲלֵא מִבְּן חָמֵשׁ שָׁנִין. וְתַקִּין

פְּתוּרָא מִכָּל מִינֵי מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה. אָמַר, הָא אֻקְמוּהָ
 רַבְּנָן דְּבַעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְבָרֵךְ, אָבֵל ^(איוב לב)
 צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זָחַלְתִּי וְאִירָא
 מַחֲוֹת דְּעֵי אַתְכֶם. עַד דְּאֶטּוּל רְשׁוּת מִכֶּם. אָמַר
 לִיה, אֵימָא בְּרִי מִלְּאָכָא דִּי'.

אָמַר לָן, אַתּוֹן פְּעִיתוֹן לָחֶם תַּפְּנוּקֵי בְּלָא קֶרְבָּא, אוֹ
 לָחֶם בְּקֶרְבָּא. דְּהֲכִי אֻקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמַתְּנִיתִין,
 שְׁעַת אֲכִילָה שְׁעַת מְלַחְמָה. וְאִי בְּעִיתוֹ לְמַהוּי קֶרְבָּא
 עֲלִיה, לִית חַד אָכִיל, אָלָא מָאן דְּנִצַּח קֶרְבָּא, אִיהוּ
 אָכִיל וּבּוֹצֵעַ לְכֻלְהוּ. אָמְרוּ לִיה חֲבֵרֵיִיא, בְּרִי אַנְתָּ
 זְעִיר, וְעַדִּין לָא יַדְעַת אִידָּ מְגִיחֵי גְבַרִין רַבְּרִין
 בְּחֶרְבָּא, בְּנַעֲנוּעַ דְּחֶרְבָּא. בְּרוּמְחָא, בְּקִשְׁתָּא, בְּגִירִין
 דְּקִשְׁתָּא, בְּקִירְטָא, בְּאַבְנֵין דְּקִירְטָא.

אָמַר לָהּ, ^(מלכים א כ) אַל יִתְהַלַּל חוּגְרָ כַּמְּפַתַּח. דְּהָא
 וְדָאֵי בְּקִרְיַאת שְׁמַע אֻקְמוּהָ, כָּל הַקּוּרָא
 קִרְיַאת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ, כְּאִילוּ אוּחוּז חֶרֶב פִּיפִיּוֹת,
 דְּכַתִּיב, ^(תהלים קמט) רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת
 בְּיָדָם. וְנַעֲנוּעָא דְּחֶרְבָּא, צָרִיד לְנַעֲנוּעָא לִיה לְשִׁית
 סְטָרִין, כְּמָה דְּאֻקְמוּהָ, כְּדִי שְׁתַּמְּלִיכוּהוּ עַל
 הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, וְעַל ד' רוּחוֹת הָעוֹלָם. וְדָא
 ו', גּוֹף הַחֶרֶב. י', רֹאשׁ הַחֶרֶב. ה"ה, תְּרֵי פִיּוֹת.
 נְרַתְקָא דְּחֶרְבָּא, אֲדָנִי.

רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. וְנַעֲנוּעַ הַחֶרֶב צָרִיד לְנַעֲנוּעָה לְשִׁשָּׁה צְדָדִים, כְּמוֹ
 שְׁבָאוּהָ, כְּדִי שְׁתַּמְּלִיכוּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם. וְזוֹ ו', גּוֹף
 הַחֶרֶב. י' רֹאשׁ הַחֶרֶב. ה"ה, שְׁתֵּי פִיפִיּוֹת. נְרַתְקָא דְּחֶרֶב, אֲדָנִי.

שָׁנִים, וְהִתְקִין שְׁלַחַן מִכָּל
 מִינֵי מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה. אָמַר,
 הָרִי פְּרִשׁוּהָ רַבּוּתִינוּ שְׁבַעַל
 הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְבָרֵךְ,
 אָבֵל ^(איוב לב) צָעִיר אֲנִי לְיָמִים
 וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זָחַלְתִּי
 וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעֵי אַתְכֶם, עַד
 שְׁאֶטּוּל רְשׁוּת מִכֶּם. אָמַרְתִּי
 לוֹ, אָמַר בְּנִי מִלְּאָדָּ ה'.

אָמַר לָנוּ, אַתֶּם רְצִיתֶם לָחֶם
 תַּפְּנוּקִים בְּלֵי קֶרֶב, אוֹ לָחֶם
 עִם קֶרֶב. שְׁכַף פְּרִשׁוּהָ
 רַבּוּתִינוּ שֶׁל הַמִּשְׁנָה, שְׁעַת
 אֲכִילָה שְׁעַת מְלַחְמָה. וְאִם
 רְצִיתֶם שְׂיִהְיֶה עֲלֵינוּ קֶרֶב, אִין
 אַחַד אוֹכֵל. אָלָא מִי שִׁנְצַח
 בְּקֶרֶב, הוּא אוֹכֵל וּבּוֹצֵעַ
 לְכָלֶם. אָמְרוּ לוֹ הַחֲבֵרִים,
 בְּנִי, אַתָּה קָטָן, וְעַדִּין לָא
 יַדְעַתִּי אִידָּ נְלַחְמִים גְּבַרִים
 גְּדוּלִים בְּחֶרֶב, בְּנַעֲנוּעַ
 הַחֶרֶב, בְּרֹמַח, בְּקִשְׁתָּ, בְּחֲצִי
 הַקִּשְׁתָּ, בְּמִקְלַע וּבְאַבְנֵי
 מִקְלַע.

אָמַר לָהֶם, ^(מלכים א כ) אַל
 יִתְהַלַּל חוּגְרָ כַּמְּפַתַּח. שְׁהָרִי
 וְדָאֵי בְּקִרְיַאת שְׁמַע פְּרִשׁוּהָ,
 כָּל הַקּוּרָא קִרְיַאת שְׁמַע עַל
 מִטָּתוֹ, כְּאִילוּ אוּחוּז חֶרֶב
 פִּיפִיּוֹת, שְׁכַתּוּב ^(תהלים קמט)

רוֹמְחָא, רמ"ח בְּקִרְיַת שְׁמַע, עִם שֵׁית תִּיבִין
 עִם שֵׁשׁ תִּבּוֹת הַיְחוּד, הָרִי
 רוֹמְחָא. מְגִיץ עִם חֶרֶב,
 מִיכָאֵל גַּבְרִיאֵל נּוֹרִיאֵל,
 הַשְּׁמָשִׁים שֶׁל שְׁלֶשֶׁת
 הָאֲבוֹת. קִשְׁת שִׁינְרָה חֲצִים,
 וְכָל זֶרַע שְׁאִינוּ יוֹרָה כַּחַץ
 אִינוּ מוֹלִיד. מְקַלֵּעַ, זֶה
 קִרְיַת שְׁמַע. חֲמֶשֶׁה אֲבָנֵי
 מְקַלֵּעַ, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 ה' אֱלֹהֵינוּ ה'. כְּנַגְדָם, וַיִּקַּח
 דָּוִד (שְׁמוּאֵל א-יז) חֲמֶשֶׁה חֲלָקֵי
 אֲבָנִים מִן הַנַּחַל. וְכִשְׁשָׁם
 אוֹתָם בַּמְקַלֵּעַ, שֶׁהִיא שְׁפָה,
 וְהִיא שְׂכִינָה, נֶעֱשׂוּ אֶחָד כָּל
 הַחֲמֶשֶׁה, וְהָרַג אֶת הַפְּלִשְׁתִּי.
 וְעַד עַכְשָׁיו זִרְקוֹתֵי אֲבָן זוֹ
 לְסַמָּאֵל, שֶׁהוּא אֲבָן מְצוֹר,
 וְהִרְסוֹתֵי אֶת הַמְצוֹר שֶׁלוֹ
 וְהַשְּׁפֵלְתֵיו לְמָטָה. וְלָכֵן
 אָמַרְתִּי לָכֶם, אֵל יִתְהַלֵּל
 חוֹגֵר כְּמִפְתַּח. כָּעֵת יִתְבַּרֵּר
 לָכֶם שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ אִיךָ נִלְחָמִים
 גְּבָרִים גְּדוֹלִים בַּחֲרָבוֹת,
 בְּרִמָּה, בְּקִשְׁת, בְּמְקַלֵּעַ.
 תִּמְהַנּוּ וְלֹא יִכְלָנוּ לְדַבֵּר
 לְפָנָיו. אָמְרוּ לוֹ חֲכָמִים, כָּעֵת
 נִרְאָה מִי יִהְיֶה מְרוּיַח אֶת
 הַלָּחֶם, שֶׁהוּא לָחֶם הַמוֹצִיא.

רוֹמְחָא, רמ"ח בְּקִרְיַת שְׁמַע, עִם שֵׁית תִּיבִין
 דִּיחֻדָּא, הָא רוֹמְחָא. מְגִיץ עִם חֶרֶב,
 מִיכָאֵל גַּבְרִיאֵל נּוֹרִיאֵל שְׁמָשִׁין דִּג' אֲבָתָן. קִשְׁת
 דִּזְרִיק חֲצִים, וְכָל זֶרַע דִּאִינוּ יוֹרָה כַּחַץ אִינוּ מוֹלִיד.
 קִרְטָא, דָּא קִרְיַת שְׁמַע. ה' אֲבָנִין דִּקִּרְטָא, (דְּבָרִים ו)
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי'. לְקַבְּלֵייהוּ, (שְׁמוּאֵל א יז) וַיִּקַּח
 דָּוִד חֲמֶשֶׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל. וְכַד שְׁוִי לְהוֹן
 בְּקִרְטָא, דִּאִיהִי שְׁפָה, וְאִיהִי שְׂכִינְתָא, אֶתְעַבְדוּ חַד
 בְּלָהוּ ה', וְקָטִיל לְפִלְשְׁתָּא.

וְעַד כְּעַן זִרְקָנָא הֵא אֲבָנָא לְסַמָּאֵל, דִּאִיהוּ אֲבָן
 מְצוֹר, וְהִרְסָנָא מְצוֹר דִּילִיָּה, וְאֶשְׁפִּלְנָא לִיָּה
 לְתַתָּא. וְגִבִּין דָּא אֲמִינָא לְכוּן, אֵל יִתְהַלֵּל חוֹגֵר
 כְּמִפְתַּח. כְּעַן יִתְבַּרֵּר לְכוּן, דִּאֲנָא יִדְעָנָא אִיךָ
 מְגִיחִין גַּבְרִין רַבְרַבִּין בְּסִיפִין, בְּרוֹמְחָא, בְּקִשְׁתָּא,
 בְּקִרְטָא. תִּוּוּהֶנָּא וְלֹא יִכְלָנָא לְמַלְלָא קַמִּיָּה,
 אָמְרוּ לִיָּה רַבָּנָן, כְּעַן נַחֲזִי מָאן יִהֵא מְרוּוַח
 נְהַמָּא, דִּאִיהוּ לָחֶם הַמוֹצִיא.

פִּתַּח וְאָמַר, (בַּמִּדְבָר טו) וְהָיָה בְּאֲכָלְכֶם מִלָּחֶם הָאָרֶץ
 תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיי'. בְּמֵאֵי אֶתְרִימַת שְׂכִינְתָּא,
 דִּאִיהִי ה' דִּהַמוֹצִיא, דִּאוֹקִימוּ עָלָה מָאֲרִי מִתְנִיתִין,
 כָּל הַבוֹצֵעַ, צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בָּהּ. אֵלָּא וְדֵאֵי הָא

פִּתַּח וְאָמַר, (בַּמִּדְבָר טו) וְהָיָה בְּאֲכָלְכֶם מִלָּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה לָהּ. בְּמָה נִתְרַמַּת שְׂכִינָה,
 שֶׁהִיא ה' שֶׁל הַמוֹצִיא, שֶׁבְּאֲרוֹ עָלֶיהָ בַּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, כָּל הַבוֹצֵעַ צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בָּהּ"א? אֵלָּא

וְדַאי הָרִי פִּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ
 שֶׁל הַמְשָׁנָה, מוֹץ וְתִבְנֹ
 פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשֵׂר. וְכִשְׁהִיא
 בְּמוֹץ וְתִבְנֹ, הִיא בְּבֵית
 הָאֲסוּרִים, וְאֵין לָהּ רִשׁוּת
 לְהָרִים לְמִ' לַעֲשׂוֹת עֲמָה
 מִ"ה. וְזוֹהִי תְרוּמָה, תּוֹר"ה
 שֶׁהִיא חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה,
 שְׁבָעָה (שְׁמוֹת כד) וַיְהִי מִשֶּׁהָ בְּהָר
 אַרְבָּעִים יוֹם וָגו'.

וּבְמוֹץ וְתִבְנֹ שֶׁל חֲטָה, עָלֶיהָ
 בְּאָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, אֵילָן שְׂאֵכֵל
 אָדָם הִרְאִישׁוֹן חֲטָה הִיָּה. קָרַב
 ח'ט, שֶׁהוּא מוֹץ וְתִבְנֹ, לָאוֹת
 ה', וְהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ י', שֶׁהוּא
 עֲשׂוֹר שֶׁלָּהּ. וְלִכֹּן כִּשְׁהוּא
 בְּמוֹץ וְתִבְנֹ (שְׁלָה), שֵׁם כִּנְגֵד
 עֲרָלָה וּפְרִיעָה, פְּטוּר מִן
 הַמַּעֲשֵׂר. וְאֵין רִשׁוּת לָאוֹת י'
 לְחִבֵּר בָּאוֹת ה', שֶׁהֵם אִישׁ
 וְאִשָּׁה. וְלִכֹּן כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיף
 לְדַקְדֵּק בָּהּ. וְצָרִיף לְבַצֵּעַ
 מִהַמְּקוֹם שֶׁבִשְׂוֹלוֹ יָפָה,
 מִשׁוּם שֶׁבִשְׂוֹל הוּא גָּמַר
 הַפְּרִי, וְזֶה ו'.

וְעֲשָׂרָה דְבָרִים צָרִיף אָדָם
 לַעֲשׂוֹת בְּסַעֲוֹדָה: אֶחָד -
 נְטִילַת יָדִים. שְׁנַי - לְתַקֵּן
 שְׁתֵּי כִפּוּרֵי לְשַׁבָּת. שְׁלִישִׁי -
 אֶת הַשְּׁלֵחַן בְּנֵר, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ,
 שְׁלֵחַן בְּצַפּוֹן וּמִנּוֹרָה בְּדָרוֹם.
 אֶחָד מְבָרֵךְ לְכֻלָּם.

אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן דְּמַתְּנִיתִין, מוֹץ וְתִבְנֹ
 פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר. וְכֵד הוּא
 בְּמוֹץ וְתִבְנֹ, אִיְהִי בְּבֵית
 אֲסוּרִין, וְלִית לָהּ רִשׁוּת לְאֲרָמָא
 לְגַבֵּי מ', לְמַעַבְדַּ עֲמָה מִ"ה.
 וְהִיא אִיְהוּ תְרוּמָה, תּוֹר"ה
 דְּאִיְהִי ה' חוֹמְשֵׁי תּוֹרָה,
 דְּבָהּ (שְׁמוֹת כד) וַיְהִי מִשֶּׁהָ
 בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וָגו'.

וּבְמוֹץ וְתִבְנֹ דְחֲטָה, עָלֶיהָ
 אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, אֵילָן
 שְׂאֵכֵל אָדָם הִרְאִישׁוֹן חֲטָה
 הִיָּה. קָרַב ח'ט, דְּאִיְהוּ מוֹץ
 וְתִבְנֹ, לָאוֹת ה', וְהִסְתַּלְקָה
 מִמֶּנּוּ י', שֶׁהוּא עֲשׂוֹר שֶׁלָּהּ.
 וְלִכֹּן כִּשְׁהוּא בְּמוֹץ וְתִבְנֹ
 (שְׁלָה), שֵׁם כִּנְגֵד עֲרָלָה
 וּפְרִיעָה, פְּטוּר מִן הַמַּעֲשֵׂר.
 וְלִית רִשׁוּת לָאוֹת י' לְחִבֵּר
 בָּאוֹת ה', שֶׁהֵם אִישׁ וְאִשָּׁה.
 וְלִכֹּן כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיף
 (דף ע"ב ע"ב) לְדַקְדֵּק בָּהּ.
 וְצָרִיף לְמַבְצֵעַ מֵאֲתַר
 דְּבִשְׂוֹלוֹ יָפָה, בְּגִין
 דְּבִשְׂוֹל אִיְהוּ גָּמַר פְּרִי,
 וְזֶה ו'.

וְעֲשָׂרָה דְבָרִים צָרִיף אָדָם
 לַמַּעַבְדַּ בְּסַעֲוֹדָתָא. חֵד,
 נְטִילַת יָדִים. תְּנִינָא לְתַקֵּנָא
 שְׁתֵּי כִפּוּרֵי לְשַׁבָּת. תְּלִיתָאָה,
 לְמִיכַל תְּלִית סַעֲוֹדָתִין,
 וְלֵאוּסְפָא מַחֲוֹל עַל
 הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעָאָה, לְאַנְהָרָא
 פְּתוּרָא בְּשַׂרְגָּא. כְּמָה
 דְּאוֹקְמוּהָ, שְׁלֵחַן בְּצַפּוֹן,
 וּמִנּוֹרָה בְּדָרוֹם. וְצָרִיף
 הַסְּבָה, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ
 הַסְּבָה אֶחָד מְבָרֵךְ לְכֻלָּם.

לְאֶכֶל שְׁלֵשׁ סַעֲוֹדוֹת, וְלֵהוֹסִיף
 מַחֲוֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעִי -
 לְהָאִיר אֶת הַשְּׁלֵחַן בְּנֵר,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ, שְׁלֵחַן
 בְּצַפּוֹן וּמִנּוֹרָה בְּדָרוֹם.
 וְצָרִיף הַסְּבָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ,
 הַסְּבָה - אֶחָד מְבָרֵךְ לְכֻלָּם.

וּבְשַׁבָּת, בְּכָל מַלְוֵי, צָרִיךְ לְאֶתוֹסְפָא מִחֹל עַל
הַקֹּדֶשׁ, בֵּין בְּמֵאֲכָלָיו, וּמִשְׁתּוֹ, בֵּין
בְּלְבוּשׁוֹ, בֵּין בְּהִסְבֵּיתָהּ. וְצָרִיךְ לְתַקְנָא לִיה מְסִבָּה
שְׁפִירָא, בְּכַמָּה כָּרִים וּכְסָתוֹת מְרַקְמָן, מִכָּל דְּאִית
בְּבֵיתָהּ, כְּמֵאן דְּתַקֵּין חוּפָּה לְכֹלָה. דְּשַׁבְּתָא אִיהִי
מְלַבְּתָא, וְאִיהִי כֹלָה. וּבְגִין דָּא הָוּוּ נִפְקֵי מֵאֲרִי
מִתְנִיתִין עֶרֶב שַׁבָּת לְאַקְדָּמוֹתֵי לְאַרְחָא, וְהָוּוּ אֲמִרֵי
בְּאִי כֹלָה בְּאִי כֹלָה. וְצָרִיכִין לְאַתְעָרָא שִׁירָה וְחֲדוּהָ
לְפִתּוּרָה לְגַבְיָהּ.

וְלֹא עוֹד, אֵלָּא דְּאִית רְזָא אַחְרָא. כְּגוּוֹנָא דְּצָרִיךְ
לְקַבְּלָא גְבִירְתָּהּ, בְּכַמָּה נְהוּרִין דְּשֶׁרְגִין בְּשַׁבָּת,
וּבְכַמָּה עֲנוּגִין, וּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין, וּבֵיתָא מְתַקְנָא,
בְּכַמָּה מְאֵנִי דְּתַקוּנָא, בְּהִסְבָּה יָפָה לְכָל חַד וְחַד.
וּבְהֵאִי חֲדוּהָ וְתַקוּנָא, גְּרַמִּין דְּאַשְׁתְּאַרְת שְׁפַחָה
בִּישָׂא בְּחִשׁוּכָא, בְּרַעְבוֹן, בְּבִכְיָה, בְּהִסְפָּד. בְּלְבוּשֵׁין
אוּכְמִין כְּאַרְמְלִתָּא. דְּאִי מְלֵאָה זֹו, חֲרָבָה זֹו.

יֵצֵר טוֹב, מִטְרוּנֵיתָא קְדִישָׁא. מְלָכוֹת הַקֹּדֶשׁ דְּנִחְתָּא
בְּשַׁבָּת. כְּלִילָא מִעֵשֶׂר סְפִירִין. מְעַטְרָא בְּשֶׁבַע
שְׂמָהוֹן שְׂאִינָן נְמַחְקִין. בְּכַמָּה מְרַכְבוֹת דְּחַוּוֹן. וּבְכַמָּה
חִיָּלִין וּמִשְׁרִיָּין. וּמְלָכָא נְפִיק לְקַבְּלָא בְּכַמָּה מִשְׁרִיָּין.
וְאַשְׁתְּאַרְת יֵצֵר הָרַע שְׁפַחָה בִּישָׂא בְּחִשׁוּכָא,
כְּאַרְמְלִתָּא בְּלֹא בַעְלָה בְּלֹא מְרַכְבוֹת.

בְּשַׁבָּת, כְּלִילָה מִעֵשֶׂר סְפִירוֹת, מְעַטְרוֹת בְּשֶׁבַע שְׂמוֹת שְׂאִינָם נְמַחְקִים, בְּכַמָּה מְרַכְבוֹת שֶׁל
חַיּוֹת וּבְכַמָּה חִיָּלוֹת וּמַחְנוֹת. וְהַמְלֵךְ יוֹצֵא לְקַבְּלָהּ בְּכַמָּה מַחְנוֹת, וְנִשְׁאַר יֵצֵר הָרַע, הַשְׁפַּחָה
הָרַעָה בְּחִשׁוּךְ, כְּאַלְמָנָה כְּלִי בַעְלָה, כְּלִי מְרַכְבוֹת.

וּבְשַׁבָּת, בְּכָל דְּבָרֵי צָרִיךְ
לְהוֹסִיף מִחֹל עַל קֹדֶשׁ, בֵּין
בְּמֵאֲכָלָיו וּמִשְׁקִיו, בֵּין
בְּלְבוּשׁוֹ, בֵּין בְּהִסְבֵּתוֹ,
שְׁצָרִיךְ לְהִתְקִין לוֹ מְסִבָּה
יָפָה, בְּכַמָּה כָּרִים וּכְסָתוֹת
מְרַקְמִים מִכָּל שֵׁישׁ בְּבֵיתוֹ,
כְּמוֹ שְׂמֵתִקֵּין חוּפָּה לְכֹלָה,
שְׁשַׁבָּת הִיא מְלָכָה, וְהִיא
כֹלָה. וְלִכְּן הָיוּ יוֹצְאִים בְּעֵלֵי
הַמִּשְׁנָה עֶרֶב שַׁבָּת לְקֹדֶם אֶת
הָאוֹרְחָת, וְהָיוּ אוֹמְרִים: בְּאִי
כֹלָה, בְּאִי כֹלָה. וְצָרִיכִים
לְעוֹרֵר שִׁירָה וְחֲדוּהָ לְשַׁלְּחוֹן
אַלֶּיהָ.

וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שֵׁישׁ סוּד
אַחַר. כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ לְקַבֵּל אֶת
גְּבִירְתָּהּ בְּכַמָּה אוֹרוֹת שֶׁל
יָרוֹת שַׁבָּת, וּבְכַמָּה עֲנוּגִים
וּלְבוּשִׁים יָפִים, וּבֵית מְתַקֵּן
בְּכַמָּה כְּלִים שֶׁל תַּקוּוֹן,
בְּהִסְבָּה יָפָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד,
וּבִזְאֵת הַחֲדוּהָ וְהִתְקוּוֹן
גּוֹרְמִים שְׁנִשְׁאַרְת שְׁפַחָה
רַעָה בְּחִשׁוּךְ, בְּרַעְבוֹן,
בְּבִכְיָה, בְּהִסְפָּד, בְּלְבוּשִׁים
שְׁחָרִים כְּאַלְמָנָה. שְׂאֵם
מְלֵאָה זֹו - חֲרָבָה זֹו.

יֵצֵר טוֹב גְּבִירָה קְדוּשָׁה,
מְלָכוֹת הַקֹּדֶשׁ שְׂיֹרְדָת

בְּשַׁבָּת, כְּלִילָה מִעֵשֶׂר סְפִירוֹת, מְעַטְרוֹת בְּשֶׁבַע שְׂמוֹת שְׂאִינָם נְמַחְקִים, בְּכַמָּה מְרַכְבוֹת שֶׁל
חַיּוֹת וּבְכַמָּה חִיָּלוֹת וּמַחְנוֹת. וְהַמְלֵךְ יוֹצֵא לְקַבְּלָהּ בְּכַמָּה מַחְנוֹת, וְנִשְׁאַר יֵצֵר הָרַע, הַשְׁפַּחָה

הָרַעָה בְּחִשׁוּךְ, כְּאַלְמָנָה כְּלִי בַעְלָה, כְּלִי מְרַכְבוֹת.

וְאֵלֶּה שְׁנֵי אֲמָר עֲלֵיהֶם, לְמִזְבְּחִים וְלִמְקַטְרִים לְמַלְאכַת הַשָּׁמַיִם וְלִמְזֻלוֹת אֲשֶׁר לֹא צוֹיֹתִי, הִיא עֲבוֹדָה שֶׁל הַשְּׁפָחָה הַרְעָה, שְׁשׁוֹלֶטֶת בְּעַרְבֵי שַׁבָּתוֹת וְעַרְבֵי לַיְלוֹת רַבִּיעִי, מֵהָ הָיוּ עוֹשִׂים אֵלֶּה? הָיוּ לוֹקְחִים לְבוֹשִׁים שְׁחָרִים, וּמְחַשְׁיכִים אֶת הָאוֹרוֹת, וְעוֹשִׂים הַסִּפָּד בְּלֵילֵי שַׁבָּתוֹת לְהַשְׁתַּתֵּף עִמָּהּ כְּמוֹ שֶׁהִיא שְׂרוּיָה, כִּי (קֹהֶלֶת ז) גַּם [אֶת] זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים.

אַחַר שֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל וַנִּחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נֶאֱמַר בַּשְּׂכִינָה הָאֵם הַקְּדוּשָׁה, (אִיכָה א) אִיכָה יֹשְׁבֵהּ בְּדַד הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיְתָה כְּאֶלְמָנָה, וּמְכַבִּים בְּלֵיל תְּשׁוּעָה בְּאָב אוֹרוֹת וְנִירוֹת, וְעוֹשִׂים הַסִּפָּד וְיוֹשְׁבִים כְּמוֹ אֲבָלִים, לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַשְּׂכִינָה, מִשׁוֹם שֶׁהֵם גָּרְמוּ לָהּ כָּל אוֹתוֹ הַשְּׁבָר.

חֲמִישִׁי - כּוֹס שֶׁל וַיְכַלּוּ. שְׁשִׁי - לְהִיּוֹת עַל הַשְּׁלָחַן דְּבַרֵי תוֹרָה. שְׁבִיעִי - לְהַאַרִיף עַל הַשְּׁלָחַן כְּדֵי שְׁעֲנִיִּים יָבֹאוּ לְשִׁלְחָנוֹ. שְׁמִינִי - כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה. וְצָרִיף לְחֹזֵר וְהוּא הַשְּׁלָחַן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְלִכְּוֹן פְּרִשׁוּת רַבּוּתֵנוּ שְׁלָחַן בְּצַפּוֹן.

וְאֵלֶּיךָ דְּאֶתְמַר עָלֶיךָ, לְמִזְבְּחִין וְלִמְקַטְרִין לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְלִמְזֻלוֹת אֲשֶׁר לֹא צוֹיֹתִי, הוּא פּוֹלְחָנָא דְּשַׁפְּחָה בִּישָׂא, דְּשִׁלְטָא בְּעַרְבֵי שַׁבָּתוֹת וְעַרְבֵי לַיְלֵי רַבִּיעִיּוֹת. מֵהָ הוּא אֵלֶיךָ עֲבָדִין. הוּא נִטְלִין לְבוֹשִׁין אוֹכְמִין, וְחֹשְׁכָאן נְהוּרִין, וְעֲבָדִין הַסִּפָּדָא בְּלֵילֵי שַׁבָּתוֹת כְּדֵי לְאַשְׁתַּתֵּפָא בְּהַדָּה כְּמָה דְּאִיְהִי שְׂרִיא, כִּי (קֹהֶלֶת ז) גַּם זֶה לְעוֹמַת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים.

בְּתַר דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְאֶתְחָרַב בִּי מִקְדָּשָׁא, אֶתְמַר בַּשְּׂכִינָתָא אִימָא קְדִישָׁא, (אִיכָה א) אִיכָה יֹשְׁבֵהּ בְּדַד הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיְתָה כְּאֶלְמָנָה, וּמְכַבִּין בְּלֵיל תְּשׁוּעָה בְּאָב נְהוּרִין וְשָׁרְגִין, וְעֲבָדִין הַסִּפָּד, וַיְתַבִּין כְּאֲבָלִים לְאַשְׁתַּתֵּפָא בְּדוּחְקָא דְּשְׂכִינָתָא. בְּגִין דְּאִינוּן גָּרְמוּ לָהּ כָּל הַהוּא תְּבִירוֹ.

חֲמִישָׁא, כּוֹס דְּוַיְכַלּוּ. שְׁתִּיתָא, לְמַהוּי עַל פְּתוּרָא מִלֵּי דְּאוּרִיתָא. שְׁבִיעָא, לְאַרְכָּא עַל פְּתוּרָא, בְּגִין דְּעֲנִיִּים יִיתוּן עַל פְּתוּרִיה. תְּמִינָא, נְטִילַת יָדַיִם בְּמִים אַחֲרוֹנִים. תְּשִׁיעָא, בְּרַכַּת הַמָּזוֹן. עֲשִׂירָא, כּוֹס דְּבְרָכָה. וְצָרִיף לְאַחֲזָרָא עָלֶיךָ, וְלְתַקְנָא לֹון בְּרֹזָא קְדִישָׁא, דְּאִיְהִי כְּלוּלָהּ מִעֲשֶׂר סְפִירָאן, וְאִיְהוּ פְּתוּרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, מִסְּפִירָא דְּגְבוּרָה. וּבְגִין כְּדֵי אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, שְׁלָחַן בְּצַפּוֹן.

נְטִילַת יָדַיִם בְּמִים אַחֲרוֹנִים. תְּשִׁיעִי - בְּרַכַּת הַמָּזוֹן. עֲשִׂירִי - כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה. וְצָרִיף לְחֹזֵר עֲלֵיהֶם וְלְתַקְנָם בְּסוּד קְדוּשָׁה, שֶׁהִיא כְּלוּלָהּ מִעֲשֶׂר סְפִירוֹת, וְהוּא הַשְּׁלָחַן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְלִכְּוֹן פְּרִשׁוּת רַבּוּתֵנוּ שְׁלָחַן בְּצַפּוֹן.

חַד נְטִילַת יָדַיִם, דְּהֵכִי אֹקְמוּהָ רַבָּנָן דְּמִתְנִיתִין,
 יָדַיִם מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבִרְכָה, בְּגִין דְּאֵינּוֹן
 שְׁנִיּוֹת לְטוֹמְאָה, דְּאֵיהּ אַב הַטּוֹמְאָה. דְּאֵיהּ רֵאשׁוֹן
 כַּד אֵינּוֹן מְסַאֲבוֹת, וְכַד אֵינּוֹן טְהוֹרוֹת אֵינּוֹן שְׁנִיּוֹת
 לְבִרְכָה. דְּבִרְכָה לָא שְׂרִיא אֱלָא עַל טְהָרָה. כִּהְנָא
 דְּאֵיהּ אִישׁ טְהוֹר, אִישׁ חֶסֶד, שְׂרִיא עָלֶיהָ בְּרִכְתָּא.
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קלג) כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ
 וְגו'. וּבְגִין דָּא, (במדבר ו) דְּבִר אֵל אֶהְרֵן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר
 כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְאֹקְמוּהָ, כֹּל כִּהֵן
 הַמְּבָרְךְ, מִתְּבָרְךְ. וְשֵׁאִינוּ מְבָרְךְ, אֵין מִתְּבָרְךְ.
 וְאֹקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, כֹּל בְּרִכָּה שְׂאִין בָּהּ אֲזַכְרָה
 וּמַלְכוּת לָאו שְׁמִיָּה בְּרִכָּה. מַלְכוּת אֲדָנִי.

וְעוֹד, נְטִילַת יָדַיִם צָרִיךְ לִיטוּל לֹון עַד פְּרָקָא, דְּהִנְזֵרוּ
 עָלֶיהָ אַרְבַּעַה עָשָׂר פְּרָקִין, בְּהֵהוּא שַׁעְתָּא
 שְׂרִיא יַד יי' עָלֶיהָ, וְאֵיהּ יַד דְּבִרְכָה מְסַטְרָא דְחֶסֶד
 דְּבִיָּה חֲכָמָה בִּיד יְמִינֵיהּ. וְאֵיהּ יַד דְּקְדוּשָׁה, מְסַטְרָא
 דְּגְבוּרָה, וְשְׂרִיא בְּדִינָא. (נ"א וַיֵּדָא דְשִׁמְאֵלָא) וְאֵיהּ יַד
 דְּיַחְוּדָא, מְסַטְרָא דְתַפְאָרַת, דְּשְׂרִיא בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר
 פְּרָקִין דְּגוּפָא, דְּאֵינּוֹן שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִין בְּתֵרִין
 דְּרוּעִין, וְתֵרִין שׁוּקִין. וְתֵרִין בְּגוּפָא וּבְבֵרִית.

קְדָשָׁה מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְשְׂרוּיָה בְּדִין. (וַיֵּד שִׁמְאֵל) וְהִיא יַד הַיְחוּד מִצַּד הַתַּפְאָרַת, שְׁשׁוּרָה בִּי"ד
 פְּרָקֵי הַגּוּף, שְׁהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת וּשְׁתֵּי שׁוּקִים, וּשְׁנַיִם בְּגוּף וּבְבֵרִית.

אַחַד - נְטִילַת יָדַיִם, שְׁבַאֲרוּהָ רַבּוּתֵינוּ שֶׁל
 הַמְשָׁנָה, יָדַיִם מְזוּהָמוֹת
 פְּסוּלוֹת לְבִרְכָה, מְשׁוּם שֶׁהֵן
 שְׁנִיּוֹת לְטוֹמְאָה, שֶׁהוּא אַב
 הַטּוֹמְאָה, שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן כְּשֶׁהֵן
 טְהוֹרוֹת, וְכְשֶׁהֵן טְהוֹרוֹת הֵן
 שְׁנִיּוֹת לְבִרְכָה, שֶׁהַבְּרָכָה לֹו
 שׁוּרָה אֱלָא עַל טְהָרָה. הַכֵּהן,
 שֶׁהוּא אִישׁ טְהוֹר, אִישׁ חֶסֶד,
 שׁוּרָה עָלָיו בְּרִכָּה. זֶהוּ
 שְׁכַתּוּב (תהלים קלג) כִּשְׁמֵן הַטּוֹב
 עַל הָרֹאשׁ וְגו'. וְלִכֵּן, (במדבר ו)
 דְּבִר אֵל אֶהְרֵן וְאֵל בְּנָיו
 לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְגו'. וּפְרָשׁוּהָ, כֹּל
 כִּהֵן הַמְּבָרְךְ - מִתְּבָרְךְ.
 וְשֵׁאִינוּ מְבָרְךְ - אֵין מִתְּבָרְךְ.
 וּפְרָשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמְשָׁנָה, כֹּל
 בְּרִכָּה שְׂאִין בָּהּ אֲזַכְרָה
 וּמַלְכוּת, אֵין שְׁמָה בְּרִכָּה.
 מַלְכוּת אֲדָנִי.

וְעוֹד, נְטִילַת יָדַיִם צָרִיךְ לִטְל
 אוֹתוֹן עַד הַפְּרָק, שְׁגִזְרוּ עָלָיו
 י"ד פְּרָקִים, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
 שׁוּרָה עָלָיו יַד ה', וְהִיא יַד
 שֶׁל בְּרִכָּה מִצַּד הַחֶסֶד שְׁבוּ
 חֲכָמָה בִּיד יְמִינוּ. וְהִיא יַד שֶׁל

קְדָשָׁה מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְשְׂרוּיָה בְּדִין. (וַיֵּד שִׁמְאֵל) וְהִיא יַד הַיְחוּד מִצַּד הַתַּפְאָרַת, שְׁשׁוּרָה בִּי"ד
 פְּרָקֵי הַגּוּף, שְׁהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת וּשְׁתֵּי שׁוּקִים, וּשְׁנַיִם בְּגוּף וּבְבֵרִית.

וְשָׁלַשׁ פְּעָמִים אַרְבַּעַה עָשָׂר
 הוּא אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם. יי"י
 מִי"ד י"ד י"ד, רְמוּז י"בִּרְכָּךְ
 י"אֵר י"שָׂא, מֵהוֹי"ה הוֹי"ה
 הוֹי"ה. ד' ד' ד' מִי"ד י"ד
 י"ד, הֵם רְמוּזִים בְּאֲדָנָי
 אֲדָנָי אֲדָנָי. וְאָמַר הַנְּבִיא
 עֲלֵיהֶם, (ירמיה ז) הֵיכַל ה' הֵיכַל
 ה' הֵיכַל ה' הֵמָּה. וְהַנְּטִילָה
 הַזֹּז בְּיַד שְׁהַתְּקַנָּה.

וּתְלַת זְמַנֵּי אַרְבַּעַה עָשָׂר, אִיהוּ אַרְבַּעִין וּתְרִין,
 יי"י, מִן י"ד י"ד, י"ד, רְמוּז יב"רְכָּךְ י"אֵר
 י"שָׂא, מִן הוֹי"ה הוֹי"ה הוֹי"ה. ד' ד' ד' מִי"ד י"ד
 י"ד, אֵינֻן רְמוּזִין בְּאֲדָנָי אֲדָנָי אֲדָנָי. וְאָמַר
 הַנְּבִיא עֲלֵיהֶם, (ירמיה ז) הֵיכַל יי"י הֵיכַל יי"י
 הֵמָּה. וְהֵא נְטִילָא בְּיַד דְּאֶתְתְּקַנָּת.

וְכָל צַד מְשַׁלֶּשֶׁת פְּנֵי הַחַיּוֹת,
 שֵׁהם יי"י יי"י, וּמְשַׁלֶּשׁ כְּנָפֵי
 הַחַיּוֹת, שֶׁהֵן ד' ד' ד', כָּלֵם
 צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִכַּח אָדָם. וְהוּא
 יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. הַכַּח
 שְׁלוֹ - יו"ד וְא"ו דְל"ת,
 ה"א אָל"ף, וְא"ו אָל"ף
 וְא"ו, ה"א אָל"ף. וְהַמְלָכָה
 לֹא שְׂרוּיָה בְּכַח שְׁלוֹ, בְּפָרְקֵי
 הָאֲצַבְעוֹת, עַד שְׁעוֹבְרַת מֵהֶם
 הַזְהָמָה, הַשְּׂפָחָה הָרַעָה
 הַפְּסוּלָה, אֲשֶׁת הַפְּסוּל. וְלָכֵן
 פְּרִשׁוּהָ בְּעַלֵי הַמְּשָׁנָה, יָדִים
 מְזַהְמוֹת פְּסוּלוֹת לְבָרְכָה.

וְכָל סֵטֶר מִג' אֲנָפֵי חַיּוֹן, דְּאֵינֻן יי"י יי"י יי"י. וּמִתְלַת
 גְּדַפֵי חַיּוֹן, דְּאֵינֻן ד' ד' ד', כְּלָהוּ צָרִיךְ לְמַהּוּי
 מִכַּח (דף רע"ג ע"א) אָדָם. וְאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. כַּח
 דִּילִיָה, יו"ד וְא"ו דְל"ת, ה"א אָל"ף, וְא"ו אָל"ף
 וְא"ו, ה"א אָל"ף. וּמְטַרְוֵנִיתָא לָא שְׂרִיא בְּכַח דִּילִיָה,
 בְּפָרְקִין דְּאֲצַבְעֵן, עַד דְּאֶתְעַבְר מְנִיָּהוּ זוּהָמָא, שְׂפָחָה
 בִּישָׂא פְּסוּלָה, אֲנָתוּ דְּפְסוּל. וּבְגִין דָּא אֻקְמוּהָ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין, יָדִים מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבָרְכָה.

וְהֵם מִים לְטַהַר הַיָּד, שְׂשׁוּרָה
 שָׁם יד יי"י. יד יי"י זֶה מִים שֶׁל
 הַתּוֹרָה. שְׁעַמֵי הָאָרֶץ הֵם
 שְׂרָץ, מֵה מוֹעִילָה לָהֶם
 טְבִילָה, וְהַשְּׂרָץ, שְׂפָחָה רַעָה בְּיָדָם, בְּגִזֵּל שְׂפִידֵיהֶם, בְּגִזֵּל שֶׁל הַבְּרָכוֹת שְׂגוּזָלִים אֶת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים לְבָרֵךְ, וְלֹא יוֹדְעִים מֵהִי בְּרָכָה וּמֵהִי זְהָמָה.

וְאֵינֻן מִים לְדַכָּאָה יָד, דְּשְׂרִיא תַפְּן יד יי"י. יד יי"י,
 דָּא מִים דְּאוֹרִיָּתָא. דְּעַמֵי הָאָרֶץ אֵינֻן שְׂרָץ,
 מֵה מוֹעִיל לֹן טְבִילָה, וְהַשְּׂרָץ שְׂפָחָה בִּישָׂא בִּידֵיהוֹן,
 בְּגִזֵּל דְּבִידֵיהוֹן. בְּגִזֵּל דְּבִרְכָּאן דְּגִזֵּלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְּלֹא יוֹדְעֵי לְבָרְכָא, וְלֹא יוֹדְעֵי מָאי אִיהִי בְּרָכָה,
 וּמָאי אִיהִי זוּהָמָא.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

בְּאַתְנַגְלִיָּיא. אָמַר רַעְיָא מְהִימְנָא, בּוּצִינָא קְדִישָׁא
וּכְפָאָה חוּלְקָקָה, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גַלִּי לָךְ, מַה דְּלֵא
גַלִּי לְכָל נְבִיא וְחוּזָה, וְלֵא לְמָאן וּלְמָאן.

תְּנִינָא, לְמַבְצַע עַל שְׁנֵי כְּפָרוֹת בְּשַׁבַּת, דְּאִינוּן
רְמִיזוּן בְּתֵרֵי לוחי אורִייתָא, דְּאִתִּייהִיבוּ
בְּשַׁבַּת זוגות. דְּבִיזְמָא תְּלִיתָאָה נְחִתּוּ, דְּבִיָּה תֵרֵי זְמִנֵי
טוֹב, וּבְשַׁבַּת אִתִּייהִיבַת, תֵרִין נּוֹקְבִין לְתֵרִין טָבִין.
וְאִף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ דְּשָׂדִים מְמַנִּין עַל זוגות, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ שְׁנֵי בִיצִים, שְׁנֵי אַגְזוּזִים. הֵלְכָה לְמַשָּׂה
מְסִינֵי שְׁלוּחֵי מְצוּהָ אִינוּן נּוֹקִין.

וְאִי תִימָא, וְהָא תְּנִינָן, אִין מִתְחִילִין בְּשַׁבַּת, וְאִין
מְסִימִין בְּד', דְּהֵינּוּ בְּב' ד' עִם עָרְב רַב, דְּלֵא
הוּוּ שְׁלוּחֵי מְצוּהָ, דְּלֵא אִתְּגַיְרוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּלְכַתְּרָה
דְּאִתְּעַבְרוּ מִעֲלָמָא, מְנֵי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנַטְלָא ^(שמות)
שְׁנֵי לוחות אֲבָנִים פְּרָאשׁוּנִים, וְאָמַר, ^(סו) וְכַתְּבֵתִי
עַל הַלּוּחוֹת אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלּוּחוֹת וְגו'.

וְתֵרִין כְּפָרוֹת בְּשַׁבַּת, רְמִיזוּן לְתֵרִין יוֹדִין יֵאֱהוּדוּנְהִי.
דְּאִדְנֵי אִיהִי יְחִידָה מְבַעְלָה בְּשִׁית יוֹמִין דְּחוּל,
וּבְשַׁבַּת נְחִית לְגַבְהָ. וּבְגִין דָּא בְּשַׁבַּת, כָּל נְשַׁמְתִּין
וְרוּחִין וְנַפְשִׁין נְפָקִין וְנְחִתִּין זוגות, וְאִין שְׁטַן וְאִין

בְּגִלוּי. אָמַר רוּעָה הַנְּאָמָן,
הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁרִי
חִלְקָה, שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
גְּלָה לָךְ מַה שְׁלֵא גְּלָה לְכָל
נְבִיא וְחוּזָה, וְלֵא לְמִי וּלְמִי.

שְׁנֵי - לְבַצַּע עַל שְׁתֵּי כְּפָרוֹת
בְּשַׁבַּת, שְׁהֵן רְמוּזוֹת בְּשְׁנֵי
לוּחוֹת הַתּוֹרָה, שְׁנַתְּנוּ בְּשַׁבַּת
זוגות. שְׁבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרְדוּ,
שָׁבוּ פְּעָמִים טוֹב, וּבְשַׁבַּת
נְתָנָה, שְׁתֵּי נְקֻבוֹת לְשְׁנֵים
טוֹבִים. וְאִף עַל גַּב שְׁבָאָרוּהָ
שְׁהַשְּׂדִים מְמַנִּים עַל זוגות,
כְּמוֹ שְׁבָאָרוּהָ שְׁתֵּי בִיצִים,
שְׁנֵי אַגְזוּזִים - הֵלְכָה לְמַשָּׂה
מְסִינֵי: שְׁלוּחֵי מְצוּהָ אִינוּן
נּוֹקִין.

וְאִם תֵּאמַר, וְהֵרִי שְׁנִינּוּ, אִין
מִתְחִילִין בְּשַׁבַּת וְאִין מְסִימִים
בְּרִבְעֵי, דְּהֵינּוּ בְּב' ד' עִם
עָרְב רַב, שְׁלֵא הָיוּ שְׁלוּחֵי
מְצוּהָ, שְׁלֵא הִתְגַּיְרוּ לְשֵׁם
שָׁמַיִם, וְלֵאחַר שְׁעַבְרוּ מִן
הָעוֹלָם, צוּהָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְטַל ^(שמות לד) שְׁנֵי לוחות
אֲבָנִים פְּרָאשׁוּנִים, וְאָמַר,
וְכַתְּבֵתִי עַל הַלּוּחוֹת אֵת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלּוּחוֹת
וְגו'.

וְשְׁתֵּי כְּפָרוֹת בְּשַׁבַּת רְמוּזוֹת לְשְׁנֵי יוֹדִים יֵאֱהוּדוּנְהִי. שְׁאִדְנֵי הִיא יְחִידָה מְבַעְלָה בְּשִׁשִּׁת
יָמוֹת הַחֹל, וּבְשַׁבַּת יוֹרֵד אֲלֶיהָ. וּמִשּׁוּם זֶה בְּשַׁבַּת כָּל הַנְּשַׁמּוֹת וְהַרוּחוֹת וְהַנְּפָשׁוֹת יוֹצְאוֹת

וַיִּוְרְדוּת זוגות, וַאֲיִן שָׁטָן וַאֲיִן
מִזִּיק שׁוֹלֵט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.
וַאֲפִלוּ גִיהֲנָם לֹא שׁוֹלֵט וְלֹא
בוֹעֵר בַּשַּׁבָּת. וּמִשׁוֹם זֶה,
(שְׁמוֹת לֵה) לֹא תִבְעֵרוּ אִישׁ בְּכָל
מִשְׁבַּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. וְזוֹ
אִשׁ נִכְרְיָה, אֲלֵא אִישׁ הַקְּרָבָן,
אִישׁ שֶׁל קִדְשָׁה. וַאֲיִן לְהֶאֱרִיף
בְּבִצִיעָה שְׁלֵהוּ, שְׁהֲרִי
נִתְבָּאָר לְמַעְלָה.

שְׁלִישִׁי - לְאֹכֵל שְׁלֹשׁ
סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת, כְּפִי
שְׁבָאָרוֹהָ רְבוּתֵינוּ שֶׁל
הַמִּשְׁנָה, שְׁאָמַר אֶחָד מֵהֶם:
יְהֵא חֶלְקִי עִם גּוֹמְרֵי שְׁלֹשׁ
סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת. שְׁהֵן שְׁלֵמוֹת
שֶׁל שִׁבְעַת בְּרָכוֹת שֶׁל
הַתְּפִלָּה, לְהַשְׁלִים בָּהֶן
לְעֶשֶׂר. וְהַסּוּד שֶׁל עֲנַג -
(בְּרֵאשִׁית ב) וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וּמִי שֶׁלֹּא
מְקַיֵּם אוֹתוֹן וַיֵּשׁ לוֹ רְשׁוּת
לְקַיְמוֹ, הוֹפֵךְ לוֹ לְנִגְעַת צָרַעַת.
וּכְדִי שֶׁלֹּא יָבֵא לָזֶה, אָמַר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לוֹו עָלִי
וְאֲנִי פוֹרְעַ, (יִשְׁעִיָּה נח) אֲזִ
תִּתְעַנֵּג עַל ה'.

רְבִיעִי - לְהֵאִיר שְׁלֶחַן
בְּמִנְרָה, כְּמוֹ שְׁבָאָרוֹהָ הַקְּדוּמוֹנִים, שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן, מִנְרָה בְּדָרוֹם.
שְׁשִׁלְחָנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כֶּף צָרִיף לְהִיּוֹת.

חַמִּישִׁי - כּוֹס שֶׁל וַיְכַלּוּ. כּוֹס בְּחֶשְׁבוֹן אֱלֹהִים. וַיְכַלּוּ - ע"ב, שְׁכוּלְלַת אוֹתָם הַכֶּלֶה
הַקְּדוֹשׁה. שְׁהַכּוֹס הַזֶּה הַמְּלֵאָה יֵיזן שֶׁל תּוֹרָה, צָרִיכָה לְהַעֲדִיד עַל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

מִזִּיק שְׁלִישׁ בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא. וַאֲפִלוּ גִיהֲנָם לֹא שְׁלִישׁ,
וְלֹא אוֹקִיד בַּשַּׁבָּת. וּבְגִין דָּא, (שְׁמוֹת לֵה) לֹא תִבְעֵרוּ אִישׁ
בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. וְדָא אִישׁ נוֹכְרָאָה,
אֲלֵא אִישׁ דְּקֶרְבְּנָא, אִישׁ דְּקְדוּשָׁה. וְלִית לְאֶרְכָּאָה
בְּבִצִיעָא דְלֵהוּן, דְּהֵא אֶתְמַר לְעִיל.

תְּלִיתָאָה לְמִיכָל שְׁלֹשָׁה סְעוּדוֹתֵין בַּשַּׁבָּת, כְּמָה
דְּאוֹקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין, דְּאָמַר חַד
מִיְנֵיהוּן, יְהֵא חֶלְקִי עִם גּוֹמְרֵי שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת,
דְּאֵינוּן שְׁלִימוֹ דְשִׁבְעַת בְּרָכָאן דְּצִלוֹתָא, לְאֶשְׁלָמָא
בְּהוּן לְעֶשֶׂר. וְרָזָא דְעֲנַג, (בְּרֵאשִׁית ב) וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וּמֵאֵן דְּלֹא מְקַיֵּים לוֹן, וְאִית לִיה
רְשׁוּ לְקַיְמוֹ, אֶתְהַפֵּךְ לִיה לְנִגְעַת צָרַעַת. וּבְגִין דְּלֹא
יִיתִי לְהֵאֵן, אָמַר קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לוֹו עָלִי וְאֲנִי
פוֹרְעַ, (יִשְׁעִיָּה נח) אֲזִ תִּתְעַנֵּג עַל יי'.

רְבִיעִאָה, לְאֶנְהָרָא פְתוּרָא בְּמִנְרָתָא. כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ
קְדָמָאִין, שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן, מִנְרָה בְּדָרוֹם,
דְּפְתוּרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָכִי צָרִיכָא לְמַהוּי.
חַמִּישָׁאָה, כּוֹס דְּוַיְכַלּוּ. כּוֹס, בְּחֶשְׁבוֹן אֱלֹהִים.
וַיְכַלּוּ ע"ב, דְּכָלִיל לוֹן כֶּלֶה קְדִישָׁא,
דְּהֵאֵי כּוֹס מְלֵא יֵינָא דְאוּרִייתָא, צָרִיף לְאֶסְהָדָא עַל
עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית.

בְּמִנְרָה, כְּמוֹ שְׁבָאָרוֹהָ הַקְּדוּמוֹנִים, שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן, מִנְרָה בְּדָרוֹם. שְׁשִׁלְחָנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כֶּף צָרִיף לְהִיּוֹת.

חַמִּישִׁי - כּוֹס שֶׁל וַיְכַלּוּ. כּוֹס בְּחֶשְׁבוֹן אֱלֹהִים. וַיְכַלּוּ - ע"ב, שְׁכוּלְלַת אוֹתָם הַכֶּלֶה
הַקְּדוֹשׁה. שְׁהַכּוֹס הַזֶּה הַמְּלֵאָה יֵיזן שֶׁל תּוֹרָה, צָרִיכָה לְהַעֲדִיד עַל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

שְׂשִׁי - לְהִיּוֹת עַל הַשְּׁלַחַן
 דְּבַרֵי תוֹרָה, שְׂכַף פְּרִשׁוּהָ
 בְּעַלֵי הַמְּשָׁנָה, (אֲבוֹת פ"ג)
 שֶׁלֹּשָׁה שְׂאֲכָלוּ עַל שְׁלַחַן
 אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבַרֵי
 תוֹרָה וְכוּ'. וְסוּד הַדְּבָר -
 מְשׁוּם שֶׁהָרִי פְּרִשׁוּהָ שְׁלַחַן
 בְּצַפּוֹן, וְהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִיָּמִין.
 לְחֵבֶר יָמִין, שֶׁהוּא רַחֲמִים,
 עִם שְׂמַאל, שֶׁהוּא דִין.
 שֶׁהַתּוֹרָה הִיא יְיָ מִיָּמִין, שְׁלַחַן
 אֲדָנִי מְשָׂמַאל, וְצָרִיף לְחֵבֶר
 אוֹתָם. מְשׁוּם שֶׁהַשְּׁלַחַן
 מְשָׂמַאל, פְּרִשׁוּהָ בְּעַלֵי
 הַמְּשָׁנָה, קָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל
 אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף. וּמְשׁוּם
 כִּף צָרִיף תִּלְמִיד חָכֵם לְזַמֵּן
 עֲמוּ, לְמִי שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל בְּדְבַרֵי
 תּוֹרָה.

שְׂבִיעִי - לְהֵאָרִיף עַל
 הַשְּׁלַחַן מְשׁוּם הָעֲנִיִּים.
 וּמְשׁוּם זֶה, כָּל הַמְּאָרִיף עַל
 שְׁלַחַנוּ מְאָרִיכִים לוֹ יָמָיו
 וְשִׁנּוֹתָיו, וּמְשׁוּם כִּף (מִשְׁלֵי י')
 וְצָדֵקָה תִּצְלִל מִמּוֹת. שְׂעֲנֵי
 חָשׁוּב כִּמֵּת, וְהוּא מְחִיָּה
 אוֹתוֹ, גַּם כִּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּף
 הוּא מְחִיָּה אוֹתוֹ.

וְעוֹד בְּדָרָף סוּד, שְׂכַל
 הָעֲנִיִּים מְצַד הָאוֹת ד',

שְׂתִיתָאָה, לְמַהֲוֵי עַל פְּתוּרָא דְּבַרֵי תוֹרָה, דְּהָכִי
 אוֹקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין, ג' שְׂאֲכָלוּ עַל
 שְׁלַחַן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבַרֵי תוֹרָה וְכוּ'. וְרוּא
 דְּמַלְהָ, בְּגִין דְּהָא אוֹקְמוּהָ שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן, וְאוֹרִייתָא
 אֲתִייהִיבַת מִימִינָא. לְחֵבֶרָא יְמִינָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי,
 בְּשְׂמַאלָא דְּאִיהוּ דִּינָא. דְּאוֹרִייתָא אִיהוּ יְיָ מִימִינָא,
 פְּתוּרָא אֲדָנִי מְשָׂמַאלָא, וְצָרִיף לְחֵבֶרָא לוֹן. דְּבְגִין
 דְּפְתוּרָא מְשָׂמַאלָא, אוֹקְמוּהָ רַבְּנֵי דְּמְתַנִּיתִין, קָשִׁין
 מְזוֹנוֹתָיו (דף רנ"ג ע"ב) שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף. וְבְגִין
 כִּף, צָרִיף תִּלְמִיד חָכֵם לְזַמֵּן עֲמִיָּה, לְמֵאן דִּיִּשְׁתַּדֵּל
 בְּפִתְנֵי אוֹרִייתָא.

שְׂבִיעִיָּה, לְאֲרַכָּאָה עַל פְּתוּרָא, בְּגִין עֲנִיִּים. וְבְגִין
 דָּא, כָּל הַמְּאָרִיף עַל שְׁלַחַנוּ מְאָרִיכִין לוֹ
 יָמָיו וְשִׁנּוֹתָיו. וְבְגִין כִּף (מִשְׁלֵי י') וְצָדֵקָה תִּצְלִל מִמּוֹת.
 דְּעֲנֵי חָשׁוּב כִּמֵּת, וְאִיהוּ מְחִיָּה לִיָּה, אוֹף הָכִי קְדִשָׁא
 בְּרִיף הוּא מְחִיָּה לִיָּה.

וְעוֹד בְּאוֹרַח רְזָא, דְּכִלְהוּ עֲנִיִּים מְסַטְרָא דָּאת ד',
 דְּאֲתַמַּר בְּהָ (תהלים קטז) דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. וְאוֹת
 ד' דְּאֲחָד, דְּצָרִיף לְאֲרַכָּאָה בְּהָ, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב
 לְהֵאָרִיף יָמִים עַל מְמַלְכָתוֹ, וְבְגִין דָּא, צָרִיף לְאֲרַכָּאָה
 עַל פְּתוּרָא, דְּאִיהוּ ד', כְּלִילָא מְד' רַגְלִין דְּפְתוּרָא.
 בְּגִין יְקָרָא דָּאת דְּלִי"ת, צָרִיף לְאֲרַכָּאָה עַל פְּתוּרָא,
 בְּגִין עֲנִיִּים.

שְׂנַאֲמַר בְּהָ (תהלים קטז) דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. וְאוֹת ד' שֶׁל אֶחָד שְׂצָרִיף לְהֵאָרִיף בְּהָ, זֶהוּ שְׂכַתוּב
 (דברים יז) לְהֵאָרִיף יָמִים עַל מְמַלְכָתוֹ, וְלִכֵּן צָרִיף לְהֵאָרִיף עַל הַשְּׁלַחַן, שֶׁהִיא ד', כְּלוּלָה מְאָרְבַּע
 רַגְלִים שֶׁל הַשְּׁלַחַן. בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הָאוֹת ד' צָרִיף לְהֵאָרִיף עַל הַשְּׁלַחַן בְּשִׁבִיל הָעֲנִיִּים.

וּבְגִינִיהַ אֹקְמוּהָ רַבָּנוּ, דְּבִקֵּשׁ קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא
מְדָה יָפָה לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲשַׁבַּח כְּמִדָּה
דְּדִלּוּת. וְאַקְשׁוּ עָלֶיהָ, בְּגִין דְּאֹקְמוּהָ קְדָמָי, כְּחֹשְׁבֵן
מִינֵי מִיתוּת דְּאִינוּן כְּחֹשְׁבֵן תּוֹצְאוֹת, וְחֶסְרוֹן כִּיס
קָשָׁה מְכוּלָן, וְאִיךְ אֲמַרִין אִינוּן, דְּלֹא אֲשַׁבַּח לְיִשְׂרָאֵל
מְדָה יָפָה כְּעִנְיֹתָא.

אַלְא, בְּגִין דְּכָל עֲמָא וְלִישְׁנָא, (ישעיה ח) וְהָיָה כִּי
יִרְעֵב וְהִתְקַצֵּף וְקָלַל בְּמַלְכוֹ וּבֵאלֹהֵיו וּפָנָה
לְמַעְלָה. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, אִינוּן קְטִימָא דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ
הוּא בְּהַאי מְדָה, וְלֹא אֲכַחֲשִׁין בֵּיהּ. וּבְגִין דָּא,
כְּמִדָּה דָּא יִתְפָּרְקוּן. הָדָא הוּא דְכִתְיִב, (שמואל ב
ב) וְאֵת עִם עָנִי תוֹשִׁיעַ. וְעָנִי לִישְׁנָא דְעָנוּי, דְּאֲפִילוּ
אֵית לִיהּ לְפָר נָשׁ עוֹתָרָא, וְאִיהוּ בְּמַרְעִין
וּבְמַכְתָּשִׁין, עָנִי אֲתַקְרִי, אוּ דְדַחְקִין לִיהּ בְּגִינִיהּ,
וְצַעְרִין לִיהּ כָּל יוֹמָא. כָּל שְׂכָן מָאן דְּאִיהוּ רֵשׁ
מַנִּיהּ, וְאִיהוּ הוֹלֵךְ מֵאַתָּר לְאַתָּר.

וְעוֹד אֵית עָנִי, דְּאִסְתַּלַּק מַנִּיהּ דְעֵתִיָּה, כְּגוֹן אִיּוֹב.
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ, (איוב לד) אִיּוֹב לֹא בִדְעַת יְדַבֵּר.
אוּף הָכִי אִיהוּ ד', דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָא, כִּד אִסְתַּלַּק מַנִּיהּ
א"ח דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְּאֲקָרִי דַעַת. וְהַאי
לִית לֵהּ חוּבִין בְּמַלְתָּה דִּימָא. וְעוֹד, א"ח אִיהוּ תוֹרָה,
שְׁנַאֲמַר בוּ (איוב לד) אִיּוֹב לֹא בִדְעַת יְדַבֵּר. גַּם כִּף הִיא ד', שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה, כְּשִׁמְסַתְּלַק מַנִּיהּ
א"ח, שְׁהוּא הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי שְׁנַקְרָא דַעַת. וְזֶה אֵין לוֹ חֲטָאִים בְּדַבְרֵי שְׁנַאֲמַר. וְעוֹד, א"ח הוּא

וּבְשִׁבְלֵי בְּאָרוּ רַבּוּתֵינוּ,
שְׁבִקֵשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְדָה יָפָה לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא מְצָא
כְּמוֹ מִדַּת הַדְּלוּת. וְהַקְשׁוּ עַל
זֶה, מִשּׁוּם שְׁבִאָרוּהָ
הָרֵאשׁוֹנִים, כְּחֹשְׁבֵן מִינֵי
מִיתוּת שְׁהֵם כְּחֹשְׁבֵן
תּוֹצְאוֹת, וְחֶסְרוֹן כִּיס קָשָׁה
מְכָלָם, וְאִיךְ הֵם אוֹמְרִים
שֶׁלֹּא נִמְצְאָה לְיִשְׂרָאֵל מְדָה
יָפָה כְּמוֹ עִנְיֹתָ?

אַלְא מִשּׁוּם שְׁכָל עִם וְלִשׁוֹן,
(ישעיה ח) וְהָיָה כִּי יִרְעֵב
וְהִתְקַצֵּף וְקָלַל בְּמַלְכוֹ
וּבֵאלֹהֵיו וּפָנָה לְמַעְלָה. אֲבָל
יִשְׂרָאֵל הֵם קִיּוּם הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּמִדָּה הַזֹּאת, וְלֹא
מְכַחֲשִׁים בוֹ. וְלָכֵן בְּמִדָּה הַזֹּאת
הֵם יְגָאֵלוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב
(שמואל-ב כב) וְאֵת עִם עָנִי
תוֹשִׁיעַ. וְעָנִי לִשׁוֹן וְעָנוּי.
שְׁאֲפֵלוּ יֵשׁ לְאָדָם עֶשֶׂר וְהוּא
בְּחִלָּאִים וּבְמַכּוֹת, נִקְרָא עָנִי,
אוּ שְׁמַצְעָרִים אוֹתוֹ בְּגִלְלוֹ,
וּמְצַעְרִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם. כָּל
שְׂכָן מִי שְׁהוּא רֵשׁ מִמֶּנּוּ,
וְהוּא הוֹלֵךְ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם.

וְעוֹד יֵשׁ עָנִי שְׁהִסְתַּלַּקָה
מִמֶּנּוּ דַעַתוֹ, כְּמוֹ אִיּוֹב,
שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה, כְּשִׁמְסַתְּלַק מַנִּיהּ
א"ח, שְׁהוּא הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי שְׁנַקְרָא דַעַת. וְזֶה אֵין לוֹ חֲטָאִים בְּדַבְרֵי שְׁנַאֲמַר. וְעוֹד, א"ח הוּא

כָּלִיל תְּרִי"ג פְּקוּדֵי הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שמות א) זֶה שְׁמִי
 לְעוֹלָם וְגו'. שְׁמִי עִם י"ה שֵׁם"ה. זְכָרִי עִם ו"ה
 רַמ"ח. וּבְגִין דָּא אִוְקְמוּהָ, אִין עָנִי אֶלָּא מִן הַתּוֹרָה
 וּמִן הַמְצוֹת דְּשָׂאָר עָנִי לָאוּ אִיהוּ אֶלָּא עָנִי. וְאֵת ד'
 מִן אֲדָנִי, אִוְף הֲכִי אִיהִי עָנִי בְּלֵא יְהוּ"ה.

תְּמִינָאָה, מִים אַחֲרוֹנִים דְּתַקִּינוּ לֹו, בְּגִין מְלַח
 סְדוּמִית, הַמְּסַמָּא אֶת הָעֵינַיִם. אֲמַאי
 אֶקְרוֹן חוֹבָה. אֶלָּא כְּאִרְחָ רְזָא, סָם הַמּוֹת שְׂרִיא עַל
 יְדוּי מְזוּהָמִין, דְּעַבְדֵי בְּהוּ בְּרָכָה. וְעַל כּוֹס דְּמְבָרְכִי
 עֲלִיהָ בְּלֵא טְהַרָה, אֶקְרִי טְמָא. וּמָה כּוֹס דְּשׁוֹתִין בּוּ,
 טְמָא לְבָרְכָה עַד דְּהוּ מְטַהְרִי לִיהָ בְּהַדְחָה מְלָגוּ
 וּמְלָבְר. כָּל שְׁפָן יְדִיו. וּבְגִין דָּא, מִים אַחֲרוֹנִים חוֹבָה.
 וְרְזָא דְּמְלָה, (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם: אֵלּוּ מִים רֵאשׁוֹנִים.
 וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים: אֵלּוּ מִים אַחֲרוֹנִים. כִּי קְדוֹשׁ: זֶה
 שְׁמֵן עָרֵב. לְקַבֵּל, קְדֹשׁ קְדֹשׁ קְדֹשׁ יי' צְבָאוֹת. וּבְגִין
 דָּא וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְגו', לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא דְּאֵתוֹן בְּגִין
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (דברים יד) בָּנִים
 אֲתֶם לִי אֱלֹהֵיכֶם.

תְּשִׁיעָאָה, כּוֹס דְּבְרָכָה. וְאוּקְמוּהָ מְאִרִי דְּמִתְנִיתִין,
 עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נְאֻמְרוּ בְּכּוֹס דְּבְרָכָה
 וְאֵלִין אִינוּן. עֲטוּ"ר. עֲטוּ"ף. הַדְּחָ"ה. שְׁטִיפָ"ה. ח"י.
 וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְגו', לְהוֹדִיעַ שְׂאֵתֶם בָּנִים לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דברים יד) בָּנִים אֲתֶם
 לְה' אֱלֹהֵיכֶם.

תְּשִׁיעִי - כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וּפְרָשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נְאֻמְרוּ בְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה,
 וְאֵלּוּ הֵם: עֲטוּ"ר. עֲטוּ"ף. הַדְּחָ"ה. שְׁטִיפָ"ה. ח"י. מְלֵ"א. וּמְקַבְּלוּ בְּשִׁתֵי יְדֵיו: וְנוֹתְנוּ בְּיָמִין.

תּוֹרָה, כּוֹלֵל תְּרִי"ג מְצוּוֹת,
 זֶהוּ שְׁכָתוּב (שמות ג) זֶה שְׁמִי
 לְעוֹלָם וְגו'. שְׁמִי עִם י"ה -
 שֵׁם"ה. זְכָרִי עִם ו"ה -
 רַמ"ח. וּמְשׁוּם זֶה פְּרָשׁוּהָ,
 אִין עָנִי אֶלָּא מִן הַתּוֹרָה וּמִן
 הַמְצוּוֹת, שְׂשָׂאָר עָנִי אִינוּ
 אֶלָּא עָנִי. וְהָאוֹת ד' מִן אֲדָנִי,
 גַּם כֶּף הוּא עָנִי בְּלֵי יְהוּ"ה.

שְׁמִינִי - מִים אַחֲרוֹנִים
 שְׁתַּקְּנוּ לָהֶם מְשׁוּם מְלַח
 סְדוּמִית הַמְּסַמָּא אֶת הָעֵינַיִם.
 לָמָּה נִקְרְאוּ חוֹבָה? אֶלָּא
 בְּדַרְךָ סוּד, סָם הַמּוֹת שׁוֹרָה
 עַל יְדֵים מְזוּהָמוֹת, שְׂעוֹשִׁים
 בָּהֶם בְּרָכָה. וְעַל כּוֹס
 שְׂמְבָרְכִים עֲלִיהָ בְּלֵי טְהַרָה
 נִקְרְאת טְמָאָה. וּמָה כּוֹס
 שְׂשׁוֹתִים בָּהּ טְמָאָה לְבְרָכָה,
 עַד שְׁהִיוּ מְטַהְרִים אוֹתָהּ
 בְּהַדְחָה מְבַפְּנִים וּמְבַחוּץ -
 כָּל שְׁפָן יְדִיו. וּמְשׁוּם זֶה מִים
 אַחֲרוֹנִים חוֹבָה. וְסוּד הַדְּבַר,
 (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם - אֵלּוּ
 מִים רֵאשׁוֹנִים. וְהֵייתֶם
 קְדוֹשִׁים - אֵלּוּ מִים אַחֲרוֹנִים.
 כִּי קְדוֹשׁ - זֶה שְׁמֵן עָרֵב.
 כְּנָגֵד (ישעיה ו) קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת. וּמְשׁוּם זֶה
 וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְגו', לְהוֹדִיעַ שְׂאֵתֶם בָּנִים לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דברים יד) בָּנִים אֲתֶם
 לְה' אֱלֹהֵיכֶם.

וּמִסְלָקוֹ מִן הַקְּרָקַע טַפַּח.
 וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ. וּמִשְׁגָּרוֹ
 בְּמִתְנֶה לְאֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ. וְעִכְשׁוֹ
 אֵין לָנוּ אֵלָּא אַרְבָּעָה, שֶׁהֵם:
 הַדְּחָה. וְשִׁטְיָפָה. חֵי. מְלֵא.
 וַיֵּשׂ אוֹמְרִים חֵי, מִן הַחֲבִית. וַיֵּשׂ
 אוֹמְרִים חֵי, הַכּוֹס שֶׁלֵּם.
 שֶׁשְּׁבִירְתוֹ זֶה הִיא מִיתָתוֹ.

כּוֹס עַל דֶּרֶךְ הַחֲכָמָה הוּא
 אֱלֹהִים, וְהוּא (מְלֵא בְּיָהּ וְהֵם)
 וְכֹאֵן שָׁלֵם. כִּ"ס בְּלֵי ו', כְּמוֹ
 כֶּסֶף, שֶׁהוּא פָּגוּם וְחָסֵר בְּלֵא
 אֶלֶף, כֵּן הוּא חָסֵר בְּלֵי וַי"ו,
 וְהוּא פָּגוּם. הַכֶּסֶף אֵין עוֹלָה
 בְּגִימְטְרִיא כּוֹס.

כּוֹס הִיא ה"א, וְצָרִיךְ עֲשֶׂרָה
 דְּבָרִים כְּנֶגֶד י', וְהֵם: עֲטוּ"ר
 בְּסוּד הָעֲטָרָה, עֲטָרַת
 תְּפָאֶרֶת. וְזֶהוּ סוּד עֲטוּר
 שֶׁאֲמָרוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה,
 מְעֲטָרוּ בְּתַלְמִידִים, וְהִיא
 עֲטָרַת הַבְּרִית. עֲטוּ"ף, (תְּהִלִּים
 קב) תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף.
 שְׁכָל הַבְּרָכוֹת וְהַתְּפִלוֹת
 מִתְּעַטְּפִים עַד שֶׁתַּעֲלֶה תְּפִלַּת
 הָעֵנִי.

הַדְּחָ"ה וְשִׁטְיָפָ"ה, כְּמוֹ (וַיִּקְרָא
 טז) וְטָהָרוּ וְקִדְּשׁוּ. הַטָּהָרָה
 מִימִין הַחֲסֵד, וְהַקְּדוּשָׁה

מִשְׁמָאל הַגְּבוּרָה. כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה מְלָכוּת, מְצַד בִּינָה הַנְּקִרָאֵת אֱלֹהִים. וְנִקְרָא עֲטָרָה מְצַד
 הַכְּתָר. ח"י מְצַד הַנְּקִרָא שְׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נד) וּבְרִיתִי שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אֲמַר מְרַחֲמֶךָ
 ה'. מְלֵא מְצַד תְּפָאֶרֶת. מְקַבְּלוֹ בְּשִׁתֵּי יָדָיו, ה' ה'.

מְלֵ"א. וּמְקַבְּלוֹ בְּשִׁתֵּי יָדָיו. וְנוֹתְנוֹ בְּיָמִין. וּמִסְלָקוֹ מִן
 הַקְּרָקַע טַפַּח. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ. וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמִתְנֶה לְאֲנָשֵׁי
 בֵּיתוֹ. וְעִכְשׁוֹ, אֵין לָנוּ אֵלָּא אַרְבָּעָה שֶׁהֵן הַדְּחָה.
 וְשִׁטְיָפָה. חֵי. מְלֵא. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים חֵי מִן הַחֲבִית, וַיֵּשׂ
 אוֹמְרִים חֵי, הַכּוֹס שֶׁלֵּם. שֶׁשְּׁבִירְתוֹ זֶה הִיא מִיתָתוֹ.

כּוֹס עַל דֶּרֶךְ הַחֲכָמָה, הוּא אֱלֹהִים. וְהוּא (מְלֵא בְּיָהּ
 וְהֵם) וְהָכֵא שָׁלֵם, כִּ"ס בְּלֵא ו' כְּמוֹ כֶּסֶף שֶׁהוּא
 פָּגוּם וְחָסֵר בְּלֵא אֶלֶף, כֵּן הוּא חָסֵר בְּלֵא וַי"ו, וְהוּא
 פָּגוּם. הַכֶּסֶף אֵין עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא כּוֹס.

כּוֹס הִיא ה"א, וְצָרִיךְ עֲשֶׂרָה דְּבָרִים, כְּנֶגֶד י'. וְהֵם:
 עֲטוּ"ר בְּסוּד הָעֲטָרָה, עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת. וְזֶהוּ
 סוּד עֲטוּר, שֶׁאֲמָרוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה מְעֲטָרוּ
 בְּתַלְמִידִים, וְהִיא עֲטָרַת הַבְּרִית. עֲטוּ"ף, (תְּהִלִּים
 קב) תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף. שְׁכָל הַבְּרָכוֹת וְהַתְּפִלוֹת
 מִתְּעַטְּפִים, עַד שֶׁתַּעֲלֶה תְּפִלַּת הָעֵנִי.

הַדְּחָ"ה וְשִׁטְיָפָ"ה, כְּמוֹ (וַיִּקְרָא טז) וְטָהָרוּ וְקִדְּשׁוּ.
 הַטָּהָרָה מִימִין הַחֲסֵד. וְהַקְּדוּשָׁה מִשְׁמָאל
 הַגְּבוּרָה. כּוֹס דְּבָרְכָה מְלָכוּת מְצַד בִּינָה הַנְּקִרָאֵת
 אֱלֹהִים. וְנִקְרָא עֲטָרָה מְצַד הַכְּתָר. ח"י, מְצַד יְסוּד,
 הַנְּקִרָא שְׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נד) וּבְרִיתִי שְׁלוֹמִי לֹא
 תִמוּט אֲמַר מְרַחֲמֶךָ יי'. מְלֵא, מְצַד תְּפָאֶרֶת. מְקַבְּלוֹ
 בְּשִׁתֵּי יָדָיו, ה' ה'.

כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה מְלָכוּת, מְצַד בִּינָה הַנְּקִרָאֵת אֱלֹהִים. וְנִקְרָא עֲטָרָה מְצַד
 הַכְּתָר. ח"י מְצַד הַנְּקִרָא שְׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נד) וּבְרִיתִי שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אֲמַר מְרַחֲמֶךָ
 ה'. מְלֵא מְצַד תְּפָאֶרֶת. מְקַבְּלוֹ בְּשִׁתֵּי יָדָיו, ה' ה'.

וְנוֹתְנֵנוּ בְיָמִין, כִּי ה' עֲלִיּוֹנָה לְחֶסֶד, ה' שְׁנִיָּה לְחֶסֶד, ה' שְׁנִיָּה לְגִבּוֹרָה. וּמִסְלָקוֹ מִן הַקְּרָקַע טַפַּח, בְּסוּד יו"ד, כִּי סְלוּק ה' הוּא יו"ד. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, שֶׁהֵם בְּסוּד יֵאֱהוֹנָהּ. יי' (ד"א יו"ד) מֵאִיר בְּבַת עֵין. יְהו"ה בְּבַת עֵין. יְהו"ה בְּשִׁלְשָׁה צְבָעֵי הָעֵין. אֲדָנִי מֵאִירָה בְּשִׁנֵי כְרוּבֵי הָעֵין, וְאִישׁוּנֵי עַפְעַפֵי הָעֵין. וּמִשְׁגַּ"רוֹ בְּמַתָּנָה לְאֲנָשֵׁי (דף ע"ד ע"א) בֵּיתוֹ. הִיא בֵּינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתַּנֵּת חֶלְקוֹ.

וְנוֹתְנֵנוּ בְיָמִין, כִּי ה' עֲלִיּוֹנָה לְחֶסֶד, ה' שְׁנִיָּה לְחֶסֶד, ה' שְׁנִיָּה לְגִבּוֹרָה. וּמִסְלָקוֹ מִן הַקְּרָקַע טַפַּח, בְּסוּד יו"ד, כִּי סְלוּק ה' הוּא יו"ד. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, שֶׁהֵם בְּסוּד יֵאֱהוֹנָהּ. יי' (ד"א יו"ד) מֵאִיר בְּבַת עֵין. יְהו"ה בְּבַת עֵין. יְהו"ה בְּשִׁלְשָׁה צְבָעֵי הָעֵין. אֲדָנִי מֵאִירָה בְּשִׁנֵי כְרוּבֵי הָעֵין, וְאִישׁוּנֵי עַפְעַפֵי הָעֵין. וּמִשְׁגַּ"רוֹ בְּמַתָּנָה לְאֲנָשֵׁי (דף ע"ד ע"א) בֵּיתוֹ. הִיא בֵּינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתַּנֵּת חֶלְקוֹ.

עֲשִׂירֵי - בְּרַכַּת הַמְּזוּן, הֵרִי פְרִשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ, בְּשִׁלְשָׁה צְרִיף כּוֹס. וְסוּד הַדְּבָר - מְשׁוּם שֶׁהִיא (ירמיה ב) אֶהְבֵּת כְּלוּלֶתֶיךָ, שֶׁהֵם הָאֲבוֹת, בְּכ"ל מְכ"ל כ"ל. וְאִין לְהֶאָרִיף יוֹתֵר.

עֲשִׂירָאָה, בְּרַכַּת מְזוּנָא, הָא אֲוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, בְּשִׁלְשָׁה, צְרִיף כּוֹס. וְרוּזָא דְמַלְכָּה, בְּגִין דְּאִיְהִי (ירמיה ב) אֶהְבֵּת כְּלוּלֶתֶיךָ, דְּאִינוּן אֲבָהֶן, בְּכ"ל מְכ"ל כ"ל. וְלִית לְאֲרַכָּאָה יְתִיר.

כְּלוּלֶתֶיךָ, שֶׁהֵם הָאֲבוֹת, בְּכ"ל מְכ"ל כ"ל. וְאִין לְהֶאָרִיף יוֹתֵר.

ספר אור הזהר (עמוד 363)

(ו) דִּיךְ שְׁאֵנִי וּבּוֹרְאֵךְ מִכִּירִין כַּחֲדָּ

בַּעַת שְׁהוֹתוֹ אֶצֶל רַבּוֹ רַבִּי עֲקִיבָא הִסְתִּיר אֶת גְּדֻלּוֹתוֹ מֵעֵינַי כֹּל, עַד שֶׁאָמַר עָלָיו רַבּוֹ "דִּיךְ שְׁאֵנִי וּבּוֹרְאֵךְ מִכִּירִין כַּחֲדָּ", כְּדִלְחֵלֵן.

אָמַר רַבִּי אֲבָא: בְּרֵאשׁוֹנָה הָיָה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנָּה [סוּמָךְ בְּסִמְיַכַת חֲכָמִים] אֶת תְּלִמִּידָיו... וְרַבִּי עֲקִיבָא - אֶת רַבִּי מֵאִיר וְאֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר: יֵשֵׁב רַבִּי מֵאִיר תַּחֲלָה. נִתְכַּרְכְּמוּ פָּנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן [שֶׁהָיָה סוֹבֵר שְׁאִינוֹ חוֹשֵׁב אוֹתוֹ לְכֹלָם - פָּנֵי מִשְׁחָה]. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא: דִּיךְ שְׁאֵנִי וּבּוֹרְאֵךְ מִכִּירִין כַּחֲדָּ [כְּלוּמָר, מִכִּיר אָנִי בְּךָ שֶׁכַּחֲדָּ גְדוֹל הוּא, וְרַבִּי מֵאִיר, שֶׁהוּא יוֹתֵר זָקֵן מִמֶּךָ, אָמַרְתִּי שִׁישֵׁב בְּתַחֲלָה, פָּנֵי מִשְׁחָה]. (ירושלמי סנהדרין פֶּרֶק א' הִלְכָּה ב')

(ז) הַתְּעַנָּה כֹּל כָּךְ תַּעֲנִיתִים עַד שֶׁנִּשְׁחָרוּ שְׁנָיו מֵרַב הַתְּעַנּוּת

דְּבִקוֹתוֹ בְּרַבּוֹ רַבִּי עֲקִיבָא הֵיטָה עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁפַּעַם אַחַת, אַחֲרֵי פְטִירַת רַבּוֹ, כִּשְׁנִפְלֹט מִפּוֹ אָמְרָה שֶׁלֹּא הֵיטָה לְכַבּוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, נֶצְטַעַר עַל זֶה כֹּל כָּךְ, וְהַתְּעַנָּה כֹּל כָּךְ תַּעֲנִיתִים עַד שֶׁנִּשְׁחָרוּ שְׁנָיו מֵרַב הַתְּעַנּוּת. (גוֹיֵר דָּף נ"ב:)

(ח) סָתַם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּש"ס הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי

כֹּל מְקוֹם שֶׁנֶּזְכַּר בְּש"ס "רַבִּי שְׁמַעוֹן" סָתַם - הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי. (פְּרוּשׁ רִש"י שְׁבועוֹת דָּף ב:)

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזְּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנֻם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. ט"ל: 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"ב - רה ע"א
סוד מעלות זיווג ליל שבת

עוֹנְתָן דְּחַפְיָמִין, דִּידְעֵי רְזִין עֶלְאִין, מְלִילִיא
דְּשַׁבְּתָא לְלִילִיא דְּשַׁבְּתָא, וְאוֹקְמוּהָ. אֲבָל
מָלָה דָּא שְׂאִילָנָא לְבוּצִינָא קְדִישָׁא, דִּהָא חֲזִינָן
דִּהָאִי כְּתָרָא תַּתָּא, נְקָטָא מַה דְּנְקָטָא בִּימָמָא,
וּבְלִילִיא יְהִיב מְזוּנָא לְכָל חִילִיָּה, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ,
דְּכְתִיב, (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתִין טָרְף לְבֵיתָהּ
וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. נְקָטָא בִּימָמָא, וְיַהֲבָא בְּלִילִיא.
וְהִשְׁתָּא אָמַר מַר דְּזוּוּגָא אֲשַׁתְּכַח בְּהָאִי לִילִיא.

אָמַר, וְדָאִי זוּוּגָא אֲשַׁתְּכַח בְּלִילִיא דָּא. מָאִי
טַעְמָא. בְּגִין דִּהָאִי לִילִיא, אֲפְרִישַׁת
נְשַׁמְתִּין לְכָל אֵינֻן (דף ר"ה ע"א) חַפְיָמִין, דִּידְעֵין רְזִין
דְּחַכְמָתָא. וְחַפְזָא, וְזוּוּגָא, לָא אֲשַׁתְּכַח בְּיוֹמָא
אַחְרָא בְּכָל חֲדוּדָה, בְּלָא עֲרַבּוּבִיָּא (ס"א אֵלָא בְּגִין דָּא)
אַחְרָא, כְּגוֹן דָּא. בְּגִין דְּאֵינֻן נְשַׁמְתִּין דְּפְלִיגַת,
פְּלִיגַת לֹון בְּחַפְיָמִין, בְּצַדִּיקִים, בְּחַסִּידֵי כְּדָקָא
יָאוּת. (ס"א וְתוּ בְּכָל) וּבְכָל לִילִיא וְלִילִיא, זוּוּגָא
אֲשַׁתְּכַח וְדָאִי. אֵימַתִּי בְּפִלְגוֹת לִילִיא. וְהָא
אוֹקְמוּנָא. אֲבָל לָא בְּכָל סְטָרִין כְּהָאִי זוּוּגָא.

עוֹנֶת הַחֲכָמִים שְׂיֻדְעִים
הַסּוּדוֹת הַעֲלִיּוֹנִים, מְלִיל
שַׁבַּת לְלִיל שַׁבַּת, וּפְרָשׁוּהָ.
אֲבָל סוּד זֶה שְׂאֵלְתִי אֶת
הַמְּנֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁהֲרִי
רְאִינוּ שֶׁהַכֶּתֶר הַתַּחְתּוֹן הַזֶּה
לוֹקַח מַה שְׂלוֹקַח בְּיוֹם,
וּבְלִילָה נוֹתֵן מְזוּן לְכָל
צְבָאוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה,
שֶׁכְּתוּב (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד
לַיְלָה וּתְתִין טָרְף לְבֵיתָהּ וְחֶק
לְנַעֲרוֹתֶיהָ. לוֹקַחַת בְּיוֹם
וְנוֹתְנַת בְּלִילָה. וְעַכְשָׁו אָמַר
מַר, שֶׁהַזּוּג נִמְצָא בְּלִילָה
הַזֶּה?

אָמַר, וְדָאִי שֶׁהַזּוּג נִמְצָא
בְּלִילָה הַזֶּה. מָה הַטַּעַם?
מְשוּם שֶׁבְּלִילָה הַזֶּה
מְפָרִישָׁה נְשָׁמוֹת לְכָל אוֹתָם
הַחֲכָמִים שְׂיֻדְעִים אֶת סוּדוֹת
הַחֲכָמָה, וְהַחֲבוּר וְהַזּוּג לֹא
נִמְצָא בְּיוֹם אַחַר בְּכָל
הַשְּׂמֵחָה בְּלִי עֲרַבּוּבִיָּה (אֵלָא
בְּשִׁבִיל זֶה) אַחֲרַת כְּמוֹ זֶה.
מְשוּם שְׂאוֹתָן נְשָׁמוֹת
שְׂמֵחָתָה, מְחַלְקָת אוֹתָן לְחַכְמִים, לְצַדִּיקִים וְלַחֲסִידִים כְּרָאוּי. (ועוד, בְּכָל) וּבְכָל לַיְלָה וְלִילָה
נִמְצָא זּוּג וְדָאִי. מִתִּי? בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה. וְהֲרִי בְּאַרְנוֹ. אֲבָל לֹא בְּכָל הַצְּדָדִים כְּמוֹ בַּזּוּג הַזֶּה.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא
 שְׁעַתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכֻלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינֵן,
 וְסְעוּדַתָּא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֲכִלְתִּיךְ
 גַּחְלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהָוִי בְשְׁלִימוּתָא. וְכֻלְהוּ שְׂיִתָּא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
 בְּסְעוּדַתִּיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְאֵינֹן
 סְעוּדַתִּי מְהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזִרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוּתָא עֲלָא, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות 22) בְּיַי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֹן מִהֵיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינֹן בְּנֵי מְהֵימְנוּתָא, וּמֵאן דְפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוּתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה
 אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֵאֲכִלְתִּיךְ גַּחְלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלָמוֹת. וְכֹל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסְעוּדַתּוֹ
 וְלִהְיוֹת הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בְּיַי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דֵּין הַגִּיהָנֹם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבַּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי.
וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבַּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרֵת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבַּת. מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דִלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דִלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִי בֵין עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתָּ מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהָנֹם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִי, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדֵי
בְלַחְזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סְגִי, דְהָא
בְלַחְזוּדֵי חֲדֵי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבְּתָא חֲדֵי, אֵף עַל גֵּב דִלְאוּ יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִי, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשִׂמְתָא אַחֲרָא, נְשִׂמְתָא עֲלָאָה,
נְשִׂמְתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶף אֲקָרִי שַׁבַּת. מַהוּ שַׁבַּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 364)

ט) רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא, על ידי שגלה ספר הזהר הקדוש והתקונים

עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא היה על ידי רבי שמעון בן יוחאי וחבריו... כי רבי שמעון בן יוחאי עסק בזה ביותר לתקן הצמצומים, לתקן בחינת בליים להמשיך אור האין סוף לגלות אלקותו בעולם, שזהו בחינת כל ספר זהר הקדוש בפרט האדרא רבא ואדרא זוטא. שעל ידי זה המשיך ותקן וגלה צמצומים נפלאים שהם בחינת מצחא וענין ותקוני דיקנא קדישא וכו', שכלם בחינת צמצומים נוראים להשיג על ידי זה אור האין סוף בידוע ומובן לכל מחצדי חקלא. ועל בן אמר בזהר דא יפקון מן גלותא.

י) רבי שמעון בר יוחאי היה התקון של העשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא
 רבי שמעון בר יוחאי היה התקון של העשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו בשביל שלא נהגו כבוד זה בזה, על בן אמר (זהר נשא קכת.): אגן בחביבותא תלין.

יא) דיקא על ידי רשב"י נתוספו כמה מאות ספסלי בבית המדרש
 ועל בן נתגלגל על ידי רשב"י דיקא הזכות שנתוספו כמה מאות ספסלי בבית המדרש במעשה דרבן גמליאל ורבי יהושע.

– פרק כא –

דמוי רבי שמעון בר יוחאי למשה רבינו

א) הקדוש ברוך הוא קרא בשמות משה ורבי שמעון בן יוחאי

טרם שגולד משה רבינו, קראו הקדוש ברוך הוא בשמו "משה" (פרקי דרבי אליעזר פרק ל"ב, וענין שם בהגהות הר"ל). וכן איתא בזהר הקדוש (חלק ג' דף ס"א:.) על רבי שמעון בן יוחאי: רבי שמעון בן יוחאי, מן יומא דברא קודשא ברוך הוא עלמא, הוה אודמן קמי קודשא ברוך הוא, ואשתכח עמיה. וקודשא ברוך הוא קרי ליה בשמיה.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת רִאָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרִשְׁוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תוכב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדֶּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרִבּוּא רִבּוּת. וְכֵן הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף רב ע"א
סגולה להכניע את יצר הרע

וּתְנֶנּוּ, לְעוֹלָם יִרְגְּזוּ אָדָם יִצְרֵי טוֹב עַל יִצְרֵי הָרַע,
וַיִּשְׁתַּדְּל אֲבֹתֵינוּ. אִי אֲזִיל מִיָּה, יָאוֹת. וְאִי
לָאו, יִשְׁתַּדְּל בְּאוֹרֵייתָא. דְּהָא לִית לָךְ מַלְאָה לְתַבְרָא
יִצְרֵי הָרַע אֲלָא אוֹרֵייתָא. אִי אֲזִיל, מוֹטָב. וְאִי לָאו,
יְדַבֵּר לִיה יוֹמָא דְמוֹתָא, בְּגִין לְתַבְרָא לִיה.

הַכָּא אִית לְאִסְתַּפְּלָא, דְּהָא דָּא הוּא יִצְרֵי הָרַע, וְדָא
הוּא מַלְאָךְ הַמָּוֹת. וְכִי מַלְאָךְ הַמָּוֹת מְתַבֵּר
מִקַּמֵּי יוֹמָא דְמוֹתָא. וְהָא אִיהוּ קַטוּלָא דְבְנֵי נְשָׂא
הוּי, וְאִשְׁתַּמַּע דְּחֻדְוָה הוּא דִּילִיה. וּבְגִין כֶּךָ אִסְטֵי
לוֹן לְבְנֵי נְשָׂא תְדִיר, בְּגִין לְאִמְשַׁכָּא לוֹן לְדָא.

אֲלָא וְדָאֵי מַה דְּאִתְמַר, דִּיְדַכּוֹר לִיה בַּר נֶשׁ הַהוּא
יוֹמָא דְמוֹתָא. וְדָאֵי הַכִּי הוּא, בְּגִין דְּמְתַבֵּר
לְבָא דְבַר נֶשׁ. דְּהָא יִצְרֵי הָרַע לָא שְׂרִיא אֲלָא בְּאַתֵּר
דְּאִשְׁתַּפַּח חֻדְוָה דְּחַמְרָא, וְגִסּוּתָא דְּרוּחָא. וְכִד
אִשְׁתַּפַּח רוּחָא תְבִירָא, כְּדִין אִתְפְּרֵשׁ מִיָּה, וְלָא
שְׂרִיא בְּהִדְיָה. וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵי לְאִדְכַּרָא לִיה יוֹמָא
דְּמוֹתָא, וְיִתְבַר גּוֹפִיָּה, וְאִיהוּ אֲזִיל לִיה.

בְּמִקוֹם שְׁנַמְצָאֵת שְׁמַחַת הַיַּיִן וְגִסּוּת הָרוּחַ, וְכִשְׁנַמְצָאֵת רוּחַ שְׁבוּרָה, אֲזַ נְפַרְד מִמֶּנּוּ וְאִין
שׁוּרָה עֲמוּ, וּמְשׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ לְהַזְכִּירוֹ אֶת יוֹם הַמָּוֹת, וְיִשְׁבַר גּוֹפּוֹ, וְהוּא הוֹלֵךְ לוֹ.

וּשְׁנִינּוּ, לְעוֹלָם יִרְגְּזוּ אָדָם
יִצְרֵי טוֹב עַל יִצְרֵי הָרַע
וַיִּשְׁתַּדְּל אֲחֵרֵינוּ. אִם הוֹלֵךְ
מִמֶּנּוּ - יָפָה, וְאִם לָאו -
יִשְׁתַּדְּל בְּתוֹרָה, שְׁהֵנָּה אִין
לָךְ דְּבַר לְשִׁבְרָא אֶת הַיִּצְרֵי
הָרַע אֲלָא הַתּוֹרָה. אִם הוֹלֵךְ
- מוֹטָב, וְאִם לָאו - יִזְכִּיר לוֹ
אֶת יוֹם הַמָּוֹת, כְּדִי לְשִׁבְרָא
אוֹתוֹ.

כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכַּל, שְׁהָרֵי זֶה
הוּא יִצְרֵי הָרַע, וְזֶה הוּא
מַלְאָךְ הַמָּוֹת, וְכִי מַלְאָךְ
הַמָּוֹת נִשְׁבַּר לְפָנֵי יוֹם הַמָּוֹת,
וְהָרֵי הוּא הַהֶרֶג שֶׁל בְּנֵי
הָאָדָם, וְנִשְׁמַע שְׁזוֹ שְׁמַחָה
שֶׁלוֹ, וּמְשׁוּם כֶּךָ מִסְטָה אֶת
בְּנֵי הָאָדָם תְּמִיד כְּדִי
לְהַמְשִׁיכֵם לְזֶה?

אֲלָא וְדָאֵי מַה שְׁנַתְבָּאָר
שִׁיזְכֹּר לוֹ אָדָם אוֹתוֹ יוֹם
הַמָּוֹת - וְדָאֵי כֵן זֶה, כְּדִי
לְשִׁבְרָא אֶת לֵב הָאָדָם, שְׁהָרֵי
אִין יִצְרֵי הָרַע שׁוּרָה אֲלָא

בְּמִקוֹם שְׁנַמְצָאֵת שְׁמַחַת הַיַּיִן וְגִסּוּת הָרוּחַ, וְכִשְׁנַמְצָאֵת רוּחַ שְׁבוּרָה, אֲזַ נְפַרְד מִמֶּנּוּ וְאִין
שׁוּרָה עֲמוּ, וּמְשׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ לְהַזְכִּירוֹ אֶת יוֹם הַמָּוֹת, וְיִשְׁבַר גּוֹפּוֹ, וְהוּא הוֹלֵךְ לוֹ.

תָּא חַזִי, יִצַר טוֹב בְּעֵי חֲדוּה דְאֹרִייתָא, וְיִצַר רַע חֲדוּה דְחַמְרָא, וְנִיאֹוּפִין וְגִסּוּתָא דְרוּחָא. וּבְגִין כְּדָ בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַרְגָּזָא (ליה) תְּדִיר, מִהֵהוּא יוֹמָא רַבָּא, יוֹמָא דְדִינָא, יוֹמָא דְחוּשְׁבָנָא. דְלִית לִיה לְבַר נָשׁ לְאַנְגָּא עֲלִיה, אֶלָּא עוֹבְדוֹי דְכַשְׁרָן, דְאִיהוּ עָבִיד בְּהַאי עֲלֵמָא. בְּגִין דִּינְגִינוּ עֲלִיה בְּהַהִיא שַׁעְתָּא.

תָּא חַזִי, וְיִירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבְאוּ בֵּית יוֹסֵף. וּמָה כְּלָהוּ הוּוּ גִבְרִין, כְּלָהוּ תְקִיפִין, וְחַד עוֹלִימָא דְאִיתִי לֹון לְבֵיתָא דְיוֹסֵף, דְחָלוּ. כִּד יִיתִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַתְבַּע לִיה לְדִינָא לְבַר נָשׁ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

בְּגִין כְּדָ בְּעֵי לִיה לְבַר נָשׁ, לְאַזְדַּהֲרָא בְּהַאי עֲלֵמָא. לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיה בְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִשְׁוֵי בֵּיה רוּחְצִינִיה. דְאֵף עַל גַּב דְאִיהוּ חָטִי, אִי יִהְדַּר מִנִּיה בְּתִיּוֹבְתָא שְׁלִימְתָא, הָא תְקִיף אִיהוּ, וְיִתְתַּקֵּף בֵּיה בְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּאִילוּ לָא חָטָא.

בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִשִּׁים בּוּ אֶת בְּטָחוֹנוֹ. שְׂאֵף עַל גַּב שְׁהוּא חוּטָא, אִם יַחְזֹר מִמֶּנּוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הֲרִי הוּא תְקִיף חֲזֵק, וְיִתְחַזַּק בּוּ בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאִילוּ לָא חָטָא.

בָּא רָאה, יִצַר טוֹב צְרִיף שְׁמַחָה שְׁל תוֹרָה, וְיִצַר הָרַע שְׁמַחָה שְׁל יִין וְנִיאֹוּפִים וְגִסּוּת רוּחַ, וּמִשׁוּם כְּדָ צְרִיף אָדָם לְרַגֵּז תְּמִיד מֵאוּתוֹ הַיּוֹם הַגָּדוֹל, יוֹם הַדִּין, יוֹם הַחֲשֻׁבוֹן, שְׂאִין לוֹ לְאָדָם לְהִגֹּן עָלָיו אֶלָּא מַעֲשֵׂיו הַכְּשָׁרִים שְׁהוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי שְׂיִגְנוּ עָלָיו בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה.

בָּא רָאה, וְיִירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבְאוּ בֵּית יוֹסֵף. וּמָה כְּלָם הָיוּ גְבוּרִים, כְּלָם חֲזָקִים, וְעַלְמָם אֶחָד שְׁהִבִּיא אוֹתָם לְבֵית יוֹסֵף פְּחָדוֹ - כְּשִׁיבָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַבַּע אוֹתוֹ לְדִין אֶת הָאָדָם עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

מִשׁוּם כְּדָ צְרִיף לְאָדָם לְהִזְהַר בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִתְחַזֵּק

ספר אור הזוהר (עמוד 366)

(ב) לְמִשָּׁה רַבִּינוּ וּלְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי נִגְלָה מִן הַשָּׁמַיִם שְׁדוּרְשֵׁי נַפְשָׁם מִתּוֹ לְמִשָּׁה רַבִּינוּ נִגְלָה אֵלָיו הַשֵּׁם וְאָמַר לוֹ (שְׁמוֹת ד', יט) "לְךָ שֵׁב מִצְרַיִם כִּי מִתּוֹ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ". גַּם לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי יִצְאָה בַת-קוֹל וְאָמְרָה: צְאוּ מִמְּעַרְתְּכֶם דְּמִית קִיסָר וּבְטָלִי גִזְרֹתֶיהָ.

(ג) מִשָּׁה רַבִּינוּ וּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִסְתַּכְּלוּ בְּאַסְפַּקְלָרִיא הַמְּאִירָה עַל מִשָּׁה רַבִּינוּ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (וּבְמוֹת דף מ"ט): שְׁהִסְתַּכְּלוּ בְּאַסְפַּקְלָרִיא הַמְּאִירָה, וְכֵן אָמְרוּ עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (סְנֵהֲדָרִין דף צ"ו): דְּעִיִּל בְּלֵא בְּרַ וְהִסְתַּכְּלוּ בְּאַסְפַּקְלָרִיא הַמְּאִירָה.

דָּהָא שְׁבֻטִין, בְּגִין דְּחָטוּ עַל גְּנִיבַת יוֹסֵף, הוּוּ דְּחֵלִין. דְּאֶלְמֵלֵא לָא חָטוּ, לָא הוּוּ דְּחֵלִין כְּלָל. בְּגִין דְּחֻבּוּי דְּבַר נָשׁ מְתַבְּרִין לְבִיָּהּ, וְלִית לִיהּ חֵילָא כְּלָל. מָאִי טַעְמָא, דָּהָא הֵהוּא יִצְר הַטּוֹב אֶתְבַּר עֲמִיָּה, וְלִית לִיהּ חֵילָא לְאַתְתַּקְפָּא עַל הֵהוּא יִצְר הָרַע. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דְּבָרִים כ) מִי הָאִישׁ הִירָא וְרַךְ הַלְבָב, הִירָא (דִּירָאָה דָּא) מִחֻבִּין דְּבִידּוּי, דְּאִינוּן תְּבִירָא דְּלִבָּא דְּבַר נָשׁ.

שְׁהָרִי הַשְּׁבֻטִים, מְשׁוּם שְׁחָטָאוּ עַל גְּנִיבַת יוֹסֵף הָיוּ פּוֹחָדִים, שְׂאֵלְמֵלֵא לָא חָטָאוּ לָא הָיוּ פּוֹחָדִים כְּלָל, מְשׁוּם שְׁחָטָאֵי הָאָדָם מְשַׁבְּרִים אֶת לְבָבוֹ, וְאִין לוֹ כְּלָל כַּח. מָה הַטַּעַם? שְׁהָרִי אוֹתוֹ יִצְר הַטּוֹב נִשְׁבַּר עִמוֹ, וְאִין לוֹ כַּח לְהַתְחַזֵּק עַל אוֹתוֹ יִצְר הָרַע, וְעַל זֶה כְּתוּב (דְּבָרִים כ) מִי הָאִישׁ הִירָא וְרַךְ הַלְבָב,

הִירָא [שִׁירָאָה זו] מִן הַחָטָאִים שְׁבִידּוּ, שְׁהֵם שְׁבַר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 367)

ד) מִשֶּׁה וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קִבְלוּ תוֹרָה מִסִּינִי

כְּמוֹ שְׁמִישֵׁה רַבִּינוּ עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם קִבַּל תוֹרָה מִסִּינִי, כְּמוֹ בֶן אִיתָא גַם עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: מִן יוֹמָא דְּאֶסְתְּלִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן מִן מְעַרְתָּא כּו', רַזִּין עֲלָאִין הוּוּ מְסַתְּבָלָן וְאַתְגַּלְיִין מִבִּינֵיהוּ, כְּאֵלוֹ אֶתְיִיְהִיבוּ הֵהִיא שְׁעֵתָא בְּטוֹרָא דְּסִינִי. רָאָה מִשֶּׁה מַה שְׁתִּתְקַן בֶּן יוֹחָאי שְׁהִיָּה נִיצוּץ שְׁלוֹ מְזַמְנָא תְּנִינָא דְּסִלִּיק מִשֶּׁה לְהַר כּו', וְזֶה סוּד פְּסוּק עֲלִית לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁב"י נוֹטְרִיקוֹן שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁהוּא בְּזַמְנָא תְּנִינָא דְּסִלִּיק לְהַר. (מְגִלָּה עֲמֻקוֹת, אוֹפְנִים, אוֹפְנִי ע')

ה) מִשֶּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי נִקְרְאוּ "סִינִי"

לְמִשֶּׁה רַבִּינוּ קְרָאוּ "סִינִי", כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּזֶהָר (חֶלֶק ג' דָּף צ"ח: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא): חֲדוּ כּוּלְהוּ תְּנַאֲזִין וְאַמּוֹרָאִין וְאַמְרֵי מָאן קָאִים קָמִי סִינִי. וְכּוּן קְרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי "סִינִי" בְּתַקּוּנֵי זֶהָר. (תַּקּוּן כ"ב דָּף ס"ג:)

ו) מִשֶּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי יָדְעוּ סוּד "צְדִיק וְטוֹב לוֹ" וְהַפּוּכּוֹ

לְמִשֶּׁה רַבִּינוּ הוֹדִיעַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוּד "צְדִיק וְטוֹב לוֹ, צְדִיק וְרַע לוֹ כּו'". (בְּרַכּוֹת דָּף ז.) וְכּוּן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הוֹדִיעוּ מִמְתַּיְבְּתָא דְּרַקִּיעָא סוּד זֶה. (זֶהָר חֶלֶק ג' דָּף קס"ח.)

ז) מִשֶּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁקוּלִים כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ

עַל מִשֶּׁה רַבִּינוּ נֶאֱמַר שְׁהִיָּה שְׁקוּל כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ. (מְכִילְתָּא פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח, פְּרָשַׁת הַשִּׁירָה, פְּרָק ט') וְכּוּן אֶמַר רַבִּי חֵיָּא עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְּשְׁקִיל כְּכֹל עֲלָמָא. (זֶהָר חֶלֶק א' דָּף קכ"ו.)

ח) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עָלָה לְמָרוֹם בְּעֵנָן כְּמוֹ מִשֶּׁה רַבִּינוּ

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי סָלִיק לְעֵילָא וְנַחֲתִית בְּעַמּוּדָא דְּאַשָּׁא. (תַּקּוּנֵי זֶהָר תַּקּוּן ח"י, דָּף רל"ז.)

ט) מִשֶּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי מְנַעוּ פְּרַעַנְיּוֹת מִן הָעוֹלָם

עַל מִשֶּׁה רַבִּינוּ אִיתָא שְׁהַעֲבִיר הַפְּרַעַנְיּוֹת מִלְּבוֹא בְּעוֹלָם. (וַיִּקְרָא רַבָּה א, ג) וְכּוּן נֶאֱמַר עָלְיוּ מִשֶּׁה עֲמַד בְּפָרְזִי, דְּכְּתִיב וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֶם לוּלִי מִשֶּׁה בְּחִירוֹ עֲמַד בְּפָרְזִי. (אֶסְתֵּר רַבָּה ו, ב)

וְכּוּן אִיתָא בְּזֶהָר: לָא הוּוּ בְּעֲלָמָא בְּרַ נִשׁ דִּיגִין עַל דְּרִיָּה כְּמִשֶּׁה דְּאִיהוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא. (חֶלֶק א' דָּף ק"ו.) וְכּוּן אִיתָא בְּזֶהָר עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁאַמְר: בְּחִי לָא יְתִיב עֲלָמָא בְּצַעֲרָא, וְלָא אֶתְדַן בְּדִינָא דְּלַעֲיָלָא. (זֶהָר חֶלֶק א' דָּף רכ"ה.)

מְקוֹר הַמֵּאֵמֶר בּוֹהֵר פְּרֻשֵׁת מִשְׁפָּטִים דָּף קו ע"א-ב
תְּשׁוּבָה מוֹעִילָה לְכָל חַטָּא וְעוֹן

תְּנִינוּ, לִית מְלָה בְּעֵלְמָא דְקִימָא קָמִי תְּשׁוּבָה,
 וְלִכְלָא קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מְקַבֵּל וְדָאִי. וְאִי
 תָּב בְּתִיּוּבָתָּא הָא אֲזֻדְמֵן לְקַבְּלִיהָ אֲרַח חַיִּים,
 וְאִף עַל גַּב דְּפָגִים מַה דְּפָגִים, כִּלְא אֲתַתְּקוּן,
 וְכִלְא אֲתַהֲדֵר עַל תְּקוּנִיהָ, דְּהָא אֲפִילוּ בְּמַה
 דְּאִית בֵּיה אֲוִמָּאָה, (קָמִי קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא קְרִי בֵּיה כִּי יִי צְבָאוֹת
 יַעֲזֹ וְיִפְר דָּא אֵיהּוּ דְּזָא סְתִימָא. וְתוּ כִּד קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֲוִמִי אֲוִמָּאָה
 לָא אֲוִמִי אֲלָא אִם לָא יַעֲבִיד תִּיּוּבָתָּא דְּהָא לִית פְּתַגְמָא דְּקִימָא קָמִי
 תִּיּוּבָתָּא וְעַל כִּלְא מְכַפֵּר קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא כִּד עֲבָדִין תִּיּוּבָתָּא שְׁלִימָתָּא)
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מְקַבֵּל, דְּכִתִּיב, (יִרְמִיָּה כב) חִי אֲנִי
 נְאֻם יְיָ כִּי אִם יִהְיֶה פְּנִיהוּ וְגו' וְכִתִּיב (יִרְמִיָּה כב)
 כְּתַבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי וְגו'. וְכִתְרָּהּ דְּתָב
 בְּתִיּוּבָתָּא כְּתִיב, (דְּבָרֵי הַיּוֹמִים א ג) וּבְנֵי יְכַנְיָה אֲסִיר בְּנוֹ
 וְגו', מְכָאן דְּתְּשׁוּבָה מְתַפְּר כַּמָּה גְּזָרִין וְדִינִין,
 וְכַמָּה שְׁלֵשְׁלָאִין דְּפְּרוּזָּלָא, וְלִית מָאן דְּקִימָא קָמִי
 דְּתִיּוּבָתָּא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה סו) וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים
 הַפּוֹשְׁעִים בֵּי. אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי, לָא כְּתִיב, אֲלָא
 הַפּוֹשְׁעִים בֵּי, דְּלָא בְּעָאן לְאַתְּבָא, וְלֹאֲתַנְחָמָא עַל

וְעַל זֶה כְּתוּב, (יִשְׁעִיָּה סו) וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי לָא כְּתוּב,
 אֲלָא הַפּוֹשְׁעִים בִּי. שְׁלָא רוּצִים לְשׁוּב וְלִהְתַּנַּחֵם עַל מַה שְׁעָשׂוּ. אֲבָל פִּיּוֹן שְׁהִתְנַחְמוּ, הַקְּדוֹשׁ

שְׁנִינוּ, אִין דְּבַר בְּעוּלָם
 שְׁעוּמֵד לְפָנֵי הַתְּשׁוּבָה, וְאֲת
 הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְקַבֵּל וְדָאִי. וְאִם שָׁב
 בְּתְּשׁוּבָה, הָרִי מְזַמֵּן פְּנִגְדוֹ
 אֲרַח חַיִּים. וְאִף עַל גַּב שְׁפָגִם
 מַה שְׁפָגִם - הַכֹּל נִתְּקוּן וְהַכֹּל
 חוֹזֵר עַל תְּקוּנּוֹ, שְׁהֵרִי אֲפִלוּ
 בְּמַה שְׁיִשׁ בּוֹ שְׁבוּעָה, (לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בּוֹ כִּי ה' צְבָאוֹת יַעֲזֹ
 וְיִפְר. וְהוּ סוּד סְתוּם. וְעוֹד, כַּאֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע שְׁבוּעָה, לָא נִשְׁבַּע אֲלָא אִם
 לָא יַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה, שְׁהֵרִי אִין דְּבַר שְׁעוּמֵד
 בְּפָנֵי הַתְּשׁוּבָה, וְעַל הַכֹּל מְכַפֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כַּאֲשֶׁר עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה)
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל,
 שְׁכִתוּב חִי אֲנִי נְאֻם ה' כִּי אִם
 יִהְיֶה פְּנִיהוּ וְגו'. וְכִתוּב כְּתַבוּ
 אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי וְגו'.
 וְאַחַר שְׁשָׁב בְּתְּשׁוּבָה כְּתוּב,
 וּבְנֵי יְכַנְיָה אֲסִיר בְּנוֹ וְגו'.
 מְכָאן שְׁתְּשׁוּבָה מְשַׁבְּרַת
 כַּמָּה גְּזָרִת וְדִינִים וְכַמָּה
 שְׁלֵשְׁלָאוֹת בְּרוּזָּל, וְאִין מִי
 שְׁעוּמֵד לְפָנֵי הַתְּשׁוּבָה.

מֵה דְעַבְדוֹ. אֲבָל בֵּינוֹ דְאַתְנַחְמוּ, הָא מְקַבֵּל לוֹן
קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

בְּגִין כִּד, בַּר נָשׁ דָּא, אַף עַל גַּב דְּפִשְׁע בֵּיהּ, וּפְגִים
בְּאַתְרָא דְלָא אֲצַטְרִיךְ, וְתַב לְקַמֵּיהּ, מְקַבֵּל
לֵיהּ, וְחַס עָלֵיהּ, דִּהָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא ^(דף ק"ז ע"ב)
מְלֵא רַחֲמִין אִיהוּ, וְאַתְמְלֵי רַחֲמִים עַל כָּל עוֹבְדוֹי,
בְּמָה דְאַתְּ אָמַר ^(תהלים קמה) וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
אֲפִילוּ עַל בְּעִירֵי וְעוֹפוֹי מְאֻטוֹן רַחֲמוּי. אִי עָלֵיהּ
מְאֻטוֹן רַחֲמוּי, כָּל שְׂכֵן עַל בְּנֵי נְשָׂא, דִּידְעִין
וְאַשְׁתְּמוּדְעָאן לְשִׁבְחָא לְמֵאֲרִיהוֹן, דִּרַחֲמוּי מְאֻטוֹן
עָלֵיהּ, וְיִשְׂרָאֵן עָלֵיהּ. וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד, ^(תהלים קיט)
רַחֲמֵיךְ רַבִּים יי' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי.

רַחֲמֵיךְ רַבִּים ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי ^(קיט)

בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אוֹתָם.

לְכֹן הָאָדָם הַזֶּה, אַף עַל גַּב
שְׁפִשְׁע בּוֹ וּפְגִים בְּמִקּוֹם שְׁלֵא
צָרִיךְ וְשָׁב לְפָנָיו - מְקַבֵּל
אוֹתוֹ וְחַס עָלָיו, שְׁהֵרִי
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא
רַחֲמִים, וּמְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל
כָּל מַעֲשָׂיו, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר ^(תהלים קמה)
וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
אֲפִילוּ עַל בְּהֵמוֹת וְעוֹפוֹת
מַגִּיעִים רַחֲמוּי. אִם עָלֵיהֶם
מַגִּיעִים רַחֲמוּי, כָּל שְׂכֵן עַל
בְּנֵי אָדָם שְׂיֻדְעִים וּמְפִירִים
לְשִׁבְח רַבּוֹנָם שְׁרַחֲמוּי
מַגִּיעִים עָלֵיהֶם וְשׁוֹרִים
עָלֵיהֶם. וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד, ^(שם)

ספר אור הזהר (עמוד 369)

י) מִשָּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי יְדַעוּ ע' פְּנִים לְתוֹרָה

מִשָּׁה רַבִּינוּ מָסַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּסִינֵי שְׁבַעִין מִפְתַּחַין דְּאוּרִיתָא, שְׁהֵם שְׁבַעִים פְּנִים לְתוֹרָה.

^(זהר חלק ב' דף פ"ג, ובאור החמה שם בשם הרמ"ק)

^(תקוני זהר בתחלתו)

וְכֹן זָכָה גַם בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְע' אַנְפִין דְּאוּרִיתָא.

יא) לְמִשָּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי נִמְסַר לְבָרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל

עַל מִשָּׁה רַבִּינוּ אִיתָא בְּמִדְרָשׁ: יֵשׁא בְּרַכָּה מֵאֵת הַשֵּׁם, זֶה מִשָּׁה. אָמַר רַבִּי תַנְחוּמָא, אַל תְּהִי קוֹרָא
בּוֹ אֶלָּא יֵשׁא בְּרַכָּה לְאַחֲרִים.

וְכֹן אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר עַל אָבִיו רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: בְּרַכָּאן דְּאַבָּא אֲצַטְרִיכוּ הַכָּא. ^(זהר חלק א' דף פ"ו:)

יב) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִיָּה נִיצוֹץ מִשָּׁה רַבִּינוּ

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִיָּה נִיצוֹץ שְׁלוֹ [שֶׁל מִשָּׁה רַבִּינוּ] מִזְמַנָּא תַנְיִנָּא דְסַלְיָא מִשָּׁה לְהָר כּו', וְזֶה סוּד
פְּסוּק "עֲלִית לְמָרוֹם שְׁבִית שִׁב"י" נוֹטְרִיקוֹן שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי. ^(מגלה עמקות, אופנים, אופן ע')

יג) קְבוּרַת מִשָּׁה רַבִּינוּ וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לֹא עַל יְדֵי יְלֹד אִשָּׁה

מִשָּׁה רַבִּינוּ לֹא נִקְבַר, כִּידוּעַ, עַל יְדֵי שׁוֹם אִישׁ, וְכֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי גַם בֶּן נְאֻמַר עָלָיו דְּפוּרְיָא
הָוָה סַלְיָא בְּאוּרָא, וְאַשָּׁא הָוָה לְהֵיט קַמֵּיהּ, וְנִכְנְסָה הַמְּפָה מֵאַלְיָה לְמַעְרָה בְּמַרוֹן. ^(בסוף אדרא זוטא)

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף קו ע"ב
הקב"ה מסייע לשמים

תָּא חֲזוּ, מַה כְּתִיב (ישעיה נז) **וַיֵּלֶךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לְבוֹ.**
וְכָתוּב בַּתְּרִיהָ, דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ
וְאַנְחָהוּ וְאַשְׁלֵם נַחְמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו. וַיֵּלֶךְ שׁוֹבֵב,
אֵף עַל גַּב דְּחֵיכִין עֲבָדִין, כָּל מַה דְּעַבְדִּין בְּזִדּוֹן
דְּאֲזִלִּין בְּאַרְחָא דְּלַבִּייהוּ, וְאַחֲרָנִין עֲבָדִין כְּהוּ
הַתְּרָאָה, וְלֹא בְּעָאן לְצִיּוּתָא לֹאן. בְּשַׁעֲתָא דְּתַבִּין
בְּתִיּוּבְתָא, וְנִטְלִין אַרְחָא טָבָא דְּתִיּוּבְתָא, הָא
אַסְוּוּתָא זְמִינָא לְקַבְּלִיהוּ. הַשְּׁתָא אִית לְאַסְתְּפִלָּא,
אִי עַל חֵיָא אָמַר קְרָא, אוּ עַל מִתֵּיָא אָמַר קְרָא.
דְּהָא רִישָׁא דְּקְרָא, לָאו אִיהוּ סִיפָא. וְסִיפָא, לָאו
אִיהוּ רִישָׁא. רִישָׁא דְּקְרָא, אַחֲזִי עַל חֵיָא. וְסוּפִיָּה
אַחֲזִי עַל מִתֵּיָא. אֶלָּא, קְרָא (ס"א רִישָׁא דְּקְרָא) אָמַר,
בְּעוֹד דְּבַר נָשׁ אִיהוּ בְּחֵיָו, וְהִכִּי הוּא, וַיֵּלֶךְ שׁוֹבֵב
בְּדֶרֶךְ לְבוֹ, בְּגִין דְּיִצֵּר הָרַע דְּבִיָּה, תְּקִיף וְאַתְתְּקִיף
בִּיָּה, וְעַל דָּא אֲזִיל שׁוֹבֵב, וְלֹא בְּעֵי לְאַתְבָּא
בְּתִיּוּבְתָא.

בֹּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב, (ישעיה נז)
וַיֵּלֶךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לְבוֹ.
וְכָתוּב אַחֲרָיו, דְּרָכָיו רָאִיתִי
וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחָהוּ וְאַשְׁלֵם
נַחְמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו. וַיֵּלֶךְ
שׁוֹבֵב, אֵף עַל גַּב שְׁהַרְשָׁעִים
עוֹשִׂים כָּל מַה שְּׁעוֹשִׂים
בְּזִדּוֹן, שְׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ לְבָם,
וְאַחֲרִים עוֹשִׂים בְּהֵם הַתְּרָאָה
וְלֹא רוֹצִים לְצִיּוּת לְהֵם -
בְּשַׁעֲהָ שְׁשָׁבִים בְּתִיּוּבָה
וְנִטְלִים דְּרָךְ טוֹבָה שֶׁל
תְּשׁוּבָה, הִרִי הִרְפוּאָה מְזֻמְנָת
כְּנִגְדָם. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהַתְּבֹנֵן,
אִם עַל הַחַיִּים אוֹמֵר הַכְּתוּב,
אוּ שְׁעַל הַמֵּתִים אוֹמֵר
הַכְּתוּב, שְׁהִרִי רֹאשׁ הַפְּסוּק
אִינוּ סוּף, וְהַסּוּף אִינוּ רֹאשׁ -
רֹאשׁ הַכְּתוּב מֵרָאָה עַל
הַחַיִּים, וְסוּפוֹ מֵרָאָה עַל
הַמֵּתִים. אֶלָּא שְׁהַפְּסוּק (רֹאשׁ
הַפְּסוּק) אוֹמֵר, בְּעוֹד שְׁהָאָדָם
הוּא בְּחֵיָו, וְכִךְ הוּא - וַיֵּלֶךְ
שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לְבוֹ, מִשׁוּם שְׁיֵשׁ בּוֹ
יִצֵּר הָרַע חֶזֶק וּמְחֻזֵּק בּוֹ, וְלָכֵן הוֹלֵךְ שׁוֹבֵב וְלֹא רוֹצֵה
לְשׁוּב בְּתִיּוּבָה.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה
 אֶת דְּרָכָיו שְׁהוֹלְכִים בְּרַע
 בְּלִי תוֹעֵלֶת, אֹמֵר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: אֲנִי צָרִיךְ לְהַחְזִיק
 בְּיָדוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב דְּרָכָיו
 רָאִיתִי (וְאַרְפָּאֵהוּ), שְׁהוֹלְכִים
 בַּחֲשֻׁכָה, אֲנִי רוֹצֵה תַת לוֹ
 רְפוּאָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב
 וְאַרְפָּאֵהוּ. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְכַנְּסִים לְלִבּוֹ דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה
 שְׁלוֹ וְרְפוּאָה לְנִשְׁמָתוֹ.
 וְאַנְחָהוּ, מַה זֶה וְאַנְחָהוּ? כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (שְׁמוֹת לֵב) לֵךְ נַחֵה אֶת
 הָעָם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְנַהֵג אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ יֵשֶׁר כְּמִי
 שְׁמַחְזִיק בְּיָדוֹ שֶׁל אַחֵר
 וּמוֹצִיא אוֹתוֹ מִתּוֹךְ הַחֲשֻׁכָה.

וְאַשְׁלֵם נַחְמִים לוֹ וְלֹאֲבִלְיוֹ,
 הֲרִי נִרְאֶה שֶׁהוּא מֵת! (אֶלֶּא) כֵּן
 הוּא וְדָאִי מֵת וְעוֹמֵד בַּחַיִּים.
 שֶׁהוּאֵיל (אֶלֶּא שֶׁהִיא הוּא וְעוֹמְדִים
 בַּחַיִּים, וְהוּאֵיל) וְהוּא רָשָׁע, נִקְרָא
 מֵת. מַה זֶה וְאַשְׁלֵם נַחְמִים לוֹ
 וְלֹאֲבִלְיוֹ? אֶלֶּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עוֹשֶׂה טוֹב עִם בְּנֵי אָדָם,
 שְׁכִינּוֹן שְׁנַכְנַס מִשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה
 שָׁנִים וּמְעַלָּה, מִפְּקִיד עֲמוֹ

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָמֵי אַרְחוּי, דְּקָא אֲזִלִּין בְּבִישׁ,
 בְּלֹא תוֹעֵלֶתָא, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 אֲנָא אֲצַטְרִיכְנָא לְאַתְקַפָּא בִּידֵיהּ, הָדָא הוּא
 דְכַתִּיב דְּרָכָיו רָאִיתִי, (וְאַרְפָּאֵהוּ) דְּקָא אֲזִלִּין בַּחֲשׂוֹכָא,
 אֲנָא בָּעִי לְמִיָּהֵב לִיהּ אֲסוּוֹתָא הָדָא הוּא דְכַתִּיב
 וְאַרְפָּאֵהוּ, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ אָעִיל בְּלִבֵּיהּ
 אַרְחִייהּ דְּתִיּוּבְתָא וְאַסּוּוֹתָא לְנִשְׁמָתֶיהּ. וְאַנְחָהוּ,
 מָאִי וְאַנְחָהוּ. כְּמָה דְאַתְ אָמַר (שְׁמוֹת לֵב) לֵךְ נַחֵה אֶת
 הָעָם. אֲנַהֵיג לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְחַ מִיֶּשֶׁר,
 כְּמֵאן דְאַתְקִיף בִּידָא דְאַחֲרָא, וְאַפְקִיָה מִגּוֹ
 חֲשׂוֹכָא.

וְאַשְׁלֵם נַחְמִים לוֹ וְלֹאֲבִלְיוֹ, הָא אֲתַחֲזִי דְמִיתָא
 אִיהוּ, (אֶלֶּא) אִין, וְדָאִי מִיתָא אִיהוּ,
 וְקִיִּמָּא בַחַיִּין דְּהוּאֵיל (אֶלֶּא דְאִיהִי אִיהוּ וְקִיִּמָּא בַחַיִּין וְהוּאֵיל)
 וְאִיהוּ רָשָׁע, מִיתָא אֶקְרִי. מַהוּ וְאַשְׁלֵם נַחְמִים לוֹ
 וְלֹאֲבִלְיוֹ. אֶלֶּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד טִיבוֹ עִם
 בְּנֵי נְשָׂא, דְכִיּוֹן דְּעָאֵל מִתְלִיסַר שְׁנִין וְלְהִלָּאָה,
 פְּקִיד עֲמִיָּה תִרִין מְלָאכִין נְטוּרִין דְנִטְרִי לִיהּ, חַד
 מִיּוּצִיָּה, וְחַד מְשַׁמָּא לִיהּ.

שְׁנֵי מְלָאכִים שׁוֹמְרִים שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ, אָחַד מִיּוּצִיָּה וְאָחַד מְשַׁמָּא לִיהּ.

כַּד אָזִיל בַּר נֶשׁ בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל, אֵינּוֹן חֲדָאן בֵּינָה,
וְאַתְקִיפוּ עִמָּיה בְּחֻדָּה, מְכַרְזֵן קָמִיה וְאַמְרִין,
הָבוּ יָקָר לְדִיּוֹקְנָא דְמַלְכָּא. וְכַד אָזִיל בְּאַרְח עָקִימוּ,
אֵינּוֹן מִתְאַבְּלָן עָלֶיהָ, וּמִתְעַבְּרֵן מִנֶּיהָ. כִּיּוֹן דְאַתְקִיפוּ
בֵּיהָ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאַנְהִיג לֵיהָ בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל,
כִּדִּין כְּתִיב, וְאַשְׁלֵם נְחֻמִּים לוֹ וְלְאַבְלָיו. וְאַשְׁלֵם
נְחֻמִּים לוֹ בְּקִדְמִיתָא, דְאִיהוּ אֲתַנְחֵם עַל מַה
דְּעֵבַד בְּקִדְמִיתָא, וְעַל מַה דְּעֵבַד הַשְּׁתָּא, וְתַב
בְּתִיּוֹבְתָא. וּבְתַר כֵּן וְלְאַבְלָיו, אֵינּוֹן מְלֹאכִין דִּהוּ
מִתְאַבְּלָן עָלֶיהָ כַּד אֲתַעְבְּרוּ מִנֶּיהָ, וְהַשְּׁתָּא
דְאַתְהֲדֵרוּ בִּהְדִּיָּה, הָא וְדָאֵי נְחֻמִּים לְכָל סְטֵרִין.

וְהַשְּׁתָּא אִיהוּ חַי וְדָאֵי חַי בְּכָל סְטֵרִין, אַחִיד
בְּאִילָנָא דְחַיִּי, וּכְיוֹן דְאַחִיד בְּאִילָנָא
דְחַיִּי, כִּדִּין אֲקָרִי בְּעַל תְּשׁוּבָה, דְהָא כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, תְּשׁוּבָה אוֹף הָכִי אֲקָרִי. וְאִיהוּ בְּעַל
תְּשׁוּבָה אֲקָרִי. וְקִדְמָאֵי אָמְרוּ, בְּעַל תְּשׁוּבָה מִמָּשׁ.
וְעַל דָּא, אֲפִילוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם יְכוּלִּים
לְעֵמּוֹד, בְּמָקוֹם שְׂבַעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים.

כַּד תְּשׁוּבָה, וְהוּא נְקָרָא בְּעַל תְּשׁוּבָה. וְהִרְאִשׁוּנִים אָמְרוּ, בְּעַל תְּשׁוּבָה מִמָּשׁ. וְעַל זֶה
אֲפִילוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם יְכוּלִּים לְעֵמּוֹד בְּמָקוֹם שְׂבַעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים.

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל,
הֵם שְׂמֵחִים בּוֹ וּמְחַזְּקִים
אוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה, מְכַרְזִים
לְפָנָיו וְאוֹמְרִים: תְּנוּ כְבוֹד
לְדַמוֹת הַמֶּלֶךְ. וּכְשֶׁהוֹלֵךְ
בְּדֶרֶךְ עָקָם, הֵם מִתְאַבְּלִים
עָלָיו וְעוֹבְרִים מִמֶּנּוּ. כִּיּוֹן
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַזֵּק
בּוֹ וּמְנַהִיג אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל,
אִז כְּתוּב וְאַשְׁלֵם נְחֻמִּים לוֹ
וְלְאַבְלָיו. וְאַשְׁלֵם נְחֻמִּים לוֹ
בְּתַחֲלָה, שֶׁהוּא הִתְנַחֵם עַל
מַה שֶּׁעָשָׂה בְּתַחֲלָה וְעַל מַה
שֶּׁעוֹשָׂה עַכְשָׁו וְשָׁב
בְּתִשׁוּבָה. וְאַחַר כֵּן וְלְאַבְלָיו,
אוֹתָם מְלֹאכִים שֶׁהֵיוּ
מִתְאַבְּלִים עָלָיו כְּשֶׁעֲבָרוּ
מִמֶּנּוּ, וְעַכְשָׁו שֶׁחֲזָרוּ עִמּוֹ,
הֵרִי וְדָאֵי נְחֻמִּים לְכָל
הַצְּדָדִים.

וְעַכְשָׁו הוּא וְדָאֵי חַי. חַי בְּכָל
הַצְּדָדִים, אַחִיז בְּעֵץ הַחַיִּים.
וּכְיוֹן שֶׁאַחִיז בְּעֵץ הַחַיִּים, אִז
נְקָרָא בְּעַל תְּשׁוּבָה, שֶׁהֵרִי
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נְקָרָא אִף

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף יג ע"ב
זריזות לשוב בתשובה

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נֶפֶשׁ כִּי תַחַטָּא אַהֲרָנָא לְקָרָא עַד
שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם, עֵיטָא לְהָאִי נֶפֶשׁ לְאַזְדַּהְרָא
מִחוּבָהָא, וְתִיתּוּב לְאַתְדַּכָּאָה, עַד שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם,
עַד שְׁלֹא יָפוּחַ יוֹמָא דְהָאִי עָלְמָא, וְיִיתִי הֵהוּא
יוֹמָא תְקִיפָא, דִּיתְבַּע לָהּ מִלְכָּא דִינָא, לְנַפְקָא
מֵהָאִי עָלְמָא. וְנָסוּ הַצְּלָלִים, דָּא הוּא רִזָּא בֵּין
חֲבֵרָיִיא דְקָא אֲמֵרִי, דְבִשְׁעֵתָא דְמָטִי זְמָנָא דְבֵר נֶשׁ
לְנַפְקָא מִן עָלְמָא, צוּלְמָא דְבֵר נֶשׁ אֲתַעְבֵּר מִנִּיהּ,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב עַד שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם, עַד דְלֹא יִנְשׂוּף
יוֹמָא לְנַפְקָא מֵהָאִי עָלְמָא. וְנָסוּ הַצְּלָלִים, דְאַתְעֵבֵר
צוּלְמָא, יְתוּב קָמִי מְאֵרִיהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, תִּרְיִן צוּלְמִין אֵית לִיהּ לְבַר נֶשׁ
כַּד אִיהוּ בְקִיּוּמִיהּ, חַד רַבְרָבָא, וְחַד זְעִירָא,
דְכִתִּיב הַצְּלָלִים, תִּרִי. וְכַד מִשְׁתַּכְּחִי כַחְדָּא, כִּדִּין
הוּא בַר נֶשׁ בְּקִיּוּמִיהּ. וְעַל דָּא, וְנָסוּ הַצְּלָלִים כְּתִיב.
כִּדִּין כְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַסְתַּכְּלָא בְעוֹבְדוּי, וְלְתַקְנָא לֹון
קָמִי מְאֵרִיהּ, וְיוּדֵי עַלְיִיהּ. בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אֲקָרִי רַחוּם וְחַנוּן, וּמְקַבֵּל לְאַיְצוּן דְתַבִּין קָמִיהּ.

לְהַסְתַּכְּלָא בְמַעֲשָׂיו וְלְתַקְנָם לְפָנֵי אֲדוֹנוּ וְיוּדָה עֲלֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא
רַחוּם וְחַנוּן, וּמְקַבֵּל אֶת אוֹתָם שְׁשָׁבִים לְפָנָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נֶפֶשׁ כִּי
תַחַטָּא, חֲזַרְנּוּ לְכָתוּב עַד
שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם. הַעֲצָה לְנֶפֶשׁ
הַזֹּה לְהַזְהֵר מִחַטָּאֵיהּ וּתְשׁוּב
לְהִטָּהֵר - עַד שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם,
עַד שְׁלֹא יָפוּחַ הַיּוֹם שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה וַיָּבֵא אוֹתוֹ הַיּוֹם
הַקָּשָׁה שְׁיִתְבַּעֲנָה הַמֶּלֶךְ דִּין
לְצֵאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה. וְנָסוּ
הַצְּלָלִים - זֶהוּ סוּד שְׁאוּמְרִים
בֵּין הַחֲבֵרִים, שְׁבִשְׁעָה
שְׁמַגִּיעַ זְמָנוֹ שֶׁל אָדָם לְצֵאת
מִן הָעוֹלָם, צֶלֶם הָאָדָם מְעַבֵּר
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב עַד שְׁיַפּוּחַ
הַיּוֹם, טָרָם שְׁיִנְשָׁף הַיּוֹם
לְצֵאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה. וְנָסוּ
הַצְּלָלִים, שְׁיַעֲבֵר הַצֶּלֶם,
יָשׁוּב לְפָנָי רַבּוֹנוּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, שְׁנֵי
צֶלְמִים יֵשׁ לְאָדָם כְּשֶׁהוּא
בְּקִיּוּמוֹ, אֶחָד גָּדוֹל וְאֶחָד
קָטָן, שְׁכָתוּב הַצְּלָלִים, שְׁנַיִם.
וְכִשְׁנִמְצָאִים כְּאֶחָד, אִזִּי
הָאָדָם בְּקִיּוּמוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב
וְנָסוּ הַצְּלָלִים. אִזִּי צָרִיךְ אָדָם

שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא

וְזָהוּ הוּא עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים, דְּכִיּוֹן
 דְּאֵינוֹן צְלָלִים מִתְּעַבְּרֵן מִצִּיה, וְאִיהוּ תְּפִיס
 בְּקוֹלָרָא, תְּשׁוּבָה הִיא אֲבָל לָא מְעַלְיָא כָּל כַּף
 כְּזִמְנָא דְקָאִים אִיהוּ בְּקִיּוּמִיה. וְשִׁלְמָה מְלָכָא
 אֶכְרִיז וְאָמַר, ^(קהלת יב) וְזָכוֹר אֶת בּוֹרְאֶךָ בְּיָמֵי
 בְּחֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה וְגו'.

וְעַל דָּא עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם, דְּבַעֵי בְּרַ נָשׁ לְאַתְקַנָּא
 עוֹבְדוֹי. דְּכִד מָטוֹן יוֹמוֹי לְאַסְתְּלָקָא מִן

עֲלֵמָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא תוֹהֵא עָלֶיהָ, וְאָמַר,
 וְנִפְשׁ כִּי תַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים, וְהָא אוֹמִינָא
 לָהּ בְּאוֹמָאָה דְשָׁמִי דְלֹא לְשַׁקְרָא בִּי, וְאַסְתְּהִידִית בְּהַ
 כִּד נַחֲתַת לְעֲלֵמָא, וְהוּא עַד וְדָאִי, מִכַּפָּה זְמַנִּין
 דְּאַסְתְּהִידִית בְּהַ, לְנִטְרָא פְּקוּדֵי. בְּגִין כַּף הוֹאִיל וּפְר
 נָשׁ הוּא עַד, בְּשַׁעֲתָא דִּיתוּב קָמִי מְלָכָא, אוּ רָאָה
 אוּ יָדַע. אוּ רָאָה, אֵינוֹן חוֹבִין דְּעַבְד וְאַסְתְּכַל בְּהוּ.
 אוּ יָדַע בְּבִירוֹרָא דְמִלָּה דְעַבְר עַל פְּקוּדָא
 דְּמֵאֲרִיָּה, אִם לוא יִגִּיד, אִם לָא יוֹדֵי עָלֵיהוּ קָמִי
 מֵאֲרִיָּה ^(מה כתוב) כִּד יִפּוֹק מֵהָאִי עֲלֵמָא, וְנִשָּׂא עֲוֹנוּ.
 וְכִד יִשָּׂא עֲוֹנוּ, הֵיאֵךְ פִּתְחִין לִיה פִּתְחָא, וְהֵיאֵךְ
 יְקוּם קָמִי מֵאֲרִיָּה, וְעַל דָּא נִפְשׁ כִּי תַחֲטָא כְּתִיב.

הַדְּבַר שֶׁעָבַר עַל מִצְוֹת רְבוּנוּ. אִם לוא יִגִּיד - אִם לָא יוֹדֵה עָלֵיהֶם לְפָנֵי רְבוּנוּ ^(מה כתוב) כְּשִׁיִּצֵּא
 מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְנִשָּׂא עֲוֹנוּ, וְכִשִּׁיִּשָּׂא עֲוֹנוּ, אֵיךְ יִפְתָּחוּ לוֹ פֶּתַח וְאֵיךְ יַעֲמֵד לְפָנֵי רְבוּנוּ, וְעַל
 זֶה נִפְשׁ כִּי תַחֲטָא כְּתוּב.

וְזָהוּ עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצְּלָלִים, שְׁכִיּוֹן שְׁאוֹתָם
 צְלָלִים עָבְרוּ מִמֶּנּוּ וְהוּא
 תְּפִיס בְּקוֹלָר, זֶה תְּשׁוּבָה,
 אֲבָל לֹא כָּל כַּף מְעַלָּה כְּמוֹ
 בְּזִמְן שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ.
 וְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ מְכַרִּיז
 וְאָמַר, ^(קהלת יב) וְזָכוֹר אֶת
 בּוֹרְאֶיךָ בְּיָמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ עַד
 אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה
 וְגו'.

וְעַל זֶה עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם,
 שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו.
 שֶׁכְּשֶׁמִּגִּיעִים יָמָיו לְהַסְתַּלֵּק
 מִהָעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 תוֹהֵא עָלָיו וְאָמַר, וְנִפְשׁ כִּי
 תַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים,
 וְהֵרִי הַשְּׁבַעֲתִי אוֹתָהּ
 בְּשִׁבְעָה שָׁל שְׁמִי שֶׁלֹּא
 לְשַׁקֵּר בִּי, וְהַעֲדַתִּי בְּהַ
 כְּשִׁירְדָה לְעוֹלָם, וְהוּא עַד
 וְדָאִי, מִכַּפָּה פְּעָמִים שֶׁהַעֲדַתִּי
 בְּהַ לְשִׁמְר מִצְוֹתַי. לְכֹן,
 הוֹאִיל וְהָאָדָם הוּא עַד,
 בְּשַׁעֲה שֶׁיִּשׁוּב לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ -
 אוּ רָאָה אוּ יָדַע. אוּ רָאָה
 אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁעָשָׂה
 וְהַתְּבוּנָה בָּהֶם. אוּ יָדַע בְּבִירוֹר

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף טו ע"א-ב
התשובה ממתיקה את הדינים

דְּתֵאנָא בְּשַׁעְתָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁגַּח
בְּעֵלְמָא, וְחָמָא דְּמִתְפָּשְׁרֵן עוּבְדִיהוּן
דְּבְנֵי נָשָׂא לְתַתָּא, אֲתַגְלִיִּיא עֵתִיקָא קוּדִישָׁא בְּזַעִיר
אֲנַפִּין, וּמְסַתְּפִלָּן כָּל אֵינֻן אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין סְתִימִין,
וּמִתְפָּרְכֵן כְּלָהוּ. מָאִי טַעְמָא מִתְפָּרְכֵן. מְשׁוּם
דְּמְסַתְּפִלָּן אֵלִין בְּאֵלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, דְּלֹא סָטוּ
לְיִמִּינָא וְלִשְׂמָאלָא, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (דף ט"ו ע"ב) יִשְׂרָאֵל
יַחְזוּ פְּנִימוֹ. וּמִתְפָּרְכֵן כְּלָהוּ, וּמִשְׁקִיִּין דָּא לְדָא, עַד
דְּאֲתְפָּרְכֵן כְּלָהוּ עַלְמִיָּא. וּמִשְׁתַּכְּחִי כְּלָהוּ עַלְמִין
כַּחַד, וּכְדִין אֲתַקְרִי (זכריה יד) יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד.

וְכַד חוּבֵי עֵלְמָא סְגִיאוּ, אִסְתִּים עֵתִיקָא קוּדִישָׁא,
וְלֹא מִשְׁגַּחִין אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין, וּכְדִין דִּינִין
מִתְעִירֵי בְּעֵלְמָא, וְכוּרְסוֹן רְמִיו, וְעֵתִיק יוֹמִין
אִסְתִּים, וְלֹא אֲתַגְלִיִּיא. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (דניאל
11 חזיה הוית עד די כורסון רמיו ועתיק יומין יתיב.
עד די כורסון רמיו, דאינון כתרין עלאין,
דמשקיין לכלהו אחרנין, לאוקומי בקיומיהו. ומאן
אינון. אבהו. ועתיק יומין יתיב, ולא אתגלייא.
וכדין מהפכין חייבי עלמא רחמי לדינא.

שְׁשַׁנִּינוּ, בְּשַׁעָה שְׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ בְּעוֹלָם
וְרוּאָה שְׁכֻשְׁרִים מְעַשִּׂיהֶם
שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם לְמַטָּה,
מִתְגַּלְּהָ הַעֲתִיק הַקְּדוּשׁ
בְּזַעִיר אֲנַפִּין, וּמְסַתְּפִלָּים כָּל
אוֹתָם הַפְּנִים בְּפְנִים נְסֻתְרִים,
וְכֻלָּם מִתְפָּרְכִים. מָה הַטַּעַם
שְׁמִתְפָּרְכִים? מְשׁוּם
שְׁמִסְתְּפִלָּים אֵלֹו בְּאֵלֹו בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא סוֹטִים יְמִינָהּ
וּשְׂמָאלָהּ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב יִשְׂרָאֵל
יַחְזוּ פְּנִימוֹ. וְכֻלָּם מִתְפָּרְכִים
וּמִשְׁקִים זֶה אֵת זֶה, עַד
שְׁמִתְפָּרְכִים כָּל הָעוֹלָמוֹת.
וְכֻלָּ הָעוֹלָמוֹת נִמְצְאִים
כְּאַחַד, וְאֵז נִקְרָא ה' אֶחָד
וְשִׁמּוֹ אֶחָד.

וְכַשְׁחֲטָאֵי הָעוֹלָם מִתְרַבִּים,
נְסֻתְרַת הַעֲתִיק הַקְּדוּשׁ, וְאִין
מְשַׁגִּיחִים פְּנִים בְּפְנִים, וְאֵז
מִתְעוֹרְרִים הַדִּינִים בְּעוֹלָם,
וְהַכְּסָאוֹת עוֹלִים, וְעֵתִיק
הַיָּמִים סָתוּם וְלֹא מִתְגַּלְּהָ.
זֶהוּ שְׁכַתּוּב (דניאל 11) הָיִיתִי
רוּאָה עַד שְׁהַכְּסָאוֹת הוֹרְמוּ

וְעֵתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב. עַד שְׁהַכְּסָאוֹת הוֹרְמוּ, שְׁאוֹתָם הַכְּתָרִים הָעֲלִיּוֹנִים, שְׁמִשְׁקִים אֵת כָּל
הָאַחֲרִים לְהַעֲמִידֵם בְּקִיּוּמָם. וּמִי הֵם? הָאָבוֹת. וְעֵתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב וְלֹא מִתְגַּלְּהָ. וְאֵז מִהַפְּכִים
הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם רַחֲמִים לְדִין.

תָּאנָא. מִסְטָרָא דְאִימָא, נְפִקוּן גְּרֵדִינִין נִימוּסִין
 קְלִיפִין, וְאַחֲדִין בְּקוֹלְפוּי דְגְבוּרָה, שְׁלֹטִין
 עַל רַחֲמֵי, כְּמָה דְאֵת אָמֵר ^(במדבר טו) הַנוֹעֲדִים עַל יִי,
 עַל יִי מִמֶּשׁ. וְכִדִּין אֲשֶׁתְּכַחוּ עַלְמִין חֲסֵרִין, ^{(ס"א}
^{קטירין)} דְלֹא שְׁלֵמִין, וְקִטְטוּתָא אֲתֵער בְּכֻלָּהוּ.

וְכַד בְּנֵי עַלְמָא מְכַשְׂרִין עוֹבְדֵיהוֹן לְתַתָּא,
 מִתְבַּסְּמִין דִּינִין, וּמִתְעַבְּרִין, וּמִתְעַרֵי רַחֲמֵי
 וְשִׁלְטִין עַל הַהוּא בִישָׂא דְאֲתֵער מִן דִּינָא קִשְׂיָא.
 וְכַד מִתְעַרְנִין רַחֲמֵי, חֲדוּה וְנִיחוּמִין מִשְׁתַּכְּחִין,
 מִשׁוּם דְשִׁלְטִין עַל הַהוּא בִישָׂא. הָדָא הוּא
 דְכְתִיב, ^(שמות לב) וַיִּנָּחֵם יְיָ עַל הָרָעָה. וַיִּנָּחֵם
 מִשׁוּם ^(דשולטא על הרעה) דְאֲתַכְפִּיא דִינָא קִשְׂיָא,
 וְשִׁלְטִין רַחֲמֵי.

תָּאנָא, בְּשַׁעְתָּא דְמִתְבַּסְּמִין דִּינִין, וְשִׁלְטִין רַחֲמֵי,
 כָּל כְּתָרָא וְכְתָרָא תָב בְּקִיּוּמֵיהּ,
 וּמִתְבָּרְכָאן כְּלָהוּ בְּחָדָא. וְכַד תִּיַיבִין כָּל חַד וְחַד
 לְאַתְרֵיהּ, וּמִתְבָּרְכָאן כְּלָהוּ בְּחָדָא, וּמִתְבַּסְּמָא
 אִימָא בְּקִלְדִיטֵי גְלִיפִין וְתִיַיבִין לְסִטְרָהּ, כִּדִּין
 אִקְרִי תְשׁוּבָה שְׁלִימָה, וְאַתְכַּפֵּר עַלְמָא, דְהָא
 אִימָא בְּחֲדוּתָא שְׁלִימָתָא יְתָבָא, דְכְתִיב, ^{(תהלים}
^{ק"ג)} אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה, וְכִדִּין אֲתִקְרִי יוֹם הַכְּפוּרִים,
 דְכְתִיב בֵּיהּ ^(ויקרא טו) לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם.

וּמִתְפַתְחִין ג' תְּרַעִין דְסִטְרִין גְּלִיפִין.
 הַחֲקוּקִים וְשָׁבִים לְצַדִּיקָה, אִז נִקְרָאת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַעוֹלָם מִתְכַּפֵּר, שְׁהַרֵי הָאֵם יוֹשְׁבַת
 בְּשִׂמְחָה שְׁלֵמָה, שְׁכָתוּב אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה, וְאִז נִקְרָא יוֹם הַכְּפוּרִים, שְׁכָתוּב בּוֹ לְטַהֵר אֶתְכֶם
 מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם. וְנִפְתָּחִים חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁל צְדָדִים חֲקוּקִים.

שְׁנִינּוּ. מִצַּד הָאֵם יוֹצְאִים
 שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים, הַקְּלָפוֹת
 שְׁלָהֶם, וְאוֹחֲזִים בְּמִקְלֵ שֶׁל
 הַגְּבוּרָה, שׁוֹלְטִים עַל
 הַרַחֲמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר ^{(במדבר}
^{טו)} הַנוֹעֲדִים עַל ה', עַל ה'
 מִמֶּשׁ. וְאִז נִמְצְאִים הָעוֹלָמוֹת
 חֲסֵרִים, ^(קשורים) שְׁאִינֵם
 שְׁלֵמִים, וּמִתְעוֹרְרַת בְּכָלֶם
 קִטְטָה.

וְכַשְׁבְּנֵי אָדָם מְכַשִּׁירִים
 מַעֲשֵׂיהֶם לְמַטָּה, אִזִּי
 מִתְבַּשְׂמִים הַדִּינִים וְעוֹבְרִים,
 וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים וְשׁוֹלְטִים
 עַל אוֹתוֹ הָרַע שְׁמִתְעוֹרֵר מִן
 הַדִּין הַקָּשָׁה. וְכַשְׁמִתְעוֹרְרִים
 רַחֲמִים, נִמְצְאִים שְׂמַחָה
 וְנִיחוּמִים, מִשׁוּם שְׁשׁוֹלְטִים
 עַל אוֹתוֹ הָרַע. זֶהוּ שְׁכָתוּב
 וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרָעָה. וַיִּנָּחֵם,
 מִשׁוּם ^(ששולט על הרעה) שֶׁנִּכְנַע
 הַדִּין הַקָּשָׁה, וְשׁוֹלְטִים
 הַרַחֲמִים.

שְׁנִינּוּ, בְּשַׁעָה שֶׁהַדִּינִים
 מִתְבַּשְׂמִים וְשׁוֹלְטִים
 הַרַחֲמִים, כָּל כְּתָר וְכְתָר שָׁב
 לְקִיּוּמוֹ, וְכָלֶם מִתְבָּרְכִים
 כְּאַחַד. וְכַשְׁשָׁבִים כָּל אַחַד
 וְאַחַד לְמִקְוֹמוֹ וְכָלֶם
 מִתְבָּרְכִים כְּאַחַד, וְהָאֵם
 מִתְבַּשְׂמַת בְּמִפְתָּחוֹת

הַחֲקוּקִים וְשָׁבִים לְצַדִּיקָה, אִז נִקְרָאת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַעוֹלָם מִתְכַּפֵּר, שְׁהַרֵי הָאֵם יוֹשְׁבַת
 בְּשִׂמְחָה שְׁלֵמָה, שְׁכָתוּב אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה, וְאִז נִקְרָא יוֹם הַכְּפוּרִים, שְׁכָתוּב בּוֹ לְטַהֵר אֶתְכֶם
 מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם. וְנִפְתָּחִים חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁל צְדָדִים חֲקוּקִים.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רה ע"א
סגולות קדושות השבת

וּכְשֵׁאוֹתֶם חֲכָמִים יוֹשְׁבִים
בְּאוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה, הָרוּחַ
הַעֲלִיּוֹנָה, צְרִיכִים לְשִׁמְשׁ
אֶת מִטָּתְכֶם, שֶׁהָרוּחַ הַזֶּה
מְמַשִּׁיכָה אַחֲרֶיהָ לְמַטָּה אֶת
כָּל אוֹתָן נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת,
וַיּוֹרְשִׁים קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים
בְּרוּחַ הַזֶּה נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
לְבַנְיָהֶם כְּרָאוּי.

כִּיּוֹן שֶׁהָרוּחַ הַזֶּה שׁוֹרֵה עַל
הָעוֹלָם, כָּל הָרוּחוֹת הָרְעוּת
וְכָל הַמְקַטְרְגִים הָרְעִים
הַסֹּתְלָקוּ מִן הָעוֹלָם, וְלֹא
צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עַל
שְׂמִירָה, מְשׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל
שְׂמוֹרִים בְּאוֹתָהּ רוּחַ, וְסִכַּת
שְׁלוֹם פּוֹרֶסֶת כְּנַפְיָהּ עֲלֵיהֶם,
וְהֵם שְׂמוֹרִים מֵהַכֹּל.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי שְׂנִינּוּ שְׁלֹא
יֵצֵא אָדָם יְחִידִי, לֹא בְּלִיל
רְבִיעִי שֶׁל שַׁבָּת וְלֹא בְּלִיל
שַׁבָּת, וְצָרִיף אָדָם לְהַשְׁמֵר. וְהֲרִי אִמְרָנוּ, שֶׁבְּלִיל הַשַּׁבָּת שְׂמוֹרִים אֲנָשִׁים מִכָּל הַמְקַטְרְגִים
שֶׁל הָעוֹלָם וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עַל שְׂמִירָה?

וְכֹר אֵינּוֹן חֲכִימִין, יִתְבִּין בְּהֵוֹא רוּחָא קְדִישָׁא,
רוּחָא עֲלָאָה, כְּעָאן לְשִׁמְשָׁא עַרְסִיָּהּ, דְּהֵאִי
רוּחָא אִמְשִׁיד אַבְתְּרִיה לְתַתָּא, כָּל אֵינּוֹן נְשָׁמְתִין
קְדִישִׁין, וַיִּרְתִּין קְדִישִׁי עֲלִיּוֹנִין, בְּהֵאִי רוּחָא,
נְשָׁמְתִין קְדִישִׁין לְבַנְיָהוֹן כְּדָקָא יְאוּת.

כִּיּוֹן דְּהֵאִי רוּחָא שְׂרָא עַל עֲלָמָא, כָּל רוּחִין בִּישִׁין,
וְכָל מְקַטְרְגִין בִּישִׁין, אִסְתְּלָקוּ מֵעֲלָמָא וְלֹא
כְּעִינּוּ לְצַלָּאָה עַל גְּטוֹרָא, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל אֵינּוֹן
גְּטוֹרִין בְּהֵוֹא רוּחָא, וְסִכַּת שְׁלוֹם פְּרִיסַת גְּדַפְתָּא
עֲלִיָּהּ, וְאֵינּוֹן גְּטוֹרִין מְכֻלָּא.

וְאִי תִימָא, הָא תְּנִינּוּ, דְּלֹא יְפּוּק בַּר נֶשׁ יְחִידָאִי,
לֹא בְּלִילִיא רְבִיעָאָה דְּשַׁבָּתָא, וְלֹא בְּלִילִיא
דְּשַׁבָּתָא, וּבְעִי בַר נֶשׁ לְאַסְתְּמָרָא. וְהֵאִי אִמְרָן,
דְּבְּלִילִיא דְּשַׁבָּתָא גְּטוֹרִין בְּנִי נֶשׁא מִכָּל מְקַטְרְגִין
דְּעֲלָמָא, וְלֹא כְּעִינּוּ לְצַלָּאָה עַל גְּטוֹרָא.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי
 סַעֲוֹדָתוֹ וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסַּעֲוֹדָה
 שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
 בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
 וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
 (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
 אַחַת מֵהֶם, מִרְאֵה פָגָם לְמַעֲלָה, וּמִרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב
 (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דְּהֵיָא
 שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קוּדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוֹ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינוּ,
 וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
 דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְּהֵיָא בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׂיִתָּא יוֹמִין,
 מֵהֵהוּא שְׁלִימוֹ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֲלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאִינוּן
 סַעֲוֹדָתִי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַע קוּדִישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֲלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאִינוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאִינוּן מֵהִיכַל
 דְּמַלְכָּא, דְּאִינוּן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאן דְּפָגִים
 חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אֵמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיה סָגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיה כְּתִיב, וְזֵרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עָלִיה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קֹאמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קֹאמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 370)

יד) פטירת משה רבינו ורבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי בת-קול

אודות פטירת משה רבינו איתא: בת-קול יצאה שמת משה. (ספרי סוף פרשת ברכה)
 משה רבינו בפטירתו ברת קלא נפלת מן שמיא. (בתרגום יונתן בן עזיאל על הפסוק ברכה לך, ה)
 וכן פטירת רבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי שיצאה מפתו וסליק באורא. (זהר חלק ג' דף רצ"ו:)
 הפעם שבז' אדר יום פטירת משה רבינו עליו השלום הוא יום אכל וצום, וביום ל"ג בעמר יום פטירת רבי שמעון בן יוחאי הילולא חדרה ושמחה בעולם, לפי שמשה רבינו עליו השלום בכה על יום מותו ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקיים מצוות הארץ, לכן הכל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורבי שמעון בן יוחאי שמח ביום מותו, ועמד ומצפה עליו: שאמר האידינא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא. הנה שמח וצפה עליו, עבדינן רעותיה, והיא הילולא לכל עלמא, כמו שכתב באדרא זוטא (האזינו דף רל"א:).
 בישראל מתאבלים בפטירת משה על שלא נכנס לארץ, ובל"ג לעמר אנו עושים משתה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנכנסו ברבי שמעון בן יוחאי. (הילולא רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי)
 ביום פטירת משה רבינו נשתכחו ג' מאות הלכות על ידי אבלם אחר משה רבינו, על בן הוא תענית. מה שאין בן בפטירת רבי שמעון בן יוחאי, שגלה הסודות וכל האדרא זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה והחדוה ביום ההוא שנתגלו הני רזין עילאין, לכן ל"ג לעמר הוא יום שמחה.
 (שער וששבר מאמרי חדש איה, מאמר ג'ל עיני, אות כ"ג)
 בין יום פטירת משה רבינו עליו השלום לבין יום פטירת הרבי שמעון בן יוחאי י"ח איר ישנם 70 יום, לרמז שהרבי שמעון בן יוחאי בא לגלות את סוד סתרי תורה, וזה שמחת הקדוש ברוך הוא הכי הגדולה, כי תורת הסוד הוא תורה לשמה, וזהו השמחה הגדולה של ל"ג בעמר, מה שאין בן בשבעה באדר. (אור יצחק פרק א')

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתֵּי שַׁבָּטִים

מֵהַתְּנָא הָאֱלָמִי

רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנַחֲמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶד וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶי אֲלֵפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֵן הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּוּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת פנחס דף רמ ע"א
תשובה מתוך הכנעה

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו'. (במדבר כח) כתיב (שמואל א טו) החפץ ליי בעלות וזבחים בשמע בקול יי וגו'. לית רעותא דקודשא בריך הוא, דיחוב בר נש, ועל חוביה יקריב קרבן. אלא קרבן דאיהו בלי חובה, דא איהו קרבן שלים, ואקרי שלמים, וקרבן תמיד אוף הכי, ואף על גב דמכפר על חובין.

רבי אבא פתח, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה וגו'. האי קרא אוקמוה, דרעותא דקודשא בריך הוא, לא אתרעי בקרבן דבר נש על חובין, אלא רוח נשברה. ובני נשא לא ידעי מאי קאמרי, והכי שמענא מבוצינא קדישא, דכד אתי בר נש לאסתאבא בחובין, אמשיך עליה רוח, מסטרא דמסאבא, ואתנאי על בר נש, ושלטי עליה לכל רעותא. וההוא סטרא מסאבא, אתגבר בחיליה ואתתקת, ושלטי עליה לרעותיה. אתי בר נש ושלטי עליה לאתדבא, מדבאין ליה.

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו'. כתיב (שמואל א טו) החפץ לה בעלות וזבחים בשמע בקול ה' וגו'. אין רצון הקדוש ברוך הוא שיתחייב בן אדם ועל חובו יקריב קרבן. אלא קרבן שהוא בלי חובה, זהו קרבן שלם, ונקרא שלמים. וקרבן תמיד גם כן, ואף על גב שמכפר על חובות.

רבי אבא פתח, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה וגו'. פסוק זה פרשוהו, שרצון הקדוש ברוך הוא, אין רצונו בקרבן של אדם על חטאיו, אלא רוח נשברה. ובני אדם לא יודעים מה אומרים. וכך שמענו מהמנורה הקדושה, שפאשר בא אדם להטמא בחטאיו, ממשיך עליו רוח מצד הטמאה, ומתגאה על האדם ושולט עליו לכל רצונו. ואותו צד הטמאה מתגבר בכחו ומתחזק, ושולט עליו שיעשה רצונו. בא אדם ושולט עליו להטהר - מטהרים אותו.

בְּזִמְנָא דְהָוָה בֵּי מְקוֹדְשָׁא קַיִים, אֶקְרִיב קַרְבְּנִיָּה, כָּל כַּפָּרָה דִּילִיָּה תִלְיָא עָלֶיָּה, עַד דְּאֶתְחַרַּט, וְתִכְר לְהֵהוּא רוּחַ מְגוֹ גְּאוּתָא דִּילִיָּה, וּמֵאַיְךָ לִיָּה. וְדָא הוּא תְּבִירוֹ, דְּהֵהוּא דְרָגָא דְּמִסְאַבָּא. וְכַד אֶתְכַר הֵהוּא רוּחַ מְסֻאַבָּא, וְקַרִיב קַרְבְּנִיָּה, דָּא אִיהוּ דְּאֶתְקַבַּל בְּרַעְוָא בְּדִקָּא יָאוּת.

וְאִי לָא אֶתְכַר הֵהוּא רוּחַ, לָא קַרְבְּנִיָּה כְּלוּם, וְלִכְלַבֵּי אֶתְמַסֵּר, דְּהָא קַרְבְּנָא דָּא לָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶלָּא מְכַלְבֵּי. וּבְגִין כֶּךָ זְבַחֵי אֱלֹהִים כְּדִקָּא יָאוּת, הוּא רוּחַ נְשַׁפְּרָה, דִּיתְכַר הֵהוּא רוּחָא מְסֻאַבָּא, וְלָא יִשְׁלוּט. וְעַל דָּא מָאן דִּיתְכַר לִיָּה כְּדִקָּא יָאוּת, עָלִיָּה כְּתִיב, (תהלים עח) רוּחַ הוֹלֵךְ וְלָא יָשׁוּב. לִיְהוִי הֵהוּא גְּבָרָא בְּאִבְטָחוּתָא, דְּלָא יִתּוּב לְגַבִּיָּה לְעַלְמִין. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, וְלָא יָשׁוּב. לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְּפָה, הֵהוּא גְּבָרָא דְּלָא אֶתְנַאֵי, וְלָא אֶתְעַנַּג בְּעַנּוּגִין דְּעַלְמָא, אֱלֹהִים לָא תְּבֹזָה, בְּיִקְרָא אִיהוּ לְגַבִּיָּה.

הֵתְגָאָה וְלָא הֵתְעַנַּג בְּתַעֲנוּגֵי הָעוֹלָם - אֱלֹהִים לָא תְּבֹזָה, בְּכַבוֹד הוּא אֶצְלוּ.

ספר אור הזהר (עמוד 371)

טו) מעשה נורא מהאר"י זכרוננו לברכה ובעל החרדים, שרקדו ביחד עם רבי שמעון בן יוחאי בל"ג בעמר

"החרדים" שהיה בזמן הבית יוסף והאר"י והאלשיך, היה משמש בבית המדרש בעיר הקדש צפת תבנה ותכונן, ואיש לא ידע מעצם גאונותו וקדושתו והחזיקוהו לאיש פשוט ותמים, פעם א' בהיותו בל"ג בעמר במרוץ, והיו שמה האר"י עם החבריא ורקד עמהם זמן רב לכבוד ההילולא. זמן אחד שהיה שם לבוש בגדים לבנים, בעל צורה ובעל קומה משכמו ולמעלה, והזנן הזה רקד לעצמו שם בשמחה עצומה עם חברת לנות אנשי בריתו שלא הפירום.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת וארא דף כו ע"ב - כו ע"א
סוד היחוד נלמד מלב האדם

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, הוּוּ שְׂכִיחֵי לִילֵיא חַד בְּבִי
אוֹשְׁפִיזֵיהוּ בְלוּד, קָמוּ לְאַשְׁתְּדִלָּא בְּאוּרֵייתָא.
פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (דְּבָרִים ד') וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם
וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. הַאי קָרָא
הָכִי מִיבֵעֵי לִיָּהּ. וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים
וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ. (אַלָּא זְכָאָה הוּא מֵאֵן דְּאַשְׁתְּדַל בְּאוּרֵייתָא)
תּוּ, (תָּא חַזִּי) וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ מִיבֵעֵי לִיָּהּ.

אַלָּא, אָמַר מִשָּׁה, אִי אַתְּ בְּעֵי לְמִיקָם עַל דָּא,
וְלִמְנַדַּע כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים, וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל
לְבָבְךָ וּכְדִין תִּנְדַּע לִיָּהּ. לְבָבְךָ: יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רָע,
דְּאַתְּכְלִיל דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד, כְּדִין תִּשְׁכַּח כִּי ה'
הוּא הָאֱלֹהִים, דְּהָא אֶתְכְלִיל דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד.
וְעַל דָּא וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ, לְמַנְדַּע מְלָהּ.

תּוּ אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, חִיבִין עֲבָדִין פְּגִימוּתָא
לְעִילָא, מָאִי פְּגִימוּתָא. דְּשִׁמְאָלָא לָא אֶתְכְלִיל
בִּימִינָא. דְּיֵצֵר רָע לָא אֶתְכְלִיל בְּיֵצֵר טוֹב, בְּגִין
חֻבְיָיהוּ דְּבְנֵי נְשָׂא. וּפְגִימוּ לָא עֲבָדִין, אַלָּא לֹון

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הָיוּ
מְצוּיִים לִילָה אֶחָד בְּבֵית
מְלוֹנָם בְּלוּד. קָמוּ לְהַתְּעַסֵּק
בַּתּוֹרָה. פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר
וְאָמַר, וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹתָ
אֶת לְבָבְךָ כִּי ה' הוּא
הָאֱלֹהִים. פְּסוּק זֶה כֶּף צָרִיף
(לְכַתְּבִים): וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם כִּי ה' הוּא
הָאֱלֹהִים וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ.
[אַלָּא אֲשֶׁרִיו מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בַּתּוֹרָה.] עוֹד,
[בְּאֵר רֵאחַ] וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ הִיא
צָרִיף (לְכַתְּבִים)!

אַלָּא, אָמַר מִשָּׁה, אִם אַתָּה
רוֹצֵה לְעַמֵּד עַל זֶה וְלִדְעַת כִּי
ה' הוּא הָאֱלֹהִים - וְהַשְּׁבוֹתָ
אֶל לְבָבְךָ, וְאִז תִּדַּע אוֹתוֹ.
לְבָבְךָ זֶה יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רָע,
שֶׁנִּכְלָל זֶה בְּזֶה, וְהוּא אֶחָד.
אִז תִּמְצָא כִּי ה' הוּא
הָאֱלֹהִים, שֶׁהָרִי נִכְלָל זֶה בְּזֶה
וְהוּא אֶחָד, וְעַל זֶה וְהַשְּׁבוֹתָ
אֶל לְבָבְךָ לְדַעַת הַדְּבָר.

עוֹד, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
רְשָׁעִים עוֹשִׂים פְּגָם לְמַעְלָה.
מֵהוּ הַפְּגָם? שֶׁהִשְׁמָאל לָא נִכְלָל בְּיָמִין, שֶׁיֵּצֵר הָרַע לָא נִכְלָל בְּיָצֵר טוֹב מִשׁוּם חֲטָאֵי בְּנֵי
הָאָדָם, וּפְגָם לָא עוֹשִׂים אַלָּא לָהֶם מִמֶּשׁ, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב שַׁחַת לוֹ לָא בְּנֵיו מוֹמָם. כְּבִיכּוֹל עוֹשִׂים

וְלֹא עוֹשִׂים. עוֹשִׂים - כְּדִי
 שְׁלֹא יִמְשְׁכוּ עֲלֵיהֶם בְּרִכּוֹת
 שְׁלִמְעֵלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְעֲצַר
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר,
 וְלֹא עוֹשִׂים - שֶׁהָרִי הַשָּׁמַיִם
 נוֹטְלִים אוֹתָם לְעֲצָמָם בְּרִכּוֹת
 מֵהַ שְׁצָרִיכִים, וְלֹא נוֹטְלִים
 לְהַמְשִׁיךְ לְמַטָּה, וְדַאי שֶׁזֶהוּ
 מוֹמָם שֶׁל אוֹתָם רְשָׁעִים.

עוֹד, לוֹ בּוֹ, שְׁלֹא נִכְלַל יָמִין
 בְּשִׁמְאֵל, בְּשִׁבִיל שְׁלֹא
 יִתְמַשְׁכוּ הַבְּרִכּוֹת לְמַטָּה. לֹא
 בְּאֶלֶף, שֶׁהָרִי לֹא נוֹטְלִים
 לְהַמְשִׁיךְ לְתַחְתּוֹנִים. מִי גָרַם
 אֶת זֶה? מִשּׁוֹם שֶׁרְשָׁעִים
 מְפָרִידִים יֵצֵר רָע מֵיֵצֵר טוֹב,
 וְנִדְבָקִים בְּיֵצֵר רָע.

בֹּא רֵא, יְהוּדָה בָּא מֵצַד
 הַשִּׁמְאֵל וְנִדְבַק בְּיָמִין כְּדִי
 לְנַצַּח עַמִּים וְלִשְׁבֹּר חֵילָם.
 שָׂאֵם לֹא נִדְבַק בְּיָמִין, לֹא
 יִשְׁבֹּר אֶת חֵילָם. וְאֵם תֵּאמֹר
 לָמָּה בְּיָמִין, וְהָרִי שְׁמֵאֵל
 מְעוֹרָר דֵּינִים בְּעוֹלָם?

אֵלָּא סוּד זֶה, בְּשַׁעֲהַ
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דָן אֶת
 יִשְׂרָאֵל, אֵינּוּ דָן אוֹתָם אֵלָּא
 מֵצַד הַשִּׁמְאֵל, כְּדִי שִׁיְהִיָּה
 דוּחָה אוֹתָם בְּשִׁמְאֵל וּמִקְרָב
 בְּיָמִין. אֲבָל לְשֹׂאֵר הָעַמִּים
 דוּחָה אוֹתָם בְּיָמִין וּמִקְרָב

אוֹתָם בְּשִׁמְאֵל, וְסִימְנָךְ גֵּר צְדָק, דוּחָה אוֹתָם בְּיָמִין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת טו) יְמִינְךָ הוּ' נֹאדָרִי

מִמֶּשׁ, הָרָא הוּא דְכִתִּיב, (דְּבָרִים ל"ב) שְׁחַת לוֹ לֹא בְּנִי
 מוֹמָם. כְּבִיכּוֹל עֲבָדִי וְלֹא עֲבָדִי. עֲבָדִי: דְּלֹא
 יִתְמַשְׁךְ עֲלֵיהוּ בְּרִכָּאן דְּלֵעִילָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר
 (דְּבָרִים י"א) וְעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר. וְלֹא
 עֲבָדִי: דְּהָא שְׁמַיָּא נְטִילֵי לוֹן לְגַרְמִייהוּ בְּרִכָּאן מֵהַ
 דְּאֶצְטְרִיד. וְלֹא נְטִילֵי לְאִמְשָׁכָא לְתַתָּא וְדַאי מוֹמָם
 דְּאֵינּוֹן חֲיִיבִין אִיהוּ.

תּוֹ, לוֹ בּוֹ, דְּלֹא אֶתְכִלִּיל יְמִינָא בְּשִׁמְאֵלָא, בְּגִין
 דְּלֹא יִתְמַשְׁכוֹן בְּרִכָּאן לְתַתָּא. לֹא בְּאֶלֶף,
 דְּהָא לֹא נְטִילֵי לְאִתְמַשְׁכָּא לְתַתָּאִי. מָאן גָּרִים דָּא.
 בְּגִין דְּחֲיִיבִין מְפָרִישִׁין יֵצֵר רָע מֵיֵצֵר טוֹב,
 וּמִתְדַבְּקִין בְּיֵצֵר רָע.

תָּא תְּזִי יְהוּדָה אֲתִי (דָּף כ"ז ע"א) מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא,
 וְאֶתְדַבֵּק בְּיְמִינָא, בְּגִין לְנַצַּחָא עַמִּין, וְלְתַבְרָא
 חֵילִיהוֹן. דַּאי לֹא אֶתְדַבֵּק בְּיְמִינָא, לֹא יִתְבַּר
 חֵילִיהוֹן. וְאִי תִימָא אֲמַאי בְּיְמִינָא. וְהָא שְׁמֵאֵלָא
 אֶתְעַר דֵּינִין בְּעֵלְמָא.

אֵלָּא רָזָא דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא דָן
 לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, לֹא דָן לְהוּ אֵלָּא מִסְטָרָא
 דְשִׁמְאֵלָא, בְּגִין דִּיהָא דְחִי לוֹן בְּשִׁמְאֵלָא, וּמִקְרָב
 בְּיְמִינָא. אֲבָל לְשֹׂאֵר עַמִּין, דְּחִי לוֹן בְּיְמִינָא, וּמִקְרָב
 לוֹן בְּשִׁמְאֵלָא. וְסִימְנָךְ גֵּר צְדָק, דְּחִי לוֹן בְּיְמִינָא,

אוֹתָם בְּשִׁמְאֵל, וְסִימְנָךְ גֵּר צְדָק, דוּחָה אוֹתָם בְּיָמִין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת טו) יְמִינְךָ הוּ' נֹאדָרִי

בַּכֹּחַ יְמִינָהּ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב.
מִקְרֵב אוֹתָם בְּשִׁמְאֵל, כְּמוֹ
שֶׁאֲמַרְנוּ.

מִשׁוּם כִּי, יְהוּדָה שֶׁהוּא מֵצַד
שִׁמְאֵל, נִדְבַק בְּיָמִין,
וּמִסְעוֹתָיו לְיָמִין, וְאוֹתָם
שֶׁעָמְדוּ הִתְחַבְּרוּ כֻלָּם לְיָמִין.
יִשְׁשַׁכֵּר שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה
שֶׁהוּא יָמִין, שֶׁכְּתוּב מִיָּמִינוֹ
אֵשׁ דָּת לָמוֹ. זְבוּלוֹן שֶׁהוּא
תוֹמֵךְ הַתּוֹרָה יָמִין, כִּנְאֻמֵּר
שׁוֹק הַיָּמִין. וְלִכֵּן יְהוּדָה
נִקְשָׁר מֵצַד זֶה וְזֶה. צָפוֹן
בְּמִים, שִׁמְאֵל בְּיָמִין.

רְאוּבֵן שֶׁחָטָא לְאָבִיו שָׂרָה
בְּיָמִין, וְהִתְקַשֵּׁר בְּשִׁמְאֵל,
וְנִדְבַק בּוֹ. וְלִכֵּן אוֹתָם
שֶׁנִּמְצְאוּ עִמּוֹ הֵם שִׁמְאֵל.
שֶׁמְעוֹן שֶׁהוּא שִׁמְאֵל מֵצַד
שֶׁל שׁוֹר, שֶׁכְּתוּב וּפְנֵי שׁוֹר
מִהַשִּׁמְאֵל. גָּד שׁוֹק שִׁמְאֵל,
כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"ט) גָּד גְּדוּד
יִגְדְּנוּ וְהוּא יִגְדַּע עֵקֶב. כֵּן
נִדְבַק דָּרוֹם בְּאֵשׁ, יָמִין
בְּשִׁמְאֵל.

וְעַל זֶה זֶה שֶׁאֲמַרְנוּ וְהַשְׁבַּת
אֶל לְבָבָהּ, לְהַכְלִילָם כְּאַחַד,
שִׁמְאֵל בְּיָמִין. אִז תִּדְעַע (דְּבָרִים ד')
כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. אָמַר רַבִּי
אָבָא, וְדַאי כִּי הוּא, וְעַכְשָׁו
יְדוּעַ, הוּא אֶהְרֵן וּמִלְשָׁה, הוּא

כְּמָה דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת ט"ו) יְמִינָהּ ה' נִאֲדָרִי בַּכֹּחַ יְמִינָהּ
ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב. מִקְרֵב לוֹן בְּשִׁמְאֵל כְּמָה דְאֲמַרְנָן.

בְּגִינֵי כִּי, יְהוּדָה דְאִיהוּ מְסַטֵּר שִׁמְאֵל, אֶתְדַבֵּק
בְּיָמִינָהּ, וּמְטַלְנֵי לְיָמִינָהּ. וְאִינוּן דְעַמִּיּוּה
אֶתְחַבְּרוּ כְּלָהוּ לְיָמִינָהּ. יִשְׁשַׁכֵּר דְלַעֵי בְּאוּרֵייתָא,
דְאִיהוּ יְמִינָהּ, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ל"ג) מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ.
זְבוּלוֹן דְאִיהוּ תְּמִיד אוּרֵייתָא יְמִינָהּ, כְּמָה דְאֶתְ
אָמַר שׁוֹק הַיָּמִין. וְעַל דָּא יְהוּדָה אֶתְקַשֵּׁר מְסַטֵּרָא
דָּא וְדָא. צָפוֹן בְּמִים, שִׁמְאֵל בְּיָמִינָהּ.

רְאוּבֵן דְחָטָא לְגַבֵּי אָבִיו, שָׂרָא בְּיָמִינָהּ, וְאֶתְקַשֵּׁר
בְּשִׁמְאֵל, וְאֶתְדַבֵּק בֵּיהּ. וְעַל דָּא, אִינוּן
דְאֶשְׁתַּכְּחוּ עַמִּיּוּה, אִינוּן שִׁמְאֵל. שֶׁמְעוֹן דְאִיהוּ
שִׁמְאֵל מְסַטֵּרָא דְשׁוֹר, דְכְּתִיב, (יִחְזַקְא א') וּפְנֵי שׁוֹר
מִהַשִּׁמְאֵל. גָּד שׁוֹקָא שִׁמְאֵל, כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית מ"ט) גָּד
גְּדוּד יִגְדְּנוּ וְהוּא יִגְדַּע עֵקֶב. הָכָא, אֶתְדַבֵּק דָּרוֹם
בְּאֵשׁ, יְמִינָהּ בְּשִׁמְאֵל.

וְעַל דָּא הָא דְאֲמַרְנָן וְהַשְׁבַּת אֶל לְבָבָהּ, לְאֶכְלָלָא
לוֹן כְּחַדָּא, שִׁמְאֵל בְּיָמִינָהּ. כִּדִּין תִּדְעַע (דְּבָרִים
ד') כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. אָמַר רַבִּי אָבָא וְדַאי הָכִי
הוּא, וְהַשְׁתָּא יְדִיעָא, הוּא אֶהְרֵן וּמִלְשָׁה, הוּא מִלְשָׁה
וְאֶהְרֵן, רוּחָא בְּמִיָּא, וּמִיָּא בְּרוּחָא, לְמַהוּי חַד. וְעַל
דָּא כְּתִיב הוּא.

מִלְשָׁה וְאֶהְרֵן, רוּחַ בְּמִים, וּמִים בְּרוּחַ, לְהִיּוֹת אַחַד, וְעַל זֶה כְּתוּב הוּא.

רַבִּי אֲבָא פָתַח וְאָמַר, (דברים ו') וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת ה'
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ.
כִּהְיִי גֵוּוֹנָא הָכָא אֶתְרַמְיִז יְחֻדָּא קִדְיִשָּׁא, וְאִזְהָרָה
הוּא לְבַר נָשׁ, לְיַחְדָּא שְׂמָא קִדְיִשָּׁא כְדָקָא יְאוּת,
בְּרַחֲמֵי עֵלְאָה. בְּכָל לְבַבְךָ: דָּא יְמִינָא וְשְׂמָאלָא
(נ"א קִדְיִשָּׁא) דְּאִקְרִי יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רָע. וּבְכָל נַפְשְׁךָ:
דָּא נַפְשׁ דְּדוּד, דְּאֶתְיַהֲבֵת בִּינֵיהוּ. וּבְכָל מְאֹדְךָ
לְאַכְלֵלָא לֹוֹן לְעֵילָא בְּאַתָּר דְּלִית בֵּיה שְׁעוּרָא.
הָכָא הוּא יְחֻדָּא שְׁלִים לְמַרְחָם לִיה לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא כְדָקָא יְאוּת.

יְחֻד שְׁלֵם לְאַהֲבָתְךָ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּרַאוי.

רַבִּי אֲבָא פָתַח וְאָמַר, (שם ו')
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדְךָ. כְּמוֹ זֶה כָּאן גְּרַמְזו
הַיְחוד הַקְּדוֹשׁ, וְאִזְהָרָה הוּא
לְאָדָם לְיַחַד אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
כְּרַאוי בְּאַהֲבָה עֲלֵיוֹנָה. בְּכָל
לְבַבְךָ - זֶה יְמִין וְשְׂמָאל (קְדוֹשׁ)
שְׁנֵקְרָאִים יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רָע.
וּבְכָל נַפְשְׁךָ - זֶה נַפְשׁ דְּדוּד
שְׁנַתְנָה בִּינֵיהֶם. וּבְכָל מְאֹדְךָ
- לְהַכְלִילֵם לְמַעְלָה בְּמַקּוֹם
שְׂאִין בּוֹ שְׁעוּר. כָּאן הוּא

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 371)

בְּתוֹךְ הַרְקוּדִין וְהַמְחֻלוֹת קִפְצֵי הָאֶרֶץ וְאֶחָז בֵּיד אוֹתוֹ הַזְּקוֹן הַנּוֹפֵר, וְרַקְדוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדוֹ זְמַן רַב, אַחַר
 כִּד אֶחָז הָאֶרֶץ בֵּיד הַחֲרָדִים וְרַקְדוּ עִמּוֹ גַם בֶּן הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב. וְאַחַר שִׁיצְאוּ מִשָּׁם, הִרְהִיבוּ
 עַז בְּנַפְשָׁם תְּלִמְיָדֵי הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ לֵאמֹר: אַל נָא יַחַר בְּעֵינֵי אֲדוֹנָנוּ אִם נִשְׂאֵל אוֹתוֹ בְּנוֹגַע לְכַבּוֹדוֹ
 הָרֵם וּבְנוֹגַע כְּבוֹד הַתּוֹרָה בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר, כִּי מַה שְׂרַקְדוּ עִם הַזְּקוֹן, אִין אָנוּ מְפִירִים אוֹתוֹ, וּבְרַדְיֵי אָדָם
 גְּדוֹל הוּא. אֲבָל מַה שְׂרַקְדוּ עִם הַשֶּׁמֶשׁ הַרַב רַבִּי אֶלְעָזָר אֲזִכְרֵי (הַחֲרָדִים) הַגֵּם שֶׁהוּא יֵרָא שְׁמִים. אֲבָל
 אִין זֶה כְּבוֹד רַבִּינוּ, רַבֵּן שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל. הָאֶרֶץ שִׁמְעָה דְּבָרֵיהֶם וְשִׁחַק. אַחַר כִּד הִשִּׁיב לָהֶם: אִם הִתְנָא
 הָאֱלֹקִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, רַקְדוּ עִמּוֹ בַּיְחוד, שְׂאֵנִי הַצֵּעִיר לֹא יִהְיֶה לִי לְכַבּוֹד לְרַקְדוּ עִמּוֹ? הַתְּלִמִּידִים
 הַבִּינּוּ שֶׁהַזְּקוֹן הַנּוֹפֵר הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּכַבּוֹדוֹ וּבְעֵצְמוֹ. וּמֵאַז נֹדַע הַדְּבָר מִי הוּא הַמְשַׁמֵּשׁ
 הַנּוֹפֵר (הַחֲרָדִים) שְׂמַחְמַת צְנִיעוּתוֹ לֹא נֹדַע צְדָקָתוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, שְׁכָל יְמֵי קַיָּם מִקְרָא מְלֵא וְהַצְנַע לְכַת
 עִם אֱלֹקִי. (תּוֹרַת דְּבָרֵי יַחְזִקְאֵל הַחֲרָשׁ)

טו) לְמוֹד הַזֶּהָר בְּהִילוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי

בְּלִקוּטֵי הַש"ס לְהָאֶרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה [בְּרִכּוֹת ו:]: פְּתַב: אֲנִירָא דְבִי הִילוּלִי מִלִּי, פִּרְשׁ שֶׁהִנֵּה זֶה סוּד
 הִילוּלָא דְצַדִּיקָא שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בּוֹ בְּיוֹם פְּטִירַת הַצַּדִּיק מִן הָעוֹלָם אִין הָעַסְק כִּי אִם
 בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים אֲשֶׁר חָדַשׁ הוּא. וְזֶה סוּד אֲנִירָא דְבִי הִילוּלִי מִלִּי, פְּרוּשׁ מְלוּלוֹ וּדְבָרָיו אֲשֶׁר
 חָדַשׁ הוּא, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

רַבִּי יוֹסִי תָמָה מְדוּעַ מְזַנְיָחִים אֶפְלוּ רַנַּע מִלְמוּד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּל"ג. כִּה אָמַר תְּלִמִּידוֹ רַבִּי יוֹסִי תּוֹוֹהֵנָא
 עַל חֲכִימֵי דְרָא, הִיךְ שְׂבָקוֹן אֶפְלוּ רַנַּעָא חֲדָא, לְמִיקָם קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא, בְּעוֹד דְרַבִּי
 שְׁמַעוֹן קָאִים בְּעֵלְמָא. (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ חֵלֶק ב' קמ"ט.)

יו) לְלַמֵּד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵם בְּל"ג בְּעֵמֶר, בְּכַנּוּפִיא כָּל הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים שְׂבָעִיר - אֲשֶׁרִי
 שִׁיצְחוּ בְּסִפְרָא שְׂבָחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאי אוּ בְּסִפְרָא הִילוּלָא רַבָּה לְהַגּוֹת בְּל"ג בְּעֵמֶר לִילוֹ וְיוֹמוֹ
 וְצַדִּיק יַבְחֵן הַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל בְּנַפְשׁוֹ בְּקִרְיָתוֹ.

ל"ג לְעֵמֶר בְּכָל תְּפֻצוֹת יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים הִילוּלָא רַבָּה עַל הַקְּדוֹשׁ הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאי
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְהִירָא לְנַפְשׁוֹ יִהְיֶה בְּמוֹרָא וְיִרְאָה וּפְחַד כָּל הַלִּילָה, כִּדִּי שְׂתַּחֲא זְכוּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי
 יוֹחָאי וּחֲבָרָיו חוֹפֵף עֲלֵיו כָּל הַיּוֹם.

מקור המאמר בזהר פרשת מצורע דף נה ע"א-ב
סוד היסורים ותועלתם לאדם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כְּתִיב, (ויקרא טו) וְהִזְרַתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאתֶם וְגו' בְּטִמְאָם אֶת מִשְׁכְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם. וְהִזְרַתֶּם, כִּהְיִיתֶם זָרִים, דְּאִיהוּ זָר מִכְּלָהוּ, וְלֹא אֶתְחַבֵּר בְּכֶּמָה דְּלִיתִיהּ דִּילִיהּ.

וְתָא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּמִסְתַּאבִּין בְּנֵי נָשָׂא לְתַתָּא, מִסְתַּאבִּין לֹון בְּכֹלָא, וְהָא אֶתְמַר. אֲבָל,

בְּשַׁעְתָּא דְּרוּחַ מְסַאבָּא אֶתְעַר (ס"א לְתַתָּא, אֶתְעַר רוּחַ וכו') חֲשַׁבְתוּן זָר, אֶלָּא רוּחַ מְסַאבָּא דְּלְתַתָּא, אֶתְעַר רוּחַ מְסַאבָּא אַחְרָא, וְאֶתְיַהִיב לִיהּ רִשׁוּתָא לְנַחְתָּא לְעֵלְמָא. מָאִי רִשׁוּתָא, רִשׁוּתָא דְּקְדוּשָׁה דְּהוּה נַחִית וּמַחִי בֵּיהּ, לָא אֶשְׁתַּכַּח, וְאֶסְתַּלַּק, וּכְדִין אֶתְגַּלְיָא דִּינָא, לְקַבְּלִיהוּן דְּחַיִּיבִין, וְאוּסִיף דִּינָא עַל דִּינֵיהּ, וּכְדִין, תִּרִין רוּחִין מִשְׁתַּכְּחִין בְּעֵלְמָא, חַד, רוּחָא דְּדִינָא, וְחַד, רוּחָא דְּמְסַאבָּא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֶצְטְרִיכְנָא הָכָא לְמִימַר מְלָה דְּאוּלִּיפְנָא מֵאבָּא. תָּא חַזִּי, הָכָא יִלְפִינָן מִנְּגַע דְּבֵיתָא. דְּכִד רוּחָא מְסַאבָּא שְׂרִיא בְּבֵיתָא

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (ויקרא טו) וְהִזְרַתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאתֶם וְגו' בְּטִמְאָם אֶת מִשְׁכְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם. וְהִזְרַתֶּם, כְּמוֹ הַזָּר הַזֶּה, שֶׁהוּא זָר מִכָּלֶם וְלֹא מִתְחַבֵּר בְּכֶמָה שְׂאִינוּ שְׁלוֹ.

וּבֵּא רְאֵה, בְּשַׁעַה שְׂאֵנְשִׁים מִטְּמֵאִים לְמַטָּה, מִטְּמֵאִים אוֹתָם בְּכֹל, וְהִרִי זֶה נֶאֱמַר. אֲבָל בְּשַׁעַה שְׁרוּחַ טְמֵאָה מִתְעוֹרְרַת (לְמַטָּה, מִתְעוֹרְרַת רוּחַ וכו') נַחֲשַׁבְתֶּם כְּזָר, אֶלָּא רוּחַ טְמֵאָה שְׁלִמְטָה מְעוֹרְרַת רוּחַ טְמֵאָה אַחְרַת, וְנִתְנַת לָהּ רִשׁוּת לְרַדַּת לְעוֹלָם. אִיזוּ רִשׁוּת? רִשׁוּת שְׁל קְדוּשָׁה, שְׁהִיָּה יוֹרֵד וּמְכַה בּוֹ, לֹא נִמְצָא וּמְסַתְּלַק, וְאִז מִתְגַּלְהַת הַדִּין כְּנִגְדַת הַרְשָׁעִים, וּמוּסִיף דִּין עַל דִּינוֹ. וְאִז שְׁתֵּי רוּחוֹת נִמְצָאוֹת בְּעוֹלָם, אַחַת רוּחַ הַדִּין, וְאַחַת רוּחַ הַטְּמֵאָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַצְטְרַכְתִּי כָּאֵן לּוֹמַר דְּבַר טְמֵאָה שׁוֹרְהַ בְּבֵית וְהַקְדוּשָׁה

שְׁלִמְדְתִי מֵאבִי. בֵּא רְאֵה, כָּאֵן לְמַדְנּוּ מִנְּגַע הַבֵּית, שְׁכְּשְׁרוּחַ

בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְטַהַר
 אוֹתוֹ, שׁוֹלַח נִגְעַ צָרַעַת
 בְּבֵית לְהִלָּחֵם זֶה עִם זֶה,
 וְאוֹתוֹ הַנִּגַּע לֹא סָר מֵהַבַּיִת.
 וְאִף עַל גֵּב שְׁרוּחַ טְמֵאָה
 הִסְתַּלְּקָה מֵאוֹתוֹ בֵּית, עַד
 שִׁינְתְּצוּ אֶת הַבַּיִת, הָאֲבָנִים
 וְהַעֲצִים וְהַכֹּל, אֲזַ נְטַהַר
 הַמָּקוֹם.

כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁנִּמְצָא וּמְעִיר
 רוּחַ טְמֵאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו,
 כְּשֶׁרוּצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְטַהַר אֶת הָעוֹלָם, מִתְעוֹרְרֵת
 רוּחַ דִּין קָשָׁה, וְנִמְצָאֵת
 בְּעוֹלָם, וְשׁוֹרָה עַל אוֹתָהּ
 רוּחַ טְמֵאָה, וְנִלְחָמוֹת זֶה עִם זֶה
 עַד שֶׁתֵּעָבֵר מִן הָעוֹלָם.
 וְאוֹתָהּ רוּחַ הַדִּין הַקָּשָׁה לֹא
 מִסְתַּלְּקֵת מִמָּקוֹמָהּ עַד
 שִׁינְתֵּן אֶת הַמָּקוֹם, אֵיבָרִים
 וְעֲצָמוֹת וְהַכֹּל, וְאֲזַ נְטַהַר
 הָעוֹלָם, וְעוֹבְרוֹת מִמֶּנּוּ
 רוּחוֹת שֶׁל טְמֵאָה, וְהָעוֹלָם
 נִמְצָא בְטַהַר.

וְעַל זֶה שֶׁנִּינּוּ, הֵבֵא לְטֵמֵא
 מִטְּמָאִים אוֹתוֹ וְדָאִי. אוֹי
 לְאָדָם כְּשֶׁשׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ
 טְמֵאָה וְנִמְצָא עִמָּה בְּעוֹלָם,
 שְׂוֵדָאִי יִדַע שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא רוּצָה לְבַעֲרוֹ מִן הָעוֹלָם.
 הַמְלִךְ הַקָּדוֹשׁ, וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם
 קָמוּ וְהִלְכוּ.

וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּעֵי לְדַכָּאָה לִיה, שְׁדַר נִגְעַ
 צָרַעַת בְּבֵיתָא, לְקַטְרָגָא דָּא בְּדָא, וְהָהוּא נִגְעַ לָא
 אֲעֵדִי מִבֵּיתָא, וְאִף עַל גֵּב דְרוּחַ מְסֵאֲבָא אִסְתַּלְּקַ
 מֵהָהוּא בֵּיתָא, עַד דִּינִתְצוּן בֵּיתָא, אֲבָנִין וְאֲעִין
 וְכֹלָא, כְּדִין אֲתִדְכִי אֲתֵרָא.

בְּהַאי גְּוֹנָא, מָאן דְּאִסְתַּאֲבַ וְאֲתַעַר רוּחָא
מְסֵאֲבָא וְשִׁאֲרֵי עָלָיו, כִּד בְּעֵי קוּדְשָׁא
בְּרוּךְ הוּא לְדַכָּאָה עֲלֵמָא, אֲתַעַר רוּחַ דִּינָא
תְּקִיפָא, וְאֲשִׁתְּכַח בְּעֲלֵמָא וְשִׁרְיָא עַל הָהוּא רוּחַ
מְסֵאֲבָא, וּמְקַטְרָגֵי דָּא בְּדָא, עַד (דף נ"ה ע"ב) דִּיתַעֲפֵר
מֵעֲלֵמָא, וְהָהוּא רוּחָא דִּינָא תְּקִיפָא, לָא אִסְתַּלְּקַ
מֵאֲתֵרִיָּה עַד דִּינִתְצֵן אֲתֵר, שִׁיפִין וְגֵרְמִין וְכֹלָא,
כְּדִין אֲתִדְכִי עֲלֵמָא וְאֲתַעֲבֵרוּ מִצִּיּוּה רוּחִין מְסֵאֲבִין,
וְעֲלֵמָא אֲשִׁתְּכַח בְּדָכִין.

וְעַל דָּא תְּנִינּוּ, אֲתָא לְאִסְתַּאֲבָא מְסֵאֲבִין לִיה
וְדָאִי. וְוִי לִיה לְבַר נֶשׁ כִּד שִׁאֲרֵי עָלִיָּה רוּחַ
מְסֵאֲבָא, וְאֲשִׁתְּכַח בֵּיה בְּעֲלֵמָא, דְּוִדָּאִי לִינְדַע,
דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּעֵי לְבַעֲרָא לִיה מִן עֲלֵמָא.
זְכָאִין אֵינִין צְדִיקָאִי דְכִלְהוּ קְדִישִׁין, וְאֲשִׁתְּכַחוּ
בְּקְדוּשָׁה קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, וְשִׁרְיָא עָלֵיהוּ רוּחַ
קְדִישָׁא, בְּהַאי עֲלֵמָא וּבְעֲלֵמָא דָּאֲתִי. כִּיּוֹן דָּאֲתָא
צְפֵרָא קָמוּ אֲזִלוּ.

אֲשִׁרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁכָּלָם קְדוּשִׁים וְנִמְצָאִים בְּקְדוּשָׁה לְפָנֵי
 רוּחַ הַקָּדוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כִּיּוֹן שֶׁבָּא הַבְּקָר,

מקור המאמר בזהר פרשת ויחי דף רמג ע"ב - רמז ע"א
סדר תיקון התפלה הראוי

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזַקְיָה הָיוּ אֲזָלִי לְמַחְמֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן
בְּקַפּוּטְקִיא, אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, הֵאֵי דְאַמְרִינָן
לְעוֹלָם יְסִידָר פֶּר נָשׁ שְׁבַחָא דְמַרְיָה, וּלְבַתָּר יִצְלִי
צְלוֹתֶיהָ, הֵאֵי מָאן דְּלַבִּיה טָרִיד, וּבְעֵי לְצַלָּאָה
צְלוֹתֶיהָ, וְאִיהוּ בְּעָקוּ, וְלֹא יָכִיל לְסִדְרָא שְׁבַחָא
דְּמַרְיָה בְּדָקָא יְאוּת, מָאֵי הוּא.

אָמַר לִיָּהּ, אַף עַל גַּב דְּלֹא יָכִיל לְכוּנָא לְבָא
וְרַעוּתָא, סְדוּרָא וְשְׁבַחָא דְמַרְיָה אַמְאֵי גַרַע,
אַלָּא יְסִידָר שְׁבַחִיה דְמַאֲרִיָּה, אַף עַל גַּב (דף רמז ע"א) דְּלֹא
יָכִיל לְכוּנָא, וַיִּצְלִי צְלוֹתֶיהָ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
מ) תְּפִלָּה לְדָוִד שְׁמָעָה ה' צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי, שְׁמָעָה
ה' צֶדֶק בְּקִדְמִיתָא, בְּגִין דְּאִיהוּ סְדוּרָא דְשְׁבַחָא
דְּמַרְיָה. וּלְבַתָּר הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי. מָאן
דִּיכִיל לְסִדְרָא שְׁבַחָא דְמַרְיָה, וְלֹא עָבִיד, עֲלִיָּה
כְּתִיב, (ישעיה ט) גַּם כִּי תִרְבוּ תְּפִלָּה אֵינְנִי שׁוֹמֵעַ יְדִיכֶם
וְגו'.

כְּתִיב, (שמות כט) אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֹבִים. תְּפִלוֹת
עָלְיוּ כְּתוּב (ישעיה א) גַּם כִּי תִרְבוּ תְּפִלָּה אֵינְנִי שׁוֹמֵעַ יְדִיכֶם וְגו'.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזַקְיָה הָיוּ
הוֹלְכִים לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּקַפּוּטְקִיא. אָמַר
רַבִּי חֲזַקְיָה זֶה שְׁאֲמַרְנוּ
לְעוֹלָם יְסִידָר אָדָם שְׁבַחוּ
שֶׁל רַבּוֹנוּ וְאַחַר כֵּן יִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּתוֹ. מִי שֶׁלְּבוּ טְרוּד
וְרוּצָה לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ,
וְהוּא בְּצָרָה, וְלֹא יָכוֹל
לְסִידָר אֶת שְׁבַח רַבּוֹנוּ
כְּרַאוּי, מָה הוּא?

אָמַר לוֹ, אַף עַל גַּב שֶׁלֹּא
יָכוֹל לְכוּן לְבוֹ וְרַצוֹנוֹ, סְדוּר
וְשְׁבַח שֶׁל רַבּוֹנוּ לְמָה
שִׁיגָרַע? אַלָּא יְסִידָר אֶת
שְׁבַח רַבּוֹנוּ אַף עַל גַּב שֶׁלֹּא
יָכוֹל לְכוּן, וַיִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ.
זֶהוּ שְׁכָתוּב תְּפִלָּה לְדָוִד
שְׁמָעָה ה' צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה
רִנָּתִי. שְׁמָעָה ה' צֶדֶק -
בְּתַחֲלָה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא סְדוּר
שֶׁל שְׁבַח רַבּוֹנוּ. וְאַחַר כֵּן
הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה
תְּפִלָּתִי. מִי שֶׁיָּכוֹל לְסִידָר
שְׁבַח רַבּוֹנוּ וְלֹא עוֹשֶׂה,

כְּתוּב (שמות כט) אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֹבִים.

תַּפְלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִין תִּקְנוּם.
 בֹּא רֵאָה, בְּהִתְעוֹרְרוֹת
 שְׁלֵמֹתָה מִתְעוֹרָר גַּם
 לְמַעַלָּה, וּבְהִתְעוֹרְרוֹת
 שְׁלֵמֹתָה גַם כִּי לְמַעַלָּה
 מִמֶּנּוּ, עַד שְׂמִיָּעָה
 הִתְעוֹרְרוֹת לְמָקוֹם שְׂצָרִיךְ
 הַיָּר לְהִדְלֹק וְנִדְלָק,
 וּבְהִתְעוֹרְרוֹת הָעֵשׂוֹן
 שְׁלֵמֹתָה נִדְלָק נֵר לְמַעַלָּה,
 וְכִשְׁזָה נִדְלָק [מְנֹרוֹת], כָּל
 הַמְּנֹרוֹת הָאֲחֵרוֹת דּוֹלְקוֹת,
 וּמִתְבָּרְכִים מִמֶּנּוּ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת. נִמְצָא
 שֶׁהִתְעוֹרְרוֹת הַקָּרְבָּן תִּקְוֹן
 הָעוֹלָם וְהַבְּרָכוֹת שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָמוֹת.

הֲרֵי כִיֶּצֵד? מִתְחִיל הָעֵשׂוֹן
 לְעֵלוֹת, אוֹתָם דִּיּוֹקְנָאוֹת
 קְדוּשִׁים שְׂמֵמָנִים עַל הָעוֹלָם
 נִהְיִים [נִתְקַנְיָם] לְהִתְעוֹרָר,
 וּמִתְעוֹרְרִים אֶת הַדְּרָגוֹת
 בְּתִשׁוּקָה עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ
 שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים קד) הַכְּפִירִים
 שְׂאֵגִים לְטָרֵף וְגו'. אֵלֶּה
 מִתְעוֹרְרִים לְדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 שְׂמֵעֲלִיָּהוּ עַד שֶׁהִתְעוֹרְרוֹת
 מְגִיעָה, עַד שֶׁרוּצָה הַמֶּלֶךְ לְהִתְגַּבֵּר בְּגִבְרָה.

כְּנֶגֶד תְּמִידִין תִּקְנוּם. הָא חֲזִי, בְּאִתְעוֹרוֹתָ דְלִתְתָא,
 אִתְעַר הָכִי נָמִי לְעֵילָא. וּבְאִתְעוֹרוֹתָ דְלְעֵילָא, הָכִי
 נָמִי לְעֵילָא מְנִיָּה, עַד דְמָטִי אִתְעוֹרוֹתָ לְאַתְר דְבְעָיָא
 בוּצִינָא לְאַדְלָקָא וְאַדְלִיק. וּבְאִתְעוֹרוֹתָ דְתִנְנָא
 דְלִתְתָא, אֲדִלִיק בוּצִינָא לְעֵילָא, וְכַד הָאִי אֲדִלִיק
 (בוּצִינָא), כְּלָהוּ בוּצִינָא אַחֲרֵינָא דְלִקְוֹן, וּמִתְבָּרְכָאן מְנִיָּה
 כְּלָהוּ עַלְמִין. אֲשֵׁתִּיבָה, דְאִתְעוֹרוֹתָ דְקָרְבָּנָא תִּקְוִינָא
 דְעַלְמָא, וּבְרָכָאן דְעַלְמִין כְּלָהוּ.

הָא כִיֶּצֵד, שְׂאֲרֵי תִנְנָא לְסִלְקָא, אִינוּן דִּיּוֹקְנֵי
 קְדִישִׁין דְמִמֶּנּוּ עַל עַלְמָא אִתְהַנּוּן (ס"א אִתְתְּקִינוּ)
 לְאִתְעָרָא, וּמִתְעָרִין לְדְרָגִין בְּכִסּוּפָא דְלְעֵילָא, כְּמָה
 דְאִתְ אָמַר, (תְּהִלִּים קד) הַכְּפִירִים שְׂאֵגִים לְטָרֵף וְגו'. אֵלֶּיִן
 אִתְעָרִין לְדְרָגִין עֲלָאִין דְעֲלִיָּהוּ, עַד דְמָטִי אִתְעוֹרוֹתָ,
 עַד דְבְעֵי מְלָכָא לְאִתְחַבְּרָא בְּמִטְרוּנִיתָא.

וּבְכִסּוּפָא דְלִתְתָא, נְבָעִין מִיִּין תְּתָאִין, לְקַבְּלָא מִיִּין
 עֲלָאִין, דְהָא לָא נְבָעִין מִיִּין עֲלָאִין, אֵלָא
 בְּאִתְעוֹרוֹתָ דְכִסּוּפָא דְלִתְתָא, וְכִדִּין תִּיּאֻבְתָּא
 אִתְדַּבְּקִי, וְנְבָעִין מִיִּין תְּתָאִין לְקַבְּלָא מִיִּין עֲלָאִין, וְעַלְמִין
 מִתְבָּרְכָאן, וּבוּצִינָא כְּלָהוּ דְלִקְוֹן, וְעֲלָאִין וְתְתָאִין
 מְשִׁתְּכִי בְּבְרָכָאן.

וּבְתִשׁוּקָה שְׁלֵמֹתָה נּוֹבְעִים מִים תְּחַתּוֹנִים כְּנֶגֶד מִים עֲלִיוֹנִים, שֶׁהֲרֵי לֹא נּוֹבְעִים מִים
 עֲלִיוֹנִים אֲלָא בְּהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל תִּשׁוּקָה שְׁלֵמֹתָה, וְאִזּוֹ הַתִּשׁוּקָה נִדְבְּקָת, וְנּוֹבְעִים מִים
 תְּחַתּוֹנִים כְּנֶגֶד מִים עֲלִיוֹנִים, וְהָעוֹלָמוֹת מִתְבָּרְכִים, וְכָל הַמְּנֹרוֹת דּוֹלְקוֹת, וְעֲלִיוֹנִים
 וְתְחַתּוֹנִים נִמְצָאִים בְּבְרָכוֹת.

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף עג ע"ב
חובת הזהירות מכל חטא

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים נא) **כִּי פָשַׁעִי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד. כִּמָּה אֵיךְ לִבִּי אָדָם לְהַשְׁמֵר מִחַטָּאתֵיהֶם לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהִרִי אַחֵר שְׁחָטָא אָדָם, רְשׁוּם חָטָאוֹ לְמַעַלְהָ וְלֹא נִמְחַק, רַק בְּכַח שֶׁל תְּשׁוּבָה רַבָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה ב) כִּי אִם תִּכְבְּסִי בַנְּתָר וְתִרְבִּי לָךְ בְּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֶיךָ לְפָנָי.**

בֹּא רְאֵה, כִּיִּן שְׁחָטָא אָדָם לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פַּעַם אַחַת - עוֹשֶׂה רָשָׁם. וְכִשְׁחָטָא בּוֹ פַּעַם שְׁנֵיָה - מִתְחַזֵּק יוֹתֵר אוֹתוֹ הָרָשָׁם. חָטָא בּוֹ פַּעַם שְׁלִישִׁית - מִתְפַּשֵּׁט אוֹתוֹ הַכֶּתֶם מִצַּד זֶה לְצַד זֶה, וְאִז כְּתוּב נִכְתָּם עֲוֹנֶיךָ לְפָנָי.

בֹּא רְאֵה, כִּיִּן שְׁחָטָא דוֹד הַמְּלָךְ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הָעֶסֶק שֶׁל בֵּת שֶׁבַע, חָשַׁב שְׁאוֹתוֹ חָטָא נְרָשָׁם עָלָיו לְעוֹלָמִים. מֵה כְּתוּב?

(שמואל-ב יב) גם ה' העביר חטאתך לא תמות. העביר אותו הרשם מלפניו.

פָּתַח וְאָמַר (תהלים נא) **כִּי פָשַׁעִי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד. כִּמָּה אֵיךְ לִוֵּן לְבַנִּי נִשְׂא לְאַסְתִּמְרָא מִחוּבֵיָהּוּ מִקְמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דִּהָא לְבַתָּר דְּחָטָא בַר נָשׁ רָשִׁים הוּא חוּבֵיָהּ לְעֵילָא וְלֹא אֶתְמַחֵק בַּר פְּתוּקָפָא דְתִיּוּבְתָא סְגִיָא. כִּמָּה דֹּאֲתָ אָמַר, (ירמיה**
א) כִּי אִם תִּכְבְּסִי בַנְּתָר וְתִרְבִּי לָךְ בְּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֶיךָ לְפָנָי.

תָּא חַוִּי, כִּיִּן דְּחָב בַּר נָשׁ קְמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמַנָּא חָדָא עֶבֶד רְשִׁימוֹ. וְכַד חָב בֵּיהּ זְמַנָּא תְּנִינָא אֶתְתַּקַּף הֵהוּא רְשִׁימוֹ יִתִּיר. חָב בֵּיהּ זְמַנָּא תְּלִיתָאָה אֶתְפִּשֵׁט הֵהוּא כְּתָמָא מִסְטָרָא דָּא לְסְטָרָא דָּא, כִּדִּין פְּתִיב נִכְתָּם עֲוֹנֶיךָ לְפָנָי.

תָּא חַוִּי, דְּוֹד מְלָכָא כִּיִּן דְּחָב קְמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֶסֶקָא דְבֵּת שֶׁבַע, חָשִׁיב דִּיהֵהוּא חוּבָא אֶתְרָשִׁים עֲלֵיהּ לְעֵלְמִין. מֵה כְּתִיב, (שמואל-ב יב) **גַּם יִי הָעֶבֶר חָטָאתְךָ לֹא תָמוּת. אֶעֱבֵר הֵהוּא רְשִׁימוֹ מִקְמֵיהּ.**

מקמיה.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, וְהֵרִי שְׁנֵינוּ שְׁבַת שְׁבַע הֵיְתָה שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, לָמָּה נָתַן אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹרֵיָהּ הַחֲתִי מִקֵּדָם לָזֶה? אָמַר לוֹ, כִּי דָרְכוּ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - אֵף עַל גַּב שְׁמִזְמוּנַת לְבֹן אָדָם לְהִיּוֹת שָׁלוֹ, מִקֵּדָים אַחַר וְנוֹשֵׂא אוֹתָהּ עַד שֶׁמִּגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל זֶה. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ, נִדְחָה זֶה שֶׁנִּשְׂא אוֹתָהּ מִלְּפָנֵי הָאֲחֵר הַזֶּה שֶׁבָּא אַחַר כִּי וּמִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם, וְקִשָּׂה לְפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִירוֹ מִהָעוֹלָם כְּשֶׁעֲדִין לֹא הִגִּיעַ זְמַנּוֹ מִלְּפָנֵי הָאֲחֵר הַזֶּה.

וְסוּד שְׁבַת שְׁבַע שְׁנִתְּנָה לְאוֹרֵיָהּ הַחֲתִי [כִּפִּי שְׁאִמְרֵנוּ] בְּתַחֲלָה, צָא וְדִיק וְתִמְצָא לָמָּה נִתְּנָה הָאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה לְכַנְעֵן בְּטָרֵם שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל, וְתִמְצָא דָבָר זֶה. וְהַכֹּל סוּד אֶחָד הוּא וְדָבָר אֶחָד.

בֹּא רֵאֵה, דָּוִד, אֵף עַל גַּב שְׁהוּדָה עַל חֲטָאוֹ וְשָׁב בְּתַשׁוּבָה, לֹא הִסִּיר מִלְּבוֹ

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבָּא וְהָא תַנִּינָן דְּבֵית שְׁבַע דִּילִיָּה דְדָוִד מִלְּכָא הוּת מִן יוֹמָא דְאַתְבָּרִי עַלְמָא, אִמְרֵי יְהֵבָה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוֹרֵיָהּ הַחֲתִי מִן קִדְמַת דְנָא. אָמַר לִיָּה הֲכִי אוֹרְחוֹי דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵף עַל גַּב דְאַתְתָּא אִזְמִינָא לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְמַהוּי דִּילִיָּה, אִקְדִּים אַחֲרָא וְנָסִיב לָהּ עַד דְמָטָא זְמַנִּיָּה דִּהֲאִי. כִּיּוֹן דְמָטָא זְמַנִּיָּה, אֲתִדְחִיָּא הֲאִי דְנָסִיב לָהּ מִקְפֵי הֲאִי אַחֲרָא דְאַתִּי לְבַתָּר וְאַסְתַּלֵּק מִעַלְמָא. וְקִשִּׁי קִמִּיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעֲבָרָא לִיָּה מִעַלְמָא עַד לֹא מָטִי זְמַנִּיָּה מִקְפֵי הֲאִי אַחֲרָא.

וְרָזָא דְבֵית שְׁבַע דְאַתִּיְהִיבַת לְאוֹרֵיָהּ הַחֲתִי (כְּדָאִמְרוּ) בְּקִדְמִיתָא, פּוּק וְדוּק וְתִשְׁכַּח. אִמְרֵי אֲתִיְהִיבַת אֲרַעָא קְדִישָׁא לְכַנְעֵן עַד לֹא יִיתוּן יִשְׂרָאֵל. וְתִשְׁכַּח מִלָּה דָּא. וְכֹלָא רָזָא חָדָא אִוְהוּ וּמִלָּה חָדָא.

תָּא חֲזִי, דָּוִד אֵף עַל גַּב דְּאוּדִי עַל חוֹבִיָּה וְתָב בְּתִיּוּבְתָא, לֹא אֲעִדִי לְבִיָּה וְרַעוּתִיָּה מֵאַנּוּן חוֹבִין דְחָב, וּמִתְהוּא חוֹבָא דְבֵית שְׁבַע, פְּגִין דְדָחִיל עַלִיָּהּ תְּדִיר דִּילְמָא גָרִים חַד מְנִיָּיהוּ וּיקְטָרְג עַלִיָּהּ בְּשַׁעְתָּא דְסַכְנָה. וּבְגִין כִּי לֹא אֲנִשִּׁי לוֹן מִיָּנִיָּה וּמִרַעוּתִיָּה.

וּרְצוֹנּוֹ מֵאוֹתָם חֲטָאִים שֶׁחֲטָא וּמֵאוֹתוֹ חֲטָא שֶׁל בֵּית שְׁבַע, כִּי פָּחַד עֲלֵיהֶם תְּמִיד שֶׁמָּא יִגְרֵם אֶחָד מֵהֶם וּיקְטָרְג עֲלָיו בְּשַׁעַת הַסַּכְנָה, וְלִכֵּן לֹא שָׁכַח אוֹתָם מִמֶּנּוּ וּמִרְצוֹנּוֹ.

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזְּהוּרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דָּוִד רַחוּב הַשׁוּמֵר 74 ב"ב

דָּבָר אַחֵר כִּי פָשַׁעִי אָנִי אֲדַע כְּלֵהוּ דְרַגְיָן דְּתַלְיִין
 בְּהוּ חוּבֵי בְנֵי נִשְׂא אָנִי אֲדַע. וְחַטָּאתִי נִגְדִי
 תָּמִיד דָּא פְּגִימוּ דְסִיְהָרָא דְלֹא נִפְקָא מְסֹאֲבֵתָא עַד
 דְּאַתָּא שְׁלֵמָה וְאַתְנֵהִירַת בְּאַשְׁלֻמוּתָא. וְכִדִּין אֲתַבְּסֵם
 עַלְמָא וְיִתְיַבּוּ יִשְׂרָאֵל לְרַחֲצֵן דְכֹתִיב, (מלכים א ה) וַיֵּשֶׁב
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבִטַח אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ.
 וְעַם כָּל דָּא וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָּמִיד. וְלֹא אֲתַבְּסֵם
 מִעַלְמָא. עַד דְּיִיתִי מִלְּפָא מְשִׁיחָא לְזִמְנָא דְאַתִּי כִמָּה
 דְּאַתְמָר (זכריה יג) וְאַתְ רוּחַ הַטְּוֹמָאָה אֲעֵבִיר מִן הָאָרֶץ:
 זֶה - וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָּמִיד, וְלֹא נִפְסֵק מִהָעוֹלָם עַד שְׂיָבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְעֵתִיד לְבָא, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (זכריה יג) וְאַתְ רוּחַ הַטְּוֹמָאָה אֲעֵבִיר מִן הָאָרֶץ.

ספר אור הזהר (עמוד 372)

וְזָכוּר לְטוֹב לְהַגְבִּיר מִסְגְּנֵי לִוְיָה דְעֵשָׂה הַקֹּדֶשׁ וְהַתְקִין לְדוֹרוֹת לְלַמֵּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלֵּם בְּבִיתוֹ בְּיוֹם
 הַזֶּה בְּכַנּוּפֵיָא כָּל הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים שְׁבַעִיר, הַשֵּׁם עֲלֵיהֶם יַחֲיוֹ אָמֵן. אֵין סִפְק שְׁקֵנָה שֵׁם טוֹב קִנְיָה לְעֲצֻמוֹ
 קִנְיָה לִּי חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

אַשְׁרֵי שִׂיאָחוּ בְּסִפְרָא שְׁבַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאֵי אוּ בְּסִפְרָא הִילּוּלָא רַבָּה. לְהַגּוֹת לִילּוֹ וְיוֹמוֹ וְצִדִּיק יִבְחַן
 הַתְּלֵהבוֹת גְּדוֹל בְּנַפְשׁוֹ בְּקִרְיָתוֹ. וְמָה טוֹב אִם יוֹסִיף לְקִרוֹת בְּמֵאֲמָרִים אֲשֶׁר אָסַף וְקִבֵּץ בְּסִפְרָא קִמַּח
 סֵלֶת בְּאֲשֶׁר יַעֲזֵן שָׁם. (רבינו חיים פאלאג'י, מועד לְכָל חַיֵּי סִימָן ז' אוֹת ז')

– פָּרָק כֵּב –

גְּדֵל מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּמִרוֹן

(א) הַתְּפִלָּה עַל קִבְרֵי צַדִּיקִים, אֲפִלּוּ יַחֲדָא וּבְלֵי כּוֹנֵה שְׁלֵמָה, מִתְקַבֵּלַת כְּתַפְּלַת צַבוּר
 נִתְבָּאָר שִׁישׁ הַכְּנֵה גְדוֹלָה לְשַׁפַּע הָאֱלֹקִי בְּמִקּוֹם, וְכִמוֹ כֵּן הַמְּקוֹם שֶׁהוּא מוּכָן לְהַתְּפַלֵּל בּוֹ כְּבָר הוּכָן
 לְהִיּוֹת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל נִשְׁמַעַת בּוֹ, וְלִכֵּן הַמְּתַפְּלֵל בּוֹ אֲפִלּוּ יַחֲדָא, וְאֲפִלּוּ בְּלֵי כּוֹנֵה שְׁלֵמָה, הוּא קְרוֹב
 לְהִיּוֹת תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת, וְכִמוֹ שְׁכַתּוּב בְּכָלֵב שֶׁהֲלַךְ לְהַשְׁתַּטַּח עַל קִבְרֵי אֲבוֹת שִׁיִּצְיָלְהוּ הַשֵּׁם מְעַצַּת
 הַמְּרַגְּלִים, שֶׁהָיָה בְּטוֹחַ שִׁישְׁמַע הַשֵּׁם תְּפִלָּתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הַמְּקַדֵּשׁ מִצַּד הַיְּיֹת בּוֹ אֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים
 וְגוֹפְתֵם בְּהִיּוֹתֵם חַיִּים הָיוּ כְּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם בְּדָבָר שְׁבַקְדָּשָׁה.

(מב"ט זכרוננו לחיי העולם הבא בספרו בית אלהים שער התפלה פרק ה')

(ב) זְכוּת הַרְבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי מְסִיעַת לְהַבָּא לְפָתַר

רְאוּי לְכָל אִישׁ הִירָא וְחָרַד אֵל לְבוֹ יוֹם הַהוּא לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה, כִּי זְכוּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאֵי מְסִיעַ
 לְהַבָּא לְפָתַר, וְלֹא לְבִלּוֹת הַזְּמַן בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּהַבְּלֵי עוֹלָם אֲשֶׁר הוּא לְצַדִּיק לְפָתַר וְכוּ'.

(רבי יהונתן איבשיז זכר צדיק וקדוש לברכה)

(ג) ל"ג בְּעֶמְר מְסִגְל לְרַפּוּאַת הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ

(אוּרָה וְשִׁמְחָה דָּף כ')

ל"ג בְּעֶמְר מְסִגְל לְרַפּוּאַת הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רה ע"א
השמירה מצויה השבת

תָּא חֲזִי, הָכִי הוּא וְדָאֵי, לִילֵיא רְבִיעָא דְשַׁבְּתָא,
בְּעֵינָן לְאַסְתְּמָרָא מְצִייהוּ, מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין
דְּכִתְיִב, (בראשית א) יְהִי מְאֹרֶת, מְאֹרֶת כְּתִיב חֶסֶר, וְהָא
אוּקְמוּהָ, דְּבְגִין דְּהִיא חֶסְרָה, כְּמָה חֲבִילֵי טְהִירִין
אַתְּכִלְיָן בְּהֵאֵי מְאֹרֶת. לְוֹטִין וּמְאֹרֶת אֵינֻן
בְּגִרְעוּתָא דְּסִיחָרָא, וְכִלְהוּ שְׁלִיטִין בְּהֵאֵי לִילֵיא.

בְּלִילֵיא דְשַׁבְּתָא, בִּינֻן דְּכִלְהוּ מִתְּבַדְּרִין לְאַעְלָא
בְּנוּקְבָא דְעַפְרָא, דְּלֹא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה,
בְּעֵי בַר נֶשׁ יְחִידָאֵי, לְאַסְתְּמָרָא. וְתוּ, אַף עַל גַּב
דְּלֹא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה, אֶתְחַזְיִין לְזַמְנִין, וְכִר נֶשׁ
יְחִידָאֵי בְּעֵי לְאַסְתְּמָרָא.

מְלָה דָּא הָכִי תְנִינֻן, וְאֵי הָכִי גְרִיעוּתָא דְנִטּוּרָא
אִיהוּ. אֲבָל בְּשַׁבְּתָא נִטּוּרוֹ אֶשְׁתַּכַּח לְעַמָּא
קְדִישָׁא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כִּד עָאֵל שַׁבְּתָא,
מְעַטְר לְכָל חַד וְחַד מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְעֵי דִינְטְרוֹן לִיה
לְהֵאֵי עֵטְרָא קְדִישָׁא, דְּאֶתְעַטְרוּ בֵיה, וְאַף עַל גַּב
דְּאֵינֻן לָא אֶשְׁתַּכַּחוּ בִישׁוּבָא, לְזַמְנִין לְבַר נֶשׁ

שִׁישְׁמְרוּ אֶת הָעֵטְרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁהִתְעַטְרוּ בָּהּ. וְאַף עַל
גַּב שֶׁהֵם אֵינָם נִמְצְאִים בִּישׁוּב, לְפַעְמִים הֵם נִרְאִים לְאָדָם יְחִידִי וּמוֹרַע מְזִלוֹ. וְצָרִיךְ לְאָדָם

בָּא וּרְאָה, כִּי זֶה וְדָאֵי, לִיל
רְבִיעֵי שָׁל שַׁבְּת צְרִיכִים
לְהַשְׁמֵר מֵהֶם. מָה הַטַּעַם?
מְשׁוּם שְׁכַתּוּב (בראשית א) יְהִי
מְאֹרֶת. מְאֹרֶת כְּתוּב חֶסֶר,
וְהִרִי פְרִשׁוּהָ, שְׁבַגְלָל שְׁהִיא
חֶסְרָה, כְּמָה קְבוּצוֹת שָׁל
רוּחוֹת נִכְלָלוּ בְּמְאֹרֶת הַזֶּה.
קְלָלוֹת וּמְאֹרֶת הֵן בְּפִגְיַמַת
הַלְבָּנָה, וְכֻלָּם שׁוֹלְטִים
בְּאוֹתוֹ הַלִּילָה.

בְּלִיל הַשַּׁבָּת, בִּינֻן שְׁכָלָם
מִתְּפַזְרִים לְהַכְנִס לְנֶקֶב שָׁל
הָעַפָּר, שְׁלֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט,
צָרִיךְ אָדָם יְחִידִי לְהַשְׁמֵר.
וְעוֹד, אַף עַל גַּב שְׁלֹא
יְכוּלִים לְשַׁלֵּט, נִרְאִים
לְפַעְמִים, וּבֵן אָדָם יְחִידִי
צָרִיךְ לְהַשְׁמֵר.

דְּבַר זֶה כִּי שְׁנִינֻן, וְאֵם כִּי,
זֶה חֶסְרוֹן שָׁל הַשְּׁמִירָה. אֲבָל
בְּשַׁבְּת הַשְּׁמִירָה מְצוּיָה לְעַם
הַקְּדוּשׁ, וְכִשְׁנִכְנַסְתָּ שַׁבְּת,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַטְר כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְרוּצָה

יְחִידָאֵי אֶתְחִזּוּן, וְאֶתְרַע מִזִּילֵיהּ. וְאַצְטְרוּךְ לִיָּה לְבַר
נֶשׁ, לְאַתְעַטְרָא בְּעַטְרָא קַדִּישָׁא, וְלִנְטְרָא לִיָּה.

סוּף סוּף, נְטִירוּ אֶשְׁתַּכַּח בְּהֵוָה לִילֵיא לְעַמָּא
קַדִּישָׁא, הוֹאִיל וְסַכַּת שְׁלוֹם פְּרִיסָא עַל
עַמָּא, דְּהָא תַּנִּינָן, בְּכָל אֶתְר דְּסַכַּת שְׁלוֹם
אֶשְׁתַּכַּח, סְטְרָא אַחְרָא לָא אֶשְׁתַּכַּח תַּמָּן. וְעַל דָּא
נְטוּרָא אִיהוּ וְנְטוּרָא שְׂכִיחָ.

לְהַתְעַטֵּר בְּעַטְרָה קְדוּשָׁה
וְלִשְׁמַר אוֹתָהּ.
סוּף סוּף, שְׁמִירָה נְמִצָּאת
בְּאוֹתוֹ לִילָה לְעַם הַקְּדוּשָׁה,
הוֹאִיל וְסַכַּת שְׁלוֹם פְּרוּסָה
עַל הָעַם, שְׁהָרֵי שְׁנִינּוּ, בְּכָל
מְקוֹם שְׁנִמְצָאת סַכַּת שְׁלוֹם,
הֵצֵד הָאֲחֵר לָא נְמִצָּא שָׁם,
וְלָכֵן שְׁמִירָה הִיא וְשְׁמִירָה
מְצוּיָהּ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 374)

(ד) רַבִּינוּ עוֹבְדֵיהּ מִבְּרִטְנִוּרָא בְּמַרוֹן

הָרֵאשׁוֹן שְׁכּוֹתָב מִהַעֲלִיָּה לְמַרוֹן בְּיוֹם ל"ג בְּעַמָּר הוּא רַבִּינוּ עוֹבְדֵיהּ מִבְּרִטְנִוּרָא.

(בְּמַכְתְּבוֹ לְאַחֵי בִּשְׁנַת רמ"ט, נִדְפָס בַּסֵּפֶר דְּרַבִּי צִיּוֹן)

(ה) רַבִּי נֶתַן מִבְּרִסְלָב זְכוּתוֹ יָגוּן עֲלֵינוּ אָמֵן בְּמַרוֹן

וּבְאֵנוּ לְמַרוֹן סְמוּךְ לַחֲצוֹת הַיּוֹם, וְנִכְנַסְנוּ לְהַמְדֵּרֵשׁ הַנּוּרָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וּבְגוּ רַבִּי אֶלְעָזָר,
וְאַמְרֵנוּ שֵׁם תְּהִלִּים וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת עַל קַבְרֵיהֶם הַנּוּרָאִים.

(יָמֵי מוֹהֲרַנ"ת מִבְּרִסְלָב)

(ו) לְנִסְעַ מְאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְל"ג בְּעַמָּר לְמַרוֹן, הוּא חֲתַנְהָ יָפָה – בָּאִים אֲנָשִׁים מִקְצֵה
אַרְצוֹת וּמִפְּזוּרִים הוֹן רַב

אֶתְמוּל לַפְּנוֹת עַרְב, תְּהִלָּה לְקַל, בְּאֵתֵי מִהַהִלּוּלָא קַדִּישָׁא, בְּנֵי שִׁיחֵי, מָה אוֹכַל לְשַׁעַר לְכֶם גְּדִל
יִקְרַת הַדְּבַר הַזֶּה, אֶבְרַךְ בְּכָל לְבִי לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר עַד כַּה עֲזַרְנִי, סִי אִיז אַ פִּינִיעַ חֲתַנְהָ מְעַן מְעַג
פְּאַרִיז (הִיָּה חֲתַנְהָ יָפָה, יְכוּלִים לְנִסְעַ) מְאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְרֵאוֹת הָעֵנִין הַזֶּה, וְגִדֵּל תִּקְוָה הָאֲמוּנָה
קְדוּשָׁה שִׁישׁ לְכָל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחֵי בְּזֵה, בָּאִים אֲנָשִׁים מִקְצֵה אַרְצוֹת, וְגַם מִשְׁעַרְקוֹעֲסִיעַ הָיוּ
כְּמָה אֲנָשִׁים מִכְּבָדִים, וּמִפְּזוּרִים הוֹן רַב, וְאִינֵם בּוֹכִים כְּלָל רַק שְׂמֵחִים כְּלָל הַלִּילָה, וְתַכְּף בְּבִקְר נּוֹסְעִים
לְדַרְכֵם.

(ז) מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה עֲנִין נִפְלָא

... וְהַיְלָדִים מִתְּנַלְחִים פַּה שְׁקוּרִין "חֵאלָאקִיז", וְהָעֵנִין הַזֶּה הוּא דְבַר נִפְלָא, כִּי יֵשׁ לָהֶם שִׁירִים לְזֵה,
וּמְרַקְדִים עִם הַיְלָדִים בְּתַנּוּעוֹת נִפְלָאִים, מִמַּשׁ כְּלָתָה נִפְשֵׁי בְּנַעַם הַדְּבַר הַזֶּה, וְהַיְלָדִים דְּפַה הַמָּה
מִחֲכָמִים נִפְלָאִים לָא נִרְאָה כְּזֹאת, הַכְּלָל עִם אִיז אַ [זֶה] עֲנִין נִפְלָא מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׁמַעוֹן.

(עֲלִים לְתַרוּפָה, רַבִּי יִצְחָק בֶּן מוֹהֲרַנ"ת מִבְּרִסְלָב, נִקְבֵר בְּצַפַּת סְמוּךְ וְנִרְאָה לְמַרְן הַבֵּית יוֹסֵף זְכַר צְדִיק לְבָרְכָה)

(ח) אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַרְשֵׁב"י מְרַגִּישִׁים מִמַּשׁ טַעַם גּוֹן עַדוֹן

אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, זְכוּתוֹ יָגוּן עֲלֵינוּ אָמֵן, מִמַּשׁ אִין דְּגַמְתּוֹ הַחַיּוֹת
שְׁמַרְגִישִׁים שֵׁם וְהַתְּעוֹרְרוֹת שִׁישׁ שֵׁם, מִמַּשׁ טַעַם גּוֹן עַדוֹן.

(ט) מִי שֶׁלָּא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת שִׁישׁ בְּל"ג בְּעַמָּר בְּמַרוֹן, לָא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת מִיָּמֵינוּ

אִין עַרְךָ לְהַתְּעוֹרְרוֹת שְׁבַעֲרַב ל"ג בְּעַמָּר וּבְל"ג בְּעַמָּר בְּמַרוֹן, וּמִמַּשׁ מִי שֶׁלָּא רָאָה זֹאת לָא רָאָה
הַתְּעוֹרְרוֹת מִיָּמֵינוּ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
 שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיף אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
 וְלֵהֲשָׁלִים הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר,
 (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב
 (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דִּהְהִיא
 שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
 וְסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
 דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֶּשׁ לְמַחְדֵי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאֵינוֹן
 סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קַדִּישָׁא
 דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכַלָּא
 דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
 חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנֹם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שִׁמְחָה לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שִׁמְחָה, וְלֹא נוֹתֵן
שִׁמְחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שֶׁכָּתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאַה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שֶׁכֹּל
הָאָמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׁמָה אַחֲרֵת,
נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׁמָה שֶׁכֹּל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאֲחֵזִי גְרָמִיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִּלְאוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתָּ מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהָנֹם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִי, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדֵי
בְלַחְזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְלַחְזוּדֵי חֲדֵי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבְּתָא חֲדֵי, אֵף עַל גֵּב דִּלְאָה יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִי, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאַה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכֹל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחֲרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה,
נִשְׁמָתָא דְכֹל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶף אֲקָרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין.

ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 376)

י) מי שלא ראה השמחה שיש בל"ג בעמר במרון, לא ראה שמחה וחיית מימיו והקולות והתפלות אינם פוסקים באלו הימים והלילות אף רגע, וכל הזמן הזה בחצר מחוץ לציון הקדוש, השמחה והחדרה וההילולא אין לשער ולהעריך כלל, שמחה כזו אין דגמתה, והכלי זמר מנגנין מיום ערב ל"ג בצהרים ועוד קדם, עד ליל אחר ל"ג בעמר בלי הפסק רגע, וכן הרקוד אינו נפסק אף רגע, ובפרט בעת ההדלקה על הגג, אין לשער השמחה, ממש מי שלא ראה השמחה הזו, לא ראה שמחה וחיית מימיו.

יא) כדאי לכסף ולהשתוקק ולהטריח כל ימיו, ולמסר נפשו לראות ולהשתתף להיות בל"ג בעמר במרון

מה נאמר ומה נדבר, כדאי לכסף ולהשתוקק ולהטריח כל ימיו, ולמסר נפשו לראות ולהשתתף בזה, מבפנים בכיות ותשובות והתעוררות, שאף ביום כפור לא נשמע בשום מקום כזאת, ומבחוץ שמחות וחדוות ונגינות וזמירות ורקודין, שבשום חתנות ושמחות של מלכים לא נשמע ולא נראה כזאת, אשרינו מה טוב חלקנו באשר זכינו לזה.

יב) המקום של הרשב"י זכרוננו לברכה מלמד בנסים למעלה מהטבע

וגם המקום שם מלמד בנסים למעלה מהטבע, כי כמה נסים ומופתים ראינו בעינינו, מלבד מה ששמענו מאבותינו ואבות אבותינו שספרו לנו.

יג) המקום שם הוא למעלה מהמקום, והזמן שם הוא למעלה מהזמן

ממש המקום הזה הוא בחינת למעלה מהמקום, והזמן שם למעלה מהזמן.

יד) אשרי הזוכה לבוא לשם תמיד, ומכל שפן בערב ל"ג בעמר ול"ג בעמר

אשרי הזוכה לבוא לשם תמיד, ומכל שפן בערב ל"ג בעמר ול"ג בעמר.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהָר חָק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרֻשֵׁת בֵּי תִצַּח

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תַּפְלָה קוֹדֶם לְמוֹד הַזֶּהָר

(קְבָלָה מֵהָאַרְיֵז"ל)

רְבוֹךְ הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקָדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל
בָּזָה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּוֹן לְבַבֵּינוּ
לְיִרְאַתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אֲזַנֶּיךָ לְדַבְרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתַּח
לְבַבֵּנוּ הֶעָרַל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדָנוּ זֶה גִּחַת רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶא
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אֹזֶר מְקוֹר נְשַׁמְתָנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּינוּ,
וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהִי
בְּעוֹלָם. וְזִכוּתָם, וְזִכוּת אֲבוֹתָם, וְזִכוּת תּוֹרָתָם, וְתִמְיִמוֹתָם, וְקֹדֶשְׁתָּם,
יַעֲמוֹד לָנוּ לְבַל נִפְשַׁל בְּדַבָּרִים אֵלֶּיךָ. וּבְזִכוּתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שֶׁאָנוּ
לוֹמְדִים. כְּמֵאֵמֶר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתְךָ". יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי
יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהֲבִטָּחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשּׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבִנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף טו ע"ב - טז ע"א
התשובה ממתקת את הדינים

תִּנְיָא, בְּאַרְבַּע תְּקוּפֵי דְשַׁתָּא, קָלָא אֶתְפָּסְק, וְדִינֵין מִתְעָרִין, וְתִשׁוּבָה תִּלְיָא עַד דְּאֶתְתְּקֵן. וְכַד דִּינֵין מִתְעָרִין, קָלָא נְפִיק, וְד' זְווי"ן (ס"א זימנין) דְּעֵלְמָא, סְלִקִין וְנַחֲתִין. כְּרוּזָא קְרִי, וְלִית מָאן דִּישְׁגַּח וְיִתְעַר. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין, אִם יִתּוּבוּן יְתוּב, וְאִי לָאו, (כְּלָא ס"א קָלָא) אֶתְפָּסְק, וְדִינְיָא אֶתְעַבְדוּ וְכַדִּין אֶתְקְרִי וְיִתְעַצֵּב, וְיִתְעַצֵּב בְּבִתֵּי בְּרָאִי.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תְּנִינָן, מִן יוֹמָא דְּאֶתְחַרַּב בֵּי מְקוּדְשָׁא, לִית יוֹמָא דְּלָא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ רַתְחָא בִּישָׂא. מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּתִנְיָנָן, אָמַר רַבִּי יוֹדָאי אָמַר רַבִּי יִיסָא, נְשַׁבַּע הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלָא יִפְנֵם בִּירוּשָׁלַם דְּלַעִילָא, עַד שְׂיִכְנָסוּ יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם דְּלַתְתָּא. וּבְגִין כֵּךְ, רַתְחָא אֲשַׁתְּכַח בְּעֵלְמָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, (ויקרא יח) כְּתִיב עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה. וְכְתִיב, אִמְךָ הִיא לֹא

שְׁנִינָן, בְּאַרְבַּע תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה הַקּוֹל נְפָסְק, וּמִתְעוֹרְרִים הַדִּינִים, וְהַתְּשׁוּבָה תִּלְוִיָּה עַד שְׁמִתְתְּקֵן. וְכִשְׁהַדִּינִים מִתְעוֹרְרִים, יוֹצֵא קוֹל, וְאַרְבַּע זְוִיּוֹת (פְּעָמִים) הָעוֹלָם עוֹלִים וְיוֹרְדִים. הַכְּרוּז קוּרָא, וְאִין מִי שְׂיִשְׁגַּיַח וְיִתְעוֹרֵר. וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן, אִם יִשׁוּבוּ - יִשׁוּב, וְאִם לֹא - (הַכֵּל ס"א הַקּוֹל) נְפָסְק, וְהַדִּינִים נַעֲשִׂים, וְאִין נִקְרָא וְיִתְעַצֵּב, וְיִתְעַצֵּב בְּבִתֵּים הַחִיצוֹנִים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁנִינָן, מִיּוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִין יוֹם שְׁלָא נִמְצָא בּוֹ כַּעֲס רַע, מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁשִׁינָנוּ, אָמַר רַבִּי יוֹדָאי אָמַר רַבִּי יִיסָא, נְשַׁבַּע הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלָא יִכְנָס בִּירוּשָׁלַם שֶׁל מַעְלָה עַד שְׂיִכְנָסוּ יִשְׂרָאֵל לִירוּשָׁלַם שֶׁל מַטָּה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ נִמְצָאת רַתְחָה בְּעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה. וְכְתוּב אִמְךָ הִיא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָה.

תִּגְלֶה עֲרוֹתָהּ. וְתִנְיֶנּוּ אִמְךָ הִיא וְדָאִי. הֲאֵם אִם
גְּלָה עֲרִייתָהּ, לְמֵאן בָּעֵי לְאַתְבָּא לָהּ, וְדָאִי
לְתַקְנָא מָאִי דְגַלִּי.

דְּתַנִּיא כִּד סַגִּיא יִצְרָא בִישָׁא בְכַר נָשׁ, לָא סַגִּי
אַלָּא בְּאֵינוֹן עֲרִיין, וּבְלָהוּ חוּבֵי אַחֲדוֹן
בְּהָהוּא עֲרִיא. וּכְתִיב לֹא תִגְלֶה. כִּד אַתְתַּקֵּן,
אַתְתַּקֵּן לְקַבֵּל הֵהוּא דְגַלִּי, וְדָא אַקְרִי תְּשׁוּבָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל חוּבֵי עַלְמָא אַחֲדוֹן (ס"א)
(דא) כִּדָּא, עַד דְּאִימָא אַתְגַּלִּיא בְּגִינֵיהוֹן.
וְכִד אִיהִי אַתְגַּלִּיא, כָּל אֵינוֹן בְּנִין
אַתְגַּלִּיין (בְּגִינָה). וּכְתִיב (דְּבָרִים כב) לֹא תִקַּח הָאִם עַל
הַבָּנִים. וְכִד אַתְתַּקֵּן עַלְמָא לְתַתָּא, אַתְתַּקֵּן
כִּלְאָא, עַד דְּסִלְקָא תְּקוּנָא לְאִימָא קְדִישָׁא,
וּמְתַתְּקֵנָא, וְאַתְכַּסִּיא מִמָּה דְּאַתְגַּלִּיא. וּבְנִין כִּד
כְּתִיב, (תְּהִלִּים לב) אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה,
וּכְדִין אַקְרִי תְּשׁוּבָה, תְּשׁוּבָה וְדָאִי. וּכְדִין יוֹם
הַכְּפוּרִים אַתְקֵרִי, כְּמָה דְּכְתִיב, (וִיקְרָא טז) מִכָּל
חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי' תִּטְהָרוּ.

אָמַר רַבִּי (דף ט"ז ע"א) יְהוּדָה אִימְתִי אַתְקֵרִי תְּשׁוּבָה.
כִּד אִימָא מְתַכַּסִּיא וְקִימָא בְּחֻדְוָה עַל בְּנִין,
דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קיג) אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה. וְתַבָּאָת

הַבָּנִים שְׂמַחָה. וְשָׁבָה לְקִיוֹם. וּמִי שְׁהִיָּה סְגוּר, שָׁב לְמִקוּמוֹ.

וְשָׁנִינוּ, אִמְךָ הִיא וְדָאִי. הֲרִי
אִם גְּלָה עֲרוֹתָהּ, לְמָה צְרִיךְ
לְהָשִׁיב אוֹתָהּ? וְדָאִי לְתַקֵּן
אֶת מַה שְׁגָלָה.

שְׁשָׁנִינוּ, כְּשִׁמְתַגְבֵּר יִצְר
הָרַע בְּאָדָם, אֵינוֹ מְתַגְבֵּר
אֲלָא בְּאוֹתוֹן עֲרִיּוֹת, וְכִל
הַחַטָּאִים אַחוּזִים בְּאוֹתָהּ
עֲרוּהּ. וְכְתוּב לֹא תִגְלֶה.
כְּשִׁמְתַתְּקוֹן, מְתַקֵּן כְּנֶגֶד אוֹתוֹ
שְׁגָלָה, וְזוֹ נִקְרְאת תְּשׁוּבָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל חַטָּאִי
הָעוֹלָם אַחוּזִים (וה) בְּזוּהָ, עַד
שֶׁהָאִם מְתַגְלֶה בְּגִלְלָם.
וְכִשְׁהִיא מְתַגְלֶה, כָּל אוֹתָם
הַבָּנִים מְתַגְלִים (בְּשִׁבְלָה).
וְכְתוּב לֹא תִקַּח הָאִם עַל
הַבָּנִים. וְכִשְׁמְתַתְּקוֹן הָעוֹלָם
לְמָטָה, הַכֹּל מְתַתְּקוֹן, עַד
שֶׁעוֹלָה הַתְּקוּן לְאִם הַקְּדוּשָׁה
וּמְתַתְּקֵנָה, וּמְתַכַּסִּית מִמָּה
שֶׁהַתְּגַלְתָּהּ. וּמִשׁוּם כִּד כְּתוּב,
אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשַׁע כְּסוּי
חַטָּאָה, וְאִזּוּ נִקְרְאת תְּשׁוּבָה,
תְּשׁוּבָה וְדָאִי. וְאִזּוּ נִקְרְא יוֹם
הַכְּפוּרִים, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב מִכָּל
חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מְתִי
נִקְרְאת תְּשׁוּבָה? כְּשֶׁהָאִם
מְתַכַּסֶּה וְעוֹמְדָת בְּשִׂמְחָה עַל
הַבָּנִים, שְׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קיג) אִם

בְּקִיּוּמָא וּמֵאן דִּהוּה סְגִיר, תָּב לְאַתְרֵיהּ. וְכִלְהוּ
 תְּבִין חַד לְחַד, וּמִתְבְּרַכָּאן כָּל חַד וְחַד, וְכִדִּין
 אֶתְקֵרִי תְּשׁוּבָה (שְׁלִימְתָא), תְּשׁוּבָה סְתָם לְאַכְלִילָא
 וְכֻלָּם שְׁבִים אֶחָד לְאַחַד,
 וּמִתְבְּרַכִּים כָּל אֶחָד וְאַחַד,
 וְאִזְ נִקְרֵאת תְּשׁוּבָה (שְׁלִמָה),
 תְּשׁוּבָה סְתָם, לְהַכְלִיל הַכֹּל.
 כְּלָא.

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 377)

טו) אִין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שְׁלֵא רָאָה כָּל זֹאת בְּעֵינָיו, וְאִף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בְּפִהּ וּבִכְתָּב אֶלְף פְּעָמִים,
 אִף עַל פִּי בֶן כְּשֶׁבָאִים בְּעֵצְמוֹ וְרוֹאִים כָּל זֶה, אִזְ רוֹאִים שְׂאִין דְּגִמָּה כָּלֵל לְמָה שֶׁהוּא בְּאֵמֶת
 וּבִבְקָר אַחַר הַתְּפִלָּה מִתְחִיל הַמְצִיחַ לְגַלֵּחַ רֵאשֵׁי הַיְלָדִים וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם פְּאוֹת, וּמְזַמְרִים וּמְרַקְדִים
 עִמָּהֶם, אִין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שְׁלֵא רָאָה כָּל זֹאת בְּעֵינָיו, וְאִף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בְּפִהּ וּבִכְתָּב אֶלְף פְּעָמִים, אִף
 עַל פִּי בֶן כְּשֶׁבָאִים בְּעֵצְמוֹ וְרוֹאִים כָּל הַגְּזֵר לְעֵיל, אִזְ רוֹאִים שְׂאִין דְּגִמָּה כָּלֵל לְמָה שֶׁהוּא בְּאֵמֶת.
 (יְמֵי שְׁמוּאֵל לְהַחֲסִיד הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמוּאֵל הוֹרּוּבִין זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה, נֶגֶד הַשֵּׁל"ה הַקְּדוּשׁ)

טז) כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עֵתָה הוּא עַל אֱלוֹ הַצַּדִּיקִים שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם

וְעֵתָה כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עַל יְדֵי אֱלוֹ הַצַּדִּיקִים שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם, שֶׁהֵם יַעֲוֹרוּ אֶת מֹשֶׁה רַעִיָא מֵהִימְנָא
 שְׂיִתְחַבְרוּ יַחַד לְעַסֵּק בְּתַקוּנָנוּ, כִּי מֹשֶׁה רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם לֹא יַדַּע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ, כִּי מִי לָנוּ גְדוֹל
 מִמֹּשֶׁה שְׁלֵא נִתְעַסֵּק בּוֹ אֶלָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְעַל בֶּן אִי אֶפְשָׁר לְבֹא עַל קְבוּרָתוֹ, כִּי הוּא
 בְּבַחֲיַת אֹר אִין סוּף נִגְדָנוּ וְכו'.

יז) שְׂמַחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ בְּהִילָלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, כִּי עֵתָה עָקַר הַתְּקוּן עַל
 יְדֵי קְבָרֵי צַדִּיקִים כְּאֱלוֹ, עַל יְדֵי שְׂבָאִים עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כְּבָר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת נִרְאוֹת
 כְּאֱלוֹ מֵאִזְ וְעַד עֵתָה, שְׂיִכּוּלִים לְבֹא עַל קְבָרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים, הַרְשַׁע שְׂבַרְשָׁעִים,
 וְלִהְתַּתְּקוֹן עַל יְדֵי זֶה

וְעַל בֶּן עֵתָה עוֹשִׂין הִילּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שֶׁהוּא מִתְלַמְּדֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁשְׂמַחִים עַל שְׂבָאִים
 עַל קְבָרוֹ, כִּי עֵתָה עָקַר הַתְּקוּן עַל יְדֵי קְבָרֵי צַדִּיקִים כְּאֱלוֹ וְכו', שְׂאֵנוּ זֹכִים לְתַקּוֹן הַצְּמֻצוּמִים וְכו' עַל
 יְדֵי שְׂבָאִים עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כְּבָר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת נִרְאוֹת כְּאֱלוֹ מֵאִזְ וְעַד עֵתָה, שְׂיִכּוּלִים לְבֹא
 עַל קְבָרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים, הַרְשַׁע שְׂבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְּקוֹן עַל יְדֵי זֶה.

(סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת תְּפִלַּת הַמְּנַחָה הַלְכָה ז' אוֹת נו)

יח) יֵשׁ נִשְׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשָׁר שְׂיִהִיָּה לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי
 נִשְׁמַת הַצַּדִּיק

כִּי יֵשׁ נִשְׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּפְלוּ כָּל כַּף כְּמוֹ שֶׁנִּפְלוּ, עַד שְׂאִי אֶפְשָׁר שְׂיִהִיָּה לָהֶם שׁוּם תְּקוּן
 בְּעוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי נִשְׁמַת הַצַּדִּיק, וְדִיקָא עַל יְדֵי מִיתָתוֹ, וְעַל בֶּן אִיתָא בְּזֶהָר הַקְּדוּשׁ (אַחֲרֵי עֵא:)
 דְּצַדִּיקָיָא שְׂכִיחֵי יַתִּיר בְּתַר אֶסְתְּלִקוּתֵיהּ בְּהֵאִי עֲלֵמָא יַתִּיר מִבְּחִיּוּהֵי.

זֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂתַטְחוֹת עַל קְבָרֵי צַדִּיקִים אֲמִתִּים שֶׁהוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד וּמוֹעִיל מְאֹד לְעִבּוּרַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְזִכּוֹת לְצִאת מֵהַרְע שְׁלוֹ וְלָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְלוּ כָּל כַּף
 בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, עַד שֶׁנֶּאֱחָזוּ בָּהֶם הַרַע כָּל כַּף, עַד שְׂאִי אֶפְשָׁר לָהֶם בְּשׁוּם אֶפְן לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רַק
 עַל יְדֵי שְׂבָאִין עַל קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, וְאִזְ נִכְלָלִין בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק שְׂמַת, שֶׁהוּא עוֹסֵק תְּמִיד לְבָרַר
 בְּרוּרִים, וְהוּא בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל שֶׁגְּדוֹל בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחִיּוֹ, הוּא יִכּוֹל לְבָרַר אֶפְלוּ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ מְאֹד
 מְאֹד. וְזֶה בְּחִינַת הִילּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי שְׁעוֹשִׂין בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ דִּיקָא, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי
 הַסְּתַלְקוּתוֹ הוּא מִתְקַן וּמְחֻזָּר בְּתְּשׁוּבָה נְפִשׁוֹת רַבּוֹת יוֹתֵר, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה הַשְּׂמַחָה בְּיוֹתֵר.

יט) הַשְּׂמַחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא דְרַשְׁב"י, שְׂאִז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין בְּתְּשׁוּבָה כְּמָה רַחוּקִים
 וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמַחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא דְרַשְׁב"י בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקְּדוּשׁ בִּל"ג בְּעֶמֶר, שְׂאִז עוֹלִין
 וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין בְּתְּשׁוּבָה כְּמָה רַחוּקִים, שְׂזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂתַטְחוֹת עַל קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּים, שְׁעַל יְדֵי
 זֶה נִגְדָּלַת הַשְּׂמַחָה מְאֹד מְאֹד.
 (סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת נִזְקִין הַלְכָה ג')

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף טז ע"ב
מקום שבעלי תשובה עומדים

תו פְּתַח וְאָמַר, (משלי טז) אִישׁ תִּהְיֶה כּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן
וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף. אִישׁ תִּהְיֶה כּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן,
כְּמָה דְאִמְרָן, חֵיבֵיָא עֲבָדֵי פְּגִימוּ לְעֵילָא. וְנִרְגָן
מִפְּרִיד אֱלוֹף, מִפְּרִיד אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדָא קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא.

דְּבַר אַחַר אִישׁ תִּהְיֶה כּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן. מֵהוּ יִשְׁלַח.
יִשְׁלַח לְאֵינּוֹן נְטִיעוֹן. מְדוֹן: דִּינְקוֹן מִסְטָרָא
דְּדִינָא. וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף, כְּמָה דְאִמְרָן, חֵיבֵיָא
עֲבָדֵין פְּגִימוּ לְעֵילָא. מִפְּרִיד: דִּיחֻדָּא לָא אֲשַׁתְּכַח,
מִפְּרִיד, לְמִטְרוֹנִיתָא מִמְּלָכָא. וְלְמִלְכָּא
מִמְּטְרוֹנִיתָא. וּבְגִין כֵּן לָא אִקְרִי אַחַד, דְּאַחַד לָא
אִקְרִי, אֶלָּא כִּד אֵינּוֹן בְּזוּוּגָא חֻדָּא. וְוִי לְאֵינּוֹן
חֵיבֵיָא דְעֲבָדֵין פְּרוּדָא לְעֵילָא. זַכָּאִין אֵינּוֹן
צְדִיקָיָא, דְּאֵינּוֹן מְקַיָּיִמָן קְיוּמָא דְלְעֵילָא, וְזַכָּאִין
אֵינּוֹן מְאָרִיחוֹן דְתִשׁוּבָה דְתִיבִין כִּלְאָ לְאַתְרֵיהּ.

וְעַל דָּא תְּנִינָן, אַתְר דְּבַעֲלֵי תִשׁוּבָה יִתְבִי,
צְדִיקִים גְּמוּרִים לָא יִתְבִי בֵיהּ. מָאִי

בַּעֲלֵי הַתְּשׁוּבָה שְׂמֵשִׁיבִים הַכֹּל לְמִקּוּמָם.

וְעַל זֶה שְׁנִינָן, הַמְּקוּם שְׂבַעֲלֵי תִשׁוּבָה יוֹשְׁבִים, צְדִיקִים גְּמוּרִים לָא יוֹשְׁבִים בּוֹ. מָה הֵטַעַם?

עוֹד פְּתַח וְאָמַר, (משלי טז) אִישׁ תִּהְיֶה כּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן
וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף. אִישׁ תִּהְיֶה כּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן, כְּמֹ
שְׂאִמְרָנוּ, הִרְשָׁעִים עוֹשִׂים פְּגָם לְמַעְלָה. וְנִרְגָן מִפְּרִיד
אֱלוֹף, מִפְּרִיד אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְזֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

דְּבַר אַחַר אִישׁ תִּהְיֶה כּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן - מָה זֶה יִשְׁלַח?
יִשְׁלַח אֶת אוֹתוֹן נְטִיעוֹת. מְדוֹן - שְׂיִוְנָקִים מִן הַצַּד שֶׁל הַדִּין.
וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף, כְּמֹ שְׂאִמְרָנוּ, שְׁהִרְשָׁעִים עוֹשִׂים פְּגָם לְמַעְלָה. מִפְּרִיד -
שְׁהִיחוּד לָא נִמְצָא, מִפְּרִיד אֶת הַגְּבִירָה מִהַמְּלָךְ, וְאֶת
הַמְּלָךְ מִהַגְּבִירָה. וּמִשׁוּם כֵּן לָא נִקְרָא אַחַד, שְׂאֶחָד אֵינּוֹ
נִקְרָא אֶלָּא כְּשֵׁהֶם בְּזוּוּג אַחַד. אוֹי לְאוֹתָם הִרְשָׁעִים
שְׂעוֹשִׂים פְּרוּד לְמַעְלָה. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שְׂמַעְמִידִים
אֶת הַקְּיוּם שְׂלְמַעְלָה, וְאֲשֶׁרֵי

אֵלֶּא הֵהֱם הִתְתַּקְּנוּ בְּמָקוֹם
עֲלִיּוֹן בְּמָקוֹם שֶׁהִשְׁקֵאת הַגֶּן
נִמְצֵאת מִשָּׁם. וְזוֹהִי תְּשׁוּבָה,
וְעַל זֶה נִקְרְאִים בְּעֲלֵי
תְּשׁוּבָה. וְאֵלּוּ מִתְתַּקְּנִים
בְּמָקוֹם אַחַר שֶׁנִּקְרָא צְדִיק.

וְעַל זֶה אֵלֶּה יוֹשְׁבִים בְּמָקוֹם
עֲלִיּוֹן, וְאֵלֶּה יוֹשְׁבִים בְּמָקוֹם
קָטָן. מָה הַטַּעַם? אֵלּוּ
מְשִׁיבִים מִים לְמָקוֹמָם
מִהַמָּקוֹם הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַנְּהַר
הָעֶמֶק, עַד אוֹתוֹ מָקוֹם
שֶׁנִּקְרָא צְדִיק. וְצְדִיקִים
גְּמוּרִים מְשֻׁפְּעִים מֵאוֹתוֹ
מָקוֹם שֶׁהֵם יוֹשְׁבִים לְעוֹלָם
הַזֶּה. וְעַל כֵּן אֵלּוּ עֲלִיּוֹנִים
וְאֵלּוּ תַּחְתּוֹנִים. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם
שֶׁל בְּעֲלֵי הַתְּשׁוּבָה, וְאֲשֶׁרֵי
חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים
שֶׁבְּגִלְגָּלִם הָעוֹמֵד עוֹמֵד.

זֶהוּ שְׁפָתוֹב, וְהָיָה כִּי יִחַטָּא
וְאָשָׁם וְגו'. מָה כָּתוּב
לְמַעַלָּה? אוֹ מִצָּא אֲבָדָה
וְכַחֵשׁ בָּהּ וְגו', שֶׁהָרִי
בְּשִׁבִיל זֶה מִסְתַּלֵּק הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִהַכֵּל. כְּבִיכּוֹל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִמְצָא
בְּמָקוֹמוֹ, שֶׁהָרִי כְּנִסֵּת
יִשְׂרָאֵל נִפְרָדָה מִמָּקוֹמָהּ. זֶהוּ
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאִמּוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת.
אֲבָדָה הָאִמּוֹנָה, עַל מָה אֲבָדָה הָאֶרֶץ, וְהַכֵּל אֶחָד.

טַעַמָּא. אֵלֶּא אֵינּוֹן אֶתְתַּקְּנוּ בְּאַתֵּר עֲלָאָה, בְּאַתֵּר
דְּשִׁקְיוֹ דְּנִנְתָּא מִשְׁתַּכַּח מִתַּמְּנָן. וְדָא הוּא תְּשׁוּבָה.
וְעַל דָּא אֶקְרוּן בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה. וְאֵלּוּן אֶתְתַּקְּנוּ
בְּאַתֵּר אַחְרָא, דְּאֶקְרִי צְדִיק.

וְעַל דָּא אֵלּוּן יִתְבִּין בְּאַתֵּר עֲלָאָה, וְאֵלּוּן יִתְבִּין
בְּאַתֵּר זוּטְרָא. מָאִי טַעַמָּא. אֵלּוּן תִּיִיבִין מִיָּא
לְאַתְרֵיהוֹן, מֵאַתֵּר עֲלָאָה דְּנִנְתָּא עֲמִיקָא, עַד
הֵהוּא אַתֵּר דְּאֶקְרִי צְדִיק. וְצְדִיקִים גְּמוּרִים, נְגִידִין
לוֹן מִהֵהוּא אַתֵּר דְּאֵינּוֹן יִתְבִּין, לְהָאִי עֲלָמָא. וְעַל
דָּא אֵלּוּן עֲלָאִין וְאֵלּוּן תַּתָּאִין. וְכַפָּא חוּלְקִיהוֹן
דְּמֵאֵרִי תְּשׁוּבָה. וְכַפָּא חוּלְקִיהוֹן דְּצְדִיקֵיָּא,
דְּבִגְנִיָּהוֹן עֲלָמָא מִתְקִיָּמָא.

הַדָּא הוּא דְּכָתִיב וְהָיָה כִּי יִחַטָּא וְאָשָׁם וְגו'. מָה
כָּתִיב לְעִילָא, אוֹ מִצָּא אֲבָדָה וְכַחֵשׁ בָּהּ
וְגו', דְּהָא בְּגִין דָּא אִסְתַּלֵּק קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא
מִכָּלָא. כְּבִיכּוֹל קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא לֹא אִשְׁתַּכַּח
בְּקִיּוּמֵיהּ, דְּהָא כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל אֶתְפָּרֵשׂא מֵאַתְרָהּ,
הַדָּא הוּא דְּכָתִיב, (יִרְמִיָּה ז') אֲבָדָה הָאִמּוֹנָה. מָאִי
אִמּוֹנָה. דָּא כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תְּהִלִּים
צב) וְאִמּוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת. אֲבָדָה הָאִמּוֹנָה כְּמָה דָּאֵת
אָמַר (יִרְמִיָּה ט) עַל מָה אֲבָדָה הָאֶרֶץ, וְכָלָא חֵד.

שְׁפָתוֹב אֲבָדָה הָאִמּוֹנָה. מָה זֶה הָאִמּוֹנָה? זֶה כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל,
אֲבָדָה הָאִמּוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל מָה אֲבָדָה הָאֶרֶץ, וְהַכֵּל אֶחָד.

וְהָא אֹקִימָנָא אַבְדָּה, וְלֹא נִאֲבַדְתָּ, וְלֹא אֲבֹדָה.
 בְּגִוּוֹנָא דָא, (ישעיה נז) הַצְדִּיק אָבַד, אָבוֹד, אוֹ
 נִאֲבַד, לֹא כִתִּיב, אֶלָּא אָבַד. הֲדָא הוּא דְכִתִּיב
 אַבְדָּה הָאֱמוּנָה, בְּגִין כְּדִּי וְהֵשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אוֹ אֶת
 הָאֲבָדָה וְגו'.

וְהָרִי בְּאַרְנוּ אַבְדָּה, וְלֹא
 נִאֲבַדְתָּ, וְלֹא אֲבֹדָה. כְּמוֹ כֵּן
 הַצְדִּיק אָבַד. אָבוֹד אוֹ נִאֲבַד
 לֹא כִתִּיב, אֶלָּא אָבַד. זֶהוּ
 שְׁכַתוּב אַבְדָּה הָאֱמוּנָה,
 בְּשִׁבִיל כְּדִּי - וְהֵשִׁיב אֶת
 הַגְּזֵלָה אוֹ אֶת הָאֲבָדָה וְגו'.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 380)

– פָּרֶק כֵּן –

לְמוֹד הַזֶּהָר בְּטָהֳרָה

(א) טְבִילַת עֲזָרָא הַכֶּרַח לְלִמּוּד תּוֹרַת הַח"ו; לְמוֹד הַקְּבֵלָה לְלֹא טָהָרָה גּוֹרְמַת מִינּוֹת
 וְאַפִּיקוֹרְסוֹת

בְּלִתִּי אֶפְשָׁר לִידַע מַה הוּא יִרְאָה אֲמִתִּית, שִׁילְמוֹד וְיִתְפַּלֵּל בְּרִתֵּת וּבְזִיעַ, כִּי אִם בְּשִׂיחָהּ נִזְהָר בְּטְבִילַת
 עֲזָרָא. וְאִם הוּא לּוֹמֵד אוֹ מִתְפַּלֵּל וְאִינוּ נִזְהָר בְּטְבִילָה זֹה, אִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוּם אַפֵּן לְהִנְיַע לְגוֹפֵי תּוֹרָה
 וּמִצְוֹת, וְאִם הוּא לּוֹמֵד סְפָרֵי קְבֵלָה וְהוּא בְּלִתִּי טָהוֹר, יוּכַל לְבוֹא חֲלִילָה עַל יְדֵי זֶה לְאַפִּיקוֹרְסוֹת,
 וְהַפֶּת שְׁבִתִּי צְבִי יִמַח שְׁמוֹ שֶׁהָיוּ בִּימֵי הַקּוֹדְמִים, נַעֲשׂוּ עַל יְדֵי זֶה אֶפִּיקוֹרְסִים, לְפִי שְׁלִמְדוֹ סְפָרֵי קְבֵלָה
 בְּטִמְאַת הַגּוֹף, וְהָיָה הָעוֹלָם שׁוֹמֵם, עַד שֶׁבָּאוּ שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדוֹלִים לְעוֹלָם, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ
 וְאַחֲרָיו אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵינוּ וְרַבֵּינוּ הֶרֶב רַבֵּינוּ אֱלִימֶלֶךְ נִשְׁמַתוּ בְּגִזְזֵי מְרוֹמִים, וְהֵם פָּתְחוּ שַׁעַר לְהֵשֵׁם
 צְדִיקִים יְבוֹאוּ בוֹ, שְׁלֹא יִהְרַח אָדָם שׁוֹם הִרְהוֹר תּוֹרָה עַד שִׁיטְבַּל עֲצָמוֹ לְקִרְיוֹ, שְׁחַכְמֵי הַגְּמֵרָא לֹא
 בְּטֹלוּהוּ אֶלָּא מִפְּנֵי שְׁאִין רַב הַצְּבוּר יְכוּלִים לְעַמֵּד בָּהּ, אֲבָל אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרוֹצִים לְהִשְׁיֵן גּוֹפֵי תּוֹרָה
 וְהַמִּצְוֹת, צְרִיכִים לְהִיּוֹת נִזְהָר מְאֹד בְּטְבִילָה זֹה. וְזֶהוּ שְׁנֵאֲמַר יִרְאֵת הֵשֵׁם טָהוֹרָה דִּיקָא, זֹה עוֹמְדַת
 לְעַד כּו'.

(מְאוּר וְשִׁמְשׁ, פְּרִשְׁתָּ אֲמַר, עֲמוּד ש"ע טוֹר א')

(ב) רִמּוֹ לְטְבִילַת עֲזָרָא

בְּכְרִיתוֹת (דף ו.א): אֲמַר לְהוֹ רַב מִשְׁרְשֵׁינָא לְבִנְיָה, כִּי גְרִסִיתוֹ שְׁמַעְתָּא גְרוֹסוֹ עַל מֵיא דְכִי הִיכָא דְמִשְׁכִּי
 מֵיא תְמַשּׁוֹן שְׁמַעְתָּכוֹן. עֲנִינוּ, דִּהַזְהוֹר אוֹתָם שְׁלֹא יִלְמְדוּ כִּי אִם אַחַר רְחִיצָה בְּמִקְוֵה טָהָרָה לְעַת הַצְּרָד.
 וְהִינוּ דְקָאֲמַר גְרוֹסוֹ עַל מֵיא. וְקָאֲמַר כִּי הִיכָא דְמִשְׁכּוֹ וְכו', עַל דְרָד מֵאֲמַר הַפְּתוּב יִרְאֵת הֵשֵׁם טָהוֹרָה
 עוֹמְדַת לְעַד.

(הַכְּנָה דְרַבָּה אוֹת י"א)

(ג) בְּחַג נְדוּנִים עַל הַמַּיִם עַל שֵׁהֵם מְזוֹלְזִים בְּמִקְוֹאוֹת וּבְטָהֳרוֹת שֵׁהֵם מַיִם

אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (רֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ח) וּבְחַג נְדוּנִים עַל הַמַּיִם, וּפְרַשׁ בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ זֶהָר חֲדָשׁ:
 וּבְחַג נְדוּנִים כּו' עַל שֵׁהֵם מְבִיִּים בְּנִטְיִלַת יָדִים וְעַל שֵׁהֵם מְזוֹלְזִים בְּמִקְוֹאוֹת וּבְטָהֳרוֹת שֵׁהֵם מַיִם, וְעַל
 כֵּן נְדוּנִים עַל הַמַּיִם, עַל עֲנִין הַמַּיִם, הָאֲנָשִׁים שְׁלֹא טְבִלוּ אֶת עֲצָמָן כָּל הַשָּׁנָה בְּמִקְוֵה מַיִם, וּבְסִפְרֵי
 אֶחָד כְּתוּב: "קוֹל הֵשֵׁם עַל הַמַּיִם", שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּקוֹל וּמַרְעִישׁ הָעוֹלָם עַל הַמַּיִם שְׁמַקְלִין
 בְּנֵי אָדָם בְּטְבִילַת הַמִּקְוֵה.

(הוֹבָא בְּמֵאִיר לְעוֹלָם שְׁבַסוּף סִפְרֵי פֶרַח מִטָּה אַהֲרֹן עַל תְּהִלָּתוֹ)

(ד) יְדַחְקוּ עֲצָמָן תְּמִיד לְכוֹן בְּעַת טְבִילָה לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ

הַיּוֹדְעִים בְּסוֹד הֵשֵׁם קִבְּלוּ עַל עֲצָמָם וְכָתְבוּ (בְּפָרִי עֵץ חַיִּים): מִי שִׁיטְבַּל מַעְתָּה בְּלִי בְּנֵיהָ הוּא כְּכוֹפֵר
 חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְהוּא כְּדִי שִׁיִּדְחְקוּ עֲצָמָן תְּמִיד לְכוֹן בְּעַת טְבִילָה לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּמִזֶּה
 יִקַּח רְאִיָּה מִי שֶׁבָּא בְּסוֹד הֵשֵׁם לְכוֹן בְּדָקָא יְאוּת, וְאוֹתוֹן שְׁלֹא בָּאוּ בְּסוֹד הֵשֵׁם טְבִילַת מִטְּהָרָתוֹ, וְדִי
 לְהֵם הַפּוֹנֵה לְכַבּוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְשֵׁם טָהָרָה לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְעַל דַּעַת כְּפוֹנֵת רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וְהָאֲר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה.

(יְשִׁמַּח מִשָּׁה בְּלִקְוִיטִים)

מקור המאמר בזהר פרשת ויחי דף רכט ע"ב
מעביר ראשון ראשון

רְבִי חֲזַקְיָה וְרְבִי יוֹסִי וְרְבִי יְהוּדָה הֵווּ אֲזִלֵי
בְּאוֹרְחָא, אָמַר רְבִי יוֹסִי, כָּל חַד וְחַד מִיָּנָן
לֵימָא מְלֵי דְאוֹרֵייתָא. פְּתַח רְבִי יְהוּדָה וְאָמַר, (תהלים עט)
אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ וְגו'. תָּא
חַזִּי, קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא, בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְיִשְׂרָאֵל, רַחֲמִים
לוֹן, דְּאֵינוֹן עֲדִבִיה וְאַחֲסַנְתִּיה, לָא מְסַתְּכַל אַחְרָא
בְּדִינֵיהוּ, בַּר אִיהוּ בְּלַחוּדִיה.

וְכִיּוֹן דְּאִיהוּ מְסַתְּכַל בְּדִינֵיהוּ, אַתְּמְלִי עֲלֵייהוּ
רַחֲמִין, בְּגִין דְּאִיהוּ כְּאֵב דְּרַחֲמִים עַל בְּנִים,
כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תהלים קג) בְּרַחֲמֵי אָב עַל בְּנִים רַחֲמֵי ה'
וְגו'. וְכִיּוֹן דְּאַשְׁתַּבַּח לוֹן חוֹבִין, מֵעֵבֶר לוֹן רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן, עַד דְּאַעֲבֵר לוֹן לְכַלְהוּ מִקְּמִיה. וְכִיּוֹן דְּאַעֲבֵר
לוֹן מִקְּמִיה, לָא אַשְׁתַּאֲר עֲלֵייהוּ חוֹבִין לְמִיָּהב שְׁלִטְנוּ
לְסַטְרָא אַחְרָא דְּדִינָא עֲלֵייהוּ.

אֲתִי לְמִיָּחַב קְמִיה בְּדַבְּקֵי דְּמִיתָא, אֵינוֹן חוֹבִין
קְדָמָי דְּאַעֲבֵר מִקְּמִיה חָשִׁיב עֲלֵייהוּ, וְעַל דָּא
כְּתִיב אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ
רַחֲמִיךָ וְגו'. דְּאִי רַחֲמִיךָ לָא יִקְדִּימוּ עֲלֵייהוּ דְּיִשְׂרָאֵל,

רְבִי חֲזַקְיָה וְרְבִי יוֹסִי וְרְבִי יְהוּדָה הֵווּ חוֹלְכִים בְּדַרְךָ.
אָמַר רְבִי יוֹסִי, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאַתְּנוּ יֵאמַר דְּבִרֵי תוֹרָה.
פְּתַח רְבִי יְהוּדָה וְאָמַר, (תהלים
עט) אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רֵאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ וְגו'.
בַּא רְאֵה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אוֹהֵב אוֹתָם,
שְׂהֵם גּוֹרְלוֹ וִירְשָׁתוֹ, לָא
מְסַתְּכַל אַחַר בְּדִינָם, פְּרִט לוֹ
לְבָדוּ.

וְכִיּוֹן שְׂהוּא מְסַתְּכַל בְּדִינָם,
מִתְּמַלָּא עֲלֵיהֶם רַחֲמִים,
מְשׁוּם שְׂהוּא כְּאֵב שְׂמֵרַחֲמִים
עַל הַבְּנִים, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שם)
קג) בְּרַחֲמֵי אָב עַל בְּנִים רַחֲמֵי
ה' וְגו'. וְכִיּוֹן שְׂנַמְצָאִים לָהֶם
חֲטָאִים, מֵעֵבֶר אוֹתָם רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן, עַד שְׂמַעֲבִיר כָּלֵם
מִלְּפָנָיו. וְכִיּוֹן שְׂהַעֲבִיר כָּלֵם
מִלְּפָנָיו, לָא נִשְׂאָרִים עֲלֵיהֶם
חֲטָאִים לְתַת שְׁלִטוֹן לְצַד
הָאֲחַר שֶׁל דִּין עֲלֵיהֶם.

בַּא לְחַטָּא לְפָנָיו כְּבַתְּחִלָּה -

אוֹתָם חֲטָאִים רֵאשׁוֹנִים שְׂהַעֲבִיר מִלְּפָנָיו, חָשִׁיב עֲלֵיהֶם, וְלָכֵן כְּתוּב אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רֵאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיךָ וְגו'. שְׂאֵם רַחֲמִיךָ לָא יִקְדִּימוּ עַל יִשְׂרָאֵל, לָא יוֹכְלוּ לְעַמֵּד

בְּעוֹלָם. מִשּׁוֹם שֶׁכָּמָּה הֵם
 בְּעַלֵּי הַדִּין הַקָּשָׁה, בְּעַלֵּי
 מַגְנִים, וְכָמָּה מַלְשִׁינִים
 שְׁעוֹמְדִים עֲלֵיהֶם שְׁלִישְׁרָאֵל
 לְמַעַלָּה, וְאַלְמָלָה שֶׁהַקֹּדֶם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֲמִים עַל
 יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁלֹּא יִשְׁגִּיחַ
 בְּדִינָם, לֹא יוּכְלוּ לַעֲמֹד
 בְּעוֹלָם. וְעַל זֶה מֵהָרַק יִקְדָּמוּנוּ
 רַחֲמִיךָ כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד, דְּלוֹת
 שֶׁל מַעֲשִׂים טוֹבִים, דְּלוֹת שֶׁל
 מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים [לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא].

בֵּא תִרְאֶה, אֲלֶמְלָא יִסְגְּלוּ
 יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים לִפְנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא הָיוּ
 עוֹמְדִים עִמָּם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 וּמְזֻלוֹת בְּעוֹלָם, אֲבָל יִשְׂרָאֵל
 הֵם גּוֹרְמִים לְשָׂאֵר עַמִּים
 עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת לְזַקֵּף
 רִאשֵׁיהֶם בְּעוֹלָם. שְׁאֲלֶמְלָא
 יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ חוֹטְאִים לִפְנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵר
 עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת
 נִכְפָּים לִפְנֵיהֶם.

וּבֵא רְאֵה, אֲלֶמְלָא
 שֶׁהַמְּשִׁיכּוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲשִׂים
 רָעִים לְצַד אַחַר בְּאָרֶץ
 הַקְּדוֹשָׁה, הָרִי נִתְבָּאָר, שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת בְּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא הִגְלוּ
 מֵעַל הָאָרֶץ, וְעַל זֶה כָּתוּב כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד, שְׁאִין לָנוּ מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים כְּרָאוּי, וְלָכֵן כִּי דְלוֹנוּ
 מְאֹד מֵהָרַק יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמִיךָ.

לֹא יִכְלִין לְקַיֵּימָא בְּעַלְמָא. בְּגִין דְּכַמָּה אֵינוֹן מְאָרִי
 דְּדִינָא קִשְׂיָא, מְאָרִי תִרְיָסִין, וְכַמָּה דְּלִטּוֹרִין דְּקַיֵּימִי
 עַלֵּיהוּ דְּיִשְׂרָאֵל לְעֵילָא, וְאַלְמָלָה דְּאַקְדִּים קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא רַחֲמִים עַלֵּיהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, עַד לֹא יִשְׁגִּיחַ
 בְּדִינֵיהוֹן, לֹא יִכְלִין לְקַיֵּימָא בְּעַלְמָא. וְעַל דָּא, מֵהָרַק
 יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמִיךָ כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד. דְּלוֹתָא דְּעוֹבְדִין טְבִין,
 דְּלוֹתָא דְּעוֹבְדִין דְּכִשְׂרוֹן. (קִמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא).

תָּא חֲזִי, אֲלֶמְלָא יִסְגְּלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִין דְּכִשְׂרוֹן קִמֵּי
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא קַיֵּימִין עִמָּין עוֹבְדֵי
 עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת בְּעַלְמָא, אֲבָל יִשְׂרָאֵל אֵינוֹן
 גְּרַמִּין לְשָׂאֵר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת
 לְזַקֵּפָא רִישֵׁיהוּ בְּעַלְמָא. דְּאַלְמָלִי יִשְׂרָאֵל לֹא יִהוֹן
 חֲטָאן קִמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאֵר עַמִּין עוֹבְדֵי
 עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת אֲתַכְפִּיין קַמֵּיהוּ.

וְתָא חֲזִי, אֲלֶמְלָא דְּאַמְשִׁיכוּ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹבְדִין בִּישׁוּן
 לְסִטְר אַחֲרָא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, הָא אֲתַמָּר,
 דְּלֹא שְׁלְטוּ שְׂאֵר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת
 בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, וְלֹא אֲתַגְּלוּ מֵעַל אֲרַעָא. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד. דְּלִית לָן עוֹבְדִין דְּכִשְׂרוֹן כְּדָקָא
 חֲזִי. וּבְגִין כֵּן כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד מֵהָרַק יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמִיךָ.

יִשְׁלְטוּ עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת בְּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא הִגְלוּ
 מֵעַל הָאָרֶץ, וְעַל זֶה כָּתוּב כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד, שְׁאִין לָנוּ מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים כְּרָאוּי, וְלָכֵן כִּי דְלוֹנוּ
 מְאֹד מֵהָרַק יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמִיךָ.

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פז ע"ב - פח ע"א
מועלת המודרזו לשוב בתשובה

רַבִּי יוֹסִי פָתַח קָרָא וְאָמַר, לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם. הָא בְּכַמָּה אֲתֵר אֹקְמוּיָה חֲבַרְיָא, וְכָל הַגֵּי קָרָאִי אֲבִתְרִיה. וְכָל חַד וְחַד בְּאַתְנַלְיָא. אֲבָל הָאִי קָרָא אִית לְאַתְעָרָא בֵּיה, דְּכַתִּיב מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם וְגו'. מִפְּנֵי שִׁיבָה, שִׁיבָה דְּאוּרִיתָא סְתָם. תְּקוּם, דְּבַעֵי בַר נָשׁ לְמִיָּקָם בְּקִיּוּמָא (מִכָּאן דְּבַעֵי בַר נָשׁ לְמִיָּקָם) מִקְמֵי סִפְר תּוֹרָה, וְהָכִי רַב הַמְּנוּנָא (ס"א י"א) סָבָא, פֶּד הָוָה חָמִי סִפְר תּוֹרָה, הָוָה קָם מִקְמֵיה, וְאָמַר מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם. (כַּד הָוָה חָמִי חוּמְשׁ דְּאוּרִיתָא הָוָה קָם מִקְמֵיה) (ס"א עֲבִיד לֵיה הַדּוּרָא) (וְהָוֵי אָמַר וְהַדְרַת פְּנֵי זְקוּן) בְּגוּוּנָא דָּא, בְּעֵי בַר נָשׁ לְמִיָּקָם בְּקִיּוּמֵיה לְקַמֵּיה דְּתַלְמִיד חָכָם, בְּגִין דְּאִיהוּ קָאִים בְּקִיּוּמָא (נ"א בְּדִיּוּקְנָא) קַדִּישָׁא עֲלָאָה. וְרַמְזוּ לְכַהֲנָא עֲלָאָה (ס"א וְהָכָא רַמְזוּ לְעַתִּיקָא) קַדִּישָׁא עֲלָאָה, דְּכַתִּיב וְהַדְרַת פְּנֵי זְקוּן, דְּאִיהוּ בְּעֲלָמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִכָּאן רַמְזוּ לְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְרַמְזוּ לְתוֹרָה שְׁבַעֲלָפָה. וְתוּ תַּנִּינָן, הָאִי קָרָא לְדַרְשָׁא הוּא דְּאַתָּא, מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם, כְּמָה דְּאַתְעָרוּ בֵּיה חֲבַרְיָא, שְׁמַעוֹן, מִכָּאן רַמְזוּ לְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְרַמְזוּ לְתוֹרָה שְׁבַעֲלָפָה.

רַבִּי יוֹסִי פָתַח בְּפָסוּק וְאָמַר, לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם. הָרִי בְּכַמָּה מְקוּמוֹת פְּרִשׁוּיָה הַחֲבַרְיִים, וְכָל הַפָּסוּקִים הִלְלוּ אַחֲרָיו, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּגִלּוּיָא. אֲבָל יֵשׁ לְהַתְעוֹרֵר בְּפָסוּק הַזֶּה, שְׁכַתּוּב מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם וְגו'. מִפְּנֵי שִׁיבָה, שִׁיבָה שֶׁל הַתּוֹרָה סְתָם. תְּקוּם, מִכָּאן שְׁצָרִיף אָדָם לְעַמֵּד בְּעַמֵּדוֹ (מִכָּאן שְׁצָרִיף אָדָם לְעַמֵּד) מִלְּפָנֵי סִפְר תּוֹרָה, וְכַד רַב הַמְּנוּנָא (י"א) סָבָא, כְּשֶׁהָיָה רוֹאֵה סִפְר תּוֹרָה, הָיָה קָם מִלְּפָנָיו וְאָמַר: מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם. (כְּשֶׁהָיָה רוֹאֵה חֲמֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, הָיָה עוֹמֵד מִלְּפָנָיו) (עוֹשֶׂה לוֹ הַדּוּר) (וְהָיָה אוֹמֵר: וְהַדְרַת פְּנֵי זְקוּן) כְּמוֹ כֵּן צָרִיף אָדָם לְעַמֵּד בְּמִקְוֵמוֹ מִלְּפָנֵי תַלְמִיד חָכָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּמִקְוֵמוֹ (בְּדִיּוּקוֹן) קָדוֹשׁ עֲלִיוֹן. וְרַמְזוּ לְכַהֲנָן הָעֲלִיוֹן (וְכָאן רַמְזוּ לְעַתִּיק) הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיוֹן, שְׁכַתּוּב וְהַדְרַת פְּנֵי זְקוּן, שֶׁהוּא בְּעוֹלָם. אָמַר רַבִּי

וְעוֹד שְׁנִינָנוּ, הַפָּסוּק הַזֶּה בָּא לְדַרְשָׁה. מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם, כְּמוֹ שֶׁהִעִירוּ בּוֹ הַחֲבַרְיִים, מִפְּנֵי

מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם, אֶזְהָר לִיָּה לְבַר נֶשׁ, עַד לֹא
 יִסְתַּלַּק בְּסִיבוֹתָא, דִּיקוּם בְּקִיּוּמָא טָבָא בְּעָלְמָא,
 בְּגִין דִּדִּין הוּא הַדּוֹרָא לִיָּה, אֲבָל לְסוּף יוֹמוֹי לִית
 שְׂבַחָא לִיָּה לְבַר נֶשׁ כָּל כָּף, כִּד אִיהוּ סִיב וְלֹא
 יְכִיל לְמַתְּוֵי בִישׁ. אֶלָּא שְׂבַחָא דִּילִיָּה, כִּד אִיהוּ
 בְּתוּקְפֵיהּ, וְאִיהוּ טָב. וְשְׁלֵמָה מְלַכָּא צְוּחַ וְאָמַר,
 (משלי כ) גַּם בְּמַעַלְלָיו יִתְנַכֵּר נֶעַר וְגו'. כְּגוֹנוֹנָא דָּא
 כְּתִיב, (קהלת יב) וְזָכוֹר אֶת בּוֹרְאֶיךָ בְּיָמֵי בְּחוֹרוֹתֶיךָ.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאִי (הכּי הוּא) אֹרְחָא דָּא מְתַקְנָא
 קָמּוּ, וְהֵאֵי אֹרְחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

שִׁיבָה תִּקּוּם, הַזְהִיר אֶת
 הָאָדָם טָרָם שְׂיַעֲלָה לְשִׁיבָה
 שְׂיַעֲמַד בְּקִיּוּם טוֹב בְּעוֹלָם,
 מִשּׁוּם שְׂזַהּוּ הַהֲדוּר שְׁלוֹ.
 אֲבָל לְסוּף יָמָיו אֵין לְאָדָם
 שְׂבַח כָּל כָּף, כִּשְׁהוּא זְקוּ,
 וְאֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת רַע. אֶלָּא
 הַשְּׂבַח שְׁלוֹ כִּשְׁהוּא בְּכַחוּ,
 וְהוּא טוֹב. וְשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ
 צְוּחַ וְאָמַר, (שם ב) גַּם
 בְּמַעַלְלָיו יִתְנַכֵּר נֶעַר וְגו'.
 כְּמוֹ כֵן כְּתוּב, (קהלת יב) וְזָכוֹר
 אֶת בּוֹרְאֶיךָ בְּיָמֵי בְּחוֹרוֹתֶיךָ.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאִי (כִּי
 הוּא) שְׁתֵּדְרָךְ הַזֶּה מְתַקְנָת
 לְפָנֵינוּ, וְזוּהִי דְרָכּוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים א) כִּי יוֹדַע יי' דְּרָךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ
 רְשָׁעִים תֵּאבֵד. מָאֵי כִי יוֹדַע יי'. אֶלָּא,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹדַע וְאֶשְׁגַּח בְּאַרְחָא דְצְדִיקָיָא,
 לְאוּטְבָא לְהוֹ, וְלֹאֲנָנָא לְהוֹ, וְהוּא אֲזִיל קַמֵּיהוּ
 לְנִטְרָא לְהוֹ. וּבְגִין כָּךְ, מָאֵן דְנִפְיָךְ לְאַרְחָא בְּעֵי
 דְלִהוּי תְּהִיָּא אֶרְחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִשְׁתַּתַּף
 לִיָּה בְּהַדִּיָּהּ. וּבְגִין כָּךְ כְּתִיב, כִּי יוֹדַע יי' דְּרָךְ
 צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד. הִיא מְגַרְמָה, בְּגִין
 דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא (דף פ"ח ע"א) אֶשְׁתַּמּוּדַע לִיָּה
 לְהֵהוּא אֶרְחָא דְלְהוֹן, וְלֹא אֲזִיל בְּהַדִּיָּהּ.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים א) כִּי יוֹדַע
 ה' דְּרָךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ
 רְשָׁעִים תֵּאבֵד. מַה זֶה כִּי
 יוֹדַע ה' אֶלָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יוֹדַע וּמִשְׁגִּיחַ עַל דְּרָכֵי
 הַצְּדִיקִים לְהִיטִיב לָהֶם וּלְהַגִּין
 עֲלֵיהֶם, וְהוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם
 לְשׁוֹר אוֹתָם. וּמִשּׁוּם כָּךְ, מִי
 שְׂיוֹצֵא לְדֶרֶךְ, צָרִיךְ שְׂאוֹתָהּ
 הַדְּרָךְ תְּהִיָּה זְרָכּוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִשְׁתַּף

אוֹתוֹ עִמּוֹ. וּמִשּׁוּם כָּךְ כְּתוּב, כִּי יוֹדַע ה' דְּרָךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד. הִיא מַעֲצָמָה,
 מִשּׁוּם שְׂאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכִיר בְּאוֹתָהּ דְּרָךְ שְׁלָהֶם, וְאֵינּוּ הוֹלֵךְ עִמָּם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

כְּתִיב דֶרֶךְ, וּכְתִיב אֶרֶח, מֵה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלְא, דֶרֶךְ: דְשָׂאָר קְרִסוּלֵי בְנֵי נְשָׂא אֶזְלוּ בַה. אֶרֶח: דְאִיהוּ אֶתְפֹתַח מִן זְמַנָּא זְעִירָא (ד'א אֶרֶח כְּמָה דְאֶתְ אָמְר (אִיּוּב ל"ד) וְאֶרֶח לְחִבְרָה עִם פְּעֻלֵי אָוֹן) וְעַל אֶרֶחָא דָא כְּתִיב, (מִשְׁלֵי ד) וְאֶרֶח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם. אָמֵן בְּן יְהִי רְצוֹן. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

כְּתוּב דֶרֶךְ, וּכְתוּב אֶרֶח. מֵה בֵּין זֶה לְזֶה? אֶלְא, דֶרֶךְ - שְׂשָׂאָר קְרִסְלֵי בְנֵי אָדָם הִלְכוּ בַה. אֶרֶח - שֶׁהוּא נִפְתַח מִזְמַן מוּעָט (זֶה אֶרֶח, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר (אִיּוּב ל"ד) וְאֶרֶח לְחִבְרָה עִם פְּעֻלֵי אָוֹן), וְעַל הָאֶרֶח הַזֶּה כְּתוּב, (מִשְׁלֵי ד) וְאֶרֶח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם. אָמֵן בְּן יְהִי רְצוֹן. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 381)

ה) לְמַד כָּל הַלֵּילָה זֶהָר, תְּקוּנֵי זֶהָר וּתְהִלִּים, בְּמִים הַקְּפוּאִים, אֶפְלוּ בְּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה רַבִּינוּ הַקְּדוּשׁ מוֹרִינוּ הַרְבַּ צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מִזִּידִיטְשׁוּב וְכוּתוּ יִגְן עֲלֵינוּ, אֶפְלוּ בְּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה וְצָרִיךְ לְרְפוּאָה גְּדוּלָה תִּבְרַ גְּזִיזָא דְבִרְדָּא, וְיִרְדּ וּטְבַל בְּנִהָר הַקְּפוּא תַּחַת הַקְּרַח הַנוֹרָא, וְלְמַד שֵׁם כָּל הַלֵּילָה הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְתְקוּנֵי הַזֶּהָר וּתְהִלִּים בְּתוֹךְ הַמִּים הַקְּפוּא. (מִתּוֹךְ הַקְּדֻמָּה לְסֵפֶר צְבִי לְצַדִּיק, עֵין שֵׁם מַעֲשֵׂה בְּאִרְכּוּת)

– פֶּרֶק כַּד –

לְהִיּוֹת בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא

א) עַל יְדֵי הַפְּצַת סֵפְרֵי זוֹכָה לִישֵׁב בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא

הַמְּדַפְּסִים סֵפְרִים מְמַמְוֵנוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר תּוֹרָה, זוֹכָה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָת הַתְּלַמִּידֵי חַכְמִים מַחְבְּרֵי הַסֵּפְרִים, שְׁהָרֵי עַל יְדוּ יֵצֵא הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתִרְבֵּה הַדַּעַת בְּכָל עַת, וְאֵלוּ הֵיָה גְּנוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמְּשָׁכֵן בִּירְכַתִּים, לֹא הִיוּ לוֹמְדִים בּוּ.

וְהִנֵּה אָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת (דף צ"ו:) שְׁפֹתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת וְכוּ' כְּדֹאִיתָא שָׁם, וְלִפִּי זֶה הַגּוֹרֵם שְׁהִיָּה הַחֶכֶם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זוֹכָה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שְׁהָרֵי הוּא גָרָם לְהַחִיּוֹתוֹ, וְאֵין סֵפֶק בְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֶכֶם בְּעַצְמוֹ עִם סִיעַת מְרַחֲמוּהוּ יוֹצֵאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פְּנֵיו.

(הַגְּאוֹן מִהַר"ח" אִיסְטֵרוֹלְסָה בְּסֵפְרוֹ בֵּן אֲבֵרָהִם, פֶּרֶשׁת וַיִּשְׁלַח דָּף כ"ג:)

וְנָא לְעֵין בְּהַסְכַּמַּת הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק מוֹרִינוּ הַרְבַּ יוֹסֵף חַיִּים זֹנְנֶפֶלְד וְכוּתוּ יִגְן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְסֵפֶר "צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט", אוֹדוֹת הוֹצֵאָה לְאוֹר.

[זֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: וְכָל הַקּוֹרָא בְּסֵפֶר יִרְאֵה אֵיךְ הַשְׁתַּדְּלוּ תְּקִיפֵי קַדְמָאֵי לְהוֹצִיא אוֹר הַהִלְכָה לְאַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה בְּכָל כַּחַן, וְכָל מִן דִּין סְמוּכּוֹ לְנָא בְּסִיעַ שְׁיִישׁ בּוּ מִמֶּשׁ לְכָל מֵאֵן דְּאֶפְשֵׁר לִיָּה לְזַכּוֹתָם גַּם לְהַבָּא לְהוֹצִיא כָּל הַנְּשָׂאָר לְמִשְׁמֶרֶת. וְכָל הַמְּסִיעִים וְהַמְּשַׁתְּדָלִים לְהוֹצִיא לְאוֹר כָּל הַנְּשָׂאָר מִחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְקַדְמָאֵי אֵין עֵרֶךְ לְשַׁכְרוּ בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת וְיִזְכוּ בְּזִכּוֹת זֶה לְבָנִין קְדִישִׁין דְּעַסְקוּן בְּאוֹרֵיָתָא וְלְמוֹנֵי רוּיְחֵי לִישֵׁב בְּהַשְׁקֵט עַל הַתּוֹרָה וְהַעֲבוּדָה וְלַחֲנֵי אִרְכֵי לְרַבְּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְלִרְאוֹת בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב בְּגִאֲלָה שְׁלִמָּה.]

(מוֹרִינוּ הַרְבַּ חַיִּים פְּלָאגִי זְכַר צַדִּיק לְבִרְכָה, בְּסֵפֶרוֹ "תּוֹרָה וְחַיִּים", מְצוּת עֲשֵׂה ס' אוֹת רִיו)

ב) הַסֵּפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק הוּא נִשְׁמַת הַצַּדִּיק

גַּם הָאֲדַמּוּ"ר מְסַאֲדִיגוֹרָא וְכוּתוּ יִגְן עֲלֵינוּ אָמֵן, מְבִיא שְׁהַצִּיּוֹן לְהַצַּדִּיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹף וְהַנְּפֶשׁ, וְהַסֵּפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצַּדִּיק.

(הָאֲדַמּוּ"ר מְסַאֲדִיגוֹרָא וְכוּתוּ יִגְן עֲלֵינוּ אָמֵן)

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכב ע"א-ב מעלות וסגולות התשובה

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הוּוּ אֲזָלִי מֵאוֹשָׁא לְלוֹד, אָמַר
 רַבִּי יְהוּדָה (יִצְחָק) גַּיְמָא מִלִּין דְּאוֹרֵייתָא וְגוֹיִל.
 פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה (ס"א יִצְחָק) וְאָמַר, (שמות כא) כִּי יִפְתַּח
 אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֶּר וְגוֹ'. מֵה כְּתִיב בְּתִרְיָה,
 בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם וְגוֹ'. וּמֵה עַל דָּא כַּד, מָאן דְּגָרִים
 לְאַבְאָשָׁא עָלְמָא בְּחוּבֵי עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אֲלָא
 תְּוֹהֲנָא דְאַף עַל גַּב דְּאַבְאִישׁ עָלְמָא, אֲמַאי אִית לִיה
 תְּשׁוּבָה, כַּמָּה דְכְּתִיב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגוֹ'
 וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתָם וְהִשְׁיבוּ.

אֲלָא וְדָאי דָּא מְהֵנָּיָא לְהוּ, בְּגִין דְּעֵבִיד תְּשׁוּבָה,
 כְּבִיכּוֹל הוּא עֵבִיד לִיה מִמֶּשׁ. דְּהָא מַה דְּפָגִים
 לְעֵילָא, אַתְקִין לִיה, וּבְמָה בְּתִשׁוּבָה. דְּכְּתִיב אִישׁ אוֹ
 אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגוֹ', וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתָם וְהִשְׁיבוּ,
 וְתִשׁוּבָה אַתְקִין כְּלָא, אַתְקִין לְעֵילָא, אַתְקִין לְתַתָּא,
 אַתְקִין לְגַרְמִיָּה, אַתְקִין לְכָל עָלְמָא.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק (ס"א יְהוּדָה) אַבְתְּרִיָּה וְאָמַר, (דברים ד)
 בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגוֹ'.
 בְּצַר לָךְ, מִכָּאן דְּתִשׁוּבָה מִעֲלֵיָא מְכָלָא, עַד לָא יִשְׂרִי

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק (יְהוּדָה) אַחֲרֵיו וְאָמַר, (דברים ד) בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגוֹ'. בְּצַר לָךְ - מִכָּאן
 שֶׁתִּשׁוּבָה מֵעֵלָּה מֵהַכֹּל עַד שֶׁלֹּא יִשְׂרָה הַדִּין בְּעוֹלָם. שְׂאֲחַר שִׁשׁוּרָה הַדִּין מִתְחַזֵּק כַּחוֹ, מִי יַעֲבִירוּ

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הִיוּ הוֹלְכִים מֵאוֹשָׁא לְלוֹד. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה (יִצְחָק), נֹאמַר דְּבַרִי תוֹרָה
 וְגוֹלָה. פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה (יִצְחָק)
 וְאָמַר, (שמות כא) כִּי יִפְתַּח אִישׁ
 בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֶּר וְגוֹ'.
 מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? בְּעַל הַבּוֹר
 יִשְׁלַם וְגוֹ'. וּמֵה עַל זֶה כַּד - מִי
 שְׂגוּרִים לְהַסְרִיחַ הָעוֹלָם בְּחַטָּאִיו
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אֲלָא
 תְּמַהֲנֵנוּ, שְׂאֵף עַל גַּב שְׂמִסְרִיחַ
 הָעוֹלָם, לְמָה יֵשׁ לוֹ תְּשׁוּבָה,
 כְּמוֹ שְׂכַתוּב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי
 יַעֲשׂוּ וְגוֹ' וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתָם
 וְהִשְׁיבוּ?

אֲלָא וְדָאי זֶה מוֹעִיל לָהֶם מְשׁוּם
 שְׂעֵשָׂה תְּשׁוּבָה, כְּבִיכּוֹל הוּא
 עוֹשֶׂה אוֹתוֹ מִמֶּשׁ. שְׂהָרִי מַה
 שְׂפָגִים לְמַעְלָה - תְּקוּן, וּבְמָה?
 בְּתִשׁוּבָה, שְׂכַתוּב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה
 כִּי יַעֲשׂוּ וְגוֹ', וְהִתְוֹדוּ אֶת
 חַטָּאתָם וְהִשְׁיבוּ, וְתִשׁוּבָה
 מִתְקַנֵּת הַכֹּל, מִתְקַנֵּת לְמַעְלָה -
 מִתְקַנֵּת לְמַטָּה, מִתְקַנֵּת עֲצָמוֹ -
 מִתְקַנֵּת לְכָל הָעוֹלָם.

מֵהָעוֹלָם וְיִסְלְקוּ? שְׁהָרֵי כִּיּוֹן
שְׁשׁוּרָה הַדִּין, לֹא מִסְתַּלֵּק עַד
שְׁנִשְׁלָם. אַחַר שְׁנִשְׁלָם וְעָשָׂה
תְּשׁוּבָה, מִתְקַן כָּל הָעוֹלָמוֹת.
מִשְׁמַע שְׁכָתוּב וּמִצְאוּךְ כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים,
וְכָתוּב וְשָׁבַת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'.

כִּי אֵל רַחוּם ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'.

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, מַה יֵּשׁ כָּאֵן?
אֵלֶּה לְהַכְלִיל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל,
שֶׁהִיא בְּגִלוֹת וְנִמְצָאת בְּצַרְתָּם,
וְלֹא עוֹזֶבֶת אוֹתָם לְעוֹלָמִים.
וְלִכֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵף עַל
גַּב שְׁמִשְׁרָה דִּין בְּעוֹלָם, רוֹצֵה
שְׁיַחְזְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּתְשׁוּבָה
לְהִיטִיב לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵין לָךְ מִי
שְׁיַעֲמֵד בְּפָנֵי הַתְּשׁוּבָה.

בֹּא רֵא, אֶפְלוּ כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל
נִקְרְאת תְּשׁוּבָה. וְאִם תֹּאמַר,
(תְּשׁוּבָה) עֲלִיּוֹנָה (מַעְלָה) (וְאוֹת עֲלִיּוֹנָה)
מִכָּל מְקוֹם לֹא נִמְצָאת - אֵלֶּה זֶה
נִקְרְאת תְּשׁוּבָה, כְּשֶׁחֹזֵר רַחֲמִים
לְמוּלָה, וְהִיא חוֹזֶרֶת עַל כָּל
אוֹתָם אוֹכְלוֹסִים וּמִינִיקָתָם.
וְתְשׁוּבָה מַעְלָה - כְּשֶׁנִּמְסַרְת
הַנֶּפֶשׁ אֵלֶיךָ וְלוֹקַחַת אוֹתָהּ בְּזִמְן
שֶׁהִיא בְּתְשׁוּבָה, אֵז הַכֹּל מִתְתַּקֵּן
לְמַעְלָה וְלִמְטָה, וּמִתְתַּקֵּן הוּא
וְכָל הָעוֹלָם.

דִּינָא בְּעֵלְמָא. דְּבַתַּר דְּשָׂרֵי דִינָא תְּקִיף חִילִיָּה מָאן
יַעֲבַר לִיָּה מֵעֵלְמָא וְיִסְלַק לִיָּה. דְּהָא ^(דף קכ"ב ע"ב) כִּיּוֹן
דְּשָׂרֵי דִינָא, לֹא אִסְתְּלִיק עַד דְּיִשְׁתְּלִים. בְּתַר
דְּאִשְׁתְּלִים, וְעַבְד תְּשׁוּבָה, אֲתִקִּין עֲלִמִין כְּלָהוּ.
מִשְׁמַע, דְּכָתִיב וּמִצְאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית
הַיָּמִים, וְכָתִיב וְשָׁבַת עַד יי אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כִּי אֵל רַחוּם
יי אֱלֹהֶיךָ וְגו'.

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, מָאן אֵיכָא הָכָא. אֵלֶּה לְאִכְלָלָא
כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיְהוּ בְּגִלוֹתָא,
וְאִשְׁתְּכַחַת בְּעָאקוּ דְּלָהוֹן, וְלֹא שְׁבַקַת לוֹן לְעֵלְמִין.
וּבְגִין כִּד קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא אֵף עַל גַּב דְּאִשְׂרֵי
דִּינָא בְּעֵלְמָא, בְּעֵי דִיְהִדְרוּן יִשְׂרָאֵל בְּתְשׁוּבָה,
לְאוֹטְבָא לְהוּ בְּהָאֵי עֵלְמָא, וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי, וְלִית
לָךְ מָאן דְּקָאִים קַמִּי תְּשׁוּבָה.

תָּא חַזִּי, אֶפְלוּ כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, תְּשׁוּבָה אֶקְרִי. וְאִי
תִּימָא (תְּשׁוּבָה) עֲלָאָה (ס"א מַעְלָא) (נ"א וְאֵת עֲלָאָה) מִכָּל
אַתְר לֹא שְׁכִיחַ, אֵלֶּה דָּא אֶקְרִי תְּשׁוּבָה, כִּד אֶהְדֵּר
רַחֲמֵי לְקַבְּלָהּ, וְהִיא תְּבַת עַל כָּל אֵינּוֹן אוֹכְלִסִּין
וְיִנְקָא לוֹן. וְתְשׁוּבָה מַעְלָא, כִּד אֶתְמַסֵּר נֶפֶשָׁא
לְגַבְהָ, וְנָטִיל לָהּ בְּזִמְנָא דְּאִיְהוּ בְּתְשׁוּבָה, כִּדִּין כָּלֵא
אֶתְתַּקֵּן לְעֵילָא וְתַתָּא, וְאֶתְתַּקֵּן הוּא, וְכָל עֵלְמָא.

רָשַׁע אֶחָד בְּעוֹלָם - בְּגַלְלוּ יֵשׁ
 קִלְקוּל לְכֹמֶה אַחֲרִים. אוֹי
 לְרָשָׁע, אוֹי לְשֹׁכְנֹו! בֹּא רֵאֵה,
 יוֹנָה, מְשׁוּם שְׁלֹא רָצָה לְלַכֵּת
 בְּשְׁלִיחוֹת רְבוֹנוֹ, כִּמָּה אֲנָשִׁים
 הָיוּ אוֹבְדִים בְּגַלְלוּ בַיָּם, עַד
 שִׁכְּלָם חָזְרוּ עָלָיו וְדָנוּ אוֹתוֹ
 בְּדִין בַּיָּם, וְאָז נִצְלוּ כָּלָם, וְאַחַר
 כֵּן הִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם
 עָלָיו, וְהַצִּיל כִּמָּה אוֹכְלוֹסִים
 בְּעוֹלָם. מִתִּי? כִּשְׁחֹזֵר לְרְבוֹנוֹ
 מִתּוֹךְ צָרְתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב (יוֹנָה ב)
 קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל ה' וַיַּעֲנֵנִי.
 וְכָתוּב (תְּהִלִּים קיח) מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה וְגו'.

חִיִּיבָא חַד בְּעֵלְמָא, קִלְקוּלָא דְכֹמֶה אַחֲרֵינוּ בְּגִינֵיהּ.
 וְוִי לְחִיִּיבָא, וְוִי לְשִׁבְיָבִיהּ. תָּא חַזִּי, יוֹנָה, בְּגִין
 דְלֹא בָעָא לְמַתְךָ בְּשְׁלִיחוֹתָא דְמֵאֲרִיָה, כִּמָּה בְּגִי נִשְׂא
 הוּוּ אֶתְאֲבִידוּ בְּגִינֵיהּ בְּיַמָּא, עַד דְכָלְהוּ אֶתְהַדְרוּ עָלוּי,
 וְדֵאִינוּ לִיהּ בְּדִינָא בְּיַמָּא, וְכִדִּין אֶשְׁתַּיְבוּ כָּלְהוּ,
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עָלֵיהּ לְבַתְרָה, וְשׁוֹיב כִּמָּה
 אוֹכְלָסִין בְּעֵלְמָא. אִימַתִּי. כִּד אֶתְהַדְרָה לְמֵאֲרִיָה מִגּוֹ
 עֲקָתֵיהּ. הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (יוֹנָה ב) קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל
 יְיָ וַיַּעֲנֵנִי. וְכָתִיב, (תְּהִלִּים קיח) מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי
 בְּמִרְחַב יְהוָה וְגו'.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עֵמּוּד 384)

ג) אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְתַנּוּ מַעוֹת לְצַדִּיקָה נֹרְאָה כּוֹזֵאת לְהַדְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם
 אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְתַנּוּ מַעוֹת לְצַדִּיקָה נֹרְאָה כּוֹזֵאת לְהַדְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי עַל יְדֵי כָּל
 הַצַּדִּיקוֹת שְׁנוֹתַנִּין, זוֹכִין לְקַח הַנֶּפֶשׁוֹת וְלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה בְּחִינַת אוֹרִיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, מִכָּל שְׁבוּן
 בְּשְׁנוֹתַנִּין צַדִּיקָה בְּשִׁבִיל זֶה בְּעֵצְמוֹ בְּדֵי לְהַדְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים, שֶׁהַדְפַּסְתָּ סְפָרִים אֵלּוּ בְּעֵצְמֵן הֵם
 בְּחִינַת לְקִיחַת הַנֶּפֶשׁוֹת, שֶׁהֵם הָאוֹתִיוֹת וְהַמְשַׁכֵּת הַתּוֹרָה, שֶׁבּוֹדֵאֵי אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שְׁזִכָּה לְזִכּוֹת אֶת
 הַרְבִּים לְהֵאִיר חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגִּיחַ שְׁלֵמָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה
 נִמְשָׁךְ שִׁפְעַת טוֹבָה וּבִרְכָה וְכָל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל. (סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְדוּשִׁין הַלְכָה ג, אוֹת כב)

**ד) הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּצַדִּיקָתוֹ בְּסִפְרֵים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה, בּוֹדֵאֵי אֵין
 קִין לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד, אֲשֶׁרִי לוֹ**
 אוֹהֵב בְּסֵפֶר לֹא יִשְׁבַּע בְּסֵפֶר וּמִי אוֹהֵב בְּהֵמוֹן לֹא תְבוּאָה (קִהְלֵת ה), דְרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוֹם לְבִרְכָה,
 וּמוֹבָא בְּפִרוּשׁ רַש"י: שֶׁאִפְלוּ מִי שֶׁאוֹהֵב מִצּוֹת לֹא יִשְׁבַּע וְכו', כִּי אִם כְּשֵׁי שֶׁבָּהֶם מִצּוֹה שְׁתַּתְקִים לְעַד
 בְּגוֹן כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה וּבְגִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכו' מִכָּל שְׁבוּן כְּשִׁפּוּעֵל בְּצַדִּיקָתוֹ לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרֵים
 חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה לְכָל אֶחָד, בּוֹדֵאֵי אֵין קִין לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד, כִּי
 בְּכָל פֶּעַם בְּכָל דּוֹרוֹת הַבָּאִים מְזַכֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁתַּתְקִים הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ אֲשֶׁרִי לוֹ.
 וְזֶה (תְּהִלִּים קו) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט שֶׁהוּא הַתּוֹרָה שֶׁשׁוֹמְרֶיהָ שְׁלֵמָה תִּשְׁתַּכַּח עַל יְדֵי שְׁמִזְבֻּחַ אֶת הַרְבִּים
 בְּסִפְרֵים קְדוּשִׁים. וְזֶהוּ (שֵׁם) עוֹשֵׂי צַדִּיקָה בְּכָל עֵת, כִּי בְּכָל עֵת עוֹשֶׂה צַדִּיקָה, כִּי לוֹמְדִים בְּסִפְרֵים
 שְׁמִכְנִסִין קִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם וְכו'.

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמֵי. - דְפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִיכוֹי הַרְבִּים בְּלִבְד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוֹת דּוּד רַחוּב הַשּׁוֹמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רה ע"א-ב
גודל הארת יום השבת

יוֹמָא דְשַׁבְּתָא, חֲדוּה אִיהוּ לְכֻלָּא, וְכֻלָּא אֲתִנְטֵר
לְעֵילָא וְתַתָּא. וְנִהוּרָא (נ"א וְנִקְוֵדָה) תַּתָּא
נִהוּרָא לְסֻלְקָא לְעֵילָא, בְּשִׁפּוּרָא דְעֵטְרִין שְׁבַעִין
חֻלְקִין יַתִּיר, וְסָבָא דְכָל סְבִין אֲתֵעֵר.

אֲזַ כְּשִׁעוּלָה הָאֹר, הָעַם
הַקְדוּשׁ מְקַדְיָמִים לְבֵית
הַכְּנֶסֶת בְּלְבוּשׁ כְּבוֹד
בְּשִׁמְחָה, מִתְעַטְרִים בְּעֵטְרָה
קְדוּשָׁה שְׁלִמְעָלָה בְּאוֹתָהּ
רוּחַ שְׁעוּמָדַת עֲלֵיהֶם לְמִטָּה,
מְשַׁבְּחִים בְּשִׁירוֹת
וְתַשְׁבְּחוֹת, וְהַתְשַׁבְּחוֹת
עוֹלוֹת לְמַעְלָה, וְכָל
הָעֲלִיוֹנִים וְהַתְחַתּוֹנִים
בְּשִׁמְחָה, וְכֻלָּם מִתְעַטְרִים
כְּאַחַד. פּוֹתְחִים הָעֲלִיוֹנִים
וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם
הַקְדוּשׁ בְּאַרְץ, שְׂרַבּוֹנְכֶם
הַתְעַטֵּר עֲלֵיכֶם, וְכָל הַחִילוֹת
הַקְדוּשִׁים מִתְעַטְרִים
בְּשִׁבְלֵיכֶם.

כִּדִּין פֶּד סָלִיק נִהוּרָא, עֲמָא קְדִישָׁא מְקַדְמֵי לְבִי
בְּנִישְׁתָּא בְּלְבוּשׁ יָקָר בְּחֲדוּה, מִתְעַטְרִין
בְּעֵטְרָא קְדִישָׁא דְלְעֵילָא, בְּהֵוָה רִוְחָא דְקִיּוּמָא
עֲלֵיהוּ לְתַתָּא, מְשַׁבְּחִין בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבְּחִין, וְסֻלְקִין
תְּשַׁבְּחִין לְעֵילָא, וְעֵלְאִין וְתַתָּאִין כְּלֵהוּ בְּחֲדוּה,
וּמִתְעַטְרִין כְּלֵהוּ בְּחֲדָא. פִּתְחֵי עֵלְאִי וְאֹמְרִי, זְכָאִין
אֲתוֹן עֲמָא קְדִישָׁא בְּאַרְעָא, דְּמֵאֲרִיכוֹן אֲתֵעֵטֵר
עֲלֵיכוֹ, וְכָל חִילוֹן קְדִישִׁין, מִתְעַטְרִין בְּגִינִיכוֹן.

הֵאִי יוֹמָא, יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין אִיהוּ, וְלָאוּ יוֹמָא
דְּגוּפָא, בְּגִין דְּשִׁלְטָנוּ דְּצִרוּרָא דְנִשְׁמַתִּין
אִיהוּ, וְקִיּוּמָן עֵלְאִין וְתַתָּאִין כְּלֵהוּ בְּזוּוֹנָא
(דף ר"ה ע"ב)

חֲדָא, בְּעֵטְרָא דְרוּחָא יַתִּירָא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם הַנְּשָׁמוֹת, וְלֹא יוֹם הַגּוּפִים, מְשׁוּם שֶׁשִׁלְטוֹן צְרוּר הַנְּשָׁמוֹת הוּא, וְכָל
הָעֲלִיוֹנִים וְהַתְחַתּוֹנִים עוֹמְדִים בְּזוּוֹג אֶחָד, בְּעֵטְרָה שֶׁל רוּחַ יַתִּירָה עֲלִיוֹנָה קְדוּשָׁה.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דְהֵהוּא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְהֵוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׁיִתָּא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוּן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוּן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינּוּן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנָם וְכוּ'.

וּבֹא רֵאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צְרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבַּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבַּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבַּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרֵת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבַּת. מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאֲחֵזִי גְרָמִיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִּלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיהָנָם וְגו'.

וְתֵא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדֵי
בְלַחְזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְלַחְזוּדֵי חֲדֵי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבְּתָא חֲדֵי, אֵף עַל גֵּב דִּלְאָה יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיָּה לְבַר נֶשׁ נְשִׂמְתָא אַחֲרָא, נְשִׂמְתָא עֲלָאָה,
נְשִׂמְתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶף אֲקָרִי שַׁבַּת. מַהוּ שַׁבַּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזוהר (עמוד 386)

– פרק כה –

תקון לגאולה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא בשנת תרפ"א לפ"ק

(א) תקון לגאולה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידוע לכל כי ספר הזוהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים, הנאמר עליו: זה האיש מרעיש הארץ מרגיו ממלכות, ובגמרא אמרו, דילידה אימיה פרבי שמעון תיליד ואי לא לא תיליד (מבות י"ז): הוא עטרת ראשנו ותפארתנו, הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורבבי רבבות עולמות, ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיות הקדש, מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקדוש ברוך הוא, ושמח בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עלמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א זכרוננו לחיי העולם הבא:

(ב) למוד הזוהר מרומם על כל למוד אפלו דלא ידע מאי קאמר.

והרב "כסא מלך" (פרוש על תקון מ"ג) אמר:

(ג) למוד הזוהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו זכרוננו לברכה לרבי שמעון:

(ד) בהאי ספר הזוהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדר קכ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר באילין לא צריך נסיון – רצה לומר:

עֲזְרֵי מַעַם הַיָּשָׁם עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דָּף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת בֵּי תְבוּא

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֵן הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהֲבִטָּחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת פנחס דף רלא ע"א
החטא הראשון הנדון בראש השנה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לִימָא לָן מַר, (ס"א מאל"ן) מְלִין
מְעֻלִיתָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר (מלכים ב ד) וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל אֶתֶר דְּכָתִיב וַיְהִי, אִיהוּ
צֵעַר, וַיְהִי בִימֵי צֵעַר. וְדָא, וַיְהִי הַיּוֹם, יוֹמָא דְאִית
בֵּיהּ צֵעַר, וְדָא הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹמָא דְאִית בֵּיהּ
דִּינָא קְשִׁיָּא עַל עֲלָמָא. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישַׁע אֶל
שׁוֹנִים, יוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָהּ. וּבְכָל אֶתֶר וַיְהִי
הַיּוֹם, דָּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה. (איוב א) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים, יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה הָהּ.

בְּכָל זְמַנָּא תְרִין יוֹמִין אֵינּוּן, מָאִי טַעְמָא. בְּגִין, דְּלַהּוּ
יִצְחָק כָּלִיל דִּינָא וְרַחֲמֵי, תְרִין יוֹמִין וְלֹא חֵד.
דְּאֶלְמָלָא יִשְׁתַּכַּח יְחִידָאִי, יַחְרִיב עֲלָמָא. וְעַל דָּא
כְּתִיב תְרִין זְמַנִּין, וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים, אֵלֶּיךָ בֵּית דִּין רַבְרָבָא. בְּנֵי
הָאֱלֹהִים וְדָאִי, בְּנוֹי דְּמַלְכָּא קְרִיבִין לְגַבִּיָּהּ.
וְאֵינּוּן שְׁבַעֲיִן מְמַנָּן, דְּסַחְרִין תְּדִירָא לְמַלְכָּא. וְאֵינּוּן
חֲתִיבִין דִּינָא עַל עֲלָמָא. לְהַתִּיצֵב עַל יֵי, וְכִי עַל יֵי
קְיִימֵי. אֶלָּא, בְּשַׁעֲתָא דְאֵלֶּיךָ קְיִימֵי עַל דִּינָא, דִּינָא
תְּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהֵם חוֹתְכִים דִּין עַל הָעוֹלָם. לְהַתִּיצֵב עַל ה', וְכִי מַעַל ה' עוֹמְדִים? אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יֵאמֹר לָנוּ
הַרְבֵּי, (מאל"ן) דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל
רֵאשׁ הַשָּׁנָה. פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר, (מלכים ב ד) וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל
מָקוֹם שֶׁכָּתוּב וַיְהִי - הוּא צֵעַר.
וַיְהִי בִימֵי - צֵעַר וְדָאִי. וַיְהִי
הַיּוֹם - יוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ צֵעַר, וְזֶהוּ
רֵאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ דִּין
קָשָׁה עַל הָעוֹלָם. וַיְהִי הַיּוֹם
וַיַּעֲבֹר אֱלִישַׁע אֶל שׁוֹנִים - יוֹם
שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הִיא. וּבְכָל
מָקוֹם וַיְהִי הַיּוֹם - זֶה רֵאשׁ
הַשָּׁנָה. (איוב א) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ
בְנֵי הָאֱלֹהִים - יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה
הִיא.

בְּכָל פַּעַם שְׁנֵי יָמִים הֵם. מָה
הַטַּעַם? כְּדֵי שְׁיִהְיֶה יִצְחָק כָּלִיל
מִדִּין וְרַחֲמִים, שְׁנֵי יָמִים וְלֹא
אֶחָד. שְׂאֵם יִמְצָא יְחִידָאִי, יַחְרִיב
הָעוֹלָם. וְעַל זֶה כָּתוּב שְׁתֵּי
פַּעַמִּים וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים - אֵלֶּיךָ בֵּית
דִּין הַגְּדוֹל. בְּנֵי הָאֱלֹהִים - וְדָאִי
בְּנוֹי שֶׁל הַמֶּלֶךְ קְרִיבִים אֵלָיו.
וְהֵם שְׁבַעֲיִם מְמַנִּים שְׁסוּבְכֵים
וְכִי מַעַל ה' עוֹמְדִים? אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא

קְדַמָּאָה דְכָלָא בֵיה, מָאן הוּא. דְלָא יוֹקִיר לְשִׁמָּא
 דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְדָלָא יוֹקִיר לְאוֹרֵייתָא וְלַעֲבָדוּי.
 אוּף הֵכִי, מָאן הוּא דְלָא חֵיִישׁ עַל יְקָרָא דְשִׁמָּא
 קְדִישָׁא, דְלָא יִתְחַלֵּל בְּאַרְעָא. מָאן הוּא דְלָא חֵיִישׁ
 לְיְקָרִיָה דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, מָאן הוּא דְלָא שְׂוֵי יְקָר
 לְשִׁמָּא דָּא. וַיָּבֹא גַם הַשְּׁטָן בְּתוֹכְכֶם, גַּם לְרַבּוֹת
 הָהֵיא נּוֹקְבָא דִילֵיהּ. אוּף הֵכִי לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ, דְאִיהוּ
 חֵיִישׁ נְמִי לְיְקָרָא דְשִׁמָּא דָּא.

שָׂאלוּ עוֹמְדִים בְּדִין, דִּין
 הָרֵאשׁוֹן שֶׁהַכֵּל בּוֹ מֵהוּ? מִי
 שֶׁלֹּא מְכַבֵּד לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְשֶׁלֹּא מְכַבֵּד לְתוֹרָה
 וְלַעֲבָדוּי. אִף כֵּן - מִי הוּא שֶׁלֹּא
 חוֹשֵׁשׁ עַל כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ שֶׁלֹּא יִתְחַלֵּל בְּאַרְץ. מִי
 הוּא שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ לְכְבוֹדוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי הוּא שֶׁלֹּא
 נוֹתֵן כְּבוֹד לְשֵׁם זֶה. וַיָּבֹא גַם
 הַשְּׁטָן בְּתוֹכְכֶם, גַּם - לְרַבּוֹת
 אוֹתָהּ הַנִּקְבָּה שָׁלוֹ. אִף כֵּן לְהִתְיַצֵּב עַל ה', שֶׁהוּא חוֹשֵׁשׁ גַּם לְכְבוֹדוֹ שֶׁל שֵׁם זֶה.

אִף כֵּן לְהִתְיַצֵּב עַל ה', שֶׁהוּא חוֹשֵׁשׁ גַּם לְכְבוֹדוֹ שֶׁל שֵׁם זֶה.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 387)

(ה) כִּי הַלּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר לֹא יִסְבֵּל חֻבְלֵי מִשִׁיחַ

וּבְגִין דִּישְׂרָאֵל עֲתִידִין לְמַטְעַם מֵאִילָנָא רְחֵי דָּא הוּא סֵפֶר הַזֶּהָר יִפְקוּן בֵּיה מְגֻלוֹתָא בְּרַחְמֵי.
 עוֹד בְּהַקְדַּמַת הַתְּקוּנִים: "וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהִירוּ בַזֶּהָר הַרְקִיעַ" וְגו' וְהַמְשַׁבְּלִים אֵלֶיךָ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֻבְרַיִיא,
 וְזִהִירוּ בַד אֶתְכַנְשׁוּ לְמַעֲבַד הַאי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֶתְיָהִיב לְהוֹן וְלֹאֲלֵיהּ עֲמַהוֹן וְלְכָל נְשַׁמְתִּין
 דְמִתְיַבְתָּאן לְנַחְתָּא בִּינֵיהוּ וְלְכָל מְלֹאכֵיָא בְּאַתְפִּסְיָא וּבְאַרְחַ שְׂכָל. וְעַלְתָּ עַל פְּלֹא יְהִיב רְשׁוֹ לְכָל
 שְׁמָהוּן קְדִישִׁין וְלְכָל הוֹיִין וְלְכָל כְּנֻיִין לְגַלְגָּא לֹון רְזִין טְמִירִין כָּל שֵׁם בְּדַרְגָּא דִילֵיהּ, וְרְשׁוּתָא יְהִיב לְעֶשֶׂר
 סְפִירָן לְגַלְגָּא לֹון רְזִין טְמִירִין דְלָא אֶתְיָהִיב רְשׁוֹ לְגַלְגָּא לֹון עַד דִּיִּתִי דְרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא.
 הַמּוֹרֵם מִן הָאֵמֹר כִּי:

(ו) הַנְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהָר

וְעַתָּה נִכְתַּב מַה גּוֹרֵם בְּעוֹלָם בְּטוֹל לְמוֹד הַזֶּהָר, וְנִקַּח אוֹתוֹ מִדְּבַרֵי הַרְבֵּה הַגְּדוֹל הַמְקַבֵּל הָאֱלֹהִי רַבִּי
 חַיִּים וְיִטְאֵל זְכוּרֹנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, תְּלִמִּיד הַרְבֵּה הָאָר"י זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, הַפְּתוּב בְּהַקְדַּמַת שְׁעַר
 הַהַקְדַּמּוֹת, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֲנִי הַצֹּעֵר בְּעִיר, הַדֵּל בְּאֶלְפֵי חַיִּים, וְיִטְאֵל בֶּן לְאֲדוֹנֵי אָבִי הַרְבֵּה יוֹסֵף וְיִטְאֵל
 זְכוּרֹנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, בְּהִיוֹתִי בֶן שְׁלֹשִׁים לְכַח תְּשִׁשׁ כַּחֵי וְיִשְׁכַּחֵי מִשְׁתוּמֵם וּמְחֻשְׁבוֹתֵי תְּמַהִים, כִּי
 עָבַר קְצִיר, כְּלָה קִיץ, וְאֶנְחֵנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ, תְּרוּפָה לֹא עֲלָתָה לְמַחְלַתְנוּ, אִין מְזוּר לְבִשְׂרֵנוּ וְלֹא עֲלָתָה
 אֲרוּכָה לְמַכְתְּנוּ וְלַחֲרַבֵּן בֵּית מְקַדְשֵׁנוּ, אוּי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם וְגַם נָטוּ צְלִלֵי עָרְב, וְכִלּוּ כָּל הַקְּצִים וְעַדִּין
 בֶּן דוֹר לֹא בָּא. וְאַתְּנָה אֶת פְּנֵי לְחַקֵּר וְלְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה נִתְאַרְךָ קֶצְנוּ וְגִלוּתְנוּ וּמִדּוּעַ לֹא בָּא
 בֶּן יִשִׁי?

וּמַצְאָתִי אֲוִן לִי וְאֶנְיָנָה בְּקִרְבִּי וּלְבִי דוּי, מִמַּאֲמָר אֶחָד הוֹבָא בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים תְּקוּן ל' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: תִּנְיָנָא
 כְּתִיב וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת וְכו' וְהִיא אוֹמְרַת מַה אֶקְרָא וְכו' בְּהֵוָּא זְמַנָּא וְיִזְכּוֹר כִּי בְּשַׁר הַמָּה רוח
 הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב (תְּהִלִּים עַח לט) לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְמִשִׁיחַ, וְי לֹון מָאן דְגִרְמִין דְּנִזִּיל לֵיה מִן
 עֵלְמָא וְלֹא יִתּוּב לְעֵלְמָא, דְאֵלִין אֵינֵנוּ דְעֵבְדִין לְאוֹרֵייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה
 דְקַבְּלָה (רוּצָה לומר לְמוֹד הַזֶּהָר), דְגִרְמִין דְאַסְתַּלַּק גְּבִיעוּ דְחֻכְמָה דְאִיהֵי י' מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב'
 יְבִישָׁה, וְי לֹון דְגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחַרְבָּא וּבִיזָה וְהֵרַג וְאֶבְדֵן בְּעֵלְמָא, וְהֵאֵי רוּחַ דְאַסְתַּלַּק אִיהוּ רוּחַ דְמִשִׁיחַ
 כְּמָה דְאַתְמָר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת הַשֵּׁם
 (יְשִׁעִיָּה י"א ב). עַד בָּאן.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צח ע"ב - צט ע"א
השופר ממתיק את הדינים

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לַחֲדָשׁ. רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (שם
פא) תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה
לְיוֹם חַגְנוּ. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרַב
אוֹתָם אֵלָיו מִכָּל הָאֲמוֹת
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת זָרָה וְהַתְּרַצָּה
בָּהֶם, וּמִמְקוֹם רְחוֹק קָרַב
אוֹתָם אֵלָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (יהושע
כד) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם
כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֶבֶר הִנָּהר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מֵעוֹלָם. לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי
מִמְקוֹם רְחוֹק הַתְּרַצָּה בָּהֶם
וְקָרַב אוֹתָם אֵלָיו, וְכָתוּב,
וַאֲקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם
מֵעֶבֶר הִנָּהר וְגו'. בַּפְּסוּקִים
הִלְלוּ יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, וְכִי כָל
יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ יוֹדְעִים אֶת
זֶה, וְכָל שָׁכֵן יְהוֹשֻׁעַ?

אֵלֶּא כָּל הַתּוֹרָה נִסְתַּרְתָּ
וְנִגְלִיתָ, כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
נִסְתַּר וְנִגְלָה, מִשׁוּם שֶׁכָּל
הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם קְדוּשׁ, וְעַל
כֵּן הִיא נִסְתַּרְתָּ וְנִגְלִיתָ. אִם
יְהוֹשֻׁעַ וְיִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹדְעִים, לָמָּה פָּתוּב כֹּה אָמַר ה' אֵלֶּא וְדָאִי סִתְרָה הַדְּבָר - הַטּוֹב הָרַב

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ, (ויקרא כ"ג) רַבִּי יִצְחָק
פָּתַח, (תהלים פא) תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה
לְיוֹם חַגְנוּ. וְכַאֲשֶׁר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קָרִיב לוֹן לְגַבִּיָּה, מִן כָּל אוֹמְיִן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת זָרָה,
וְאַתְרֵי בְּהוּ, וּמֵאַתֵּר רְחִיקָא קָרִיב לוֹן לְגַבִּיָּה,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (יהושע כד) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל
הָעָם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הִנָּהר יֵשְׁבוּ
אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם. לְאַחֲזָאָה, דְּהָא מֵאַתֵּר רְחִיקָא
אַתְרֵי בְּהוּ, וְקָרִיב לוֹן לְגַבִּיָּה, וְכְּתִיב, (יהושע כד) וַאֲקַח
אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם מֵעֶבֶר הִנָּהר וְגו'. הִנֵּי
קָרְאִי אִית לְאַסְתַּכֵּלָא בְּהוּ, וְכִי כָל יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ
יְדָעִי דָא, וְכָל שָׁכֵן יְהוֹשֻׁעַ.

אֵלֶּא אוֹרֵייתָא כּוֹלָה סְתִים וְגַלְיָא, כְּמָה דְשִׁמְא
קְדִישָׁא סְתִים וְגַלְיָא, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא כּוֹלָה
שִׁמְא קְדִישָׁא הִיא, וְעַל דָּא אִיהִי סְתִים וְגַלְיָא. אִי
יִשְׂרָאֵל (דף צ"ט ע"א) וְיְהוֹשֻׁעַ הָיוּ יְדָעִי, אֲמַאי כְּתִיב כֹּה
אָמַר י'. אֵלֶּא וְדָאִי סְתִים דְּמִלָּה, טִיבו סְגִי עֵבֶד
קְדִישָׁא בְּרִיךְ בְּיִשְׂרָאֵל, דְּאַתְרֵי בְּהוּ בְּאַבְהָתָא,
יְהוֹשֻׁעַ וְיִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹדְעִים, לָמָּה פָּתוּב כֹּה אָמַר ה' אֵלֶּא וְדָאִי סִתְרָה הַדְּבָר - הַטּוֹב הָרַב

וְעֶבֶד לֹאן רְתִיבָא קְדִישָׁא עֲלָא לִיקְרִיה, וְאִפִּיק לֹאן מִגּוֹ נִהְרָא עֲלָא יִקְרָא קְדִישָׁא, בּוֹצִינָא דְכָל בּוֹצִינִין, בְּגִין דִּיתְעַטֵּר בְּהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, כֹּה אָמַר יי' בְּעֵבֶר הַנְּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם. הַנְּהָר: הַהוּא נֶהָר דְּאַשְׁתְּמוּדַע, וְאַתִּיּוּדַע.

מֵעוֹלָם, מָאִי קָא בְּעֵי הַכָּא. אֵלָא לְאַחֲזָא חֲכָמָא. מֵעֵבֶר הַנְּהָר מֵעוֹלָם, אֵלָא הַהוּא נֶהָר עוֹלָם אִקְרִי. וְעַל דָּא, בְּעֵבֶר הַנְּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, לְאַחֲזָא טִיבוּ וּקְשׁוּט דְעֶבֶד קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא לְיִשְׂרָאֵל. וְאַקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרְהָם מֵעֵבֶר הַנְּהָר מָאִי קָא מִיִּירִי. אֵלָא אֲבָרְהָם לֹא אֶתְדַבֵּק בֵּיהּ כִּי הוּא נֶהָר, כְּמוֹ יִצְחָק דְּאַתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּסִטְרִיהּ לְאַתְתַּקְפָּא.

תָּא חַזִּי, הֵאִי נֶהָר, אִפִּי עַל גַּב דְּלָאוּ אִיהוּ דִּינָא, דִּינִין נִפְקִי מִסִּטְרִיהּ, וְאַתְתַּקְפוּ בֵּיהּ. וְכֵד יִצְחָק אֶתְתַּקֵּף (בְּדִינִי) בְּבָנוּי, כְּדִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין מִתְכַּנְּפִי לְדִינָא, וְכוּרְסִיָּא דְדִינָא אֶתְתַּקֵּן, וּמִלְפָּא קְדִישָׁא יְתִיב עַל כּוּרְסִיָּא דְדִינָא, וְדָאִין עֲלֵמָא, כְּדִין, תְּקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגִגּוֹ. זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל, דִּידְעִין לְסִלְקָא כּוּרְסִיָּא דְדִינָא, וְלְתַקְנָא כּוּרְסִיָּא דְרַחֲמִי. וּבְמָה. בְּשׁוֹפָר.

בְּבָנוּי, אִזִּי הַעֲלִינִים וְהַתְּחַתּוּנִים מִתְכַּנְּסִים לְדִין, וְכִסָּא הַדִּין מִתְתַּקֵּן, וְהַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דִין וְדָן אֶת הָעוֹלָם. אִז, תְּקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגִגּוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂיֻדְעִים לְסִלְקָא כִּסָּא הַדִּין וְלְתַקְנָא כִּסָּא שֶׁל רַחֲמִים, וּבְמָה? בְּשׁוֹפָר.

שְׁעֵשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִתְרַצָּה בְּאֲבוֹת, וְעֵשָׂה אוֹתָם מְרַכְּבָה קְדוּשָׁה עֲלֵיוֹנָה לְכַבּוּדוֹ, וְהוֹצִיא אוֹתָם מִתּוֹךְ נֶהָר עֲלִיּוֹן נְכַבֵּד קְדוֹשׁ, מְאֹר כָּל הַמְּאֹרוֹת, כְּדִי שְׂיִתְעַטֵּר בֵּהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב, כֹּה אָמַר ה' בְּעֵבֶר הַנְּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם. הַנְּהָר - אוֹתוֹ הַנְּהָר שְׂמֵכֵר וְנוֹדַע.

מֵעוֹלָם - מָה הוּא רוֹצֵה כָּאן? אֵלָא לְהִרְאוֹת חֲכָמָה. מֵעֵבֶר הַנְּהָר מֵעוֹלָם, אֵלָא אוֹתוֹ נֶהָר נִקְרָא עוֹלָם, וְעַל כֵּן בְּעֵבֶר הַנְּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, לְהִרְאוֹת הַטוֹב וְהָאֱמֶת שְׁעֵשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם יִשְׂרָאֵל. וְאַקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרְהָם מֵעֵבֶר הַנְּהָר. מָה זֶה אוֹמֵר? אֵלָא אֲבָרְהָם לֹא נִדְבַק בְּאוֹתוֹ נֶהָר כְּמוֹ יִצְחָק שֶׁנִּדְבַק בּוֹ בְּצִדּוֹ לְהַתְּחַזֵּק.

בֹּא רְאֵה, הַנְּהָר הַזֶּה, אִפִּי עַל גַּב שְׂאִינוֹ דִין, יוֹצְאִים דִּינִים מִצִּדּוֹ וּמִתְחַזְּקִים בּוֹ. וְכִשְׂיִצְחָק מִתְחַזֵּק (בְּדִינִי)

מקור המאמר בזהר פרשת ויחי דף רכו ע"ב - רכו ע"א
בארבעה פרקים העולם נדון

**בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עֹבְרִין לְפָנָיו כְּבִי מְרוֹן. תָּנָא רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, דָּא הוּא רֵישָׁא דְשִׁתָּא דְמַלְכָּא,
וּמֵאן הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דָּא יִצְחָק, דְאֶקְרִי רֵאשׁ,
דְאִיהוּ חַד רֵישָׁא דְמַלְכָּא (נ"א לְעִילָא), אַתְר דְאֶקְרִי
שָׁנָה. בְּגִינֵי כִּד כָּל בָּאֵי עוֹלָם עֹבְרִין לְפָנָיו כְּבִי
מְרוֹן. וְעַל דָּא תְּנִינָן, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְהָא בְּרֵישָׁא
דְשִׁתָּא שְׂאֵרֵי יִצְחָק.**

**וּבַחַג נְדוּנִין עַל הַמַּיִם, דָּא הוּא שִׁירוּתָא (דְרֵישָׁא)
דִּימִינָא דְמַלְכָּא, וְעַל דָּא חֲדוּתָא דְמִיָּא
אֲשֶׁתִּכַּח בְּכִלָּא, בְּשַׁעֲתָא דְנִסְכֵי מִיָּא, וְשִׁאֲבֵי לֹוֹן,
בְּגִין דְמַיִם הָא יְדִיעָא. וְעַל דָּא בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים אֵלִין,
כִּלָּא מִשְׁתַּכְּחִין. (דף רכו ע"א)**

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כִּד יִסְתַּכְּלוֹן מַלְי, כִּלָּא אֲשֶׁתִּכַּח
בְּהַיְי פְּרָקִין, אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, דְדוּד מַלְכָּא.
וּבְהַיְי עֲלָמָא אַתְדִּין, וּבְאַרְבַּע פְּרָקִין בְּגִי נְשָׂא אַתְדִּינוּ,
בְּיוֹמִין דְאֲשֶׁתִּכְחוּ בְעֲלָמָא. וּבְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, סְפָרִין
פְּתִיחוּ וְעֹבְדִין פְּתִיבִין, וְלִית מָאן דִּישְׁגַּח, וְלִית מָאן
דִּירְכִין אֹודְנִיָּה, וְאוֹרִייתָא אִסְהִידַת בִּיהַ בְּכָל יוֹמָא,**

**בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עֹבְרִין לְפָנָיו
כְּבִי מְרוֹן. שְׁנִינּוּ, רֵאשׁ
הַשָּׁנָה זֶהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל
הַמֶּלֶךְ. וּמִי הוּא רֵאשׁ
הַשָּׁנָה? זֶה יִצְחָק שֶׁנִּקְרָא
רֵאשׁ, שֶׁהוּא רֵאשׁ אֶחָד שֶׁל
הַמֶּלֶךְ [לְמַעַלָּה], מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא
שָׁנָה, לְכֹן כָּל בָּאֵי עוֹלָם
עֹבְרִים לְפָנָיו כְּבִי מְרוֹן,
וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
שֶׁהֲרִי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שׁוֹרָה
יִצְחָק.**

**וּבַחַג נְדוּנִים עַל הַמַּיִם, זֹהִי
רֵאשִׁית [שֶׁל רֵאשׁ] שֶׁל יָמִין
הַמֶּלֶךְ, וְעַל זֶה שְׂמַחַת הַמַּיִם
נִמְצְאָת בְּכָל בְּשַׁעַה
שֶׁמְנַסְכִּים מַיִם וְשׁוֹאֲבִים
אוֹתָם, מִשׁוּם שְׁמַיִם זֶה
יְדוּעַ, וְעַל זֶה בְּאַרְבַּעַה
פְּרָקִים אֵלוֹ הַכֹּל נִמְצְאִים.**

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּשִׁיִּסְתַּכְּלוּ
בְּדְבָרִים, הַכֹּל נִמְצָא
בְּפְרָקִים הַלְלוּ, אַבְרָהָם,
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, דְדוּד הַמֶּלֶךְ,
וּבְאֵלָה הָעוֹלָם נְדוּן,**

**וּבְאַרְבַּעַה פְּרָקִים בְּגִי אָדָם נְדוּנִים בְּיָמִים שֶׁנִּמְצְאִים בְּעוֹלָם, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם הַסְּפָרִים
נִפְתָּחִים וְהַמַּעֲשִׂים נִכְתָּבִים, וְאִין מִי שִׁישִׁים לֵב, וְאִין מִי שִׁירְכִין אֲזַנִּים. וְהַתּוֹרָה מְעִידָה**

וְקָלָא קְרִי בְּחִילָא, (משלי ט) מִי פָתִי יָסֵר הִנֵּה חֶסֶר לֵב
אָמְרָה לוֹ, וְלִית מָאן דִּיצִית לְקָלִיָּהּ.

תָּאנָא בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ קָאִים בְּצַפְרָא, סְהַדִּין
קְיִימִין לְקַבְּלִיָּהּ, וְסְהַדִּין בֵּיהּ, וְהוּא לָא
אֲשַׁנְחָ. נִשְׁמַתָּא אִסְהִידַת עֲלֵיהּ, בְּכָל עֵדֵן וּבְכָל
שַׁעְתָּא, אִי אֲצִית יָאוּת. וְאִי לָאו, הָא סְפָרִין פְּתִיחִין
וְעוֹבְדִין בְּתִיבִין. אָמַר רַבִּי חֵיִיא, וְכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקִיא,
דְּלָא מְסַתְּפוּ מִן דִּינָא, לָא בְּעֵלְמָא דִּין, וְלָא בְּעֵלְמָא
דְּאֲתִי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי כח) וְצְדִיקִים כְּכַפִּיר
יִבְטָח. וְכְּתִיב, (תהלים 12) צְדִיקִים יִירְשׁוּ אֶרֶץ.

בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (שם כח) וְצְדִיקִים כְּכַפִּיר יִבְטָח. וְכַתּוּב (תהלים 12)
צְדִיקִים יִירְשׁוּ אֶרֶץ.

ספר אור הזהר (עמוד 387)

ז) ילמדו הזהר והתקונים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה

הרי כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישבן
לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח, אשר על כן אנחנו חכמי ורבני עיר הקדש
ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן, ובתי דינים, נתעוררנו ליסוד למוד הזהר בארץ ובחוזן
לארץ בכדי לגמר הספר הזהר, ויהיה הסיום כ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאת העולם,
וילמדו הזהר והתקונים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה.

ולכן אנחנו קוראים לכם, אחינו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חזקו ואמצו
לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני. זכו והתחברו בחברה הזאת, וכל אחד יחטף חלק מהזהר,
ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמד איזה עליון כפי הסדר אשר יתנו לכם הנבאים והמנהלים בין בארץ
בין בחוץ לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה
נעשית אלף אלפין ורבי רבבון עולמות עליונים בשמים, כנזכר בהקדמת אור החמה.

ח) כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד'
חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים, וכבר מנינו חברת
מזכה את הרבים להשתדל בזה

ואתם, אחינו, נבאי ומנהלי עם קדש בארץ ובחוזן לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדיקי הרבים
כפוכבים לעולם ועד", עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי פחו, באופן כי כל
חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי
לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים. וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים
להשתדל בזה.

וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הילמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים
בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונבנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל
כל העולם כלו, ואחר הסיום אם יצטרף עוד נחזור עוד פעם סדר שני וזכות התנא הרשב"י וזכותו יגן
עלינו אמן, יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

מקור המאמר בזהר פרשת פנחס דף רלא ע"ב
סוד שני ימי ר"ה, וסוד תרועה ושברים

בְּיוֹמֵי דְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִתְקַנֵּין בֵּי דִינָא כּוֹרְסֵיִיא
לְמַלְכָא, לְמִידֵן כָּל עַלְמָא. וַיִּשְׂרָאֵל עֲאֵלִין
בְּקַדְמֵיתָא בְּדִינָא קַמֵּיה, דְּלִיפּוּשׁ רַחֲמֵי. (ס"א קַמֵּיה דְּלִיפּוּשׁ
דְּגִזָּא) תִּנְן וּמְשַׁפֵּט עֲמּוּ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, יוֹם
בְּיוֹמוֹ מָאִי הוּא. אָלָא הֵינִי תִּרֵי יוֹמִין דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
אַמֵּאי תִּרֵי יוֹמִין. בְּגִין דְּאֵינּוֹן תִּרֵי בֵּי דִינָא, דְּמִתְחַבְּרֵן
כַּחְדָּא. דִּינָא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ קִשְׂיָא, בְּדִינָא תַתָּאָה,
דְּאִיהוּ רַפְיָא, וְתַרְוֵייהוּ מְשַׁתְּכְּהוּ.

וְעַל דָּא לָא יַדְעֵי הֵינִי בְּבִלְאִי, רָזָא דִּיכְבָּא
וּלְלוּתָא, וְלָא יַדְעֵי דְתַרְוֵייהוּ אֲצַטְרִיכוּ,
יְלָלוּתָא דְאִיהוּ דִינָא תַקִּיפָא. תִּלְתַּת תְּבִירִין דְּאִיהוּ
דִּינָא רַפְיָא, גְּנוּחֵי גְּנַח רַפְיָא. אֵינּוֹן לָא יַדְעֵי,
וְעַבְדִּין תַּרְוֵייהוּ. וְאַנְן יַדְעֵינּוּ, וְעַבְדִּינּוּ
תַּרְוֵייהוּ. (ס"א וְעַל דָּא רָזָא דִּיכְבָּא וּלְלוּתָא וְתַרְוֵייהוּ אֲצַטְרִיכוּ, הֵינִי
בְּבִלְאִי, אֵינּוֹן לָא יַדְעֵי, וְעַבְדִּין תַּרְוֵייהוּ.) וְכֹלָא נְפָקִין לְאַרְח
קְשׁוּט.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פא) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
חֲגִגּוֹ. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, מָאִי בַחֲדָשׁ. דָּא בֵּי
בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגִגּוֹ. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, מַהוּ בַחֲדָשׁ?

בְּיַמֵּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְקַנֵּים בֵּית
דִּין כְּסָא לְמַלְכָּךְ לְדוֹן אֶת כָּל
הָעוֹלָם, וַיִּשְׂרָאֵל נִכְנָסִים
בְּרֹאשׁוֹנָה בְּדִין לְפָנָיו, שְׂיָרְבוּ
הַרְחָמִים. (לְפָנָי שְׂיָרְבֵה הַרְגִזוּ). לְמַדְנּוּ,
וּמְשַׁפֵּט עֲמּוּ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ. יוֹם בְּיוֹמוֹ מַה הוּא? אָלָא
אֵלוֹ שְׁנֵי יָמִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
מַדּוּעַ שְׁנֵי יָמִים? מְשׁוּם שֶׁהֵם
שְׁנֵי בְּתֵי דִין שֶׁמִּתְחַבְּרִים כְּאַחַד.
דִּין עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא קָשָׁה, בְּדִין
תַּחְתּוֹן, שֶׁהוּא רַפָּה, וּשְׁנֵינְהֵם
נִמְצְאִים.

וְעַל זֶה לָא יוֹדְעִים אֵלוֹ
הַבְּבִלִים סוּד שֶׁל הַיְבֻבָה
וְהַיְלָלָה, וְלָא יוֹדְעִים שְׁשֵׁנִיהֶם
צְרִיכִים, יְלָלָה שֶׁהוּא דִין תַּקִּיף.
שְׁלֹשָׁה שְׁבָרִים שֶׁהוּא דִין רַפָּה,
גְּנִיחוֹת שְׁגוּנַח בְּרַפְיּוֹן. הֵם לָא
יוֹדְעִים, וְעוֹשִׂים שְׁנֵינְהֶם. וְאַנּוּ
יוֹדְעִים וְעוֹשִׂים שְׁנֵינְהֶם. (וְעַל זֶה סוּד
הַיְבֻבָה וְהַיְלָלָה, וּשְׁנֵינְהֶם צְרִיכִים. אֵלוֹ הַבְּבִלִים
אֵינֶם יוֹדְעִים, וְעוֹשִׂים שְׁנֵינְהֶם.) וְהַכֹּל יוֹצֵא
לְדַרְךָ אֲמַת.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פא) תִּקְעוּ
זֶה בֵּית דִּין רַפָּה, שְׁנִקְרָא חֲדָשׁ.

בַּכֶּסֶה - (כסא של העולם העליון, כסא של אות ה', זה פחד יצחק שהוא כסא למלך העליון. עוד בכסה) זה דין קשה, פחד יצחק. דין שמתכסה תמיד, שאין הוא דין בגלוי. כי חק - זה דין רפה. ומשפט - זה דין (קשה). ושניהם הם כאחד. בגלל זה שני ימים, ושניהם בסוד אחד.

דִּינָא רַפִּיא, דְּאִקְרִי חֲדָשׁ. בַּכֶּסֶה: (כס דעלמא עלאה, כ"ס ה' דא פחד יצחק דאיהו כס למלכא עלאה, תו בכסה) **דא דינא קשיא, פחד יצחק. דינא דאתכסייא תדיר, דלאו איהו דינא באתגלייא. כי חק, דא דינא רפיא. ומשפט, דא דינא (קשיא). ותרווייהו אינון פחדא. בגין כך תרין יומין, ותרווייהו ברזא חדא.**

אֲשֶׁרִי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה וְגו' (תהלים פט). לא כתוב שומעי, או תוקעי תרועה, אלא ידעי תרועה. בגלל (בגין) החכמים שדרים באור של הארץ הקדושה, אלו ידעי תרועה. סוד של התרועה, כמו שכתוב (תהלים ב) תרעם בשבת ברזל. מי עם כישראל שיודעים סודות עליונים של רבונם, לעלות לפניו ולהתקשר בו. וכל אלו שיודעים סוד התרועה, יתקרבו ללכת באור פניו של הקדוש ברוך הוא. וזה האור הראשון שגנזו הקדוש ברוך הוא לצדיקים. ועל זה צריך לדעת אותה.

אֲשֶׁרִי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה וְגו', (תהלים טז) **לא כתיב שמעי, או תוקעי תרועה, אלא ידעי תרועה. בגין (ס"א בגין) חכמיין דדיירין באורא דארעא קדישא, אינון ידעי תרועה. רזא דתרועה, כמה דכתיב, (תהלים ב) תרעם בשבת ברזל. מאן עמא כישראל, דידיעין רזין עלאין דמאריהון, למיעל קמיה, ולא תקשרא ביה. וכל אינון דידיעין רזא דתרועה, יתקרבו למיהך באור פניו דקודשא בריך הוא. ודא אור קדמאה דגניז קדשא בריך הוא לצדיקיא. ועל דא אצטריך למנדע לה.**

ספר אור הזהר (עמוד 389)

ט) מודעה חדשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש, אשר הוא מבטל כל מיני פרענויות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובה מעלמא, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא הנזכר לעיל, לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים.

על כן אנחנו, רבני וגאוני ארץ הקדושה, מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משנת, ללמד עוד פעם בכדי גמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה כפי שעור הראשון יותר או פחות, עם בני חברתו של אשתקד, סיום זהר אחד לעלוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם, ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, אמן בן יהי רצון. ירושלים תבנה ותבונן במהרה בימינו אמן. א' לחדש איר שנת תפא"ר לפרט קטן.

מקור המאמר בזהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב - רלח ע"א
תועלת התפלה בצבור בראש השנה

תָּא חַוֵּי, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, עֲלֵמָא אֲתֵדֵן, וּבִי
דִּינָא קִדְיָשָׁא (קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא) יְתִיב, וְדֵן כָּל
עֲלֵמָא. וְהֵהוּא סִטְרָא אַחֲרָא קָאִים מְסִטְרָא דָא,
וְכָל אֵינּוֹן דְּאֲתֵדְנּוּ לְמוֹתָא אֲשַׁנַּח עֲלֵיהוֹ,
וְאֲתֵרְשִׁימוּ קַמֵּיהּ. וּבְשַׁעֲתָא (דף רל"ח ע"א) דִּישְׂרָאֵל
מִתְעַרְי רַחֲמֵי, בְּהֵהוּא קוֹל שׁוֹפֵר, בְּדִין אֲתֵעֲרַבְבָּא
לֵיהּ כִּלְא, דִּלָּא יַדַּע וְלָא מִשְׁנַח, בְּאֵינּוֹן דְּאֲתֵדְנּוּ.
עַד דְּלִבְתָּר כָּל אֵינּוֹן דִּלָּא מְהֵדְרֵי בְּתִיּוּבְתָא, וְאֲגֹר
עֲלֵיהוֹ מוֹתָא, וְדָאִי נְפָקִין פְּתָקִין מִבֵּי מַלְכָּא,
וְאֲתִמְסְרוּ לֵיהּ, כִּיּוֹן דְּאֲתִמְסְרוּ לֵיהּ, לָא אֲהֵדְרוּ
פְּתָקִין, עַד דְּאֲתֵעֲבִיד דִּינָא.

וּישְׂרָאֵל כִּלְהוּ, בְּעֵיִן לְאַסְתִּמְרָא מֵיְהִי, כָּל שְׁכַן
בְּרַזָּא עֲלָאָה דְלֵעִילָא, בְּעֵינָן לְאַסְתִּמְרָא, וְלִמִּיָּהֵב
לֵיהּ בְּכָל יְרַחָא וְיְרַחָא, כַּד סִיְהֵרָא בְּעֵי
לְאַתְחֵדְתָּא, חַד שְׁעִיר, בְּגִין דִּלָּא יִקְטָרַג חֵדְתוֹתָא
(נ"א תְּדוּתָא) וְיִטּוֹל חוֹלְקִיָּה כַּדְקָא חַוֵּי לֵיהּ. וְסִיְהֵרָא
קִדְיָשָׁא לְיִנְקָא בְּקִדּוּשָׁה לְחֵדְתוֹתֵי כַּדְקָא יְאוֹת.

רוצה להתחדש, שעיר אחד, כדי שלא יקטרג על ההתחדשות (השמחה) ויטל את חלקו
כראוי, והלבנה הקדושה תינק בקדושה להתחדש כראוי.

בֵּא וּרְאֵה, בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ
הַשָּׁנָה הָעוֹלָם נִדּוֹן, וּבֵית
הַדִּין הַקְּדוֹשׁ (הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא)
יּוֹשֵׁב וְדֵן אֶת כָּל הָעוֹלָם,
וְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר עוֹמֵד מִצַּד
זֶה, וְכָל אוֹתָם שְׂנֵדוֹנוּ לְמוֹת
הוּא מְשַׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם,
וְנִרְשָׁמִים לְפָנָיו. וּבְשַׁעֲתָא
שִׁישְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים רַחֲמִים
בְּאוֹתוֹ קוֹל שׁוֹפֵר, אֲזַ
מִתְעַרְבֵב לוֹ הַכֹּל, שֶׁלֹּא
יֹדַע וְלֹא מִשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם
שְׂנֵדוֹנוּ, עַד שְׁאַחַר כֶּךָ כָּל
אֵלוֹ שֶׁלֹּא חֲזְרוּ בְּתִשּׁוּבָה
וְנִגְזַר עֲלֵיהֶם מוֹת, וְדָאִי
יּוֹצֵאִים עִם פְּתָקִים מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ וְנִמְסָרִים לוֹ. כִּיּוֹן
שְׂנִמְסְרוּ לוֹ, לֹא חוֹזְרִים
הַפְּתָקִים, עַד שְׂנַעֲשֶׂה הַדִּין.

וְכָל יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים
לְהִשְׁמַר מִמֶּנּוּ, כָּל שְׁכַן אָדָם
לְבַדּוֹ. (וְכָל שְׁכַן וְכָל שְׁכַן) שְׁהֵרִי
בְּסוּד עֲלִיוֹן שְׁלִמְעָלָה
צְרִיכִים לְהִשְׁמַר וּלְתַת לוֹ
בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ, כְּשֶׁהִלְבְּנָה
וְיִטּוֹל אֶת חֶלְקוֹ

(השמחה)

וְכִשְׁמַתְחַדְשֶׁת בְּכָל חֹדֶשׁ
 וְחֹדֶשׁ, מִשּׁוּם כָּךְ נִקְרָאת
 נֶעֱר, וְהָרִי בְּאַרְנוּ. וְהָאֲחֵר
 הַזֶּה, שֶׁהוּא תָּמִיד בְּטַמְאָה
 וְלֹא יוֹצֵא מִמֶּנָּה, נִקְרָא מְלֻךְ
 זָקֵן וְכֹסִיל. וּמִשּׁוּם כָּךְ,
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם עִם
 אֶחָד בְּיַחְוֹד קְדוּשׁ, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָהֶם יַעֲזֶה
 לְהַנְצִיל מִן הַכֹּל. אֲשֶׁרֵיהֶם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 שֶׁכְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוֹד כָּלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר.

וְכִד מִתְחַדְשָׁא בְּכָל יִרְחָא וְיִרְחָא, בְּגִין כְּךָ אִקְרִי
 נֶעֱר, וְהָא אִוְקִימָנָא. וְהָא אֲחֵרָא דָא, דְּאִוְהִו
 תְּדִיר בְּמִסְאָבוּ, וְלֹא נָפִיק מִנֵּיהּ, אִקְרִי מְלֻךְ זָקֵן
 וְכֹסִיל. וּבְגִין כְּךָ, יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין דְּאִינוּן עִמָּא חַד,
 בְּיַחְוֹדָא קְדִישָׁא, קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא יְהִיב לֹון עֵיטָא,
 לְאַשְׁתּוּבָא מְכֻלָּא. וּזְכָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דִּין,
 וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי, דְּכֹתִיב, (ישעיה ס) וְעַמּוֹד כָּלֵם צַדִּיקִים
 לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר.
 שֶׁכְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוֹד כָּלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר.

ספר אור הזהר (עמוד 390)

(י) קדם הלמוד יאמר:

הרי אנחנו לומדים בספר הזהר הקדוש לעלוי שכנית עזנו, ולהרים קרן מזל ישראל, ולסתם פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים, ולהחזיר העטרה לישנה, ויאמר די לצרותינו וישאל לבטח, אמן כן יהי רצון.

(יא) דברי הגאון כבוד מורינו הרב רבי יצחק ירוחם דיסקין שליט"א

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ, ירושלים עיר הקדש תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן. כבר אמרו חכמינו וזכרונם לברכה, שתלמוד תורה היא שקולה כנגד כל המצוות. אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה הן בנגלה הן בנסתר, בספר זהר הקדוש והתקונים. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כלו מן הדיו ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק, וישאל נושע בהשם תשועת עולמים בעגלא ובקרוב. נאום יצחק ירוחם בהגאון החסיד מורינו הרב רבי משה יהושע יהודא לייב זכר צדיק לברכה דיסקין מסכים אני לכל המדבר למעלה, ומבקש מאחינו בני ישראל בכל מקום להתמיד בלמוד הקדוש הנזכר ובסדר הנזכר, וזכות התנא הקדוש רשב"י זכותו יגן עלינו אמן ותורה הקדושה יגן עלינו לזכות לראות בגאולת ישראל ברחמים במהרה בימינו אמן, כמו שאמר הנביא "גם פי יתנו בגוים עתה אקבצם".

ובאנו על החתום יום פסח שני תרפ"א בא ס"ט ופרח בשושנ"ה לפרט קטן הצבי יעקב מאיר ס"ט (ספרדי טהור) ראשון לציון וראש הרבנים בארץ ישראל

(יב) לב כל יראי השם וחושבי שמו ישמח על ההתעוררות הקדושה של התמדת הלמוד בספר הזהר הקדוש ליחיד הסגלה אשר בארץ הקדש ובחוזן לארץ - ומה טובה וקדושה היא ההתחזקות הזאת של גמירת כל ספר הזהר אלף פעמים

לב כל יראי השם וחושבי שמו ישמח על ההתעוררות הקדושה של התמדת הלמוד בספר הזהר הקדוש ליחיד הסגלה אשר בארץ הקדש ובחוזן לארץ. ומה טובה וקדושה היא ההתחזקות הזאת של גמירת כל ספר הזהר אלף פעמים על ידי חברת הקדש המצרפת מהלומדים בני היכלא. בטוחים אנחנו בעזרת השם לאור הקדש המלא שפעת חסדי אבות היוצא על כל גדות אור הזהר יגלה הודו והדרו לחשף לנו את מבועי הישועה והגאולה האמתית, וידריכנו על במתי אהל וינחילנו נחלת יעקב אבינו, ויעלה את נשמות כלל עם קדוש לתשובה עלאה המביאה גואל לציון במהרה בימינו אמן. ולאות אמו"צ באתי על החתום פסחא זעירא תרפ"א פה עיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רה ע"ב
סוד שלש תפלות שבת

צִלּוֹתָא דְשַׁבְּתָא, דְעַמָּא קְדִישָׁא, תִּלְתִּי צִלּוֹתִין
אֲשַׁתְּכֹחוּ בְּהַאי יוֹמָא, לְקַבֵּל תִּלְתִּי
שַׁבְּתִי, וְאוּקְמוּנִי, וּכְלִהּוּ חַד. פִּיּוֹן דְעָאלוּ עַמָּא
קְדִישָׁא לְבִי כְנִישְׁתָּא, אָסִיר לְאֲשַׁתְּדֵלָא אֲפִילוּ
בְצוּרְךָ בִּי כְנִישְׁתָּא, אֵלָּא בְמַלְי תִּשְׁבְּחִן וְצִלּוֹתָא,
וְאוֹרִיתָא, וּכְדָקָא חַזִּי לֹון.

וּמֵאֵן דְאֲשַׁתְּדֵל בְּמַלְיִן אַחֲרַנִּין, וּבְמַלְיִן דְעֵלְמָא,
דָּא אִיהוּ בַר נָשׁ דְקָא מְחַלֵּל שַׁבְּתָא, לִית
לֵיהּ חוּלְקָא בְעַמָּא דִישְׂרָאֵל. תְּרִין מְלָאכִין מְמַנֵּן
עַל דָּא, בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, וְאֵינּוֹן שׁוּוּ יְדִיהוֹן עַל
רִישֵׁיהּ, וְאִמְרִי, וְוִי לְפִלְגְנִיא, דְלִית לֵיהּ חוּלְקָא
בְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא. וְעַל דָּא, בְּעֵי לְאֲשַׁתְּדֵלָא
בְצִלּוֹתָא וּבְשִׁירִין וּבְתוֹשְׁבַחֵן דְמְאֲרִיהוֹן,
וְלְאֲשַׁתְּדֵלָא בְאוֹרִיתָא.

הַאי יוֹמָא, אִיהוּ יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין, דְאֲתַעֲטָרָא
הֵהוּא צְרוּרָא דְנִשְׁמַתִּין. (בְּתוֹשְׁבַחֵן דְמְאֲרִיהוֹן)
בְּגִין כְּךָ מְשַׁבְּחִי בְּתוֹשְׁבַחֵן תִּשְׁבְּחָתָא דְנִשְׁמַתָּא,
וְהֵינּוּ נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר וְכוּ'. וְלִית תוֹשְׁבַחָתָא אֵלָּא
בְּסִטְרָא דְנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא, וְהַאי יוֹמָא, קִיּוּמָא
בְּרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא, וְלֹאוּ דְגוּפָא.

וְהֵינּוּ נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר וְכוּ'. וְאֵין הַתִּשְׁבַּחַת אֵלָּא
בְּצַד שֶׁל נִשְׁמָה וְרוּחַ, וְהַיּוֹם הַזֶּה עוֹמֵד בְּרוּחַ וְנִשְׁמָה, וְלֹא שֶׁל גּוּף.

תְּפִלַּת הַשַּׁבָּת שֶׁל הָעָם
הַקְּדוּשׁ, שֶׁלֹּשׁ תְּפִלוֹת
נִמְצְאוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה כְּנֶגֶד
שֶׁלֹּשׁ שַׁבָּתוֹת, וּפְרָשׁוּהָ,
וְהַכֵּל אֶחָד. פִּיּוֹן שְׁנַכְנְסוּ
הָעָם הַקְּדוּשׁ לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
אָסוּר לְהִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְצוּרְךָ
בֵּית הַכְּנֶסֶת, אֵלָּא בְּדַבְּרֵי
תִּשְׁבָּחוֹת וְתַפְּלָה וְתוֹרָה
וְכִרְאוּי לָהֶם.

וּמִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּדַבְּרִים
אַחֲרִים וּבְדַבְּרֵי הָעוֹלָם, זֶהוּ
אָדָם שֶׁמְחַלֵּל שַׁבָּת, וְאֵין לוֹ
חֵלֶק בְּעַם יִשְׂרָאֵל. שְׁנֵי
מְלָאכִים מְמַנִּים עַל זֶה בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת, וְהֵם שְׁמַיִם יְדִיהֶם
עַל רִאשׁוֹ וְאוֹמְרִים: אוֹי
לְפָלוֹנִי שְׂאִין לוֹ חֵלֶק
בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל זֶה
צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּתַפְּלָה
וּבְשִׁירִים וּבְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁל
אֲדוֹנָם, וְלְהִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה.

הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם הַנִּשְׁמוֹת
שֶׁמֶתְעִטֵּר אוֹתוֹ צְרוּר
הַנִּשְׁמוֹת (בְּתִשְׁבָּחוֹת שֶׁל אֲדוֹנָם).
מִשׁוּם כְּךָ מְשַׁבְּחִים
בְּתִשְׁבָּחוֹת תִּשְׁבַּחַת הַנִּשְׁמָה,

וְאֵין הַתִּשְׁבַּחַת אֵלָּא
שֶׁל נִשְׁמָה וְרוּחַ, וְלֹא שֶׁל גּוּף.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסֵעוּדָתוֹ וְלִהְיוֹת שְׁלֵים הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ, וּסֵעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְהֵיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין, מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵי בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן סֵעוּדָתִי מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסֵעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מִהֵיכַלָּא דְמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מִהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְפָגַם חֵד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזֵי פְגִימוֹתָא לְעֵילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ תְּגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ תְּגִיכֶם. אֵמַר פֶּרֶשׁ תְּגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך פתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למסבני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ תְּגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ תְּגִיכֶם. פֶּרֶשׁ תְּגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קאמר.

ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 391)

הקטן אברהם יצחק הבהן קוק עובד עבודת הקדש על אדמת הקדש ראש רבני ארץ ישראל ורב ואב"ד פה עיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן על דרך תועלת ונחיצות הלמוד הקדוש של הזהר הקדוש התקונים כבר כתבתי בזה שנה שעברה. השם יתברך ברחמיו יתן התעוררות תשובה מלעילא בלב עמו ישראל, ונזכה לראות בישועה קרובה בעתירת לב ונפש המחכה.

הקטן יוסף חיים זאנענפעלד רב ואב"ד לקהלת האשכנזים בעיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

יג) ברוך השם, פי מציון תצא תורה ודבר השם מירושלים

ידוע מה שכתבו בגביאים (שמואל ז', ט"ז) "והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה ותשבתו הרמתה כי שם ביתו", שהיה מחזור על כל העירות להחזירם בתשובה ומשנה שלמה שנינו באבות (פרק ה' י"ח) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

ובתנא דבי אליהו פרק י"א איתא, וזה לשונו: ושמא תאמר אותן שבעים אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו? לפי שהיה להם לסנהדרין גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אלעזר עמם, היה להם לילך ולקשר חבלים של ברזל במתניהם ולהגביה בגדיהם למעלה מארפכותיהם ויחזרו בכל עירות ישראל, יום אחד ללכיש יום אחד לבית אל, יום אחד לחברון יום אחד לירושלים, וכן בכל מקומות ישראל, וילמדו את ישראל תורה ודרך ארץ בשנה ובשנים ובשלושה, כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא בעולמות קלן שברא מסוף העולם ועד סופו. והן לא עשו כן, אלא כשנכנסו לארצם כל אחד ואחד מהם נכנס לכרמו וליינו ולשדהו ואומרים שלום עליך נפשי, כדי שלא להרבות עליהם את הטרחה.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת בְּצַבִּים

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונהמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בְּרִקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תוכב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכַוֵּנַת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים וּרְבוּא רְבּוּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בא דף לב ע"ב - לג ע"א
זחירות מן המקטרגים

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח, (איוב א) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ וַיָּבֹאוּ גַם הַשָּׁטָן
בְּתוֹכָם. וַיְהִי הַיּוֹם: דָּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא קָאִים לְמִידָן עָלְמָא. פְּגוּוֹנָא דָא, (מלכים ב.
ד) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ שָׁמָּה. הֵהוּא יוֹמָא יוֹם טוֹב
דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה.

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח, (שם א) וַיְהִי
הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים
לְהִתְיַצֵּב עַל ה' וַיָּבֹאוּ גַם
הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם. וַיְהִי הַיּוֹם - זֶה
רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹמֵד לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם,
כְּמוֹ זֶה, וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ
שָׁמָּה. אוֹתוֹ יוֹם הִיָּה יוֹם טוֹב
שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים, אֵלָיו רַבְרַבִּין מְמַנָּן שְׁלִיחָן
בְּעֵלְמָא, לְאַשְׁחָחָא בְּעוֹבְדֵין דְּבְנֵי נָשָׂא.
לְהִתְיַצֵּב עַל ה': כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (מלכים א. כ"ב) וְכָל
צָבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ. אֲבָל
לְהִתְיַצֵּב עַל ה' בְּהַאי קָרָא אֲשַׁכְּחָנָא רְחִימוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָלְיָהּוּ דִּישְׂרָאֵל. בְּגִין, דְּהַגִּי
שְׁלִיחָן, דְּאִינוּן מְמַנָּן לְאַשְׁחָחָא עַל עוֹבְדֵין דְּבְנֵי
נָשָׂא, אֵזְלוּן וְשִׁאטִּין וְנִטְלוּן אִינוּן עוֹבְדֵין כְּלָהוּ,
וּבְיוֹמָא דְקָאִי דִּינָא לְמִיקָם, לְמִידָן עָלְמָא,
אֲתַעְבִּידוּ קְטִיגוֹרִין לְמִיקָם עָלְיָהּוּ דְּבְנֵי נָשָׂא. וְתָא
חַזוּ, מְכָל עַמִּין דְּעֵלְמָא, לָא קִיִּימוּן לְאַשְׁחָחָא
בְּעוֹבְדֵיהוֹן, בַּר בִּישְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדֵייהוּ, בְּגִין דְּאֵלָיו
בְּגִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים - אֵלָיו
מְמַנָּים גְּדוֹלִים שְׁלוּחִים
בְּעוֹלָם, לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂי בְנֵי
הָאָדָם. לְהִתְיַצֵּב עַל ה' - כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים-א כב) וְכָל צָבָא
הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו מִימִינוֹ
וּמִשְׁמָאלוֹ. אֲבָל לְהִתְיַצֵּב עַל
ה', בְּפִסּוּק זֶה מְצָאנוּ אֶהְבֵּת
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
יִשְׂרָאֵל, מְשׁוּם שֶׁהַשְׁלוּחִים
הִלְלוּ, שְׂמֵמָנִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל
מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם, הוֹלְכִים
וּמְשׁוֹטְטִים וְלוֹקְחִים אֶת כָּל
אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים, וּבְיוֹם שָׁבָא
הַדִּין לְעַמֵּד לְדוֹן הָעוֹלָם,
נַעֲשִׂים קְטִיגוֹרִים לְעַמֵּד עַל
בְּנֵי אָדָם. וּבָא רְאָה, מְכָל
הָעַמִּים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂיהֶם רַק עַל יִשְׂרָאֵל לְבָדָם, מְשׁוּם שֶׁאֵלֶּה בְּנֵים
שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְכִד לֹא אֲשַׁתְּכָחוּ עוֹבְדֵי דִישְׁרָאֵל כְּדָקָא יְאוּת,
 כְּבִיכּוּל אֵינּוֹן מְמַנְן שְׁלִיחֵן, כִּד בְּעָאן
 לְקַיְמָא עַל אֵינּוֹן עוֹבְדֵי דִישְׁרָאֵל, עַל ה' וְדָא
 קַיְיִמִין, דְּהָא כִּד יִשְׂרָאֵל עֲבָדִין עוֹבְדֵי דְלֹא
 כְּשֶׁרֶן, כְּבִיכּוּל מִתִּישִׁין חֵילָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא. וְכִד עֲבָדִין עוֹבְדֵי דְכְּשֶׁרֶן, יְהִיבִין תּוֹקְפָא
 וְחֵילָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, ^{(תהלים}
 תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים. בְּמָה. בְּעוֹבְדֵי דְכְּשֶׁרֶן. וְעַל
 דָּא, בְּהָהוּא יוֹמָא, כְּלָהוּ רַבְרָבִין מְמַנְן אֲתַכְּנִשׁוּ
 עַל ה'. עַל ה' וְדָא, דְּהָא כִּיּוֹן דְּעַל יִשְׂרָאֵל
 אֲתַכְּנִשׁוּ, עָלִיהּ אֲתַכְּנִשׁוּ.

וַיָּבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכְכֶם, גַּם, לְאַסְגָּאָה עָלֵיהוּ,
 דְּכְּלָהוּ אֲתִיין לְמַהוּי קְטִיגוֹרִין עָלֵיהוּ
 דִישְׁרָאֵל, ^(דף ז"ג ע"א) וְדָא אֲתוֹסַף עָלֵיהוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ
 דִּילְטוֹרָא רַבְרָבָא מְכֻלָּהוּ, קְטִיגוֹרָא מְכֻלָּהוּ, כִּיּוֹן
 דְּחָמָא קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, דְּכְּלָהוּ אֲתִיין לְקַטְרָגָא.
 מִיד וַיֹּאמֶר יי' אֵל הַשָּׁטָן מֵאִן תָּבֵא. וְכִי לֹא הוּא
 יֵדַע קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, מֵאִן הוּא אֲתִי. אֲלֹא
 לְאִיִּתְתָּא עוֹבְדָא לְרַעוּתִיהּ.

וַיֹּאמֶר יי' אֵל הַשָּׁטָן וְגו' וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יי' וַיֹּאמֶר
 מִשׁוּט בְּאַרְץ. מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא, דִּישׁוּבָא

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיפָה הִיָּה בָּא? אֲלֹא לְהַבִּיא אֶת הַמַּעֲשֵׂה לְרַצוֹנוֹ.

וַיֹּאמֶר ה' אֵל הַשָּׁטָן וְגו' וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר מִשׁוּט בְּאַרְץ. מִכָּאן לְמַדְנּוּ שִׁישׁוּב הָאָרֶץ

וְכִשְׁלֹא נִמְצְאִים הַמַּעֲשִׂים
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּרָאוּי, כְּבִיכּוּל
 אוֹתָם שְׁלוּחִים מְמַנִּים,
 כְּשֶׁרוֹצִים לַעֲמֹד עַל אוֹתָם
 מַעֲשִׂים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֵם
 עוֹמְדִים וְדָא עַל ה', שְׁהֵרִי
 כְּשִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשִׂים
 שֶׁלֹּא כְּשֶׁרִים, כְּבִיכּוּל
 מְתָשִׂים כְּחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְכִשְׁעוֹשִׂים
 מַעֲשִׂים כְּשֶׁרִים, נוֹתְנִים כַּח
 וְתַקָּף לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים סח) תָּנוּ עֵז
 לְאֱלֹהִים. בְּמָה? בְּמַעֲשִׂים
 כְּשֶׁרִים, וְעַל זֶה בְּאוֹתוֹ יוֹם
 כָּל הַשָּׁרִים הַגְּדוֹלִים הַמְּמַנִּים
 הַתְּכַנְסוּ עַל ה'. עַל ה' וְדָא,
 שְׁהֵרִי כִּיּוֹן שֶׁהַתְּכַנְסוּ עַל
 יִשְׂרָאֵל, הֵם הַתְּכַנְסוּ עָלָיו.

וַיָּבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכְכֶם. גַּם
 - לְרַבּוֹתוֹ עָלֵיהֶם, שְׁכָלָם
 בָּאִים לְהִיּוֹת קְטִיגוֹרִים עַל
 יִשְׂרָאֵל, וְזֶה נוֹסַף עָלֵיהֶם
 מִשׁוּם שֶׁהוּא הַמְּלָשִׁין הַגְּדוֹל
 מְכָלָם, קְטִיגוֹר מְכָלָם. כִּיּוֹן
 שְׁרוּאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁכָלָם בָּאִים לְקַטְרָג, מִיד -
 וַיֹּאמֶר ה' אֵל הַשָּׁטָן מֵאִן
 תָּבֵא. וְכִי לֹא הִיָּה יוֹדֵעַ

דְּאַרְעָא אַתְמָסַר לְסַטְרִין אַחֲרֵינִין, בַּר אַרְעָא
 דְּיִשְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדָהָא. בִּיּוֹן דְּאָמַר מְשׁוּט בְּאַרְצֵי,
 אֲשַׁנַּח קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, דְּבָעֵי לְמַהּוּי דְּלְטוֹרָא
 עַלִּייהוּ דְּיִשְׂרָאֵל. מִיד, (איוב א) וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁטָן
 הַשְּׂמַתָּ לְבָבְךָ עַל עַבְדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאַרְצֵי.

חֲמָא שַׁעְתָּא לְמִיּהַב לִיהַ חוֹלְקָא, בְּמַה
 דִּיתְעַסְק, וַיִּתְפָּרַשׁ מִנִּיּהוּ דְּיִשְׂרָאֵל,
 וְהָא אוֹקְמוּהָ, לְרַעֲיָא דְּבָעָא לְמַעַבְרָא עָאנִיָּה
 בְּחַד נְהָרָא וְכוּ', מִיד אַתְעַסְק בִּיהַ הַהוּא שָׁטָן,
 וְלֹא קִטְרַג עַלִּייהוּ דְּיִשְׂרָאֵל.

הַתְעַסְק בּוֹ אוֹתוֹ שָׁטָן וְלֹא קִטְרַג עַל יִשְׂרָאֵל.

נִמְסַר לְצַדִּדִּים אַחֲרִים, פֶּרֶט
 לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל לְבִדָּה. בִּיּוֹן
 שְׂאֵמַר מְשׁוּט בְּאַרְצֵי, הַשְּׂגִיחַ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂרוּצָה
 לְהִיּוֹת מְלָשִׁין עַל יִשְׂרָאֵל.
 מִיד - וַיֹּאמֶר ה' אֵל הַשָּׁטָן
 הַשְּׂמַתָּ לְבָבְךָ עַל עַבְדֵי אִיּוֹב
 כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאַרְצֵי.

רָאָה שָׁעָה לְתַת לוֹ חֶלֶק
 בְּמַה שְׂתִּיעַסְק, וַיִּפְרַד
 מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָרִי פֶרְשׁוּהָ,
 לְרוּצָה שְׂרָצָה לְהַעֲבִיר אֶת
 צֵאֲנוּ בְּנֵהָר אַחַד וְכוּ', מִיד

ספר אור הזהר (עמוד 393)

יד) מִזְבֵּי לְחִיבִיָּא: אָמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה: לְמַה זְכָה אֱלֻקְנָה לְהַעֲמִיד שְׂמוּאֵל שְׂשֻׁקוֹל
 כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבְנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׂמוּאֵל בְּנוֹ
 נִהַג אַחֲרָיו.

וְזֶה לְשׁוֹן מוֹרִינוּ הַרְבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשַׁעֲרֵי קִדְשָׁה (חֶלֶק ב' שַׁעַר ז'):
 מִזְבֵּי לְחִיבִיָּא אָמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה: לְמַה זְכָה אֱלֻקְנָה לְהַעֲמִיד שְׂמוּאֵל שְׂשֻׁקוֹל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן,
 מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבְנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׂמוּאֵל בְּנוֹ נִהַג אַחֲרָיו וְסַבֵּב הַגְּלָגֶל
 וּבֵית אֵל וְשִׁפְטֵי אֶת יִשְׂרָאֵל. וְתִשְׁבְּתוּ הַרְמָתָה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ. וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלֹא מִשׁוּם
 "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְוֹן" וְכוּ'.

הַמִּזְכָּה אֶת הַרְבִּים: עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זְכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחֲרָא, בַּר אֵינּוֹן גְּנִיזִין לְאֵינּוֹן דְּעַבְדֵי
 נִפְשִׁיהוֹן דְּחִיבִיָּא. וְאַלְמֵי הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׁא, בְּמַה תּוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְּרַמִּי לְצִדִּיקִיָּא) וְזָכָאן בְּגִינֵיהוּ בַּד
 זְכוּ לְהוֹן. הוּוּ אֲזֵלוּ אַבְתְּרִיָּהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמֵאן דְּרַדִּיף בְּתַר חִיִּין.

וּבְסַפֵּר הַזֶּה רִישׁ פְּרָשַׁת תְּרוּמָה (דָּף קכ"א): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגְּדִיל לְסַפֵּר בְּשִׁבְחַ מַצֹּחַ זֹו וְאָמַר זָכָאָה
 בְּעֵי לְמַרְדֵּף בְּתַר חִיבִיָּא, וְלִמְקַנֵּי לִיהַ בְּאַגְרֵי שְׁלִים, וְדֹא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיסְתַּלְק בִּיהַ יְקָרָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִידָא
 הוּא, יְתִיר מְשַׁבַּחָא אַחֲרָא, וְאַסְתַּלְקוּתָא דֹא יְתִיר מְכֻלָּא וְכוּ', וְעַל דֹּא בְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מְלֹאכִי ב)
 וְרַבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן. וּבְתִיב (מְלֹאכִי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. אִיהוּ אַסְתַּלְק בְּתַלַּת סְלוּקִין,
 מַה דְּלֹא אַסְתַּלְק חֲכִי בַר נֶשׁ אַחֲרָא. הָאֵי בַר נֶשׁ בְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. וְזָכִי לְמַחְמֵי
 בְּנִין לְבְנוֹי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי. עָאֵל בְּתַרְסַר תְּרַעֵי, וְלִית מֵאן דִּימַחֵי בִּידֵיהַ. וְעַל
 דֹּא בְּתִיב, (תְּהִלִּים קִיב) גְּבוּרָא בְּאַרְצֵי יְהוּדָה זָרְעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרָךְ. הוּוּ וְעִשְׂרֵי בְּבִיתוֹ וְצַדִּיקְתוֹ עוֹמֶדֶת
 לְעַד. זָרַח בְּחֻשְׁךָ וְכוּ' בְּדִין מְלָפָא בְּרִידָא לְהַהוּא דִּיוֹקְנָא, בְּכָל בְּרַפְּאָן דְּבְרִידָא לְאַבְרָהָם, וְכוּ' וְאִיהוּ עָאֵל
 לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זְכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחֲרָא, בַּר אֵינּוֹן גְּנִיזִין לְאֵינּוֹן דְּעַבְדֵי נִפְשִׁיהוֹן דְּחִיבִיָּא. וְאַלְמֵי
 הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׁא, בְּמַה תּוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְּרַמִּי לְצִדִּיקִיָּא) וְזָכָאן בְּגִינֵיהוּ בַּד זְכוּ לְהוֹן. הוּוּ אֲזֵלוּ
 אַבְתְּרִיָּהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמֵאן דְּרַדִּיף בְּתַר חִיִּין. (עַד כְּאֵן מוֹרִינוּ הַרְבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל):

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף יח ע"ב
תנאי השליח צבור והתוקע הראויים

זָכָאָה חוֹלְקֵיהוּן דְּצַדִּיקַיָּא, דִּידְעִין לְכוּנָא רְעוּתָא
לְקַמֵּי מְאָרִיְהוּן, וַיְדַעִין לְתַקְנָא עֲלֵמָא בְּהַאי
יּוֹמָא, בְּקַל שׁוֹפְרָא. וְעַל דָּא כְּתוּב, (תהלים ט9) אֲשֶׁר־
הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יוֹדְעֵי, וְלֹא תוֹקְעֵי.

בְּהַאי יוֹמָא, בְּעֵי עֲמָא לְאַסְתַּכְּלָא בְּכַר נֶשׁ שְׁלִים
מְכַלָּא, דִּידַע אֲרַחוּי דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, דִּידַע
בִּיקְרָא דְּמַלְכָּא, דִּיבְעֵי עַלְיָהּוּ בְּעוּתָא בְּהַאי יוֹמָא.
וְלִזְמַנָּא קַל שׁוֹפְרָא בְּכַלְהוּ עֲלָמִין, בְּכוּוּנָה דְּלַכָּא,
בְּחַכְמַתָּא, בְּרְעוּתָא, בְּשְׁלִימוּ. בְּגִין דִּי־סַתְּלַק דִּינָא
עַל יְדוּי מִן עֲלֵמָא. וְוִי לְאַיְנוּן דִּשְׁלִיחָא דְּלַהוּן לָא
אַשְׁתַּכַּח בְּדַקָּא יְאוּת, דְּהָא חוּבֵי עֲלֵמָא (עפ"א) אֲתִיִּין
לְאַדְכָּרָא בְּגִינֵיהּ. הָדָא הוּא דְּכְתוּב, אִם הִכְהִן
הַמְּשִׁיחַ יַחְטָא, דְּהוּא שְׁלִיחָא דְּכָל יִשְׂרָאֵל,
לְאַשְׁמַת הָעַם הוּא, בְּגִין דִּינָא שְׂרִיא עַלְיָהּוּ.

וְכַד שְׁלִיחָא הוּא זָכָאָה כְּדַקָּא יְאוּת, זָכָאִין אִינּוּן
עֲמָא, דְּכָל דִּינּוּן מְסַתְּלָקוּן מִנֵּיהּוּ עַל יְדִיהּ,
כָּל שְׁפִין בְּהֵנָּא, דְּעַלְיָה מִתְּבָרְכָאן עַלְאֵי וְתַתְּאֵי.

וְכַשֶּׁה־שְׁלִיחַ הוּא צַדִּיק כְּרֵאוּי, אֲשֶׁר־יָדַע, שְׁכָל הַדִּינִים מְסַתְּלָקִים מֵהֶם עַל יְדוּ, כָּל שְׁפִין
הִכְהִן שְׁעַלְיו מִתְּבָרְכִים עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

אֲשֶׁר־יָדַע חֶלְקֵם שֶׁל הַצַּדִּיקִים
שִׂיּוּדְעִים לְכוּן אֶת הַרְצוֹן
לְפָנֵי רַבּוֹנָם וַיּוֹדְעִים לְתַקּוֹן
עוֹלָם בַּיּוֹם הַזֶּה בְּקוֹל שׁוֹפֵר.
וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים
ט9) אֲשֶׁר־יָדַע הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.
יּוֹדְעֵי, וְלֹא תוֹקְעֵי.

בַּיּוֹם הַזֶּה צָרִיךְ הָעַם
לְהִסְתַּכֵּל בְּאָדָם שְׁלֵם מְכַל,
שִׂיּוּדַע אֶת דְּרַכֵּי הַמַּלְאָךְ
הַקְּדוֹשׁ, שִׂיּוּדַע בְּכַבוֹד הַמַּלְאָךְ
שִׂיבְקֵשׁ עַלְיָהֶם בְּקִשָּׁה בַּיּוֹם
הַזֶּה, וְלִזְמַן קוֹל שׁוֹפֵר בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, בְּכוּוּנַת הַלֵּב,
בְּחַכְמָה, בְּרְצוֹן וּבְשְׁלֵמוֹת,
כְּדִי שִׂי־סַתְּלַק הַדִּין עַל יְדוּ מִן
הָעוֹלָם. אוֹי לְאוֹתָם שֶׁהִשְׁלִיחַ
שְׁלָהֶם לֹא נִמְצָא כְּרֵאוּי,
שְׁהָרִי חֲטָאֵי הָעוֹלָם
(הָעַם) בָּאִים לְהַזְכֵּר בְּגִלְלוֹ.
זֶהוּ שְׁכַתּוּב, אִם הִכְהִן
הַמְּשִׁיחַ יַחְטָא - שֶׁהוּא
שְׁלִיחָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל -
לְאַשְׁמַת הָעַם הוּא, מְשׁוּם
שֶׁהַדִּין שׁוֹרָה עַלְיָהֶם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְעַל זֶה, כִּהֵן וְלוֹי טָרַם שִׁיעֲלָה לְעִבּוּדָה, בּוֹדְקִים אַחֲרָיו, וַיּוֹדְעִים דְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו. וְאִם לֹא, אֵינּוּ עוֹלָה לְעִבּוּדָה, וְכֵן בְּסִנְהֶדְרִין כְּדֵי לְדוֹן דִּין.

וְאִם נִמְצָא כְּרָאוּי, נוֹתְנִים עָלָיו חֲמֻרוֹת הַמִּקְדָּשׁ. וְאִם לֹא, אֵינּוּ עוֹלָה לְעִבּוּדָה. זֶהוּ שִׁכְתוּב, (דְּבָרִים ל) וְלִלְוִי אָמַר תְּמִיךָ וְאוֹרִיךָ לְאִישׁ חֲסִידְךָ. מִפְּנֵי מָה זָכָה (אֶהְרֹז) לְאוֹרִים וְלִתְמִים וְלַעֲבֹד עֲבֹדָה? הֲיִי אֹמֵר, אֲשֶׁר נָסִיתוּ וְגו'.

הָאֹמֵר לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתוּ וְגו'. וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְצָאוּ בְּדַרְגּוֹת הַלְלוֹ, אִז - יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֶקֶב וְגו', יִשְׁיִמוּ קְטוֹרֶה וְגו'. לְשַׁכַּף אֶת הַרְגֹז וְלִזְמֵן שְׁלוֹם. וְכִלִּיל עַל מִזְבֵּחַךָ, כְּדֵי שֶׁהַכֹּל יִתְבַּשְׂמוּ.

וַיִּמְצָאוּ בְּרֻכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אִז - בְּרַךְ ה' חִילוֹ וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְעַל דָּא, כִּהֵן וְלוֹי עַד לָא יִסְלַק לְפוּלְחָנָא, בְּדַקּוֹן אֲבִתְרִיהּ, וַיִּדְעִין אַרְחוּי וְעוֹבְדוּי, וְאִי לָא, לָא סָלִיק לְפוּלְחָנָא, וְכֵן בְּסִנְהֶדְרִין לְמִדּוֹן דִּינָא.

וְאִי אֲשֶׁתִּכַּח כְּדָקָא יְאוּת, יְהִיבִין עָלֶיהָ חוּמְרָא דְמִקְדָּשָׁא. וְאִי לָא, לָא סָלִיק לְפוּלְחָנָא. הַדָּא הוּא דְכִתְיִב, (דְּבָרִים ל) וְלִלְוִי אָמַר תְּמִיךָ וְאוֹרִיךָ לְאִישׁ חֲסִידְךָ. מִפְּנֵי מָה זָכָה (אֶהְרֹז) לְאוֹרִים וְלִתְמִים, וְלִמְפֻלַּח פּוּלְחָנָא. הֲיִי אֹמֵר (דְּבָרִים ל) אֲשֶׁר נָסִיתוּ וְגו'. הָאֹמֵר לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתוּ וְגו'.

וְכִיּוֹן דְּאֲשֶׁתִּכְחוּ בְּאֵלֵין דְּהַרְגִין, כְּדִין יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֶקֶב וְגו', יִשְׁיִמוּ קְטוֹרֶה וְגו'. לְשַׁכַּכָּא רוּגְזָא, וְלִזְמֵנָא שְׁלָמָא. וְכִלִּיל עַל מִזְבֵּחַךָ, בְּגִין דִּיתְבַּסְמוּן כָּלָא, וַיִּשְׁתַּכְּחוּן בְּרֻכָּאן בְּכָלְהוּ עֲלָמִין, כְּדִין (דְּבָרִים ל) בְּרַךְ יי' חִילוֹ וְגו'.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עֲמוּד 394)

ובאגרת המוסר שבסוף ספר מסלת ישירים כתב וזה לשונו: לזאת ישים האדם אל לבו לעוררם להתכוננות היראה והמוסר, כי עיני האדם פקוחות על אחרים לדעת ולהפיר חסרונותיהם, וכי נצרכים המה למסר למרבה. בן יחזיק בכל עז בלמוד המוסרי למען ישוטטו בו רבים ותרבה יראת השם וזכות הרבים תלויה בו, וממילא לאט לאט למוד המוסר ידריכמו בנתיב הצדק והנכונה, והיא רפואה נשמית וגם רוחנית, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה: כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

טו) מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, זכויותיו נכפלות בעבור זכויותם

והרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לך, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגייהם המשבחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו אינם פזכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף יח ע"א-ב
כח הקולות היוצאים מזהשופר בכונה

רְבִי אָבָא אָמַר, כְּתִיב (תהלים עה) כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה
יִשְׁפִּיל וְזֶה יִרִים. כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט, אֶלְמָלָא
דְּאֵעֲבַר דִּינָא דִּיצְחָק, בְּאַתְרֵי דִיעֲקֹב שְׂאֲרֵי, (ס"א
וְאֵתְסִי) וְאֵתְכֶסִי (ס"א וְאֵתְסִחִי) (ס"א וְאֵתְבֶסֶם) תַּמְנֵן, וְוִי
לְעֵלְמָא דִיעֲרַע בְּגִינִיהּ, וְרוּזָא דְמַלְאָה, (ישעיה סו) כִּי
בְּאֵשׁ יִי' נִשְׁפָּט. וְדָא הוּא אֶתְבֶּסְמוּתָא דְעֵלְמָא.

וְכִיּוֹן דְּעָאֵל בְּאַתְרָא דִיעֲקֹב, וְיַעֲקֹב אַחִיד (דף יח
ע"ב) בֵּיהּ, כְּדִין שְׂכִיךְ אִשָּׁא, וְאַצְטַנְנוּ
גּוּמְרִיָּה. לְבַר נָשׁ, דְּהָוָה רָגִיז, וְחָגַר וְזִיין גְּרַמִּיָּה,
וְנִפְק בְּרוּגְזִיָּה לְקַטְלָא לְבְנֵי נְשָׂא. חַד חֲפִימָא קָם
עַל פְּתַחְא, וְאַחִיד בֵּיהּ, אָמַר אֶלְמָלָא לָא אַחִיד בִּי
וְאַתְתְּקַרְף בִּי, הָא קָטוּלָא בְּבִנֵי נְשָׂא אִשְׁתְּכַח. בְּעוּד
דְּאַתְתְּקַפּוּ דָא בְּדָא, וְאַחִיד דָא בְּדָא, אֶצְטַנְנוּ
רוּגְזִיָּה עַל דְּנִפְק לְקַטְלָא. נִפְק לְאוּכְחָא, מָאן סְבִיל
רוּגְזָא וְתוּקְפָא דְדִינָא דְהָהוּא בַר נָשׁ. הָוִי אִימָא,
דָּא דְקָאִים אֶפְתַּחְא.

כַּף אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, לָא
תְדַחְלוּן, הָא אָנָּא קָאִים עַל פְּתַחְא, אֲבָל
שְׁל אוֹתוֹ אָדָם? הִיּוּה אֹמֵר, זֶה שְׁעֵמֵד עַל הַפֶּתַח.

כַּף אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל: בְּנִי, אֵל תִּפְחָדוּ, הָרִי אֲנִי עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח, אֲבָל הַזְדַּרְזוּ

רְבִי אָבָא אָמַר, כְּתוּב (תהלים עה) כִּי אֱלֹהִים
שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יִרִים. כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט, אֶלְמָלָא
שְׁעֵבַר הַדִּין שֶׁל יִצְחָק
בְּמָקוֹם שֶׁיַּעֲקֹב שׁוֹרָה (וְנִרְפָּא)
וְהַתְּכֶסֶה (וְרוּחֵץ) (וְהַתְּבֶשֶׂם) שָׁם,
אוֹי לְעוֹלָם שֶׁיִּפְגֹּשׁ בְּדִינוֹ.
וְסוּד הַדְּבָר - (ישעיה סו) כִּי
בְּאֵשׁ ה' נִשְׁפָּט. וְזוּהִי
הַתְּבֶשֶׂמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם.

וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְנַס לְמָקוֹמוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב, וְיַעֲקֹב אוֹחֵז בּוֹ, אֲזִי
הָאֵשׁ שׁוֹכֶכֶת וְהַגְּחָלִים
מְצַטְטְנִים. לְאָדָם שֶׁהִיָּה רוּגֵז,
וְחָגַר וְשָׁם עָלָיו כְּלֵי זִין, וְיִצְא
מִרְגֵז לְהַרְג אֲנָשִׁים. חָכָם
אֶחָד עָמַד עַל הַפֶּתַח וְאַחֵז בּוֹ.
אָמַר: אֶלְמָלָא לָא הַחֲזִיק בִּי
וְתַפְס אוֹתִי, הָרִי הִיָּה נִמְצָא
הָרֵג שֶׁל אֲנָשִׁים. בְּעוּד
שֶׁהַחֲזִיקוּ זֶה בְּזֶה וְאַחֲזוּ זֶה
בְּזֶה, הַצְטַנְנוּ רָגִזוּ עַל שֶׁיִּצְא
לְהַרְג. יִצְא לְהוֹכִיחַ - מִי
סוֹבֵל אֶת הָרִגוֹ וְחֻזַּק הַדִּין
שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם? הִיּוּה אֹמֵר, זֶה שְׁעֵמֵד עַל הַפֶּתַח.

בַּיּוֹם הַזֶּה וַתִּגְדַּל וַתִּגְדַּל לִי כַחַת. בְּמַה?
בְּשׁוֹפָר. שָׂאם נִמְצָא קוֹל
הַשׁוֹפָר כְּרֹאשֵׁי וּמְכוּוֹנִים בּוֹ
לְמַטָּה, אוֹתוֹ הַקּוֹל עוֹלָה, וּבוֹ
מִתְעַטְטִים הָאָבוֹת, וְעוֹמְדִים
בְּמִשְׁכְּנֵי שֶׁל יַעֲקֹב. וְלִכְּוֹן
צָרִיף לְהַזְהִיר בְּשׁוֹפָר וְלִדְעַת
אֶת אוֹתוֹ הַקּוֹל וְלִכְוֹן בּוֹ.

וְאִינן לָךְ קוֹל בְּשׁוֹפָר שְׂלֵא
עוֹלָה רְקִיעַ אַחַד, וְכָל אוֹתָם
הָאוֹכְלוֹסִים שֶׁל אוֹתוֹ רְקִיעַ,
נוֹתְנִים מְקוֹם לְאוֹתוֹ קוֹל.
וּמָה אוֹמְרִים? (יוֹאֵל ב) וְהוֹ נָתַן
קוֹלוֹ לְפָנַי חִילוֹ וְגוֹ'. וְעוֹמֵד
אוֹתוֹ הַקּוֹל בְּאוֹתוֹ הַרְקִיעַ,
עַד שֶׁבָּא קוֹל אַחֵר,
וְנוֹעֵדוֹ (וְהַתְעוֹרֵרוֹ) יַחְדָּו, וְעוֹלִים
בְּזוּג לְרְקִיעַ אַחֵר. וְעַל זֶה
שְׁנִינּוּ, יֵשׁ קוֹל שְׂמֵעָלָה קוֹל,
וּמָה הוּא? אוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁל
תְּקִיעַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
שְׂלֵמָטָה.

וְכִיּוֹן שְׂמֵת חֲבָרִים כָּל
הַקּוֹלוֹת הַלְלוּ שְׂלֵמָטָה
וְעוֹלִים לְאוֹתוֹ רְקִיעַ
עֲלִיוֹן שְׂהַמְלִךְ הַקְּדוֹשׁ
שׁוֹרָה בּוֹ, מִתְעַטְטִים
(נוֹעֲדִים) כָּלֵם לְפָנַי הַמְּלִךְ,
וְאֵז הַכְּסָאוֹת עוֹלִים,

וְכִסָּא אַחֵר שֶׁל יַעֲקֹב עוֹמֵד וּמִתְתַּקֵּן.

וְעַל זֶה מְצָאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוֹנָא סָבָא בְּאוֹתָן תְּפִלוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁהִיָּה אוֹמֵר,

אֲזִדְרוּ בְּהַאי יוֹמָא וְהָבוּ לִי חִילָא. וּבְמָה. בְּשׁוֹפָר.
דְּאִי אֲשַׁתְּכַח קוֹל שׁוֹפָר בְּדָקָא יְאוֹת, וּמְכוּוֹנֵי בֵּיה
לְתַתָּא, הֵהוּא קָלָא סְלִיק, וּבֵיה מִתְעַטְטִי אֲבָהוֹן,
וְקִיָּמִי בְּמִשְׁכְּנֵיה דִּיעֲקֹב. וְעַל דָּא בְּעֵי לְאֲזִדְהָרָא
בְּשׁוֹפָרָא, וְלִמְנַדַּע בְּהֵהוּא קָלָא וְלִכְוֹנָא (בֵּיה).

וְלִית לָךְ קָלָא בְּשׁוֹפָרָא, דְּלָא סְלִיק רְקִיעָא חַד.
וְכָל אֵינּוֹן אוֹכְלוֹסִין דְּהֵהוּא רְקִיעָא, יְהִבִּין
אַתְר לְהֵהוּא קָלָא, וּמֵאִי קָא אָמְרִי. (יוֹאֵל ב) וְיִי' נָתַן
קוֹלוֹ לְפָנַי חִילוֹ וְגוֹ'. וְקָאִים הֵהוּא קָלָא בְּהֵהוּא
רְקִיעַ, עַד דְּאָתִי קָלָא אַחֵרָא, וְאַתְעַתְדוּ (ס"א)
וְאַתְעַתְדוּ) כְּחֵדָא, וְסִלְקִין בְּזוּגָא לְרְקִיעָא אַחֵרָא. וְעַל
דָּא תְּנִינּוּ, אִית קוֹל דְּסְלִיק קוֹל, וּמֵאִי אִיהוּ. הֵהוּא
קָלָא דְתְּקִיעַתָּא דְיִשְׂרָאֵל דְתַתָּא.

וְכִיּוֹן דְּמִתְחַבְּרִין כָּל אֵינּוֹן קָלִין דְּלְתַתָּא, וְסִלְקִין
לְהֵהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא
שְׂאִרֵי בֵּיה, מִתְעַטְטִין (ס"א מִתְעַתְדוֹ) כְּלָהוּ קָמִי
מִלְכָּא, וּכְדִין פּוֹרְסוֹן רְמִיו וְכוּרְסִיָּא אַחֵרָא
דִּיעֲקֹב קָאִים וְאַתְתַּקֵּן.

עַל דָּא אֲשַׁכְּחָנָא בְּסִפְרָא דְרַב הַמְּנוֹנָא סָבָא,
בְּאֵינּוֹן צְלוֹתֵי דְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, דְּהוּא אָמַר,

וְכִסָּא אַחֵר שֶׁל יַעֲקֹב עוֹמֵד וּמִתְתַּקֵּן.

וְעַל זֶה מְצָאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוֹנָא סָבָא בְּאוֹתָן תְּפִלוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁהִיָּה אוֹמֵר,

הַתְּפִלָּה וְקוֹל הַשׁוֹפָר (שְׁאוֹתוֹ)
 קוֹל) שְׁמוֹצִיא אוֹתוֹ הַצְּדִיק,
 שְׁנִמְצָא מְרוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ
 הַשׁוֹפָר שֶׁל אוֹתוֹ הַקּוֹל
 שְׁעוֹלָה לְמַעַלָּה. וּבְאוֹתוֹ יוֹם
 עוֹמְדִים וְנִמְצָאִים מְקַטְרְגִים
 לְמַעַלָּה. וְכִשְׁעוֹלָה אוֹתוֹ קוֹל
 הַשׁוֹפָר, כָּלֵם גְּדָחִים לְפָנָיו
 וְלֹא יְכוּלִים לַעֲמֹד. אֲשֶׁרִי
 חֲלָקֵם שֶׁל הַצְּדִיקִים שִׁיּוֹדְעִים
 לְכוּן אֶת הַרְצוֹן לְפָנָי רְבוּנָם
 וַיּוֹדְעִים לְתַקֵּן עוֹלָם בַּיּוֹם
 הַזֶּה בְּקוֹל שׁוֹפָר. וְעַל זֶה

צְלוֹתָ וְקוֹל שׁוֹפָרָא (דְּהַהוּא קוֹל) דְּאַפִּיק הֵהוּא זַפְּאָה,
 דְּאַשְׁתַּכַּח מְרוּחֵיהּ וּמִנְפִּשֵׁיהּ בְּהַהוּא שׁוֹפָרָא,
 דְּהַהוּא קוֹל סְלִיק לְעֵילָא. וּבְהַהוּא יוֹמָא קַיִימִין
 וּמִשְׁתַּכַּחֵי מְקַטְרְגִין לְעֵילָא. וְכַד סְלִיק הֵהוּא קָלָא
 דְּשׁוֹפָרָא, כְּלָהוּ אֶתְדַחֲיִין קָמִיָּה, וְלֹא יְכֻלִין לְקַיִימָא.
 זַפְּאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּצְדִיקַיָּיא, דִּידְעִין לְכוּנָא רְעוּתָא
 לְקַמֵי מְאָרִיָּהוֹן, וַיִּדְעִין לְתַקְנָא עֲלֵמָא בְּהַאי יוֹמָא,
 בְּקוֹל שׁוֹפָרָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים 99) אֲשֶׁרִי הָעַם
 יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יוֹדְעֵי, וְלֹא תוֹקְעֵי.

כְּתוּב, (תְּהִלִּים 99) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יוֹדְעֵי, וְלֹא תוֹקְעֵי.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 394)

וּאִפֵּן הַתּוֹכַחָה צְרִיךְ לְהִיטֵת בְּזִהִירוֹת הַכְּבוֹד שֶׁל הַשּׁוֹמְעִים, כַּמְבָּאָר בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת חַיִּי שְׂרָה
 עַל פְּסוּק 'בֵּא בְרוּךְ הַשֵּׁם' כְּתוּב: כִּי בְשַׁעֲמַד זְכָרְיָהוּ הִנְבִּיא מִמַּעַל לָעַם (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' כ"ד) וְחָרַף
 וְגָדַף אֶת בְּלָלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לָהֶם לָמָּה אַתֶּם עוֹבְרִים אֶת מִצְוֹת הַשֵּׁם וְכוּ' כִּי עֲזַבְתֶּם אֶת הַשֵּׁם וְכוּ',
 וְהִנֵּה אֲבִיָּה בֶן רַחֲבֵעַם, שֶׁהָיָה מְלֶדֶד בֶּן מְלֶדֶד, וְחָרַף אֶת יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁעָשׂוּ אֶת הָעֲנָלִים בְּרַבְעָם, נֶעֱנַשׁ,
 כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב', יג-כ) "וַיִּגְפְּחוּ הַשֵּׁם וַיָּמַת", אַף עַל פִּי שֶׁהָיָה בְּדִין וְכוּ'. וְכֵן יִשְׁעִיָּה הִנְבִּיא
 שִׁשְׁקוֹל כַּמְשָׁה, עַל שֶׁאָמַר "וּבְתוֹךְ עִם טָמֵא שְׁפָתַיִם" נִהְרַג עַל יְדֵי מְנַשָּׁה בְּאוֹתָהּ מִיְתָה רָעָה מִשְׁנָה
 בְּנוֹדָע (וּבְמֹת מ"ט), וְלָכֵן נִהְרַג זְכָרְיָהוּ עַל יְדֵי יוֹאֵשׁ הַמְּלֶדֶד, וַיַּעַן שְׁחָרַף אֶת יִשְׂרָאֵל בְּאָמֹר, אַחַר
 כִּד נִתְגַּלְגַּל בְּשִׁמְעִיָּה וְאֲבִטְלִיּוֹן שֶׁהָיוּ גֵרִים מִבְּנֵי סְנַחְרִיב, וְהִכְהִין הַהוּא אֲשֶׁר בִּימֵיהֶם חָרַפְּס וְאָמַר לָהֶם
 יוֹלוּן בְּנֵי עַמְמֵיָא לְשִׁלָּם (יוֹמָא ע"א:). עַד כַּאֵן מִשְׁעַר הַפְּסוּקִים.

וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים דְּף פ"ה: כְּתוּב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִכַּאֵן וְלַהֲלָאָה וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חֲטָא, דְּבַר
 אַחַר וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חֲטָא דְּהָא בִּין דְּבַר גַּשׁ אוֹכַח לְחַבְרִיָּה, וְאוֹדְמִן לְאוֹכַחָא לִיָּה בְּאַתְנַלְיָא, לֹא
 יִסְלַק קָמִיָּה הַהוּא חוֹבָה דְּעֵבִיד, דְּאָסִיר לִיָּה וְדָאִי, אֲלֵא יִימָא סְתָם, וְלֹא יִסְלַק עֲלֵיו הַהוּא חוֹבָא
 בְּאַתְנַלְיָא, וְלֹא יִרְשִׁים עֲלֵיו חוֹבָא, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל יְקָרָא דְּבַר גַּשׁ, אֲפִילוּ בְּחַיִּיבִיא. עַד
 כַּאֵן: יֵצֵא לָנוּ מִזֶּה כִּי הַתּוֹכַחָה צְרִיכָה לְהִיטֵת בְּדַבְרֵים רַפִּים וּבְרַחֲמָנוּת וּבְדַרְדֵּר נִסְתָּר, כְּדִי שֶׁהַדְּבָרִים
 יַעֲשׂוּ רִשְׁם, וְחֲלִילָה לְהוֹכִיחַ בְּבִזְיוֹנוֹת וּלְנִכְחַת, כִּי מְלַבֵּד אֲשֶׁר הַדְּבָרִים לֹא יַעֲשׂוּ רִשְׁם יֵשׁ אִסּוּר בְּדַבְרָא.
 עַל כֵּן חוֹבָה מְטִלָּת עַל גְּבָאֵי הַיְשִׁיבוֹת וְהַחֲכָמִים לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְעַשׂוֹת תַּקּוּנִים בְּכַדֵּי שְׁתַּתְּקִים מִצְוֹת
 הַתּוֹכַחָה בְּכָל מְקוֹם, בְּפֶרֶט בְּהַמוֹשְׁבוֹת אֲשֶׁר הֵם סְבִיבוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵמָּה כַּצָּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
 רוּעָה, אֵינָם כּוֹזְבִיּוֹת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדְּרָךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא שׁוֹכְזִיּוֹתָיו
 נְכַפְלוֹת בְּעֵבֹר זְכוּיֹתָם בְּכָל הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמַנִּים, כַּמּוּבָא בִּילְקוּט בְּמֵאמַר רַבִּי יוֹחָנָן, יַעֲזֵן שֵׁם: וּבְיִדְאֵי
 כִּי גְבָאֵי הַיְשִׁיבוֹת הַשֵּׁם עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ מְבִינִים מִצְוָה רַבָּה כּוֹז וְצָרִיכִים לְעוֹר לְהַחֲכֵם הַמִּתְנַדָּב לְלַכַּת
 אֵיזָה שְׁבוּעוֹת בְּעַד תַּקּוּן כְּזֶה, כִּי מְלַבֵּד שְׁלֵא יַחֲסְרוּ לוֹ מִהַסְפָּקָתוֹ, אֲלֵא צְרִיךְ לְהוֹסִיף לוֹ עֲבוֹר הוֹצָאָת
 הַדְּרָךְ, וְלֹא יֵהָא מְטַל עַל בְּעֵלֵי הַמוֹשְׁבָה כְּדִי שְׁלֵא יַחֲסֵר כְּבוֹדוֹ בְּעֵינֵיהֶם, וְדַבְרֵיו יַעֲשׂוּ רִשְׁם, וְדִי
 לְהַבִּין.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צט ע"א-ב
סוד התקיעות וסוד סדר הכונות - א

רְבִי אָבָא הָוָה יְתִיב קַמֵּיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
רְבִי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, הָרִי
פְּעָמִים רַבּוֹת שְׁאַלְתִּי עַל
הַשּׁוֹפָר הַזֶּה מַה זֶה אוֹמֵר,
וְעַד כָּאֵן לֹא הִתִּישְׁבַּתִּי בּוֹ.
אָמַר לוֹ, הָרִי וְדַאי זְהוּ בְּרוּר
הַדָּבָר, שִׁישְׂרָאֵל צְרִיכִים
בְּיוֹם הַדִּין (הַזֶּה) שׁוֹפָר וְלֹא
קָרוּ, מִשּׁוּם שֶׁקָּרוּ הָרִי נוֹדַע
בְּאִיזָה מְקוֹם הִיא, וְלִהְדַּבֵּק
בְּדִין אֵינְנוּ רוֹצִים. אָבֵל הָרִי
שְׁנִינוּ, בְּדַבְרִים וּבְמַעֲשִׂים
צְרִיכִים לְהִרְאוֹת וּלְהַעִיר
דְּבָרִים נִסְתָּרִים.

בֵּא רְאָה, כְּשֵׁאוֹתוֹ שׁוֹפָר
עֲלִיוֹן, שָׁבוּ הָאוֹר שֶׁל הַכֹּל,
מִסְתַּלֵּק וְלֹא מֵאִיר לִבְנִים,
אֲזִי מִתְעוֹרֵר הַדִּין, וְהַכְּסָאוֹת
מִתְקַנְנִים לְבֵית הַדִּין, וְזֶה
הַשּׁוֹפָר, נִקְרָא אֵילוֹ שֶׁל
יְצָחָק, תְּקוּפוֹ שֶׁל יְצָחָק,
תְּשׁוּבַת הָאָבוֹת, כְּשִׁמְתַּעֲלָה
אוֹתוֹ שׁוֹפָר גָּדוֹל שֶׁאֵין מִיֵּנִיק
אֶת הַבְּנִים, אֲזִי יְצָחָק מִתְחַזֵּק,
וּמִתְתַּקֵּן לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם.

וּכְשִׁמְתַּעוֹרֵר הַשּׁוֹפָר הַזֶּה
וּכְשִׁבְנֵי אָדָם שָׁבִים מִחֻטְאֵיהֶם, צְרִיכִים לְהַשְׁפִּיעַ קוֹל שׁוֹפָר מִמְטָה, וְאוֹתוֹ קוֹל עוֹלָה לְמַעְלָה,

רְבִי אָבָא הָוָה יְתִיב קַמֵּיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
אָמַר לֵיהּ, הָא זְמַנִּין סְגִיאוּן שְׁאִילְנָא
עַל הָאֵי שׁוֹפָר, מָאֵי קָא מִיֵּרִי, וְעַד כָּאֵן
לֹא אִתִּישְׁבַּנָּא בֵּיהּ. אָמַר לֵיהּ, וְדַאי הָאֵי
הוּא בְּרִירָא דְּמַלְהָ, דִּישְׂרָאֵל בְּעֵינֵין בְּיוֹמָא
דְּדִינָא (נ"א דָא), שׁוֹפָר, וְלֹא קָרוּ. בְּגִין דְּקָרוּ
הָא אִתִּידַע כָּאֵן אֲתֵר אִיהוּ, וְלֹא תִדְבַקָא
דִּינָא לֹא בְּעֵינָא. אָבֵל הָא תְּנִינוּן, בְּמַלְוִין
וּבְעוֹבְדָא, בְּעֵינֵין לְאַחֲזָא וְלֹא תִעְרָא מְלוִין
סְתִימוּן.

תָּא חֲזִי, כִּד הֵהוּא שׁוֹפָר עֲלָאָה, דְּנִהִירוּ דְּכָלָא
בֵּיהּ, אִסְתַּלַּק וְלֹא נִהִיר לְבְנִין, כְּדִין דִּינָא
אִתְעַר, וּכְרִסוֹן אִתְתַּקְנוּ לְבֵי דִינָא, וְדָא שׁוֹפָר,
אֵילוֹ דִּיִּצְחָק אִקְרִי, תּוֹקֵפִיָּה (דף צ"ט ע"ב) דִּיִּצְחָק,
תּוֹשְׁבַּתֵּיהּ דְּאֲבָהוֹן, כִּד אִסְתַּלַּק הֵהוּא שׁוֹפָר
גָּדוֹל, דְּלֹא יִנְקָא לְבְנִין, כְּדִין יְצָחָק אִתְתַּקַּף,
וְאִתְתַּקֵּן לְדִינָא בְּעֵלְמָא.

וְכִד אִתְעַר הָאֵי שׁוֹפָר וְכִד בְּנֵי נְשָׂא תִיבִין
מִחֻטְאֵיהוֹן, בְּעֵינֵין לְנִגְדָא קוֹל שׁוֹפָר מִתְתָא,

וּכְשִׁבְנֵי אָדָם שָׁבִים מִחֻטְאֵיהֶם, צְרִיכִים לְהַשְׁפִּיעַ קוֹל שׁוֹפָר מִמְטָה, וְאוֹתוֹ קוֹל עוֹלָה לְמַעְלָה,

אָזִי מִתְעוֹרֵר שׁוֹפֵר אַחַר
עֲלִיּוֹן, וּמִתְעוֹרֵר רַחֲמִים
וּמִסְתַּלֵּק הַדִּין. וְצָרִיכִים
לְהֵרָאוֹת מַעֲשֵׂה בְּשׁוֹפֵר,
לְעוֹרֵר שׁוֹפֵר אַחַר, וּלְהוֹצִיא
בְּשׁוֹפֵר הַזֶּה לְמִטָּה אוֹתָם
קוֹלוֹת, לְהֵרָאוֹת שְׁכָל אוֹתָם
קוֹלוֹת שְׁלֹמְעָלָה, שְׁכָלָם
כְּלוּלִים בְּאוֹתוֹ שׁוֹפֵר עֲלִיּוֹן,
יִתְעוֹרְרוּ לְצֵאת.

וּבְקוֹלוֹת הִלְלוּ שְׁלֹמְטָה
נוֹתְנִים יִשְׂרָאֵל כַּח (לְרַחֲמִים
מִלְמָטָה, וּמִתְעוֹרֵר הַשׁוֹפֵר הַגָּדוֹל)
לְמַעַלָּה, וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְזַמֵּן
שׁוֹפֵר בַּיּוֹם הַזֶּה וּלְעַרְוֵךְ
קוֹלוֹת, לְכַוֵּן בּוֹ כְּדִי לְעוֹרֵר
שׁוֹפֵר אַחַר, שְׁבוּ כְּלוּלִים
הַקוֹלוֹת לְמַעַלָּה (וּלְסִדֵּר קוֹלוֹת
בְּשׁוֹפֵר).

סִדְרָה רֵאשׁוֹנָה - יוֹצֵא קוֹל
וּמִתְעַטֵּר לְמַעַלָּה, עוֹלָה
רְקִיעִים, וְנִבְקַע בֵּין הָרִים
רְמִים, וּמִגִּיעַ לְאַבְרָהָם
וְשׁוֹרָה בְּרֵאשׁוֹ וּמִתְעַטֵּר,
וְהוּא מִתְעוֹרֵר וּמִתְקִין אֶת
הַכֶּסֶּא. וּבִסְפֵר הָאֲגָדָה שְׁנִינּוּ,
בְּשַׁעֲהַ שְׁאוֹתוֹ קוֹל רֵאשׁוֹן
עוֹלָה, מִתְעוֹרֵר וּמִתְעַטֵּר

אַבְרָהָם, וּמִתְקִין אֶת הַכֶּסֶּא, וּפּוֹקֵד עָלָיו (אֲבָא וְאִמָּא) אֲבָא.

וְהוּא קָלָא סָלִיק לְעֵילָא, כְּדִין אֲתַעֵר שׁוֹפֵרָא
אַחְרָא עֲלָאָה, וְאֲתַעֵר רַחֲמִי, וְאֲסַתְּלַק דִּינָא.
וּבְעֵינָן לְאַחֲזֹאָה עוֹבְדָא בְּשׁוֹפֵר, לְאַתְעֵרָא שׁוֹפֵרָא
אַחְרָא, וְלֹאֲפַקָא בְּהַאי שׁוֹפֵר לְתַתָּא, אֵינּוֹן קְלִי,
לְאַחֲזֹאָה דְכָל אֵינּוֹן קְלִין דְלְעֵילָא, דְכְּלִילָן כְּלָהוּ
בְּהַהוּא שׁוֹפֵר עֲלָאָה, יִתְעַרוֹן לְנַפְקָא.

וּבְהַנִּי קְלִין דְלְתַתָּא, יְהִינן יִשְׂרָאֵל חֵילָא (לְרַחֲמִי
מִתְתָּא וְאֲתַעֵר שׁוֹפֵר גָּדוֹל) לְעֵילָא, וְעַל דָּא בְּעֵינָן
לְזַמְנָא שׁוֹפֵר בְּיוֹמָא דָּא, וּלְסִדְרָא קְלִין, לְכַוֵּנָא
בֵּיהּ בְּגִין לְאַתְעֵרָא שׁוֹפֵר אַחְרָא, דְבִיהּ כְּלִילָן קְלִי
לְעֵילָא. (וּלְסִדְרָא קְלִין בְּשׁוֹפֵר).

סִדְרָא כַּדְמָאָה, קָלָא נָפִיק, וּמִתְעַטֵּר לְעֵילָא,
סָלִיק רְקִיעִין, וְאֲתַבְקַע בֵּין טוּרֵי רְמָאִי,
וּמִטִּי לְגַבִּיהּ דְאַבְרָהָם, וְשָׂרְיָא בְּרִישִׁיהּ, וְאֲתַעֵטֵר,
וְאֲתַעֵר הוּא, וְאֲתַקִּין לְכוּרְסֵיָא. וּבִסְפֵרָא דְאַגְדָּתָא
תְּנִינּוּ, בְּשַׁעֲתָא דְהַהוּא קָלָא כַּדְמָאָה סָלִיק, אֲתַעֵר
וְאֲתַעֵטֵר אַבְרָהָם, וְאֲתַקִּין לְכוּרְסֵיָא, פְּקִדִין
עָלֶיהָ (ס"א אֲבָא וְאִמָּא) אֲבָא.

אַדְהַכִּי, סָלְקָא תְּנִינָא, תְּקִיפָא (לְחַבְרָא) לְתַבְרָא
תּוֹקְפֵי רְגִיזִין. וְדָא סִדְרָא תְּנִינָא, הַהוּא

וּמִתְקִין אֶת הַכֶּסֶּא, וּפּוֹקֵד עָלָיו (אֲבָא וְאִמָּא) אֲבָא.

בֵּינְתֵימ עוֹלָה הַשְּׁנִי, הַתְּקִיף (לְחַבְרָא) לְשַׁבֵּר אֶת הַדִּינִים הַקָּשִׁים. וְזֶה הַסִּדֵּר הַשְּׁנִי, אוֹתוֹ הַקּוֹל

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

קָלָא תְבִירָא בְּתוֹקְפוֹי. וְכִדִּין סְלָקָא, וְכָל דִּינִין
 דְּאִתְעָרוּן (ס"א דִּאִתְעָרְעוּ) קָמִיָּה אֲתָבְרוּ, עַד דְּסָלִיק
 לְאִתְרִיָּה דִּי צַחֲקָא. בֵּינָן דִּי צַחֲקָא אֲתָעַר, וְחָמִי
 לְאַבְרָהָם מִתְקַן לְכוּרְסֵיָּא לְקִיָּמָא קָמִיָּה, כִּדִּין
 אֲתַכְפִּיָּא, וְתַבְר תּוֹקְפָא קִשְׂיָא. וּבְהָאֵי, בְּעֵי מָאן
 דִּתְקַע, לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא, בְּגִין לְתַבְרָא חֵילָא
 וְתוֹקְפָא דְדִינָא קִשְׂיָא, הָדָא הוּא דְכֹתִיב, (תהלים
 109) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי.

שׁוֹבֵר בְּכַחוֹ. וְאָז עוֹלָה, וְכָל
 הַדִּינִים שְׁמַתְעוֹרְרִים (שְׁנַקְרִים)
 לְפָנָיו נְשַׁבְּרִים, עַד שְׁעוֹלָה
 לְמִקּוּמוֹ שֶׁל יִצְחָק. בֵּינָן
 שְׁמַתְעוֹרֵר יִצְחָק וְרוֹאֶה אֶת
 אַבְרָהָם, מִתְקַן אֶת הַפְּסָא
 לְעַמֵּד לְפָנָיו. אָז נִכְנַע, שׁוֹבֵר
 אֶת הַתְּקָף הַקָּשָׁה. וּבִזְהָ צְרִיף
 מִי שְׁתוֹקֵעַ לְכוּן הַלֵּב וְהַרְצוֹן,
 כִּדִּי לְשַׁבֵּר הַכֹּחַ וְהַתְּקָף שֶׁל
 הַדִּין הַקָּשָׁה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב

(תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 395)

ומה טוב ומה נעים אם החכם ההולך שישתדל לסדר להם שעור מוסר בכל לילה אחר עבודתם בזמן
 הבטלה למנוע אותם מהטוילים וכו', כי עליו תבוא ברכת טוב, יען הדרשות אשר יעשה באיזה ימים
 אשר יעבר שמה אינם מספיקים לעורר הלבבות, וצריך שיהיה מקום קבוע אשר בכל לילה ילמדו
 שמה מוסר, וברב הימים הפעלה תהיה לאהבת השם ולהיות עם קדוש נאמנים לדתם ולתורתם עד
 ביאת הגואל, אמן סלה ועד.

טז) ראש רבני ארץ ישראל בירושלים תבנה ותפונן

בכל לב ונפש הנני מסכים להרעיון הקדוש הזה העתיד להביא טובה רבה על ישראל וארץ הקדש.
 להרבות בינינו מצות התוכחה הנעימה בדברים היוצאים מן הלב באהבה רבה, ובזה ירים קרן
 ישראל, וישובו לבות בנים על אבות' ונזכה מהרה לשמע קול מבשר טוב משמע ישועה, ואשרי כל
 המכתת את רגליו לזכות את הרבים במושבות הקדושות, ההולכות הנבנות ואשר כבר נבנו מאז,
 שראוי מאד להרבות בהן אור תורה ויראת השם טהורה, שיהיו לתהלה ולתפארת כמו שהן עומדות
 לכך בעזרת השם. ומי יוכל לבאר קדשת מזבה הרבים ומקרבו לתורה, ושכרו הרב אשר עין לא
 ראתה, והנני בזה חותם בברכה לכל אוהבי שם ד' ויראיו, המתאמצים להאיר אור תורה הקדושה
 על עם השם ונחלתו באהבת עולם. 'י אלול תרפ"ה בשבתי פה "מוצא" למטה מעיר קדשנו
 ותפארתנו ירושלים עיר הקדש תבנה ותפונן במהרה בימינו אמן.
 הקטן אברהם יצחק הבהן קוק הרבנות הראשית לארץ ישראל בעיר הקדש ירושלים תבנה ותפונן
 במהרה בימינו אמן [מקום החותם]

* * *

יז) הגאלה עתידה לבוא בזכות הסוד והרמז

לבקש על כל אחינו בני ישראל, שירחם הקדוש ברוך הוא ויאחד את לבבנו לעבדו, אחר מעיר
 מזבה את כל העיר, ואין הקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה.
 אתה תן לו, ליתברך, את מעשיך ש"י להשם, כדי לעשות לו נחת רוח, ותקום "ישמח השם במעשיו",
 והוא כביכול יחזיר כנגדך, ש"י אחר, ויתקום בך, ישמח השם בעושי, ואפלו הכי עליך להשתדל
 בדבריו הרבים לזכות את ידידיך ולהסביר להם את קדשתה של מצוה זו. אין אנו יודעים ואין אנו
 יכולים להבין אף אחת מני אלף אלפים של קדשת מצוה זו.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צט ע"ב - ק ע"א
סוד התקיעות וסוד סדר הכונות - ב

**סְדָרָא תְּלִיתָאָה, קָלָא נְפִיק, וְסָלִיק, וּבְקַע כָּל
אֵינוֹן רְקִיעֵין, וְרַחֲמֵי מִתְעַרְן, וּמַטֵּי הֵהוּא
קָלָא לְרִישֵׁיהּ דִּיעֶקֶב (דף ק' ע"א) וַיַּעֲקֹב אֶת־עַר, וְחָמִי
לְאַבְרָהָם מִתְתַקֵּן בְּגִיסָא אַחְרָא, כִּדִּין אַחֲדִין
תְּרוּוֹיִיהוּ בֵּיהּ בִּיצְחָק, דָּא מֵהַאי סְטָרָא, וְדָא,
מֵהַאי סְטָרָא וְלֹא יִכְלִין תּוֹקְפוּי לְנַפְקָא לְבַר. וְהַגֵּי
תְּלַתָּא סְדָרִין, כְּלֵהוּ סְדָרָא חַד.**

**סְדָרָא אַחְרָא, קָלָא נְפִיק, וְסָלִיק, וְנָטִיל לְאַבְרָהָם
מֵאַתְרֵיהּ, וְנָגִיד לִיהּ לְתַתָּא, לְאַתֵּר דִּתּוֹקְפִיהוֹן
דִּיצְחָק שְׂרִיין וְקִימֵן לִיהּ לְאַבְרָהָם כְּגִוּוֹיִיהוּ.**

**סְדָרָא תְּנִינָא, נְפִיק קָלָא תְּבִירָא, לָא תְּקִיפָא
כְּקִדְמָאָה, לָא דְחָלִישׁ הֵהוּא קָלָא דְתַקַּע,
אַלָּא דֵהֵהוּא קָלָא לָאו אִיהוּ לְגַבֵּי יַצְחָק כְּקִדְמִיתָא,
דְּתַמֵּן תּוֹקְפָא תְּקִיפָא שְׂרִיא, אַלָּא לְגַבֵּי אֵינוֹן כִּי
דִּינָא דְלְתַתָּא, דֵּאֵינוֹן רְפוּיין יְתִיר, וְכְלֵהוּ חֲמָאן
לְאַבְרָהָם לְגַבֵּיִיהוּ, וְאַתְּכַפִּיין קַמֵּיהּ.**

יַצְחָק כְּבָרָא שׁוֹנָה, שְׁשָׁם שׁוֹרָה הַתְּקַף הַתְּקִיף, אַלָּא רַק לְאוֹתָם בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה שֶׁהֵם
יֹתֵר רְפִים, וְכֻלָּם רוֹאִים אֶת אַבְרָהָם אַצְלָם, וְנִכְנָעִים לְפָנָיו.

**סְדָרָה שְׁלִישִׁית - יוֹצֵא קוֹל
וְעוֹלָה, וּבּוֹקֵעַ כָּל אוֹתָם
רְקִיעִים, וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים,
וּמַגִּיעַ אוֹתוֹ קוֹל לְרֵאשׁוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב, וַיַּעֲקֹב מִתְעוֹרֵר וְרוֹאֶה
אֶת אַבְרָהָם מִתְתַקֵּן בְּצַד
הָאֲחֵר. אֲזַי אוֹחֲזִים שְׁנֵיהֶם
בִּיצְחָק, זֶה מְצַד זֶה וְזֶה מְצַד
זֶה, וְלֹא יְכוּלִים הַתְּקַף שֶׁלּוֹ
לְצַאת הַחוּצָה, וּשְׁלֵשׁ
הַסְּדָרוֹת הִלְלוּ הֵן סְדָרָה
אַחַת.**

**סְדָרָה אַחֶרֶת - קוֹל יוֹצֵא
וְעוֹלָה, וְנוֹטֵל אֶת אַבְרָהָם
מִמְקוֹמוֹ, וּמְשַׁפֵּיעַ אוֹתוֹ
לְמַטָּה, לְמָקוֹם שֶׁהַגְּבוּרוֹת
שֶׁל יַצְחָק שׁוֹרִים שָׁם,
וּמְקִימִים אֶת אַבְרָהָם
בְּתוֹכָם.**

**סְדָרָה שְׁנִיָּה - יוֹצֵא קוֹל
שָׁבוֹר, לֹא חֲזַק כְּמוֹ הָרֵאשׁוֹן.
לֹא שֶׁחָלַשׁ אוֹתוֹ קוֹל שֶׁתַּקַּע,
אַלָּא שֶׁאוֹתוֹ קוֹל אֵינוֹ אַצְלָ**

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

בִּינְתִים סִדְרָה שְׁלִישִׁית -
 יוצא קול ועולה, ומתעטר
 בראשו של יעקב, ומשפיע
 אותו לאותו מקום שאותו
 הגבורות שורות, ועומד
 כנגדו, אברהם מצד זה
 ויעקב מצד זה, והם באמצע,
 ואז כלם נכנעים ונמצאים
 (ושוכים) במקומם. ואלו כלם
 סדר אחר שני.

סִדְרָה אַחְרֹנָה - שְׁצָרִיךְ
 להעלותם למקומם ולישב
 (ולישר) ביניהם את יצחק
 כמקדם, משום שאת זה צריך
 לישר במקומו, ולא יצא
 בגבורותיו החוצה, אז כל
 הדינים נכנעים, ומתעוררים
 רחמים.

על פן צריך לכונן את הלב
 והרצון בקולות הללו, ולחזור
 בתשובה לפני רבונם. אזי
 כשישראל מתקנים ומסדרים
 קולות ברצון הלב כראוי
 בשופר הזה, חוזר אותו
 שופר עליון. וכשחוזר,
 מעטר את יעקב, והכל נתקן.
 וכסא אחר עולה, ואז
 נמצאת שמחה בכל, והקדוש
 ברוך הוא מרחם על העולם.
 אשרי חלקם של ישראל
 את כל העולמות על ידיהם.

אֲדַהְכִי, סִדְרָא תְּלִיתָא, קָלָא נְפִיק, וְסָלִיק,
 וְאַתְעֵטֵר בְּרִישִׁיה דִּיעֵקֵב, וְנָגִיד לִיה
 לְתַתָּא לְהַהוּא אֲתֵר דְּאֵינּוֹן גְּבוּרָאן שְׂרִיין, וְקָאִים
 לְקַבְּלֵיהוּ, אֲבֵרָהֶם מֵהַאי סֵטְרָא, וְיַעֲקֹב מֵהַאי
 סֵטְרָא, וְאֵינּוֹן בְּאַמְצָעִיתָא. כִּדִּין אֲתַכְפִּיין כְּלָהוּ,
 וּמְשַׁתְּכִיין (ס"א ומשתככי) בְּאַתְרֵיהוּ. וְהֵי כְּלָהוּ
 סִדְרָא אַחְרָא תְּנִינָא.

סִדְרָא בְּתֵרָא, דְּבַעֲיָא לְסִלְקָא לֹון לְאַתְרֵיהוּ,
 וְלִישְׁבָּא (ס"א ולשברא) בִּינֵיהוּ לְיִצְחָק
 כְּמִלְקַדְמִין. בְּגִין דְּהַאי בָּעֵי לְיִשְׂרָאֵל לִיה בְּאַתְרֵיהּ,
 וְלֹא יִפּוּק בְּתוֹקְפוּי לְבַר, כִּדִּין דִּינִין כְּלָהוּ אֲתַכְפִּיין,
 וְרַחֲמִין אֲתַעְרוּ.

עַל דָּא בָּעֵי לְכַוְנָא לְבָא וְרַעוּתָא בְּהֵי קִלִּי,
 וְלְמַהְדֵּר בְּתֵיבְתָא קָמִי מְאֵרִיהוּן. כִּדִּין כִּד
 יִשְׂרָאֵל מְתַקְנֵי וּמְסִדְרֵי קָלִין בְּרַעוּתָא דְּלְבָא כְּדָקָא
 יָאוּת, בְּשׁוֹפְרָא דָּא, אֲהֵדֵר הַהוּא שׁוֹפֵר עֲלָאָה,
 וְכַד אֲהֵדֵר, מְעַטְרָא לִיה לְיַעֲקֹב, וְאַתְתַּקֵּן כְּלָא.
 וְכוּרְסֵיָא אַחְרָא רְמִין, וְכִדִּין חִידוּ אֲשַׁתְּכַח בְּכָלָא,
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְרַחֵם עַל עֲלָמָא. וְכָאָה
 חוֹלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל, דִּידְעִין לְנִגְדָּא וְלֵאמְשָׁבָא (ט"ז ט"ח)
 לְמְאֵרִיהוּן, מְדִינָא לְרַחֲמֵי, וְלְתַקְנָא כְּלָהוּ עַלְמִין
 עַל יְדֵיהוּ.

שיודעים להנהיג ולמשך את רבונם מדין לרחמים, ולתקן

בֹּא רֵאָה, כִּנְגֵד זֶה נִפְתָּחִים
 שְׁלֹשָׁה סִפְרִים בְּיוֹם זֶה, וְכִמו
 שְׁרַחֲמִים מִתְעוֹרְרִים וְהַדִּינִים
 הַקְּשִׁים נִכְנָעִים וְנִכְנָסִים
 לְמִקּוֹמָם - כִּי הוּא לְמִטָּה כְּמוֹ
 שְׁלִמְעֵלָה, הַדִּינִים הַקְּשִׁים
 נִכְנָעִים וּמַעֲבָרִים מִן הָעוֹלָם.
 וְמִי הֵם? אֵלּוֹ אוֹתָם רְשָׁעִים
 גְּמוּרִים, שֶׁהֵם דִּינִים קְשִׁים
 שְׁנִכְנָעוּ וְהֶעֱבְרוּ מִן הָעוֹלָם.
 וְעַל כֵּן נִכְתָּבִים וְנִחְתָּמִים
 וְכוּ'. אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאִי

תָּא חֲזוּ, לְקַבֵּל דָּא, תִּלְתָּא סִפְרִין פְּתִיחִין בְּיוֹמָא
 דָּא, וּכְמָה דְרַחֲמִין מִתְעָרִין, וְדִינִין קְשִׁין
 אֲתַכְפִּין וְעָאֲלִין לְדוּכְתִיָּהּ. כִּי הוּא לְתַתָּא
 כְּגוֹנָא דְלַעִילָא, דִּינִין קְשִׁין אֲתַכְפִּין וְאֲתַעְבְּרוּ
 מִעֲלָמָא. וּמֵאן אִינוּן. אֲלִין אִינוּן רְשָׁעִים גְּמוּרִים,
 דְאִינוּן דִּינִין קְשִׁין דְאֲתַכְפִּין וְאֲתַעְבְּרוּ מִעֲלָמָא.
 וְעַל דָּא נִכְתָּבִים וְנִחְתָּמִים וְכוּ'. אָמַר רַבִּי אַבָּא,
 וְדָאִי דָּא הוּא בְרִירָא דְמַלְאָה, בְּרִיד רַחֲמָנָא
 דְשָׂאִילָנָא וְרוּחָנָא בְּהַיְי מִיָּלִי.
 זֶהוּ בְרוּר הַדְּבַר. בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שִׁשְׁאֲלָתִי וְהַרְוּחָתִי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ.

ספר אור הזֶהָר (עמוד 397)

לְכוּ, אַחִי, הַסְתַּפֵּק לְפִי שְׁעָה בְּתַקּוֹן זֶה שְׁצוּיָתִי עֲלֶיךָ, וְאַמֵּץ בּוֹ שְׁנַת ת"ר זו. וּבִטְחָתִי שֶׁתִּקְבַּל גַּם תְּקוּנִים
 אֲחֵרִים. כִּי הַתּוֹרָה נְמֻשְׁלָה לְאִשׁ, הַלּוֹא כֹה דְבָרֵי פֹאֵשׁ נֶאֱמַר הַשֵּׁם. וְאַל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ עַל שְׁהַרְבִּיתִי
 בְּרַמְזִים. דַּע שְׁאַרְבַּעַה חֲלָקֵי הַתּוֹרָה שֶׁהֵם פְּרָדָס: פֶּשֶׁט, רַמְזוֹ, דְרָשׁ, סוּד, הֵם כְּנֶגֶד אַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל
 הַשֵּׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא, רֵאָה חֶבְ"תֶם לְפָנֵי הַמְּקוֹם: סו"ד, הִיא כְּנֶגֶד הַיּו"ד: פֶּשׁ"ט, הִיא כְּנֶגֶד הַה"א
 רֵאשׁוּנָה: רַמְזוֹ, הִיא כְּנֶגֶד הַוָּא"ו: דְר"ש, דְּבָרִים הַמוֹשְׁכִין לְבוֹ שֶׁל אָדָם כְּאַגְדָּה, הִיא כְּנֶגֶד הַה"א
 הָאַחֲרוֹנָה, וְגִלּוֹת יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר בְּסִפְר"ד, יִרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים.
 וְכֵן כֶּתֵב הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ שֶׁל"ה: עַל מִשָּׁה רַבִּינוּ אָמַר הַפְּסוּק "וַיִּרְאֵה הַשֵּׁם כִּי ס"ר לְרֵאוֹת". סַר רֵאשִׁי
 תְּבוֹת סוּד רַמְזוֹ, עַן שֵׁם הַמַּאֲמַר בֵּית חֲכָמָה. וְנִדְמָה לִי, אֵל נִכּוֹן שֶׁקְּרָאתִי בְּדַבְּרֵי, שֶׁהִגְאֵלָה עֲתִידָה
 לְבוֹא בְּזִכּוֹת הַסוּד וְהַרְמִזוֹ. וְדוֹרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק: וַיִּרְאֵה הַשֵּׁם כִּי ס"ר לְרֵאוֹת.

יח) הַגְּאֵלָה עֲתִידָה לְבוֹא בְּזִכּוֹת לְמוֹד הַזֶּהָר וְסוּדוֹת הַקְּבֵלָה

וְעַתָּה חֲפִשְׁתִּי שֵׁם וְלֹא מְצֵאתִיו אֵלָא בְּעֵשְׂרָה מַאֲמָרוֹת. מֵאֲמַר אֶחָד הָאוֹמֵר, שֶׁהִגְאֵלָה עֲתִידָה לְבוֹא
 בְּזִכּוֹת לְמוֹד הַזֶּהָר וְסוּדוֹת הַקְּבֵלָה, וְכֵן אָמַר אֲלֵיהֶם וְזָרְנוּ לְבָרְכָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי.
 וַיְכוּלִים לְהַעֲזֹר מִדְּבָרָיו שֶׁכֶּתֵב בְּמִקּוֹמוֹת רַבִּים: כִּי לְעֵתִיד לְבוֹא יְהִי הַשֵּׁם אֶחָד. וּמָה שְׂאֵנִי אוֹמְרִים
 אֵין הַשֵּׁם שְׁלָם, פְּרוּשׁוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא בּו"ה. דְּלַעֲתִיד לְבוֹא יִקְרָא בִי"ה, וַיֹּאמֶר שִׁיר חֲדָשׁ, דְּהֵינּוּ בִי"ה
 הַתְּגִלָּה בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, עֲזִי וְזִמְרַת יְהִי. וַיְהִי זֶה יִתְגַּלָּה לְעֵתִיד לְבוֹא וַיַּעֲשֶׂה יְהִיָּה. וְזֶהוּ מָה שְׂאֵנִי
 אוֹמְרִים, מִן הַמְּצַר קְרָאתִי יְהִי, עֲנֵנִי בְּמַרְחֵב יְהִי.
 אִם כֵּן, הוֹאִיל וּשְׁתֵּי הָאוֹתוֹת אֵלָה, יו"ד וַי"ו הִיא עֵקֶר הַתְּקוּן, וְסוּד וְרַמְזוֹ הֵם כְּנֶגֶד הַיּו"ד וְהַי"ו, אֲנִי
 לוֹמְדִים שֶׁהִגְאֵלָה הָעֲתִידָה תְּהִיָּה בְּזִכּוֹת הַסוּד וְהַרְמִזוֹ.

(שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם סֵפֶר רֵאשׁוֹן: כֶּתְבֵי הַרְבֵּה יְהוּדָה אֶלְקָלְעִי, הוֹצֵאת מוּסַד הַרְבֵּה קוֹק יְרוּשָׁלַיִם)

יט) עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה לוֹ חֶשֶׁק לְכָל הַתּוֹרָה - רִשְׁבִי קִדְשׁ כָּל כֶּךָ הַתְּרַגּוּם, שְׁגָם שְׂאֵר
 דְּבָרִים הַנִּכְתָּב בְּתְרַגּוּם מְעוֹרֵר לִירְאַת שָׁמַיִם

עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה לוֹ חֶשֶׁק לְכָל הַתּוֹרָה. רִשְׁבִי קִדְשׁ כָּל כֶּךָ הַתְּרַגּוּם, שְׁגָם שְׂאֵר דְּבָרִים הַנִּכְתָּב
 בְּתְרַגּוּם מְעוֹרֵר לִירְאַת שָׁמַיִם. יְזַהַר מְאֹד מְאֹד מְאֹד לְהַבִּיט בְּסִפְרֵים הַמְּדַבְּרִים חֲקִירוֹת, הֵם
 פּוֹנְמִים אֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה אֲפִלּוּ מִה שֶׁחֲבָרוּ גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי שְׁעוּסָק עִם חֲבָרָיו לְדַבֵּר בִּירְאַת שָׁמַיִם
 זֹכֵה לְהַשִּׁיג אוֹרוֹת הַמְּקִיפִים, מָה שֶׁלֹּא הָיָה מְשִׁיג מִתְחֵלָה.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רה ע"ב
מעלת שבח א"ל אדון הנאמר בתפלת שבת

תּוֹשֵׁבְחָתָא דְעֵלְמָא דְאֲתִי בְיוֹמָא דָא, הֵיִנוּ אֵל
אָדוֹן. וְתוֹשֵׁבְחָתָא דָא, אִיהוּ בְרוּךְ
דְעֵשְׂרִין וְתָרִין אֲתוּוֹן עֲלָאִין קְדִישִׁין, דְמַתְעַטְרוּן
בְּאַבְהֵן וּבְרַתִּיבָא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

אֲתוּוֹן זַעֲרִין, אֵינּוּן עֵשְׂרִין וְתָרִין אֲתוּוֹן, דְאֵינּוּן
בְּעֵלְמָא תַתָּאָה, דְאֵינּוּן אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל
דְעָה וְכוּ, וְלֹא אִית בֵּין תִּיבָה לְתִיבָה, רוּחָא
אֲחֵרָא, אֵלָא אֵת רְשִׁימָא בְּכָל תִּיבָה וְתִיבָה.
וּבְעֵלְמָא עֲלָאָה, אִית רוּחָא, וְסִטְרִין קְדִישִׁין, בֵּין
אֵת לְאֵת. וְדָא אִיהוּ, תּוֹשֵׁבְחָתָא עַל תּוֹשֵׁבְחָתָא,
דְאֲתוּוֹן עֲלָאִין דְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, קָא מְשַׁבַּח וְאָמַר
לְמַלְכָא עֲלָאָה יוֹצֵר בְּרַאשִׁית.

כִּד תּוֹשֵׁבְחָתָא דָא סְלֵקָא לְעֵילָא, שְׁתִּין רְתִיכִין
עֲלָאִין דְקָאֲמְרוּן, מְזַדְמָנִין וְנִטְלִי לְהֵאִי
תּוֹשֵׁבְחָתָא מַעֲמָא קְדִישָׁא, וְסִלְקִי לָהּ לְאֲתַעֲטָרָא
בָהּ, בְּכַמָּה רְתִיכִין עֲלָאִין, דִּי מְמַנּוּ, וְכָל אֵינּוּן
צְדִיקָיָא דְבִגְנֵתָא דְעֵדֵן, בְּלָהוּ מַתְעַטְרוּן
בְּתוֹשֵׁבְחָתָא דָא, וְכָל אֵינּוּן רְתִיכִין, וְכָל אֵינּוּן
נְשַׁמְתִּין דְצְדִיקָיָא, בְּלָהוּ סְלֵקִין בְּתוֹשֵׁבְחָתָא דָא,
עַד רָזָא דְכוּרְסִיָא.

תּוֹשֵׁבְחָתוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא
בְּיוֹם הַזֶּה, הֵיִנוּ אֵל אָדוֹן.
וְהַתּוֹשֵׁבְחַת הַזֹּו הִיא בְּסוּד
עֵשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת
שְׁמַתְעַטְרוֹת בְּאַבּוֹת
וּבְמַרְכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה.
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטַנּוֹת הֵן
עֵשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהֵן אֵל
בְּרוּךְ גְּדוֹל דְעָה וְכוּ, וְאִין
בֵּין תִּבָּה לְתִבָּה רוּחַ אַחֵר,
אֵלָא אוֹת רְשׁוּמָה בְּכָל תִּבָּה
וְתִבָּה. וּבְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן יֵשׁ
רוּחַ, וְהַצְדִּדִים הַקְּדוּשִׁים בֵּין
אוֹת לְאוֹת. וְזוֹהִי תּוֹשֵׁבְחַת
עַל תּוֹשֵׁבְחַת, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְשַׁבְּחוֹת וְאוֹמְרוֹת לְמַלְכֵךְ
הָעֲלִיּוֹן יוֹצֵר בְּרַאשִׁית.
כְּשֶׁהַתּוֹשֵׁבְחַת הַזֹּו עוֹלָה
לְמַעְלָה, שְׁשִׁים מְרַכְּבוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת שְׁאֲמְרָנוּ, מְזַדְמָנוֹת
וְלוֹקְחוֹת אֵת הַתּוֹשֵׁבְחַת הַזֹּו
מֵהָעַם הַקְּדוּשׁ, וּמַעֲלִים
אוֹתָהּ לְהַתְעַטֵּר בָּהּ בְּכַמָּה
מְרַכְּבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁמַמְנוֹת.

וְכָל אוֹתָם הַצְדִּיקִים שְׁבָגוּן עֵדוּן, כָּלָם מַתְעַטְרִים בְּתוֹשֵׁבְחַת הַזֹּאת, וְכָל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכָל
אוֹתָן נְשַׁמּוֹת הַצְדִּיקִים, כָּלָם עוֹלִים בְּתוֹשֵׁבְחַת הַזֹּו עַד סוּד הַכֶּסֶף.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה הַשְּׂנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לִשְׂמַח בַּסְּעוּדָתוֹ וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּנֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין בַּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדְיָנוּ, וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בַּסְּעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזַעִיר אֲפִין, דְהֵוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין, מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְאֵינּוֹן סְעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּנֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוֹן מֵהִיכַלָּא דְמַלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְפָגַם חֵד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למסבני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שֶׁלֹּא מִשְׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

שְׁנֵינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֻלָּ הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהָן, וְכֻלָּ בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְּגִיהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפֵּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוֵרִיָּתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 398)
 בְּצִפְרָא בְּשִׂאוֹר מִתְנוּצֵין מְסַגְל שְׂתַתְּקִים בְּרַכָּה שְׂמִבְרַכִּין לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי, גִּזְרָה שְׁוֵה 'אוֹר כִּי טוֹב', 'כִּי טוֹב בְּעֵינֵי הַשֵּׁם לְבָרֶךְ', כָּל תְּפִלוֹת וְתוֹרָה שְׂיוּכְלוּ לְעִלוֹת לְמָקוֹם חֲצֵבָה צְרִיךְ קִדְּם לְהַמְשִׁיךְ אוֹר מִלְּמַעְלָה. שֵׁם שֶׁל אָדָם הוּא כְּבִית אַחְזָה, שְׂכָל הַגּוֹף נִמְשָׁךְ עַל יְדוּ, לְכֹן בְּנִת הַסְּטְרָא אַחְרָא לְתַן שֵׁם לְיִשְׂרָאֵל מִסְּטְרָא דְּלֵהוּן, בְּרִית הַלְּשׁוֹן מְכוּן נֶגֶד בְּרִית הַמַּעוֹר, כְּמוֹ בְּבְרִית הַמַּעוֹר יֵשׁ שְׁנֵי צְנוּרוֹת, אֶחָד מִשְׁפִּיעַ בְּקִדְּשָׁה לְהוֹלִיד כְּדוּמָה, וְשֵׁנִי לְמוֹתְרוֹת לְתַן לְחִיצוֹנִים, כֵּן בְּרִית הַלְּשׁוֹן נִמִּי לְשׁוֹן הַקְּדִישׁ לְהַשְׁפִּיעַ לְקִדְּשָׁה, וְשִׂאָר לְשׁוֹנוֹת הֵם חֲלָקֵי גּוֹיִים, וּמִי שְׂרָגִיל בְּלִשׁוֹנוֹת הַעַמִּים מְסַכֵּן לְחַטֵּא בְּבְרִית מַעוֹר עֵבֶרֶת זֶרַע לְבַטְלָה עֲרִיוֹת, מִשׁוּם הָכִי בְּמַצְרִים מִשׁוּם שְׁלֹא שָׁנוּ לְשׁוֹנָם הָיוּ גְדוּרִים מַעֲרִיוֹת. הַזֶּהִיר הַלְּמִיד הַזֶּהִיר אַחַר חֲצוֹת לִילָה אֶפִּילוּ קִדְּם הַשְּׁנָה, עֶקֶר יְרִידַת הַנִּשְׁמָה לְהַגּוֹף הוּא לְבָרֶךְ נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים וּבְחִינַת הַעֲלָם. כָּל עֲתוֹתָיו וְרַגְעָיו הָיוּ סְפוּרִים וּמְנוּיִים לְעַבְדוֹת הַשֵּׁם וְלְתוֹרָתוֹ בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל. יֵשׁ לָנוּ קְבִלָה שְׂאִין יוֹם דוּמָה לְחִבְרוּ וְאִין שְׁעָה דוּמָה לְחִבְרָתָהּ, וְאִיתָא בְּזֶהֱר וּלְבוּשִׁין דְּאִיהוּ לְבוּשׁ בְּצִפְרָא לֹא לְבוּשׁ בְּרַמְשָׂא, וּבְכָל שְׁעָה יֵשׁ עַבְדוּהָ אַחְרַת, קְבִלַת הַתְּפִלָּה הוּא בְּיוֹתֵר בְּהִיוֹתוֹ מְכַתֵּר בְּטִלִּית וְתַפְלִין, סְגִלוֹת הַמַּצּוּה לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבוֹת וְיִשׁוּעוֹת מֵאִילָן הַקְּדוּשׁ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם סְפָרֵי מוֹסֵר.

(תּוֹלְדוֹת וְזִכְרוֹנוֹת מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ הַלֵּל לִיכְתוּנְשִׁטִּין רַבִּי הַלֵּל מִקְּאֵלְמַאֲיַע וְכוּתוֹ יִגְן עֲלֵינוּ, יוֹצֵא לְאוֹר סַטְמָאָר שְׁנַת תַּרצ"א)

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהֱרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגּוֹלוֹה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינָם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מְלַכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת וַיִּלֶּךְ

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

ברקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדְתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדָּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קא ע"א-ב
הפסדו של החוטא, ושכרו של השב בתשובה

הוא דכתיב אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. מאי
כסוי חטאה. הא אוקמויה, דהוא כסוי מבני
נשא, ההוא חטאה דחב לקודשא בריך הוא,
ואודי קמי קדשא בריך הוא. אבל (ס"א כסוי חטאה) תא
חזי, פד בר נש חטי, וחב זמנא חדא, ותרינ
ותלתא, ולא אהדר ביה, הא חובוי באתגליא
אינון ומפרסמי לון לעילא, ומפרסמי לון לתתא.
וכרוזי אזלין קמיה ומכרוזי, אסתלקו מסחרניה
דפלגיא, גזיף הוא מפאריה, גזיף הוא לעילא, גזיף
הוא לתתא, ווי ליה דפגים דיוקנא דמאריה, ווי
ליה דלא חייש ליקרא דמאריה, קדשא בריך הוא
גלי חוביה לעילא, הדא הוא דכתיב, (איוב כ) יגלו
שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכד בר נש אזיל
בארקא דמאריה, ואשתדל בפולחניה, ואזדמן
ליה חטאה חד, כלא מכסין עלויה, עלאין
ותתאין, דא אקרי כסוי חטאה.

ומשום שנקרא כן, תלויה
בו סליחה, חרות החרייות.
זהו שכתוב אשרי נשוי פשע
כסוי חטאה. מה זה כסוי
חטאה? הרי פרושה, שהוא
כסוי מבני אדם אותו חטא
שחטא לקדוש ברוך הוא
והודה לפני הקדוש ברוך
הוא. אבל (כסוי חטאה) בא ראה,
כשאדם חוטא, ומתחייב פעם
אחת ופעמים ושלש ולא
חוזר בו, הרי חטאיו הם
בגלוי, ומפרסמים אותם
למעלה, ומפרסמים אותם
למטה. והכרוזים הולכים
לפניו ומכרוזים: הסתלקו
מסביב לפלוני, גזוף הוא
מאדונו, גזוף הוא למעלה,
גזוף הוא למטה, אוי לו
שפגם את דיוקן רבונו! אוי
לו שאינו חושש על כבוד
רבונו! הקדוש ברוך הוא

מגלה חטאו למעלה. זהו שכתוב, (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכשאדם הולך
בדרך רבונו ומשתדל בעבודתו, והזדמן לו חטא אחד - הכל מכסים עליו, עליונים
ותחתונים, זה נקרא כסוי חטאה.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, עַד כַּעַן לֹא מָטוּת לְעַקְרָא
דְּמַלְתָּה. וְשִׁפּוּר קְאָמְרַתְּ. וְהָאִי דְקָאָמְרוּ
חֲבַרְיָא שִׁפּוּר. אֲבָל אִי הָכִי, מְכֹסֶפֶה חֲטָאָה מִיבֵיעִי
לִיה, מֵהוּ כְּסוּי חֲטָאָה.

אֵלָא תִּירֵי מַלְי דְּחֲכַמְתָּא אִית בֵּיה, וְתִירוּוִייהוּ הָכִי.
חַד כְּמָה דְּתַנִּינָן, דְּעוֹבְדֵין טָבִין דְּבַר נֶשׁ
עָבִיד בְּהָאִי עֲלָמָא, עָבְדִין לִיה בְּהֵוָה עֲלָמָא
לְבוּשָׁא יְקִירָא עֲלָאָה, לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהוּ. וְכַד בַּר נֶשׁ
אַתְקִין עוֹבְדֵין טָבִין, וְגַבְרִין עָלִיה עוֹבְדֵין בִּישׁוּן,
וְאַשְׁגַּח בֵּיה קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, וְעוֹבְדוֹי בִּישׁוּן
סְגִיאִין, וְאִיהוּ רָשָׁע, דְּאַשְׁתַּכַּח חֲטָאָה קַמִּי מְאִרְיָה,
וְתוּהָא עַל אֵינוֹן טָבָאן דְּעַבְד בְּקַדְמִיתָא, הָא
אַתְאָבִיד הוּא מְכָלָא, מֵהָאִי עֲלָמָא, וּמַעְלָמָא
דְּאַתִּי. מַה עָבִיד קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא מְאִינוֹן טָבָאן
דְּעַבְדֵי הָאִי חֲטָאָה בְּקַדְמִיתָא.

אֵלָא קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, אַף עַל גַּב דְּהָהוּא רָשָׁע
חֲטָאָה אַתְאָבִיד. אֵינוֹן טָבָאן וּזְכִיין לֹא
אַתְאָבִידוּ. אִית צְדִיק דְּאָזִיל בְּאַרְחוּי דְּמַלְכָּא
עֲלָאָה, וְאַתְקִין לְבוּשׁוֹי מֵעוֹבְדוֹי, וְעַד לֹא אֲשָׁלִים
לְבוּשׁוֹי, אִסְתַּלַּק. קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא אֲשָׁלִים לִיה,
מְאִינוֹן עוֹבְדֵין דְּעַבְד (ס"א דְּאָבִיד) הָאִי רָשָׁע חֲטָאָה,

בְּדַרְכֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיזוֹן וּמִתְקִין לְבוּשׁוֹ מִמַּעֲשָׂיו, וְטָרַם שֶׁהַשְּׁלִים
אֶת לְבוּשׁוֹ הַסֶּתֶלֶק - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁלִים לוֹ מֵאוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה (שַׁבָּד) הַרְשָׁע

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, עַד
עַכְשָׁו לֹא הִגַּעְתָּ לְעַקְרָא
הַדְּבָר, וַיִּפֶּה אָמְרַתְּ. וְזֵהוּ
שֶׁאָמְרוּ הַחֲבֵרִים - יִפֶּה.
אֲבָל אִם כֵּן, מְכֹסֶפֶה חֲטָאָה
הָיָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מֵהוּ כְּסוּי
חֲטָאָה?

אֵלָא שְׁנֵי דְבָרֵי חֲכָמָה יֵשׁ
בוֹ, וְשְׁנֵיהֶם כֵּן. אַחַד, כְּמוֹ
שֶׁשְׁנֵינוּ, שֶׁמַּעֲשִׂים טוֹבִים
שֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
עוֹשִׂים לוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
לְבוּשׁ נִכְבָּד עֲלִיּוֹן לְהִתְלַבֵּשׁ
בָּהֶם. וְכִשְׁאֲדָם מִתְקִין מַעֲשִׂים
טוֹבִים, וְגוֹבְרִים עָלָיו מַעֲשִׂים
רָעִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁגִּיחַ בוֹ, וּמַעֲשִׂיו הַרְעִים
רַבִּים, וְהוּא רָשָׁע, שֶׁנִּמְצָא
חוֹטֵא לְפָנָי אֲדוֹנוֹ, וְתוּהָא עַל
אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה
בְּרֵאוּשׁוֹנָה, הִרִי נֶאֱבָד הוּא מִן
הַכֹּל, מֵהָעוֹלָם הַזֶּה וּמֵהָעוֹלָם
הַבָּא. מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מֵאוֹתָן טוֹבוֹת
שֶׁעָשָׂה הַחוֹטֵא הַזֶּה
בְּרֵאוּשׁוֹנָה?

אֵלָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַף
עַל גַּב שֶׁאוֹתוֹ רָשָׁע חוֹטֵא
נֶאֱבָד, אוֹתָן טוֹבוֹת וּזְכִיּוֹת

לֹא נֶאֱבָדוֹת. יֵשׁ צְדִיק שֶׁהוֹלֵךְ

וְאֲשֵׁלִים לְבוֹשׁוּי, לְאַתְתַּקְנָא בְּהוּ בְּהֵהוּא עֲלֵמָא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (איוב כו) יְכִין וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. הֵהוּא
 חֲטָאָה אֲתַקִּין, וְצַדִּיק אֲתַחֲפִי מִמָּה דְאִיהוּ תַקִּין,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב כְּסוּי חֲטָאָה, (כְּסוּי הוּא מִדָּא דְחֲטָאָה
 אֲתַחֲפִי מִחֲטָאָה) וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב מְכוּפָה, אֲלָא כְּסוּי.

וְחֹד, דְּאֲתַחֲפִי הֵהוּא חֲטָאָה דְּהֵאִי זַכָּאָה, בְּאִינוּן
 דְּאֶקְרוּן מְצוּלוֹת יָם, דְּהֵא מָאן דְּנָפִיל
 בְּמְצוּלוֹת יָם, לֹא אֲשַׁתְּכַח לְעֵלְמִין בְּגִין דְּמִיּוּן חֲפִין
 עֲלִיָּהוּ. (מָאן מְצוּלוֹת יָם) כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (מִיכָה ז)
 וְתִשְׁלִיךְ (דף ק"א ע"ב) בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתָם. מָאן
 מְצוּלוֹת יָם. אֲלָא רֹזָא יְקוּרָא הוּא, וְהֵא (אֲוִקְמוּדָה רַבִּי
 שְׁמַעוֹן אָמַר) אֲוִקְמִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן

הַחוּטָא הַזֶּה, וּמְשָׁלִים אֶת
 לְבוֹשָׁיו שְׁיִתְתַּקֵּן בְּהֵם בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם כו) יְכִין
 וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. אוֹתוֹ חוּטָא
 הַתַּקִּין, וְהַצַּדִּיק מִתְכַּפֶּה מִמָּה
 שֶׁהוּא הַתַּקִּין. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 כְּסוּי חֲטָאָה, (הַכְּסוּי הוּא מִזֶּה הַחֲטָאָה,
 מִתְכַּפֶּה מִהַחֲטָאָה) וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב
 מְכֻפָּה, אֲלָא כְּסוּי.

וְאַחַד, שֶׁהַתְּכַפָּה אוֹתוֹ
 הַחֲטָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַזֶּה
 בְּאוֹתָם שְׁנַקְרָאִים מְצוּלוֹת
 יָם, שֶׁהָרִי מִי שְׁנוּפֵל
 בְּמְצוּלוֹת יָם, לֹא נִמְצָא
 לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהַיָּם
 מְכַסִּים עֲלֵיהֶם, (מֵהוּ הַמְצוּלוֹת יָם?)
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (מִיכָה ז) וְתִשְׁלִיךְ

בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתָם. מִי הֵם מְצוּלוֹת יָם? אֲלָא סוּד נִכְבַּד הוּא, וְהָרִי (בְּאַרְהֵ רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר) בְּאֶרֶץ
 אוֹתוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 399)

כ) 'למען בגימטריא קץ' - 'למען', אם תרצה לקרב את הנאלה, אז תהיה 'תורת השם' דהינו סתרי תורת 'בפי"ד', אז יהיה 'למען' - 'קץ' בפרשת בא בפסוק "למען תהיה תורת ד' בפי"ד", ודרשת חכמינו זכרונם לברכה בזה ידוע. והנראה לעניות דעתי בסיעתא דשמיא, על פי מה דאיתא בזהר הקדוש, מביאים בפפרים הקדושים, בדא יפקון ישראל מגלותא, דבזמן שיתגלה למוד הזהר הקדוש, יהיה הנאלה. והנה כתיב (תהלים א) כי אם בתורת הש"ם חפצו ובתורתו יהנה יומם ולילה, דהינו תור"תו מקרי למוד הנגלה. ותור"ת הש"ם מקרי סודות התורה הקדושה, כגון למוד הזהר הקדוש בקדשה ובטהרה, ולפי זה אתי שפיר דהנה בנחל קדומים כתב: דתבת 'למען' בגימטריא 'קץ', וזה שאמר הכתוב: 'למען', דהינו כלומר אם תרצה לקרב את הנאלה, אז תהיה 'תורת השם' דהינו סתרי תורת 'בפי"ד', אז יהיה 'למען' - 'קץ', כן נראה לי בדרך רמז לעניות דעתי בסיעתא דשמיא.

(תנובות שדי תנינא חלק שלישי ירושלים תשל"ד - הרב ברוך צבי מושקוביץ)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קא ע"ב
טעם לשעיר המשתלח - א

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הִנֵּן (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי
הַשְּׁעִירִים גְּרִלּוֹת, אִי הָכִי יִקְרָא הוּא
דְּעֻזָּאזֵל, חֲמוּתוֹן עֵבְדָא דִּשְׂדֵי עַדְבִּין בְּמֵאֲרִיָּה,
אֲרַחֲיָה דְעֵלְמָא דְעֵבְדָא לָא נָטַל אֶלָּא מַה דִּיהִיב
לִיה מֵאֲרִיָּה. אָבֵל, בְּגִין דְּסַמָּא"ל זְמִין הֵאֵי יוֹמָא
בְּדַלְטוֹרָא, וּבְגִין דְּלָא יְהֵא לִיה פְּטָרָא (ס"א בהאי עֲדָבָא
הוּא סְלֵקָא בֵּיה) יְהִיבִין לִיה חוּלְקָא בְּהֵאֵי.

וְהֵאֵי עֲדָבָא מְגַרְמִיָּה הוּא דְסָלִיק בֵּיה, דְּאָמַר רַבִּי
יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מְלָה עֲלָאָה
אֲשַׁכְּחָנָא בְּעֵדְבָא. עֲדָבָא דִּיהוֹשֻׁעַ, כְּתִיב
בֵּיה, (במדבר כו) עַל פִּי הַגּוֹרֵל, עַל פִּי הַגּוֹרֵל וְדָאֵי,
דְּאִיהוּ אָמַר דָּא חוּלְקָא דִּיהוּדָה, דָּא דְבִנְיָמִין וְכוּ',
וְכֵן כְּלָהוּ. אוֹף הָכָא, בִּיּוֹן דְּכַהֲנָא שְׁוֵי יְדוּי, אֵינּוֹן
עַדְבִּין מְדַלְגֵי וְסֵלְקִין בִּידָא דְכַהֲנָא, (ס"א וְסֵלְקוּן עַדְבִּין
בִּידָא דְכַהֲנָא, אֵינּוֹן מְדַלְגֵי מִן יְדוּי) וְשָׂאֲרֹן בְּאֲתְרֵיהוּ. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל, עָלָה
עָלָיו וְדָאֵי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שְׁנִינּוּ, וְנָתַן
אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים
גְּרִלּוֹת, אִם כֶּף, כְּבוֹד הוּא
שֶׁל הָעֻזָּאזֵל, רְאִיתֶם עֶבֶד
שְׁזוֹרֵק גְּרִלּוֹת עִם רַבּוֹנוֹ!
דֶּרֶךְ הָעוֹלָם שְׁעֶבֶד אֵינּוּ נוֹטֵל
אֶלָּא מַה שְּׁנוֹתֵן לוֹ רַבּוֹנוֹ.
אָבֵל מְשׁוּם שְׁסַמָּא"ל מְזַמֵּן
בַּיּוֹם הַזֶּה עַל מְלַשִּׁינּוֹת, וְכִדִּי
שְׁלָא יְהִיָּה לוֹ פְּתַחוֹן פְּהַ,
(בגורל הזה הוא עולה בו) נוֹתְנִים לוֹ
חֶלֶק בְּזָה.

וְהַגּוֹרֵל הַזֶּה מֵעֲצָמוֹ הוּא
שְׁעוּלָה בּוֹ. שְׂאֵמַר רַבִּי
יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יִצְחָק, דְּבָר
עֲלִיּוֹן מְצָאֵנוּ בַּגּוֹרֵל. בַּגּוֹרֵל
שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ כְּתוּב בּוֹ, (במדבר כו)
עַל פִּי הַגּוֹרֵל, עַל פִּי הַגּוֹרֵל
וְדָאֵי, שְׁהוּא אָמַר: זֶה חֶלְקוֹ
שֶׁל יְהוּדָה, זֶה שֶׁל בְּנֵימִין
וְכוּ', וְכֵן כְּלָם. אִף כָּאֵן, כִּיּוֹן
שְׁהַכְּהֵן שָׁם יְדוּי, אוֹתָם
הַגּוֹרֵלּוֹת מְדַלְגִים וְעוֹלִים
בִּיד הַכְּהֵן (ועולים הגורלות ביד הכהן,

הם מדלגים מדיו) וְשׁוֹרִים בְּמִקּוּמָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב, וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל, עָלָה עָלָיו וְדָאֵי.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וְלֹא זֶה בְּלִבְדּוֹ, אֲלֵא בְּכָל פְּעַם שְׁמִזְמֵן הַמְּלָשִׁין וְנִתְּנָת לּוֹ רְשׁוֹת, צְרִיכִים לְשִׁים כְּנִגְדּוֹ בְּמָה שִׁיתְּעַסֵּק וְיַעֲזֹב אֶת יִשְׂרָאֵל. בְּיוֹם הַזֶּה מִזְמֵן הַמְּלָשִׁין לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (אִיּוֹב א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִן תָּבֵא. וְהָרִי שְׁנִינּוּ, מִשׁוֹט בְּאָרֶץ, מָה זֶה? אֲלֵא זֶהוּ הַמְּלָשִׁין הַגְּדוֹל מְקַטְרָגִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וְהָרִי הַתְּעוֹרְרוֹ הַחֲבֵרִים, (שׁוּדָאִי) בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מִזְמָנִים לַעֲבֹר בֵּינָם וּלְהַפְרֹעַ מִן הַמְּצָרִים, אָמַר: אֲנִי עֲבַרְתִּי בְּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְרֵאִיתִי שְׂאֵלָה לֹא רְאוּיִים לְהַכְנִס לְתוֹכָהּ. אִם אַתָּה דָן דִּין - הַדִּינִים שְׁלָהֶם כָּאֵן כְּמוֹ הַמְּצָרִים. מָה שׁוֹנִים אֵלָיו מֵאֵלָיו? אוֹ שְׁיִמוּתוֹ כָּלָם כְּאַחַד, אוֹ שִׁיחֲזָרוּ כָּלָם לְמְצָרִים. וְלֹא אַתָּה הוּא שְׂאֵמְרָת, (בְּרֵאשִׁית טו) וְעַבְדּוֹם וְעַנּוֹ אַתֶּם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה? וְהָרִי לֹא עָלוּ מִחֲשָׁבוֹנוֹ אֲלֵא מֵאֲתִים וְעֶשֶׂר, וְלֹא יוֹתֵר.

אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מָה אַעֲשֶׂה? כָּאֵן צְרִיכָה הַשְׁתַּדְּלוּת, לְהַבִּיא קָרֵב

כְּנִגְדּוֹ. אַתָּן לּוֹ בְּמָה שִׁיתְּעַסֵּק, וְיַעֲזֹב אֶת בְּנֵי, וְהָרִי נִמְצָא בְּמָה שִׁיתְּעַסֵּק. מִיָּד אָמַר לוֹ: הַשְׁמַתְּ לְבַדְּ אֶל עַבְדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ. מִיָּד חָלַק לוֹ הַמְּלָשִׁין בְּדַבְּרִים, וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יִרָא אִיּוֹב אֱלֹהִים.

וְלֹא דָא בְּלַחֲדוּי, אֲלֵא בְּכָל זְמַנָּא דְדִלְטוּרָא זְמִין, וְאַתִּי הֵיב לִיה רְשׁוֹתָא, בְּעֵינָן לְשׁוּוֹאָה לְקַבְּלִיה בְּמָה דִּיתְּעַסֵּק, וְשָׁבִיק לוֹן לְיִשְׂרָאֵל. בְּהָאִי יוֹמָא דְדִלְטוּרָא זְמִין לְאַלְלָא אַרְעָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (אִיּוֹב א) וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִן תָּבֵא. וְהָאִי תַנִּינּוּ, מִשׁוֹט בְּאָרֶץ, מָהִי הוּא. אֲלֵא הָאִי הוּא דְדִלְטוּרָא רַבָּא מְקַטְרָגָא דְיִשְׂרָאֵל.

וְהָאִי אַתְּעֵרוּ חֲבֵרֵיִיא, (דְּוִדָא) בְּהֵיִיא שְׁעַתָּא דְהוּוּ זְמִינָן יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְר יַמָּא, וְלֹא תַפְרֵעָא מִמְּצָרָאִי, אָמַר, אֲנָא אֲעַבְרָנָא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, וְחֲמִינָא דְלֹא אַתְּחִזּוֹן אֵלָיִן לְמִיעַל בְּנְוֹוָה, אִי אַנְתָּ דִּיאִן דִּינָא, דִּינֵיִיהוּ הָכָא בְּמְצָרָאִי, מָה שְׁנִינּוּ אֵלָיִן מֵאֵלָיִן, אוֹ יְמוּתוֹן בְּלָהוּ כְּחָדָא, אוֹ יְהִדְרוֹן בְּלָהוּ לְמְצָרִים. וְלֹא אַנְתָּ הוּא דְאֵמְרָת, (בְּרֵאשִׁית טו) וְעַבְדּוֹם וְעַנּוֹ אַתֶּם ד' מֵאוֹת שָׁנָה, וְהָאִי לֹא סְלִיקוּ מִחוֹשְׁבֵינָא אֲלֵא רַד"ו, וְלֹא יוֹתֵר.

אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָהִי אֲעַבִּיד, אֲשִׁתְּדִלוּתָא בְּעֵיִא הָכָא, לְאַיִתָּאָה קָרֵבָא לְקַבְּלִיה, יְהִיבְנָא לִיה בְּמָה דִּיתְּעַסֵּק, וַיִּשְׁבּוֹק בְּהוּ לְבַנֵּי, וְהָאִי אֲשִׁתְּכַח בְּמֵאן דִּיתְּעַסֵּק, מִיָּד אָמַר לִיה, הַשְׁמַתְּ לְבַדְּ אֶל עַבְדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ. מִיָּד פָּלַג לִיה דְדִלְטוּרָא בְּמֵלִין, וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יי' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יִרָא אֱלֹהִים.

כְּנִגְדּוֹ. אַתָּן לּוֹ בְּמָה שִׁיתְּעַסֵּק, וְיַעֲזֹב אֶת בְּנֵי, וְהָרִי נִמְצָא בְּמָה שִׁיתְּעַסֵּק. מִיָּד אָמַר לוֹ: הַשְׁמַתְּ לְבַדְּ אֶל עַבְדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ. מִיָּד חָלַק לוֹ הַמְּלָשִׁין בְּדַבְּרִים, וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יִרָא אֱלֹהִים.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קא ע"ב - קב ע"א
טעם לשעיר הכשתלח - ב

לְרַעֲיָא דְבַעֲי לְאַעְבְּרָא עֲאֵינְהּ בְּחַד נְהָרָא, אַעְבְּר
וְאַבָּא לְקַטְרָנָא לִיָּה בְּעֲאֵינְהּ, רַעֲיָא הָוָה
חַכִּים, אָמַר מָאִי אַעְבִּיד, דְּבַעוּד דְּאָנָא אַעְבְּר
לְטַלְיָא, יְקַטְרַג הוּא בְּעֲאֵינִי. זְקַף עֵינְוִי, וְחַמָּא בֵּין
עֲאֵנָא, חַד תִּיִּשָּׂא מֵאֲלֵין תִּיִּשִׁי בְרָא, דְּהָוָה רַב
וְתַקִּיף. אָמַר, אֲשִׁדִּי דָא לְקַבְּלִיָּה, וּבַעוּד דְּמַקְטְרָגִי
דָא בְרָא, אַעְבְּר לְכָל עֲאֵנָא, וְיִשְׁתַּזְבֹּן מֵיָּהּ.

כַּף קְדִישָׁא בְרוּךְ הוּא אָמַר, וְדָאִי הָא תִיִּשָּׂא חַד
רַב וְתַקִּיף וְאֲלִים, אֲשִׁדִּי לְקַבְּלִיָּה, וּבַעוּד
דְּהוּא יִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, יַעְבְּרוּן בְּנֵי, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח
קַטְרָנָא לְגַבְיָהּ. מִיד, וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן
הַשְּׂמֵת לְבָךְ. עַד דְּקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא זְוֹוג לְהוּ
בְּחַדָּא, דְּכַתִּיב הֵנוּ בְיָדְךָ. בְּעוּד דְּהוּא אֲשִׁתַּדַּל
בֵּיהּ, שָׁבִיב לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲשִׁתַּכַּח קַטְרָנָא
לְגַבְיָהּ.

אוּף הָכִי בְהָאִי יוֹמָא, דְּלְטוּרָא זְמִין לְאַלְלָא
אַרְעָא, וּבַעֲינָא לְשִׁדְרָא לְקַבְּלִיָּה בְּמָה
דִּיתַעְסַק (פְּגוּנָא דִּילִיָּה), וּבַעוּד דְּאִיהוּ אֲשִׁתַּדַּל בֵּיהּ,

מִזְמַן לְרַגְלֵי אֶת הָאָרֶץ, וְצָרִיכִים לְשַׁלַּח כְּנַגְדּוֹ בְּמָה שִׁיתַעְסַק (בְּדַגְמָה שְׁלוֹ), וּבַעוּד שֶׁהוּא מִתַעְסַק

לְרוּעָה שְׂרָצָה לְהַעְבִּיר
צֵאנוּ בְנֵהָר אַחַד. עָבַר זָאב
לְהַתְגַּרוֹת בְּצֵאנוּ. הַרוּעָה
הִיָּה חָכֵם, אָמַר: מָה אַעֲשֶׂה,
שְׁבַעוּד שְׂאֵנִי מִעַבִּיר אֶת
הַטְּלָאִים, הוּא יִתְגַּרָה בְּצֵאנוּ?
הַרִים עֵינְוִי וְרָאָה בֵּין הַצֵּאן
תִּישׁ אַחַד מֵאוֹתָם תִּישִׁי
הַבֵּר, שְׁהִיָּה גְדוֹל וְחֹזֵק. אָמַר:
אַזְרַק זֶה כְּנַגְדּוֹ, וּבַעוּד
שְׂמַתְגָרִים זֶה בְּזֶה, אַעְבִּיר
אֶת כָּל הַצֵּאן וְיִנְצְלוּ מִמֶּנּוּ.

כַּף הַקְּדוּשׁ בְרוּךְ הוּא. אָמַר:
וְדָאִי הַתִּישׁ הַזֶּה גְדוֹל אַחַד
וְחֹזֵק וְאֲלִים, אַזְרַק כְּנַגְדּוֹ,
וּבַעוּד שֶׁהוּא מִתַעְסַק עִמּוֹ,
יַעְבְּרוּ בְנֵי, וְלֹא יִמָּצֵא
קַטְרָנָא עֲלֵיהֶם. מִיד - וַיֹּאמֶר
ה' אֶל הַשָּׁטָן הַשְּׂמֵת לְבָךְ.
עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְרוּךְ הוּא זְוֹג
אוֹתָם כְּאַחַד, שְׂכַתוּב הֵנוּ
בְיָדְךָ. בְּעוּד שֶׁהוּא מִתַעְסַק
בּוֹ, עֲזַב אֶת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
נִמְצָא מִקְטְרָג אֲלֵיהֶם.

אַף כָּאֵן בֵּיּוֹם הַזֶּה הַמְלָשִׁין

בו, עוזב את ישראל. ומשל
אומרים למזלזל של בית
המלך: תן לו מעט יין,
וישבחך לפני המלך. ואם
לא, יאמר למלך דבור רע.
לפעמים נוטלים את אותו
דבור עליוני בית המלך,
והמלך עושה בגללו דין.

רבי יצחק אומר, לשוטה
שעומד לפני המלך, תן לו
יין, ואחר כך אמר לו והראה
לו כל אותן טעיות שעשית
וכל אותן רעות, והוא יבא
וישבח אותך, ויאמר שלא
נמצא בעולם כמותך. אף
כאן, הרי עומד המלשין
תמיד לפני המלך, ישראל
נותנים לו את הדורון הזה,
ובדורון הזה פתק לכל
הרעות ולכל הטעיות ולכל
החטאים שעשו ישראל,
והוא בא ומשבח את ישראל,

ונעשה עליהם סנגור, והקדוש ברוך הוא מחזיר את הכל לראש הרעים של עמו, משום
שכתוב (משלי כה) כי גחלים אתה חתה על ראשו.

שביק לון לישראל. ומתלא אמרי לזלזולא דבי
מלכא, הב ליה זעיר חמרא, וישבחה קמי מלכא.
ואי לא יימא למלכא מלה בישא. לזמנין נטלין
לה לההיא מלה, עלאי דבי מלכא, ומלכא עביד
דינא בגיניה.

רבי (דף ק"ב ע"א) יצחק אומר, לשטיא דקאים קמי
מלכא, הב ליה חמרא, ולבתר אימא ליה,
ואחזי ליה, כל אינון טעוון דעבדת, וכל אינון
בישין, והוא ייתי וישבחה, ויימא דלא ישתבח
בעלמא כוותך. אוף הכא, הא קאים דלטורא
תדיר קמי מלכא, ישראל יהבין ליה האי דורון,
ובהאי דורון פתקא, לכל בישין, ולכל טעוון, ולכל
חובין דעבדו ישראל, והוא אתי ומשבח להו
לישראל, ואתעביד סניגורא עליהו, וקודשא בריך
הוא אהדר כלא לרישא דבישי דעמיה, בגין
דכתיב, (משלי כה) כי גחלים אתה חתה על ראשו.

ספר אור הזהר (עמוד 400)

כא) מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף שאינו מבין
ובגדון שאר הלמוד יהיה בזה האופן: מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף שאינו
מבין, כי מה אכפת ליה שאינו מבין אפלו הכי היא סגולה. וגם ילמד עין יעקב וספר מנורת המאור
וספרי יראים. מלבד שעורין הקצובין ללמוד תנ"ך ומדרשי רבותינו זכרונם לברכה כמו עין יעקב
ובספר הזהר בתוכחת מוסר השכל שבו ובספרי המוסר המיוחדים על פי חכמת האמת בספר הראשית
חכמה והשל"ה וכהאי גוונא. ובשבת זמן למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט בספרי
הקבלה בהרמ"ז וספר מקדש מלך... עד כאן לשונו.

(תשובת אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מלאדי זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא - שנת תשס"ה)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קב ע"א
טעם לשעיר המשתלח - ג

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּוִי לֹון לְעַמָּא דְעֵשׂוֹ, בְּשַׁעֲתָא
 דְהָאֵי שְׁעִיר מְשַׁדְרֵי לְהָהוּא דְלְטוֹרָא מְמַנָּא
 דְעַלְיֵיהּ, דְבַגְיֵינָה אֲתֵי לְשַׁבְחָא לֹון לְיִשְׂרָאֵל,
 וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲהַדְרַךְ כָּל אֵינּוֹן חוּבִין לְרִישָׁא
 דְעַמִּיּוּהָ, בְּגִין דְכִתְיִב, (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן
 לְנַגֵּד עֵינָי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הוּוּ יְדַעֵי
 אוֹמוֹת הָעוֹלָם מֵהָאֵי שְׁעִיר, לֹא שִׁבְקוֹן לֹון
 לְיִשְׂרָאֵל, יוֹמָא חַד בְּעַלְמָא.

תָּא חַזִּי, כָּל הָהוּא יוֹמָא מְשַׁתְּדַל אִיהוּ בְהָהוּא
 שְׁעִיר, וּבְגִין כֶּךָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְכַפֵּר לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל, וְדַכִּי לֹון מְכַפֵּל, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח קְטִיגוֹרְיָא
 קַמִּיּוּהָ. לְבַתְרָה, הוּא אֲתֵי וּמְשַׁבַּח לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.
 וְכַדִּין שְׁאִיל לֵיהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר, וַיֹּאמֶר יי' אֶל
 הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא, אֲתִיב בְּתוֹשְׁבַת־תִּיּוּהוּ דְיִשְׂרָאֵל,
 וְקְטִיגוֹרָא אֲתַעְבִּיד סְנִיגוֹרָא וְאֲזִיל לֵיהּ.

שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא. מִשִּׁיב בְּתוֹשְׁבַתְהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהַקְטִיגוֹר נַעֲשֶׂה סְנִיגוֹר וְהוֹלֵךְ לוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹי לוֹ לְעָם
 שֶׁל עֵשׂוֹ בְּשַׁעֲהַ שְׁשׁוּלְחִים
 אֶת הַשְּׁעִיר הַזֶּה לְאוֹתוֹ
 הַמְלָשִׁין שֶׁמְמַנֶּה עֲלֵיהֶם,
 שֶׁבְּגָלְלוּ בָּא לְשַׁבַּח אֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מַחְזִיר אֶת כָּל הַחַטָּאִים עַל
 רֹאשׁ עַמּוֹ, מְשׁוּם שֶׁכָּתוּב
 (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא
 יִכּוֹן לְנַגֵּד עֵינָי. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הָיוּ יוֹדְעִים
 אֲמוֹת הָעוֹלָם מֵהַשְּׁעִיר הַזֶּה,
 לֹא מְשַׁאֲרִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 יוֹם אֶחָד בְּעוֹלָם.

בֹּא רֵאֵה, כָּל אוֹתוֹ יוֹם הוּא
 מְתַעֲסֵק עִם אוֹתוֹ שְׁעִיר,
 וּמְשׁוּם כֶּךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְכַפֵּר לְיִשְׂרָאֵל וּמְטַהֵר אוֹתָם
 מֵהַכֹּל, וְלֹא נִמְצְאָת קְטִיגוֹרְיָהּ
 לְפָנָיו. אַחַר כֶּךָ הוּא בֹּא
 וּמְשַׁבַּח אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִ
 שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא. מִשִּׁיב בְּתוֹשְׁבַתְהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהַקְטִיגוֹר נַעֲשֶׂה סְנִיגוֹר וְהוֹלֵךְ לוֹ.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אז הקדוש ברוך הוא אומר לשבעים השנים שסביב הכפסא: ראיתם את המלשין הזה, איך עומד על בני תמיד? (מספיימים) הרי שער אחד שנמצא (שנשלח) אצלו בפתק עם כל חטאיהם וכל טעיותיהם, וכל מה שחטאו ויחבו לפני, והוא קבל אותם. אזי כלם מסכימים שיחזרו אותם החטאים על עמו.

רבי אבא אומר, כל אותם עוונות וחטאים נדבקים בו, כמו שכתוב (מיכה ז) ותשליך במצלות ים כל חטאתם. ואחר כך כלם חוזרים על ראשי עמו, זהו שכתוב (ויקרא

טז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה.

בדין קדשא ברוך הוא אמר לשבעין שרין דסחרין כורסייא, חמיתון האי דלטורא, היאך קאים על בני תדיר, (אסתכמו) הא שעירא חדא דאשתכח (ס"א אשתדר) גביה, בפתקא דכל חובייהו וכל טעיותיהו, וכל מה דחטו ויחבו קמאי, והוא קביל לון. בדין אסתכמו כלהו, דיהדרון אינון חובין על עמיה.

רבי אבא אומר, כל אינון חובין וחטאין מתדבקין ביה, כמה דכתיב, (מיכה ז) ותשליך במצולות ים כל חטאתם. ולבתר, כלהו מתהדרן ברישיהון דעמיה, הךא הוא דכתיב, (ויקרא טז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה.

ספר אור הזהר (עמוד 402)

– פרק כו –

שלחן ערוך הזהר הלכות תלמוד תורה סימן רמ"ו

להגאון הצדיק הרב אברהם אביש צינורט שליט"א

חלק חמישי ירושלים תשס"א

א) מי שלומד סתרי תורה נקרא בן להקדוש ברוך הוא, ואשרי חלקו בכל העולמות קמ. מאנדישתדל באורייתא למנדעליה לקודשא ברוך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא ברוך הוא, כל חילי שמיא, לית מאן דימחי בידיה, בכל שעתא דאצטריף למיעל לגבי אבוי. זכאה חולקיה בעלמין בלהו. ובגין דא, כד אשתדל למנדע ליהבארח פרט, ברוא דחכמתא, בדין אקרי בן. [תרגום ללשון הקדש]: מי שעוסק בתורה (בדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. (ולכן) כל צבאות השמים אין (מהם) מי שימחה בידו בכל שעה שהוא צריך להכנס אצל אביו. אשרי חלקו בכל העולמות. ומשום זה בשמשתדל לדעת אותו בדרך פרט בסוד החכמה, אז נקרא בן. (רעיא מהימנא סוף פרשת בהר דף קיב.)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קב ע"א
סדר עבודת הכהן ביום הכפורים

בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר הַכֹּהֵן
בְּעֲטָרוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְהוּא
עוֹמֵד בֵּין עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,
וּמְכַפֵּר עֲלֵיו וְעַל בֵּיתוֹ, וְעַל
הַכֹּהֲנִים, וְעַל הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל.

לְמִדְּנוּ, בְּשָׁעָה שְׁנַכְנַס עִם
דָּם הַפֶּר, מִכּוֹן בְּרֹאשׁ
הָאֲמוּנָה, וּמִזֶּה בְּאֲצַבְעוֹ,
כִּפְתּוֹב וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכִּפֶּרֶת
וְלִפְנֵי הַכִּפֶּרֶת. וְאִיךְ עוֹשֶׂה?
טוֹבֵל בְּרֹאשֵׁי (בְּדַבּוּק)
הָאֲצַבְעוֹת, וּמִזֶּה כְּמִצְלִיף
בְּטַפּוֹת הָאֲצַבֵּעַ לְצַדֵּי הַטַּבּוּר
(הַשְּׂפּוּעַ) (הַכִּפֶּרֶת), מִזֶּה וּמִתְכַּוֵּן,
וּמִתְחִיל לְמִנּוֹת: אַחַת, אַחַת
וְאַחַת. אַחַת לְבִדָּה, וְאַחַת
שְׂפוּלָלֶת הַכֹּל. אַחַת הַשֶּׁבַח
שֶׁל הַכֹּל, הָאֶחָת שֶׁהַכֹּל
חוֹזְרִים כְּנִגְדָּה, אַחַת הָרֹאשׁ
שֶׁל הַכֹּל. אַחַר כֵּן אַחַת
וְאַחַת, שֶׁהֵם שׁוֹרִים כְּאַחַד,
בְּרִצּוֹן וּבְאַחֻוּהָ, וְלֹא נִפְרָדִים
לְעוֹלָמִים.

בְּהַאִי יוֹמָא מִתְעַטֵּר כְּהֵנָּא בְּעֲטָרִין עֲלָאִין, וְהוּא
קָאִים בֵּין עֲלָאִי וְתַתָּאִי, וּמְכַפֵּר עָלֵיהּ וְעַל
בֵּיתֵיהּ, וְעַל כְּהֵנִי, וְעַל מִקְדָּשָׁא, וְעַל יִשְׂרָאֵל כְּלָהּוּ.

תָּאנָא, בְּשַׁעְתָּא דְעָאֵל בְּדַמָּא דְפֶר, מְכוּוֹן
בְּרִישָׁא דְמַהִימְנוּתָא, וְאֲדִי בְּאֲצַבְעֵיהּ,
כְּמָה דְכְּתִיב, וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכִּפֶּרֶת וְלִפְנֵי
הַכִּפֶּרֶת וְהִיךְ עֶבֶד. בְּסִים בְּקִפְטָא (ס"א)
בְּקִפְטָא) דְאֲצַבְעָא, וְאֲדִי כְּמִצְלִיף, בְּטִיפִין דְאֲצַבְעָא,
לְסַטְרֵי קִפְתוֹרָא (ס"א קִטְפוֹרָא) (ס"א כְּפוֹרְתָא), אֲדִי
וְאַתְכּוּוֹן, וְשָׂאֲרֵי לְמִמְנֵי אַחַת, אַחַת וְאַחַת. אַחַת
בְּלַחֲוֹדָהָא, אַחַת דְכָלִּיל כְּלָא, אַחַת שְׂבַחָא
דְכְּלָא, אַחַת דְכְּלָא אֶהְדָּרֵן לְקַבְלָהּ, אַחַת רִישָׁא
דְכְּלָא. לְבַתָּר אַחַת וְאַחַת, דְאֵינּוֹן שְׂרִיין כְּחֻדָּא,
בְּרַעוּתָא בְּאַחֻוּתָא, וְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן לְעֵלְמִין.

בְּתָר דְמִטָּא לְהַאִי וְאַחַת, דְהִיא אֵיפָא דְכְּלָא.
מִכָּאן שָׂאֲרֵי לְמִמְנֵי בְּזוּוּגָא, וּמִנֵּי וְאָמַר,
אַחַת וְשְׁתֵּי. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת
וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשִׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעַ. בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא
שְׁהִיא אֵם הַכֹּל, מִכָּאן מִתְחִיל לְמִנּוֹת בְּזוּוּג, וּמוֹנֶה וְאוֹמֵר: אַחַת וְשְׁתֵּי, אַחַת
וְאַרְבַּע, אַחַת וְחֲמִשׁ, אַחַת וְשִׁשׁ, אַחַת וְשִׁבְעַ. כְּדִי לְמַשְׁךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ לְאַחַת הַזֶּה, שְׁהִיא הָאֵם

אַחַר שְׂמַגִּיעַ לְוַאחַת הַזֶּה,
שְׁהִיא אֵם הַכֹּל, מִכָּאן מִתְחִיל לְמִנּוֹת בְּזוּוּג, וּמוֹנֶה וְאוֹמֵר: אַחַת וְשְׁתֵּי, אַחַת
וְאַרְבַּע, אַחַת וְחֲמִשׁ, אַחַת וְשִׁשׁ, אַחַת וְשִׁבְעַ. כְּדִי לְמַשְׁךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ לְאַחַת הַזֶּה, שְׁהִיא הָאֵם

וּלְנִגְדָא לְהַאי אַחַת, דְּהוּא אִימָא (ימא) עֲלָאָה, בְּדַרְגוֹת
 בְּדַרְגִּין יְדִיעֹן, לְכַתְרָא (ס"א לְנִהְרָא לְאִימָא) דְּאִימָא
 תַּתָּאָה. וְלֹאֲמִשְׁכָּא נְהַרִין עֲמִיקוֹן מֵאַתְרֵיהּוּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, יוֹמָא דָּא תְרִין נְהוֹרִין
 נְהַרִין בְּחָדָא, אִימָא עֲלָאָה נְהַרָא לְאִימָא תַּתָּאָה.
 וְעַל דָּא כְּתִיב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמָה דְאַתְמַר.

(הי"ם) הַעֲלִינָהּ, בְּדַרְגוֹת
 יְדוּעוֹת, לְכַתְרָא (לְנִהְרָא לְאִמָּא) שֶׁל
 אִמָּא הַתַּחְתּוֹנָה, וְלְהַמְשִׁיךְ
 נְהָרוֹת עֲמֻקִּים מִמְּקוֹמָם
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן בַּיּוֹם
 הַשְּׁנַי שְׁנֵי אֹרוֹת מְאִירִים
 כְּאַחַד, הָאֵם הַעֲלִינָהּ מְאִירָה
 לְאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, וְעַל כֵּן כְּתוּב
 יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

ספר אור הזהר (עמוד 404)

ב) אין שעור לשכר של אלו הלומדים סודות התורה, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא
 קמא. לית אנרא בהווא עלמא, כאינונדמשתדלין בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית
 שיעורא לאנרא, דאינון דידעי חכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון. ופאה חולקיהון בעלמא דין,
 ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה.
 [תרגום ללשון הקדש]: אין שכר בעולם ההוא כאלו העוסקים בחכמה (כדי) להסתכל בכבוד אדונם,
 ואין שעור לשכר של אלו היודעים חכמה (כדי) להסתכל בכבוד אדונם, אשרי חלקם בעולם הזה
 ובעולם הבא. (כמו) שכתוב "אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה".

(היכלות בזהר הקדוש פרשת פקודי דף רמז:)

ג) אוי לבני אדם, שאינם לומדים סודות התורה, רק פשט שהוא לבוש התורה
 קמב. פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיניו. דהאכמה רזין סתימין
 אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא למיכל תבן דאורייתא דאיהו פשט לבושא
 דאורייתא, ולא טעמין מןמחא מלגא.
 [תרגום ללשון הקדש]: פתח רבי שמעון ואמר: אוי לבני העולם שהם אטומי הלב וסתומי עינים,
 שהרי כמה סודות סתומים יש בתורה, ואינם מסתכלים בהם, שאינם רוצים לאכל אלא תבן של
 התורה שהוא פשט (שהוא) לבוש התורה, ואינם טועמים מן המוח שבפנים. (תקונים מזהר קדש דף קיח:)
 קמג. ווי לאינונדאכליוותבן תבל דאורייתא, ולאידע בסתרי דאורייתא, אלא קליווחמורין דאורייתא.
 [תרגום ללשון הקדש]: אוי לאותם האוכלים תבן (עם) שבילים שבתורה, ואינם יודעים בסתרי תורה,
 אלא בקלים וחמורים שבתורה. (רעיא מהימנא תחלת פרשת פי תצא דף ערה:)

ד) כל אלו העוסקים רק בתורת הנגלה ולא בתורת הנסתר, הם גורמים שמשוּיח ילך מן העולם
 ולא ישוב, וכן הם גורמים עניות וחרב ובהו והרג ואבדון בעולם
 קמד. אפלו כלאינון דמשתדלין באורייתא כל חסד דעבדיו לנרמיהו עבדיו, בההואזמנא (תהילים
 עח טל) ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודאאיהו רוחא דמשיח.
 [תרגום ללשון הקדש]: אפלו כל אלו העוסקים בתורה כל חסד שעושים לעצמם (הם) עושים. באותו
 זמן (כתוב) "ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב", (רוצה לומר שלא ישוב לעולם, וזהו רוח של
 משיח).

ו) לון מאונדגרמיוודיויל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדיו לאורייתא יבשה, ולא
 בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהו ' מינה, ואשתארת ב'
 יבישה.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רה ע"ב
סוד תפלת שחרית שבת

כִּד מָטָא לְכוּרְסֵיָא קְדִישָׁא, תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא
דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קְיָימָא תַּמָּן, עַד זְמַנָּא
דְּקָאמְרִי קְדִישָׁה עֲלָאָה דְּמוֹסָף. וְכַדִּין סְלוּקָא
דְּלַתְתָּא לְעֵילָא, לְאַתְאַחְדָּא כִּלְאָ לְעֵילָא
לְעֵילָא, לְמַהּוֹי כִּלְאָ חַד. דָּא אִיהִי תּוֹשְׁבַחְתָּא,
דְּסִלְקָא עַל כְּלָהּוּ תְּשַׁבְּחֵן.

מכאן וְלַהֲלָאָה, סְדוּרָא דְּצִלוּתָא דְּשָׁאָר יוֹמֵי, עַד
יִשְׁמַח מֹשֶׁה וְכוּ', הִדְוּוּתָא דְּדִרְגָּא עֲלָאָה,
עֲקָרָא דְּאַבְהֵן, דְּחִדֵּי בְּהֵוּא עַדְבָּא דִּילִיָּה, כִּד
סְלִיק כּוּרְסֵיָא לְגַבִּיָּה, וְנָטִיל לָהּ, וּמְתַחַבְּרָאן
כְּחַדָּא. וְדָא אִיהִי חֲדוּה דְּאוּרִיָּתָא עֲלָאָה דְּלְעֵילָא,
תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב. דְּחִדֵּי בְּאוּרִיָּתָא דְּלַתְתָּא, תּוֹרָה
שְׁבַעֲל פֶּה, וְאַתְחַבְּרוּ דָּא כְּדָא.

כיון דְּאַתְחַבְּרוּ כְּחַדָּא, בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַכְלִלָּא
בְּהֵוּא חֲדוּה לְעַמָּא קְדִישָׁא, יִשְׁמַחוּ
בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי

אֲבוֹתֵינוּ רִצְהָ נָא בְּמַנוּחַתְנוּ.
אָדָם לְהַכְלִיל בְּאוֹתָהּ שְׁמַחָה אֶת הָעָם הַקְּדוֹשׁ, יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ
וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְהָ נָא בְּמַנוּחַתְנוּ.

וְכַשְׁמַגִּיעָה לְכִסָּא הַקְּדוֹשׁ
הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה שֶׁל כָּל
יִשְׂרָאֵל, עוֹמֶדֶת שָׁם עַד
הַזְּמַן שְׁאוּמְרִים הַקְּדוֹשָׁה
הַעֲלִינָה שֶׁל מוֹסָף. וְאִז
הַעֲלִיָּה שְׁלֵמָה לְמַעְלָה,
לְהַאֲחִזוּ הַכֹּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה
לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. זֹהִי
הַתְּשַׁבַּחַת שְׁעוֹלָה עַל כָּל
הַתְּשַׁבְּחוֹת.

מכאן וְהִלָּאָה סְדוּר הַתְּפִלָּה
שֶׁל שָׁאָר הַיָּמִים, עַד יִשְׁמַח
מֹשֶׁה וְכוּ', הַשְּׁמַחָה שֶׁל
הַדְּרָגָה הַעֲלִיּוֹנָה, עֲקָר
הָאֲבוֹת, שְׁשִׁמַּח בְּאוֹתוֹ חֶלֶק
שֶׁלוֹ כְּשֶׁהִכְסֵּא עוֹלָה אֵלָיו
וְנוֹטֵל אוֹתָהּ, וּמְתַחַבְּרִים
כְּאֶחָד. וְזֹהִי שְׁמַחַת הַתּוֹרָה
הַעֲלִיּוֹנָה שְׁלֵמָה לְמַעְלָה, תּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב. שְׁשִׁמַּח בַּתּוֹרָה
שְׁלֵמָה, תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה,
וּמְתַחַבְּרִים זֶה עִם זֶה.

כיון שֶׁהַתְּחַבְּרוּ כְּאֶחָד, צְרִיךְ
אָדָם לְהַכְלִיל בְּאוֹתָהּ שְׁמַחָה אֶת הָעָם הַקְּדוֹשׁ, יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ
וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְהָ נָא בְּמַנוּחַתְנוּ.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׂלֵם הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ

נִוְדָעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרָאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרָאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהּ
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שֵׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֲלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֲלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּ, אֲחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹה שַׁבְּתָא לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְפְּנֵי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹה שַׁבְּתָא לֹא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלִת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגִין
 וְזַמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲתִיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׁאִין כֹּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 406)

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: אוֹי לָהֶם מִי שְׂגוֹרְמִים שִׁילָךְ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יֹשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׁים
 אֶת הַתּוֹרָה יְבִשָּׁה וְאֵינָם רוֹצִים לְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבִלָּה, שְׂגוֹרְמִים שְׂמִסְתַּלְקַת מִמֶּנָּה נְבִיעַת הַחֻכְמָה
 שֶׁהִיא י'. וְהִב' נִשְׁאֲרַת יְבִשָּׁה.

וְי לֹון דְּגַרְמִיזְעִיּוֹתָא וְחֲרָבָא וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדָן בְּעַלְמָא.

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: אוֹי לָהֶם שְׂגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֲרָב וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדָן בְּעוֹלָם. (תְּקוּנִים תְּקוּן ל' דָּף ע"ג)

(ה) גִּדְל הַעֲנַשׁ לְמִי שְׂנַפְטָר מִן הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם יְדִיעוֹת מִתּוֹרַת הַנְּסֻתָר

קַמָּה. תָּא חֲזוּ, כָּל מֵאֵן דְּאִזִּיל לְהַהוּא עַלְמָא בְּלֹא יְדִיעָה, אֲפִלּוּאִית בִּיה עוֹבְדִין טַבִּין סְגִיאִין, מִפְּקִין
 לִיה מִכְּלַתְרֵי דְהַהוּא עַלְמָא.

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: בִּיא וְרֹאה כָּל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְעוֹלָם הַהוּא בְּלִי יְדִיעָה, אֲפִלּוּ יֵשׁ בּוֹ מְעַשִּׂים טוֹבִים
 רַבִּים, מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִכָּל הַשְּׁעָרִים שֶׁבְּעוֹלָם הַהוּא.

(זֶהָר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים דָּף ע' עֲמוּד ד')

(ו) מִי שְׂגוֹרְם לְאֲנָשִׁים שְׁלֹא יִלְמְדוּ חֻכְמַת הַקְּבִלָּה, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא

קַמוּ. מְאֻדְגְרִים דְּאִסְתַּלַּק קְבִלָּה וְחֻכְמָתָא מְאֻרִייתָא דְבַעַל פְּהָ וּמְאֻרִייתָא דְבַכְתָּב, וְגַרִּים דְּלֹא
 יִשְׁתַּדְלוּן בְּהוֹן, וְאַמְרִין דְּלֹא אִית אֵלּא פֶּשֶׁט בְּאֻרִייתָא וּבַתְּלִמוּדָא, בּוּדְאֵי כְּאֵלוּ הוּאִיסְלַק נְבִיעוּ
 מִהַהוּא נְהַר וּמִהַהוּאֲנָן, וְוִי לִיָּה טַב לִיה דְּלֹא אֲתַבְרִי בְּעַלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הַהִיא אֻרִייתָא דְבַכְתָּב
 וְאֻרִייתָא דְבַעַל פְּהָ, דְּאֲתַחְשְׁבִּלִיהָ כְּאֵלוּ אַחְזוּר עַלְמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגַרִּים עֲנִיּוֹתָא בְּעַלְמָא וְאַרְדְּגִלוּתָא.

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: מִי שְׂגוֹרְם שְׂמִסְתַּלְקַת קְבִלָּה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהָ וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרְם
 שְׁלֹא יַעֲסֻקוּ בְּהוֹן, וְאוֹמְרִים שְׁלֹא יֵשׁ אֵלּא פֶּשֶׁט בַּתּוֹרָה וּבַתְּלִמוּד, בּוּדְאֵי (הַרִי זֶה) כְּאֵלוּ הוּא מְסַלַּק
 נְבִיעָה מְאֻתוֹ נְהַר וּמְאֻתוֹ גֵּן. אוֹי לוֹ, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב
 וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהָ, שְׂנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ מִחְזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ וְגוֹרְם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאַרְדְּ הַגְּלוּת.

(תְּקוּנִים תְּקוּן מ"ג דָּף פ"ב.)

ספר אור הזהר (עמוד 412)

ז) גדל המדרגה של בעלי קבלה

קמו. בניומסטרך דבן י"ה, אליומארי קבלה. עליוהואתמר (דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים, ומארי קבלהאינון מארי תלמוד.

[תרגום ללשון הקדש]: בנים (הם) מצד בן י"ה. אלו (הם) בעלי קבלה, עליהם נאמר "לא תקח האם על הבנים", ובעלי קבלה הם בעלי תלמוד. (רעיא מהימנא פרשת פנחס דף רנג סוף עמוד ב')

ח) משה רבינו עליו השלום היה מעורר לרשב"י עליו השלום ותלמידיו הקדושים בסודות עליונים

קמת. אנאלאתערנא בכז, אלא ברזון עלאין דעלמא דאתי.

[תרגום ללשון הקדש]: אני לא עוררתי אתכם אלא בסודות עליונים של עולם הבא.

(רעיא מהימנא פרשת פנחס דף רמד:)

ט) בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים

קמט. בגינדעתידיוןישראל למטעםמאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקובייה מן גלותא ברחמי. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל למטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

י) קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

קנ. אמר לונרבי שמעון ליתרעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלורבני דעלמא זמינון לאשכחאטמירין דחכמתא ולמנדעביהקצין וחושבנין, ובההואזמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח:)

– פָּרָק כִּז –

א) רבי שם טוב בספר האמונות: רק על פי חכמת הקבלה תושע יהודה וישראל תשועות עולמים

וכבר כתב הרב רבי שם טוב בספר האמונות כי רק על פי חכמת הקבלה תושע יהודה וישראל תשועות עולמים, כי רק הוא חכמת אלקית המסורה לחכמי ישראל מימי קדם ושנים קדמוניות, ועל ידה יגלה כבוד אלקים וכבוד תורתו הקדושה.

(ספר סגלות ישראל להנאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ – מערכת ז' אות ה')

ב) אי אפשר אלא בלמוד החכמה הנסתרה

אי אפשר אלא בלמוד החכמה הנסתרה וההתמדה בכונה הראויה במעשה המצוה והתורה והתפלה, ואז ודאי יתחד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וישלים עבודתו... ואם בן אין ראוי להתרשל שום אחד מישראל מהשגת מצוה זו על מתכנתה, כל אחד ואחד כפי כחו, והנה תחלת הידיעה בכלל המציאות האלה, ואחר כך כפי גדל הדעת והידיעה, בן יגדיל קיום מצוה זו.

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, אור נערב)

ג) העוסקים בחלק חכמה זו ולומדים אותה לשמה להכנס בסודותיה לדעת את קונם, היא העבודה הרצויה לפני בורא כל

במתקרבים ראינו ג' כתות: מהם טועות, מהם חוטאות, מהם רצויות, והכת הרצויה הם אותם האוחזים להם דרך הישר שיש להם חלק במקרא וחלק בגמרא והוראותיה, שהם אצלנו כמשנה, וחלק בחכמה זו, ולומדים אותה לשמה להכנס בסודותיה לדעת את קונם להשיג המעלה הנפלאה בהשגה האמתית בידעת התורה, ולהתפלל לפני קונם ליחד במצוותיו הקדוש ברוך הוא ושכינתיה, והיא העבודה הרצויה לפני בורא כל.

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, קנ"ו – קנ"ז)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתַּת הַאֲזִינוּ

מִהִתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוֹשׁ מִל וְנַחֲמֵד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לִהְיוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהֲבָטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלִילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת וילך דף רפד ע"א-ב
קדושה וצניעות בשעת היחוד

רְבִי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (ישעיה כד) מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירַת שְׁמַעְנוּ
צְבִי לְצַדִּיק וְגו', וְוִי לֹזֶן לְבְנֵי נִשְׂאָה, לְאִינוֹן הֲלֵא
מִשְׁגִּיחִין וְלֵא מִשְׁתַּדְּלִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, וְלֵא
מִסְתַּכְּלִין בְּקְדוּשָׁא עֲלָאָה, לְאַתְקַדְשָׁא בְּהֵאֵי עֲלֵמָא,
לְמַהוּי קְדִישִׁין בְּעֲלֵמָא דְאַתִּי. מִכְּנַף הָאָרֶץ, דָּא
כְּסוּתָא עֲלָאָה קְדִישָׁא. זְמִירַת שְׁמַעְנוּ, כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר (איוב לה) נֹתֵן זְמֵרוֹת בְּלִילָהּ, זְמֵרוֹת תִּשְׁבְּחוּן
דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, קִמֵּי קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא בְּלִילָהּ.
בְּלִילָהּ, בְּזִמְנָא דְאִיהִי אֲזִדְמַנָּא (דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא) (ס"א
אֲזִדְוּגָא דְשִׁכְחָא) וְשִׁכְחָא לְשִׁבְחָא לִיהִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא (בְּלִילָהּ, בְּזִמְנָא דְאִיהִי אֲזִדְוּגָא) וּמִשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקֵי
בְּגַתָּא דְעֵדוּן.

וְאִימַתִּי. מִפְּלִגְוֹת לִילִיא וְאִילָף. וְכִדִּין זְמִירַת
שְׁמַעְנוּ (בְּלִילָהּ), תִּשְׁבְּחוּן. וְזְמִירַת, כְּמָה
דְאַתְּ אָמַר (ויקרא כה) לֹא תִזְמֹר. וְכִתִּיב (ישעיה כח) זְמִיר
עֲרִיצִים יַעֲנֶה, אֲעַקְרוּתָא מֵאַתְרֵיהוּ כָּל אִינוֹן
תְּקִיפִין, דְהָא כִּד עֵייל לִילִיא, כְּמָה עֲרִיצִים
גְּרִדִּינִי נִימוּסִין שְׁכִיחִין בְּעֲלֵמָא, אֲזִלוּן וְשִׁיטָּן

רְבִי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (ישעיה כד) מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמֵרַת שְׁמַעְנוּ
צְבִי לְצַדִּיק וְגו'. אוֹי לָהֶם
לְבְנֵי אָדָם, לְאוֹתָם שְׁלֵא
מִשְׁגִּיחִים וְלֵא מִשְׁתַּדְּלִים
בְּכְבוֹד רְבוּנָם וְלֵא מִסְתַּכְּלִים
בְּקְדוּשָׁה הַעֲלִינָה לְהַתְקַדֵּשׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים
בְּעוֹלָם הַבָּא. מִכְּנַף הָאָרֶץ -
זוֹ כְּסוּת עֲלִינָה קְדוּשָׁה.
זְמֵרַת שְׁמַעְנוּ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
(איוב לה) נֹתֵן זְמֵרוֹת בְּלִילָהּ.
זְמֵרוֹת, תִּשְׁבְּחוֹת שֶׁל כְּנִסַּת
יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּלִילָהּ. בְּלִילָהּ, בְּזִמְן
שֶׁהִיא הַזְּמִנָּה (שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא)
(מִזְדַּנְגַּת וּמְצוּיָה) וּמְצוּיָה לְשִׁבְחָ
אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמִשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְּדִיקִים בְּגוֹ
עֵדוּן.

וּמַתִּי? מַחְצוֹת הַלִּילָהּ וְאִילָף.
וְאֵז זְמֵרַת שְׁמַעְנוּ (בְּלִילָהּ),
תִּשְׁבְּחוֹת. וְזְמֵרוֹת, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר (ויקרא כה) לֹא תִזְמֹר.
וְכִתוּב (ישעיה כה) זְמִיר עֲרִיצִים

יַעֲנֶה, עַקוֹר מִמְקוֹמָם שֶׁל כָּל אוֹתָם תְּקִיפִים. שֶׁהָרִי כְּשֶׁנִּכְנַס הַלִּילָהּ, כְּמָה עֲרִיצִים מַחְנוֹת
מִזִּיקִים שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים מְצוּיִים בְּעוֹלָם, הוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם לְקַטְרֵג. מַחְצוֹת הַלִּילָהּ

בְּעֶלְמָא לְקַטְרָגָא. מִפְּלָגוֹת לִילִיָא וְאִילָךְ, אֶתְעַר
רוּחָא חָדָא וְאַעְקַר לְכַלְהוּ מֵאַתְרֵיהוּ, וְאַעְבַּר לוֹן
דְּלָא יִשְׁלֹטוּן. זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ, תְּשַׁבְּחוּן דְּכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל בְּלִילִיָא, וְכָל דָּא לָמָּה. צְבִי לְצַדִּיק,
לְאַזְדְּוֹנָא בְּזוֹנָא חָדָא (לְקוּדְשָׁא) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, (דף רפ"ד ע"ב) וְלֹאֲתַקְדֵּשָׁא בְּקוּדְשָׁה חָדָא.

וְאוֹמַר רְזִי לִי רְזִי לִי, דָּא הוּא רְזָא עֲלָאָה. דָּא הוּא
רוּחַ קְדִישָׁא, אֲבָל אוּי לִי עַל דְּרָא, וְעַל
עֲלָמָא. בּוֹגְדִים בְּגָדוּ, דְּכַלְהוּ מְשַׁקְרָן בֵּיהּ. מְשַׁקְרָן
בְּהוּ בְּגֵרְמֵיהוּ, וְלֹא דִי דְּמְשַׁקְרָן בְּגֵרְמֵיהוּ (מִמֶּשׁ), אֲלָא
אֵינּוֹן בְּנִין דְּאוּלִּידוּ מִתְשַׁקְרָן בְּהוּא שְׁקָרָא דְּלֵהוֹן,
וְאַשְׁתַּכְּחוּ פְּגִימִין לְעֵילָא וְתַתָּא.

כִּיּוֹן דְּאַסְתַּכֵּל יִשְׁעֵיהוּ בְּהַאי, כְּנִישׁ לְאַיְנוֹן דְּחֵלִין
חַטָּאָה, וְאוּלִּיף לוֹן אֲרַח קְדִישָׁא לְאַתְקְדֵּשָׁא
בְּקוּדְשָׁה דְּמִלְכָּא, וְלֹאֲשַׁתְּכַחַא בְּנֵיהוּ קְדִישִׁין. כִּיּוֹן
דְּאַתְקְדֵּשׁוּ אֵלִין, אֵינּוֹן בְּנִין דְּאוּלִּידוּ אֲקָרוֹן עַל שְׁמִיָּה.
דָּרָא הוּא דְּכְתִיב, (ישעיה ח) הִנֵּה אֲנֹכִי וְהִילָדִים אֲשֶׁר
נָתַן לִי יְיָ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל, דְּפְרִישֵׁן
מִשְׁאַר עֲמִין.

זֶהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה ח) הִנֵּה אֲנֹכִי וְהִילָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי ה' לְאוֹתוֹת
וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁפְרוּשִׁים מִשְׁאַר הָעַמִּים.

וְאִילָךְ מִתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת
וְעוֹקְרַת אֶת כְּלָם
מִמְקוֹמוֹתֵיהֶם, וּמַעְבִּירָה
אוֹתָם כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁלֹטוּ.
זְמַרְת שְׁמַעְנוּ, תְּשַׁבְּחוּת שְׁל
כְּנַסַת יִשְׂרָאֵל בְּלִילָהּ. וְכָל זֶה
לָמָּה? צְבִי לְצַדִּיק, לְהַזְדוּג
בְּזוֹנָג אַחַד (לְקוּדֹשׁ) שְׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְלֵהֲתַקְדֵּשׁ
בְּקוּדְשָׁה אַחַת.

וְאוֹמַר רְזִי לִי רְזִי לִי - זֶהוּ
סוּד עֲלִיוֹן, זֶהוּ רוּחַ קְדוּשָׁה.
אֲבָל, אוּי לִי - עַל הַדּוֹר וְעַל
הָעוֹלָם. בּוֹגְדִים בְּגָדוּ, שְׁכָלָם
מְשַׁקְרִים בּוּ, מְשַׁקְרִים בְּהֶם
בְּעַצְמָם. וְלֹא דִי שְׁמַשְׁקְרִים
בְּעַצְמָם (מִמֶּשׁ), אֲלָא אוֹתָם
בְּנִים שְׁיִלְדוּ מִשְׁתַּקְרִים
בְּאוֹתוֹ שְׁקַר שְׁלֵהֶם, וְנִמְצְאִים
פְּגוּמִים לְמַעְלָה וּמַטָּה.

כִּיּוֹן שְׁיִשְׁעֵיהוּ הַסְתַּכֵּל בְּזֶה,
כְּנַס אֶת אוֹתָם יִרְאִי חַטָּא
וְלִמַּד אוֹתָם דְּרַךְ קְדוּשָׁה
לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקְדוּשַׁת הַמְּלָךְ
וְלְהַמְצִיא בְּנֵיהֶם קְדוּשִׁים. כִּיּוֹן
שְׁאֵלָה הִתְקַדְּשׁוּ, אוֹתָם בְּנִים
שְׁיִלְדוּ נְקָרְאוּ עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ
וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁפְרוּשִׁים מִשְׁאַר הָעַמִּים.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְּוָהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתָן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מְלֻכּוֹת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת וילך דף רפה ע"א-ב
עניינת אמן בכונה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וּבִזְי יִקְלוּ, מָאן דְּלֵא יִדַּע
לְאוּקִיר לְמַאֲרִיָּה, וְלֵא אֶתְכֹּוֹן בְּאַמֵּן,
דְּתַנִּינֵן גְּדוּל הָעוֹנָה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרָךְ. וְהֵא
אוּקִימָנָא קַמֵּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּאַמֵּן, מְשִׁיךְ בְּרַכָּאן
מִמְּבוּעָא לְמַלְכָּא, וּמִמְּלֻכָּא לְמִטְרוּנִיתָא (דָּא כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל). וּבִאֲתוּוֹן גְּלִיפִין דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, מֵאֶלְיָף לְמִ"ם,
וּמִמִּ"ם לְנו"ן. פִּיּוֹן דְּמִטּוֹ בְּרַכָּאן לְנוּן, מִתְּפִין נְגִדִין
(דָּף רפ"ה ע"ב) וּנְפִקוּן בְּרַכָּאן לְעֵלְאִי וְתַתְּאִי, וּמִתְּפִשְׁטִי
בְּכֵלָא. וְקָלָא נְפִיק אֶתְשִׁקּוּי מִשְׁקִיּוֹתָא דְּבִרְכָן,
דְּאַפִּיק פְּלַנְיָא עֲבָדָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא.

וְכַד יִשְׂרָאֵל לְתַתְּא, מְשַׁמְרִין לְאַתְבָּא אָמֵן, לְכוּנָא
לְפִייהוּ כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ, כְּמָה פִּתְחִין דְּבִרְכָּאן
פִּתְיָחֵן לִיָּה לְעֵילָא, כְּמָה טָבָאן מִשְׁתַּכְּחִין בְּכֵלָהוּ
עֲלָמִין, כְּמָה חֲדוּ בְּכֵלָא. מָאִי אָנֹר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל
דְּגִרְמִין הֵאִי. אָנֹר לְהוּ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי.
בְּעֵלְמָא דִּין בְּשַׁעֲתָא דְּעֵאקִין לְהוּ (לְיִשְׂרָאֵל), וּמִצְלָן
צְלוֹתָא קַמֵּי מַאֲרִיָּהוֹן, קָלָא מְכַרְזָא בְּכֵלָהוּ עֲלָמִין,

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וּבִזְי יִקְלוּ,
מִי שְׁלֵא לְכַבֵּד אֶת רַבּוֹנוֹ וְלֵא
מִתְּכֹּוֹן בְּאַמֵּן, שְׁשִׁנִּינוּ, גְּדוּל
הָעוֹנָה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרָךְ.
וְהֵרִי בְּאַרְנוֹ לְפָנֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן, שְׁאַמֵּן מוֹשֵׁף בְּרַכּוֹת
מִמְּבוּעַ הַמְּלָךְ, וּמִתְּמַלְלָךְ
לְמַלְכָּה (זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל).
וּבִאֲוֹתֵיּוֹת חֻקּוֹקוֹת שֶׁל רַבִּי
אֶלְעָזָר, מֵאֶלְיָף לְמִ"ם,
וּמִמִּ"ם לְנו"ן. פִּיּוֹן שְׁמַגִּיעוֹת
הַבְּרַכּוֹת לְנו"ן, מְשִׁם
שׁוֹפְעוֹת וַיּוֹצְאוֹת בְּרַכּוֹת
לְעֵלְיוֹנִים וְלַתְּחִתּוֹנִים
וּמִתְּפִשְׁטוֹת בְּכֵל. וְקוּל יוֹצֵא:
הַשִּׁקּוּי מִהַשְׁקָאֵת הַבְּרַכּוֹת
שֶׁהוֹצִיא פְּלוּנֵי עֶבֶד הַמְּלָךְ
הַקְּדוֹשׁ.

וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה מְשַׁמְרִים
לְהַשִּׁיב אָמֵן, לְכוּן לְבָם כְּמוֹ
שְׁצִרִיךְ, כְּמָה פִּתְחֵי בְּרַכּוֹת
פִּתּוּחִים לוֹ לְמַעְלָה, כְּמָה
טוֹבוֹת נְמַצָּאוֹת בְּכֵל
הַעוֹלָמוֹת, כְּמָה שְׁמַחָה בְּכֵל.

מָה הַשְׁכָּר לְיִשְׂרָאֵל שְׁגִרְמוֹ אֵת זֶה? שְׁכָר לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּשַׁעֲה
שְׁמַצִּיקִים לָהֶם (לְיִשְׂרָאֵל) וּמִתְּפִלְלִים תְּפִלָּה לְפָנֵי רַבּוֹנָם, קוּל מְכַרִּיז בְּכֵל הַעוֹלָמוֹת: (ישעיה כו)

(ישעיה כו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֹא גֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמִנִים
 אֶל תִּקְרֵי אֲמוּנִים, אֲלֵא אֲמִנִים. פִּתְחוּ שְׁעָרִים, כִּמָּה
 דִּישָׂרָאֵל פִּתְחִין לְהוּ תִרְעִין דְּבִרְכָאן, כִּד הַשְׁתָּא
 פִּתְחוּ שְׁעָרִים, וְתִתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן מֵאִינוֹן דְּעֵאקִין
 לְהוּ.

הַאִי בְּעֵלְמָא דִּין, בְּעֵלְמָא דְאֲתִי מָאִי אַגְרִייהוּ. דְּכִד
 יִפּוּק בַר נָשׁ מִהַאִי עֵלְמָא, דִּיהוּה שׁוֹמֵר לְאֲתָבָא
 אֲמִן. מָאִי שׁוֹמֵר. כְּלוּמַר, נָטִיר הֵיזֵי בְּרָכָה דְאֲמַר
 הֵהוּא דְמִבְּרָךְ, וּמִחֲכָה לִי לְאֲתָבָא אֲמִן, כִּמָּה
 דְּאַצְטְרִיךְ. נִשְׁמַתִּיה סִלְקָא וּמִכְרִיזֵי קַמִּיה, פִּתְחוּ
 שְׁעָרִים קַמִּיה, כִּמָּה דְאִיהוּ הָהוּ פִּתַח תִּרְעִין כֹּל
 יוֹמָא, כִּד הוּה שׁוֹמֵר אֲמוּנִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָאִי אֲמִן. אָמַר רַבִּי
 אָבָא, הָא אִוְקִמוּהָ כֹּלָא, אֲמִן אִקְרִי מִבּוּעָא
 דִּהֵהוּא נַחְלָא דְנַגִּיד, אֲמִן אִקְרִי, דְּכַתִּיב, (משלי
 ח) וְאִהְיָ אֶצְלוֹ אֲמוּן, אֶל תִּקְרֵי אֲמוּן, אֲלֵא אֲמִן.
 קִיּוּמָא דְכִלְהוּ הֵהוּא נַחְלָא (ס"א ס'לָא) דְנַגִּיד וְנַפְיָק,
 אֲמִן אִקְרִי. דְתַנְיָא, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 עוֹלָם דְלַעִילָא, עוֹלָם דְלַתַּתָּא. אוֹף הָכָא אֲמִן וְאֲמוּן,
 אֲמִן דְלַעִילָא, אֲמִן דְלַתַּתָּא. אֲמִן קִיּוּמָא דְכִלְהוּ, וְהָא
 אוֹקִימָנָא אֲמִן בְּאִינוֹן אֲתוּוֹן.

(תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם - עוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה, עוֹלָם שְׁלַמְטָה. גַּם כִּד אֲמִן וְאֲמוּן - אֲמִן
 שְׁלַמְעֵלָה, אֲמִן שְׁלַמְטָה. אֲמִן קִיּוּם שֶׁל כָּל, וְהִרִי בְּאַרְנוֹ אֲמִן בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת.

פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֹא גֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמִנִים. אֶל תִּקְרֵי
 אֲמוּנִים אֲלֵא אֲמִנִים. פִּתְחוּ שְׁעָרִים, כִּמּו שְׁלִישְׂרָאֵל
 פּוֹתְחִים שְׁעָרֵי הַבְּרָכוֹת, כִּד
 כָּעַת פִּתְחוּ שְׁעָרִים, וְתִתְקַבֵּל
 תְּפִלַּתְם מֵאוֹתָם שְׁמַצִּיקִים
 לָהֶם.

זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּעוֹלָם הַבָּא
 מַה שְׁכָרְם? שְׁכַשְׂיָצָא אָדָם
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהִיָּה שׁוֹמֵר
 לְהָשִׁיב אֲמִן, מַה זֶה שׁוֹמֵר?
 כְּלוּמַר, שׁוֹמֵר אוֹתָהּ בְּרָכָה
 שְׁאֲמַר אוֹתוֹ הַמְּבָרָךְ, וּמִחֲכָה
 לוֹ לְהָשִׁיב אֲמִן כִּמּו שְׁצִרִיךְ.
 נִשְׁמַתוּ עוֹלָה, וּמִכְרִיזִים
 לְפָנֶיהָ: פִּתְחוּ שְׁעָרִים לְפָנֶינוּ,
 כִּמּו שֶׁהוּא הָיָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
 כֹּל יוֹם כְּשֶׁהִיָּה שׁוֹמֵר
 אֲמוּנִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, מַה זֶה אֲמִן? אָמַר רַבִּי
 אָבָא, הִרִי פְרִשׁוּהָ הַכֹּל. אֲמִן
 נִקְרָא מִבּוּעַ שֶׁל אוֹתוֹ הַנַּחַל
 שְׁשׁוּפֵעַ, אֲמִן נִקְרָא, שְׁכַתּוּב
 (משלי ח) וְאִהְיָ אֶצְלוֹ אֲמוּן. אֶל
 תִּקְרֵי אֲמוּן אֲלֵא אֲמִן. קִיּוּם
 הַכֹּל אוֹתוֹ הַנַּחַל (הטל) שְׁשׁוּפֵעַ
 וַיּוֹצֵא, אֲמִן נִקְרָא. שְׁלַמְדָּנוּ,

מקור המאמר בזהר פרשת וילך דף רפה ע"ב - רפו ע"א
עונשו של המזלזל בעניית אמן

לְמַדְנוּ, כָּל מִי שֶׁשָּׁמַע בְּרָכָה
מֵאוֹתוֹ מְבָרֵךְ וְלֹא מְכַוֵּן
בְּאֵמֶן, עָלָיו נֶאֱמַר וּבִזֵּי יִקְלוּ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלאכי א) לָכֶם
הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי. מָה עָנְשׁוֹ?
כְּמוֹ שֶׁלֹּא פִתַּח בְּרָכוֹת
לְמַעַלָּה, כִּי לֹא פוֹתְחִים לוֹ.
וְלֹא עוֹד, אֲלֹא כְּשִׁיּוּצָא
מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, מְכַרְיִזִים לְפָנָיו
וְאוֹמְרִים: סָגְרוּ הַפְּתָחִים לְפָנָיו
פְּלוּנֵי וְלֹא יִכְנַס, וְאֵל תִּקְבְּלוּ
אוֹתוֹ. אוֹי לוֹ! אוֹי לְנִשְׁמָתוֹ!

לְמַדְנוּ, כָּל רֹשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם
נִכְנָסִים לְמַדּוּרִים יְדוּעִים,
וְכַמָּה פְּתָחִים יֵשׁ לַגִּיהֶנֶם,
וְכָל הַפְּתָחִים כְּנֶגֶד פְּתַחֵי הַגֶּן
עֵדֶן. וּבְשָׁעָה שְׁמוּצִיאִים
אוֹתָם רֹשְׁעִים שֶׁקְּבָלוּ עָנְשָׁם,
הֵם פּוֹתְחִים פְּתָחִים, וְשָׁמַיִם
(וְשׂוֹאֲבִים) אוֹתָם לְחוּץ. וְכָל
הַפְּתָחִים נִקְרְאוּ בְשֵׁם כְּנֶגֶד
פְּתַחֵי הַגֶּן עֵדֶן, וְכָל פְּתַח
וּפְתַח נִקְרָא שֵׁם כְּנֶגֶד אוֹתוֹ
פְּתַח הַגִּיהֶנֶם, וְהַפְּתָחִים
נּוֹדְעִים כְּנֶגֶד הַפְּתָחִים, אוֹתָם
פְּתַחֵי הַגֶּן עֵדֶן.

תָּאנָא, כָּל מָאן דְּשָׁמַע בְּרָכָה מֵהָהוּא דְּמְבָרֵךְ, וְלֹא
אֶתְכַוֵּן בְּאֵמֶן, עָלָיו נֶאֱמַר וּבִזֵּי יִקְלוּ. כְּמָה
דַּאתְ אָמַר, (מלאכי א) לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי. מֵאִי
עוֹנְשִׁיהּ. כְּמָה דְלֹא פִתַּח בְּרָכָאן לְעִילָא, כִּי לֹא
פִתְחִין לִיהּ. וְלֹא עוֹד אֲלֵא כִּד נְפִיק מֵהָאֵי עֲלָמָא,
מְכַרְיִזֵי קַמִּיהּ, וְאָמְרִי, טְרוּקוּ גַלֵּי קַמִּיהּ דְּפִלְגְנִיא, וְלֹא
לִיעוּל, וְלֹא תִקְבְּלוּן לִיהּ, וְוִי לִיהּ, וְוִי לְנִשְׁמָתִיהּ.

תָּאנָא, חֲיִיבֵי דְגִיהֶנֶם, כְּלָהוּ סְלָקֵי בְּמַדּוּרִין יְדִיעֵן,
וְכַמָּה פְּתָחִין אֵית לִיהּ לַגִּיהֶנֶם, וְכְלָהוּ
פְּתָחִין לְקַבֵּל פְּתָחִין דְּגֶן עֵדֶן. וּבְשָׁעָתָא דְאֶפְקֵי לְאִינוּן
חֲיִיבֵיא דְקַבִּילוּ עוֹנְשִׁיהוּ, אִינוּן פְּתַחֵי פְּתִיחוּן, וְשׁוּיִין
(ס"א וְשׂוֹאֲבִין) לוֹן לְבַר. וְכְלָהוּ פְּתָחִין בְּשָׁמָהּ אֶקְרוּן,
לְקַבִּלִיהוּן דְּפְתָחִין דְּגֶן עֵדֶן, וְכָל פְּתָחָא וּפְתָחָא,
אֶקְרִי שְׁמָא, לְקַבִּלֵי הָהוּא פְּתָחָא דְגִיהֶנֶם,
וְאֶשְׁתְּמוּדְעֵן פְּתָחִין לְקַבִּלִיהוּן פְּתָחִין, אִינוּן פְּתָחִין
דְּגֶן עֵדֶן.

בְּגִיהֶנֶם אֵית מְדוּרָא בְּתַרְרָא תַתְּאָה דְכְלָהוּ, וְהָהוּא
מְדוּרָא הוּי מְדוּרָא עַל מְדוּרָא, וְאֶקְרִי (איוב

בְּגִיהֶנֶם יֵשׁ מְדוּרָא אַחֲרוֹן תַּחְתּוֹן שֶׁל כָּלָם, וְאוֹתוֹ מְדוּרָא הוּא מְדוּרָא עַל מְדוּרָא, וְנִקְרָא (איוב י)

אֶרֶץ עֵיפָתָה. מֵהוּ עֵיפָתָה. כִּמָּה דַּאתְּ אָמַר (שמות כח)
 רְבוּעַ יְהִי כְּפּוֹל, וּמִתְרַגְּמִינָן מְרוּבַע יְהִי עֵיף, אוֹף
 הָכָא עֵיפָתָה, כְּלוּמַר כְּפּוֹלָה. וְהֵהוּא אֶקְרִי שְׂאוּל
 תַּחְתִּית, שְׂאוּל הוּא מְדוּרָא חַד. תַּחְתִּית, הוּא
 מְדוּרָא תַּתְּאָה. וּבְגִין כִּף אֶקְרִי אֶרֶץ עֵיפָתָה תַּחְתִּית,
 וְאֶקְרִי אֲבָדוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי טו) שְׂאוּל וְאֲבָדוֹן.
 וְכִלְהוּ מְדוּרִין לָא אֲכַפְלוּ, וְכִלְהוּ לָא עֵיפִין בְּר
 מֵהָאִי.

וְתֵאנָא, מָאן דְּנַחֲתִית לְאֲבָדוֹן (דף 97 ע"א) דְּאֶקְרִי תַּחְתִּית,
 לָא סָלִיק לְעֵלְמִין. וְהֵהוּא אֶקְרִי גְבַר
 דְּאֶשְׁתִּיצִי וְאֶתְאַבִּיד מִכְּלָהוּ עֵלְמִין. וְתֵאנָא, לְהֵהוּא
 אֶתְרַ נַחְתִּין לְהֵהוּ גְבַרִי דְּמִבְּיָי לְאֶתְבָּא אָמֵן, וְעַל
 אָמֵן סְגִיאִין דְּאֶתְאַבִּידוּ מִצִּיָּה, דְּלָא חָשִׁיב לְהוּ, דִּיִּינִין
 לִיָּה בְּגִיָּהֶנָּם, וְנַחְתִּין לִיָּה בְּהֵהוּא מְדוּרָא תַּתְּאָה,
 דְּלִית בָּהּ פְּתָחָא, וְאֶתְאַבִּיד וְלָא סָלִיק מִצִּיָּה לְעֵלְמִין.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, (איוב ז) כָּלָה עֵנָן וַיִּלְךְ כֵּן יוֹרֵד שְׂאוּל לָא
 יַעֲלָה. וְלָא, וְהָא כְּתִיב (יונה ב) מִבְּטָן שְׂאוּל שׁוֹעֲתִי
 שְׁמַעְתָּ וְגו'. וְכְתִיב (שמואל א ב) מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. אֶלָּא
 הָכָא שְׂאוּל, הָתָם תַּחְתִּית. וְאוֹקִימָנָא הָא דְּאֶהְדֵּר
 בֵּיָּה, הָא דְּלָא אֶהְדֵּר בֵּיָּה.

וְהֵרִי כְּתוּב (יונה ב) מִבְּטָן שְׂאוּל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעְתָּ וְגו'. וְכְתוּב (שמואל א ב) מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. אֶלָּא
 כָּאן שְׂאוּל, שֵׁם תַּחְתִּית. וּבְאַרְנֵי, זֶה כְּשֶׁחֲזַר בּוֹ, וְזֶה כְּשֶׁלָּא חֲזַר בּוֹ.

אֶרֶץ עֵיפָתָה. מֵה זֶה עֵיפָתָה?
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כח) רְבוּעַ
 יְהִי כְּפּוֹל, וּמִתְרַגְּמִים -
 מְרַבַּע יְהִי עֵיף. גַּם כָּאן
 עֵיפָתָה, כְּלוּמַר כְּפּוֹלָה. וְאוֹתוֹ
 נִקְרָא שְׂאוּל תַּחְתִּית, שְׂאוּל
 הוּא מְדוּרָא אֶחָד, תַּחְתִּית הוּא
 מְדוּרָא תַּחְתּוֹן. וְלִכֵּן נִקְרָאת
 אֶרֶץ עֵיפָתָה תַּחְתִּית, וְנִקְרָאת
 אֲבָדוֹן, וְעַל זֶה כְּתוּב (משלי טו)
 שְׂאוּל וְאֲבָדוֹן. וְכֹל הַמְדוּרִים
 לָא נִכְפְּלוּ, וְכֹלָם לָא
 מִתְעִיפִים חוּץ מִזֶּה.

וְלִמְדַנּוּ, מִי שִׁיּוֹרֵד לְאֲבָדוֹן,
 שֶׁנִּקְרָא תַּחְתִּית, לָא עוֹלָה
 לְעוֹלָמִים. וְהֵהוּא נִקְרָא אִישׁ
 שְׁמִשְׁמַד וְנֶאֱבָד מִכָּל
 הָעוֹלָמוֹת. וְלִמְדַנּוּ, לְאוֹתוֹ
 מְקוֹם מוֹרִידִים אוֹתָם אֲנָשִׁים
 שְׁמִבְזִים לְהִשְׁיב אָמֵן, וְעַל
 אָמֵן הַרְבֵּה שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִמֶּנּוּ,
 שְׁלָא חָשִׁיב אוֹתָם, דְּנִים
 אוֹתוֹ בְּגִיָּהֶנָּם, וּמוֹרִידִים
 אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְדוּרָא תַּחְתּוֹן
 שְׁאִין בּוֹ פְּתָח, וְנֶאֱבָד וְלָא
 עוֹלָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. וְעַל זֶה
 כְּתוּב (איוב ז) כָּלָה עֵנָן וַיִּלְךְ כֵּן
 יוֹרֵד שְׂאוּל לָא יַעֲלָה. וְלָא!?

מקור המאמר בזהר פרשת וילך דף רפו ע"א
שכר עניית אמן בכונה

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָאֵי דְכָתִיב, (ירמיה ב) כִּי שְׁתִּים רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אוֹתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מַיִם חַיִּים לַחֲצוֹב לָהֶם בְּאֵרוֹת וְגו'. אוֹתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מַיִם חַיִּים, דָּא הוּא דְלֹא בָּעֵי לְקַדְשָׁא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֵמֶן. מָאֵי עוֹנְשִׁיהּ. כְּתִיב לַחֲצוֹב לָהֶם בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת נִשְׁפָּרִים, דְּנִחְתִּין לְגִיהֶנֶם דְּרָגָא בְּתַר דְּרָגָא, עַד דְּנִחְתִּין לְאַבְדוֹן דְּאֶקְרִי תַחְתִּית. וְאִי אִיהוּ קַדִּישׁ שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְכַוְנָה בְּאֵמֶן כְּדִקְרָא יְאוּת, סְלִיק דְּרָגָא בְּתַר דְּרָגָא, לְאַתְּעֵדָנָא מִהֵהוּא עַלְמָא דְאֶתִּי, דְּנִגִּיד תְּדִיר לָא פְּסִיק, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (תהלים א2) אַמּוֹנִים נּוֹצֵר יי' וּמִשְׁלֵם עַל יְתֵר עוֹשֶׂה גְאוּה.

תָּאנָא, שִׁירָה מְשִׁיךְ בְּרַכָּאן מֵעֵילָא לְתַתָּא, עַד דִּישְׁתַּכְחוּן בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוּ עַלְמִין. (אמר רבי יוסי זמינו אינון ישראל למימר שירתא, שלימתא שירה דכליל כל שאר שירין קדא הוא דכתיב, (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו ליי' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו). **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זְמִינִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל לְמִימַר שִׁירָתָא, מִתַּתָּא לְעֵילָא, וּמֵעֵילָא לְתַתָּא. וְלְקִשְׁרָא קִשְׁרָא דְמַהִימְנוּתָא. דְכָתִיב, (במדבר כא) אִזְ**

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָהוּ שְׁכָתוֹב (ירמיה ב) כִּי שְׁתִּים רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אוֹתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מַיִם חַיִּים לַחֲצוֹב לָהֶם בְּאֵרוֹת וְגו'? אֵתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מַיִם חַיִּים - זְהוּ מִי שְׁלֹא רוֹצֶה לְקַדֵּשׁ שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵמֶן. מָה עֲנִשׁוּ? כְּתוּב לַחֲצוֹב לָהֶם בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת נִשְׁפָּרִים. שְׁיִוְרְדִים לְגִיהֶנֶם דְּרָגָא אַחַר דְּרָגָא, עַד שְׁיִוְרְדִים לְאַבְדוֹן שְׁנַקְרָא תַחְתִּית. וְאִם הוּא קַדִּישׁ שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַוְנָה בְּאֵמֶן כְּרָאוּי, עוֹלָה דְרָגָא אַחַר דְּרָגָא לְהַתְעֵדוֹן מֵאוּתוֹ עוֹלָם הַבָּא, שְׁשׁוּפֵעַ תְּמִיד לֹא פּוֹסֵק. זְהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים לא) אַמּוֹנִים נּוֹצֵר ה' וּמִשְׁלֵם עַל יְתֵר עוֹשֶׂה גְאוּה.

לְמַדְנּוּ, שִׁירָה מוֹשְׁכַת בְּרָכוֹת מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, עַד שְׁיִמְצָאוּ בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. (אמר רבי יוסי, עתידים הם

ישראל לומר שירה שלמה, שירה שכוללת כל שאר השירים, זהו שכתוב (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו) **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לּוֹמַר שִׁירָה מְלַמְטָה לְמַעְלָה וּמְלַמְעָלָה לְמַטָּה וְלְקִשְׁרָא אֶת קִשְׁרָא הָאֵמוּנָה, שְׁכָתוֹב (במדבר כא) אִזְ**

נֹאמֵר, אֲלֵא אֲזוּ יִשִּׁיר. וְכֵן כָּלֶם כְּמוֹ זֶה. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, מְלַמֵּטָה לְמַעֲלָה. עֲלֵי בְאֵר עֲנֹו לָהּ. עֲלֵי בְאֵר, כְּלוֹמֵר עֲלֵי לְמִקוֹמָהּ לְהִתְאַחֵד בְּבַעֲלָהּ, זֶהוּ מְלַמֵּטָה לְמַעֲלָה.

וְאַחֵר כִּי מְלַמֵּעֲלָה לְמַטָּה, (שְׁהֲרִי עַד עַכְשָׁו בְּגִלוֹת נִמְצָאת עִמָּנוּ) בְּאֵר חֲפְרוּתָה שָׁרִים, שִׁילְדוּ אוֹתָהּ אָבֵא וְאִמָּא (לְמַעֲלָה). כְּרוּתָה נְדִיבֵי הָעָם - אֵלֹו הָאֲבוֹת שִׁנְקֵרָאוּ (תְּהִלִּים מו) נְדִיבֵי עַמִּים. כְּרוּתָה, מְקוֹם לְהַזְדַּוֵּג בְּהַמְלִיךְ בְּבִרְכוֹת. וּבְמָה הוּא הַזְדַּוּג? בְּמַחֲקָה - זֶה יְסוֹד. בְּמַשְׁעֲנַתָּם - זֶה נִצַּח וְהוֹד, מְלַמֵּעֲלָה לְמַטָּה. וּמִמְדַּבֵּר מִתְנַה, וּמִמְתַּנְה נַחֲלִיאֵל, וּמִנַּחֲלִיאֵל בְּמוֹת. זֶהוּ קֶשֶׁר שְׁלָם, קֶשֶׁר הָאֲמוּנָה, קֶשֶׁר קִים שְׁבוּ הַכֹּל.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לִזְמַר שִׁירָה שְׁלָמָה, שִׁירָה שְׁכוּלָלֶת כָּל שְׁאֵר הַשִּׁירִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה יב) וְאַמְרַתָּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילַתְיוֹ. בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּתוּב, (זְכַרְיָה יד) וְהָיָה ה' לְמִלְךָ

יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אֲזוּ שָׁר לֹא נֹאמֵר, אֲלֵא אֲזוּ יִשִּׁיר. וְכֵן כְּלָהּ כְּהִי גְוֹנָא. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, מִתְתָּא לְעֵילָא. עֲלֵי בְאֵר עֲנֹו לָהּ, עֲלֵי בְאֵר, כְּלוֹמֵר סָק לְאַתְרֵיהּ, לְאַתְאַחֲדָא בְּבַעֲלֵיהּ, דָּא הוּא מִתְתָּא לְעֵילָא.

וּלְבַתֵּר מִעֵילָא לְתַתָּא, (דָּדָא עַד הַשְּׁתָּא בְּגִלוֹתָא אֲשַׁתְּכַחַת עִמָּנָא) בְּאֵר חֲפְרוּתָה שָׁרִים, דְּאוֹלִידוּ לָהּ אֲבֵא וְאִימָא, (לְעֵילָא) כְּרוּתָה נְדִיבֵי הָעָם, אֵלִין אֲבָהוֹן, דְּאִקְרוּן (תְּהִלִּים מו) נְדִיבֵי עַמִּים. כְּרוּתָה, אֶתֵר לְאוֹדוּנָא בְּהַמְלַכָּא, בְּכַרְכָּן. וּבְמָה הוּא זְוֹנָא. בְּמַחֲוֹקָה, דָּא יְסוֹד. בְּמַשְׁעֲנוֹתָם, דָּא נִצַּח וְהוֹד, מִעֵילָא לְתַתָּא. וּמִמְדַּבֵּר מִתְנַה, וּמִמְתַּנְה נַחֲלִיאֵל, וּמִנַּחֲלִיאֵל בְּמוֹת. הָא קֶשֶׁרָא שְׁלִימָא, קֶשֶׁרָא דְמַהִימְנוּתָא, קֶשֶׁרָא קִימָא דְכָלָא בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זְמַיְנִן יִשְׂרָאֵל לְמִימֵר שִׁירַתָּא שְׁלִימַתָּא. שִׁירַתָּא דְכָלִּיל כָּל שְׁאֵר שִׁירִין. דָּא הוּא דְכְּתִיב, וְאַמְרַתָּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתְיוֹ. בְּהַהוּא זְמַנָּא כְּתִיב, (זְכַרְיָה יד) וְהָיָה יי' לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּכְתִיב (תְּהִלִּים קכו) אֲזוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹים הַגְּדִיל יי' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלֹךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּכְתוּב (תְּהִלִּים קכו) אֲזוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹים הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מקור המאמר בזהר פרשת האזינו דף רצו ע"ב
הקב"ה והשכינה עם ישראל בגלות

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח, (ויקרא כו)
וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ
אֲבִי־הֵם וְגו'. זָכָאִים הֵם
יִשְׂרָאֵל עַל כָּל אַמּוֹת עוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שְׂאָף עַל גֵּב
שְׁהַרְגִּיזוּ לִפְנֵי אֲדוֹנָם,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֵה
לְעֹזֵב אוֹתָם. שְׁבַכְל מְקוֹם
שֶׁגָּלוּ בֵּין הָעַמִּים, הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עִמָּהֶם בְּגָלוֹת. זֶהוּ
שֶׁכְּתוּב וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם
בְּאֶרֶץ אֲבִי־הֵם וְגו'.

רְבִי אֶבְיָא אָמַר, וְאֵף גַּם זֹאת
בְּהִיּוֹתֶם.

בֵּא רֵאֵה כְּמָה הַחֲבִיבוֹת שֶׁל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלָפֵי
יִשְׂרָאֵל, שְׂאָף עַל גֵּב
שְׁגוֹרְמִים לְגָלוֹת בֵּין הָעַמִּים,
הַשְּׂכִינָה לֹא סָרָה מֵהֶם
לְעוֹלָמִים. שְׁלֹא תֵאמַר שֶׁהֵם
לְבָדִם בְּגָלוֹת נִמְצְאִים, אֲלֵא
- וְאֵף גַּם זֹאת, עִמָּהֶם
נִמְצְאִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְאֵף גַּם
זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבִי־הֵם
וְגו'.

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח, (ויקרא כו) וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ
אֲבִי־הֵם וְגו'. זָכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל עַמּוּיִן
עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, דְּאֵף עַל גֵּב דְּאֶרְגִּיזוּ קָמֵי
מְאִרִיהוֹן, קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא לָא בְּעֵי לְשַׁבְּקָא לֹוֹן.
דְּבַכְל אַתְר דְּגָלוּ בֵּינֵי עַמְמֵיָא, קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא
עִמָּהוֹן בְּגָלוֹתָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאֵף גַּם זֹאת
בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבִי־הֵם וְגו'.

רְבִי אֶבְיָא אָמַר, וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם.

תָּא חַזִּי, כְּמָה חֲבִיבוֹתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְגַבִּיהוֹן
דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאֵף עַל גֵּב דְּגַרְמִין לְמַגְלֵי בֵּינֵי
עַמְמֵיָא, שְׂכִינְתָא לָא אֶתְעֵדִיאת מְנַהוֹן לְעַלְמִין. דְּלֵא
תִּימָא דְּאֵינּוֹן בְּלַחוּדִיָּהוּ בְּגָלוֹתָא מְשַׁתְּכַחִין. אֲלֵא
וְאֵף גַּם זֹאת עִמָּהוֹן מְשַׁתְּכַחִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב
וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבִי־הֵם וְגו'.

לְמַלְכָא דְּאֶרְגִּיזוּ עַל בְּרִיה, גָּזַר עָלֶיהָ עוֹנֶשָׁא
לְאַתְרַחְקָא מְצִיָּה, וּלְמִיזֵל לְאַרְעָא רַחֲקָא.
שְׁמַעָה מְטְרוֹנִיתָא וְאֶמְרָה, הוּאִיל וּבְרִי אֲזִיל לְאַרְעָא

לְמַלְכָּה שְׁהַתְּרַגְזוּ עַל בְּנוֹ, גָּזַר עָלֶיהָ עוֹנֶשׁ לְהַתְּרַחֵק מִמֶּנּוּ וּלְלַכֵּת לְאַרְצָא רַחֲקָה. שְׁמַעָה הַמְּלָכָה
וְאֶמְרָה: הוּאִיל וּבְנֵי הוֹלֵךְ לְאַרְצָא רַחֲקָה וּמְשַׁלִּיךְ אוֹתוֹ הַמְּלָכָה מֵהִיכְלוֹ, אֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אוֹתוֹ.

רְחִיקָא, וְשִׂדֵי לִיָּה מִלְפָּא מֵהִיכְלִיָּה, אֲנָא לָא אֶשְׁבּוּק לִיָּה, אוֹ תְרוּנָא כְּחָדָא נִיתוּב לְהִיכְלָא דְמִלְפָּא אוֹ תְרוּנָא כְּחָדָא נִיתִיב בְּאַרְעָא אַחְרָא. לְזַמְנִין, פְּקִיד מִלְפָּא עַל מְטְרוֹנִיתָא, לָא אֲשַׁכְּחָה. דִּהְוּוּת אִזְלַת עִם בְּרִיָּה, אָמַר, הוּאִיל וּמְטְרוֹנִיתָא תַּמָּן, תְּרוּוּיָּהוּ יִתּוּבוּן.

וּבְזַמְנָא דְּפְקִיד קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לְמְטְרוֹנִיתָא, פְּקִיד לָהּ בְּקִדְמִיתָא, וּבְגִינָה פְּקִיד לְבְנוֹי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות ו) וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. מָאן גְּרִים דִּיאָנָא שְׁמַעְנָא עֶקְתָּהוּן. כְּבִיכּוּל, מְטְרוֹנִיתָא. וְדְכִרְנָא לָהּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות ו) וַאֲזַכֵּר אֶת בְּרִיתִי. וְכְתִיב (שמות ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. וְכַד קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא יְהִדֵּר לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, מַה כְּתִיב. (דברים ז) וְשָׁב יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ, דָּא מְטְרוֹנִיתָא. וְעוֹד כְּתִיב, (תהלים פה) רְצִית יי' אֶרְצֶךָ שִׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב.

וְעוֹד כְּתוּב, (תהלים פה) רְצִיתָ ה' אֶרְצֶךָ שִׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב.

ספר אור הזהר (עמוד 417)

ד) להיות ראוי לנגס אל ההיכל הזה, ראוי ראשונה להפשיט מעליו קלפת הנגסה המונעת אותו מלהשיג האמת

בהכנת עצמו להיות ראוי לנגס אל ההיכל הזה, הן אמת, אין ראוי לכל הבא למלא את ידו ללבש את בגדי השרד לשרת בקדש יבוא וילבש חס ושלום, אלא ראוי ראשונה להפשיט מעליו קלפת הנגסה המונעת אותו מלהשיג האמת, ויבון לבו לשמים כדי שלא יפשל ולא ימנה חלקו מהבת החוטאת.

ה) (אמר המעתיק: מכאן רואים שמי שלא רוצה ללמד בספר הזהר ובהכמת האמת, זה בא מחמת הנגסה שלו שמונעת אותו)

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, דע את אלמי אביד, קנ"ח)

או שנינו כאחד נשוב להיכל של המלה, או שנינו כאחד נשב בארץ אחרת. לעתים פוקד המלה על המלכה, ולא מוצאה, שהיתה הולכת עם בנו. אמר: הואיל והמלכה שם, שניהם ישובו.

ובזמן שיפקד הקדוש ברוך הוא למלכה, פוקד אותה בתחלה, ובגללה פוקד את בניו. זהו שכתוב (שמות ו) וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וגו'. מי גורם שאני שומע צרתם? כביכול המלכה. שאני זוכר אותה. זהו שכתוב (שם) ואזכר את בריתי. וכתוב (שם ב) ויזכר האלהים את בריתו. וכאשר הקדוש ברוך הוא יחזיר את ישראל מן הגלות, מה כתוב? (דברים ל) ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך. זו המלכה.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רז ע"א
סדר תפלת מוצאי שבת וסגולתה

כֹּד נֶפֶק שַׁבְּתָא, צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל דְּלִתְתָא,
לְאַעֲכָבָא, דְּהָא יוֹמָא רַבָּא עֲלָאָה אִיהוּ.

(אצטריך לאתעכבא עליה) וּבְהָא יוֹמָא, אוֹשְׁפִיזָא רַבָּא
וּיְקִירָא, קָא שְׂרִיא עָלֵיהּ, בְּגִין כֹּד בְּעֵי לְאַתְעֲכָבָא,
לְאַתְחֻזָּאָה דְּלָא דְחָקִין בְּאוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא. כִּדִּין
פִּתְחֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרִי, (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יַכִּיפֵר עֹון
וְגו', דְּתַקּוּנָא שְׂפִירָא אִיהוּ בְּהָא לִילִיא, כִּיּוֹן
דְּדִינָא אֲתַהֲדֵר לְאַתְרֵיהּ, מַה דְּלָא אֲתַחֲזִי כַד עֵייל
שַׁבְּתָא, דְּדִינָא אֲסַתְלֵק, וְלָא אֲשַׁתְכַּח.

בְּשַׁעֲתָא דְּפִתְחֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי נוֹעַם, וְקְדוּשַׁתָּא
דְּסַדְרָא, כָּל אֵינּוֹן חֵיבִין דְּגִיְהֵנָם,
פִּתְחִין וְאִמְרִי, זַכַּיִן אַתּוֹן יִשְׂרָאֵל עַמָּא קְדִישָׁא,
זַכַּיִן אַתּוֹן צְדִיקָיִיא, דְּנִטְרִי פְקוּדֵי אוֹרִייתָא. וְוִי
לוֹן לְחֵיבֵיא, דְּלָא זָכוּ לְמִיטְר אוֹרִייתָא, כִּדִּין
דוּמ"ה קָדִים, וְכְרוּזָא אֲתַעֵר וְאִמְר, (תהלים ט) יִשׁוּבוּ
רְשָׁעִים לְשִׂאוּלָה כָּל גּוֹיִם שְׂכַחֵי אֱלֹהִים. וְכָל
אֱלִין חֲבִילֵי טְהִירִין, טְרַדִין לוֹן בְּגִיְהֵנָם, וְלִית
מָאן דְּמַרְחַם עֲלֵיהוֹן. זַכַּיִן אֵינּוֹן כָּל נִטְרִי
שַׁבְּתָא בְּהָא עֲלֵמָא, וְקָא מְעַנְנֵי לְהֵהוּא עֲנַג
דְּשְׂרִיא מְלַעֲיָלָא, כְּדַקְאֲמַרְן.

כְּשִׁיּוּצֵאת שַׁבָּת, צְרִיכִים
יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמְטָה לְהַתְעַכֵּב,
שְׁהֲרִי הוּא יוֹם גְּדוּל עֲלִיוֹן,
(צריך להתעכב עליו) וּבִיּוֹם הַזֶּה
שׁוֹרָה עָלָיו אוֹרַח גְּדוּל
וְנִכְבֵּד, וּמְשׁוּם כֹּךְ צְרִיךְ
לְהַתְעַכֵּב, לְהִרְאוֹת שְׁלָא
דוֹחֲקִים בְּאוֹרַח הַקְּדוּשָׁא. אֲז
פּוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל וְאוֹמְרִים,
(תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יַכִּיפֵר
עֹון וְגו'. שְׁתַּקּוּן יָפָה הוּא
בְּלִילָה הַזֶּה, כִּיּוֹן שְׁהֲדִין
חׁוֹזֵר לְמִקּוּמוֹ - מַה שְׁלָא
רְאוּי כְּשִׁנְכַּנְסַת שַׁבָּת,
כְּשִׁהֲדִין מְסַתְלֵק וְלָא נִמְצָא.
בְּשַׁעֲה שְׁפּוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל
"וַיְהִי נֹעַם" וְסַדְר הַקְּדוּשָׁה,
כָּל אוֹתָם רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם
פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם
יִשְׂרָאֵל, הָעַם הַקְּדוּשָׁא.
אֲשֶׁרִיכֶם הַצְּדִיקִים הַשׁוֹמְרִים
אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה. אוּי
לְרְשָׁעִים שְׁלָא זָכוּ לְשַׁמֵּר
תּוֹרָה. אֲז דוּמ"ה מְקַדְּדִים,
וּמְתַעוֹרֵר כְּרוּז וְאוֹמֵר: (שם ט)
יִשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׂאוּלָה כָּל

גוֹיִם שְׂכַחֵי אֱלֹהִים. וְכָל קְבוּצוֹת הַרוּחוֹת הַלְלוּ טוֹרְדוֹת אוֹתָם בְּגִיְהֵנָם, וְאִין מִי שְׁמַרְחַם
עֲלֵיהֶם. אֲשֶׁרִיכֶם כָּל שׁוֹמְרֵי הַשַּׁבָּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְעַנְגִים אֶת אוֹתוֹ הַעֲנַג שְׁשׁוֹרָה
מְלַמְעָלָה, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דְהֵיוּ בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוּן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"ב) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוּן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינּוּן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,

וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהֶנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צְרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנָנִים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנָנִים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבַּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשֵׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבַּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֲמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבַּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרָת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבַּת. מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דִלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דִלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיהֶנֶם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, פָּעִי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמַסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲזוּדִי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדִי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דִלְאוּ יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָא־מַר.

וּבְגִינֵי כֶף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשִׂמְתָּא אַחֲרָא, נְשִׂמְתָּא עֲלָאָה,
נְשִׂמְתָּא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶף אֲקָרִי שַׁבַּת. מַהוּ שַׁבַּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.**

**תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרִין אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין
 וְזֻמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיִּיבֵיָא דְּגֵיהֶנָּם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.**

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.**

**שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנָּם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.**

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 417)

ו) תְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר רַק לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

לְלַמֵּד קִבְּלָה יְדַעְתִּי כִּי אַתָּה בְּעַצְמְךָ לֹא תִרְצֶה לְלַמֵּד בְּלַעֲדֵי אִיזְהָ גְדוֹל מִמֶּךָ. וְלֹא תִמְצָא זֶה. רַק
 תְּלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּהָר. אֲבָל לְפָנַי כָּל לְמוּד תִּישָׁב אֶת עַצְמְךָ שְׁלֹא יִהְיֶה מִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה, רַק לְמַעַן
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְלֹא כָּל הַעֲתִים שְׁוֹת: פְּעָמִים שְׁתוּכַל לְלַמֵּד בְּחֶשֶׁק גְּדוֹל לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִם תִּזְכֶּה
 לְהַתְּפַלֵּל בְּמַחֲשָׁבָה זְכָה, וּלְפַעְמִים בְּמַחֲשָׁבָה קִטְנָה, אֲבָל הַכֹּל בְּמַחֲשָׁבָה לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

(הרב משולם פייבוש מזובאריו, ישר דברי אמת, עמוד כ"ה)

ז) חוֹבָה לְלַמֵּד חֻכְמַת הָאֱמֶת בְּלִי שׁוּם סֵפֶק

הַהִשְׁנָחָה, כְּבָר אָמַרְנוּ שֶׁהִיא מַה שְּׁבִין הַבוֹרָא לְבוֹרְאֵיו, וְהִרִי מְקוּמָה הוּא הָעֵינּוּן בְּאֵלּוֹקוֹתוֹ. נַעֲשֶׂה
 חֻקְשׁ עִתָּה: הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצֹוֶה אוֹתֵנוּ שְׁנַדַּע הַשְׁנָחָתוֹ, וְהִרִי אָנוּ רוֹצִים לְלַמֵּד מַה שְּׂוִידִיעֵנוּ
 הַשְׁנָחָה זֹאת. וּמַה שְּׂוִידִיעֵנוּ הַשְׁנָחָה זֹאת אֵינּוּ אֵלָּא חֻכְמַת הָאֱמֶת, שֶׁהִיא הָעֵינּוּן בְּאֵלּוֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 שְׁמוֹ. אִם כֵּן הִרִי אָנוּ רוֹאִים בְּלֹא סֵפֶק חוֹבָה לְלַמֵּד חֻכְמַת הָאֱמֶת.

(רבינו הקדוש משה חיים לוצאטו הרמח"ל זכותו יגן עלינו, שערי רמח"ל, מאמר הוכחות, עמוד פ')

ח) אֵין יוֹתֵר חֻשִׁיבוֹת מְדַרְיִשַׁת סְתָרֵי תּוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהֵם נוֹגְעִים בְּאֵלּוֹקוֹת

אֵין סֵפֶק שְׁמִכָּל דְּרוּשֵׁי הָעוֹלָם אֵין חֻשׁוֹב מְדַרְיִשַׁת סְתָרֵי תּוֹרָה מִפְּנֵי שֶׁהֵם נוֹגְעִים בְּאֵלּוֹהוֹת, כִּי מְצִיאוֹת
 כָּל מַה שְּׁנַתֵּן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל הַכּוֹנֵה לְדַעַת הָאֱלוֹהִים וְלַעֲבֹדוֹ.

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, דע את אלוקי אביך, ה')

ט) חֻכְמַת הָאֱמֶת הִיא רַק לְהֵאִיר עַל מַה שְּׁחִבּוּי בְּתוֹכּוֹ שֶׁל אָדָם

אֵינְנוּ מְחַדְשִׁים דְּבָר. עַבְדֵּתְנוּ הִיא רַק לְהֵאִיר עַל מַה שְּׁחִבּוּי בְּתוֹכּוֹ שֶׁל אָדָם.

(רבינו מנחם מנדל מקוצק זכותו יגן עלינו אמון)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה

מִהֲתִנָּא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלֶבֶד תְּזַכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרִבּוּא רִבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּוּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁ אֲבֵרֶיךָ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׁיִבְקֶשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קב ע"ב - קג ע"א
סוד סוכה כנגד ענני כבוד

וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם. רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח, (במדבר כא) וַיִּשְׁמַע
הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עַרְד. שְׁנִינּוּ,
שֶׁלֹשׁ מִתְּנוֹת עֲלֵיוֹנוֹת הַזְּדֻמָּנוּ
לְיִשְׂרָאֵל עַל יַדֵי שְׁלֹשָׁה
אַחִים: מֹשֶׁה, אֶהְרֹן וּמֹרְיָם. מִן
- בְּזֻכּוֹת מֹשֶׁה. עֲנַנֵי כְבוֹד -
בְּזֻכּוֹת אֶהְרֹן. בְּאֵר - בְּזֻכּוֹת
מֹרְיָם. וְכָלֶם אַחֲוִיזִים לְמַעְלָה.
מִן בְּזֻכּוֹת מֹשֶׁה, שְׁכָתוֹב (שמות
טז) הַנְּנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן
הַשָּׁמַיִם. מִן הַשָּׁמַיִם (דוּקָא) - זֶה
מֹשֶׁה.

עֲנַנֵי כְבוֹד בְּזֻכּוֹת אֶהְרֹן,
שְׁכָתוֹב (במדבר יד) אֲשֶׁר עֵין
בְּעֵין (אֶהְרֹן) נִרְאָה אֶתָּה ה'
וְגו', וְכָתוֹב (ויקרא טז) וְכִסָּה עֵין
הַקְּטָרֶת. מֵה לְמַעְלָה שְׁבַעָה,
אֵף כָּאֵן גַּם שְׁבַעָה, שְׁהַרִי
בְּקְטָרֶת שְׁבַעָה עֲנַנִים
נִקְשָׁרִים כְּאֶחָד (ועוד). וְאֶהְרֹן
הוּא רֹאשׁ לְכָל שְׁבַעַת
הָעֲנַנִים, וְהוּא קוֹשֵׁר אֶת
שֵׁשֶׁת הָאַחֲרִים עִמּוֹ בְּכָל יוֹם.
בְּאֵר בְּזֻכּוֹת מֹרְיָם, שְׁהַרִי
הוּא וְדַאי נִקְרָאת בְּאֵר. וּבִסְפָר הָאֲגָדָה, (שמות ב) וַתִּתְּצַב אַחֲתוֹ מֵרַחֵק לְדַעָה וְגו' - זוּהִי
בְּאֵר מִים חַיִּים, וְהַכֵּל קוֹשֵׁר אֶחָד. מִתָּה מֹרְיָם - הַסְּתַלְקָה הַבְּאֵר, שְׁכָתוֹב (במדבר ב) וְלֹא

וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם, (ויקרא כ"ג) רַבִּי יְהוּדָה
פָּתַח, (במדבר כא) וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ
עַרְד. תְּנִינּוּ, ג' מִתְּנֵן עֲלָיוֹן, אֲזֻדְמָנוּ לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל,
עַל יַדֵי תִלְתָּא אַחִיוֹן: מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, וּמֹרְיָם. מִן,
בְּזֻכּוֹת מֹשֶׁה. עֲנַנֵי כְבוֹד, בְּזֻכּוֹת אֶהְרֹן. בְּאֵר, בְּזֻכּוֹת
מֹרְיָם. וְכִלְהוּ אֶחֱידָן לְעֵילָא. מִן בְּזֻכּוֹת מֹשֶׁה,
דְּכַתִּיב, (שמות טז) הַנְּנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לֶחֶם (דף ק"ג ע"א) מִן
הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם (דוּקָא), דָּא מֹשֶׁה.

עֲנַנֵי כְבוֹד בְּזֻכּוֹת אֶהְרֹן, דְּכַתִּיב, (במדבר יד) אֲשֶׁר עֵין
בְּעֵין (אֶהְרֹן) נִרְאָה אֶתָּה יי' וְגו', וְכַתִּיב (ויקרא
טז) וְכִסָּה עֵין הַקְּטָרֶת. מֵה לְהִלּוֹן, שְׁבַעָה. אֵף כָּאֵן
נְמִי שְׁבַעָה. דְּהָא בְּקְטָרֶת שְׁבַעָה עֲנַנִין מִתְּקַשְׁרֵן
כְּחָד (ועוד). וְאֶהְרֹן רִישָׁא לְכָל שְׁבַעָה עֲנַנִין הוּא
וְהוּא קוֹשֵׁר לְשֵׁית אַחֲרֵיוֹן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא.

בְּאֵר בְּזֻכּוֹת מֹרְיָם, דְּהָא הוּא וְדַאי בְּאֵר אֶתְקַרִי.
וּבִסְפָרָא דְאֲגָדָתָא, (שמות ב) וַתִּתְּצַב אַחֲתוֹ
מֵרַחֵק לְדַעָה וְגו'. דָּא הוּא בְּאֵר מִים חַיִּים, וְכִלְא
קוֹשֵׁר חָד. מִתָּה מֹרְיָם, אֶסְתַּלְק בְּאֵר.

הוּא וְדַאי נִקְרָאת בְּאֵר. וּבִסְפָר הָאֲגָדָה, (שמות ב) וַתִּתְּצַב אַחֲתוֹ מֵרַחֵק לְדַעָה וְגו' - זוּהִי
בְּאֵר מִים חַיִּים, וְהַכֵּל קוֹשֵׁר אֶחָד. מִתָּה מֹרְיָם - הַסְּתַלְקָה הַבְּאֵר, שְׁכָתוֹב (במדבר ב) וְלֹא

הָיָה מִיָּמַי לְעֵדָה. וּבְאוֹתָהּ
 שָׁעָה רָצְתָה בְּאֵר אַחֲרֵת
 לְהִסְתַּלֵּק, שְׁהִיְתָה מְצוּיָה
 עִם יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁרָאִתָּה
 שָׁשָׂה עֲנָנִים שְׁהִיוּ קְשׁוּרִים
 עָלֶיךָ, נִקְשְׂרָה הִיא בָּהֶם.
 מִת אֲהֲרֹן, הִסְתַּלְּקוּ אוֹתָם
 עֲנָנִים וְהִסְתַּלְּקוּ עֲנַן הַבְּאֵר
 עִמָּהֶם. בָּא מֹשֶׁה, הַחֲזִיר
 אוֹתָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים סח)
 עָלִית לַמָּרוֹם שְׁבִית שְׁבִי
 לְקַחְתָּ מִתְּנוֹת בְּאָדָם. לְקַחְתָּ
 מִתְּנוֹת וּדְאִי, אוֹתָן מִתְּנוֹת
 שְׁהִיוּ בְּרֵאשׁוֹנָה - בְּאֵר
 וְעֲנָנִים.

בְּאֵר - זוֹ בְּאֵרוֹ שֶׁל יִצְחָק.
 עֲנָנִים - אֵלוּ הָעֲנָנִים שֶׁל
 אֲהֲרֹן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִפְּנֵי
 מָה זָכָה אֲהֲרֹן לָזֶה? מִשּׁוֹם
 שֶׁהוּא קְשׁוּר בְּעֲנָנִים (ראש
 לְעֲנָנִים), וְהוּא נִקְשָׁר כָּל יוֹם
 וְיוֹם לְכָלֶם כְּאֶחָד, שְׁכָלֶם
 מִתְּבָרְכִים עַל יְדוֹ.

בָּא רָאָה, עַל כָּל חֶסֶד
 שֶׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עִם יִשְׂרָאֵל, קָשָׁר עִמָּם
 שְׁבַעַה עֲנָנִים נִכְבְּדִים, וְקָשָׁר
 אוֹתָם עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהָרִי הָעֲנַן שְׁלָה נִקְשָׁר עִם
 שָׁשָׂה אַחֲרִים. וְעַם כָּל
 הַשְּׁבַעַה הִלְכוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבָּר. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם
 שְׁכָלֶם הֵם הַקָּשָׁר שֶׁל הָאֲמוּנָה,
 וְעַל זֶה בְּסִפְתָּ תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת
 יָמִים. מָה זֶה אוֹמֵר? מִשּׁוֹם שְׁכַתוּב (שיר ב)
 אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ שְׁיֹשֵׁב תַּחַת צֶל הָאֲמוּנָה.

דְּכַתִּיב, (במדבר ס) וְלֹא הָיָה מִיָּמַי לְעֵדָה. וּבְהִיָּה
 שְׁעָתָא בְּעָאת בְּאֵר אַחֲרָא לְאַסְתַּלְּקָא, דְּהָוָה
 שְׁכִיחַ עִמָּהוּן דְּיִשְׂרָאֵל. כִּד חֲמָאת שְׁיִתָּא עֲנָנִין
 דְּהָווּ קְשִׁירִין עָלֶיהָ, אֲתִקְשְׂרַת הִיא בְּהוּ.

מִית אֲהֲרֹן, אֲסְתַּלְּקוּ אֵינְוִין עֲנָנִין, וְאַסְתַּלְּקוּ עֲנָנָא
 דְּבִירָא עִמָּהוּן. אָתָא מֹשֶׁה, אֲהֲדִיר לְהוּ. הָדָא
 הוּא דְּכַתִּיב, (תהלים סח) עָלִית לַמָּרוֹם שְׁבִית שְׁבִי
 לְקַחְתָּ מִתְּנוֹת בְּאָדָם. לְקַחְתָּ מִתְּנוֹת וּדְאִי, אֵינְוִין
 מִתְּנוֹת דְּהָווּ בְּקִדְמִיתָא בְּאֵר וְעֲנָנִין.

בְּאֵר, דָּא בְּאֵר דְּיִצְחָק. עֲנָנִים, אֵלִין עֲנָנִים דְּאֲהֲרֹן.
 אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִפְּנֵי מָה זָכָה אֲהֲרֹן לְדָא,
 בְּגִין דְּאִיהוּ קְשִׁיר בְּעֲנָנִים (נ"א רִישָׁא לְעֲנָנִים). וְהוּא
 אֲקָשִׁיר כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא לְכָלֶהוּ כְּחֻדָּא, דְּמִתְּבָרְכָאן
 כָּלֶהוּ עַל יְדוֹ.

תָּא חֲזִי, עַל כָּל חֶסֶד דְּעָבַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּיִשְׂרָאֵל, קְשִׁיר עִמָּהוּן ז' עֲנָנִי יְקִירוֹ, וְקָשִׁיר
 לְהוּ בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּהָא עֲנָנָא דִּילָהּ אֲתִקְשָׁר
 בְּשִׁיתָא אַחֲרֵנִין. וּבְכָלֶהוּ שְׁבַעַה, אֲזִלוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבָּרָא. מָאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּכָלֶהוּ קָשָׁרָא
 דְּמַהִימְנוֹתָא נִינְהוּ וְעַל דָּא בְּסִפְתָּ תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת
 יָמִים. מָאִי קָא מִיּוֹרֵי. בְּגִין דְּכַתִּיב, (שיר השירים ב) בְּצִלּוֹ
 חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֻפִּי. וּבְעֵי בַר נֶשׁ
 לְאַחֲזָאָה גְּרַמְיָהּ, דִּיתִיב תַּחֲתָא צִלָּא דְּמַהִימְנוֹתָא.

בְּמִדְבָּר. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁכָלֶם הֵם הַקָּשָׁר שֶׁל הָאֲמוּנָה, וְעַל זֶה בְּסִפְתָּ תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת
 יָמִים. מָה זֶה אוֹמֵר? מִשּׁוֹם שְׁכַתוּב (שיר ב) בְּצִלּוֹ חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֻפִּי. וְצָרִיךְ
 אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ שְׁיֹשֵׁב תַּחַת צֶל הָאֲמוּנָה.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קג ע"א
טעם לענני כבוד, וסגולת הישיבה בסוכה

תָּא חֲזִי, כָּל אֵינּוֹן שְׁנֵין דְּקָאִים אֶהְרֹן, הוּוּ יִשְׂרָאֵל
בְּצִלָּא דְמַהֲיֻמְנוּתָא, תְּחוּת אֵלִין עֲנַנִּין. בְּתֵר
דְּמִית אֶהְרֹן, אֶסְתְּלֵק עֲנָנָא חַד, דְּהוּא יְמִינָא
דְּכָלָא. וְכַד הָאִי אֶסְתְּלֵק, אֶסְתְּלֵקוּ כָּל שְׂאֵר
עַמִּיה (נ"א עֲנַנִּין) וְאֶתְחַזִּיאוּ כְּלָהוּ בְּגִרְעוּתָא. וְהָא
אוּקְמוּהָ, דְכִתְיִב, (במדבר ס) וַיִּרְאוּ כָּל הָעֵדָה כִּי גֹעַ
אֶהְרֹן. אֵל תִּקְרִי וַיִּרְאוּ, אֶלָּא וַיִּירְאוּ. מִיד וַיִּשְׁמַע
הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עַרְדַּי יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ
הָאֲתָרִים. שָׁמַע דְּאֶסְתְּלֵקוּ אֵינּוֹן עֲנַנִּים, וּמִית
תִּירָא רַבְרָבָא דְכָל אֵינּוֹן עֲנַנִּים אֶתְקִשְׁרוּ בֵיהָ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עַרְדַּי יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב
וְדָאִי. וְכַד אָתוּ אֵינּוֹן מְאֵלִין דְּשִׁדְר
מִשָּׁה, אָמְרוּ (במדבר יג) עֲמַלְק יוֹשֵׁב בְּאַרְץ הַנֶּגֶב,
בְּגִין לְתַבְרָא לְבִייהוּ. דְּהָא בְּעַמְלֵק אֶתְבַּר
חִילִיהוֹן בְּקַדְמִיתָא.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי, מָאִי קָא מִיִּירִי
הָכָא. בְּתֵר דְּאֶסְתְּלֵקוּ אֵינּוֹן עֲנַנִּים. אֶלָּא

בָּא רָאָה, כָּל אוֹתָן הַשָּׁנִים
שְׁעַמְד אֶהְרֹן, הָיוּ יִשְׂרָאֵל
בְּצִל הָאֲמוּנָה תַּחַת הָעֲנַנִּים
הַלְלוּ. אַחַר שְׁמֵת אֶהְרֹן,
הַסְתַּלֵּק עָנָן אֶחָד, שֶׁהוּא
הַיָּמִין שֶׁל הַכֹּל. וְכִשְׁזָה
הַסְתַּלֵּק, הַסְתַּלֵּקוּ כָּל הַשְּׂאֵר
עַמּוֹ (עֲנַנִּים) וְנִרְאוּ כָלָם
בְּחֶסְרוֹן. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ,
שְׁכַתוֹב (במדבר כא) וַיִּרְאוּ כָּל
הָעֵדָה כִּי גֹעַ אֶהְרֹן. אֵל
תִּקְרִי וַיִּירְאוּ אֶלָּא וַיִּירְאוּ. מִיד
- וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עַרְדַּי
יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל
דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים. שָׁמַע
שֶׁהַסְתַּלֵּקוּ אוֹתָם הָעֲנַנִּים,
וּמֵת הַתִּיר הַגָּדוֹל שְׁכַל אוֹתָם
הָעֲנַנִּים נִקְשְׁרוּ עִמּוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ
עַרְדַּי יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב וְדָאִי.
וְכִשְׁבָּאוּ אוֹתָם מְרַגְלִים
שֶׁשְׁלַח מִשָּׁה, אָמְרוּ (שם יג)
עַמְלֵק יוֹשֵׁב בְּאַרְץ הַנֶּגֶב,
כְּדִי לְשַׁבֵּר אֶת לִבָּם, שְׁהָרִי
בְּעַמְלֵק נִשְׁבַּר כַּחַם
בְּרָאשׁוֹנָה.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי, מַה זֶה אוֹמֵר כָּאֵן אַחַר שֶׁהַסְתַּלֵּקוּ אוֹתָם הָעֲנַנִּים? אֶלָּא

כַּנְעַן כְּתִיב בִּיה, ^(בראשית ט) וַיֹּאמֶר אָרוּר כַּנְעַן עֶבֶד
עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחִיו. הֲכָא אוֹלִיפְנָא, מָאן דְּאִפִּיק
גְּרָמִיָּה מְצֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא, אֲתַחְזִי לְמַהוּי עֶבֶד
לְעַבְדֵי עַבְדִּין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, ^(במדבר כא) וַיִּלְחָם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ שְׁבִי. הוּא נָטַל עַבְדִּין
מִיִּשְׂרָאֵל לְגְרָמִיָּה.

וְעַל דָּא כְּתִיב, כָּל הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ
בְּסוֹכּוֹת. כָּל מָאן דְּאִיהוּ מְשֻׁרְשָׁא וְגֻזְעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, יֵשְׁבוּ בְּסוֹכּוֹת, תַּחֲתוֹת צֵלָא
דְמַהֲיֻמְנוּתָא. וּמָאן דְּלִיתִיהּ מְגֻזְעָא וְשׁוֹרְשָׁא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, לָא יְתִיב בְּהוּ, וַיְפֹק גְּרָמִיָּה
מִתַּחֲתוֹת צֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא.

כְּתִיב ^(הושע יב) כַּנְעַן בְּיָדוֹ מֵאֲזִנֵי מְרָמָה, דָּא אֱלִיעֶזֶר
עֶבֶד אַבְרָהָם. וְתָא חֲזִי, כְּתִיב אָרוּר כַּנְעַן
וּבְגִין דְּזָכָה כַּנְעַן דָּא, לְשִׁמְשָׁא לְאַבְרָהָם, כִּיּוֹן
דְּשִׁמְשָׁא לְאַבְרָהָם, יְתִיב תַּחֲתוֹת צֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא,
זָכָה לְמִיפְקֵי מִהוּא לְטִיָּא דְאֲתַלְפִּיָּא, וְלֹא עוּד
אַלָּא דְכְּתִיב בִּיה בְּרָכָה. דְכְּתִיב, ^(בראשית כד) וַיֹּאמֶר
בֹּא בְרוּךְ יְיָ. מָאן קָא מִיִּירֵי. דְכָל מָאן דְּיְתִיב
תַּחֲתוֹת צֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא, אַחְסִין חִירוֹ לִיה וְלְבְנוֹי
לְעֵלְמִין, וְאֲתַבְרַךְ בְּרַכְתָּא עֲלָאָה, וּמָאן דְּאִפִּיק
גְּרָמִיָּה מְצֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא, אַחְסִין גְּלוּתָא לִיה
וְלְבְנוֹי, דְכְּתִיב וַיִּלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ שְׁבִי. ^{(דף}

ק"ג ע"ב).

לְעוֹלָמִים וּמִתְבְּרַךְ בְּרָכָה עֲלִיוְנָה. וּמִי שְׁמוּצִיא אֶת עֲצָמוֹ מְצֵל הָאֲמוּנָה, יוֹרֵשׁ גְּלוּת לֹו וְלְבְנוֹי,
שְׁכָתוֹב וַיִּלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ שְׁבִי.

בְּכַנְעַן כְּתוּב, וַיֹּאמֶר אָרוּר
כַּנְעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה
לְאָחִיו. כָּאֵן לְמַדְנֹו, מִי
שְׁמוּצִיא אֶת עֲצָמוֹ מְצֵל
הָאֲמוּנָה, רָאוּי לְהִיּוֹת עֶבֶד
לְעַבְדֵי עֲבָדִים. זְהוּ שְׁכָתוֹב
וַיִּלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ
שְׁבִי. הוּא נָטַל עֲבָדִים
מִיִּשְׂרָאֵל לְעֲצָמוֹ.

וְעַל כֵּן כְּתוּב, כָּל הָאֲזָרַח
בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסוֹכּוֹת. כָּל מִי
שֶׁהוּא מְשֻׁרְשָׁא וְגֻזְעָא קְדוּשָׁא שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, יֵשְׁבוּ בְּסוֹכּוֹת, תַּחֲתוֹת
צֵל הָאֲמוּנָה. וּמִי שֶׁאִינוֹ מְגֻזְעָא
וְשׁוֹרֵשׁ קְדוּשָׁא שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לֹא
יֵשֶׁב בְּהֶם, וּמוּצִיא אֶת עֲצָמוֹ
מִתַּחֲתוֹת צֵל הָאֲמוּנָה.

כְּתוּב ^(הושע יב) כַּנְעַן בְּיָדוֹ
מֵאֲזִנֵי מְרָמָה, זֶה אֱלִיעֶזֶר
עֶבֶד אַבְרָהָם. וּבֹא רָאָה,
כְּתוּב אָרוּר כַּנְעַן, וּמְשׁוּם
שֶׁזָכָה כַּנְעַן זֶה לְשִׁמְשָׁא אֶת
אַבְרָהָם, כִּיּוֹן שֶׁשִׁמְשָׁא אֶת
אַבְרָהָם, יֵשֶׁב תַּחֲתוֹת צֵל
הָאֲמוּנָה, זָכָה לְצֵאת מֵאוּתָהּ
קָלְלָה שֶׁהִתְקַלְלָה, וְלֹא עוּד,
אַלָּא שְׁכָתוֹב בּוֹ בְּרָכָה,
שְׁכָתוֹב ^(בראשית כד) וַיֹּאמֶר בֹּא
בְרוּךְ ה'. מַה זֶה אוֹמֵר? שְׁכָל
מִי שֶׁיֹּשֵׁב תַּחֲתוֹת צֵל הָאֲמוּנָה,
יוֹרֵשׁ חִירוֹת לֹו וְלְבְנוֹי

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קג ע"ב - קד ע"א
אושפיזין קדישין

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח (וְאָמַר), (ירמיה ב) כֹּה אָמַר יי' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ וְגו'. הָאֵי קָרָא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְהוֹת אֲזָלָא בְּמִדְבָּרָא עַמְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד: דָּא עֲנָנָא דְאֶהְרֹן, דִּנְטָלָא בְּחַמֵּשׁ אַחֲרָנִין, דִּאֲתַקְשְׁרוּ עֲלֵךְ, וְנִהְיִרוּ עֲלֵךְ. אֶהְבַּת כְּלוּלֹתֶיךָ, דִּאֲשַׁתְּכַלְלוּ לָךְ, (ס"א וְכִלְהוּ אֲשַׁתְּכַלְלוּ בְךָ) וְאַעֲטָרוּ לָךְ, וְאַתְקִינוּ לָךְ כְּכֹלָה דְתַעֲדִי תַכְשִׁיטָהָא. וְכָל כַּף לָמָּה. בְּגִין לְכַתְּבָךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבָר בְּאַרְצָא לֹא זְרוּעָה.

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעֲתָא דְבַר נָשׁ יְתִיב בְּמִדְוָרָא דָּא, צִלָּא דְמַהִימְנוּתָא, שְׂכִינְתָּא פִּרְסָא גִדְפָהָא עָלֵיהּ מְלַעֲיָלָא, וְאַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקָיָא אַחֲרָנִין שְׂוִיין מְדוּרֵיהוֹן עַמִּיָּה. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקָיָא, וְדוּד מְלָכָא, שְׂוִיין מְדוּרֵיהוֹן עַמִּיָּה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, בְּסִפְנוֹת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. שְׁבַעַת יָמִים כְּתִיב, וְלֹא בְּשַׁבַּעַת יָמִים. כְּגוֹוָנָא דָּא כְּתִיב, (שמות לא) כִּי יֵשֶׁת יָמִים עֲשֵׂה יי' אֶת הַשָּׁמַיִם וְגו'. וְכַעֲי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי כָּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, בְּאַנְפִּין נִהְיִרִין, בְּאוֹשְׁפִיזִין אֵלִין דִּשְׂרִיין עַמִּיָּה.

יָמִים. שְׁבַעַת יָמִים כְּתוּב, וְלֹא בְּשַׁבַּעַת יָמִים. כְּמוֹ זֶה כְּתוּב (שמות לא) כִּי יֵשֶׁת יָמִים עֲשֵׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְגו'. וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׁמַּח בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּפָנִים מְאִירוֹת בְּאוֹרְחִים הִלְלוּ שְׁשׁוּרִים עַמּוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח, כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא שְׁהִיתָה הוֹלְכַת בְּמִדְבָר עִם יִשְׂרָאֵל. זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד - זֶהוּ עֲנָנוּ שֶׁל אֶהְרֹן שְׂנוּסֵעַ עִם חַמֵּשׁ אַחֲרִים שְׂנַקְשְׁרוּ עָלֶיךָ וּמְאִירִים עָלֶיךָ. אֶהְבַּת כְּלוּלֹתֶיךָ - שְׂנַתְּקִנוּ לָךְ (וְכָלֵם נִתְקִנוּ בְךָ) וְעֲטָרוּ אוֹתְךָ, וְהִתְקִינוּ אוֹתְךָ כְּמוֹ כֹּלָה שְׁעוֹנָדַת אֶת תַּכְשִׁיטָיָהּ. וְכָל כַּף לָמָּה? בְּשִׁבִיל לְכַתְּבָךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבָר בְּאַרְצָא לֹא זְרוּעָה.

בֹּא רֵאֵה, בְּשַׁעֲתָא שְׂאָדָם יוֹשֵׁב בְּמִדְוֹר הַזֶּה, צֵל הָאֲמוּנָה, הַשְּׂכִינָה פּוֹרְסַת אֶת כְּנַפְיָהּ עָלָיו מְלַמְעָלָה, וְאַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקִים אַחֲרֵים שָׁמִים אֶת מְדוּרָם עִמּוֹ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקִים וְדוּד הַמְּלָךְ שָׁמִים מְדוּרֵיהֶם עִמּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב, בְּסִפְנוֹת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים עֲשֵׂה ה'

(שמות לא) כִּי יֵשֶׁת יָמִים עֲשֵׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְגו'. וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׁמַּח בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּפָנִים מְאִירוֹת בְּאוֹרְחִים הִלְלוּ שְׁשׁוּרִים עַמּוֹ.

וְאָמַר רַבִּי אַבְא, כְּתִיב בַּסְּפֹת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים, וּלְבַתֵּר יֵשְׁבוּ בַּסְּפֹת. בְּקִדְמֵיתָא תֵּשְׁבוּ, וּלְבַתֵּר יֵשְׁבוּ. אֶלָּא, קִדְמָאָה לְאוֹשְׁפִיזֵי. תַּנְיִינָא, לְבָנֵי עַלְמָא. קִדְמָאָה לְאוֹשְׁפִיזֵי, כִּי הָא דִּרְבֵּי הַמְּנוּנָא סָבָא, כִּד הָוָה עָיִל לְסוּפָה הָוָה חֲדָי, וְקָאִים עַל פְּתַחַא לְסוּפָה מְלַגְאֵו, וְאָמַר נְזִמָּן לְאוֹשְׁפִיזֵי. מְסִדֵּר (נ"א נְסִדֵּר) פְּתוּרָא, וְקָאִים עַל רַגְלוֹהִי, וּמְבַרְךְ, וְאָמַר בַּסְּפֹת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. תִּיבֵו אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאִין, תִּיבֵו. תִּיבֵו אוֹשְׁפִיזֵי מְהֵימְנוּתָא, תִּיבֵו. אָרִים (ס"א אֶסְתִּי) יְדוּי, וְחֲדָי, וְאָמַר זַכָּאָה חוּלְקָנָא, זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכְתִיב, (דְּבָרִים ל"ב) כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ וְגו', וְהָוָה יְתִיב.

תַּנְיִינָא, לְבָנֵי עַלְמָא, דְּמֵאֵן (דף ק"ד ע"א) דְּאִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּעַמָּא וּבְאַרְעָא קְדִישָׁא, יְתִיב בְּצִלָּא דְּמְהֵימְנוּתָא, לְקַבְּלָא אוֹשְׁפִיזֵי, לְמַחְדָּי בְּהָאֵי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דְּאִתִּי וּבְעֵי לְמַחְדָּי לְמַסְכְּנֵי. מְאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּחוּלְקָא דְּאִינוּן אוֹשְׁפִיזֵי דְּזִמָּן דְּמַסְכְּנֵי הוּא.

הָאוֹרְחִים, לְשִׁמְחָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְצָרִיף לְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַחֶלֶק שֶׁל אוֹתָם אוֹרְחִים שְׂזִמָּן, הוּא לְעֲנִיִּים.

וְאָמַר רַבִּי אַבְא, כְּתוּב בַּסְּפֹת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים, וְאַחַר כֶּף יֵשְׁבוּ בַּסְּפֹת. בְּרֵאשׁוּנָה תֵּשְׁבוּ, וְאַחַר כֶּף יֵשְׁבוּ. אֶלָּא הָרֵאשׁוֹן לְאוֹרְחִים, הַשֵּׁנִי לְבָנֵי הָעוֹלָם. הָרֵאשׁוֹן לְאוֹרְחִים, כְּמוֹ שֶׁרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה נִכְנָס לְסִפָּה הָיָה שֹׁמֵחַ, וְעוֹמֵד עַל פְּתַח הַסִּפָּה מִבְּחוּץ וְאוֹמֵר: נְזִמָּן לְאוֹרְחִים. מְסִדֵּר (נְסִדֵּר) אֶת הַשְּׁלַחַן, וְעוֹמֵד עַל רַגְלָיו, וּמְבַרְךְ וְאוֹמֵר: בַּסְּפֹת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. שְׁבוּ אוֹרְחִים עַלְיוֹנִים, שְׁבוּ. שְׁבוּ אוֹרְחֵי הָאֱמוּנָה, שְׁבוּ. הָרִים (רַחֲזִי) יְדִי וְשִׁמְחָה, וְאָמַר: אֲשֶׁרֵי חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁרֵי חֶלְקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁכַתוּב (דְּבָרִים ל"ב) כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ וְגו'. וְהָיָה יוֹשֵׁב.

הַשֵּׁנִי - לְבָנֵי הָעוֹלָם, שְׁמֵי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּעַם וּבְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, יוֹשֵׁב בְּצִל הָאֱמוּנָה, לְקַבֵּל אֶת

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קד ע"א
חלק וברכת האושפיזין

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, אֲבָרְהֵם, כָּל
יָמָיו הָיָה עוֹמֵד בְּפִרְשֵׁת
דְּרָכִים לְזִמְנָא אֲוֹרְחִים וְלִסְדָּר
לְהֵם שְׁלַחֲנוֹת. עֲכָשׁוּ
שְׁמִזְמִינִים אוֹתוֹ וְאֵת כָּל
הַצְּדִיקִים וְאֵת דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְאִין
נוֹתְנִים לְהֵם אֵת חֶלְקָם,
אֲבָרְהֵם עוֹמֵד מִהַשְּׁלַחֲנָן
וְקוֹרָא: (במדבר טז) סוֹרוּ נָא מֵעַל
אֱהֲלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים
הָאֵלֶּה. וְכֻלָּם עוֹלִים אַחֲרֵינוּ.
יִצְחָק אָמַר, (משלי יג) וּבִטָּן
רְשָׁעִים תַּחֲסֹר. יַעֲקֹב אָמַר,
(שם כג) פֶּתַח אֲכַלֶּתָּ תְּקִיאָנָה.
וְשָׂאֵר כָּל הַצְּדִיקִים אוֹמְרִים,
(ישעיה כח) כִּי כָּל שְׁלַחֲנוֹת מְלָאוּ
קִיא צֹאֵה בְּלֵי מְקוֹם.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר, וְהַשְּׁלִים
דִּינוֹ, שְׁפָתוֹב (שמואל א כה) וַיְהִי
כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיִּגַּף ה' אֵת
נָבִל וַיִּמָּת. מַה זֶה אוֹמֵר?
מִשׁוֹם שְׁדוּד שָׂאֵל מִנָּבֵל
וַנַּעֲשֶׂה לוֹ אוֹרְחָא, וְלֹא רָצָה.
וְזֶה הַזְּמִין אוֹתוֹ, וְלֹא נָתַן לוֹ
עָלָיו אוֹתוֹ אֲדָם שְׁהַשְּׁלִים לוֹ

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, אֲבָרְהֵם, כָּל יוֹמוֹי הָוָה קָאִים
בְּפִרְשֵׁת אוֹרְחִין, לְזִמְנָא אוֹשְׁפִיזִין, וְלִתְקִנָּא
לוֹן פְּתוּרֵי, הַשְּׁתָא, דְּמִזְמִינֵין לֵיהּ, וְלִכְלָהוּ צְדִיקֵינָא,
וְלָדוּד מְלָכָא, וְלֹא יְהִיין לוֹן חוּלְקִיהוֹן, אֲבָרְהֵם
קָאִים מִפְּתוּרָא, וְקָרִי, (במדבר טז) סוֹרוּ נָא מֵעַל אֱהֲלֵי
הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה. וְכֻלָּהוּ סְלָקִין אֲבִתְרִיהֵם.
יִצְחָק אָמַר, (משלי יג) וּבִטָּן רְשָׁעִים תַּחֲסֹר. יַעֲקֹב
אָמַר, (משלי כג) פֶּתַח אֲכַלֶּתָּ תְּקִיאָנָה. וְשָׂאֵר כָּל
צְדִיקֵינָא אֲמִרֵי, (ישעיה כח) כִּי כָּל שְׁלַחֲנוֹת מְלָאוּ קִיא
צֹאֵה בְּלֵי מְקוֹם.

דָּוִד מְלָכָא אָמַר, (חסר כאן) וְאֲשָׁלִים דִּינוֹי,
דְּכִתִּיב, (שמואל א כה) וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים
וַיִּגַּף ה' אֵת נָבִל וַיִּמָּת. מָאִי קָא מִיִּרֵי. בְּגִין דְּדוּד
שָׂאֵל לְנָבֵל, וְאֲתַעְבִּיד לֵיהּ אוֹשְׁפִיזָא, וְלֹא בַּעָא.
וְדָא זְמִין לֵיהּ, וְלֹא יְהִי חוּלְקָא, וּבְאִינוֹן
עֲשָׂרָה יוֹמִין דְּדוּד מְלָכָא דִּאִין עָלְמָא, אֲתִדִּין עֲלֵיהּ
הָהוּא בַר נֶשׁ דְּאֲשָׁלִים לֵיהּ בִּישׁ יְתִיר מְנַבֵּל.

חֶלְקָא. וּבְאוֹתָם עֲשָׂרָה יָמִים שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ דָּן אֵת הָעוֹלָם, נְדוּן
רַע יוֹתֵר מִנָּבֵל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, (משום כף) אֵין הַתּוֹרָה מְטַרְיָחָה עַל אָדָם יוֹתֵר, אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁהוּא יִכּוֹל, שְׁפָתוֹב (דברים טז) אִישׁ כְּמַתַּנֵּת יָדוֹ וְגו'. וְלֹא יֵאמֶר אָדָם אֶכֶל וְאֶשְׂבַּע וְאֶשְׁתָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְמָה שִׁישָׂאָר אֶתֵּן לְעַנְיִים. אֶלָּא רֵאשִׁית הַכֹּל הוּא שֶׁל הָאוֹרְחִים. וְאִם שָׂמַח אֶת הָאוֹרְחִים וְהִשְׁקָה אוֹתָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח עִמּוֹ, וְאֶבְרָהָם קוֹרָא עָלָיו, (ישעיה נח) אַז תִּתְעַנַּג עַל ה' וְגו'. וַיִּצְחַק קוֹרָא עָלָיו, (שם נד) כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלָח. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, אֶת זֶה דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אוֹתוֹ, מִשּׁוֹם שֶׁכָּל כְּלֵי הַזֵּין שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהַקְּרִבּוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ נִפְקְדוּ בְּיַד דָּוִד. אֲבָל יִצְחַק אָמַר, (תהלים קב) גִּבּוֹר בְּאָרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ וְגו', הוֹן וְעוֹשֵׁר וְגו'.

יַעֲקֹב אָמַר, (ישעיה נח) אַז יִבְקַע כְּשֶׁחַר אוֹרֶךְ וְגו'. שְׂאָר הַצְּדִיקִים אוֹמְרִים, (שם) וְנַחֲדָה ה' תָּמִיד וְהַשְּׁבִיעַ וְגו'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר, (שם נד) כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלָח, שְׁהָרִי

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (בגין כף) אוֹרֵייתָא לָא אֶמְרָה עָלֶיהָ דְּבַר נָשׁ יִתִּיר, אֶלָּא כְּמָה דְּיָכִיל, דְּכַתִּיב, (דברים טז) אִישׁ כְּמַתַּנֵּת יָדוֹ וְגו'. וְלֹא לֵימָא אִינִישׁ אֶכּוֹל וְאֶשְׂבַּע וְאֶרְוִי בְּקַדְמִיתָא, וְמָה דִּישְׁתָּאָר אֶתֵּן לְמַסְכְּנֵי, אֶלָּא רֵישָׁא דְּכֻלָּא דְּאוֹשְׁפִיזִין הוּא, וְאִי חֲדֵי לְאוֹשְׁפִיזִין וְרֵוִי לֹון, קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא חֲדֵי עֲמִיָה, וְאֶבְרָהָם קָרִי עָלֶיהָ, (ישעיה נח) אַז תִּתְעַנַּג עַל יי' וְגו'. וַיִּצְחַק קָאָרִי עָלֶיהָ, (ישעיה נד) כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלָח. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הֵאֵי, דָּוִד מִלְכָּא אָמַר לִיה, בְּגִין דְּכָל זַיִנִין דְּמִלְכָּא, וְקָרְבִין דְּמִלְכָּא, בִּידוֹי דְּדָוִד אֶתְּפַקְדוּ, אֲבָל יִצְחַק קָאָמַר, (תהלים קיב) גִּבּוֹר בְּאָרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ וְגו', הוֹן וְעוֹשֵׁר וְגו'.

יַעֲקֹב אָמַר, (ישעיה נח) אַז יִבְקַע כְּשֶׁחַר אוֹרֶךְ וְגו', שְׂאָר צְדִיקֵיִיא אֹמְרִי, (ישעיה נח) וְנַחֲדָה יי' תָּמִיד וְהַשְּׁבִיעַ וְגו', דָּוִד מִלְכָּא אָמַר, (ישעיה נד) כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלָח, דִּהָא הוּא עַל כָּל זַיִנֵי עֲלָמָא אֶתְּפַקְדוּ. זַכָּאָה חוֹלְקִיָה דְּבַר נָשׁ, דְּזָכִי לְכָל הֵאֵי. זַכָּאָה חוֹלְקִיָהוֹן דְּצְדִיקֵיִיא, בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְּאֶתֵי, עָלֵיהוּ כְּתִיב (ישעיה ט) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים וְגו'.

הוּא נִפְקָד עַל כָּל כְּלֵי הַזֵּין שֶׁל הָעוֹלָם. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל הָאָדָם שְׂזוּכָה לְכָל זֶה. אֲשֶׁרִי חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עָלֵיהֶם כְּתוּב (שם ט) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים וְגו'.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תצוה דף קפו ע"ב
סוד ארבעת המינים

וְכַד יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן בְּחַמִּיסָר יוֹמִין, כְּדִין נְטִיל לְבָנוֹי,
לְפָרְשָׁא גְדָפוֹי עַל־יְהוּ, וּלְמַחְדֵי עֲמָהוֹן. וְעַל
דָּא כְּתִיב וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, פְּרִי, דָּא
אִיהוּ אֵילָנָא דְאֶקְרִי עֵץ פְּרִי, וְאִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ פְּרִי.
עֵץ הָדָר: כְּמָה דְאֵת אָמֵר (תהלים צו) הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו.
מָאֵי טַעְמָא אֶקְרִי הָדָר, וּמָאֵן אִיהוּ הָדָר. אֵלָּא דָּא
צְדִיק.

אֵמָאֵי אֶקְרִי הָדָר, וְהָא אֵתֵר טְמִירָא אִיהוּ דְלִית
לֵיהּ גְלוּיָא, וְצָרִיכָא לְאִתְכַסֵּיָא תְדוּרָא, וְלִית
הָדָר אֵלָּא מָאֵן דְאִתְגַּלְיָא וְאִתְחַזֵּי. אֵלָּא, אַף עַל
גַּב דְאִיהוּ דְרָגָא טְמִירָא, הַדוּרָא אִיהוּ דְכָל גּוּפָא,
וְלָא אִשְׁתַּכַּח הַדוּרָא לְגוּפָא, אֵלָּא בֵּיהּ. מָאֵי
טַעְמָא. מָאֵן דְלִית עֲמִיָה הַאי דְרָגָא, לִית בֵּיהּ
הַדוּרָא, לְמִיעַל בְּבִנֵי נְשָׂא. קָלָא לָאו עֲמִיָה
בְּדְבוּרָא, (ס"א כְּדְבוּרָא) וְהַדוּרָא (ס"א וְדְבוּרָא) דְקָלָא
אִתְכַסֵּי מִצִּיָה. דִּיקְנָא, וְהַדוּרָא דְדִיקְנָא לָאו עֲמִיָה,
וְאַף עַל גַּב דְאִתְכַסֵּיָא הַהוּא דְרָגָא, כָּל הַדוּרָא
דְגוּפָא בֵּיהּ תְלִיָא. וְאִתְכַסֵּי וְאִתְגַּלְיָא. וּבְגִין כִּךְ עֵץ

וְכַאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחַמְשָׁה
עֶשֶׂר יוֹם, אֲזוּ נוֹטֵל לְבָנָיו
לְפָרֵשׁ כְּנָפָיו עֲלֵיהֶם וְלִשְׂמַח
עֲמָהֶם. וְעַל זֶה כְּתוּב
וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן.
פְּרִי זֶה הוּא אֵילָן שְׁנַקְרָא
עֵץ פְּרִי, וְנִמְצָא בּוֹ פְּרִי. עֵץ
הָדָר - כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר (תהלים צו)
הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. מָה הַטַּעַם
נִקְרָא הָדָר, וּמִי הוּא הָדָר?
אֵלָּא זֶה צְדִיק.

מִדּוּעַ נִקְרָא הָדָר, וְהֵרִי
מָקוֹם מְסִתָּר הוּא שְׂאִין לוֹ
גְלוּיָא, וְצָרִיךְ לְהִתְכַסּוֹת
תְּמִיד, וְאִין הָדָר אֵלָּא מִי
שְׂמִתְגַּלְיָה וּמִתְרָאָה? אֵלָּא,
אַף עַל גַּב שְׂהוּא דְרָגָה
מְסִתְרָת, הַדוּרָא הוּא שֶׁל כָּל
הַגּוּף, וְלֹא נִמְצָא הַדוּרָא לְגוּף
אֵלָּא בּוֹ. מָה הַטַּעַם? מִי
שְׂאִין עֲמוֹ מְדַרְגָּה זוֹ, אִין בּוֹ
הַדוּרָא לְבֵא בְּבִנֵי אָדָם. קוּלוּ
אִין עֲמוֹ בְּדְבוּרוֹ (כְּזָכַר), וְהַדוּרָא
(דְבוּרָא) שֶׁל קוּל נִפְסָק מִמֶּנּוּ.
זְקִנּוֹ וְהָדָר זְקִנּוֹ לֹא עֲמוֹ, וְאַף
וּמִתְכַסֶּה וּמִתְגַּלְיָה. וּמִפְּנֵי כֵן עֵץ

עַל גַּב שְׂמִתְכַסִּית הַדְרָגָה הַהִיא, כָּל הַדוּרָא הַגּוּף תְּלוּיָא בּוֹ,

הָדָר הוּא, עֵץ שְׁכַל הַדּוֹר
הַגּוֹף תְּלוּי בּוֹ, וְזֶהוּ הוּא עֵץ
עֹשֶׂה פְּרִי.

הָדָר אִיהוּ, עֵץ דְּכָל הַדּוֹרָא דְּגוֹפָא בֵּיהַ תְּלִיא, וְדָא
אִיהוּ (בראשית א) עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי.

כַּפַּת תְּמָרִים - כָּאן נִכְלָלַת
אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ בְּלִי פְּרוּדָה,
כַּפַּת תְּמָרִים כְּאַחַד. וְעֵנָף עֵץ
עֵבֶת - שְׁלֵשָׁה. וְעֵלִים שְׁלוֹ -
זֶה בְּצַד זֶה, וְזֶה בְּצַד זֶה,
וְאַחַד שִׁשּׁוּלֵט עֲלֵיהֶם. וְעַרְבֵי
נַחַל - שְׁנַיִם, שְׁאִין לָהֶם רִיחַ
וְטַעַם, כְּשׁוֹקִים בְּבֶן אָדָם.
(ומפני כן) לְוִלָּב נוֹטֵל כְּלָם,
כְּחוּט הַשְּׂדֵרָה שֶׁמַּעֲמִיד אֶת
הַגּוֹף. וְמָה שִׁיּוֹצֵא הַחוּצָה
טַפַּח - כֶּף הוּא, כְּדִי
לְהַשְׁלִים וּלְהוֹצִיא הַכֹּל
וּלְשַׁמֵּשׂ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ.

כַּפַּת תְּמָרִים, הִכָּא אֶתְכַלִּילַת אֶתְתָּא בְּבַעֲלָהּ
בְּלֹא פְּרוּדָא, כַּפּוֹת תְּמָרִים כַּחַדָּא. וְעֵנָף עֵץ
עֵבֹת, תְּלַתָּא. וְעֵלִין דִּילִיָּה, דָּא בְּסַטְרָא דָּא, וְדָא
בְּסַטְרָא דָּא, וְחַד דְּשִׁלִּיט עֲלֵיהוּ. וְעַרְבֵי נַחַל,
תְּרִין. דִּלִּית לְהוּ רִיחָא וְטַעֲמָא, כְּשׁוֹקִין בְּבִנֵי נִשְׂאָ.
(ובגין כך) לְוִלָּב נְטִיל כְּלָהוּ, כְּחוּטָא דְּשְׂדֵרָה קִיַּמָּא
דְּגוֹפָא. וְמָה דְּנַפִּיק לְבַר טַפַּח, הִכִּי הוּא, בְּגִין
לְאַשְׁלֵמָא וּלְאַפְקָא כְּלָא, וּלְשַׁמֵּשׂא כְּדָקָא חַזִּי.

(ומפני כן) בְּמִינִים אֵלוֹ צָרִיךְ בֶּן
אָדָם לְהִרְאוֹת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. עֲלִים שָׁל אֵלוֹ
הַתְּמָרִים, הֵם כָּל שְׂאָר
חֵילוֹת שְׁמַתְאַחֲזִים בְּאֵלוֹ
הַכְּנֻזִיִּים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִקְרָא בָהֶם, מִפְּנֵי שֶׁצָּרִיכִים
(להתאחו) לְמַטָּה כְּדָגְמַת
לְמַעֲלָה. שְׁאִין לָךְ דָּבָר
בְּעוֹלָם שְׁאִין לוֹ דְּגָמָא לְמַעֲלָה. כְּדָגְמָא שָׁל לְמַעֲלָה כֶּף יֵשׁ לְמַטָּה. וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל
לְהִתְאַחוּ בְּסוּד זֶה שָׁל הָאֲמוּנָה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

(ובגין כך) בְּהֵנִי זִינִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְחַזְּאָה קָמִי
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. עֲלִין וְטַרְפִּין דְּהֵנִי תְּמָרִים,
אִינּוּן כָּל שְׂאָר חֵילוֹן דְּאַתְאַחֲדוּן בְּאִינּוּן כְּנֻזִיִּין
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְרִי בְּהוּן. בְּגִין דְּבַעֲיַנּוּן (ס"א
לאתחזקתא) לְתַתָּא כְּגוּוּנָא דְּלַעֲיִלָּא, דִּלִּית לָךְ מְלָה
בְּעַלְמָא, דְּלֹא אִית לָהּ דְּוַגְמָא לַעֲיִלָּא, כְּגוּוּנָא
דְּלַעֲיִלָּא הִכִּי אִית לְתַתָּא, וּבְעוּ יִשְׂרָאֵל לְאַתְאַחֲדָא
בְּרֹזָא דָּא דְּמַהִימְנוּתָא, קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

בְּעוֹלָם שְׁאִין לוֹ דְּגָמָא לְמַעֲלָה. כְּדָגְמָא שָׁל לְמַעֲלָה כֶּף יֵשׁ לְמַטָּה. וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל
לְהִתְאַחוּ בְּסוּד זֶה שָׁל הָאֲמוּנָה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

כְּתוּב (ויקרא כג) בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. זֶהוּ סוּד הָאֱמוּנָה, וְסוּד זֶה נֹאמֵר עַל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וְכִּי לְמַדְנֹו, כִּאֲשֶׁר נִבְרָא הָעוֹלָם נֹאמֵר פְּסוּק זֶה.

כִּאֲשֶׁר הִתְחִילָה חֲכָמָה לְצֵאת מִמְּקוֹם שֶׁלֹּא יָדוּעַ וְלֹא נִרְאָה, אֲזַיּוּצֵאת מִדָּה אַחַת וּמִכָּה, וְהַחֲכָמָה הִיא הָעֲלִיּוֹנָה מְאִירָה וּמְתַפְּשֵׁט לְכָל הַצְּדָדִים בְּסוּד הַמְּשָׁכָן הָעֲלִיּוֹן. וְהַמְּשָׁכָן הָעֲלִיּוֹן הֵוא מוֹצִיא שָׁשָׁה צְדָדִים, וְאֲזַיּוּצֵיץ הֵוא שֶׁל הַמִּדָּה מְאִיר לְכָל־ם, וְאָמַר בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים.

מִי הוּא סֶכֶת חֶסֶד ו' זֶה מְשָׁכָן תַּחְתּוֹן, שֶׁהוּא כְּעֵשְׁשִׁית, לְהִרְאוֹת אֶת כָּל הָאוֹרוֹת. וְאֲזַיּוּצֵאת בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. מִי הֵם שְׁבַעַת יָמִים? מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְתַחְתּוֹן, שְׁכָל־ם עוֹמְדִים וּמְזַמְּנִים לְהֵאִיר לְזוֹ הַסֶּכֶת.

וּמִי הִיא זֹו (עמ"ס ט) סֶכֶת דְּוִיד הַנִּפְלֵת. סֶכֶת שְׁלוֹם. וְצָרִיף הָעָם הַקְּדוֹשׁ לְשֶׁבֶת תַּחַת הַצֵּל שְׁלָה, בְּסוּד הָאֱמוּנָה. וּמִי שִׁיּוֹשֵׁב בְּצֵל זֶה, יוֹשֵׁב בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הָעֲלִיּוֹנִים.

כְּתוּב (ויקרא כג) בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים, דָּא הוּא רְזָא דְמְהִימְנוּתָא, וְהֵאִי קָרָא עַל עֲלָמָא עֲלָאָה אֲתַמַּר, וְהָכִי תַנְיִנּוּ, פִּד אֲתַבְּרִי עֲלָמָא, אֲתַמַּר הֵאִי קָרָא.

פִּד שָׂרָא חֲכָמָה לְנַפְקָא, מֵאַתָּר דִּלָּא יָדִיעַ וְלָא אֲתַחְוִי, כִּדִּין נָפִיק חַד מִשְׁחַתָּא, וּבְטָשׁ, וְהֵהִיא חֲכָמָתָא עֲלָאָה, נְצִיץ וְאֲתַפְּשֵׁט לְכָל סְטָרִין, בְּרְזָא דְמִשְׁכָּנָא עֲלָאָה. וְהֵהוּא מִשְׁכָּנָא עֲלָאָה, אֲפִיק שִׁית סְטָרִין, וּכְדִין הֵהוּא נְצִיץ דְמִשְׁחַתָּא נְהִיר לְכָלָא, וְאָמַר בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים.

מָאן סֶכֶת חֶסֶד ו'. דָּא מִשְׁכָּנָא תַתָּאָה, דְּאוּהוּ כְּעֵשְׁשִׁיתָא, לְאַחְזָאָה לְכָל נְהוֹרִין, וּכְדִין אָמַר, בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. מָאן שְׁבַעַת יָמִים. מֵעֲלָמָא עֲלָאָה לְתַתָּאָה, דְּכָלְהוּ קִיּוּמֵי בְּקִיּוּמָא, לְאַנְהָרָא לְהֵאִי סֶכֶת. וּמָאן אִיְהִי. דָּא (עמ"ס ט) סֶכֶת דְּוִיד הַנִּפְלֵת. סֶכֶת שְׁלוֹם. וּבְעֵי עֵמָא קְדִישָׁא לְמִיתָב תַּחוֹת צִלָּהָא, בְּרְזָא דְמְהִימְנוּתָא, וּמָאן דִּיתִיב בְּצִלָּא דָּא, יְתִיב בְּאֵינוּן יוּמִין עֲלָאִין.

וְעַל דָּא כְּלָהוּ בַּסְּכַת בַּסְּכַת וְחַד בַּסּוּכּוֹת שְׁלִים,
 חַד שְׁלִים, לְאַחֲזָאָה דְמֵאן דִּיתִיב בְּצִלָּא דָא,
 יְתִיב בְּאַיְנוּן יוֹמִין עֲלָאִין לְעֵילָא, דְקַיִמִין עַל הָאִי
 תַּתָּאָה, לְאַנְהָרָא לִיָּה, לְחַפֵּיא עָלֵיהּ, וּלְאַנְנָא
 עָלֵיהּ, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ.

וְתוּ, כְּלָהוּ אֶקְרוּן סְכוּת בְּשְׁלִימוֹ, וּכְתִיב סְכַת
 חֶסֶר, דָּא עֲלֵמָא תַתָּאָה, דְבַעָא בְּהֵי שְׁבַעָה
 יוֹמִין ^(דף קפ"ז ע"א) קַדִּישִׁין, לְמִיָּזן לְשֹׂאֵר מְמַנְן רַבְרָבן
 דְעַמִּין, בְּעוֹד דְאִיְהִי נְטִלָּא חֲדוּה בְּבַעֲלָהּ, וְלֹא
 יִקְטַרְגּוּן חֲדוּוֹתָא, בְּגִין דִּיתַעֲרַבּוּן ^(ס"א דִּיתַעֲדִינוּן)
 בְּהֵהוּא מְזוּנָא, קַרְבָּנִין דְלֵהוּן סְגִיִּיאִין יְתִיר מִשְׁאָר
 יוֹמִין, בְּגִין דִּיתַעֲסִקוּן בְּהוּ, וְלֹא יִתַעֲרַבּוּן לְבַתָּר
 בְּחֲדוּה דִישְׂרָאֵל. וּמֵאן חֲדוּה דִישְׂרָאֵל, דָּא יוֹמָא
 תְּמִינָאָה דַעֲצָרָת.

וְתָא חֲזִי, בְּעוֹד דְאִיְנוּן שְׂאֵר מְמַנְן חֲדָאִין, וְאַכְלִין
 בְּהֵהוּא מְזוּנָא דְמִתְקַנֵּי לוֹן יִשְׂרָאֵל. אִיְנוּן
 מְתַקְנֵי כּוּרְסִיָּיא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִתַּתָּא,
 וְלִסְלָקָא לִיָּה לְעֵילָא, בְּאַיְנוּן זִינִין, וּבְחֲדוּה,
 וּבְהַלּוּלָא, וְלְאַקְפָּא מְדַבְּחָא. כְּדִין אִיְהִי סְלָקָא,
 וְנְטִלָּא בְּרַכָּאִין וְחֲדוּה בְּבַעֲלָהּ.

מְתַקְנֵים כְּפִסָּא לְקַבֵּ"ה מִלְמַטָּה, וְלֵהַעֲלוֹת אוֹתוֹ לְמַעְלָה בְּאֵלוֹ הַמִּינִים, וּבְשִׁמְחָה, וּבְהַלֵּל,
 וְלֵהַקִּיף הַמְזַבַּח. אִזְּ הִיא עוֹלָה וְלוֹקַחַת בְּרָכוֹת וְשִׁמְחָה בְּבַעֲלָהּ.

וְעַל זֶה כָּלֵם בַּסְּכַת בַּסְּכַת,
 וְאַחַד בַּסּוּכּוֹת שְׁלִים. אַחַד
 שְׁלִים, לְהֵרָאוֹת שְׁמִי שְׁיֹשֵׁב
 בְּצִל זֶה, יוֹשֵׁב בְּאֵלוֹ הַיָּמִים
 הָעֲלִיּוֹנִים לְמַעְלָה, שְׁעוֹמְדִים
 עַל זֶה הַתַּחְתּוֹן לְהָאִיר לוֹ,
 לְכַסּוֹת עָלָיו וּלְהַגֵּן עָלָיו
 בְּשַׁעָה שְׁצִרִיךְ.

וְעוֹד, כָּלֵם נִקְרָאִים סְכוּת
 בְּשִׁלְמוֹת, וּכְתוּב סְכַת חֶסֶר,
 זֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן שְׁצִרִיךְ
 בְּאֵלוֹ הַשְּׁבַעָה יָמִים קְדוֹשִׁים
 לָזוֹן לְשֹׂאֵר הַמְּמַנִּים
 הַגְּדוֹלִים שֶׁל הָעַמִּים, בְּשַׁעָה
 שֶׁהִיא לוֹקַחַת שְׁמִיחָה
 בְּבַעֲלָהּ, וְלֹא יִקְלָקְלוּ
 שְׁמִיחָתָהּ, כְּדִי שִׁיתַּבְּלַבְּלוּ
^(שִׁיתַּעֲדִינוּ) בְּמִזּוֹן הַהוּא,
 הַקְּרַבְנוֹת שֶׁלָּהֶם רַבִּים יוֹתֵר
 מִשְׁאֵר יָמִים, כְּדִי שִׁיתַּעֲסִקוּ
 בָּהֶם וְלֹא יִתַעֲרְבוּ לְבַסּוּף
 בְּשִׁמְחָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וּמִי
 הִיא שְׁמִיחָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל? זֶה
 יוֹם שְׁמִינֵי עֲצָרָת.

וּבֵא רְאֵה, בְּעוֹד שְׂאֵלוֹ
 שְׂאֵר הַמְּמַנִּים שְׁמִיחִים
 וְאוֹכְלִים בְּמִזּוֹן הַהוּא
 שְׁמִתְקַנִּים לָהֶם יִשְׂרָאֵל, הֵם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּשְׂאֵר חֵיוֹן רַבְרָבֹן מִמֶּנּוּ דְעַפְיִין, אֲכָלֹן וּמִדְקֹן
 וּרְפָסֹן וְאַתְנָנֹן. וְאִיהִי נִקְטָא נִפְשָׁאן
 בְּעֵנוּגִין לְעֵילָא, כְּמָה דְאַתְמַר. כִּיּוֹן דְנַחְתָּא,
 וְאִיהִי נִקְטָא כָּל בְּרַפְאֵן וְכָל קְדוּשִׁין וְכָל עֵנוּגִין,
 וְיִשְׂרָאֵל כָּל הַיְיָ שְׁבַעָה יוֹמִין הֵוּ מִשְׁכִּין לָהּ
 בְּאֵינוּן עוֹבְדִין דְקָא עֲבָדִין וּמְקַרְבִין בַּהֲדָה, כִּדִּין
 נַחְתָּא לְקַרְבָּא בְּבִנְהָא, וְלִמְחֵדִי לֹון יוֹמָא חַד,
 וְהֵהוּא יוֹמָא אִיהוּ יוֹמָא תְּמִינָאָה, בְּגִין דְכָל
 שְׁבַעָה יוֹמִין אַחְרָנִין בַּהֲדָה. וְעַל דָּא אִיהוּ
 תְּמִינָאָה, וְתְּמִינָא יוֹמִין בַּחְדָּא. וּבְגִין כִּדְ אִקְרִי
 עֲצָרַת: כְּנִישִׁין. כְּנִישִׁין כְּלָהוּ בְּהַאי יוֹמָא. וְאִקְרִי
 שְׁמִינִי, וְלִית שְׁמִינִי אֶלָּא מְגוֹ שְׁבַעָה.

עֲצָרַת - כְּנוּס. מִתְּכַנְסִים כָּלֵם בְּיוֹם זֶה. וְנִקְרָא שְׁמִינִי, וְאִין שְׁמִינִי אֶלָּא מִתּוֹךְ שְׁבַעָה.

ספר אור הזוהר (עמוד 418)

י' יש סגולה נפלאה לאין ערוף לעוסקים בחכמת הקבלה, שאפלו בשאינם מבינים מה שלומדים, מעוררים עליהם את האורות המקיפים את נשמתם - כל אדם מישראל מבטח בסופו, שישגיג כל ההשגות הנפלאות

אמנם יש בזה דבר גדול וראוי לפרסמו, כי יש סגולה נפלאה לאין ערוף, לעוסקים בחכמת הקבלה, שאף על פי שאינם מבינים מה שלומדים, אלא מתוך החשק והרצון החזק, להבין מה שלומדים, מעוררים עליהם את האורות המקיפים את נשמתם. פרוש, כי כל אדם מישראל מבטח בסופו, שישגיג כל ההשגות הנפלאות, אשר חשב השם יתברך במחשבת הבריאה להנות לכל נברא. אלא מי שלא זכה בגלגול זה, יזכה בגלגול ב' וכו', עד שיזכה להשלים מחשבת הבורא שחשב עליו.

(הרב הקדוש רבי יהודה אשלג זכר צדיק לברכה, הקדמה לתלמוד עשר ספירות, אות קנ"ה)

יא) אותם שעמדו על סוד השם והעמיקו בדברי רבי שמעון וסודותיו, והכירו וידעו את אלהי אביהם בידעה ולא החליפו לזולתו, ולא עבדו פאותם הסתומים עיני השכל, אלו הם המבחרים

הנה מיני העבודה תתחלק לשלשה חלקים, האחד העובד סתם שאינו נותן לב לדעת, אינו שומר כל מצוות התורה ומצוה, ואינו יודע שום בחינה באלהות אלא מכיר שיש אלוה נתן תורה לישראל וצוה שיעבדוהו, ומכלל אלו כשרי עם העובדים לתמם.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צד ע"ב
חשיבות סעודות שבת על סעודות יום טוב

**בְּהַאי יוֹמָא, תִּלְתּ סְעוּדַתָּאן בְּעֵינן בְּנֵי מַלְכָּא,
לְזַמְנָא, וְלְסִדְרָא פְתוּרֵי. בְּגִין יִקְרָא
דְּמַלְכָּא, בְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא. וְכֵד אֲזִדְמֵן בֵּיה חֲנָא, או
זְמָנָא, לָא יִסְדֵּר בַּר נָשׁ תְּרֵי פְתוּרֵי בְּכָל סְעוּדַתָּא,
חַד לְשַׁבְּתָא, וְחַד לְאוּשְׁפִיזָא, בְּגִין דְּכִתְיִב, (שמואל ב'
ט) עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֹכֵל, סְפוּקָא הוּא
בְּפְתוּרָא דְּמַלְכָּא, לְהֵהוּא אוּשְׁפִיזָא דְּאֵתִיָּא לִיה.
וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ לְסִדְוֵי פְתוּרָא שְׁלִימָא
לְמַלְכָּא, וְהוּא יְהִיב מִיַּצִּיה לְאוּשְׁפִיזָא.**

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, סְעוּדַתָּא תְּלִיתָאָה דְּשַׁבְּתָא, כֵּד
אֶעְרַע בֵּיה אוּשְׁפִיזָא, שְׁבִקוּן לִיה אוּ לָא
שְׁבִקוּן לִיה, אִי לָא שְׁבִקוּן לִיה, אֲשַׁתְּכַח אוּשְׁפִיזָא
דְּחִיָּיא מִפְתוּרָא דְּמַלְכָּא, אִי שְׁבִקוּן לִיה, אֲשַׁתְּכַח
בְּגִימוּ בְּסְעוּדַתָּא דְּמַלְכָּא.**

**אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, לְמַלְכָּא דְּאֵיעְרַע
בֵּיה אוּשְׁפִיזָא, וְנָטִיל מִיכְלָא מְקַמִּיה,
וְסִלְקָא לְאוּשְׁפִיזָא, אֲשַׁתְּכַח אַף עַל גַּב דְּמַלְכָּא
לָא אֹכֵל עִמִּיה, מִמִּיכְלָא דְּמַלְכָּא קָא אֹכִיל,
וְלִקַּח מֵאֹכֵל מִלְּפָנָיו וְהֵעֵלְהוּ לְאוּרְחָא. נִמְצָא, אַף עַל גַּב שְׁהַמֶּלֶךְ לָא אֹכֵל עִמּוֹ - מִמֵּאֲכֵל הַמֶּלֶךְ
הוּא אוֹכֵל, וְהַמֶּלֶךְ נָתַן לוֹ לֶאֱכֹל. וְכֵל זֶה מְשׁוּם שֶׁהוּא אוּרְחָא הַמֶּלֶךְ. וּבְבֵית רַב הַמְּנַנְנָא סָבָא**

**בַּיּוֹם הַזֶּה שָׁלַשׁ סְעוּדוֹת
צָרִיכִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ לְזַמֵּן
וְלַעֲרוֹךְ שְׁלַחֲנוֹת בְּשִׁבִיל
כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ.
וְכִשְׁמִזְדְּמֵן בּוֹ חֵג אוּ זְמַן, לָא
יִסְדֵּר אָדָם שְׁנֵי שְׁלַחֲנוֹת בְּכָל
סְעוּדָה, אַחַד לְשַׁבְּתָא וְאַחַד
לְאוּרְחָא, מְשׁוּם שֶׁכְּתוּב
(שמואל-ב ט) עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ
תָּמִיד הוּא אֹכֵל, הֵהֱנֵאָה הִיא
בְּשְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ לְאוּתוֹ הָאוּרְחָא
שָׁבָא אֵלָיו. וְעַל כֵּן צָרִיךְ
אָדָם לַעֲרוֹךְ שְׁלַחַן שְׁלָם
לְמַלְכָּה, וְהוּא נוֹתֵן מִמֶּנּוּ
לְאוּרְחָא.**

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַסְּעוּדָה
הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת,
כְּשֶׁנִּקְרָה בָּהּ אוּרְחָא, הָאֵם
עוֹזְבִים אוּתָּהּ אוּ לָא עוֹזְבִים
אוּתָּהּ? אֵם לָא עוֹזְבִים אוּתָּהּ,
נִמְצָא הָאוּרְחָא דְּחוּי מִשְׁלַחַן
הַמֶּלֶךְ. וְאֵם עוֹזְבִים אוּתָּהּ,
נִמְצָא פְּגָם בְּשְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ.**

**אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
לְמַלְכָּה שְׁנִקְרָה לוֹ אוּרְחָא,
וְלִקַּח מֵאֹכֵל מִלְּפָנָיו וְהֵעֵלְהוּ לְאוּרְחָא. נִמְצָא, אַף עַל גַּב שְׁהַמֶּלֶךְ לָא אֹכֵל עִמּוֹ - מִמֵּאֲכֵל הַמֶּלֶךְ
הוּא אוֹכֵל, וְהַמֶּלֶךְ נָתַן לוֹ לֶאֱכֹל. וְכֵל זֶה מְשׁוּם שֶׁהוּא אוּרְחָא הַמֶּלֶךְ. וּבְבֵית רַב הַמְּנַנְנָא סָבָא**

לֹא חוֹשְׁשִׁים לְאוֹרֵחַ בְּשַׁעַה
זוֹ, וְאַחַר כֵּן עוֹרְכִים שְׁלֶחַן
לְאוֹרֵחַ.

בַּיּוֹם הַזֶּה אָסוּר דְּבוּר, זֶהוּ
שְׁכַתוּב (ישעיה נח) מִמְצֵא חֶפְצֶךָ
וְדַבֵּר דָּבָר. וְשֵׁנִינוּ, חֶפְצֶךָ
כְּתוּב, מִשּׁוּם שְׁבִיּוֹם זֶה
נִקְשְׂרַת בּוֹ כָּל הָאֲמוּנָה.

וּמִלְכָּא יְהִיב לֵיהּ לְמִיכַל. וְכָל דָּא, בְּגִין דְּהוּא
אוֹשְׁפִיזָה דְּמִלְכָּא. וּבְבֵי רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, לָא
חֵיִישִׁי לְאוֹשְׁפִיזָא בְּשַׁעְתָּא דָּא, וּלְבַתָּר מִסְדְּרֵי
פְתוּרָא לְאוֹשְׁפִיזָא.

בְּהַאי יוֹמָא מְלוּלָא אָסִיר, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (ישעיה נח) מִמְצֵא חֶפְצֶךָ וְדַבֵּר
דָּבָר, וְתַנּוּן חֶפְצֶךָ כְּתִיב, בְּגִין דְּהַאי יוֹמָא כָּל
מֵהִימְנוּתָא אֶתְקַשֵּׁר בֵּיהּ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 419)

וְהַשְׁנִית הֵם הַפִּילוֹסוֹפִים שֶׁחָשְׁבוּ עִמְדוֹ עַל עֶקֶר הָאֱלֹהוּת וְהַשִּׁיגוּהוּ וְהִגְשִׁימוּהוּ וְכִיּוּצָא, וְאֵלּוּ
הַמַּחְלִיפִים הֵם קְרוּבִים לְעַבְד זולתו, אֵלּא שְׁלֵבָם נִכּוֹן לְאֵמֶת וּמַעֲשִׂיהֶם רְצוּיִים וְכוּנְתָם בְּלִתֵּי רְצוּיָהּ.
וְהַשְׁלִישִׁית הֵם אוֹתָם שֶׁעִמְדוֹ עַל סוּד הַשֵּׁם וְהַעֲמִיקוּ בְּדַבְרֵי רַבִּי שֶׁמַּעֲזוֹן וְסִדְרֵי סוּדוֹתָיו, וְהִכִּירוּ וַיִּדְעוּ
אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם בִּידִיעָה וְלֹא חִלְּפוּ לְזוּלָתוֹ, וְלֹא עָבְדוּ בְּאוֹתָם הַסְתוּמִים עֵינֵי הַשֶּׁבֶל.
וְהִנֵּה אֵלּוּ הַשְּׁלִישִׁים הֵם הַמְּבַחְרִים עַד שֶׁאֵלּוּ הֵם שְׁכֻנּוֹ לְהַצְדִּיק מַעֲשִׂיהֶם עַל כּוֹנֵת בְּרִיאָתָם שֶׁלֹּא
נִבְרָא אָדָם אֵלּא לְשֵׁנֵי עֲנִינִים אֵלּוּ, הֵא' לְעַבְד הַב' לְהַכִּיר, וְאֵלּוּ הַיּוֹדְעִים עִמְדוֹ עַל שְׁנֵיהֶם עָבְדוּ
וְהִכִּירוּ, וְעַל שְׁנֵיהֶם אָמַר דּוֹד הַמֶּלֶךְ וְהַזְהִיר "דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעַבְדְּהוּ", הַיּוֹדֵעַ עוֹבֵד בְּשִׁלְמוֹת,
וְהַבְּלִיתִי יוֹדֵעַ עוֹבֵד, אֲבָל לֹא בְּשִׁלְמוֹת לְכַף הַקְּדִים וְאָמַר דַּע.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ, ה')

יב) אֵין חֲשֵׁשׁ בְּכַתִּיבַת חֲכֵמַת הָאֵמֶת, אֲדַרְבָּהּ הוּא כְּמוֹ תַבַּת נַח שְׂאוּסָף וְשׂוֹאֵב אוֹתוֹ אֵלּוּ
בְּשַׁעַר לְהַשֵּׁם

הַחֲבוּר הַזֶּה לֹא יַעֲדֵר וְלֹא יַעֲלֵם אֵלּא יִתְחַבֵּר וְיִכְתֵּב וְיִסְדֵּר, כִּי אֵין חֲשֵׁשׁ בְּכַתִּיבַתוֹ מִשּׁוּם דְּלֹא יִמְנַע
הַבָּא לְעַסֵּק בּוֹ הוּא צְדִיק אוֹ רָשָׁע, אִם הוּא צְדִיק, אֲדַרְבָּהּ, הַחֲבוּר הַזֶּה הוּא כְּמוֹ תַבַּת נַח שְׂאוּסָף
וְשׂוֹאֵב אוֹתוֹ אֵלּוּ בְּשַׁעַר לְהַשֵּׁם שְׂאוּסָף הַצְדִּיקִים אֶל תוֹךְ הַהֵיכָל פְּנִימָה.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ, י"א)

יג) כַּאֲשֶׁר יָבוֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בְּתוֹרָה צְרִיךְ שִׁיחִיהָ כּוֹנֵנָתוֹ שֶׁהוּא לּוֹמֵד הָעֲנָן הַהוּא בְּמַה שֶׁהֵם
דְּבָרִים אֱלֹקִיִּים, שֶׁנַּעֲלָם מִמֶּנּוּ עֵצֶם פְּנִימִיוֹתָם, וּבְדַבְרֵי הַזֶּה יֵיטֵב הֵבֵל הַתּוֹרָה הַיּוּצֵא מִפִּי לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְהַלּוֹמֵד בְּתוֹרָה לְדַעַת כְּמִי שֶׁלּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַזְּכוּרֹנוֹת, זֶה וְדַאי לֹא יוֹעִיל בְּלַמּוּד וְלֹא יִגִּיעָהוּ מִמֶּנּוּ
תּוֹעֵלַת, וְהַלּוֹאֵי שֶׁלֹּא יִפְסִידוּ, אֲבָל כַּאֲשֶׁר יָבוֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בְּתוֹרָה צְרִיךְ שִׁיחִיהָ כּוֹנֵנָתוֹ שֶׁהוּא לּוֹמֵד
הָעֲנָן הַהוּא בְּמַה שֶׁהֵם דְּבָרִים אֱלֹהִיִּים שֶׁנַּעֲלָם מִמֶּנּוּ עֵצֶם פְּנִימִיוֹתָם, וּבְדַבְרֵי הַזֶּה יֵיטֵב הֵבֵל הַתּוֹרָה
הַיּוּצֵא מִפִּי לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ, נ"ט)

יד) מִי שֶׁלֹּא לָמַד דְּרוֹךְ הַסּוּד כְּלָל, יוֹכֵה אֶל מַדְרַגַּת עַבְד שְׁלָם, וְלַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְזַכּוֹת אֶל
מַדְרַגַּת בֵּן

וְהָעֲנָן, כִּי מִי שֶׁלֹּא לָמַד דְּרוֹךְ הַסּוּד כְּלָל וַיִּשְׁלַם בְּעַבְדוּתָהּ תְּכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת, יוֹכֵה אֶל מַדְרַגַּת עַבְד
שְׁלָם, וְלַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְזַכּוֹת אֶל מַדְרַגַּת בֵּן, וְהַטַּעַם, שֶׁהוּא לּוֹמֵד עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרָס.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ, קמ"ט)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָה
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָה שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמַּח בְּסֵעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֵׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֵׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגֵם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קוּדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינוּ,
וּסֵעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָו בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׂיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֱלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַע קוּדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֱלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֵׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֵׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע
קדוש של ישראל, ונותנים
עליו חמר של שלשה דברים
- דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר
הזמנים והחגים צריך אדם
לשמח ולשמח את העניים,
ואם הוא שמח לבדו ולא
נותן לעניים - ענשו רב,
שהרי לבדו שמח, ולא נותן
שמחה לאחר. עליו כתוב
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא
שמח בשבת, אף על גב
שלא נותן לאחר - לא
נותנים עליו ענש כבשאר
הזמנים והחגים, שכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נַפְשִׁי. וְאֵלֹו
שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין
בני ישראל. ומשום שכל
האמונה נמצאת בשבת,
נותנים לאדם נשמה אחרת,
נשמה עליונה, נשמה שכל
השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם
מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא,
דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא
קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא
דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיהַ סְגִי, דְהָא
בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיָּה כְּתִיב,
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא,
לֹא יְהִיב עָלִיָּה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה
נַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קָא־מַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום
דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין
ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה,
נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי.
ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא
ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְּ הוּא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְּ הוּא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שְׁנִינוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרִין אַבְהֵן, וְכָל בְּנֵין יוֹנְקִין, מֵהַ דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנֵין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חֵיִיבֵיא דְגֵיהֵנָם גַּיְהִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפֵּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

ספר אור הזהר (עמוד 421)

טו) העוסק בחכמת האמת בשבועות רואה סימן יפה בלמודו.

(רבינו חיים פאלאני וכותו יגן עלינו אמן, מועד לכל חי סימן ח' אות י"ב)

טו) מי שהוא שלם גם בסתרי תורה נקרא משכיל, וכל אותיות הוי"ה זוכים לשמרו לעולם מי שהוא שלם גם בסתרי תורה נקרא משכיל. מי שיש בידו מקרא מאות ה' אחרונה שבשם נשלח לו מלאך לשמרו, ואם יש בידו משנה ותלמוד עם המקרא נזקקין לו ב' אותיות אחרונות ו"ה משם הוי"ה לשלח לו ב' מלאכים לשמרו, ואם יש בידו מקרא, משנה, תלמוד, אנדה, וסתרי תורה וספר יצירה, ואינו שלם בחכמת הקבלה, נקרא חכם ונבון, ואינו נקרא משכיל. וכל השם המיוחד רבו ככלו זקוק לשמרו, ומי שהוא שלם בכל הדברים הנזכרים, כל אותיות הוי"ה זוכים לשמרו לעולם.

(חסד לאברהם לרבינו אברהם אזולאי וכותו יגן עלינו אמן, עין הקורא נהר י"ג)

יז) דוקא בעת הזאת שאינו מרגיש בעצמו שום חשק ללמד ומחו ולבו אטומים ולא יכול לבון כלל מה שלומד, אף על פי כן יתגבר בכח לומר אז בפיו את דברי הזהר

עקר גדול להתגבר מאד בכח ללמד דוקא בעת הזאת, שאינו מרגיש בעצמו שום חשק ללמד רק החמר מקררו בעצלות ובכבודות וכו', אפלו שמחו ולבו אטומים ולא יכול לבון כלל מה שלומד, אף על פי כן יתגבר בכח לומר אז בפיו את דברי הגמרא, משניות, מדרש וזהר. (מנחת עני' אות כ"ה)

יח) כל אדם מישראל מחיב בהחלט ללמד חכמת הקבלה – ואם לא למד חכמת הקבלה, הוא מחיב להתגלגל ולבוא עוד פעם בעולם הזה

הנה נודע מפי סופרים ופי ספרים אשר למוד חכמת הקבלה הוא מחיב בהחלט לכל אדם מישראל, ולו למד אדם כל התורה כלה, ובקי בש"ס ופוסקים בעל פה, גם ממלא במדות ובמעשים טובים יותר מכל בני דורו ולא למד חכמת הקבלה, הוא מחיב להתגלגל ולבוא עוד פעם בעולם הזה כדי ללמוד רזי תורה וחכמת האמת, שזהו מובא בכמה מקומות במדרשי חכמינו זכרונם לברכה. והוא חיוב גמור בהחלט על כל אדם מישראל, ללמד ולהבין רזין דאורייתא וכל דרכי השפעותיו יתברך לתחתונים, שהם עקר חכמת האמת ושכר הנשמות לעתיד לבוא.

(הרב הקדוש רבי יהודה אשלג זכר צדיק לברכה, הקדמה לספר פי חכם)

בולעטין #1

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תשרי תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

אחד מגדולי התיקון לפגם הברית הוא לימוד החק לישראל דבר יום ביומו

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א [זצ"ל] בשנת תש"ל על הדפסת החק לישראל
כל פרשה בנפרד כדי לקיים בניקל בשבתך בביתך ובלכתך בדרך. וזה לשונו:

מלפנים זאת בישראל בדורות הקודמים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל אחד ואחד בין תלמיד חכם
בין איש המוני השתדלו להשלים חוקם בכל יום ויום בספר חק לישראל חק ולא יעבור, וכן
נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסדו ותקנו איש האלקי
קודש הקדשים מרן רבינו האריז"ל ללמוד בכל יום עניני מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי
השולחן ערוך והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, על דרך אמרם ז"ל כל השונה הלכות
בכל יום כו'.

ועיין בשולחן ערוך (סימן רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי
תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים
אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל
הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב
ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהיה חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים
חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעונותינו הרבים נתמעטו לומדיה ועוסקיה

וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום וכפי הסדר שיסדה רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקדושים בדור הקדום.

על כן באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא ... אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל בדפוס נאה ומשובח, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי להוליכם בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפיד, ועל ידי זה יהיה באפשרות גם להטרודים על המחיי ועל הכלכלה להשלים חקם בספר החק לישראל מידי יום ביומו. ואקוה בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתרחב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה. ומתאמרא משמיה דהגאון הצדיק הקדוש משינאווע זללה"ה, **אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמז באמרו ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישראל דמזונא הוא, עד כאן דבריו הקדושים ודפח"ח, ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.**

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג אבד"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ.י.

ישתדל ללמוד סדר היום בסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהר והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך בתרגום כמו שכתוב האר"י זצ"ל ושם ימצא הכל מוכן אמנם יש בו טעויות הרבה וצריך להבין ולהרגיש הטעות ובנביאים וכתובים ילמוד פעם אחת מקרא ופעם תרגום ולא יכוין בכונות הכתובים שם כי הם מלאי השגיאה כי לא יאמר התפלות שבראש הספר (ועתה נדפס חק לישראל בסדר יפה ונחמד).

(עבודת הקודש (חלק א') למרן החיד"א זללה"ה)

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #2

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש חשון תשנ"ה

ללמוד חק לישראל

דבר יום ביומו

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק לישראל

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו: הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'.

(שארית ישראל שער השובבים דרוש א')

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #3

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש כסלו תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

בספר שם הגדולים - תוספת פליטת ספרים - מערכת י וזה לשונו: (לח) יוסף לחק - למודים לכל ישראל והדפיסם אחר כך בתוך חק לישראל ואתו עמו הלכה פסוקה ודינים דבר יום ביומו נדפס פעמים הרבה ונתפשטו בכל תפוצות ישראל, אשריו ואשרי חלקו שזכה וזיכה את הרבים בנועם מוסריו מוסר יקר וגם נעים (ליווארנא תקנ"ד):

בספר קדושת לוי - פרשת ויגש וזה לשונו: איתא בגמרא (קידושין ל.) לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא, ופריך בגמרא ומי ידע כמה חיי, לא צריכא אלא ליומי. נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.

בספר אגרא דכלה - דף נו ע"ב וזה לשונו: שהוא בן עולם הבא, לא אמר שיהיה בן עולם הבא, רק שהו"א. מפני שהוא בכל יום בן עולם הבא, היות שלמד ביום הלכה לאמיתה, וסילק ממנה הקושיות הם החוחים והקוצים המסבבים אותה, ועל כן בלילה כשמוסר נשמתו בסוד הפקדון, עולה נשמתו בלי שום מונע אל האדמה העליונה, והוא בכל יום בן עולם הבא כי השכינה מתפארת בו בסוד המיין נוקבין, חזי במאי ברא אתינא לקמך (זוהר ח"ג י"ג ע"א), והבן. וזהו עד שובך אל האדמה, ר"ל האדמה העליונה כי ממנה לוקחת כי עפר אתה, ועל ידי הדוחק והלחץ אשר תתייגע בהבנת דברי תורה לאמיתה, יתוקן יסוד העפר מזהמת הנחש אשר עפר לחמו, ועל ידי כך אל עפ"ר תשו"ב, ר"ל גם אל היסוד העפר תגרם לשוב להתהוות ממנו ציור למלך הכבוד, ותזכה שתזדכך גופך להיות ספירי לימות המשיח והתחיה. [ועוד ירצה ואל עפר תשוב, אל העפר העליון תשוב והבן]. ומה נחמד ונעים דברי רז"ל לפי מה שנרמז בכאן התחיה שישוב אל העפר בגוף ונפש, לפי מה שפירשנו לעיל עד שובך אל האדמה, אזי יונעם לך שנרמז בר"ת "שובך" אל "האדמה, ר"ת אש"ה, ס"ת כל"ה, היא היא הכלה העליונה, ור"ת וס"ת הם אתון "אש" הלכה.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #4

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש טבת תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

י"ב הדברים יקרים, שבהם זוכה הלומד ב"חק לישראל":

- א. זוכה ללמוד תורה לשמה בכל יום.
 - ב. מקיים מצוות קביעת עתים לתורה.
 - ג. מתקן הימים שלו וכך יהיו לו לבושים להתלבש בהם בגן עדן.
 - ד. מקיים מאמר חז"ל: "ושננתם" – אל תאמר ושננתם אלא ושלשתם, שצריך אדם לשלש לימודו במקרא, במשנה ובתלמוד.
 - ה. זוכה שמתקן את נשמתו.
 - ו. מתקן ד' עולמות אצילות, בריאה, יציאה ועשי' של כל יום ויום.
 - ז. ממשיך על עצמו קדושת שבת לימי חול.
 - ח. זוכה ויכול לקבל ולשרות עליו תוספת נשמה יתירה בשבת עצמה.
 - ט. לימוד מוסר בכל יום, שבלעדיו אי אפשר להגיע ליראת ה'.
 - י. מקיים מצוות עשה ולא תעשה, מדברי קבלה "החזק במוסר אל תרף".
 - יא. לימוד הלכה פסוקה, כמאמר חז"ל: "כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו" וכו'.
 - יב. זוכה ללימוד הזוהר בכל יום, שידוע שלימוד זוהר מסוגל רבות לטיהור הנשמה ולקדושתה.
- לכן מי שאין לו זמן, או שאינו רוצה לבטל הרבה מלימודו הקבוע שהוא לומד במשך היום, די לו שילמוד ה"חק לישראל" בלתי שום פירוש.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #5

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש שבט תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל" מלוקט מספר "נתיבת עם"

- א. את פסוקי התורה יש לקרוא בכל יום שניים מקרא ואחד תרגום ובטעמים, אך פסוקי נביאים וכתובים יקרא פעם אחת מקרא ותרגום.
- ב. אם נאנס ולא קרא יום אחד, טוב שלמחרת ישלים את מה שהחסיר.
- ג. בליל שישי יקרא כ"ו הפסוקים פעם אחת מקרא בלבד בלי תרגום ועדיף אחרי חצות, ואם לא קראם בלילה יקרא ביום שישי לפני קריאת שמו"ת.
- ד. אחרי סיום קריאת שניים מקרא ואחד תרגום כופל את הפסוק האחרון בלי התרגום. אחר כך קורא הפטרה של הפרשה גם אם בשבת קוראים הפטרה של ראש חודש וכו'. אחר כך מזמור שיר ליום השבת. ה' מלך, וקריאת חק היום.
- ה. ביו"ט אין קוראים חוק אך בחול המועד קוראים.
- ו. בשבוע של פרשיות מחוברות קוראים רק את החק של הפרשה הראשונה.
- ז. כשקוראים פרשה אחת יותר משבוע אחד כגון אם חל יום טוב וכו' בשבת, יחזור ויקרא עוד פעם מה שקרא בשבוע הקודם.
- ח. אם חל שמחת תורה באמצע השבוע, יקרא חוק של וזאת הברכה לפני שמחת תורה, ושל בראשית אחרי שמחת תורה.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #6

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש אדר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "דרך צדיקים" על רבי חיים סגואני זצוק"ל

מידי יום ביומו נהג רבנו חיים ללמוד סדר "חק לישראל", אותו תיקן ויסד על אדני קודש רבנו האר"י הקדוש זיע"א. והי' רבנו אומר שקריאת המוסר וההלכה שצורפו ל"חק לישראל" הם מעשה ידי אמן, פעולת הרב הקדוש החיד"א יע"א, אך העובדה שהם נדפסו בסוף אחרי הלימוד היומי, בטעות יסודה, כי צריך להקדים את לימוד ההלכה והמוסר קודם הזהר, דהיינו מיד לאחר פיסקת הגמרא. נימוקו של רבנו להנהגה זו, נעוץ בסוד ובכוונה, הטמועים בסדר "חק לישראל", כי נודע שכל עסק התורה היא לקשר העולמות זה בזה, ולהדביקם אל מאצילים ב"ה. לפיכך תיקן האריז"ל את הלימוד ב"חק לישראל" דבר יום ביומו על דרך הנ"ל, וחילקו לארבעה חלקים כנגד ארבעה עולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשייה).

תורה, ונ"ך – יסודם ושורשם בעולם העשייה.

משנה – שייכת לעולם היצירה.

גמרא – לעולם הבריאה.

זוהר הקדוש – יסודו בעולם האצילות.

שעל ידי לימוד קודש זה זוכה הלומד לקשר ד' עולמות אבי"ע מתתא לעילא אל מאצילים ב"ה, שזהו עיקר לימוד התורה. לכן טוב לחבר המוסר וההלכה אל פיסקת הגמרא שסוד שלושתם בעולם הבריאה, ורק אחריהם מן הראוי ללמוד אתה קבלה (הזהר) שהיא בעולם האצילות.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #7

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
 חודש ניסן תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "שערי הקדושה, ותולדות אהרן

כתב בספר שערי הקדושה חלק א' שער ו', וזה לשונו: ולמען יהי שולחן מזבח כפרה לכפר עונותיך בהמעייט מאכלך להחליש הקליפה השורה במזון שנפשך ניזונת בו, תעסוק בתורה איזה משנה כו' ויכריזו עליך זה השולחן אשר לפני ה' ויחלש כח היצה"ר מעליך ויתחזק נפש השכלית שבך על ידי התורה שהיא מזון אל הנפש הזו גם היא, עכ"ל. וכן כתבו בהרבה ספרים. ולכן טוב להשלים הדי' פרקים הנ"ל שבכל שבוע בדרך זה, שילמוד בכל סעודה של ימות החול על כל פנים ב' משניות. ובלילה קודם השינה גם כן על כל פנים ב' משניות, וממילא יושלמו הדי' פרקים במשך השבוע, וזה יוכל להתחיל לנהוג גם באמצע השנה מתי שירצה, כי אין צריך ללמוד המשניות כסדר דוקא. וכל אימת שיתחיל לנהוג יעשה בשנה הבאה בעת זה הסיום על המשניות כנ"ל, רק שצריך ליזהר להתנות בתחילה שאינו מקבל עליו כן בנדר, וגם יאמר שאין בדעתו לנהוג כן ללמוד באופן זה אלא בפעם ההיא, או בפעם שירצה, ולא לעולם, וכמו שנתבאר לעיל סימן ט"ז סעיף ז' בכל מנהג של מצוה.

בספר תולדות אהרן פרשת ויחי כתב, וז"ל: ומי שהולך מעת לעת בלי תורה, רע מאד, והשם ית' יצילנו מזאת, שכל אדם חייב לעסוק בתורה בכל עת ורגע, שאפילו מי שעוסק במו"מ ואין לו זמן, על כל פנים יקבע עתים לתורה. ובפרט שעכשיו נמצא הספר **חק לישראל** שבו כלול תנ"ך, גמרא ואגדה משניות וזוהר ואין צריך שהות רק חצי שעה ואיזה תירוץ יש על זה, ומה יענה האדם כשידונו אותו על דרך פוטר מים ראשית מדון ואיזה תירוץ יהי לו על זה למה לא קבעת עתים לתורה? הי' לך לקבוע על כל פנים איזה עת לתורה, עכ"ל.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי' חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי' ועוסקי' וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפו להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסד רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הק' בדור הקדום.

ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #8

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
 חודש אייר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק
 לישראל:

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו. הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'. (שארית ישראל שער השובבים דרוש א').

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #9

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש סיון תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

אחד מתיקוני פגם הברית הוא לימוד ח"י פרקים משניות בכל יום^א.

בקיצור שולחן ערוך (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: הרוצה לשמור א"ע מחטא זה, ישמור את פיו מניבול פה, משקרים, מרכילות ומלה"ר ומליצנות. וכן ישמור את אזנו משמוע דברים כאלו. גם יהא זהיר לקיים נדריו, ולא ירבה בדאגה, וגם יהא זהיר מהרהורים רעים. וקודם שהולך לישן יעסוק בתורה, או יאמר ארבעה מזמורי תהלים הראשונים (עיין לקמן סימן קל"ב סעיף ה'). ויזהר שלא לישן בחדר יחידי. עכ"ל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

א) עיין בהקדמת מעשי אורג על המשניות ועיין עוד בראשית חכמה (שער הקדושה פרק י"ז), ובשער התשובה (שם פרק ב') ובזוהר הקדוש רות (אות י"ב) ובאגרת התשובה שבספר ליקוטי אמרים (סוף פרק ח') ובשאלות ותשובות מהר"ם א"ש (ח"א סימן ח"ן), עיין שם ואין כאן מקומו להאריך.

וראה בלחם הפנים מבעל מסגרת השולחן (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: איתא בספרים, **דלימוד משניות מסוגל לנשמה**, כדלעיל סימן א' ס"ה, ועיין לעיל בסימן כ"ז ס"ג **דטוב ללמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו**. והנה עמדנו למנין בשיתא סדרי משנה וראינו כי משניות אלו חסרים בהספר חק: (סדר זרעים מעשרות, מעשר שני, חלה, ערלה, בכורים; (סדר מועד) שקלים, יומא, ראש-השנה, תענית, מגילה, מועד קטן, חגיגה; (סדר נשים) נדרים מן פרק ד' ולהן, נזיר; (סדר נזיקין) מכות, עדיות, אבות, הוריות; (סדר קדשים) בכורות מן פרק ד' ולהלן, ערכין, תמורה, כריתות, מעילה, תמיד עד פרק ד'; (סדר טהרות) כלים, נגעים מן פרק י"א ולהלן, טהרות, נדה, מכשירין, זבים, טבול יום, עוקצים. והם עולים בס"ה שני מאות פרקים. והנה עצה היעוצה לסיים בכל שנה לימוד שיתא סדרי משנה, כשילמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו, ואם לא יהי' לו פנאי באיזה יום ישלים בלילה או ביום שאח"כ (גם ישלים בשנה שאינה מעוברת המשניות של הסדרות המחוברין הכתובים בחק). והשני מאות פרקים הנוספים הנ"ל ילמוד בכל שבוע ד' פרקים, היינו בכל לילה ילמוד חצי פרק משניות קודם השינה, ובש"ק ילמוד פרק אחד.

בולעטין #10

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תמוז תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

בשער המצות פרשת ואתחנן דף מ"ו כתב, וז"ל:

ועתה נבאר סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום וכו', תחילה יקרא מקרא ואח"כ נביאים ואח"כ כתובים ואח"כ קבלה ואח"כ משנה ואח"כ תלמוד, וטוב שיקרא ג' בחינות שיש בתלמוד והם ברייתא ותוספתא ומימרא וכו', תחילה יקרא בתורה מפרשת שבוע ההיא ביום א' יקרא ששה פסוקים ראשונים שבאותה פרשה, וביום ב' יקרא ד' פסוקים שלאחריהם, וביום ג' ה' פסוקים שלאחריהם, וביום ד' ו' פסוקים שלאחריהם, וביום ה' ה' פסוקים שלאחריהם כללות כולם הם כ"ו פסוקים וכו', עיי"ש, עכ"ל.

בשולחן ערוך (סימן רל"ח) וזה לשונו:

דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרת, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #11

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אב תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר קצור שו"ע - סימן כז. הלכות תלמוד תורה, ובו ה' סעיפים.

(א) אחר התפלה יקבע עת ללימוד תורה. וצריך שאותו העת יהיה קבוע שלא יעבירונו אף אם סבור להרויח הרבה. ואם צריך לעשות איזה דבר נחוץ מאוד, ילמוד מקודם לכל הפחות פסוק אחד או הלכה אחת, ויעשה מה שנחוץ לו ואח"כ ישלים חקו. ובקצת קהלות קדושות נתיסדו חברות קדושות ללמוד תורה ברבים מיד לאחר התפלה. ויש לכל ירא שמים להתחבר אליהם.

(ב) כל איש ישראל חייב ללמוד תורה, בין עני, בין עשיר, בין שלם בגופו, בין בעל יסורין, בין בחור, בין זקן גדול. אפילו עני המחזיר על הפתחים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה. ומי שאינו יודע כלל ללמוד או שאי אפשר לו מחמת רוב הטרדות, יטפיק לאחרים הלומדים ותחשב לו כאלו לומד בעצמו, כמו שדרשו רבותינו ז"ל בפסוק שמח זבולון בצאתך וזשכר באהלך. זבולון ויששכר עשו שותפות. זבולון עסק בסחורה והספיק ליששכר פרוסתו שיהיה לו פנאי לעסוק בתורה, לפיכך הקדים הפסוק זבולון ליששכר, מפני שתורתו של יששכר ע"י זבולון היתה. וכן מצינו במשנה (זבחים פ"א) שמעון אחי עזריה אומר וכו', ונקרא שמעון על שם אחי עזריה, לפי שעזריה עסק בפרקמטיא והיה מספק צרכי שמעון אחיו שהיה עוסק בתורה, והתנו ביניהם שיהא חלק לעזריה בשכר למודו של שמעון. ועכ"פ יתאמץ כל אדם ללמוד אפילו רק מעט בכל יום ובכל לילה.

(ג) מי שאינו יכול לעשות תורתו קבע, אלא שהוא קובע עתים בתורה, ישסוק בעתים הללו שהוא קובע, ללמוד ההלכות השכיחות הנצרכות לדעת לכל איש ישראל, וגם באגדות ומדרשים, וספרי מוסר אשר יסודתם בהררי קודש ממדרשי רז"ל שהם מועילים להחליש כח היצר הרע.

ואשרי מי שיש לו חק קבוע ולא ישבור מללמוד בס' חק לישראל דבר יום ביומו. וכל המוסיף מוסיפין לו טובה מן השמים.

(ד) כשהוא לומד וצריך לצאת לחוץ, אל יניח את הספר פתוח כי ע"י זה משכח תלמודו.

(ה) צריך לזהר בכל מה שהוא לומד, להוציא בשפתיו ולהשמיע לאזניו, שנאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו וגו'. ומי שמוציא בשפתיו אע"פ שאינו מבין קיים מצות ולמדתם. ולכן כל עם הארץ מברך ברכת התורה בשחר לפני הפסוקים, וכן כשעולה לספר תורה. וכל העוסק בתורה ואינו יכול להבין מחמת קוצר דעתו, יזכה להבינה בעוה"ב.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #12

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אלול תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר בן איש חי - הלכות שנה שניה - פרשת לך לך

[ט] הנה נודע מדברי רבינו האר"י ז"ל, דההכנות של השבת יש במחשבה ויש בדיבור ויש במעשה. וההכנה של המעשה כבר ביארנו אותה, שהיא קניה ועשיה במאכל ומשחה לצורך שבת, ועוד נמי תיקון גרות שבת וכיוצא, שכל זה הוא ענין מעשה, וכנזכר לעיל. אמנם ההכנה שהיא בדיבור,

הנה הוא הסדר של חק לישראל המתוקן על פי רבינו האר"י ז"ל,

וכבר נדפס בספר חק לישראל הכונה שצריך לכיין קודם קריאת פסוקי הפרשה בכל יום, בסדר המלוי של שם ב"ן, שהם אותיות ודהו"ה, דבר יום ביזמו. ואם נאנס יום אחד ולא קרא בו, כשיבא ביום שאחריו, יקרא תחלה פסוקי הפרשה של אתמול שלא קראם, ואחר כך יקרא סדר אותו היום, אף על פי שלצורך יום אתמול לא יועיל לו, דעליו נאמר מעוות לא יוכל לתקון, עם כל זאת צריך לקרות פסוקי תורה של אתמול קודם שיקרא סדר אותו היום, וכמפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל, בשער טעמי המצות פרשת ואתחנן. וכתב הרב מהר"מ פאפירש ז"ל, דהוא הדין אם לא קרא ארבעה ימים, כשיבוא לקרות ביום חמישי, יקרא תחלה הקריאה של הארבעה ימים, ואחר כך סדר יום חמישי, יעוין שם. וכן הוא הדין כשחל יום טוב באמצע השבוע, שיקרא בחול המועד הקריאה תורה נביאים וכתובים של יום טוב, כי ביום טוב אין קורין סדר הקריאה של חק לישראל. ונסתפקתי ביום טוב של שבועות שבחושך לארץ שחל בימי רביעי וחמישי, אימתי יקרא הקריאה של רביעי וחמישי, ולא מצאתי גלוי לזה. וכן בתשעה באב שחל בחמישי אימתי יקרא הקריאה של יום תשעה באב. וידידנו הרב הגאון מהר"א מני נר"ו אמר שהוא מדעתו עשה כך, שלמד בליל ששי, שקרא תחלה הפסוקים של יום חמישי מקרא לבד פעם אחת, ואחריהם למד עשרים וששה פסוקים של ליל ששי, ויפה עשה.

[י] בכלל ההכנה של הדיבור הנזכר הוא לקרות בליל ששי אחר חצות באשמורת עשרים וששה פסוקים הנדפסים בספר חק לישראל. ולא יקרא התרגום אלא מקרא בלבד. ויקראם פעם אחת ולא יכפול. ואם יודע בעצמו בבירור שאחר שישן לא יהיה ניעור קודם עלות השחר, כדי לקרות עשרים וששה פסוקים הנזכרים, אז יקרא אותם קודם שישן בתחלת הלילה, ואם נאנס ולא למד עשרים

וששה פסוקים הנזכרים בלילה וכבר האיר היום, עם כל זאת ילמוד אותם בבוקר, ואף על פי שהאיר היום, ילמדם מקרא בלבד בלא תרגום, וכתב לי הרב הגאון מהר"א מני נר"ו, דנתפשט המנהג בעיר הקודש תבנה ותכונן, דאם לא למד עשרים וששה פסוקים בלילה, שאומר אותם פעם אחת מקרא, קודם קריאת שתיים מקרא ואחד תרגום.

[יא] גם צריך עוד הכנה בדיבור ביום הששי בעצמו, לקרות הפרשה כולה שנים מקרא ואחד תרגום. ואחר שסיים הפרשה יכפול פסוק האחרון, ואין צריך לכפול גם התרגום שלו. ואין קורין התרגום בטעמים, כנזכר בשער טעמי המצות. ואם נאנס ולא קרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, יקראנה שנים מקרא ואחד תרגום ביום שבת אחר התפילה קודם קידוש שבת. ואם חל שבת בראש חדש או שקלים וזכור ופרה והחודש, צריך לומר ההפטר של שנים מקרא ואחד תרגום הפטרת השבוע, הן אם קורא השנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, הן אם קוראה ביום שבת עצמו. ודע כי חקרתני בסייעתא דשמיא, מאחר כי קריאת סדר חק לישראל בכל יום, וקריאת עשרים וששה פסוקים ליל ששי, הוא בשביל הכנה לשבת בדיבור, אם כן כשחל אצלינו שבת בראשית ביום אסרו חג, דנמצא שלא למדו בפרשת בראשית בשביל ההכנה אפילו לימוד של יום ראשון, וגם את עשרים וששה פסוקים גם כן לא למדו, אם כן איך נעשית ההכנה של אותו שבת, וכתבתי חקירה זו להרב הגאון מהר"א מני נר"ו, והשיב מודע לבינה דמה שצריך הכנה הוא כששולטים ימי החול שהם הסטרא אחרא, דאז צריכין לעשות הכנה להמשיך קדושת שבת לשתי תועליות, האחת למשוך קדושת שבת לנו לסייענו שלא ישלטו עלינו ימי החול בעצם, והשנית כדי לקבל הארת שבת בהדרגות, ולא לצאת בפעם אחת מחשיכה לאורה, אמנם כשהוא יום טוב שאין שליטה אין צריך הכנה, עד כאן דבריו נר"ו.

[יב] אחר שביארנו ההכנה של הדיבור נבאר ההכנה של המחשבה, והוא שיכין עצמו במחשבתו לקבל אור תוספת שבת, ובכן יהיה בכלל והתקדשתם והייתם קדושים. ותחלת ההכנה הוא מיום רביעי בשבוע, שיכין עצמו במחשבתו שיהא ראוי ומוכן לקבל תוספת הנפש משבת הבאה, וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי לקבל תוספת נשמה משבת הבאה, ומטעם זה לא היו אנשי משמר מתענים ביום ששי מפני כבוד השבת, פירוש כדי לקבל תוספת נשמת השבת. אך ביום ראשון שבשבוע יכוין שהוא מוכן להשאר בחינת תוספת נשמה משבת שעבר, כי ביום ראשון ישאר חלק מתוספת נשמה של שבת, ולכן אנשי משמר לא היו מתענים ביום ראשון, כי צריך להמשיך ביום ההוא קצת קדושת נשמה ומנוחה ועונג שבת. אך זה החלק הנשאר ביום ראשון יסתלק תיכף בהתחלת ליל שני, ותוספת הרוח נשאר עד סוף יום שני, וצריך לכוין ביום השני להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הרוח. ותוספת הנפש נשאר עד סוף יום שלישי, ואחר כך תסתלק, ולכן ביום שלישי יכוין להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הנפש. ולכן אם לא הבדיל במוצאי שבת, מבדיל והולך עד יום שלישי, ורק לא יברך בשם ומלכות, משום ספק ברכות להקל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

תטז

בלק ליום חמישי

יוסף לחק

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תפלה פרק יא)

מוסר

(מספר חסידים סימן קכג)

שגו הרהורים יש לו לאדם יומם ולילה, הרהורי אשה והרהורי ממון, ובשכילים הוא נותן נפשו. ועוד הרהורים אחרים, הקנאה והשנאה והצנאה והתאווה, והנאות בנים ונענוע בנים, ונשים, שחוק חברים וטילים, וחרושי דברים בטלים. וכל אלה גורמים לבטל תורה, לכך נאמר (יכרים ו' ה) ככל לבבך ובכל גפשיך, אצל העבודה והאהבה. כלומר עבוד ואהוב את המקום. ובכל מאריך (שם), ובכל נכסיד לא נאמר אלא מאריך, ככל מדה ומדה שהוא מודד לה. גבה ממך ממון, אל תהרהר אחריו כי הכל לטובה. וזהו שנאמר (תהלים ס"ג ג) ולך ארצי חסד כי אתה חשלת לי אש כי מעשהו, אל תהי מעשהו אלא ממעשהו, אם בעל בנים הוא גובה בניו, ואם הוא עשיר גובה את עושרו בחייו. וזהו חסד גדול, שמשלים לו גמלו בעולם הזה חיי הכל, כדי להביאו לעולם הבא. דבר אחר ובכל מאריך, ככל עמקי מחשבותיך, כמו מאד עמקי מחשבותיך (שם צ"ב ו):

א כשבונין בית הכנסת, אין בונין אותה אלא בגבחה של עיר, שנאמר (משלי א כא) בראש הומיות תקרא, ומגביהין אותה ער שתהא גבוהה מכל חצרות העיר, שנאמר (עזרא ט ט) לרוםם את בית אלהינו. ואין פותחין פתחי הכנסת אלא במזרח, שנאמר (במדבר ג לח) והחונים לפני המשכן קרמה. ובונין בו היכל שמניחין בו ספר תורה. ובונין היכל זה ברוח שמתפללין כנגדו באותה העיר, כדי שיהיו פניהם אל מול ההיכל כשיעמדו לתפלה: ב ומצמידין בימה באמצע הבית, כדי שיעלה עליה הקורא בתורה או מי אשר אומר לעם דברי פיושין כדי שישמעו כלם. וכשמעמדין התיבה שיש בה ספר תורה, מצמידין אותה באמצע, ואחרי התיבה כלפי ההיכל ופניה כלפי העם:

פינחס ליום שני

תנכ

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תפלה פרק יא)

מוסר

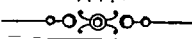
(מספר חסידים סימן קכח קכט)

מעשה ברבנו יעקב ברבי יקר, שהיה מכבד בזקנו לפני ארון הקודש, ובשהיה הקהל הולכים לפני המלך או לפני השלטון, אז חולץ מנעליו ואומר אני עני, הם בכספים ואני ברחמים ובחנותים. נמצא הם בשלהם ואני בשלי. וכן נהגו הקהל אחריו: כבד את ה' מהונן (משלי ג ט), אתה קונה ארצו לשמור כסף וזהב, יש לך לקנות ארצו נאה להצניע ספרך ותפליון. כבד ה' מהונן, ממה שהנאף. יש לך קול ערב, מצוה להתפלל, זה אלי ואני הנה, התנאה לפני במצות, אחרונג נאה ולולב נאה וסכה נאה וטלית נאה. כן מעשה לכל חפצי ה':

א בתי כנסיות ובתי מדרשות, אין נוהגין בהן קלות ראש, כגון שחוק והתול ושיחה בטלה. ואין אוכלין בהן. ואין שותין בהן. ואין גאותין בהן. ואין מטילין בהן. ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים. וחקמים ותלמידיהם מתרין לאכול ולשתות בהן מרוחק: ב ואין מחשבין בהן חשבונות, אלא אם כן היו חשבונות של מצוה. כגון קופה של צדקה ופדיון שבויים וכיוצא בהן. ואין מספירין בהן אלא הספר של

רבים, כגון שיהיה שם הספר גדולי חכמי אותה העיר, שכל העם מתקבצין וקאין

בגללו:

ספר חק לישראל

פרשת חוקת

מן

חמשה חומשי תורה

עם מ"ב פירושים. מגדולי המפרשים ראשונים ואחרונים.

- (א) נוספו על חמש מגלות עוד פירושים חדשים להפליא אשר לא נזכרו בעור כבושם הזה, מלפני מגדולי ספרים והקראו בו והענגו מאד. ולפי מ"י העברי העתקנו גם מ"י ע"ש (יעדער וואס וועט לייגען וועט גרויס פערענעניגען האבן).
- (בא) על ספר שיר השירים נקוב בשם שירי שלמה.
- (בב) על ספר רות נקוב בשם יהוש דוד.
- (בג) על ספר איכה נקוב בשם קנות ירמיה.
- (כד) על ספר קהלת נקוב בשם הכלי העולם.
- (כה) על ספר אסתר נקוב בשם מור והים.
- (כו) לקוסים יקרים על ח"ס מגדולים אשר יש.
- (כז) משלים ערבים ונעמים על כל הח"י.
- (כח) תרגום שני על נעלת אסתר.
- (כט) פהשן הכתב על תרגום שני בחקן נפלא.
- (ל) העתק ע"פ מהתרגום שני בהוספות ותקונים.
- (לא) גרסם בסוף כל כרך סדר התשלה וכו'.
- (לב) גם הוספנו קצורי הדנים הנצרכים לתפלה.
- (לג) נביאים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (לד) כתובים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (לה) המשניות עם ברסנורא ועיקר תו"ש בגרסם מכבר עם הוספות ותקונים.
- (לו) גמרא עם פרש"י והעתקה ע"פ ועם איזה רבוי חוכמה.
- (לז) ההלכה פמוקה עם העתקה ע"פ.
- (לח) המוסר עם העתקה ע"פ.
- (לט) למתורים ללמוד בכל יום התרי"ג מצות כאשר תקנו הקדמונים.
- (מ) ארחות חיים מהראש"י ז"ל.
- (מא) הארחות חיים הג"ל נעתק גם ללשן ע"פ.
- (מב) אגרת הרמב"ן ז"ל לבנו ז"ל נעתק גם הוא לע"פ.

- (א) תורה גרסמה בשלמות עם הסמרות וחמש מגלות עם הספנים.
- (ב) תרגום על התורה.
- (ג) מ"י רש"י בשלמות ועם מ"י רש"י יסן.
- (ד) מ"י שפתי חכמים הנודע ללוטו תורה.
- (ה) מ"י הרשב"ם ז"ל נכר רש"י ז"ל.
- (ו) מ"י בעל המורים סרבינו בעל ארבעה פורים.
- (ז) מ"י דעת זקנים סבעלי התוספות ז"ל.
- (ח) תולדות אדרון מראה מקום כל פסוק בש"ס.
- (ט) מנין המצות למת"ם האגון ז"ל גרסמו בגמ' בתוספת ע"ס הפסוקים.
- (י) מעמי הקרבנות בדרך הרש זנפלא נאספו מגדולי המפרשים ז"ל.
- (יא) דיני הקרבנות בקצרה.
- (יב) הרפסרות עם לקוסים ומשלים.
- (יג) עניני הסדרה פירוש על מקובו אשר גם הוא נאספו מגדולי המפרשים כטוב מעט ודעת.
- (יד) ענין הסדרה על ע"פ לפני כל פורה.
- (טו) תנ"י ע"פ על התורה הוא כמעט העתקה חדשה כטוב מעט וכן בהתפסרות.
- (טז) ליקוסים יקרים מ"ס מהספרים הנקובים בשמותם למטה (יותר מחמשים במספר).
- (יז) משלי חכמים נעמים המוסכים לכ הקרא למוסר וליראת ה'. על התורה והסמרות.
- (יח) ספר פדר"א עם ספר הישר יחדו נעתק על ע"פ (יעדער וואס וועט ע"פ און וועלט בעשאפניג בו הינים).
- (יט) מצות ה'שם על תרי"ג מצות (אויף ע"פ) יעדער מעמטש ואלו יוסען די מצות וואסנאט האט גיבאסן.
- (כ) חמש מגלות עם פרש"י (בסוף כל כרך מתחמטש גרסמה המגילה השישית לכך הוא). וז"ל זה

מיט אלע מפרשים אויף עברי טויטש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, איבערזעצט אויף א לייכטע אידישע שפראך, מיט שיינע לייכטיגע אותיות און קלארען דרוק.

הוצאת אמונה — 388-8812

חק לישראל

ספר

במדבר

מן

חמשה חומשי תורה

עם נז"ב פירושים. מגדולי המפרשים ראשונים ואחרונים.

נוספו על חמש מגלות עוד פירושים חדשים להפליא אשר לא בא עוד כבושם הזה מלוקט מגדולי מפרשים והקורא בו יתענג מאד, ולפי פי' העברי העתקנו גם פי' ע"ש (יעדער וואס וועט לייגענען וועט גרויס פערדגעניגען האבין).

- (א) על ספר שיר השירים נקוב בשם שירי שלמה.
- (ב) על ספר רות נקוב בשם יהוס דוד.
- (ג) על ספר איכה נקוב בשם קינות ירמיה.
- (ד) על ספר קהלת נקוב בשם הבל העולם.
- (ה) על ספר אסתר נקוב בשם מור והדם.
- (ו) לקומים יקרים על ח"מ מגדולים אנשי שם.
- (ז) משלים ערבים ונעימים על כל ה"י.
- (ח) תרגום שני על מגלת אסתר.
- (ט) פתשגן הכתב על תרגום שני בתקן נפלא.
- (י) העתק ע"מ מהתרגום שני בהוספות ותקונים.
- (יא) גרסם בסוף כל כרך סדר התפלה וכו'.
- (יב) גם הוספנו קצורי היינים הנצרכים לתפלה.
- (יג) נביאים עם פרש"י ומצודת דוד.
- (יד) כתובים עם פרש"י ומצודת דוד.
- (טו) המשניות עם ברטנורא ועיקר תו"ש כגרסם מכבר עם הוספות ותקונים.
- (טז) גמרא עם פרש"י והעתקה ע"ש ועם איזה דבריו הוספות.
- (יז) ההלכה פסוקה עם העתקה ע"ט.
- (יח) המוסר עם ההעתקה ע"ט.
- (יט) למהדרים ללמוד בכל יום הדר"י מצות כאשר תקנו הקדמונים.
- (כ) ארחות חיים מהרא"ש ז"ל.
- (כא) הארחות חיים הג"ל נעתק גם ללשח ע"ס.
- (כב) אגרת הרמב"ן ז"ל לבנו ז"ל נעתק גם הוא לע"ט.

- (א) תורה גרספה בשלמות עם הפטרות וחמש מגלות עם המעמים.
- (ב) תרגום על התורה.
- (ג) פי' רש"י בשלמות ועם פי' רש"י ישן.
- (ד) פי' שפתי חכמים הגודע ללומדי תורה.
- (ה) פי' הרשבים ז"ל נכר רש"י ז"ל.
- (ו) פי' בעל המורים מרבינו בעל ארבעה פורים.
- (ז) פי' דעת זקנים מבעלי התוספות ז"ל.
- (ח) תולדות אהרן מראה מקום כל פסוק בש"ס.
- (ט) מגין המצות למת"מ האגוז ז"ל גרסמו בפנים החומש ע"ש הפסוקים.
- (י) מעמי הקרבנות בדרך חדש ונפלא נאספו מגדולי המפרשים ז"ל.
- (יא) דיני הקרבנות בקצרה.
- (יב) ההפטרות עם לקומים ומשלים.
- (יג) עניני הסדרה פירוש על מקומו אשר גם הוא נאסף מגדולי המפרשים בטוב טעם ודעת.
- (יד) ענין הסדרה על ע"ש לפני כל סדרה.
- (טו) ע"מ על התורה הוא כמעט העתקה חדשה בטוב טעם וכן בההפטרות.
- (טז) ליקומים יקרים ע"ש מהמפרים הנקובים בשמותם למטה (יותר מחמשים במספר).
- (יז) משלי חכמים נעימים המושכים לב הקורא למוסר וליראת ה' על התורה והמפרות.
- (יח) ספר פדר"א עם ספר הישר יחדו נעתק על ע"ט (יעדער זאל וויסען וואס עם איז בנייען פון וועלט בעשאפונג ביז היינט).
- (יט) מצות הש"ס על תרי"ג מצות (אויף ע"ט) יעדער מענטש זאל וויסען די מצות וואס נאם האט נביאמין.
- (כ) חמש מגלות עם פרש"י (בסוף כל כרך מהחומש גרספה המגלה השייכה לכרך ההוא). זולת זה

ואלה הספרים שמהם נאספו הפירושים החדשים והלקומים היקרים

(א) הלשן הקדוש (ב) ארכיבאל (ג) המקדש (ד) השל"ם הקדוש (ה) לוח המים הקדוש (ו) זיכר הקדוש (ז) כלי יקר (ח) נבחר מים מים (ט) רביד סוס (י) ילקוט כלווני (יא) ילקוט כטעני (יב) פי נדיק (יג) אשן עזרה (יד) קדושה לוי (טו) אפי"ק יהודה (טז) דברי רבנו (יז) רשב"ן (יח) עזרתי רבני (יט) מדרש מנחומא (כ) מספלות יומין (כא) בעל הסורים (כב) תרגום ירושלמי (כג) גלי דו"א (כד) תרגום יומין (כה) מיקונים (כו) שער לוח (כז) ריקאנטי (כח) מדרש הנגס (כט) אשן עשה (ל) ערני נחל (לא) קא"ק (לב) ש"ר (לג) אשן חפדס (לד) אכרת אלוה (לה) דינס נעמיס (לו) יצרות דבך (לז) כ"רי הנפש ככ"ש (לח) מספלות לבי עשה"ש (לט) למויס מספלות ע"ש (מ) סרבת דרכים (מא) זרע ברך (מב) כרבת בעול (מג) זקן אהרן (מד) אשן הסוב (מה) בני ארבי זרע (מו) סנה דמיי (מז) פילה הכהן (מח) שבע יעקב (מט) נחמד ונטיס (מא) תולדות היים ועוד ועוד פל"י אספר לפרסם כי דרכים אש קב כו"ם ארכובים כו"ם כבורים עמלדי"ק חבורים קדושים אשך נאשן חפדס וואר טורחם זרע מ"פ חבל ארנה אשך זכרם על יסף ענני יגדל"י היותים המס בעט כדל"ו וסופרת לזכ"ט נקבלו פס נפלאר ואלסר הסורס וספסות דכ"י כנילויס וכנגלות פל"ר ננס קדש קדשים מיוספה אמד נקמו פל"ר קבל סכל ל"ס פיט עד סוף הדיוס.

חקת יום א תורה

אונקלוס

להמשך מנ"ה ד"א יהוה נפשי יה יהוה יהוה רוח יהוה ואו הא נשמה יהוה חיה חיהיה ו דטלויו"ד אל שם בין שבשעית בניקוד חולם:

יט " וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוְּנָה יְהוָה לֵאמֹר דַּבְּרוּ

בעל המורים
(3) זאת חקת המורה. סמך חקת המורה לכשיבטיח את חלבו מעמו, כמו לא יתנה תורה חלה לאוכלי המן שבייה לאוכלי כרומם. ועוד כמו שבמחזיקים בחוקת ה' יש להם מנוח שהן נוחות מרובם כפי עמם האכזב: לא תחללו. ולא תמוסו. וסמך ליה חקת המורה דכתיב טן מיום היה רש"י

(3) זאת חקת התורה. לפי שהטעם א ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם כלן כתיב זאת חקת המורה קשה ל"ל פשוטו ועוד שסמך עניני פרה אדומה

ובישי והמחייב במעשיו לה אף הקלם שנקלם לגדולה וחסב. כמו הכתם אם יטול על בגד פשתן אינו נדלם ויכיר הקלוק, משא"כ בגד משי הכתם הקטן ניכר ונגלה בעיניו, והנה הפרה מכפרת על עון הפגל וסגול כפי החרום המצוי, והנה עזירה וגדולה קלטו בעדו ע"ז. חל ככל חמנו פסוק הלא"ה והכוזי ודברנוכל שאלו היה ח"ו ע"ז חק כבוד שזכו חסד גנוים (שכדור ה' ישכון על הזכב של העגל), וא"כ היה החטם כ"כ גדול, ופי' זה נלמד שחלל הסכן קדוש ה' היה חטסו גדול לכך מפלחו וקדושתו, משא"כ חלל ישראל, וא"כ היה העגל כדמות מטכר פגעים ומטמא סטורים, כי חלל הסמון הוא סכור ארבעה רלי שיהיה כבוד שזכו גנוים, משא"כ חלל הסכן הוא טמא, לכך פרה אדומה היה כס סגולה זו שמטכר עמלים ומטמא סטורים כי עומלם קלם יש כס שסטמלים ארבעה מטסכרו על ידה והטמלים פרה מעמלם עממלים על ידה [ד"ס]:

רשכ"ם
(3) זאת חקת התורה. ולפנינו ירש שביוו תורה הוא מדבר, דכתיב זאת התורה אדם כי ימות באהל, כלומר חקת התורה שאמר למשה זאת וסמך ליה חקת המורה שח"ה שמוטא הוא מילול הסס: שפתי חכמים

א דק"ל למע כתיב מלך התורה ומלך המורה שניסם דודלי חקת או המורה למד לחוד ל"ל חקת לנש"ח דכס הכרס עטמים כתיב המורה כמו זאת חקת הפסח וכמו אז בחקתי וגם מלח המורה כמו זאת המורה לעולם ולמחלל וזאת חקת המורה חלל עניני פרה אדומה

(3) זאת חקת המורה אשר לזה ה' לאמר. הקשו מפעמיים היה לו לכתוב זאת חקת הפרה, ולמה לאמר חקת המורה, וע"ד המורה נזכר לומר דידוע דיסוד כל המלות הוא ללמוד וללמד להחכים, לא שואמר האדם די לי להפקיע את מעליו מה לי להספיר על החכים, רק הטיקע להספיר גם על הכתרו, וכן אמר העל"ה ימיים הוא סוף חולל יקר מולל כל חקת סתור וגו', ומה"כ יוכל היות שכן סוף המקור, זאת חקת המורה, זאת הטיקע אשר לזה ה' לאמר לחמרים, ללמדם דרך ה', לא שואמר די לי לזה חכמי נבדו אשכור די ח', רק שינתה גם על החכים ללמדם מורה ומלות: ויקראו אלין פרס ארדומה המיניע וגו'. שואמר לחמרי חכמם והלא חכוקה נמלח זו פרס הדומה במטכר עמלים ומטמא סטורים. ועטניו חקתה הכנסה ככר נודע שיש עטניים ענויים אשר הם ענויים אף לרשי הדיוט פחות, יש עטניים אשר לעמון הונו כולל רק לרשי סלדניק

ליקוטים על התורה

(3) זאת חקת התורה וגו'. די נקרא זאגם אטענשש זאל ניש זאגין איך וויל ניש עסין תויר ווייל עס איז מיאוס נאר ער זאל זאגין איך וויל עסין תויר נאר איך עס ניש ווייל זאגם האם נגיבאטין מען זאל ניש עסין, ביי דיא פרה אדומה זאל זאגין זאת חקת התורה די חקתה איך סוה די חקת ווייל מענטש סוהם די חקת זאל ער זאגין איך סוה די חקת ווייל זאגם האם נגיבאטין איך זאל סאהן דיא חקת. איז דער פיישש זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, זאגם האם נגיבאטין מען זאל זאגין זאת חקת התורה די חקתה איז פון די תורה: א אשר איין בה מום וגו' דער איד חתיים שרייבט אלע זאגין פון דיא פרה אדומה ווייזם אויף דיא דינים וואס די יידין זארגין גער משפם וערען פאר די זינד פון עגל, געלשענס וואס די קוה דארף זיין רויס אפילו צוויי האר צווייארע זאדער ווייזעט פאכין פסול די קוה אונג אפילו דיא הערבערע אונג דיא ווייזעט זארגין זיין רויס, אונג רויס ווייזם אויף דינים. אונג וואס אויף איהר איז נאך ניש גינדיגן אונג דאס ווייזם די יידין האבין אויף זיך

משלי חכמים

געקוקטע אין אגרוסע שפאס ווען עס איז געקוקטע דיא צייט פון מיסאג האם דער סוחר גענוכט ארעקסאראצע אריין זיין עסין מיסאג, האם ער גינעהן אגרוסע רעספאראצע זייער אשיגען, וויא ער איז געקוקטע צוא די סיר זעמט ער עס אין געשריבען. אין דיא שטוב בעקום מען אלע ערליי שפייזן וואס מען ווינשט צו עסין, דער סוחר איז אריין געקוקטע אין די רעספאראצע אונג זאגם צום בעל הבית ער וויל מען זאל איהם געבן עסין אין שפטייל אונג פערטאטין, זאגם דער

(3) זאת חקת התורה וגו'. שלמה המלך האם גינאגם כל זה נסיתי בחכמה, אלע זאגין האם איך געברעכט מיש חכמה, אכרתי בחכמה, איך האב גינמינט דיא פרה אדומה וועל איך אויך ווינשן מיין חכמה, והיא רחוקה ממני, אונג זיא איז ווייט פון מיר איך נגייה זיא ניש, ורארפן מיר וויסען אין זאמט פאר וואס האם נאם גינעבן חכמה צוא שלמה אויף דיא גינעצט תורה אונג אויף די פרה אדומה ניש, לקישל אסחר איז: ופאררין אין אוינישע סדינה בתגלילן סחורה איז ער

הדך טקסמון. פכ"י סיני
דלווייסה אלל מלדנן
גם חלל קובעת כדמבעט צפוק
יולא דופן (77 מ) אויסו חלל
שטייב כמעט כל וכן זוכט
צפוק העניא (צילט דף לה):

הגיות והכנין : דרך יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי זו וזו נתקיימה בידן, דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי זו וזו לא נתקיימו בידן. ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים היו מכניסין פירותיהן דרך טרקסמן כדי לחייבן במעשר. דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גנות, דרך חצרות, דרך קרפיות, כדי לפטרן מן המעשר, דא"ר ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הכית, שנאמר בערתי הקדש מן הבית. ור' יוחנן אמר אפילו חצר גיבעת, שנאמר ואכלו בשעריך ושבעו:

שפייקלער, קען זאל דארפין געבין מעשר פון די פירות דורות האחרונים מכניסין פירותיהם דרך גנות דרך חצרות דרך קרפיות כדי לפטרן מן המעשר אבער די שפעטערדיגע דורות בריינגען אריין ויגעבע פירות אין די שפייקלערס דורך די דעבר דורך די הויפן ואיבער די ווענטן דורך די ליידיגע פלאט צער ארומגיציאמטע, זיי זאלן ניש דארפין געבין מעשר פון דיא פירות דאציר רבי ינאי ווארום רבי ינאי האט גיזאנט אין הסבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הכית די אויגניבשערקע תבואה ווערין אנדערש ניש מחייב קען זאל פון זיי געבין מעשר סיידן זיי זענען אריין געקומען אין שטוב דורך די טיר זענער צעהי קודש מן הבית ווארום עם שטייט אין פסוק איה האב אויסגעקראמט די הייליגקייט פון שטוב, איה האב געגעבען דיא תרומה און מעשער פון דיא תבואה וואס איה האב אריין גענוקען אין שטוב, רבי יוחנן אמר אפילו חצר קובעת רבי יוחנן גיזאנט אפילו קען האט די תבואה אריין גענוקען נאר אין הויף און ניש אין שטוב, דארף קען שוין פון זיי געבין מעשר, אויב זיי זענען נאר אריין געקומען דורך דעם טויער זענער וואס בשעריך ושבעו ווארום עם שטייט אין פסוק וינאי זאלן געבין זיין, דער פסוק מיינט דער פהן און דער לוי זאלן געבין דיא תרומה און דיא מעשער פון דיא תבואה וואס זענען אריין געגאנגען אין הויף ויך דיא טויערין:

איהר זאלט ניש זיין בשפעמיינט מיט פרנסה דעם גאנצן יאהר אפר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי רבה בר בר חנה האט גיזאנט רבי יוחנן האט גיזאנט פון רבי יהודה ברבי אלעאיס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים זעה אז די לעצטע דורות זענען ניש זיי דיא ערשטע דורות דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן אריב ביי די ערשטע דורות איז גיווען דאס גרעסטע בשפעמיינונג מיט די תורה, זיי האבן געארבעט אויף פרנסה אויך, אבער ווייניג צייט האבן זיי פארנוקען אויף פרנסה זיי זיי נתקיימה בידן זיי האבן גילערינט תורה און האבן געהאט פרנסה, הקב"ה האט זייא געגעבן גוטע פארר דינסטן אין די ווייניג צייט דורות האחרונים זענען פלאקטן קבע ותורתן עראי אבער דיא שפעטערדיגע דורות האבן געמאכט דער עיקר וייער ארבעט צום פארדינען און זען זיי האבן געהאט אביסל צייט האבן זיי גילערינט תורה זיי זיי לא נתקיימה בידן האבן זייא גיירע זאבן ניש גיהאט, קיין תורה קיין פרנסה, וייער נאך האט געזאנט רבה בר בר חנה רבי יוחנן האט גיזאנט פון רבי יהודה ברבי אלעאיס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים קום זעה די שפעטערדיגע דורות זענען ניש זיי די ערשטע דורות דורות הראשונים זיי מכניסין פירותיהם דרך טרקסמן כדי לחייבן במעשר די ערשטע דורות פלעגן אריין בריינגען ויגעבע פירות אין די שפייקלערס דורך די טויערין, דורך דעם טויער פון הויף און דורך דעם טויער פון

זוהר (חקת דף קפ ע"ב) ח"ת האצילות יוד הא זא א

ונרתם אותה אל אלעזר. מותה בסגן ואוקמה. מ"ט ליה ולא להרין. אלא אהרן שזכיתו דמטרוניתא ועוד להרין לא אחי מסטרא דטור חלל (קעו ז) מסטרא דקדוש ונבין דלא אחיח לטרה לא אחייהב ליה. כל מלה דהאי פרה היא כשכז ז' ככוסים וכו' והא (עו ז) אחמר. מ"ט בנין דהיא שכע שני שמטה וכת שכע אחקרי וע"ד כל עובדיו כשכע. ת"ח כל מאי דלחטביד מהאי פרה בנין לדכאה ולא לקדשא וזע"ג לחתייהב לסגן הוא לא שחיע ולא שריף בנין דלא שחיה לויח כסטרוי וכ"כ אהרן דלחיה כדכרנא שלים תייר דלא בני ללחטכהה תמן ולחלומתא תמן. האי פרה חלל דלחטביד אחר כשי למשידי כה עז הרז וזאוב וכו' ונולעת הוא חלן אחמור. ואסף איש טעור ולא קדוש. והיחא חמר למתנה במקום טעור דהא טעור לא חקרי אלא מן סטרא דמסאכ בקדמיתא רוח דכלל האי דכתיב למי נדה חטאת היא בנין דכל דינין תחתין וכל אינון לחמו מסטרא דמסאכא כד איכו ינאף מכערה אחרת ותיבת דזינא, כד"ל (ישעיה לז) מלאה דם הלושנה מחלב כדון כללהו מתערי ומסתלקי ושראן בעלמא כיון דעבדי האי עובדא דלתתא וכל האי דינא כחתי דא דהאי פרה ורמאן עלה עז ארו וגו'. כדן אחתלם חילא ללהון וככל אתר (חג לישראל ע"ט)

דשראו ותחלשו וערקין מניה דהאי חילא דלהון תתהוי כגוונא דא לנבייהו כדון לא שראו ככ"ג ותתדכי. וע"ד תחקרי מי גדה מיא לדכאה כד בעלמא שארי בדיונא וסטרט מסכנא לתפשע בעלמא הכא תחלילין כל זיני מסכבי וכל זיני דכיו ובגין כך טומאה וטרהה כללא עלאה דאורייתא ואוקמה חברייא:

הלכה פסוקה

יוסף לחה

מוסר

הרמב"ם הלכות פרה אדומה פרק א.

(א) מצות פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע. ואם היתה זקנה כשרה אלא שאין ממתינים לה שמה תשדך וחפסל. ואין לוקחים עגלה ומגדלים אותה, שנאמר ויחזו אליך פרה ולא עגלה לא מצאו אלא עגלה פוסקין עליה דמיה ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה, ולוקחים אותה מתרומת הלשבה: (ב) זה שנאמר בתורה תמימה תמימה בארמימות לא תמימת קומה, אלא אם היתה נכסת כשרה בקדשים. היו בה שתי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת או בתוך שתי

מספר חסידים סימן צו צו צה. אל ימן שלום כדכך שנתקים חכמים זה לזה, ולא יתחור שלום כדכך שמתחזירין שלום, אלא שיהיה לפניו צירפס וכבוד ומוסר עיניו כפי רבו ומורו: מעשה בחכם אחד שלום לבנו שלום ומה גדלו מן הטובים ושלו יתכרו עליו יותר משלשים יום בליל הענית, וכשנת פולחיו מקצרו וסוכו ויגשעו עמד על הדבר, וכל בתלום פליג לאחד ואחר לא מפני כשמייתו רואם ספרים נמחקים קרועים לא ימיו הקורס יחד עם דפי ספרים ועלניטם: אהוב אל כשמה וסוכו אל מה בכך. סירוב סוכו לומר שמה אל סוכו דבר זה או פמשה או אלך נפשות או לללות דבר זה או לשמע דבר זה ופמיות ומכרות או אלך למייל שמה

(א) מצות פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע. דיא מצוה איז דיא פרה אדומה זאל אלמ

ויין דרייא יאהר אדער פיר יאהר ואם היתה זקנה כשרה אויב זיא איז עלקער פון פיר יאהר איז זיא אויף פשר אלא שאין ממתינין לה נאר מען ווארט גיט ביו זיא וועט ארט ווערין שמה פשוטי ופסל מאקער וועט איבע האר שנוארץ ווערין וועט זיא זיין פסול ואין לוקחין עגלה ומגדלין אותה אונ מען מאר גיט קויפין ארויפע קאלב אונ מען זאל זיא האדעווען ביו זיא וועט ווערין אקוה שגמאר ווארום עם שמיית אין פסוק ויחזו אליך פרה ולא עגלה גאט האט גיזאגט צו משה רוא זאלקט זאגין צו דיא יודין זייא זאלין געמען צו דיר ארויפע קוה, אבער גיט ארויפע קאלב לא מצאו אלא עגלה אז מען האט אבער גיט געפונען ארויפע קוה, מען האט גיט געפונען ארויפע קאלב פוסקין עליה דמיס זאל מען בעדינגען מיט דעם בעל הבית פון דיר קאלב וויפיל מען זאל איהם געבין פאר איהר ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה אונ די קאלב זאל נאך ויין בייא איהר בעל הבית ביו זיא וועט גרויס ווערין אונ זיא וועט ויין אקוה ולקחין אותה מפרות הלשבה אונ דאס געלט צו קויפין דיא קוה געמט מען פון דיא געלט וואס ליגט אין דיא קאסטניען פון בית המקדש אויף רבנות צו קויפין: (ב) זה שגמאר בתורה תמימה וואס עם שמיית אין דיא תורה זיא קוה זאל ויין נאגץ תמימה בארמימות כיימת מען זיא זאל ויין נאגץ מיט רוימקייט, עם זאל גיט ויין אויף איהר אנדערע האר וואס איז גיט רויט לא תמימת קומה מען מיינט גיט זיא זאל ויין נאגץ אין דיא הייך אלא אם היתה נכסת כשרה כשאר קדשים נאר אמילוי די קוה איז קליין גיערריג איז זיא אויף פשר אזוי וויא עם איז דער דין בייא אלע קרבנות היו בה שתי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת אויב אויף דיא קוה איז דא צוויי האר ווייסע אדער שנוארצע וואס די בייזע

אל ימן שלום רבו כדרך שנותנים חברים זה לזה אמענטש מאר גיט געבין שלום צו ויין רבי אזוי וויא חברים גיבען שלום אייגער צום אנדערין ולא יחזיר שלום כדרך שמתחזירין שלום אונ אויב דער רבי האט איהם גיבען שלום זאל ער גיט צוריק געבין שלום וויא ער גיט צוריק שלום צו ויין חבר אלא שיהא לפניו ביראה וכבוד ואמר שלום עליה רבי ומורי נאר ער זאל זיך אייביגייגין פאר ויין רבי מיט מורא אונ מיט כבוד אונ זאל זאגין שלום עליה רבי ומורי ופרידען זאל ויין אויף דיר מיין רבי אונ מיין לערנערן מעשה בחכם אחד שצוה לבנו שלא יהיה יותר מידי מן העולם עם האם אמאל גימראפין אלמך האם גיבאמין ויין וזהו ער זאל גיט פיל הנאה האבין פון די וועלט ושלא יעבור עליו יותר משלשים יום בלא תענית אונ עם זאל גיט אריבער גיין בייא אים דרייסג מען אן אגענית, נאר אין קאל אין דין מאן יבשרת הוציאוהו מקברו והכירו ונצפצרו מאר על ידבר אונ ווען דער למדן איז גישמארבין האט מען אים ארויס גענומען פון ויין קבר אונ מען האט אים גישלאגן, האבין דיא קינדער גיהאט גרויס צער פון דעם יבא תלום בלילה לאחד ביי נאכט איז ער גיקומען צו חלום צו איינעם ואמר לי אונ ער האט וואגט צו אים איך זעל דיר זאגין פאר וואס מען האט מיה גישלאגן מפני ששהיית רואה ספרים נמחקים קרועים לא יהיית קרועים יחד עם דפי ספרים ובצנעם ווייל איך האב פיל מאל גיזעהן אלמען ספרים אפ גיעקלע צוריקענע אונ איהר האב זיי גיט צו זאמען גיבונדן מיט דיא סאווען אונ בעהאלטין אהוב את השמא ושנא את מה בכך האב ליב דעם ווארט "מא קער", אונ האב פיינט דעם ווארט, וואס קען דאס שארין מאן פירש אהוב ליב שמה אם אומר דבר זה או אעשה או אלך לעשות או לאותו דבר זה או אשמע דבר זה נצימות ומירות או אלך לשליל שמה יבא לרואם לי לידי תפא

בשורה טובה

חק לישראל אין בעזונדערע פרשיות

מיר האָבען געדרוקט דעם באַרימטען

חק לישראל

מיט אַלע מפרשים אויף עברי מיינש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, אַלעס איבערזעצט אויף אַ לייכטע אידישע שפּראַך, מיט שיינע ליכטיגע און קלאַרען דרוק

צום באַקומען אַ יעדער פרשה אין אַ באַזונדערן באַנד, מיט חייכע דעקלעך, שטאַרק געבונדען, צו ערמעגליכען מיט זיך צו פירען אויפן וועג צו דער אַרבעט אַזוי, כדי צו קענען מקיים זיין בשבתך בביתך ובלכתך בדרך

צו באַקומען פאַר אַ שטוינענד ביליגען פּרייז 75 סענט אַ ספר

אויך וועט זיין צו באַקומען איה"ש

אויף גאַנץ תורה אין צען פּראַכטפולע דע לוקס בענדער

פאַר אַ ביליגען פּרייז ביי

EMUNAH PUBLISHING COMPANY

171 TAYLOR ST., BROOKLYN, N. Y. 11211

Tel. 388 - 8812

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א

מלפנים זאת בישראל בדרות הקודמים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל או"א בין ת"ח בין איש המוני השתחלו להשלים חוקם בכל יום ויום בסי' חק לישראל חק ולא יעבור, וכן נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסוד ותקנו איש האלקי קודש הקדשים מרן רבינו הארז"ל, ללמוד בכל יום ויום בסדר הזה תורה וביאים וכתובים, משנה, תלמוד, זוה"ק, כמבואר בשער המצות פ' ואתחנן (דף מ"ו) עיי"ש. ואחריו קם הגה"ק איש האלקים מרן החיד"א זללה"ה, והוסיף מילואים לסדר הנ"ל, ללמוד בכל יום עיניו מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי השו"ע והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, ע"ד אמרם ז"ל כל השונה הלכות בכל יום כו', ועיין בשו"ע (סי' רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יור"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיי"ש. בעוה"ר בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים גדללו ונטשטשו, ולמיעוט מצאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי ודוסיקי וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כאו"א שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסדה רבינו הארז"ל עפ"י הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקי בדרך הקודם.

ע"כ באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא הרה"ח מוה"ר שלו' יודא גראַסס נ"י, אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל ברפוס נאה ומשובת, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי' להולכים בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך, ועיניו יהי' באפשרות גם להטרודים על המח"י ועל הכלכלה להשלים חקם בסי' החק לישראל מידי יום ביומו. ואקי' בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתחבב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה, ומתאמרא משמי' דההק"צ משינאווע זללה"ה, אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמו באמרם ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישנא דמונא הוא, עכדה"ק ודפת"ח. ובזכות התוה"ק יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דין אכיה"ר.

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג

אבדק"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ. י.